သံယုတ္တနိကာယ

နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်

နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

၁-နိဒါနသံယုတ်

၁-ဗုဒ္ဓဝဂ်

၁-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသုတ်

၁။ မေ၊ တပည့်တော်အာနန္ဒာသည်။ (ဤစကား သုတ္တံ၊ ဣတိပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသုတ်ကို။) ဝေ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါ၏[1]။ ဧကံ၊တရုဏော။ သမယံ၊အခါ[2]။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိမြို့အနီး[3]။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ အာရုပ်ပြုစံသော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရति၊ နေတော်မူ၏။ ထကြ ခေါ်၊ ထိုအခါ[4]။ (ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဟူ၍သော်လည်းပေး။) ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ[5]။

၁။ ဝေ-နိဿဟု၊ မေ-တတိယာဝိဘတ္တိ။ သုတံ-ဥပစာရဝိဘတ္တိကမ္မတ္ထေ ပြဋိဟိသည်။ ဝေ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဟု အာလာရ, ဤသို့သောဟု အဝေရုဝဏနည်းလည်း ပြန်ဆိုနိုင်သည်။ မေ-ကို ဆဋ္ဌီသမ္ဗန်၊ အနက် ယောဇနာသော် သုတံကို ဥပစာရဝိဘတ္တိ သာဝမ္မတ်ကြ၍ ယောဇနာလေ။

၂။ မ-ဌ-၁-ဆရိုက္ခ ယောဇနာသော် "ဧကံ၊သော။ သမယံ၊ အခါပတ်လုံး"ဟု အစွဲဆောင်ယောဂတ္တပေး လေ။ ဌ-ဟု ပေးသည်ကား ပေါရာဏာစရိယတို့အလိုဟု ၎င်း မ-ဌ-၁-ဌမ္ပုဏ်း။

၃။ သာမိပါဒသောရမုခ်ဖြတ်၊ "သမီပတ္တ ဧကော ဘုမ္ဗဝနံ"ဟုသော-မ-ဌ-၁-နှင့်အညီလည်း၊ သာဝတ္ထိမြို့ဟု ပေးသော် ဥပစာရတ္ထ။ နောက်ခံ့လည်း မုချတ္ထ,ဥပစာရတ္ထပေးပုံကို ဤနည်းအတိုင်း သိလေ။

၄။ "ဧကပါ ပဗုရုဏပတ္ထ ဗဟုဝုဝုဝ အာဒိကာလတ္ထ ဝါ နိပါတော"ဟုသော ဤ ဌ-နှင့်အညီ ဤ၌ ပဗုရုဏအနေဖြင့် ယောဇနာသည်။ ထကြ ခ်ီ။ အာမန္တေသိ ခေါ် မိန့်တော်မူပြီးသာလျှင်ထည်း။ ဗဟုဝုဝုတ္ထ၊ခေါ် အဓိပ္ပါယ်ကဲ့သို့ အာဒိကာလတ္ထ (ထိုကျွန်းရှေ့) ထည်း ယောဇနာလေ။ အကျယ်ကို ဋီ၌။

၅။ "ဥာယန်,ဘာသန်,ပဝတ္တာသန်,အာမန်သုံးဆူတို့ကို အာမန္တန အနက် ၃-ချီးတို့တွင် ဤ၌ ဘာသနတ္ထ ထည်း၊ အကျယ် ဤအတွက်ထောင်။

တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "ဘဒန္တေ၊ အရှင်ဘုရား"ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားတော်ကို)[1]။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနာယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (တေဒဝေါစ၊ စပ်။) "ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။(ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အဓိပ္ပါယ်ကို ဤ-ဌ-ရှိနှင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌။) ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တं၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ[2]။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိတိ၊ ဟောတော်မူအံ့"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ "ဧवं ဘန္တေ တိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား"ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနာယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမော၊ အဘယ်သည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ (သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ် လာကုန်၏။) သင်္ခါရပစ္စယာ၊ သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်ပေါ် လာ၏။) ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ဝိညာဏ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရူပ်သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊၏။)နာမရူပပစ္စယာ၊ နာမ်ရူပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သဠာယတနံ၊ သဠာယတနသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) သဠာယတနပစ္စယာ၊ သဠာယတနဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ဝေဒနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) တဏှာပစ္စယာ၊ တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဥปาဒါနံ၊ ဥปาဒါန်သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဥปาဒါနပစ္စယာ၊ ဥปาဒါန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဘဝပစ္စယာ၊ ဘဝဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏသည်ဝင်း။ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်ဝင်း။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ် လာကုန်၏။ တေ၊ ဤသို့။ ဧवံ၊ ဝေဒလသာ၊ သဠာယတနဝိဝမဖဿ် သက်သက်သော[3]။ တေသာ ဒုက္ခက္ခန္ဓသာ၊ ဤဆင်းရဲအစုတို့။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ပေါ် လာကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

အဝိဇ္ဇာယတ္ထေ၊ အဝိဇ္ဇာ၏သာလျှင်။ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ (တပ်ခြင်းကင်းကြောင်း ဖြစ်သော) မဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်[4]။ သင်္ခါရနိရောဓောဝေ၊ သင်္ခါရတို့၏(မဖြစ်သော အား

၁။ အာမန္တန ဝစနန္တစ်သော် ဘဂဝတောကို သာမျက်တွေ့ ပစ္စဿောသုံဟူသော ပဋိဿဝန္တစ်သော် သမ္ဘဝါနုဏ္ဍ ယောဇနာ(ဋီကာ)။

၂။ သာဓုကံကို သုဏာထ မနသိကရောထ ၂-ပုဒ်လုံးဟူ၍ဖြစ်စေ၊ ကြိယာ ၂-ခုအနက် ကြိုက်ထုတခုဟူ၍ဖြစ်စေ စပ်။ (ဌ-ဋီ-သဒ္ဒနီတိ ပဒမာလာ နာ-၆၀)

၃။ အလုံးစုံသောဟူ၍သော်လည်းပေး။ ဧကဝေါလသာ ဝါ ဝေါ သဠာယတနဝိဝမ ဖဿ ဝါ ဝေါ ဝေါ ဝေ

ဖြင့်) ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) သခါရနိုရောဓော၊ သခါရတို့၏ (မဖြစ်သောအားဖြင့်) ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိညာဏနိုရောဓော၊ ဝိညာဏ်၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဝိညာဏနိုရောဓော၊ ကြောင့်။ နာမရူပနိုရောဓော၊ နာမ်ရူပ်၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) နာမရူပနိုရောဓော၊ ကြောင့်။ သဠာယတနနိုရောဓော၊ ၆-ပါးသော အာယတန၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သဠာယတနနိုရောဓော၊ ကြောင့်။ ဖဿနိုရောဓော၊ ဖဿ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဖဿနိုရောဓော၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာနိုရောဓော၊ ဝေဒနာ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဝေဒနာနိုရောဓော၊ ကြောင့်။ တဏှာနိုရောဓော၊ တဏှာ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တဏှာနိုရောဓော၊ ကြောင့်။ ဥပါဒါနနိုရောဓော၊ ဥပါဒါန်၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဥပါဒါနနိုရောဓော၊ ကြောင့်။ ဘဝနိုရောဓော၊ ဘဝ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဘဝနိုရောဓော၊ ကြောင့်။ ဇာတိနိုရောဓော၊ ဇာတိ၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဇာတိနိုရောဓော၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏသည်ငင်း။ - သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပူပန်ခြင်းတို့သည်ငင်း။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ (မဖြစ်သောအားဖြင့်)ချုပ်ကုန်၏။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ကေवलस्स၊ သတ္တဝင်ဝမဟက် သက်သက်သော။ တဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏ နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အတ္တမနာ၊ (ပီတိသောမနဿတို့ဖြင့်) ယူအပ်ပြီးသောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။) ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောစကားကို။ အภินန္ဒုံ၊ နှစ်သက်ကုန်ပြီ[1]။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားနာ မှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ (သုတ်အစ ဧवं မေ သုတံမှ သုတံ၌ ပြန်စပ်။)

ဣတိ၊ ဤကား။ ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ဝိဘင်္ဂသုတ်

၂။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ပ။ ပေးပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ပဋိစ္စသမุปฺปาဒံ၊ ပဋိစ္စသမุปฺปาဒ်ကို။ ဒေသေဿामि၊ ဟောအံ့။ ဝိภင်ိဿामि၊ ဝေဖန်အံ့။ တं၊ ထိုပဋိစ္စသမุปฺปาဒ်ကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿामိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ "ဧवं ภนฺเต ဝေါ၊ ကောင်းပါပြီ ဘုရင်ဘုရား"ဟု၍။ ဘဒ္ဒ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ภဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏(စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ခံယူကုန်ပြီ။ ภဂဝါ၊ သည်—

(ကတမော စ ဘိက္ခဝေ ပဋိစ္စသมุปฺปาဒေါ မှ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သมุทโย ဟောတိ အထိ ရှေသုတ်၌ ပေးခဲ့ပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ ဇရာมရณံ၊ ဇရာမရဏနည်း။ တေသံ တေသံ သတฺตานํ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏။ တမฺหิ တမฺหิ သတฺตนิกาเย၊ ထိုထိုသတ္တဝါအပေါင်း၌။ ยา ဇရา၊ အကြင် အိုခြင်းသည်။ ยา ဇီรဏตา၊ အကြင်အိုသောအခြင်းအရာသည်။ ยํ ခဏ္ဍိစฺจံ၊ အကြင်သွားကျိုးသည်၏အဖြစ်သည်။ ยํ ปลิစฺจံ၊ အကြင် ဆံအမွေးဖြူသည်၏အဖြစ်သည်။ ยา ဝလိတฺตจตา၊ အကြင်

---

[1] နှစ်သက်ဟူသည် သုရာစကားကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံခြင်းပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ "အနုမောဒိ သု ဓေဝ သမฺปฏิစฺဆိ သု ဧวาติ ဘဏฺဍာ"ဟု မိန့်ပြီ။

အရေတွန်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အာယုနော၊ အသက်၏။ ယာ သံဟာနိ၊ အကြင်ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့၏။ ယော ပရိပါကော၊ အကြင် ရင့်ကျက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အယံ၊ ဤအိုသည်၏ အဖြစ်စသည်ကို။ ဧရော၊ ဧရောဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ သိုအပ်၏။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ တမှာ တမှာ သတ္တနိကာယာ၊ မှ။ ယာ စုတိ၊ အကြင်ရွှေလျှောခြင်းသည်။ ယာ စဝနတာ၊ အကြင်ရွှေလျှောသော အခြင်းအရာသည်။ ယော ဘေဒေါ၊ အကြင်ပျက်စီးခြင်းသည်။ ယံ အန္တရဓာနံ၊ အကြင်ကွယ်ပျောက်ခြင်းသည်။ ယံ မစ္စုမရဏံ၊ အကြင်သေခြင်းသည် [1]။ ယာ ကာလကိရိယာ၊ အကြင်သေခြင်းကို ပြုခြင်းသည် [2]။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ ယော ဘေဒေါ၊ အကြင် ပျက်စီးခြင်းသည်။ ကဠေဝရဿ၊ ကိုယ်ကောင်ကို။ ယော နိက္ခေပေါ၊ အကြင် ပစ်ချခြင်းသည်။ (ဧဝံ ဣတ္ထိယာဿ၊ ဧဝံ ပုရိသဿ၊ ယော ဥပဓ္ဓေဒေါ၊ အကြင်ပြတ်ခြင်းသည် [3]။ အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤရွှေလျှောခြင်း စသည်ကို။ မရဏံ၊ မရဏဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အယဉ္စ ဧရော၊ ဤဧရော သည်လည်းကောင်း။ ဣဒဉ္စ မရဏံ၊ ဤမရဏသည်လည်းကောင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ၂-ပါးစုံကို။ ဧရောမရဏံ၊ ဧရောမရဏ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကတမာ၊ အာယယ်သည်။ ဇာတိ၊ ဇာတိနည်း၊ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ တမှိ တမှိ သတ္တနိကာယေ၊ ၌။ ယာ ဇာတိ၊ အကြင်ရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ သဉ္ဇာတိ၊ အကြင်ပြည့်စုံစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ ဩက္ကန္တိ၊ အကြင်ဥဒဇ်တွင်း အမိဝမ်းတွင်းသို့ သက်ဝင်ခြင်းသည်။ ယာ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ အကြင်ကိုယ်ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ ယာ ပါတုဘာဝေါ၊ အကြင် ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့ကို။ ယော ပဋိလာဘော၊ အကြင် ရခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ၊ ဤရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်း စသည်ကို။ ဇာတိ၊ ဇာတိ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကတမော၊သည်။ ဘဝေါ၊ ဘဝနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမေတယော၊ ဤ ၃-ပါး တို့သည်။ ဘဝါ၊ဘဝတို့တည်း။ ကာမဘဝေါ၊ ကာမဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာဟူသော ကာမဘဝငင်း။ ရူပဘဝေါ၊ရူပဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ဟူသော ရူပဘဝငင်း။ အရူပဘဝေါ၊အရူပဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ရာ ဟူသော အရူပဘဝငင်း တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ ဘဝေါ၊ဘဝ ဟူ၏။ဝုစ္စတိ၊အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ကတမံ၊ အာဟာယ်သည်။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့သည်။ ဥပါဒါနာနိ၊ ဥပါဒါန်တို့တည်း။ ကာမုပါဒါနံ၊ ခဲ့လမ်းကြောင်း ခဲ့လမ်း

၁။ မစ္စုမရဏံပြင့် ကာလမရဏကိုယူ၊ ရဟန္တာတို့၏ မရဏတည်းဟူသော သမုစ္ဆေဒ မရဏ, ဓောတ္တယတွင် ပါဝင်သော ဘင်္ဂဏ တည်းဟူသော ခဏိကမရဏကို မယူလင့် (ဤ-ဌ-ရှိ)။

၂။ "ကာလော နာမ အန္တကော၏၊ တဿ ကိရိယာ ကာလကိရိယာ"ဟူသော ဤ ၄-နင့်အညီ ပေအပ်သော အနုက်တည်း။ "စဝနကာလော ဝေ ဝါ အနတိက္ကမနီယတ္တာ ဝိသေသေန ကာလောတိ ဝုတ္တောတိ တဿ ကိရိယာ အတ္ထတော စုတိကျန္ဒာနံ ဘေဒပဝတ္တိယေဝ" ဟူသော ဤရှင်အလို ဘေရုအခ္ခါန်အခါကို ပြုခြင်းသည် ဟုပေး။ "ကာလန္တိ ကာလနံ၊ ယထာဝဟိတဿ အ...ဘာဝဿ ခေယနံ၊ အာယုက္ခယန္တိ အတ္ထော"ဟူသော မ-ဘာသိန် ၅-၅။ ဤအလို အတ္ထဘေဒကို ပစ်ချခြင်းသည်ဟုပေး။

၃။ ဣတိတ္ထိယာ ဥပဓ္ဓေဒေါသည် သျှောက်ခ်ခ်ခင်း မ-ဘမ္ဘာဒိဠိဘုတ် စသည်ခ်ခင်း ပါရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဤခ်ခ် ထည့်သွင်းပေါ်ခေနာလိုက်သည်။

တတ်သော လောဘဟူသော ကာမုပါဒါနိ၊ ဒိဋ္ဌုပါဒါနိ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်းတတ်သော ဒိဋ္ဌိဟူသော ဒိဋ္ဌုပါဒါနိ၊ သီလဗွတုပါဒါနိ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်းတတ်သော နွားလေ့ နွားကျင့်စသော ဒိဋ္ဌိဟူသော သီလဗွတုပါဒါနိ၊ အတ္တဝါဒုပါဒါနိ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်းတတ်သော အတ္တဝါဒဒိဋ္ဌိဟူသော အတ္တဝါဒုပါဒါနိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနိ၊ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ကတမာ၊သည်။ တဏှာ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမေသေ၊ဤ ၆-ပါးတို့သည်။တဏှာ-ကာယာ၊ တဏှာအပေါင်းတို့တည်း။ ရူပတဏှာ၊ ရူပါရုံလျှင် အာရုံရှိသောတဏှာဝင်း။ ဝါ-ရူပါရုံ၌ တပ်တတ်သောတဏှာဝင်း။ သဒ္ဒတဏှာ၊ သဒ္ဒါရုံလျှင် အာရုံရှိသောတဏှာဝင်း။ ဝါ-သဒ္ဒါရုံ၌ တပ်တတ်သောတဏှာဝင်း။ပ။ မမ္မတဏှာ၊ မမ္မာရုံလျှင် အာရုံရှိသောတဏှာဝင်း။ ဝါ-မမ္မာရုံ၌ တပ်တတ်သော တဏှာဝင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ တဏှာ၊ တဏှာဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကတမာ၊သည်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမေသေ၊ ဤခြောက်ပါးတို့သည်။ ဝေဒနာကာယာ၊ ဝေဒနာအုပေါင်းတို့တည်း။ စက္ခုသမ္ဖဿဇာ၊ စက္ခုဝတ္ထုကို မှီသော ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဝင်း။ သောတသမ္ဖဿဇာ၊ သောတဝတ္ထုကို မှီသော ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ဝင်း။ ဃာနသမ္ဖဿဇာ၊ ဃာနဝတ္ထုကို မှီသော ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ဝင်း။ ဇိဝှါသမ္ဖဿဇာ. ဇိဝှါဝတ္ထုကို မှီသော ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ဝင်း။ ကာယသမ္ဖဿဇာ၊ ကာယဝတ္ထုကို မှီသော ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ဝင်း။ မနောသမ္ဖဿဇာ၊ ဟဒယဝတ္ထုကို မှီသော ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမာ၊သည်။ ဖဿော၊ ဖဿနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမေသေ၊ ဤခြောက်ပါးတို့သည်။ ဖဿကာယာ၊ ဖဿအပေါင်းတို့တည်း။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ စက္ခုပသာဒကို မှီသော တွေ့ထိခြင်းဟူသော စက္ခုသမ္ဖဿဝင်း။ သောတသမ္ဖဿော၊ သောတပသာဒကို မှီသော တွေ့ထိခြင်းဟူသော သောတသမ္ဖဿဝင်း။ ဃာနသမ္ဖဿော၊ ဃာနပသာဒကိုမှီသော တွေ့ထိခြင်းဟူသော ဃာနသမ္ဖဿဝင်း။ ဇိဝှါသမ္ဖဿော၊ ဇိဝှါပသာဒကိုမှီသော တွေ့ထိခြင်း ဟူသော ဇိဝှါ-သမ္ဖဿဝင်း။ ကာယသမ္ဖဿော၊ ကာယပသာဒကို မှီသော တွေ့ထိခြင်းဟူသော ကာယသမ္ဖဿဝင်း။ မနောသမ္ဖဿော၊ ဟဒယဝတ္ထုကြင်းသော လောကီဝိပါက်စိတ် ဗာဝီသကိုမှီသော တွေ့ထိခြင်းဟူသော မနောသမ္ဖဿဝင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ ဖဿော၊ ဖဿဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမံ၊သည်။ သဠာယတနံ၊ သဠာယတနနည်း။ စက္ခာယတနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော စက္ခုဟူသော စက္ခာယတနဝင်း ။ပ။ မနာယတနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော စိတ် ဟူသော မနာယတနဝင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ သဠာယတနံ၊ သဠာယတန ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမံ၊ သည်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရူပ်နည်း။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဝင်း။ သညာ၊ ဝင်း။ စေတနာ၊ ဝင်း။ ဖဿော၊ဝင်း။ မနသိကာရော၊ ဝင်းတည်း။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။

နာမ်၊ နာမ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာဘူတာ စ၊ မဟာဘူတ်တို့ရင်း။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘူတ်တို့ကို။ ဥပါဒါရူပံ စ၊ ပို၍ ဖြစ်သောရူပ်ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ ရူပံ၊ ရူပ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣဒဉ္စ နာမံ၊ ဤနာမ်သည်လည်းကောင်း။ ဣဒဉ္စ ရူပံ၊ ဤရူပ်သည်လည်းကောင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ၂-ပါးစုံကို။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရူပ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမံ၊ သည်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမေဆ၊ ဤခြောက်ပါး တို့သည်။ ဝိညာဏကာယာ၊ ဝိညာဏ်အပေါင်းတို့တည်း။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဟသောဒကို မှီသော ဝိညာဏ်ရင်း။ သောတဝိညာဏံ၊ သောတဟသောဒကို မှီသောဝိညာဏ်ရင်း ။ပ။ မနောဝိညာဏံ၊ ဟဒယဝိညာဏ်မှ ကြွင်းသော လောကီဝိပါက်စိတ်ဗာဝီသဟူသော မနောဝိညာဏ်ရင်းထည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမေ၊ အာသယ်တို့သည်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါရတို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ တယော၊ ဤသုံးပါးတို့သည်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါရတို့တည်း။ ကာယသဒ္ဓါ၊ ကာယဝိညတ်ကြောင့် ဖြစ်သော သဒ္ဓါရရင်း။ (ကာယဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော မဟာဘူသိုလ်စေတနာ ၈, အဘူသိုလ် စေတနာ ၁၂-ကို ကောက်။) ဝစီသဒ္ဓါ၊ ဝစီဝိညတ်ကြောင့်ဖြစ်သော သဒ္ဓါရရင်း။ (ဝစီဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော မဟာဘူသိုလ်, အဘူသိုလ် စေတနာ ၂၀-ကို ကောက်။) စိတ္တသဒ္ဓါ၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော သဒ္ဓါရရင်းတည်း။ (ကြံစည်သူ၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော လောကီဘူသိုလ်, အဘူသိုလ် စေတနာ ၂၉-ခုကို ကောက်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်တို့ကို။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါရတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမာ၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌။ ယံ အညာဏံ၊ အကြင်မသိခြင်းသည်ရင်း။ ဒုက္ခသမုဒယေ၊ ဆင်းရဲဖြစ်ပေါ် လာခြင်း အကြောင်း၌။ ယံ အညာဏံ၊ ရင်း။ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ၌။ ယံ အညာဏံ၊ ရင်း။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်၌။ ယံ အညာဏံ၊ ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ (သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ် လာကုန်၏။)။ပ။ စေး၊ ဤသို့။ ကေဝလဿ၊ သတ္တ ဇီဝမဟာ သက်သက်သော။ ဣဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ နိရောဓော၊(မဖြစ်သော အားဖြင့်) ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၃-ပဋိပဒါသုတ်

၃။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ပ။)ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ မိစ္ဆာပဋိပဒဉ္စ၊ (သံသရာမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သော) မှားယွင်းသော အကျင့်ကိုလည်းကောင်း။ သမ္မာပဋိပဒဉ္စ၊ (သံသရာမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း) မှန်ကန်သော အကျင့်ကိုလည်းကောင်း။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောအံ့။ တံ၊ ထိုအကျင့် ၂-မျိုးကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ မနသိ

ကရောက၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိသောမိ၊ မိန့်ဆိုအံ့။ ဤတို၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ "ဝေ ဘန္ဓေတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား"ဟု၎။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏(စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနာယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊သည်-

သိက္ခေ၊ တို့။ ကတမာ၊ သည်။ မိစ္ဆာပဋိပဒါ၊ မိစ္ဆာပဋိပဒါနည်း။ပ။ ဘိက္ခေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤအနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ မိစ္ဆာပဋိပဒါ၊ မိစ္ဆာပဋိပဒါဟု၎။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘိက္ခေ၊ တို့။ ကတမာ၊ သည်။ သမ္မာပဋိပဒါ၊ သမ္မာပဋိပဒါနည်း။ပ။ ဘိက္ခေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ သမ္မာပဋိပဒါ၊ သမ္မာပဋိပဒါဟု၎။ ဝုစ္စတိတိ၊ ၏ဟူသော။ ထေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ ၁။ (အဝိဇ္ဇာပဲစွယာ စသည်ကို ဝိဘင်္ဂသုတ်၌ အနက်ရေးသား အပ်ခဲ့ပြီ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဝိပဿီသုတ်

၄။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ပ။) ဘိက္ခေ၊ တို့။ သဂ္ဂတော၊ ဘုန်းရှိတော်မူသော။ အရဟတော၊ ပုဗ္ဗေ၊ အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို ကောင်းစွာကိုယ်တိုင် သိတော်မူသော။ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ဗောဓေ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးမဆုကပင်လျှင်။ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို မသိသော။ ဗောဓိသတ္တဿေव၊ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်စဉ်။ "အယံ လောကော၊ ဤလောကသည်။ ကိစ္ဆော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ အာပန္နော ဝတ၊ ရောက်ရလေကား။ ဇာယတိ စ၊ (ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်) ဖြစ်လည်း ဖြစ်၏။ ဇီယတိ စ၊ ရင့်လည်း ရင့်ရော်၏။ မီယတိ စ၊ သေလည်း သေ၏။ စဝတိ စ၊ (စုတေသောအားဖြင့်) ရွှေ့လည်း ရွှေ့လျော၏။ ဥပပဇ္ဇတိ စ၊ (ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်)ကပ်လည်း ကပ်ရောက်၏ ၂။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ဇရာမရဏဿ၊ အိုခြင်း သေခြင်းဟူသော။ ဣမဿ ဒုက္ခဿ၊ ဤဆင်းရဲ၏။ နိဿရဏံ၊ တွက်ပြောက်ရာ (နိဗ္ဗာန်)ကို။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ ကုဒါဿု နာမ၊ အဘယ်မည်သော အခါ၌။ ဇရာမရဏဿ၊ ဟူသော။ ဣမဿ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ ကို။ ပညာယိဿတိတိ၊ သိအပ်လတ္တံ့နည်း"ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အယောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၁။ မိစ္ဆာပဋိပဒါနှင့် သမ္မာပဋိပဒါကို ယောဇဉ်ဟု မိန့်တော်မူပါလျက် ပဋိပဒါ ၂-မျိုးကို မပြဲ အဝိဇ္ဇာ-ပစ္စယာ သခါရာစသော အနုလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်, အဝိဇ္ဇာယတ္တော၀ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ- စသော ပဋိလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တို့ကို ပြခြင်းသည် ရွှေနောက် ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့ ရှိ၏။ သို့သော် မဆန့်ကျင်ပါ၊ အကြောင်းကား အကျိုးဖြစ်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှစ်မျိုးကိုပြလျှင် ယင်းတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဝဋ်ဒုက္ခ လည်စေ တတ်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ် ထကျင့် ၂-မျိုး၊ ကည်းဟူသော မိစ္ဆာပဋိပဒါနှင့် ဝိပဿနာမဂ်အကျင့်ဟူသော သမ္မာပဋိပဒါတို့ကိုလည်း ပြုရာ ရောက်သောကြောင့်တည်း။ ဖလေန ပဋိပဒါယ ဒဿိတတ္တာ၊ ဖလေန ယောဇ္ဇ ပဋိပဒါ ဒဿိတာ(၄)။

၂။ ဇာယတိ ဗီယတိတို့နှင့် ဧကာဘဝပရိယာပန္နသတ္တဝါကို ဟု။ စဝတိ ဥပပဇ္ဇတိတို့နှင့် နာနာဘဝပရိယာပန္နသတ္တဝါကို ဟု(၄-၅)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဝိပဿီသ၊ ဝိပဿီမည်သော။ ဗောဓိသတ္တသ၊ဘုရားလောင်း၏။ "ကိမ္မိ၊ အဘယ်သည်။ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဇရာမရဏ၊ အိုခြင်း သေခြင်းသည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကိ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏ၊ သည်။ ဟောတိ နု ခေါတိ၊ နည်း"ဟူသော။ ဇေတ်၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ဝိပဿီသ ဗောဓိသတ္တသ၊ ဝိပဿီဘုရားအလောင်း၏။ ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ဥပါယ, ပထ မနသိကာရဖြင့်ဂုဏ်း။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်ဂုဏ်း ?။ "ဇာတိယာ ခေါ၊ ဇာတိသည်။ သတိ၊ သော်။ ဇရာမရဏ၊ အိုခြင်း သေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိဟေတု၊ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ အဘိသမယော၊ ထိုးထွင်းမှ သိခြင်းသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဝိပဿီသ ဗောဓိသတ္တသ၊၏။ "ကိမ္မိ၊ အဘယ်သည်။ သတိ၊ဖြစ်လတ်သော်။ဇာတိ၊သည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊နည်း။ကိ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ဇာတိ၊ သည်။ဟောတိ နု ခေါတိ၊ နည်း"ဟူသော။ ဇေတ်၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဝိပဿီသ ဗောဓိသတ္တသ၊ ၏။ ယောနိသော မနသိကာရာ၊ဖြင့်ဂုဏ်း။ ပညာယ၊ ဖြင့်ဂုဏ်း။ "ဘဝေ ခေါ၊ ဘဝသည်။ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဇာတိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဝ-ဟေတု၊ ဘဝဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဇာတိ၊ သည်။ ဟော ိတိ၊ ၏"ဟူသော။ အဘိ-သမယော၊ ထိုးထွင်းမှ သိခြင်းသည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ကိမ္မိ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ နည်း။ ကိ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ဘဝေါ၊သည်။ဟောတိ နု ခေါတိ၊နည်း"ဟူသော။ဇေတ်၊သည်။အဟောသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ဥပါဒါနေ ခေါ၊ ဥပါဒါန်သည်။သတိ၊ သော်။ ဘဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပါဒါနဟေတု၊ ဥပါဒါန်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဘဝေါ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ အဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ကိမ္မိ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ နည်း။ ကိ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ဥပါဒါနံ၊သည်။ဟောတိ နု ခေါတိ၊နည်း"ဟူသော။ဇေတ်၊သည်။အဟောသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "တဏှာယ ခေါ၊ တဏှာသည်။ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်သည်။ ဟောတိ၊၏။ တဏှာဟေတု၊ တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊၏" ဟူသော။ အဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ကိမ္မိ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ နည်း။ ကိ ဟေတု၊ ကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ ဟောတိ နု ခေါတိ၊ နည်း"ဟူသော။ ဇေတ်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ဝေဒနာယ ခေါ၊ ဝေဒနာသည်။ သတိ၊ သော်။ တဏှာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေဒနာဟေတု၊ ဝေဒနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ အဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

၁။ ဥ-ရုဝိကပ်နှင့်အညီ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ ပထမဝိကပ်အလို ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ကြောင့်။ ပညာယ၊ ပညာနှင့်တကွ။အဘိသမယော၊ ဇရာ မရဏကို ထိုးထွင်းမှ သိခြင်းသည်။ ၀၊ ထိုးထွင်းမှ သိသောအားဖြင့် ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ အဟု၊ ပြီ ဟု ပေး။ ဤနည်းမှီ၍ နောက်နောက်ရှိသည်းပေး။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ကိမ္မိ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဟောဟိ၊ နည်း။ ကိ"ဟမ္မယာ၊ အာဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ဖဿော ခေါ၊ ဖဿသည်။ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ အာဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ကိမ္မိ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိ"ဟမ္မယာ၊ အာဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ဖဿသည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "သဠာယတနေ ခေါ၊ ခြောက်ပါးသောအာယတန သည်။ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဠာယတနပစ္စယာ၊ ခြောက်ပါးသော အာယတနဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ အာဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ကိမ္မိ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ သဠာယတနံ၊ ခြောက်ပါးသော အာယတန သည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ နည်း။ ကိ"ဟမ္မယာ၊ အာဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ သဠာယတနံ၊ ခြောက်ပါးသော အာယတနသည်။ ဟောတိ နု ခေါတိ၊ နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "နာမရူပေ ခေါ၊ နာမ်ရူပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ သဠာယတနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နာမရူပပစ္စယာ၊ နာမ်ရူပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သဠာယတနံ၊ သည်။ဟောတိတိ၊ ၏" ဟူသော။ အာဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ကိမ္မိ၊ သည်။ သတိ၊သော်။ နာမရူပံ၊ သည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ နည်း။ ကိ"ဟမ္မယာ၊ကြောင့်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရူပ်သည်။ ဟောတိ နု ခေါတိ၊ နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ဝိညာဏေ ခေါ၊ဝိညာဏ်သည်။ သတိ၊ သော်။ နာမရူပံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိညာဏပစ္စယာ၊ဝိညာဏ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နာမရူပံ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ အာဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ကိမ္မိ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊နည်း။ ကိ"ဟမ္မယာ၊ အာဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ဟောတိ နု ခေါတိ၊ နည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "သင်္ခါရေသု ခေါ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ သတိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သင်္ခါရပစ္စယာ၊ သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ အာဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ "ကိမ္မိ၊သည်။ သတိ၊သော်။ သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရတို့သည်။ ဟောန္တိ နု ခေါ၊ဖြစ်ကုန် သနည်း။ ကိ"ဟမ္မယာ၊ ကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊တို့သည်။ ဟောန္တိ နု ခေါတိ၊ နည်း" ဟူသော။ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ "အဝိဇ္ဇာယ ခေါ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ သတိ၊သော်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊တို့သည်၊ ဟောန္တိတိ၊ ကုန်၏"ဟူသော။ အာဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဣတိ၊ ဤသို့ ။ (သမုဒယောဠ္ဍစပ်။) အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ (သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။) ။ပ။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်ငုံး။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာ-သာ၊ တို့သည်ငုံး။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧवं၊ ဤသို့။ ကေवलस्स၊ သော။ တေस्स ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ ဣဒံ အယံ သမုဒယော၊ ဤဖြစ်ကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "သမုဒယော သမုဒယောတိ ခေါ၊ ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်ခြင်းဟူ၍။ ဝါ-ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ကြောင်း" ဟူ၍ ။ ဝိပဿီသား၊ ဝိပဿီမည်သော။ ဗောဓိသတ္တာသား၊ ဘုရားလောင်း၏။ ပုဗ္ဗေ၊ (ဤအခါမှ) ရှေးဦး။ အနနုဿုတေသု၊ မကြားအပ်ဘူးသေးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့၌။ စက္ခု၊ မျက်မှောက်မြင်သိသော မျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဉာဏံ၊ အမှန်သိသောဉာဏ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ ပညာ၊ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သော ပညာသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ ဝိဇ္ဇာ၊ ထိုးထွင်းရှု သိသော ဝိဇ္ဇာသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ အာလောကော၊ (မောဟမှောင်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော) အလင်းရောင်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၎။ ဝိပဿီသား၊ သော။ ဗောဓိသတ္တာသား၊ ၏။ "ကိမိ၊ အာယသ္မာ၊ အသတိ၊ မဖြစ်လတ်သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ နု ဟောတိ နု ခေါ၊ မဖြစ်သနည်း။ ကိဿ၊ အာယသ္မာ၊ ။ နိဒါနံ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏနိဒါနံ၊ နု ခေါတိ၊ ဇရာမရဏ၏ ချုပ်ခြင်းဖြစ်သနည်း" ဟူသော။ ဧवံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၎။ ဝိပဿီသား၊ သော။ ဗောဓိသတ္တာသား၊ ၏။ ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ဉပါယ,ပထ မနသိကာရဖြင့်ငုံး။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်ငုံး။ "ဇာတိယာ ခေါ၊ ဇာတိသည်။ အသတိ၊ မဖြစ်လတ်သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇာတိနိဒါနံ၊ ဇာတိ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏနိဒါနံ၊ ဇာတိ၊ ရောမရ-ဏ၏ ချုပ်ခြင်းဖြစ်၏"ဟူသော။ အဘိသမယော၊ ထိုးထွင်းရှုသိခြင်းသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၎။ ဝိပဿီသား၊ သော။ ဗောဓိသတ္တာသား၊ ၏။ "ကိမိ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဇာတိ၊ သည်။ နု ဟောတိ နု ခေါ၊ နည်း။ ကိဿ၊ ၏။ နိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ဇာတိနိဒါနံ ခေါတိ၊ နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၎။ ဝိပဿီသား၊ သော။ ဗောဓိသတ္တာသား၊ ၏။ ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ဖြင့်ငုံး။ ပညာယ၊ ဖြင့်ငုံး။ "ဘဝေ ခေါ၊

၁။ ဣတိဟိဒန္တိ ဝေမိ၏။ ဌ။ ဣတိတိ ဝုတ္တပကာရပရိပဿနံ။ ဟိတိ နိပါတမတ္တံ။ ဣဒန္တိ ယထာဝုတ္တဿ ဝဋ္ဋဿ ပစ္စက္ခတော ဂဟဏံ။ ဌ။

၂။ "သမုဒယော သမုဒယော"ဟူသော ပါဠိမြင့် အဝိဇ္ဇာမှတပါး သင်္ခါရစသော တဆယ့်တစ်ဌာနတို့၏ သင်္ခါရ စသည်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို ရှေပေါင်းရှု ပြတော်မူ၏။ ဌ။ ဌင်းပြင် သင်္ခါရစသည်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို ရှုသည်၏ အစွမ်း အားဖြင့် အကြိမ်များစွာ ဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့် "သမုဒယော သမုဒယော" ဟု အာမေဋိတ်ဖြင့် ဟောတော်မူသည်။ သို့ဖြစ်၍ သမုဒယော သမုဒယောတိ၊ ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်ခြင်း ဟူ၍ဟု သမ္မန်သည်။

တနည်း....ပဋိစ္စသမุปฺปါဒေါ၌ သမุปฺปါဒသင်္ခါသည် ဖြစ်ခြင်း အနက်ကို ပဓာနထား၍ ဖြစ်ကြောင်းအနက်ကို ဓုရာသက္ခဲသို့ ဤ သမုဒယော သမုဒယောဟု သမုဒယသင်္ခါနှင့် သမုဒယော ဟုတိ ဟူသော ပဋိစ္စသမุปฺปါဒ် နိုင်ငံ၌ သမုဒယသင်္ခါသည် ဖြစ်ခြင်းအနက်ကို ပဓာနထား၍ ဖြစ်ကြောင်း အနက်ကိုလည်းဟောမ၏၊ ဌင်းပြင် အကျယ်ပြောပုန်သော ဝိညာဉ်စသည့် ရှိရှိသမျှ အကြောင်းတရားတို့ကို သာမညအားဖြင့် နှံ့စေလိုသောကြောင့် သမုဒယော သမုဒယော ဟု ဝိဓာဖြင့် ဟောတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဝါ-ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ကြောင်း ဟူ၍ ဟု တနည်း သမ္မန်သည်။ ဌ။

ဘဝသည်။ အသတိ၊ သော်။ ဇာတိ၊သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘဝနိုရောဓာ၊ ဘဝ၏ ချုပ်ခြင်း ကြောင့်။ ဇာတိနိုရောဓောတိ၊ဇာတိ၏ချုပ်ခြင်းဖြစ်၏" ဟူသော။ အာဘိသမယောသည်။အဟု၊ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဝိပဿီသာ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တသာ၊ ၏။ပ။ တော်၊သည်၊ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိပဿီသာ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တသာ၊၏။ ယောနိသောမနသိကာရာ၊ ဖြင့်ရင်း။ ပညာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ "ဥပါဒါနေ ခေါ၊ ဥပါဒါန်သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဘဝေါ၊သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥပါဒါနနိုရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဘဝနိုရောဓောတိ၊ ၏"ဟူသော။ အာဘိသမယောသည်။ အဟု၊ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊ဌ။ပ။ အဟောသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊ဌ။ ဝိပဿီသာ၊သော။ ဗောဓိသတ္တသာ၊ ၏။ ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ဖြင့်ရင်း။ ပညာယ၊ဖြင့်ရင်း။ "တဏှာယ ခေါ၊ တဏှာသည်။ အသတိ၊ သော်။ ဥပါဒါန်၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဏှာနိုရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဥပါဒါနနိုရောဓောတိ၊၏"ဟူသော။ အာဘိသမယော၊သည်။ အဟု၊ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။အထ ခေါ၊ ဌ။ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊ဌ။ ဝိပဿီသာ၊သော။ ဗောဓိသတ္တသာ၊ ၏။ ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ဖြင့်ရင်း။ ပညာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ "ဝေဒနာယ ခေါ၊ ဝေဒနာသည်။ အသတိ၊သော်။ တဏှာ၊တဏှာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝေဒနာနိုရောဓာ၊ ကြောင့်။ တဏှာနိုရောဓောတိ၊၏" ဟူသော။ အာဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။အထ ခေါ၊ဌ။ပ။ အဟောသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊ဌ။ ဝိပဿီသာ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တသာ၊ ၏။ ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ဖြင့်ရင်း။ ပညာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ "ဖဿော ခေါ၊ ဖဿောသည်။ အသတိ၊ သော်။ ဝေဒနာ၊သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဖဿနိုရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာနိုရောဓောတိ၊ ၏" ဟူသော။ အာဘိသမယော၊ သည်။အဟု၊ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။အထ ခေါ၊ဌ။ပ။ အဟောသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊ဌ။ ဝိပဿီသာ၊သော။ ဗောဓိသတ္တသာ၊၏။ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ဖြင့်ရင်း။ ပညာယ၊ ဖြင့်ရင်း "သဠာယတနေ ခေါ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဖဿော၊သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သဠာယတနနိုရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဖဿနိုရောဓောတိ၊၏"ဟူသော။ အာဘိသမယော၊သည်။အဟု၊ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊ဌ။ပ။ အဟောသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။အထ ခေါ၊ဌ။ ဝိပဿီသာ၊သော။ ဗောဓိသတ္တသာ၊၏။ ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ဖြင့်ရင်း။ ပညာယ၊ဖြင့်ရင်း။ "နာမရူပေ ခေါ၊ နာမ်ရူပ်သည်။ အသတိ၊ သော်။ သဠာယတနံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ နာမရူပနိုရောဓာ၊ ကြောင့်။ သဠာယတနနိုရောဓောတိ၊ ၏"ဟူသော။ အာဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ဌ။ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဝိပဿီသာ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တသာ၊ ၏။ ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ဖြင့်ရင်း။ ပညာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ "ဝိညာဏေ ခေ၊ ဝိညာဏ်သည်။ အသတိ၊ သော်။ နာမရူပံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ဝိညာဏ-နိုရောဓာ၊ ကြောင့်။ နာမရူပနိုရောဓောတိ၊ ၏"ဟူသော။ အာဘိသမယော၊သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌ။ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ဌ။ ဝိပဿီသာ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တသာ၊ ၏။ ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ဖြင့်ရင်း။ ပညာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ "သင်္ခါ-ရေသု ခေါ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ အသတိ၊ မဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ နဟောတိ၊

မပြစ်။ သခါရနိုရောခေ၀၊ သခါရတို့၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိညာဏနိုရောခေတိ၊ ၏"ဟူသော။ အတိသမယော၀၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၀၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ပ။ အယောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၀၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ ဝိပဿီသ၀၊ သော။ ဗောဓိသတ္တသ၀၊၏။ ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ပြင့်ရင်း။ ပညာယ၀၊ ပြင့်ရင်း။ "အဝိဇ္ဇာယ ခေါ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ အသတိ၊ သော်။ သခါရာ၊ တို့သည်။ နု ဟောန္တိ၊ မပြစ်ကုန်။ အဝိဇ္ဇာ-နိုရောခေ၀၊ ကြောင့်။ သခါရနိုရောခေတိ၊ သခါရတို့၏ ချုပ်ခြင်း ပြစ်၏"ဟူသော။ အတိသမယော၀၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဣတိ၊ ဤသို့။ (နိုရောခေ၌ စပ်။) အဝိဇ္ဇာနိုရောခေ၀၊ အဝိဇ္ဇာ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ သခါရ-နိုရောခေ၀၊ သခါရတို့၏ (မပြစ်သောအာနုဘင့်) ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ပြစ်၏။)။ပ။ ဧဝတိ-နိုရောခေ၀၊ ကြောင့်။ ဧကာ၀ယ၀ရဏံ၊ သည်၎င်း။ သောကပရိဒေ၀ဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်၎င်း။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဧवं၊ ဤသို့။ ကေ၀လဿ၊ သော။ တဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ ဤအ-ယံ နိုရောခေ၀၊ ဤချုပ်ကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ၀၊ တို့။ "နိုရောခေ၀ နိုရောခေတိ ခေါ၊ ချုပ်ခြင်း ချုပ်ခြင်း ဟု၍။ ဝါ၊ချုပ်ကြောင်း ချုပ်ကြောင်း"ဟု၍။ ဝိပဿီသ၀၊ သော။ ဗောဓိသတ္တသ၀၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ (ဤအခါမှ) ရှေး၌။ အနနုဿုတေသု။ မကြားအပ်သူးသေးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သဒ္ဓာလေးပါးတရားတို့၌။ စက္ခု၊ မျက်မှောက်ပြင်သိသော ပညာမျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားပြစ်ပြီ။ ဉာဏံ၊ အမှန်သိသောဉာဏ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ ပညာ၊ အပြားအားပြင့် သိသောပညာသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ ဝိဇ္ဇာ၊ ထိုးထွင်းရှု သိသောဝိဇ္ဇာသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ အာလောကော၊(မောဟမှောင်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော)အလင်း ရောင်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ အပ်ပြီ။

ဧတ္ထံ၊ လေးရေပြောက်သောသုတ်တည်း။

(သတ္တန္ဒမ္ပို၊ ခုနစ်ရွာလည်း ပြစ်ကုန်သော။ ပုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ (ကြံစည်ပုံစသည်ကို)။ ဧတံ၊ ဤအတူ။ ဝိတ္ထာ၊ရေတမျှော၊ ခဲ့ထိုက်၏။)

၅-သိဒ်သုတ်

၅။ သိက္ခဝေ၀၊ တို့။ ဘဂ၀တော၊ ဘုန်းတော်ရှိတော်မူသော။ အရဟတော၊ ပုဂ္ဂိုလ်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ တရားအလုံးစုံကို ဓေါဝင်းစွာကိုယ်တိုင်သိတော်မူသော။ သိခိဿ၊ သိခီမြတ်စွာဘုရား၏။ပ။

၆-ဝေဿဘူသုတ်

၆။ ဘိက္ခဝေ၀၊ တို့။ ဘဂ၀တော၊ သော။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ဝေဿဘုဿ၊ ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရား၏။ပ။

၇-ကကုသန္ဓသုတ်

၇။ ဘိက္ခဝေ၀၊ တို့။ ဘဂ၀တော၊ သော။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ကကုသန္ဓဿ၊ ကကုသန်မြတ်စွာဘုရား၏။ပ။

၈-ကောဏာဂမနသုတ်

၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘဂဝတော၊ သော။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓဿ၊ သော။ ကောဏာဂမနဿ၊ ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရား၏။ပ။

၉-ကဿပသုတ်

၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘဂဝတော၊ သော။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။ပ။

၁၀-ဂေါတမသုတ်

၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သမ္ဗောဓ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးမဆွေကပင်လျှင်။ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တဿေव၊ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်စဉ်။ပ။ တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

(ကြွင်းသော ၀ါကျများကို ဝိပဿီဘုရားရှင်၌ ပြခဲ့သည့်အတိုင်း သမ္ဗန်။ တဿ မယုံ၊ ထိုငါ ဘုရား၏ ဟု သမ္ဗန်အနက်သာ လဲလှယ်၍ပေး။)

စသမ်၊ ဆယ်ရပြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂေါ၊ ဗုဒ္ဓဝဂ်တည်း။

တဿ၊ ထိုဗုဒ္ဓဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ခေါင်းစဉ်အကျဉ်းချုပ် ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဒေသနာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသုတ်ရင်း။ ဝိဘင်္ဂပဋိဟာ၊ ဝိဘင်္ဂသုတ် ပဋိပဒါသုတ်ရင်း။ ဝိပဿီ၊ ဝိပဿီသုတ်ရင်း။ သိခီ၊ သိခီသုတ်ရင်း။ ဝေဿဘူ၊ ဝေဿဘူသုတ်ရင်း။ ကကုသန္ဓော၊ ကကုသန္ဓသုတ်ရင်း။ ကောဏာဂမနော၊ ကောဏာဂမနသုတ်ရင်း။ ကဿပေါ၊ ကဿပသုတ်ရင်း။မဟာသကျမုနိ ၀ ဂေါတမော၊ဂေါတမသုတ်ရင်း။ ဟူတိ၊ဤသည်တည်း။

၂-အာဟာရဝဂ်

၁-အာဟာရသုတ်

[1] ၁။ (ဝေ ဝေ သုတံ။ပ။ အာရောမေပေး၍။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘူတာနံ၊ ဖြစ်ပြီးဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာနံ ဝါ၊ သတ္တဝါတို့၏ရင်း။ သမ္ဘဝေသိနံ၊ ဖြစ်ခြင်းသို့ ရှာမှီးကပ်ရောက်ဆဲ ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာနံ ဝါ၊ သတ္တဝါတို့၏ရင်း။ ဌိတိယာ၊ တည်တံ့စေခြင်းအကျိုးငှါရင်း။ အနုဂ္ဂဟာယ၊ခြီးမြှောက်ထောက်ပံ့ခြင်း အကျိုးငှါရင်း[1]။ အာဟာရော၊ အကြောင်းတရားတို့သည်။ ဟူမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်းဟူမူ။ဣဒ္ဓာဝိ ကာ ၀ါ၊ ကြွမ်းထန်း

---

[1] ဘူတာနံ သမ္ဘဝေသိနံ သတ္တာနံ ဖြင့် အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို သိမ်းယူသည်။ ဟည်သည့်သတ္တဝါမဆို ရိုးတည့်. အာဟာရ လေးပါးကို ကိုးကားသင့်သလို မှီရသည် ဟု ဆိုလိုရ်။

သည်မူလည်းဖြစ်သော။ သုခုမော ဝါ၊ နှုးညံ့သည်မူလည်းဖြစ်သော။ ကမ္ဘီကာရော၊ အလုတ်အလွေးကို မပြုအပ်သော်လည်း ပြုအပ်သကဲ့သို့သော။ အာဟာရော၊ အာဟာရဆြေဖာဝတ်ရင်း။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဖဿော၊ စက္ခုသမ္ဖဿစသော ခြောက်ပါးသောဖဿရင်း။ တတိ-ယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ မနောသဉ္စေတနာ၊ စိတ်၏ စေ့ဆော်တိုက်တွန်းခြင်း စေတနာရင်း။ စတုတ္ထော၊လေးခုမြောက်သော။ ဝိညာဏံ၊ စိတ်ဝိညာဏ်ရင်းတည်း[1]။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘူတာနံ၊ကုန်သော ။ပ။ အနုဂ္ဂဟာယ၊ ငှါရင်း။ အာဟာရာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါ၊ စတ္တာရော၊ တို့ပင်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ အာဟာရာ၊ ဤအာဟာရတို့သည်။ ကိ သိ နိဒါနာ၊ အဘယ်လျှင်အကြောင်းရင်းရှိကုန်သနည်း။ကိ သမုဒယာ၊အဘယ်လျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သနည်း။ ကိ ဇာတိကာ၊ အဘယ်လျှင် ဇော်မြစ်ရှိကုန်သနည်း။ ကိ ပဘဝါ၊ အဘယ်လျှင် အမှန်အစရှိကုန်သနည်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ အာဟာရာ၊ တို့သည်။ တဏှာနိဒါနာ၊ တဏှာလျှင်

ဌီတိယာဖြင့် သတ္တဝါတို့၏ သန္ဓာန်၌ ဖြစ်ပြီးသော တရားများ အစဉ်မပြတ် တည်တံ့အောင် စောင့်ရှောက်ရန် ဖြစ်သော အာဟာရများအဖြစ်ကို ပြသည်။ "အနှစ်တရာ အသက်ရှည် တည်သည်"ဟု ဆိုရာ၌ ဖအစဉ်မပြတ် ဆက်လ် ဖြစ်နေသည်ဟု ဆိုရသကဲ့သို့ သတ္တဝါတို့၏ အစဉ်မပြတ် ဆက်လ် ဖြစ်နေရန် စောင့်ရှောက်ကြသော အာဟာရများ ဖြစ်လေသည်။

အနုဂ္ဂဟာယဖြင့် အစဉ်မပြတ် တရားတို့ ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် သတ္တဝါတို့ သန္ဓာန်၌ မဖြစ်သေးသော တရားတို့ အသစ်ဖြစ်ပေါ်လျက် အထောက်အကူ ဖြစ်စေရန် စောင့်ရှောက်သော အာဟာရများ အဖြစ်ကို ပြ၏။

၁။ အာဟာရဝတ္ထုတို့ ရှိသော အဆီဩဇာကို ကဗဠိကာရ အာဟာရဟု ခေါ်၏။ သို့သော် အာဟာရ ဝတ္ထုနှင့်လည်း မကင်းနိုင်သောကြောင့် ထင်းကိုလည်း ဌာနပစ္စယာအားဖြင့် ကဗဠိကာရအာဟာရဟု ခေါ်ရသေး၏။

အဆီဩဇာ အကြမ်းအနုကို ဩဠာရိက သုခုမဟုခေါ်၏၊ အာဟာရဝတ္ထု အကြမ်း အနုကိုလာ ဩဠာရိက သုခုမခေါ်ရသည်၊ အာဟာရဝတ္ထု အကြမ်းအနုကိုလည်း အဆီ ဩဇာနည်းသော အာဟာရဝတ္ထုသည် ဩဠာရိက, အဆီဩဇာများသော အာဟာရဝတ္ထုသည် သုခုမဟု ခေါ်ရသည်။ အာဟာရဝတ္ထုသက်သက်သည် ကမ္မဇတေဇော လောင်မြိုက်ခြင်းကြောင့် ဆာလောင်ခြင်း ကိုယ်ပင်ပန်း ပူလောင်ခြင်းကိုလာ ပယ်ဖျောက်နိုင်၍ ခန္ဓာကိုယ်ကို မျှတရန် မစောင့်ရှောက်နိုင်။ အဆီဩဇာသက်သက်ကလည်း ခန္ဓာကိုယ်ကို မျှတရန်သာ စောင့်ရှောက်နိုင်၍ အစာမပြည့် ဝမ်းဟာသောကြောင့် ဆာလောင်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်နိုင်။ အဆီဩဇာပြည့်သော အာဟာရ ဝတ္ထုသည်သာ ခန္ဓာကိုယ်မျှတရန်နှင့် ဆာဖျောက်ရန် စောင့်ရှောက်နိုင်၏။

ဥပါဒိဏ္ဍကကဗဠိကာရအာဟာရ—စားသည်ဖြစ်စေ မစားသည်ဖြစ်စေ ဤသတ္တဝါတို့၏ ကမ္မလျော်ရှိ ပါဝင်သော ဩဇာရုပ်သည် ဖြစ်သည့်နေ့မှစ၍ ခုနှစ်ရက်တိုင်အောင် ခန္ဓာကိုယ် ရုပ်အစဉ်မပြတ်ရန် စောင့်ရှောက်၏။ ထင်းဩဇာသည် ဥပါဒိဏ္ဍကကဗဠိကာရအာဟာရမည်၏။ ဤစကားကို ထောက်၍ "လူ, အသက်-ခုနှစ်ရက်"ဟု ဆိုကြဟန်ရှိ၏။ "ထမင်းအသက် ခုနှစ်ရက်"ဟု၍လည်း ဆိုကြသေး၏။

အနုပါဒိဏ္ဍကကဗဠိကာရအာဟာရ—ကမ္မဇဩဇာကို စွဲ၍ ဖြစ်သော ဩဇာသည် အနုပါဒိဏ္ဍက-ကဗဠိကာရအာဟာရမည်၏။ ကမ္မဇဩဇာ ပန ဟဒယံ ဥပနိဿာယ ဥပ္ပဇ္ဇတိ အကမ္မဇ, အနုပါဒိဏ္ဍအာဟာရသုတ္တေ ဝေဒိတဗ္ဗော ဒီ-၂၇။

ဥဒါဟိဏ္ဍကဖဿာဟာရစသည်—ဝေဒနာမက ဝိပါက်တရားများသည် ဥပါဒိဏ္ဍကဖဿာဟာရစသည် မည်၍ ဝေဒနာမကကုသိုလ် အကုသိုလ် ကြိယာတရားများသည် အနုပါဒိဏ္ဍကဖဿာဟာရစသည် မည်၏။

အကြောင်းရင်းရှိကုန်၏။ တဏှာသမုဒယာ၊ တဏှာလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်၏။ တဏှာဇာတိကာ၊ တဏှာလျှင် ဇစ်မြစ်ရှိကုန်၏။ တဏှာပဘဝါ၊ တဏှာလျှင် အမွန်အစရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ တဏှာစ၊ ဣတ္ထိတဏှာသည်လည်း။ ကိံ နိဒါနာ၊ ရှိသနည်း။ပ။ တဏှာ၊ သည်။ ဝေဒနာနိဒါနာ၊ ဝေဒနာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိ၏။ပ။ အယံ ဝေဒနာ စ၊ သည်လည်း။ ကိံ နိဒါနာ၊ နည်း။ပ။ဝေဒနာ၊ သည်။ ဖဿနိဒါနာ၊ ဖဿလျှင်အကြောင်းရင်းရှိ၏။ပ။အယံ ဖဿော စ၊ သည်လည်း။ကိံ နိဒါနော၊ နည်း။ပ။ သင်္ဌာယတနနိဒါနော၊ အာယတနခြောက်ပါးလျှင်အကြောင်းရင်းရှိ၏။ပ။ ဣဒံ သင်္ဌာ-ယတနံ စ၊ သည်လည်း။ ကိံ နိဒါနံ၊ နည်း။ပ။ နာမရူပနိဒါနံ၊ နာမ်ရူပ်လျှင်အကြောင်းရင်းရှိ၏။ပ။ ဣဒံ နာမရူပံ စ၊ သည်လည်း။ ကိံ နိဒါနံ၊ နည်း။ပ။ ဝိညာဏနိဒါနံ၊ ဝိပါက်ဝိညာဏ်လျှင်အကြောင်း-ရင်းရှိ၏။ပ။ ဣဒံ ဝိညာဏံစ၊ သည်လည်း။ ကိံ နိဒါနံ၊ နည်း။ပ။ သခါရနိဒါနံ၊ ကောင်းမှုမကောင်း-မှုဟူသော ပြုပြင်စီရင်ခြင်းလျှင်အကြောင်းရင်းရှိ၏။ပ။ ဣမေ သခါရာ စ၊ တို့သည်လည်း။ကိံ နိဒါနာ၊ ရှိကုန်သနည်း။ပ။ အဝိဇ္ဇာနိဒါနာ၊ သစ္စာလေးပါးစသည်တို့ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟလျှင် အကြောင်းရင်းရှိကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ၊ ရှိကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာဇာတိကာ၊ ရှိကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာ-ပဘဝါ၊ ရှိကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဆဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သခါရာ၊ တို့သည်။ (သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။)။ပ။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ကေဝလဿ၊ သဗ္ဗဒုက္ခဝေဒနာ-သော။ တေသာ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစုတည်း။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ အဝိဇ္ဇာယ ဧတ္ထ၊ အဝိဇ္ဇာ၏သာလျှင်။ အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ တပ်ခြင်းကင်း-သောမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ သခါရနိရောဓော၊ သခါရတို့၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ပ။ ဝေါ၊သို့။ ကေဝလဿ၊သော။ တေသ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊၏။ နိရောဓော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိ၊ သို့။သုတ်၊ပြီ။

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-မောဠိယဖဗ္ဗုနသုတ်

၁၂။ သာဝတ္ထိယံ၊ဌိ။ ဝိဟရတိ၊၏။ (စတ္တာရော မေ ဘိက္ခဝေ။ပ။အနုဂ္ဂဟာယာတိ ပေးမြဲ။)

ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ပိန်တော်မူအပ်သော်။ အာယသ္မာ မောဠိယဖဗ္ဗုနော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို "ဘန္တေ၊ရှေး။ကော နု ခေါ၊ အဘယ်မည်သောသူသည်။ ဝိညာဏာဟာရံ၊ ဝိညာဏာဟာရကို။ အာဟာရေတိ၊ သုံးဆောင်ပါသနည်း"ဟူသော။ တေါ၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ "ပဠေဝ၊ အမေးသည်။ နော ကလ္လောတိ၊ မသင့်လျော်"ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ပြီ။"အာဟာရေတိ၊ သုံးဆောင်-၏"ဟူ၍။ အဟံ၊ ဝါဘုရားသည်။ နု ဝေဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ "အာဟာရေတိ၊ သုံးဆောင်၏" ဟူ၍။အဟံ၊ ဝါသည်။ စေ ဝေဒေယျံ၊ ဟောကြားအုံ။ (ဝေါ သတိ၊ သော်။) တတြ၊ တိုသို့ဟောရာ၌။ "ကော နု ခေါ ဘန္တေ အာဟာရေတိ၊ အာဟာရေတိ"ဟူသော။ပဠေဝ၊ အမေးသည်။ကလ္လော၊ သင့်လျော်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ပေရာ၏။ ဝေဠ၊ ဤသို့လည်း။ အဟံ၊သည်။ နု ဝေဒါမိ၊ မဟော။ ဝေါ၊သို့။ အဝေဒ္ဓံ၊ မဟာသော။ မံ၊ ငါ့ကို။ ယော၊ အကြင် တစ်တယောက်သောသူသည်။ "ဘန္တေ၊ ရှေး။ ဝိညာဏာဟာရော၊သည်။ ကိဿ နု ခေါ၊တိ၊ အဘယ်မည်သောတရား၏ အကြောင်း-ဖြစ်ပါသနည်း" ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌေယျ၊ မေးရာ၏။ (တဿ၊တိုသူ၏။)သေပဠော၊ ဤအမေး-သည်သာ။ ကလ္လော၊ သင့်လျော်၏။ တတြ၊ တိုသို့မေးရာ၌။ "ဝိညာဏာဟာရော၊ ပဋိသန္ဓေစိတ်

ဟူသော ဝိညာဏာဟာရသည်။ အာယတိ၊ နောင် အခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိယာ၊ နာမ်ရူပ် ဟူသော တဖန်ဘဝသစ်ဖြစ်ခြင်း၏။ပစ္စယော၊ အကြောင်းတည်း။ တသ္မိံ၊ ထို နာမ်ရူပ်ဟူသော တဖန်ဘဝသစ်သည်။ ဘူတေ၊ ဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သင်္ခါယတနံ၊သည်။ (သမ္ဘဝတိ၏။) သင်္ခါ-ယတနပစ္စယာ၊ သင်္ခါယတန ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ဖြစ်၏။) ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊သည်။ (သမ္ဘဝတိတိ၊ဖြစ်၏)"ဟူသော။ ဝေယျာကရဏ်၊ ပြေ-ကြားခြင်းသည်။ ကလ္လံ၊ သင့်လျော်၏။

ဘန္တေ၊ရှေး။ကောဝ၊သည်။ ဝေဒယတိ နု ခေါ၊ ခံစားပါသနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ "ပဠေါ၊သည်။ နော ကလ္လောတိ၊ မသင့်လျော်"ဟူ၍။ သဝဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ပြီး။ "ဝေဒယတိတိ၊ ခံစား၏"ဟူ၍။ အဟံ၊သည်။ နု ဝဒါမိ၊ မဟော။ "ဝေဒယတိတိ၊ ခံစား၏" ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဝေ ဝဒေယ္ယံ၊အုံ့။(ဝေ သတိ၊သော်။)တတြ၊ ထိုသို့ဟောရာ၌။"ကောနု ခေါ သဗ္ဗေ ဝေဒယတိတိ၊ ဝေဒယတိ"ဟူသော။ ပဠေါ၊ အမေးသည်။ ကလ္လော၊သည်။ အဿ၊ရှေ့၏။ ဝေဠု၊ ဤသို့ထည်း။ အဟံ၊သည်။ နု ဝဒါမိ၊ မဟော။ ဝေ၊သို့။ အဝေဒ္ဓံ၊ မဟောသော။ မံ၊ ငါ့ကို။ ယော၊ အကြင်တစုံ တယောက်သောသူသည်။ "ဘန္တေ၊ ရှေး။ ကိံ ပစ္စယာ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ နု ခေါတိ၊နည်း)" ဟူ၍။ဝေ၊ သို့။ ပုစ္ဆေယ္ယ၊ ရှေ့၏။ (တဿ၊၏။) သေ ပဠေါ၊ ဤအမေးသည်။ ကလ္လော၊ သင့်လျော်သည်။ အဿ၊ ရှေ့၏။ တတြ၊ ထိုသို့မေးရာ၌။ "ဖဿပစ္စ-ယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိတိ၊ ၏)"ဟူသော။ ဝေယျာကရဏ်၊ ပြေကြားခြင်းသည်။ ကလ္လံ၊ သင့်လျော်၏။

ဘန္တေ၊ ရှေး။ ကောဝ၊ သည်။ တဿတိ နု ခေါတိ၊ တပ်မက်တတ်ပါသနည်း[2]။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး-လျှောက်၏။ပ။ ဝေ၊ သို့။ အဝေဒ္ဓံ၊ သော။ မံ၊ ကို။ ယော၊ သည်။ "ဘန္တေ၊ ရှေး။ ကိံ ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ နု ခေါတိ၊ နည်း)"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ပုစ္ဆေယ္ယ၊ ရှေ့၏။ (တဿ၊ ၏။) သေ ပဠေါ၊ သည်။ ကလ္လော၊ ၏။ တတြ၊ ထိုသို့မေးရာ၌။"ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) တဏှာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်သည်။ (သမ္ဘဝတိ-တိ၊ ၏)"ဟူသော။ ဝေယျာကရဏ်၊ ပြေကြားခြင်းသည်။ ကလ္လံ၊ ၏။

ဘန္တေ၊ ရှေး။ ကောဝ၊ သည်။ ဥပါဒိယတိ နု ခေါ၊ စွဲလမ်းပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်-၏။ပ။ ဝေ၊ သို့။ အဝေဒ္ဓံ၊ သော။မံ၊ ကို။ ယော၊ သည်။ "ဘန္တေ၊ ရှေး။ ကိံ ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ နု ခေါတိ၊ နည်း)"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ပုစ္ဆေယ္ယ၊ ရှေ့၏။ (တဿ၊ ၏။) သေ ပဠေါ၊ သည်။ ကလ္လော၊ ၏။ တတြ၊ ထိုသို့မေးရာ၌။ "တဏှာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။)ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဘဝေါ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိတိ၊ ၏)"ဟူသော။ ဝေယျာကရဏ်၊ သည်။ကလ္လံ၊ ၏[3]။ပ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ကေဝလဿ၊ သတ္တဝေါ မဟက်သက်သက် သော။ တေသ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစုတို့။ သမုဒယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ ထသ ဗိမါသေ ဘုဒိဂါ၊ ဝေတ္တဗ္ဗသင်္ခါတေ ထသဒေါတိ မုတ်သိပ်ခြင်းအနက်ဟော။ ဤ၌မုတ်သိပ်ခြင်းယူသည် အစာခရစာနှင်သိပ်ခြင်းမျိုးကဲ့သို့ ကိုယ်သောခြင့် အာရုံကို ခံစားလိုခြင်း မုတ်သိပ်ခြင်း ဝင်ပက်ခံပင်ခြင်းမျိုးပင်ဖြစ်သည်။

၂။ ကောနု ခေါ သဗ္ဗ ဘဝတိ ဟူ၍ ပုဗ္ဗဂါဟ် ပေါင်ယူရန်သည်မဟု။ အဝကြောင်းအား ပေါင်ယူရန်၌ "သတ္တဝါ ရှည်သည် အထင်အရှား ဖြစ်သည်သာ" ဟူသော အယူမှားကို ၌ကမေးကို ပေးကာ ဖိပြီးယူနှင့် ဆန့်ကျင်ဝက် ဖြစ်ကြောင်းကိုပြောကြောင့်တည်း။

ဗဠုန်၊ ဗဠုန်။ ဆန့် ဝေ၊ ခြောက်ပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ (တုသဒ္ဒါကား ဟက္ခန္ဓရ။) ဖဿာယတနာဝန်၊ ဖဿ၏အကြောင်းဖြစ်သောအာယတနတို့၏။ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမရှိချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဖဿနိရောဓော၊ ဖဿ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။)။ပ။ တေသာ ဒုက္ခက္ခန္ဓာ၊ ၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။သုတံ၊ပြီး။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၃-သမဏပြာဟ္မဏသုတ်

၁၃။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေ ဟိ ကေစိ သမဏာ ဝါ၊ အကြင် သာသနာတော်မှအပ ဖြစ်သော သမဏတို့သည်ရင်း။ယေ ဟိ ကေစိ ပြာဟ္မဏာ ဝါ၊အကြင်သာသနာ တော်မှအပဖြစ်သော ပြာဟ္မဏတို့သည်ရင်း။ ဗဟုမရဏံ၊ အိုခြင်း, သေခြင်း (ထင်းရဲအမှုန်ကို)။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ထိုးထွင်းခဲ့ မသိကုန်။ ဗဟုမရဏသမုဒယံ၊ အိုခြင်း, သေခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ဗဟုမရဏနိရောဓံ၊ အိုခြင်း,သေခြင်း၏ချုပ်ရာကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ဗဟုမရ-ဏနိရောဓဂါမိနိ၊ အိုခြင်း, သေခြင်း၏ချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့် (မဂ္ဂသစ္စာ)ကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ပ။ ဘဝါရနိရောဓဂါမိနိ၊သံသရာတို့၏ချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ ကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတေ သမဏာ ဝါ၊ ထိုသမဏတို့သည်ရင်း။ ဧတေ ပြာဟ္မဏာ ဝါ၊ထိုပြာဟ္မဏတို့သည်ရင်း။ သမဏေသု ဝါ၊သမဏတို့၌ သော်လည်း။ နှ သမဏသမ္မတာ၊ သမဏဟု ခေါ်ဆိုသမုတ်အပ်သူတို့မဟုတ်ပေကုန်။ ပြာဟ္မဏေသု ဝါ၊ပြာဟ္မဏတို့၌သော်လည်း။ နှ ပြာဟ္မဏသမ္မတာ၊ ပြာဟ္မဏဟုခေါ်ဆိုသမုတ်အပ်သူတို့ မဟုတ်ပေ ကုန်။ စ ပန၊ သမဏ ပြာဟ္မဏဟု မခေါ်ဆိုအပ် မသမုတ်အပ်ကုန်သည်သာ မဟုတ်သေး။ ဣတ အာယသ္မန္တော၊ ထိုအရှင် သမဏ ပြာဟ္မဏတို့သည်။ သာမညတ္ထံ ဝါ၊ သမဏအကြွစ်ဟူသော အရိယမဂ် အကျိုးငါးသော်ရင်း။ ပြာဟ္မညတ္ထံ ဝါ၊ ပြာဟ္မဏအကြွစ်ဟူသော အရိယမဂ်အကျိုးငါးသော်ရင်း။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အကြွစ်၌ပင်လျှင်။ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ဉာဏ်ပညာဖြင့်။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ကပ်ရောက်၍။ နှ ဝိဟရန္တိ၊ မနေကုန်။

(ယေ စ ခေါ် ကေစိ ဘိက္ခဝေ သမဏာ ဝါ-စသော အနုယဝါကျ တို့၌ကား မဆိုပြီ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဒုတိယသမဏ ပြာဟ္မဏသုတ်

၁၄။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေ ဟိ ကေစိ သမဏာ ဝါ၊တို့သည်ရင်း။ ယေ ဟိ ကေစိ ပြာဟ္မဏာ ဝါ၊တို့သည်ရင်း။ ဗဟုမ ဓမ္မေ၊ (ထင်းရဲဒဏ္ဍာပြစ်သော) ဣတိဘဝုး

ပြတ်စွာဘုရားသည်ကား ဗောဓိယမဏ္ဍိုင်သည် ပဏ္ဍာကို မျှော်စွာထုတ်သော်လည်း၊ ကြေနပ်မည်မဟုတ်၊ အချည်နှီး သောပဏ္ဍာကိုသာ ထုတ်၏ဟု နှလုံးသွင်းတော်မူ၍ ဣဠိဝေါဟိုနမဟာ ဘဝေါမ အစရှိကာ ဗေဿန္တရာတော်ကို တစ်ထည်း ပြုလျက် ယောဇဝတ်မူသည်။။

၁။ သယံ အဘိညာ သစ္ဆိကတွာတိ အတ္တနာဝဟေ ပညာယ ပဋိလဘိတွာ။ မဂ္ဂဝုဋိ ၇၂-နှင့် အညီ ဟေသည်။ သဟဇ္ဇိ သာမံ အဟုနေဟျာ ဟုတွာ။ အဘိညာတိ အဘိညာယ။ အဓိကေန ဉာဏေန ဉတ္တွာတိ အတ္ထောဟူသော မဂ္ဂ၂ စကိုမ် ၂၂-ဆဲလိုး။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍ဟု ပေး။

တို့ကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ ဣတ္ထတ္တုံ။ သမုဒယံ၊ ဖြစ်ကြောင်းကို။ နပ္ပဇာ-နန္တိ၊ ကုန်။ပ။ ကတမေသံ၊ အဘာယ်မည်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ နိရောဓေါမိနိ ၊ သော။ ပဋိပဒံ၊ ကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်သနည်း။

(အကြွင်း ဗျတိရေက အနုယ ဝါကျတို့၌ ပေးလေ။ မဲ့ပြီ။)

ဝေဒဏ္ဍ၊ လေးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၅-ကစ္စာနဂေါတ္တသုတ်

၁၅။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ပေးမြဲ။) အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ကစ္စာနဂေါတ္တော၊ အရှင် ကစ္စာန ဂေါတ္တသည်။ ယေန၊ အကြွင်းအရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ချဉ်းကပ်ပြီးမှ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ရှိခိုးပြီးမှ။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောအရပ်အဖို့၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ တခု သောအရပ်အဖို့၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ ထိုင်နေသော။ အာယသ္မာ ကစ္စာနဂေါတ္တော၊ အရှင်ကစ္စာန ဂေါတ္တသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ၊ သမ္မာ-ဒိဋ္ဌိ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟုမျှ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှမြင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ(ကောင်းသောအမြင်)သည်။ ဟောတိ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း"ဟုသော။ ဒေါ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ ယောဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ အယံ လောကော၊ ဤလူအပေါင်း (သတ္တလောက)သည်။ အတ္ထိတဉ္စေဝ၊ ရှိသည်၏အဖြစ် (သဿတ)ဝင်း။ နတ္ထိတဉ္စ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ် (ဥစ္ဆေဒ)ဝင်း။ ဒွယနိဿိတောခေါ၊ နှစ်ပါးသောအစုတို့ကို မှီနေသည်သာတည်း။ ဝါ-နှစ်ပါးသော အစိတ်ရှိသော ဒိဋ္ဌိဂါဟဝတ္ထုကို မှီနေသည်သာတည်း။ ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ လောက-သမုဒယံ ခေါ၊သင်္ခါရလောက၏ ဖြစ်ကြောင်းကို။ ဝါ-သင်္ခါရလောက၏ဖြစ်ရာ အနုလောမပဋိစ္စ-သမုပ္ပါဒ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ မှန်ကန်စွာသိသော ဝိပဿနာ ပညာ မဂ်ပညာဖြင့်။ ပဿတော၊ ရှုသောသူ၏(သန္တာန်၌)။ လောကေ၊ သင်္ခါရလောကဌ်။ ယာ နတ္ထိတာ၊ အကြွင်မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ (အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။) သာ၊ ထိုမရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ လောကနိရောဓံ ခေါ၊ သင်္ခါရလောက၏ ချုပ်ငြိမ်းကို။ (ခဏိက နိရောဓကိုယူ။) ဝါ-သင်္ခါရလောက၏ ချုပ်ရာ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ ယထာ-ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ မှန်ကန်စွာသိတတ်သော ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာ ဖြင့်။ ပဿတော၊ ရှုသောသူ၏ (သန္တာန်၌)။ လောကေ၊ သင်္ခါရလောကဌ်။ယာ အတ္ထိတာ၊ အကြွင် ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ (အဿ၊ရှု၏။) သာ၊ ထိုရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။

ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။အယံ လောကော၊ ဤလူအပေါင်း(သတ္တလောက)ကို။ ယေဘုယျေန၊ များ သောအားဖြင့်။ ဥပယုပါဒါနာဘိနိဝေသဝိနိပန္နော ခေါ၊ ကပ်ရောက်စွဲလမ်းလျက်များသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းထက်ကုန်သော တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် နှောင်ယှဉ်အပ်သည်သာတည်း။ အယံ၊ ဤအရိယာ သာဝကသည်။ စေတသော၊ အကုသိုလ်စိတ်၏။ အဝိဇ္ဇာနံ၊ တည်ရာဖြစ်သော။ အဘိနိဝေသာ-နုသယံ၊ များသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းရာ အဖန်ဖန် ကိန်းဝပ်ရာဖြစ်သော။တဏှ ဥပယုပါဒါန်၊ ထို ကပ်ရောက်စွဲလမ်းတတ်သော တဏှာဒိဋ္ဌိသို့၊ ဝါ-ကို။ ဝါ-၌။ "ဥမ၊ ဝါ၏။ အတ္ထာတိ၊ အတ္ထတည်း"

ဟူ၍။ နှ ဥပေတိ၊ မကပ်ရောက်။ နှ ဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ နှာဓိဋ္ဌာတိ၊ မတည်။ "ဒုက္ခမေဝ၊ (ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ) ဆင်းရဲသည်သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခံဝေ၊ (ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ) ဆင်းရဲသည်သာလျှင်။ နိရုဇ္ဈမာနံ၊ ချုပ်သည်ရှိသော်။ နိရုဇ္ဈတိတိ၊ ချုပ်၏" ဟူ၍။ နှ ကင်္ခတိ၊ မယုံမှား။ နှ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ မတွေးတော။ တွေ့ ဤဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်းမျိုး။ အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကၽွန်။ အပရပ္ပစ္စယာ၊ သူတပါးကို မယုံကြည်သဖြင့်။ ဉာဏမေဝ၊ ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်သိမြင်သော ဉာဏ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၏။ ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ တ္ထောဝတာ ခေါ၊ ဤမျှဖြင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ(မိဿက) သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ ဟောတိ၏။

ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ "သမ္မံ၊ အလုံးစုံသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏" ဟူသော။ ဧကော၊ တစုသော။ အယံ အန္တော၊ ဤ အယူတ်တရားသည်ရင်း။ (နိုက္ခဇ္ဇန္တော လာမကန္တော။ ဌ။ ဤအစွန်းတရားသည်ရင်း ဟုလည်းပေးနိုင်သည်။) "သမ္မံ၊ အလုံးစုံသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ" ဟူသော။ ဧကော၊ တစုသော။ အယံ အန္တော၊ ဤအယူတ်တရားသည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ ဥဘော၊ နှစ်ခုလုံးသော။ ဧတေ ဧတေ အန္တေ၊ ဤအယူတ်တရားတို့သို့၊ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်ရောက်မူ၍။ မဇ္ဈေန၊ အလယ်ဖြစ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးအကျင့် (မဇ္झိမပဋိပဒါ) ဖြင့်။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ "အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ။ပ။ သမုဒယော ဟောတိ။ အဝိဇ္ဇာယ ဘေဒ အသေသဝိရာဂနိရောဓော သင်္ခါရနိရောဓော ။ပ။ နိရောဓော ဟောတိတိ၊ ဟောတိ" ဟူသော။ မေ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ပဌမံ၊ ငါးရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-မွေးကထိကသုတ်

၁၆။ (သာဝတ္ထိယံ ပေးပြီ။) အထ ခေါ၎င်း။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည် ။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မွေးကထိကော မွေးကထိကောတိ၊ မွေ-ကထိက မွေးကထိကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှဖြင့်။ မွေးကထိ-ကော၊ (တရား ဟော) မွေးကထိကသည်။ ဟောတိ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ရှင်ကား။ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဧတ္ထ ရတ္ထဿ ဘိုခြင်း သေခြင်းဟု ဝါ၏။ နိမ္မိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းအကျိုး ငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်မက်မှု ကင်းခြင်းအကျိုးငှါ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ မဲ့၊ တရား ကို။ ဓမ္မ ဒေသေတိ၊ အကယ်၍ ဟောအုံး။ (ဝေ သတိ၊ ဤသို့ဟောလတ်သော်။) "မွေးကထိကော ဘိက္ခုတိ၊ မွေးကထိက ရဟန်း" ဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အလံ၊ ထိုက်လျော်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဇရာ မရဏဿ၊ အိုခြင်း သေခြင်းဟု ဝါ၏။ နိမ္မိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝိရာ-ဂါယ၊ တပ်မက်မှုကင်းခြင်းအကျိုးငှါ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဧစ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အုံ။ (ဝေ သတိ၊သော်။) "မွေးကထိကော ပဋိပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင် တတ်သော အရိယာမဂ် တရားအားလျော်သော အကျင့်ကိုကျင့်သော။ ဘိက္ခုတိ၊ ရဟန်း" ဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အလံ၊ ထိုက်လျော်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဇရာ မရဏဿ၊ အိုခြင်း သေ ခြင်းဟု ဝါ-၏။ နိမ္မိဒါ—နိမ္မိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းဖြင့်။ ဝိရာဂါ—ဝိရာဂါယ၊ တပ်မက်မှုကင်းခြင်းဖြင့်။ နိရောဓာ=နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အနုပါဒါဝိမုတ္တော၊ ထရာဒီဋ္ဌိတို့ဖြင့် မည်သည့် အာရုံကိုမျှ မစွဲလမ်းမူ၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သည်။ ဧစ ဟောတိ၊အုံ။ (ဝေ သတိ၊သော်။)

" ဒိဋ္ဌမေ့နိဗ္ဗာနပ္ပတ္တော၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သော။ ဘိက္ခုတို၊ ရဟန်း "ဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ဆုံခြင်းငါ့။ အလံ၊ ထိုက်လျော်၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၌။ ဝါ၊ ၏။ ။ပ။ ဘဝေဿ၊ ဘဝ၌။ ဝါ-၏။ ။ပ။ ဥပါဒါနဿ၊ ဥပါဒါန်၌ ဝါ-၏။ ။ပ။ တဏှာယ၊ တဏှာ၌။ ဝါ-၏။ ။ပ။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၌။ ဝါ-၏။ ။ပ။ ဖဿဿ၊ ဖဿ၌။ ဝါ-၏။ ။ပ။ သင်္ဌာယတနဿ၊ သင်္ဌာယတနာ၌။ ဝါ-၏။ ။ပ။ နာမရူပဿ၊ နာမ်ရူပ်၌။ ဝါ-၏ ။ပ။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဏ်၌။ ဝါ-၏ ။ပ။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ ဝါ-တို့၏။ ။ပ။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၌။ ဝါ-၏။ ။ပ။ ဣမေ့၊ ကို။ စေ ဒေသေတိ၊ အုံ့။ (ဧवं သတိ၊ သော်။) "ဣမကတိကော ဘိက္ခုတို၊ ဣမကတိက ရဟန်း"ဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ငါ။ အလံ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ သည် ။ပ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အုံ့။(ဧवं သတိ၊ သော်။) "ဣမာနုဣမ္ဘပ္ပဋိပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တတ်သော အရိယာမဂ် တရားအားလျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်သော။ ဘိက္ခုတို၊ရဟန်း"ဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ငါ။ အလံ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊သည်။ပ။ အနုပါဒါဝိမုတ္တော၊ ပဋိသန္ဓေတို့ပြုခြင်း မည်သည့်အာဝုံ ကိုမျှ မစွဲလမ်းမူ၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သည်၊ စေ ဟောတိ၊ အုံ့ ၊ (ဧवं သတိ၊ သော်။) "ဒိဋ္ဌမေ့နိဗ္ဗာနပ္ပတ္တော၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သော။ ဘိက္ခုတို၊ ရဟန်း"ဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ငါ။ အလံ၊ ၏။

ဆဋ္ဌ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-အစေလကဿပသုတ်

[1] ၁၇။ (ဧवं မေ သုတं ပေးပြီ။) ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ရုဓကဟေ၊ ရုဓကြိုဟ်မြို့၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှင်နက်တို့အား အစာပေးရာ ကျေးမွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္စာ၊ သင်းဝိုင်းကို ပြင်ဝတ်တော်မူ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူဆောင်တော်မူ၍။ ရုဓကဟံ၊ ရုဓကြိုဟ်မြို့သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလှူငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ အဧေလော၊ အဝတ်မဝတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သော [2]။ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဂစ္ဆတိ၊ ကြွလာတော်မူသည်ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အဒ္ဒသ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍။ ယေန၊ ဌာနံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္စာ၊ ၍။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ရောနှောပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ထိုက်သော။ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့ထိုက်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတ္စာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌासि၊ တည်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဋ္ဌိတော ခေါ၊ တည်သော။ အစေလော၊ အဝတ်မဝတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သော [3]။ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ နော၊ ကျွန်ုပ်တို့အား။ ဝါ-ကျွန်ုပ်တို့၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ အမေးပြုသာနှာကို။ ဝေယျာဝစ္စာယ၊ ပြေဆိုခြင်းငှါ။ ဝါ-ပြေဆိုနိုင်ခြင်း၏။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ သံ၊ ကရောတိ၊ အကယ်၍ ပြုတော်မူပါအုံ့။

---

[1] အဓိပ္ပါယ်တိ လိပ်ပန် အခေလော၊ ၌။ လိပ်ပန် အခေလကာတိ ပဋိတလိပ်ပန် အခေလကော။ တေန အခေလကရုဝေန အခေလော၊ နှ နိဓေလတာ ပဋေဿတိ ဒီ။ အတ်မတ်ရုံမျှမဟုတ်၊ အတ်မတ်ပဲ တက္ကတွန်းအကျင့်ကိုကျင့်သော တက္ကတွန်းဟု ဆိုလိုသည်။

(ဧတံ သတိ၊ ဣတ္ထိသို့ပြုလတ်သော်။) မယ်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို။ ကဠိဒေဝ၊ တစုံတခုသောသျှင်ဖြစ်သော။ ဒေဝံ၊ ရည်ညွှန်းအပ်သောအကြောင်းကို။ ပုဗ္ဗေ ယျာမာ-တိ၊ မေးလိုပါကုန်၏"ဟူသော။ တေ၊ ဣတ္ထိစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ ကဿပ၊ ကဿပ။ (မယ်၊ ငါတို့သည်။) အန္တရဃရဏံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။) ပဗ္ဗဿ၊ ပြဿနာကို မေးခြင်း၏။ အကာလော ခေါ တာဝ၊ အခါမဟုတ်သေး သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိ မိန့်တော်မူ၏။

ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ တတိယမ္ပိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိမိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဣတ္ထိ။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ အစေလော၊ အဝတ်မဝတ် သော အကျင့်ကို ကျင့်သော။ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "မယ်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို။ ဗဟုဒေဝ၊ များစွာသော အကြောင်းကို သာလျှင်။ နု ခေါ ပန ပုစ္ဆိတုကာမာတိ၊ မမေးလိုပါကုန်"ဟူသော။ တေ၊ ဣတ္ထိစကားကို။အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ ကဿပ၊ ကဿပ။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာကင်္ခသိ၊ မေးခြင်းငါ အလိုရှိ၏။ (တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။) ပုစ္ဆ၊ မေးလျှောက်လော့။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိမိန့်တော်မူ၏။

– သော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။,သယံ ကတံ ကိ ံ နု၊မိမိသည် ပြုအပ်သော အရာလော။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိ ကဿပက လျှောက်၏။ "ကဿပ၊ ကဿပ။ ဧဝံ၊ ဣတ္ထိ။ မာ(အဝ-စာ)တိ၊ မဆိုလင့်"ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သော ဂေါတမ၊ မ။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ပရံကတံ ကိ ံ ပန၊ သူတပါးသည် ပြုအပ်သော အရာလော။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိ ကဿပက လျှောက်၏။ "ကဿပ၊ ကဿပ။ ဧဝံ၊ ဣတ္ထိ။ မာ(အဝ-စာ)တိ၊ မဆိုလင့်"ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သော ဂေါတမ၊ မ။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ သယံကတဉ္စ ပရံကတဉ္စ ကိ ံ နု ခေါ၊ မိမိသူတပါး နှစ်ဦးသားသည် ပြုအပ်သော အရာလော။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိကဿပက လျှောက်၏။"ကဿပ၊ကဿပ။ ဧဝံ၊ ဣတ္ထိ။ မာ(အဝစာ)တိ၊ လင့်"ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သော ဂေါတမ၊ မ။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အသယံကာရံ၊ မိမိလည်း မပြုအပ်ပဲ။ အပရံကာရံ၊သူတပါးလည်း မပြုအပ်ပဲ။အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ ကိ ံ ပန၊ အကြောင်းကိုမမှီမူ၍ ဖြစ်သလော။(ဒုက္ခသည် အကြောင်းကင်းလျက် အလိုအလျောက် ဖြစ်သလောဟူလို။) ဣတိ၊ ဣတ္ထိ ကဿပက လျှောက်၏။ "ကဿပ၊ ကဿပ။ ဧဝံ၊ ဣတ္ထိ။ မာ (အဝစာ)တိ၊ လင့်"ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သော ဂေါတမ၊ မ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ နတ္ထိ ကိ ံ နု ခေါ၊ မရှိသလော။ ဣတိ၊ဣတ္ထိ ကဿပက လျှောက်၏။ ကဿပ၊ကဿပ။ ဒုက္ခံ၊သည်။ နု ခေါ နတ္ထိ၊ မရှိ သည်မဟုတ်။ ကဿပ၊ ကဿပ။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိသည်သာ။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိဘုရားက မိန့်တော်မူ၏။ ကေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲကို။ နု ဇာနာတိ၊ မသိသလော။ နု ပဿတိ၊ မမြင်သလော။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိ ကဿပက လျှောက်၏။ ကဿပ၊ ကဿပ။ အဟံ၊ ငါ(ဘုရား)သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ နု ခေါ နု ဇာနာမိ၊ မသိ သည်မဟုတ်။ နု ခေါ နု ပဿာမိ၊ မမြင်သည်မဟုတ်။ ကဿပ၊ ကဿပ။ အဟံ၊ ငါ(ဘုရား)သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ဇာနာမိ ခေါ၊ သိသည်သာ။ ကဿပ၊ ကဿပ။ အဟံ၊ ငါ(ဘုရား)သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ပဿာမိ ခေါ၊မြင်သည်သာ။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိဘုရားက မိန့်တော်မူ၏။

"သော ဂေါတမ၊ မဒုက္ခံ၊ သည်။ သယံကတံ ကိ ံ နုခေါတိ၊ မိမိသည် ပြုအပ်သောအရာလော" ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိ ပုစ္ဆာ၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ "ကဿပ၊ ကဿပ။ ဧဝံ၊ ဣတ္ထိ

မာ(အဝစာ)တီ၊ လင့်"ဟူ၍။ ဝဒေသီ၊ မိန့်တော်မူ၏။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ပရံကတံ ကိ"ပနာတိ၊သူတပါးသည် ပြုအပ်သောအရာလော"ဟူ၍။ပုဗ္ဗော၊မေးအပ်သည်။သမာနော၊လျက်။ "ကဿပ၊ ကဿပ။ ဧဝံ၊ သို့။ မာ(အဝစာ)တီ၊ လင့်"ဟူ၍။ ဝဒေသီ၊ ၏။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ သယံကတဉ္စ ပရံကတဉ္စ ကိ"နုခေါတိ၊ မိမိသူတပါး နှစ်ဦးသားသည် ပြုအပ်သော အရာလော"ဟူ၍။ ပုဗ္ဗော၊ သည်။ သမာနော၊ လျက်။ "ကဿပ၊ ကဿပ။ ဧဝံ၊ သို့။ မာ(အဝ-စာ)တီ၊ လင့်"ဟူ၍။ ဝဒေသီ၊ ၏။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အသယံကာရံ၊ မိမိလည်း မပြုအပ်ပဲ။အပရံကာရံ၊ သူတပါးလည်းမပြုအပ်ပဲ။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ ကိန္တိ၊ အကြောင်းကိုမင့်မူ၍ ဖြစ်. သလော"ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ ပုဗ္ဗော၊သည်။ သမာနော၊ လျက်။ "ကဿပ၊ ကဿပ။ ဧဝံ၊သို့။ မာ (အဝစာ)တီ၊ လင့်"ဟူ၍။ ဝဒေသီ၊၏။ "ဘော ဂေါတမ၊မ။ ဒုက္ခံ၊သည်။နတ္ထိ ကိ"နု ခေါတိ၊ မရှိသ သလော"ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ ပုဗ္ဗော၊သည်။ သမာနော၊ လျက်။ "ကဿပ၊ကဿပ။ ဒုက္ခံ၊သည်။ နု ခေါ နတ္ထိ၊ မရှိသည်မဟုတ်။ ကဿပ၊ ကဿပ။ ဒုက္ခံ၊သည်။ အတ္ထိ ;ခါတိ၊ ရှိသည်သာ"ဟူ၍။ ဝဒေ သီ၊ ၏။"ထေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ကို။ နု ဇာနာတိ၊ မသိသလော။ နု ပဿတိ၊ မမြင်သလော"ဟူ၍ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗော၊သည်။ သမာနော၊ လျက်။"ကဿပ၊ ကဿပ။ အဟံ၊ငါ(ဘုရား)သည်။ ဒုက္ခံ၊ကို။ နု ခေါ နု ဇာနာမိ၊ မသိသည် မဟုတ်။ နု ခေါ နု ပဿာမိ၊ မမြင်သည်မဟုတ်။ ကဿပ၊ ကဿပ။ အဟံ၊ငါ(ဘုရား)သည်။ ဒုက္ခံ၊ ;။ ဇာနာမိ ခေါ၊ သိသည်သာ။ ကဿပ၊ကဿပ။ အဟံ၊ ငါ(ဘုရား)သည်။ ဒုက္ခံ၊ကို။ ပဿာမိ ခေါတိ၊ မြင်သည် သာ"ဟူ၍။ ဝဒေသီ၊၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ် အား။ ဒုက္ခံ၊ကို။ အာစိက္ခတု စ၊ မိန့်လည်း မိန့်မြွက်တော်မူပါ။ ဘန္တေ၊ ထား။ ဘဂဝါ၊သည်။ မေ၊ အား။ဒုက္ခံ၊ ကို။ ဒေသေတု စ၊ ဟောလည်း ဟောတော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကဿပက လျှောက်၏။

ကဿပ၊ကဿပ။ သော၊ ထိုသူသည်။ ကရောတိ၊ပြု၏။ သော၊ ထိုသူသည်ပင်။ ပဋိသံဝေ-ဒယတိ၊ ခံစား၏။ ဣတိ၊ခေါ၊ ဤသို့သာလျှင်။ အာဒိတောဝ၊ အစဦးပင်။ ဘတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ (ပဠာ၊ နောက်၌။) "ဒုက္ခံ၊သည်။ သယံကတန္တိ၊ မိမိသည်ပြုအပ်သော အရာတည်း" ဟုသော။ (အယံလဒ္ဓိ၊ ဤအယူသည် ဟောတိ၊ ၏။) "ဒုက္ခံ၊ သည်။ သယံ ကတန္တိ၊ မိမိသည် ပြုအပ်သော အရာတည်း"ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ဝဒံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ (အာဒိတောဝ၊ အစဦးပင်လျှင်။) သဿတံ၊ သဿတအယူကို။(ဒီဃေတိ၊ပြုသည်မည်၏။ဂဟဏာတိ၊ ယူသည်မည်၏။ကသ္မာ၊အသယ်ကြောင့်နည်း။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ တဿ၊ထိုသူ၏။ တံ ဒဿနံ၊ ထိုအယူသည်။) ဧတံ သဿတံ၊ ဤသဿတ-အယူသို့ပရေတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။)

(ပါဠိရှိတိုင်းပေးခဲ့သော် အဓိပ္ပါယ်မပေါ် လွင်မည်စိုးရှိ ပေါ် လွင်ထင်ရှားစိမ့်သောဌာ အဌကထာ လာရှိတိုင်း ပါဠိသောသမျှားစွာပြည့်စုက်၍ ယောဇနာလိုက်သည်။[1])

၁။ ဣဿ ဧ သတောတိ ဣမံ ဘုမ္မဿ သာမိဝစနံ၊တသ္မာ ဧဝမ္ပိ သော ပဋိသံဝေဒ-ယတိ ခေါ ကဿပ အာဒိမှ ယာဝ ဧဝံ သတိ ပဠာ သယံ ကတံ. ဒုက္ခန္တိ အယံ လဒ္ဓိ ယောတိ၊ ဣဿ ဧ ဒုက္ခန္တိ ဝဋ္ဋ ဒုက္ခံ အဓိပ္ပေတံ၊ ဣတိ ဝဒန္တိ ဟေသာ ပုဂ္ဂိလေန အာဒါသဒ္ဓေန အနုဒ္ဓရေန ဧ သဿတသဒ္ဓေန သမ္ပန္နော ယောတိ၊ ဒီဃတိ ဂဟဏတိတိ အယံ ပနေတ္ထ ပါဠိသောသောဒုက္ခံ ဟိ ဝုတ္တံ ယောတိ...ဣတိ ဧဝံ ဝစနေန အာဒိတောဝ သဿတံ ဒီဃတိ သဿတံ ဂဏှာတိ၊ ကတ္ထာ၊ တသ္မာ ဟိ တံ ဒဿနံ ဧတံ ပရေတိ၊ ကာရဏဘူ ဟေတုဘူ ဟေတုမှ ဧတဿ ဧတံ သဿတံ ဥပဂစ္ဆတိတိ အတ္ထော ။ဌ။ပြုသူ ခံစားသူ အတူတူဟု အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်ခဲ့လျှင်၊ ဒုက္ခသည် မိမိ (အတ္တ)ပြုအပ်သောအရာဟု

ကဿပ၊ ကဿပ။ အညော၊ အခြားသူသည်။ ကရောတိ၊ ၏။ အညော၊သည်။ ပဋိသံဝေ-ယတိ၊ ခံစား၏။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့သျှင် (အာဒိတော၊ အစဦးပင်သျှင်။ သတော၊ ဖြစ်လတ်သော်။) သတော၊ ထင်ရှားရှိသော။ ဝေဒနာဘိတုန္နဿ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့်ထကွသော ယှဉ်ပက်ဖြစ်သော ဝေဒနာသည် နှိပ်စက်အပ်သောသူ၏။ (ဒုက္ခံ၊သည်။ ပရံကတန္တီ၊ သူတပါးသည် ပြုအပ်သော အရာတည်းဟူသော။ အယံလဒ္ဓိ၊ဤအယူသည်၊ ဟောတိ၏။) "ဒုက္ခံ၊သည်။ ပရံကတန္တီ!တည်း"ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ ဝဒံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ (အာဒိတောဝ၊ဦးပင်လျှင်။) ဥစ္ဆေဒံ၊ ဥစ္ဆေဒအယူကို။ (ဒီပေတိ၊ ပြသည်မည်၏။ ဂဏှာတိ၊ ယူသည်မည်၏။ ကတ္ထော၊ နည်း။ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ တဿ၊ထိုသူ၏။ တံ ဒဿနံ၊ ထိုအယူသည်။) ဧတေ ဥစ္ဆေဒံ၊ ဤဥစ္ဆေဒအယူသို့။ ပရေတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။

(ဤဝါကျကိုလည်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားစိမ့်သောဌာ အဋ္ဌကထာလာတိုင်း ပါဌသေသ မျှားစွာ ပြည့်စုံ၍ ယောဇနာလိုက်သည်။[1])

ကဿပ၊ ကဿပ။ ဥဘော၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ဧတေ ဧတေ အန္တေ၊ ဤအယုတ်တရားတို့ကို။ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်ရောက်မူ၍။ မဇ္ဈေန၊အလယ်ဖြစ်သော မဇ္ဈိမပဋိပဒါအကျင့်ဖြင့်။ တထာဂတော၊ ပြတ်စွာဘုရားသည်- "အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ။ပ။ နိရောဓော ဟောတိတိ၊ နိရောဓောဟောတိ" ဟူသော၊မျှ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ဟောတော်မူ၏။(အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ စသည်ကို စာပိုဒ် ၁-၌ ပေးခဲ့ပြီ။)

ဧတံ၊သို့။ဝုတ္တေ၊အပ်သော်။ အစေလော၊ သော။ ကဿပေါ၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ပြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ရား။ အသိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ပေစ။ပ။ ဘန္တေ၊ရား။ နိက္ကုဋ္ဌိတံ၊ မှောက်ထားအပ်သောဝတ္ထုကို။ ဥက္ကုဋေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ လှန်ထားရာသကဲ့သို့ငုံး ။ပ။ ဧကွေ့မန္ဒော၊ မျက်စိရှိသောသူတို့သည်။ ရူပါနိ၊အဆင်းတို့ကို။ ဒက္ခန္တိ၊မြင်ကုန်လတ္တံ့ ဟု နှလုံးသွင်း၍။ အနေကာရေ၊ ၌။ တေလပဒေ္ဓောတံ၊ ဆီမီးကို။ ဝေရေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ ညှိထွန်းရာသကဲ့သို့ငုံး။ ဝေမော်၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘဂဝတာ၊သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ မျှားစွာသော အကြောင်းအားဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ သောဟံ၊ ဤတပည့်တော်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုငုံး။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာကိုငုံး။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အပြုခံကို။ လဘေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအပြုခံကို။ လဘေယျန္တိ၊ ရလိုပါ၏"ဟူသော။ တေ၊ဤစကားကို။ အဝေါစ၊လျှောက်ပြီ။

ဟူသော အယူဝါအပြစ်၏။ဒုက္ခသည် ပိမိ(အတ္တ) ပြုအပ်သောအရာဟု ပြောဆိုခဲ့သော် အဓိကယင် သဿတ အယူကို ပြသည် ဟူသည် မည်၏။ အာသယ်ကြောင့်ဆိုသော် အဆိုပါ ဒုက္ခသည် ပိမိပြုအပ်သောအရာဟု ဟူသော အယူဝါဒသည် ပြုသူ(ကာရက) နှင့် ခံစားသူ(ဝေဒက)တို့ အသီးသီးရှိသည်ဖြင့် သဿတ သဘောသို့ သက်ဝင်ကပ်ရောက်သော ကြောင့်တည်း။

၁။ ပြုသူ (ကာရက)နှင့် ခံစားသူ (ဝေဒက)တယောက်စီ တခြားစီဟု အဓိကယင်ဖြစ်ခဲ့လျှင် ဒုက္ခသည် သူတပါး ပြုလုပ်အပ်သော အသုဘည်းဟု ဟူဆသော အယူဝါဒဖြစ်၏၊ ဒုက္ခသည် သူသပါး ပြုလုပ်အပ်သော အရာဟု ပြောဆိုခဲ့သော် အဓိကယင် ဥစ္ဆေဒအယူကို ပြသည်ဟူသည်မည်၏။ အာသယ်ကြောင့်ဆိုသော် အဆိုပါ ဒုက္ခသည် သူတပါး ပြုလုပ်အပ်သော အရာဟု ဟူဆသော အယူသည် ပြုသူ ကာရကနှင့် ခံစားသူဝေဒက မတူသည်ဖြင့် ဥစ္ဆေဒသဘောသို့ သက်ဝင်ကပ်ရောက်သောကြောင့်တည်း။

ကဿပ၊ ကဿပ။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော၊ သာသနာတော်မှတပါး အခြားအယူကို ယူသည်ဖြစ်ဘူးသော။ ယော ခေါ၊ အကြင်သူသည်။ ဣမသ္မိं ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာ၌။ ပဗ္ဗဇ်း၊ ရှင်အဖြစ်ကို ။ အာဂတံတိ၊ အလိုရှိ၏ ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အာဂတံတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ စတ္တာရော မာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ ပရိဝသတိ၊ တိတ္ထိပရိဝတ်ကို ကျင့်သုံး၏။ စတုန္နံ မာသာနံ၊ လေးလတို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ အာရဒ္ဓစိတ္တာ၊ ကြေနပ်နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သော။ (အဋ္ဌဝတ္ထုပုရဏေန တုဋ္ဌစိတ္တာ၎ ။) ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ရဟန်းအဖြစ်အလို့ငှါ။ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ရှင်ပြုစေကုန်၏။ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ရဟန်းပြုစေကုန်၏။ အပိစ၊ သို့သော်လည်း။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဂ္ဂလဝေမတ္တတာ၊ ထူးခြားသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်ကို။ ဝိဒိတာ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်တယောက်သည် လေးလတိုင်တိုင် တိတ္ထိပရိဝတ်ကို ကျင့်သုံးပြီးမှ ရှင်ရဟန်းအဖြစ် ရနိုင်သည်ဟု ဆိုသော်လည်း မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပရိဝါသာရဟ, မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အပရိဝါသာရဟဟု ခွဲခြားရှု၍ ငါဘုရားသိသည်ဟူလို။ ထိုကြောင့် အစေလကဿပသည် အဆိုပါပုဂ္ဂိုလ်နှင်းစားတွင် အပရိဝါသာရဟပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည့်အတွက် ပရိဝတ်မကျင့်သုံးရဲ ရှင်ရဟန်းအဖြစ် ရသွားသည်ကို အလတ္တ ခေါ အစေလော ကဿပေါ စသည်ဖြင့် တွေ့ရလတ္တံ့။)

ဘန္တေ၊ ရှေး။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော၊ သာသနာတော်မှတပါး အခြားအယူကို ယူဘူးသူသည်။ ဣမသ္မိं ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ်း၊ ကို။ သစေ အာဂတံတိ၊ အကယ်အလိုရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ သစေ အာဂတံတိ၊ အုံ့။ စတ္တာရော မာသေ၊ တိုင်တိုင်။ သစေ ပရိဝသတိ၊ အကယ်၍ တိတ္ထိပရိဝတ်ကို ကျင့်သုံးရသည်ဖြစ်အုံ့ ၂။ စတုန္နံ မာသာနံ၊ တို့၏ ။ပ။ သစေ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ အကယ်၍

၁။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗဟူသည် ဗုद्ध သာသနာသို့ ရှင်အပြစ်ပြုခြင်း ဝင်ရောက်လိုအုံ့၊ ဒေသတိုင်တိုင် တိတ္ထိပရိဝတ် ကျင့်ရန်မလို။ ရဟန်းအဖြစ် အထိ ဝင်ရောက်လိုသော်သာ ကျင့်ရန်လိုသည်။ သို့သော်ကားပြောရောပေါ်ရေရှိ ပဗ္ဗဇ် အာဂတံတိ ဟူသောဝေါဟာရကို ထည့်၍ သုံးခြင်းသာ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဝေနသိလိဋ္ဌသာဝေန ဝုတ္တံ၊ အပရိဝတ်ကိုရသော ဟု ပဗ္ဗဇ် လဘတိ ။ပ။

၂။ တိတ္ထိတို့၏ ပရိဝတ်ဂမျိုးတို့ကား—

(၁) နာထိကာဘယနေ ဂါမဃာဝယနာ နာထိဒိဋိ ဟိုက္ကမန်၊ အလွန်စောရှာ ရှာတွင်းဝင်၍ အလွန်နေပြင်ကရှာမှ ဖဲခြင်း အမှု မပြုလုပ်ချင်ခြင်း။

(၂) နဂ ဝေယိယာဒီ ဂေါစရတာ၊ ပြည်ထန်းသာ, မုဆိုး, ဆေးခြင်း, ပဏ္ဍုတ်, ထီးကျွန်မတို့ထံ သွားသော ကျက်စားမှု မပြုလုပ်ချင်ခြင်း။

(၃) သပြဲဘွဲဘဘုံ ကိခရွသု အာကွတာဒီ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၏ ကိုးကြိုးယပ်တို့၌ လိမ်ကျွမ်းကျင်၍ မျှင်ဆို လုံ့လမပြုလျှင်၊ ပြုလုပ်စီမံနိုင်သော အရည်အချင်းမပြည့်ခြင်း။

(၄) ဥဒ္ဒေသာဒီသု ထိဗ္ဗဗ္ဗနေတာ၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာ သင်ကြားမှုနှင့် သိကွာသုံးရပ်၌ ထက်သန်သော တရားမရှိခြင်း။

(၅) တိတ္ထိယာနံ အဝဏ္ဏာဘာသနေ အတ္ထပနတာ၊ တိတ္ထိတို့၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆိုရာ၌ ဝမ်းမြောက် ကျေနပ်ခြင်း။

(၆) ဗုद्ध ဒိဋ္ဌိနံ အဝဏ္ဏာဘာသနေ အနတ္ထပနတာ၊ ရဟန္တာသုံးပါးတို့၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆိုရာ၌ နှစ်သိမ့်မကျေနပ်ခြင်း။

(၇) တိတ္ထိယာနံ ဝဏ္ဏဘာသနေ အနတ္ထပနတာ၊ တိတ္ထိတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုရာ၌ ဝမ်းမြောက် မကျေနပ်ခြင်း။

(၀) ဗုद्ध ဒိဋ္ဌိနံ ဝဏ္ဏဘာသနေ အတ္ထပနတာ၊ ရဟန္တာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုရာ၌ နှစ်သိမ့်ကျေနပ်ခြင်းတို့တည်း။ (ဝိနည်း ယောဇနာပါဠိ အဋ္ဌကထာ စာပိုဒ် ၇၂။)

ရှင်ပြစ်စေကုန်သည်ပြစ်အံ့။ သစေ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ အဂၢယ်၍ ရဟန်းပြစ်စေကုန်သည်ပြစ်အံ့။အဟာ၊ အကျွန်ုပ်(အစေလကဿပ)သည်။စတ္တာရိ ဝဿာနိ၊ လေးနှစ်တို့တိုင်တိုင်။ ပရိဝသ်ဿာမိ၊ တိတ္ထိ ပရိဝသ်ကို ကျင့်သုံးပါအံ့။ စတုန္နံ ဝဿာနံ၊ လေးနှစ်တို့၏။ အစ္စယေန၊လွန်သောအခါ၌။ အာရဒ္ဓ-စိတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သံဃာဘာဝါယ၊ ရဟန်းအပြစ်အလို့ငှါ။ ပဗ္ဗာဇေန္တု၊ ရှင်ပြစ်စေပါကုန်။ ဥပသမ္ပာဒေန္တု၊ ရဟန်းပြစ်စေပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ (အစေလကဿပက) လျှောက်၏။

အစေလော၊ အဝတ်မဝတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အပြစ်ကို။ အလတ္တ ခေါ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအပြစ်ကို။ အလတ္တ ခေါ၊ ရပြီ။ အာယသ္မာ ကဿပေါ၊ အရှင်ကဿပသည်။ အစိရူပသမ္ပန္နော၊ ရဟန်းပြစ်၍ မကြာမြင့်မီ။ ဧကော၊ တစ်ယောက်ထီးတည်း။ ဝူပကट္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်သည်ပြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ပြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ပြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ပြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တမိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေव၊ ကောင်းစွာသာလျင်။အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အမြတ်ဆုံးသော။ ब्रह्मစရိယပရိယောသာနံ၊ အရဟတ္တမဂ်အဆုံးရှိသော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တမိုလ်ကို။ နု စိရဿေव၊ မကြာမြင့်မီပင်လျင်။ ဒိဋ္ဌေဝမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အပြစ်၌သာလျင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ပညာဖြင့် ။ သစ္ဆိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ "ဇာတိ၊ ပဟီဏန္တေသည်။ခီဏာ၊ကုန်ခန်းပြီ။ब्रह्मစရိယံ၊ မင်္ဂလာသော မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ကျင့်သုံး အပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤ ၁၆-ချက် မင်္ဂကိစ္စအလို့ငှါ။ အပရံ၊ တပါးသော ကျင့်ဖွယ်ကိစ္စသည်။ (တနည်း-ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤဘဝမှ။ အပရံ၊ တပါးသော ဘဝသည်။) နတ္ထိ"ဟုမျှ။ အဗ္ဗညာသိ၊ ထိုးထွင်းမြင်သိ သိပြီ။အာယသ္မာ ကဿပေါ၊ အရှင် ကဿပသည်။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့ထွင်း။ အညတရော၊ တပါးအပါအဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆဋ္ဌံ၊ နှာခံမှတ်သား၊ ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

သတ္တမံ၊ ရနှစ်ဝမြောက်သော ဆုတ်တည်း၊

၈-တိမ္ဗရုကဆုတ်

၁၈။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရति။) အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ တိမ္ဗရုကော၊ တိမ္ဗရုကမည်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဘဂဝတာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ကျွန်းခုံ၏လာ စသည်ပြောလျက် နှီးနှောမိပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သော။ သာရဏီယံ၊ အောက်မေ့ဖွယ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတ္တာ၊ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ တခုသော အရပ်အပို့၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ထိုင်နေသော။ တိမ္ဗရုကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"ကိ" နု ခေါ သော-ဂေါတမ သယံ ကတံ သုခဒုက္ခန္တိ။ပ။ အာဝိက္ခတု စ ဓမ္မ ဘဝं ဂေါတမော သုခဒုက္ခံ၊ ဒေဝေသတု စ ဓမ္မ ဘဝं ဂေါတမော သုခဒုက္ခန္တိ၊ ကိ" နု ခေါ။ပ။ သုခဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခံ"

ဟူသော။ တော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ (ကိ ုနေ ခေါ် ဘော ဂေါတမ။ပ။ပသောမိ ခွါယာ် တိမ္ဗရုက သုခဒုက္ခန္ဓိဝါကျနှင့် ကိ ုနေ ခေါ်,ဘော ဂေါတမ။ပ။ ဒေသေတု ၀ မေ ဘန္တေ ဘဝံ ဂေါတမော သုခဒုက္ခန္ဓိဟူသော ဝါကျတို့သည် အစေလကဿပသုတ် ကိ ုနေ ခေါ်စသော ဝါကျတို့နှင့် မထူးပြီ။) 💬

တိမ္ဗရုက၊ တိမ္ဗရုက။ "သာ၊ ထိုသဘောတရားသည်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း။ သော၊ ထိုသဘောတရားသည်ပင်။ ဝေဒယတိတိ၊ ခံစား၏"ဟူ၍။ အာဒိတော၊ အစ၌။ သတော၊ ဖြစ်လတ်သော် ("သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲသည်။ သယံကတန္တိ၊ မိမိပြုအပ်သောအရာတည်း" ဟူသော။ အယံလဒ္ဓိ၊ ဤအယူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ သယံကတံ၊ တည်း" ဟူ၍။ ဝဒံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သဿတံ၊ သဿတအယူကို။ ဒီပေတိ၊ ပြသည်မည်၏။ ဂဏှာတိ၊ ယူသည်မည်၏။ ကတွာ၊ ကြောင့်နည်း။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ တံ ဒဿနံ၊ ထို"သယံကတံ သုခဒုက္ခံ"ဟူသော အယူသည်။ တေ၊ ဤသဿတအယူသို့။ ပဝေတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။) "သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲသည်။ သယံကတန္တိ၊ မိမိပြုအပ်သောအရာတည်း"ဟု။ ဝေမ္မိ၊ ဤသို့လည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ (ဝေမ္မိဌ် ပိပြင့် "သာ ဝေဒနာ သော ဝေဒယတိတိ ဝေမ္မိ နဝဒါမိ"ဟုဆည်း။)

တိမ္ဗရုက၊ ဂ။ "အညာ၊ ဝေဒကမှတပါ။ အခြားသော သဘောတရားသည်။ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာ တည်း။ အညော၊ ဝေဒနာမှတပါ။ အခြားသော ဝေဒကသည်။ ဝေဒယတိတိ၊ ခံစား၏"ဟူ၍။ (အာဒိတောဝ၊ အစ၌ပင်လျှင်။ သတော၊ ဖြစ်လတ်သော်။) သတော၊ ထင်ရှားရှိသော။ ဝေဒနာ-ဘိတုန္နသာ၊ ဝေဒနာသည် နှိပ်စက်အပ်သူ၏။ ("သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲသည်။ ပရံကတန္တိ၊ သူထပါ။သည် ပြုအပ်သော အရာတည်း"ဟူသော။ အယံလဒ္ဓိ၊ ဤအယူသည် ဟောတိ၊ ၏။ "သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ပရံကတန္တိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဝဒံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဥစ္ဆေဒံ၊ ဥစ္ဆေဒ အယူကို။ ဒီပေတိ၊ ပြသည်မည်၏။ ဂဏှာတိ၊ ယူသည်မည်၏။ ကတွာ၊ နည်း။ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တံ ဒဿနံ၊ ထို"ပရံ ကတံ သုခဒုက္ခံ"ဟူသောအယူသည်။ တေ၊ ထိုဥစ္ဆေဒအယူ သို့။ ပဝေတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။) "ပရံကတံ သုခဒုက္ခန္တိ၊ ပရံကတံ သုခ ဒုက္ခံ"ဟူ၍။ ဝေမ္မိ၊ ဤသို့လည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ (ဝေမ္မိဌ် ပိ ပြင့် အညာ ဝေဒနာ အညော ပဋိဝေဒယတိကို ဆည်း။ ထေ ထေ တိမ္ဗရုက ဥသော အန္တေ မှ ဝေ၀ ၀ုတ္ထေ။ပ။ မမ္ဘူ ဘိက္ခုသံဃဿ အတိ အစေလကဿပသုတ် စသိုဒ်-၁၇ ရှု၍ပေး။) "ဘဝံ ဂေါတမမာ၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍ ။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်တို့ပြင့် ဆည်းကပ်သည်ပြစ်၍။ ဝါ၊ အသက်ရှည်သည်မျှ ကာလပတ်လုံ။ ဆည်းကပ် သည်ပြစ်၍။ သရဏံ ဂတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ အသိအမှတ်ပြုသော။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဟူ၍။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

အဌမ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ အဇ္ဇတဂ္ဂေနှင့်စပ်၍မှတ်မှယ်ကို ၈-၂ပါဠိတော်နိုဝေ နှာ ၄၂-၌ရှုပြီး။ ပါဏုပေတံနှင့်စပ်၍ မှတ်မှယ်ကို ၈၃ပါဠိ တော်နိုဝေ နှာ ၆၃-၌ရှု၊ ရေးသားရပြီးပြစ်၍ ဤ၌ဖော်ပြထားခဲ့ပါ။

၉-ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်

၁၉။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။)သိက္ခေ၊ တို့။ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသာ၊ ကုသိုလ်ကို ပိတ်ဆို့တတ်သော အဝိဇ္ဇာရှိသော။ (အဝိဇ္ဇာပြင့် ပိတ်ဆို့ခံရသူဟုဆိုလိုသည်။ အဝိဇ္ဇာမယန်ဝါရိတသာ၊ ၎။) တဏှာယာ၊ တဏှာနှင့်။ သမ္ပယုတ္တသာ၊ ယှဉ်သော။ ဗာလသာ၊ လူမိုက်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ (အဝိဇ္ဇာပြင့် ပိတ်ဆို့အပ် တဏှာနှင့်ယှဉ်စပ်သည်၏ အပြစ်ကြောင့်။) အယံ ကာယော၊ ဤသဝိညာဏကကာယသည်။ သမုဒေါဟတော၊ ဖြစ်ပေါ် လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အယဉ္စ ဝေ ကာယော၊ ဤအဋ္ဌတ္ထ(သဝိညာဏက)ကာယသည်လည်းကောင်း။ ဗဟိဒ္ဓါစ နာမရူပံ၊ အပနာမ်ရူပ်ဟူသော ဗဟိဒ္ဓ(သဝိညာဏက) ကာယသည်လည်းကောင်း[1]။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဣတ္ထံ၊ ဤသို့။ တေဒ္ဒယံ၊ ဤအဋ္ဌတ္ထဗဟိဒ္ဓ(သဝိညာဏက)ကာယ ၂-ပါးအပေါင်းသည်။(ဟောတိ၊၏။) ဒ္ဝယံ၊ အဋ္ဌတ္ထ ဗဟိဒ္ဓ(သဝိညာဏက) ကာယ ၂-ပါးအပေါင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍ ။ ဖဿော၊ ဖဿသည်ရင်း။ သင်္ခေါ၊ ခြောက်ပါးသောလျှင် ပြစ်ကုန်သော။အာယတနာနိ၊ ဖဿ၏အကြောင်း အာယတနတို့သည်ရင်း။ (သမ္ဘဝန္တိ၊ ပြစ်ပေါ်ကုန်၏။)ယေဟိ၊အကြင်အာယတနတို့သည်[2]။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဧတေသံ၊ ဤအာယတနတို့တွင်။ အညတရေန၊ တခုခုသည်။ ဒုဗ္ဘော၊ ကွေ့ကောက်အပ်သော။ ဗာလော၊ လူမိုက်သည်။ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို။ ပဋိသံဝေဒယတိ၊ ခံစား၏။ (ပဏ္ဍိတသာ၊ ပညာရှိ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ သည် ဟုပေးသည်သာတည်း။ တေသံ ဝါ အညတရေနတိုင်းအောင် အကြင်းမဟူ။)

သိက္ခေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုဝိညာဏကကာယဖြစ်ခြင်း၌[3]။ ပဏ္ဍိတသာ၊ ပညာရှိ၏။ ဗာလေန၊ လူမိုက်နှင့်။ ဝိဝသေသော၊ အထူးသည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ အဓိပ္ပယာသော၊ လွန်ကဲစွာအားထုတ်ကြောင်းပြစ်သော ထူးသောအကြောင်းသည်[4]။ ကော၊ နည်း။ နာနာကရဏံ၊ ထူးခြားအောင်ပြုခြင်းသည်။ ကိံ[5]၊ အဘယ်နည်း။ ဣဒံ၊ ဤသို့ဘုရားက မေးတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှင်။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် အရင်းမူလ

၁။ အယံ ကာယော သမုဒေါဟတော၌ ကာယော၏အရ အဋ္ဌတ္ထကာယနှင့် ဗဟိဒ္ဓကာယတို့ကို ဟူရမည်ဟု သိထိုက်ရာ၏ ဤတီးပေ။နာမရူပ်ဟူသောနောက်ဝါကျကို ပေါ်တော်မူသည်။

၂။ ယေဟိ ဒုဗ္ဘော ဟု ပေါ်လော်လည်း အာယတနသည် တိုက်ခိုက်မတူသိအပ် အာယတနကြောင့်ဖြစ်ပေါ် လာသော ဘေးသည်ကား ဒုက္ခသိအပ်သည်။ ဟူပစာရတည်။ ယေဟိ ဒုဗ္ဘောသိ ယေဟိ ကာရဏဘူတေဟိ အာယတနေဟိ ဥပ္ပန္နေန ဘေသေန ဒုဗ္ဘောဒဋ္ဌ။

၃။ တတြကိုအဆုံးတွင်တတို့ ဗာလပဏ္ဍိတာနံ ကာယနိဿိတဿနာမိုဟုဖွင့်၍ ယင်းရှိကာမှ ကာယနိဿိတဿနာမိုဟိုတိ သဝိညာဏကသာ ကာယသာ နိဿိတ္တာ ကာယနိဿိတ္တာ ဟုဝုင်း ကာယဟေတု နိဿိတ္တာ ဟေတုနာ ကာယနိဿိတ္တာ ကိဝလသာတိ သခ်ါဆုပေးဝုင်း ဖွင့်သည်။ ဤကား ၂-နည်းတွင် ဤ၌ ပဌမနည်းနှင့် အညီပေးသည်။ ဒုတိယနည်း အလို တတြ၊ ထိုသဝိညာဏကကာယဖြစ်ကြောင်း ကိဝလသာတိသခ်ါဆိုပေ။

၄။ ကော အဓိပ္ပယာသော၊ ကော အဓိကပ္ပယောဂါ၊ ဘဝ၏ အဓိက်ယယသည်ပယ်ရှိတိ ဟေတုနာ၊ အဓိပ္ပယာသော ဝိသေသကာရဏတည်း အာယ "အဓိကပ္ပယောဂ"ဟု ဆိုရမည်။ ပ-ဝ-ရှိ ဧာပိ-ဝေ-ဘ-ကား အဓိက်ယယသည် ပယ်ရှိတိ ဟေတုနာ၊ အဓိပ္ပယာသော ဝေဒနာ ဝေဒနာ ကဲ့သို့ ကမ္ဘကိုယာဟု ဖွင့်သည်ကြောင့် ပ-ဝ-နိသည်ကား ဤနှင့် ယှဉ်၊ အဝိရောဓ ထို ပ-ဝ-နိ၌ရှိ။

ရှိပါကုန်၏[1]။ ဘဂဝ်နေဟ္ထိကာ၊ မြတ်ဘုရားလျှင် ဆောင်တတ်သူရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝ်ပဋိသရဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု ဝတ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ တေသာ ဘာသိတဿ၊ ဤဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏။ အတ္ထော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်သည်။ ဘဂဝန္တံ-ယေဝဟိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်။ ဘာတု၊ ဥာဏ်အားထင်ပါစေသတည်း[2]။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (ဟောကြားချက်ကို)။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရသော်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဝေရေဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောထ၊ နလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ "ဧवं ဘန္တေတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်ဘုရား"ဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနာယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

သိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝ ဧ အဝိဇ္ဇာယ၊ အကြင်အဝိဇ္ဇာသည်လည်း။ နိဝုတာ၊ ပိတ်ဆို့အပ်သော။ ယာဝ ဧ တဏှာယ၊ အကြင် တဏှာနှင့်လည်း။ သမ္ဘဝေါ ဟုတ္ထာ၊ ဟုဉ်သော။ ဗာလသ၊ လူမိုက်၏။ အယံ ကာယော၊ ဤသဝိညာဏကကာယသည်။ သမုဒါဂတော၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဗာလသ၊ လူမိုက်၏။ သော ဧဝ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်လည်း[3]။ အပ္ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော တရား မဟုတ်။ သော ဧ တဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်လည်း။ အပရိက္ခီဏာ၊ မကုန်ခန်းသေး။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိသ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗာလော၊ လူမိုက်သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကုန်ခန်းခြင်းအကျိုးငှါ။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်အကျင့်ကို။ နာ အစရိ၊ မကျင့်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဗာလော၊ လူမိုက်သည်။ ကာယဿ၊ အယောင်းဖြစ်သော သဝိညာဏကကာယ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ ကာယူပဂေါ၊ အသစ်ဖြစ်သော သဝိညာ-ဏကကာယသို့ ကပ်ရောက်သည်။ (ပဋိသန္ဓေသစ် တည်နေသည်ဟူလို။ ကာယူပဂေါ ဟောတိ အညံ ပဋိသန္ဓိကာယံ ဥပဂန္တာ ဟောတီ၊ ၆။) ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုလူမိုက်သည်။ ကာယူပဂေါ၊ အသစ်ဖြစ်သော သဝိညာဏကကာယသို့ ကပ်ရောက်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဘေတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေသောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းမှ။ ဇရာမရဏေန၊ အိုခြင်းသေခြင်းမှ။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်

၁။ ဘဂဝံ မှတဟာ ဘဂဝံ ဧတ္ထိဟာ ဘဂဝံ ပဋိသရဏာတ္ထိနှင့်ပတ်၍ သိမှတ်ဖွယ်ကို ဣန္ဒြေကထာနှင့် မဟာဋီ။ ၄၇-နိဿရတ်ချက်ကိုရှုလော။

၂။ ဘဂဝန္တံ ယောဝ ပဋိဘာတု၊ ဘဂဝတောဝ ဟေသ ဘာသိတသ အတ္ထော ဥပဋ္ဌာတု-ဟုသော ဥပဋ္ဌာတု-ဟုသောဂျ ဣတိ ဣနှင့်ဆက်ဆက်ပြီးနှင့်ဆက်ပြီးမှ ဘဂဝန္တံ ယောဝ ပဋိဘာတု၊ ဘဂဝတောဝ ဘာဝဂါ-ယောဝ ဟုသော ဘဂ္ဂဝတာ နည်း၊ ဘတပါ၊ ဣ ဣ ကာ နည်း၊ ဘ နည်းနှင့်ဆက်ဆက်ပြီးမှ ဘဂဝန္တံ ယောဝ ပဋိ-မြတ်စွာဘုရား၏အလို (ထာဝန်) သည်ထား။ ဘာတု၊ ဖြစ်ပါစေလော ဟုပေး။ ဆင်ခြားသိနှတ်ယူပုံကို မဟာပါဠိနီသျှ ရွေ့ဝါယာဒသုတ် စာပိုဒ်ဂုဏ်နှင့် ၎င်း-နီသျှ ယာဝမ္ပေသမာစါနသုတ် စာပိုဒ် ၎၇-အဓိပ္ပါယ် ပုတ်ချက်ရှုလော။

၃။ "ယာဝ ဧ သိက္ခဝေ ။ပ။ သမုဒါဂတော" ဟူသောအနိယ ဝါကျရှိ အဝိဇ္ဇာတဏှာသည် သာဝ-ဧ အဝိဇ္ဇာ ။ပ။ အပရိက္ခီဏာ" ဟူသော နိယမဝါကျရှိ အဝိဇ္ဇာတဏှာ မယုတ်ပေ။ ဤသော် အဝိဇ္ဇာရှင်း တဏှာရှင်း ဤကဲ့သို့ အတူက် ဆိုသူစာရေးဆရာ-ကြောင့် "သာ ဧ အဝိဇ္ဇာ ။ တဏှာ" ဟု ဟောတော်မူအပ်သည်ဟုတာ ပုန်။ ဝေယျာဝစ္စ သာ ဧ အဝိဇ္ဇာ သာ ။ တဏှာ ဝိ ဣတိ ဣ ဣ ကဿ ဣ ဣ ။ ။ ။

ခြင်းတို့မှ။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့မှ။ ဒုက္ခေဟိ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ။ ဒေါမနဿေဟိ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာပူဆွေးခြင်းတို့မှ။ နပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ဒုက္ခဿာ၊ ဆင်းရဲမှ။ နပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခवे၊ တို့။ ယာယ ဝေ အဝိဇ္ဇာယ၊ အကြင်အဝိဇ္ဇာသည်လည်း။ နိဝုတာသာ၊ ပိတ်ဆို့အပ်သော။ ယာယ ဝေ တဏှာယ၊ အကြင်တဏှာနှင့်လည်း။ သမ္မယုတ္တာသာ၊ ယှဉ်သော။ ပဏ္ဍိတာသာ၊ ပညာရှိ၏။ အယံ ကာယော၊ ဤသဝိညာဏကကာယသည်။ သမုဒါဂတော၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ပဏ္ဍိတာသာ၊ ၏။ သာစေဝ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်လည်း။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောတရားသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။)။ ပ။ တဏှာ၊ ကြောင့်။ ပဏ္ဍိတော၊ သည်။ ကာယဿ၊ အဟောင်းဖြစ်သော သဝိညာဏကကာယ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ ကာယူပဂေါ၊ အသစ်ဖြစ်သော သဝိညာဏကကာယသို့ ကပ်ရောက်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထိုပညာရှိသည်။ အကာယူပဂေါ၊ အသစ်ဖြစ်သော သဝိညာဏက-ကာယသို့ မကပ်ရောက်သည်။ သမာနော၊ ဖြင့်သော်။ ပ။ ဒုက္ခဿာ၊ မှ။ ပရိမုစ္စတိတိ၊ လွတ်မြောက်၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခवे၊ တို့။ ယဒိဒံ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ အကြင်မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အယံ ခေါ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးခြင်းသည်။ ပဏ္ဍိတာသာ၊ ပညာရှိ၏။ ဗာလေန၊ လူမိုက်နှင့်။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။ အယံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးခြင်းသည်။ ပဏ္ဍိတာသာ၊ ၏။ ဗာလေန၊ နှင့်။ အဓိမုယာသော၊ လွန်ကဲစွာ အားထုတ်ကြောင်း ဖြစ်သော ထူးသောအကြောင်းတည်း။ ဣဒံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးခြင်းသည်။ ပဏ္ဍိတာသာ၊ ၏။ ဗာလေန၊ နှင့်။ နာနာတရုဏာနိ၊ ထူးအောင်ပြုခြင်းတည်းဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။

နဝမ၊ ကိုးခုမြောက်သောဆုတ်တည်း။

၁၀-ပစ္စယသုတ်

၂၀။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရति။)ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဝေါ၊သင်တို့အား။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဉ္စ၊ အချင်းချင်းကို စဲ၍ ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းတရားကိုလည်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နေ၊ အကြောင်းကိုစဲ၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ အကျိုးသဘောတရားတို့ကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ထို ဟောတော်မူအပ်လတ္တံ့သည်ကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိက-ရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ မိန့်မြွက်တော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ "ဧवं ဘန္တေ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား" ဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏(စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှု၍နာယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၁။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဟူသည် အဝိဇ္ဇာစသော အခကြောင်း၊ သို့မဟုတ် တဏှာစသော အကြောင်းတို့၏ ပစ္စယတို့ကြောင့်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နေ ဟူသည် သစ်ရိုး စသော အကျိုးတည်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သုတ်ခွဲကဲ့သို့ အကြောင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုသာ မဟာသ၊ ဤသုတ်ခွဲ အကြောင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့် အကျိုး ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နေ ၂-ပါးစုံကို ဟောမည်ဟုလို။ အနက်ကို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဋ္ဌိ ပစ္စယာကာရံ၊ ပစ္စယာကာရော ဟိ ဧတ္ထ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒေ ဣဒ္ဓိ ဣတိ ဧဝ ဣတ္ထိ ဟုတ်သော ဧကမ္ပိ ၁-ဧကင် ဣဒ္ဓိ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေ။ ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နေ ၀ ဧကမ္ပိ သဒ္ဒါ ဣတိ ဧဝ ဣတ္ထိ ဟုတ်သော ပစ္စယဓိဋ္ဌာ ၀ ပစ္စယုပ္ပန္နဓိဋ္ဌာ ၀ တတ္ထာ ဝေမ္ပေ ဧကသ္မိံ ဣဿဝေ ဣတိ ဧဝ ဣတ္ထိ ဟုတ်သော ဧကသ္မိံ ဣဿဝေ ဣတိ ဧဝ ဣတ္ထိ ဟုတ်သော ဣတ္ထိ ဟုတ်ကုန်သော ဣတ္ထိ ဟုတ်ကုန်သော ဣတ္ထိ ဟုတ်ကုန

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဇာတိပဋိယာ၊ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏသည် (သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။) တထာဂတာနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ ဥပ္ပါဒါ ဝါ၊ ဖြစ်ရာအခါ၌ရင်း။ (ဥပ္ပါဒါ ဝါ တထာဂတာနန္တိ တထာဂတာနံ ဥပ္ပါဒေပိ-ဌ။) တထာဂတာနံ၊ တို့၏။ အနုပ္ပါဒါ ဝါ၊ မဖြစ်ရာ အခါ၌ရင်း။ သာ ဓာတု၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်(အကြောင်း)သဘောသည်။ ဌိတာဝ၊ တည်တည်သာတည်း။ (ဌိတာဝ သာ ဓာတူတိ ဌိတောဝ ပစ္စယသဘာဝေါ၊နု ကဒါစိ ဇာတိဇရာမရဏာသာ ပစ္စယော နု ယောတိ၊ ဌ။ ဘုရားပွင့်သည်ဖြစ်စေ မပွင့်သည် ဖြစ်စေ ဇာတိသည် ဇရာမရဏ၏ အကြောင်းအဖြစ်ဖြင့် မချုတ်ကျေးဇူးပြုသည်သာ ဟူလို။) မမ္မဋ္ဌတာ၊ အကျိုးတရားတို့၏ တည်ရာ၏ အဖြစ်သည်။ မမ္မနိယာမတာ၊ အကျိုးတရားတို့ကို အထူးပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဣဒပ္ပစ္စယတာ၊ ဤဇရာမရဏ စသော အကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်းသည်။ ဌိတာဝ၊ တည်တည်သာတည်း။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈတိ၊ (ဉာဏ်ဖြင့်) ထိုးထွင်းရှာသိတော်မူ၏။ အဘိသမေတိ၊ ဉာဏ်နှင့် ပေါင်းဆုံမိ၏။ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈိတ္ဝာ၊ (ဉာဏ်ဖြင့်) ထိုးထွင်းသိတော်မူ၍။ အဘိသမေတ္ဝာ၊ ဉာဏ်နှင့်ပေါင်းဆုံမိ၍။ အာစိက္ခတိ၊ ပြောကိုး တော်မူ၏။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပညာပေတိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ပဋ္ဌပေတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထား၏။ ဝိဝရတိ၊ ဖွင့်ပြ၏။ ဝိဘဇတိ၊ ဝေဖန်၏။ ဥတ္တာနီကရောတိ၊ ပေါ်လွင်အောင်ပြု၏။ ပဿထ၊ ကြည့်ရှုကုန်လော့၊ ဘုတိစ၊ ဤသို့လည်း။ အာယု၊ ဝိန်တော်မူ၏။ သိက္ခဝေ၊တို့။ ဇာတိပဋိယာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊သည်။ သမ္ဘဝတိ၊၏။(အာစိက္ခတိစသည်တို့၏ အထူးကိုဋ္ဌာန်း)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘဝပဋိယာ၊ ဘဝဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇာတိ၊ ဟူသည်ဖြစ်ခြင်းသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။)။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇာတိပဋိယာ၊ ဇာတိဟူသောအကြောင်း-ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း၊ သေခြင်းသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊၏။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဥပါဒါနပဋိယာ၊ ဥပါဒါနဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဥပါဒါန်၊ စွဲလမ်းခြင်းသည်။(သမ္ဘဝတိ၊၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။

၁။ ဌိတာဝသာ ဓာတုစသည်တို့၏အနက်ကို ၆-နှင့်အညီပေးသည်။ အချို့ပုဒ်တို့နှင့်ပေါ်၍ ဋီကာအလို အပြန်ပြန်အုံ။ မမ္မဋ္ဌတာသုတ်ကို ဋီကာ၌ ၇-ဝိဂ္ဂဟပ်ဖွင့်ရာတွင်—

 က။ သာ ဓေ။ပ။ ဌိတတာတိ မမ္မဋ္ဌတာ ဟူသော ပဝိဂ္ဂဟအလို-မမ္မာ၀ ဌိတတာ မမ္မဋ္ဌတာဟုပြု၊ အကြောင်းဓာတ်သဘောသည်ပင်တည်သည်၏အဖြစ်သည်ဟုပေး။

ခ။ ဓာတိ ဝါ။ပ။ ယေတုမဟ ဝတိ ဟူသော ၃-ဝိဂ္ဂဟ အလို မမ္မေသ ဌိတတာ မမ္မဋ္ဌတာ ဟုပြု။ အကြောင်း ဓာတိတရား၏ တည်သည်၏အဖြစ်သည်ဟုပေး။

ဂ။ ဓေရိယတိ ဟုယယိတိ ဝါ မမ္မော၊ တိဌတိ ထဏ္ဍ ထဝါယတ္ထာ၀ုတ္တိတာယ ဝေန္ဓ ဌိတိ၊ မမ္ဟာ ဌိတိ မမ္မဋ္ဌတိ (မမ္မဋ္ဌတိ ၁၀ မမ္ဋ္ဌတိတာ) ဟူသော၀-ဝိဂ္ဂဟ်အလို အကျိုးတရား၏ တည်ခြင်းသည်ဟုပေး။ ဝိတ္ထိယ်သင်ရှာပြီ၊ ဋီဓာတိုင်းပင်။

ဃ။ ဓေမ္မာတိ ဝါ ကာရဏံ။ပ။ တဿ ဌိတိသဘာ၀ော ဝါ။ပ။ မမ္ဋ္ဌတိ ၁၀ မမ္ဋ္ဌတတာဟူသော ၈-ဝိဂ္ဂဟ်အလို မမ္ဟာ ဌိတိ ဓမ္ဋ္ဌတိ၊ မမ္ဋ္ဌတိ ၈၀ မမ္ဋ္ဌတတာဟုပြု၊ အကြောင်းတရား၏ တည်ခြင်းသည်ဟုပေး။

မမ္မနိယာမတာပုဒ်ကိုလည်း ဋီကာအလို-အကြောင်း (ဓာတ်) သဘောသည်သာ ပိုင်ခြားဆေးသည်၏ အဖြစ်သည်ဟု ပေး။ ဓမ္မာ၀ယေ၀ နိယာမတာ မမ္မနိယာမတာဟုပြု၊ ဓာတိ ဟူသော အကြောင်းတရားရှိခဲ့သော် ဇရာမရဏဟူသော အကျိုးတရား၏ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည် မမ္ဋ္ဌတတာ၊ ဓာတိဟူသော အကြောင်းတရား မရှိခဲ့သော် ဇရာမရဏဟူသော အကျိုးတရားမဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် မမ္မနိယာမတာတည်း။ ဤသို့ ၎င်းတို့ ၂-မျိုးတူ။

ဝေဒနာပမ္မယာ၊ ဝေဒနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တဏှာ၊ တပ်မက်ခြင်းသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဖဿပမ္မယာ၊ ဖဿဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ ခံစားခြင်းသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊၏။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သင်္ဌာယတနပမ္မယာ၊ သင်္ဌာယတန ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ တွေ့ထိခြင်းသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊၏။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ နာမရူပပမ္မယာ၊ နာမ်ရူပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သင်္ဌာယတနံ၊ ခြောက်ပါးသော အာယတနသည်။(သမ္ဘဝတိ၊၏။)ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိညာဏပမ္မယာ၊ ဝိညာဏ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရူပ်သည်။ (သမ္ဘ ဝတိ၊၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သခါရပမ္မယာ၊ သခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။(သမ္ဘဝတိ၊၏။)ဘိက္ခဝေ၊တို့။အဝိဇ္ဇာပမ္မယာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သခါရာ၊ သခါရတရားတို့သည်။ (သမ္ဘဝန္တိ၊ ဗြစ်ပေါ် လာကုန်၏။ ။ဥပါဒါဝါမ ပဿထာတိစာယ-တိုင်အောင်ပေးပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဝိဇ္ဇာပမ္မယာ၊ ကြောင့်။ သခါရာ၊တို့သည်။ (သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဟူတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တတြ၊ ထိုဘဝတိကြောင့် ဇရာမရဏ ဘဝကြောင့် ဇာတိ ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့၌။ ယာ ဘဝတာ၊ အကြင်မှန်ကန်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ယာ အဝိဘ ဝတာ၊ အကြင်မချုတ်ယွင်းသည်၏ အဖြစ်သည်။ ယာ အနညထဘာ၊အကြင်တပါးသောအခြင်း အရာအားဖြင့် မဖြစ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ယာ ဟ္ဒဗျပဗ္ဗယတာ၊အကြင်ဇရာမရဏ စသော အကျိုး တို့၏ အကြောင်းသည်။(အကြင်ဇရာမရဏ စသော အကျိုးတို့၏ အကြောင်း အပေါင်းသည် ဟု သော်လည်းပေး၊ ဌ-၌ နှစ်နည်းဖွင့်၏။ ။အတ္ထိ၏။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမေ၊ အသယ်သည်တို့သည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊ အကြောင်းကိုစဲ့၍ ဖြစ်ကုန် သော။ မြော၊ အကျိုးတရားတို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲသောအရာတည်း။ (အနိစ္စံ အတ္ထာဒိဝသေန နှ ဗ္ဗဒ္ဓံ အနုပဂန္ဓမ္ဘံ ဟူသော ဌီကာကျော် အလို အတ္ထ စသည်၏ အစွမ်း ဖြင့် သိအပ်သော အရာမဟုတ်ဟုပေး။) သခ်တံ၊ အကြောင်းတရားတို့ ရုပေါင်းပြုစီရင်အပ်သော အရာတည်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းတရားတို့ကို စဲ့ခြင်းဖြစ်သော အရာတည်း။ ခယဓမ္မံ၊ ကုန်ခန်း ခြင်း သဘောရှိသော အရာတည်း။ ဝယဓမ္မံ၊ ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသော အရာတည်း။ ဝိရာဂဓမ္မံ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်း သဘောကင်းသော အရာတည်း။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိသော အရာ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲသောအရာတည်း ။ပ။ နိရောဓဓမ္မာ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိသော အရာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲသော အရာတည်း။ပ။ နိရောဓဓမ္မာ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိသော အရာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်သည်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သင်္ဌာယတနံ၊ သင်္ဌာယတနသည်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရူပ်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သခါရာ၊ သခါရ တို့သည်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲသောအရာတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဝတာ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝကသည်။ အယဉ္စ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ဤအချင်းချင်း စဲ့ခြင်းဖြစ်သော အကြောင်းပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊အကြောင်းကိုစဲ့ခြင်းဖြစ်ကုန်သော။ဟူမေ စ မြော၊ဤအကျိုးတရားတို့ကိုလည်းကောင်း။ ယထာဘူတံ၊ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း။သမ္မပ္ပညာယ၊ဝိပဿနာ,မဂ်ပညာဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာတွေ

မြင်အပ်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။သော၊ ထိုအရိယာသာဝကာသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ပဋ္ဌန္တံ ဝါ၊ ရှေ့အဖို(ခန္ဓာစသည်)သို့မူလည်း။ "အာမာ၊ငါသည်။အတီတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်ပြီးသောကာလ၌။ အဟောသိံ နု ခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေသလော။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ နု အဟောသိံ နု ခေါ၊ မဖြစ်ဘူးလေသလော။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိံ၊ အာယယ်မျိုးဇာတ်, အသွင်, ပဋိသန္ဓေသည်။ အဟောသိံ နု ခေါ၊ ဖြစ်ခဲ့လေသနည်း။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကထံ၊ အာယယ်ပုံသဏ္ဌာန် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟောသိံ နု ခေါ၊ ဖြစ်ခဲ့လေသနည်း။ အဟာ၊ သည်။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိံ၊ အာယယ်မျိုးဇာတ်စသည်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ ကိံ၊ အာယယ်မျိုးဇာတ်စသည်သည်။ အဟောသိံ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်ခဲ့လေသနည်း"ဟူ၍။ ပဋိဝေဓိသာတိ၊ (တရားဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်) တုံ့ပြန်ပြေးသွားလတ္တံ့။ အပရဏ္ဏံ ဝါ၊ နောက်အဖို(ခန္ဓာစသည်)သို့မူလည်း။ "အဟာ၊ သည်။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ရောက်ပြီးမဟုတ်သော (မရောက်သေးသော)ကာလ၌။ ဘဝိဿာမိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ဦးမည်လော။ အနာဂတ-မဒ္ဓါနံ၊ ၌။ နု ဘဝိဿာမိ နု ခေါ၊ မဖြစ်တော့ပြီလော။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိံ၊ အာယယ်မျိုးဇာတ်, အသွင်, ပဋိသန္ဓေသည်။ ဘဝိဿာမိ နု ခေါ၊ ဖြင်လတ္တံ့နည်း။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကထံ၊ အာယယ်ပုံသဏ္ဌာန်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ဘဝိဿာမိ နု ခေါ၊ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိံ၊ အာယယ်မျိုးဇာတ်စသည်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ ကိံ၊ အာယယ်မျိုးဇာတ်စသည်သည်။ ဘဝိဿာမိ-နု ခေါ တိ၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း"ဟူ၍။ ဥပဝေဓိသာတိ၊ (တရားဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်) ကပ်ရောက်ပြေးသွားလတ္တံ့။ တေရဟိ ဝါ၊ ဤလက်ရှိသဝဏ္ဏမူလည်း။ (ဘဝိဿတိ၌စပ်။) "အဟာ၊သည်။ ပစ္စုပ္ပန္နံ အဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ ၁။ အသို့ နု ခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ (ပစ္စုပ္ပန္နံအဒ္ဓါနံ၊ ၌-) နော အသို့ နု ခေါ၊ မဖြစ်လေသလော။ (ပစ္စုပ္ပန္နံ အဒ္ဓါနံ၊ ၌။)ကိံ၊ အာယယ်မျိုးဇာတ် အသွင် ပဋိသန္ဓေသည်။ အသို့ နု ခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ (ပစ္စုပ္ပန္နံ အဒ္ဓါနံ၊ ၌။) ကထံ၊ အာယယ်ပုံသဏ္ဌာန်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဲသို့ နု ခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ အယံ သတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ကုတော၊ အာယယ်ဘဝ်မှ။ အာဂတော နု ခေါ၊ လာသနည်း။ သော၊ထိုသတ္တဝါသည်။ကုဟိं၊ အာယယ်ဘဝသို့။ ဂမိဿတိတိ၊ သွားလတ္တံ့နည်း"ဟူ၍။ အဠာတ္တံ၊ ဖိမိကိုနှဲ၍ဖြစ်သော ခန္ဓာတို့၌။ ကထံ ကထိ၊ သို့လောသို့သော တွေးတောယုံမှားခြင်းရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တေ ဌာနံ၊ (ရှေးအဖို့ သို့ပြန်ပြေးခြင်း, နောက်အဖို့သို့ ပြေးသွားခြင်း, သို့လောသို့လော ဖြစ်ခြင်းဟူသော။) ဤအ ကြောင်းသည်။ နု ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ထံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အာယယ်အကြောင်း ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဘဝါ၊ ထိုရှေးဆိုအပ်ပြီးသည့်အတိုင်း။ (တထာကို အနက်မဲ့သော်လည်းကြံ။) အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝကသည်။ (အရိယ

၁။ မ၁ ပါဠိစာပိုဒ် ၄၀၇ ၌ တေရဟိ နှင့် ပစ္စုပ္ပန္နံ အဒ္ဓါနံကို ဖရိသာယယ်တွဲကြ၍ တေရဟိဝါ ပစ္စုပ္ပန္နံ အဒ္ဓါနံ ယခုဖြစ်သော ကာလ၌လည်း ဟုပေးခဲ့သည်။ ဤ၌အာဂတာရဝါကျ၏ အပြင်ဖက်ရှိ ပစ္စုပ္ပန္နမဒ္ဓါနံ ဟူသောပုဒ်ကို အဟံ နု ခေါ်ဟို့ ၊ပ။ ကုဟိं ဂမိဿတိတိ ဟူသော အာဂတာရဝါကျအတွင်းသို့ (ထုံးစံရှိဘဲလျက်) ထည့်သွင်းပေးလိုက်သည်။ ယင်းသို့ပေး မှ အဘိတမဒ္ဓါနံ ပုဒ်ကို အဟောသိ'၌ အနာဂတမဒ္ဓါနံ ပုဒ်ကို ဘဝိဿာမိ'၌ စပ်သကဲ့သို့ ပစ္စုပ္ပန္နမဒ္ဓါနံ ပုဒ်ကိုလည်း အသို့ဟုခေသောဝတ္ထုမာနကာလိကအာရျောတပဒေါ်ပေါ်ခြင်းငှာ ယောလိုရင်း အစိပ္ပါယ်ပြ၍ ရှင်းလင်းသည် ၎င်းပြင် အတီတ မဒ္ဓါနံ ပုဒ် အနာဂတမဒ္ဓါနံ ပုဒ်တို့ကထက်၊ ပဋ္ဌန္တံ ဝါ.ပုဒ် အပရန္တံ ဝါ ပုဒ်တို့က တတ်၊ သူ့အတွဲနှင့်အ အသီးသီး ချိန်ကြည့်လျှင်လည်း တေရဟိ ဝါနှင့် ပစ္စုပ္ပန္နမဒ္ဓါနံကို ထုံးပေးသော ခဲ့ပေးခြင်းက ပြ၍ ရှင်းရာ၏ ။ ထိုမကြာမီ " အပရဟိနှင့ ပဋ္ဌသာ ယဏ္ဍာယ်ရှိ" ဟူသော ဝါကျထုံးစံလိုက်ပဲ ဤသို့လည်း ပေးနိုင်သည်ဟု သိမ်းရလ်ရ် တမျိုးတရံ ပေးလိုက်သည်။

သာဝကဿာတိ ဣမ သောတာပန္နော အဓိပ္ပေတော၊ ဌ)။ပ။သုဒိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာ တွေ့မြင်အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။

ဒသမ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

အာဟာရဝဂ္ဂေ၊ အာဟာရဝဂ်သည်။ ဒုတိယော၊ ၂-ခုမြောက်သောဝဂ်တည်း။

တဿ၊ ထိုအာဟာရဝဂ်၏၊ ဥဒ္ဒါနံ၊ အကျဉ်းချုပ်ကား—

အာဟာရံ၊ အာဟာရသုတ်ဝင်း။ ဖဂ္ဂုနောစ၊ မောဠိယဖဂ္ဂုနသုတ်ဝင်း။ ဒွေ၊ ၂-ခုကုန်သော။သမဏပြာဟ္မဏာစ၊ ပဌမသမဏပြာဟ္မဏသုတ်, ဒုတိယသမဏပြာဟ္မဏသုတ်တို့ဝင်း။ ကစ္စာနဂေါတ္တမ္မေကထိကံ၊ ကစ္စာနဂေါတ္တသုတ်, ဓမ္မကထိကသုတ်ဝင်း။ အစေလံ၊ အစေလကဿပသုတ်ဝင်း။ တိမ္မရုကေနစ၊ တိမ္မရုကသုတ်ဝင်း။ ဗာလပဏ္ဍိတောစ၊ ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်ဝင်း။ ဒသမော၊ ဆယ်ခုမြောက်သော။ ပမ္မယေနစ၊ ပမ္မယသုတ်ဝင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၃-ဒသမတဝဂ်

၁-ဒသမလသုတ်

၂၁။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ စံ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒသမလသမန္နာဂတော၊ ဆယ်ပါးကုန်သော ဥာဏ်အားတော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ဝေသာရဒ္ဒေဟိ စ၊ မကြောက်မရွံ့ ရဲရင့်သောသူ၏ဖြစ်ကြောင်း သောမနဿမယဉာဏ်တို့နှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ သော။ တထာဂတော၊ ပြတ်စွာဘုရားသည်။ အာသဘံ၊ ပြတ်သော။ ဌာနံ၊ အရာကို။ (တနည်း အာသဘံ၊ နွားလားဥသဘာ၏ဥစ္စာ(ခိုင်မြဲသည်)နှင့်တူသော။ ဌာနံ၊ ရပ်တည်ခြင်းကို။) ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့၌။ သီဟနာဒံ၊ ပြတ်သောကြွေးဝါးသံကို။ ဝါ ခြေသံ ဟောက်သကဲ့သို့ ရဲရဲတောက်သော အသံတော်ကို။ နဒတိ၊ ကြွေးဝါးတော်မူ၏။ ပြဟ္မစက္ကံ၊ ပြတ်သောထရားစက်(ဘီး)ကို။ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေတော်မူပြီ။ ဝါ၊ လည်စေတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ရူပံ၊ ရူပ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ရူပဿ၊ ရူပ်၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ရူပဿ၊ ရူပ်၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ကြောင်း ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း။ပ။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ သညာ၊ တည်း။ပ။ ဣတိ၊ ဤသည်တို့သည်ကား။ သင်္ခါရာ၊ တို့တည်း။ပ။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်တည်း။ပ။ အတ္ထင်္ဂမော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိတိ၊ ၏ဟူသော၊ ယဒိဒံ၊ အကြင်အကြောင်း(ဣမတို့ ဣမဿတို့၏ အနိယမ)အကျိုး (ဣဒံတို့၏ နိယမ)သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣမတို့ ၊ ဤအကြောင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမဿ၊ ဤအကြောင်း၏။ ဥပ္ပါဒါ၊ ပြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြစ်၏။ ဣမတို့ ၊ ဤအကြောင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။ န ဟောတိ၊

မပြစ်။ ဣမဿ၊ ဤအကြောင်း၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဣတိ၊ ဤအကျိုးသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝန်ခံကြုံးဝါးလှည့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဌမံ ပဌမဝုတ်တည်း။

၂-ဒုတိယဒသမလသုတ်

၂၂။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ဒသမလသမန္နာဂတော အစ နိရောဓော ဟောတိ အထိ ပေးမြဲ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဥတ္တာနော၊ ပေါ်လွင်သော။ ဝိဝရော၊ ပွင့်လင်းသော။ ဟောသိတော၊ ထင်ရှားသော။ ဆိန္နပိလောတိကော၊ ပယ်ဖြတ်အပ်ပြီးသော အဝတ်ဟောင်းရှိသူနှင့်တူသော။ ဝါ၊ ရှင်းလင်းသုတ်သင်အပ်ပြီးသော အမှိုက်(ရဟန်းတူ)ရှိသော်။ ဧမ္မော၊ တရားကို။ သုဘာဂတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယာ၊ သည်။ ဝေါ၊ သို့။ ဥတ္တာနော၊ သော။ ပ။ ဆိန္နပိလောတိကော၊ သော။ ဧမ္မော၊ ကို။ သုဘာဂတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်လတ်သော်။ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတေန၊ သဒ္ဓါသဖြင့် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သော။ ကုလပုတ္တေန၊ အကျင့်ကောင်းသော အမျိုးသားသည်။ တစော စ၊ အရေထူ အရေပါးသည်၎င်း။ နှာရု စ၊ အကြောသည်၎င်း။ အဋ္ဌိ စ၊ အရိုးသည်၎င်း။ ကာမံ အဝသိဿတု၊ ကြွင်းကျန်မူလည်း ကြွင်းကျန်ပါစေ။ သရီရေ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၌။ မံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးသည်။ ကာမံ ဥပ-သုဿတု၊ ခန်းခြောက်မူလည်း ခန်းခြောက်ပါစေ။ ယံ တံ၊ အကြင်မသေရာ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပုရိသ-ထာမေန၊ ယောဂျီ၏ အားအစွမ်းဖြင့်။ ပုရိသဝီရိယေန၊ ယောဂျီ၏ လုံ့လဖြင့်။ ပုရိသ-ပရက္ကမေန၊ ယောဂျီ၏ တက်ကြွခြင်းဖြင့်။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်ထိုက် ရောက်နိုင်၏။ တံ၊ ထိုမသေရာ နိဗ္ဗာန်သို့။ အပါပုဏိတ္မာ၊ မရောက်မီ။ ဝီရိယဿ၊ ဧ၌လုံ့လ၏။ သဏ္ဌာနံ၊ တုံ့ရပ်ခြင်းသည်။ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်အံ့ဟူသော။ ဝီရိယံ၊ အင်္ဂါ၊ လေးပါးနှင့် ညီညွတ်သော(ရဲရင့်စွာလှုပ်)လုံ့လကို။ အာရဘိတုံ၊ ပြုလုပ်အားထုတ်ခြင်းငှါ။ အလမေव၊ သင့်လျော်သည်သာလျှင်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုသီတော၊ ပျင်းရိသောသူသည်။ ပါပဓေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသ-လေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ်တရားတို့နှင့်။ ဝေါကိဏ္ဏော၊ ရောပြွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ မဟန္တံ၊ များပြားသော။ သဒတ္ထံ စ၊ မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်)ကိုလည်း။ ပရိဟာပေတိ၊ ဆုတ်ယုတ်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာရဒ္ဓဝီရိယော စ ခေါ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသူသည်ကား။ ပါပကေဟိ၊ ကုန်သော။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ပဝိဝိတ္တော၊ ကင်းဆိတ်သည်ဖြစ်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ မဟန္တံ၊ သော။ သဒတ္ထံ စ၊ ကိုလည်း။ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဏေန၊ ယုတ်လျော့သော သဒ္ဓါ,ဝီရိယ,သတိ,သမာธิ, ပညာဖြင့်။ အဂ္ဂဿ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဝေ္ဂန စ ခေါ၊ ထက်မြက်မြင့်မြတ်သော သဒ္ဓါ, ဝီရိယ, သတိ, သမာธิ, ပညာဖြင့်သာလျှင်။ အဂ္ဂဿ၊ သို့။ ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ ပြဟ္မစရိယံ၊ ဤသာသနာတော်သည်။

၁။ ဆိန္နပိလောတိက ဟုခေါ် သဒ္ဒတ္ထ အဓိပ္ပါယတ္ထ တို့ကို မ-နှီ ၁-စာပိုဒ် ၂၄၇- ဤအဋ္ဌကထာ၏ မှင့်ထိုမျက်နှာတည် ရေးသားပြီး မှတ်ချက်ပြု။

မဏ္ဍပေယျ၊ ကြည်လည်း ကြည်လင်, သောက်လည်း သောက်ထိုက်သည်။(ဟောတိ၊ ၏။) သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္မုခီဘူတောဝ၊ မျက်မှောက်ထင်ရှား ရှိတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ လူဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အပတ္တာဿ၊ မရောက်အပ်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ အနဓိဂတဿ၊ မရအပ်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ အသစ္ဆိကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ဝိဝိယံ၊ လုံ့လကို။ အာရဒ္ဓဘဝ၊ ပြုလုပ်အားထုတ်ကြကုန်လော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အားထုတ်သည်ရှိသော်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ (နောကား နိပါတ်မျှ။) အယံ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ဤရဟန်းဘောင်သို့ဝင်ရောက်သည်၏ အပြစ်သည်။ အဝဇ္ဇာ၊ မပြေသည်။ သဖလာ၊ အကျိုးရှိသည်။ သဥ္ဇြယာ၊ တိုးပွါးခြင်းရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ယံ၊ ငါတို့သည်။ ယောသဒ္ဓ၊ အကြင်သူတို့၏လည်း။ စီဝရ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရံ၊ သင်္ဃာဋိ, ဆွမ်း, ကျောင်း, (သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတား)ဆေးကို။ ပရိဘုဥ္ဇာမ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အမှေသု၊ ငါတို့၌။ ဝါ-ငါတို့အား။ တေ ကာရာ၊ (လူ့အပ်သော) ထိုအလှူတို့သည်။ မဟပ္ဖလာ၊ ကြီးသော အကျိုးရှိကုန်သည်။ မဟာနိသံသာ၊ ကြီးသော အာနိသင်ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းချီ။ ဝိရိယံ၊ ကို။ အာရဘထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဘိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္ထတ္ထံ ဝါ၊ မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်) ကိုလည်း။ သမ္မဃဝမာနေန၊ မြေပြင်သောသူသည်။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သော သတိနှင့်။ သမ္ပာဒေတုံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ အလမေव၊ သင့်လျော်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရတ္ထံ ဝါ၊ သူတပါးအကျိုး (ပစ္စယဒါယကာတို့၏ မဟပ္ဖလ) ကိုလည်း။ သမ္မဃဝမာနေန၊ သည်။ အပ္ပမာဒေန၊ နှင့်။ သမ္ပာဒေတုံ၊ ငှါ။ အလမေव၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဘယတ္ထံ ဝါ၊ မိမိ သူတပါး နှစ်ပါးသော အကျိုးကိုလည်း။ သမ္ဃဝမာနေန၊ သည်။ အပ္ပမာဒေန၊ နှင့်။ သမ္ပာဒေတုံ၊ ငှါ။ အလမေव၊တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၃-ဥပနိသသုတ်

၂၃။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဇာနတောဝ၊သိသော သူ၏။ ပဿတောဝ၊ မြင်သောသူ၏။ အာသဝါနံ၊ အာသဝတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ခန်းခြင်း မဂ်,ဖိုလ်ကို။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဇာနတောဝ၊ မသိသူ၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ ကို။ နာ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ။ အပဿတောဝ၊ မမြင်သူ၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ ကို။ နာ ဝဒါမိ၊ မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အာဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနတောဝ၊ ၏။ ကိ ၊ အာဘယ်သို့။ ပဿတောဝ၊ ၏။ အာသ-ဝါနံ၊တို့၏။ ခယော၊ကုန်ခန်းကြောင်း မဂ်,ဖိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤကား။ ဣဒံ၊ တည်း။ ပ။ အတ္ထင်္ဂမော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနတောဝ၊ ၏။ ပဿတောဝ၊ ၏။ အာသဝါနံ၊တို့၏။

၁။ မဏ္ဍပေယျန္တိ ပဿန္ဒြေန မဏ္ဍံပါတဗ္ဗေန ပေယ်ံယံ ဟိ ပိတိတ္တာ အန္ဓရတ်ထိယံ ပတိတော ဝိသည် အတ္ထနော သာဒုကာရိနမ်ိ အသောသိကော ဟောတိ၊ တံ ပဿန္တိ နှ ပါတဗ်ံ မယ့် ပန အာသဒ် ဧဝံ ပဿန္တဿ ပါတဗ္ဗာတိ ဒဿနေ "မဏ္ဍပေယျ"န္တိ အာဟု။ မဏ္ဍတိ ပသီဒတိ မဏ္ဍံ ပါတဗ္ဗန္တိ ပေယ်ံ၊ မဏ္ဍဿ ပေယျဿ မဏ္ဍပေယ်ံ ဟတ္ထိ သာသနာကို အရကောက်။

ခယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ သို့။ ဗာနတော၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဿတော၊ ၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဿ၊ ထိုသိမြင်သောသူ၏။ ခယသို့၊ အာသဝကွယ်ဟူသော အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ (သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။) ယမို့ တံ ခယေ ဉာဏံ၊ အကြင် ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ၏။) တမို့၊ ထိုပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်ကိုလည်း။ သဉ္ဇာနိသံ၊ အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်၏ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏။ အနုပနိသံ၊ အကြောင်းမရှိဟူ၍။ နော ဝဒါမိ၊ မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခယေဉာဏဿ၊ (အာသဝတို့၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်၌ သိသော) ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်၏။ ဥပနိသာ၊ အကြောင်းသည်။ ကာ စ၊ အဘယ်နည်း ဟူမူကား။ ဝိမုတ္တိတိ၊ အာသဝတို့မှ လွတ်မြောက်မှု (အရဟတ္တဖိုလ်)ဟူ၍။ ဝစနီယံ။ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဝိမုတ္တိမှိ၊ ကိုလည်း။ သဉ္ဇာနိသံ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ အနုပနိသံ၊ ဟူ၍။ နော ဝဒါမိ၊ မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိမုတ္တိယာ၊ ၏။ ဥပနိသာ၊ သည်။ ကာ စ၊ နည်းဟူမူကား။ ဝိရာဂေါတိ၊ တပ်ခြင်းကင်းကြောင်းဖြစ်သော မဂ်ဉာဏ်ဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝိရာဂဿ၊ ၏။ ဥပနိသာ၊ သည်။ ကာ စ၊ ဟူမူကား။ နိဗ္ဗိဒါတိ၊ ငြီးငွေ့ကြောင်းဖြစ်သော ဗဟု-ဝိယဿနာဉာဏ်ဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ၏။ ဥပနိသာ၊ သည်။ ကာ စ၊ ဟူမူကား။ ယထာဘူတဉာဏဒဿနန္တိ၊ သဘောမှန်အတိုင်း သိမြင်နိုင်သော တရုတ-ဝိပဿနာဉာဏ်ဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ပ။ သမာဓိတိ၊ ပါဒကဈာန် သမာဓိ ဟူ၍။ပ။ သုခန္တိ၊ အပ္ပနာခဏ်ရှေး ဥပစာရဈာန်နှင့် တကွဖြစ်သော ချမ်းသာဟူ၍။ပ။ ပဿဒ္ဓိတိ၊ ကာယဓာတုနှစ်သော ကိလေသာအပူ၏ ငြိမ်းအေးခြင်းဟူ၍။ပ။ ပီတိတိ၊ အာမုခ်ကြီးသောနှစ်သက်ခြင်း ဟူ၍။ပ။ ပါမောဇ္ဇန္တိ၊ နုံ့သော နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဟူ၍။ပ။ သဒ္ဓါတိ၊ ရတနာသုံးတန် ကံ ကံ၏အကျိုးတို့၌ စဲမြဲသော ယုံကြည်ခြင်းဟူ၍။ပ။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲဟူ၍။ (ဒုက္ခတွေ့မှ သဒ္ဓါ ဖြစ်သည်။ ဆင်းရဲမှုနှင့်သာမှ သဒ္ဓါဖြစ်ကြောင်းဟုသိလေ)။ပ။ ဇာတိတိ၊ ဓမ္မာဖြစ်ခြင်းဟူ၍။ပ။ ဘဝေါတိ၊ ကမ္မဘဝဟူ၍။ပ။ ဥပါဒါနန္တိ၊ စွဲလမ်းခြင်းဟူ၍။ပ။ တဏှာတိ၊ တပ်မက်လိုချင်ခြင်း ဟူ၍။ပ။ ဝေဒနာတိ၊ ခံစားခြင်းဟူ၍။ပ။ ဖဿောတိ၊ တွေ့ထိခြင်းဟူ၍။ပ။ သဠာယတနန္တိ၊ ခြောက်ပါးသော အာယတနဟူ၍။ပ။ နာမရူပန္တိ၊ နာမ်ရုပ်နှစ်ပါးဟူ၍။ပ။ ဝိညာဏန္တိ၊ ဝိညာဏ်ဟူ၍။ပ။ သင်္ခါရာတိ၊ သင်္ခါရတို့ဟူ၍။ပ။ အဝိဇ္ဇာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အဝိဇ္ဇာ၊ ဥပနိသာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းရင်းရှိကြကုန်၏။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ သင်္ခါရမှိ၊ သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းရင်း ရှိ၏။ပ။ ခယေဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ ဝိမုတ္တိ၊ ဥပနိသံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဝိမုတ္တိဟူသော အကြောင်းရင်းရှိ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယ္ယထာပိ၊ ဥပမာကား။ ဥပရိပဗ္ဗတေ၊ တောင်ထိပ်၌။ ထုလ္လဖုသိတဂေ၊ သည်းထန်ကြီးမားသော မိုးသီးမိုးပေါက်ရှိသော။ ဒေဝေ၊ မိုးသည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွာသွန်းလတ်သော်။ စဏ် ဥဒကံ၊ ထိုမိုးရေသည်။ ယထာနိန္နံ၊ အကြင်အကြင်နိမ့်ရာနိမ့်ရာအရပ်သို့။ ဝါ-နိမ့်ရာအလျောက်။ ဖုဝတ္တမာနံ၊ စီးဆင်းလျက်။ ပဗ္ဗတ ကန္ဒရ ပဒရ သာခါ၊ တောင်ခြောက်ကြား ပတ်ကြားအက် သစ်ခက်နှင့်တူသော မြောင်းငယ်တို့ကို။ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ ပရိပူရာ၊ ပြည့်ကုန်သော။ ပဗ္ဗ-

တ ကန္ဒရ ပဒရ သာခါ၊တို့သည်။ကုသောဗျော့၊ ထုံးအိုင်ငယ်တို့ကို။ပရိပူရေန္တိ၊ပြည့်စေကုန်၏။ ကုန်သော။ ကုဒသာဗ္ဘာ၊ တို့သည်။ မဟာသောဗျော့၊ ထုံးအိုင်ကြီးတို့ကို။ ပရိပူရေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရိပူရာ၊ ကုန်သော။ မဟာသောဗ္ဘာ၊ တို့သည်။ ကုန္နဒီယော၊ မြစ်ငယ်တို့ကို။ ပရိပူရေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရိပူရာ၊ ကုန်သော။ ကုန္နဒီယော၊ တို့သည်။ မဟာနဒီယော၊ မြစ်ကြီးတို့ကို။ ပရိပူရေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရိပူရာ၊ ကုန်သော။ မဟာနဒီယော၊ တို့သည်။ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒြာကို။ ပရိပူရေန္တိ၊ကုန်၏။ (ယထာ ပဗ္ဗတမတ္ထကေ ဒေဝေါ ဝဿိတ္မာ ပဗ္ဗတကန္ဒရာဒီနိ ပူရေန္တော အနုပုဗ္ဗေန မဟာသမုဒ္ဒံ သာဂရံ ပူရေတိ-အဗ္ဘကထာအလို ဝါကျအားလုံး၏ ကတ္တားသည် တံ ဥဒက် ဖြစ်၍ ကြိယာ တိုင်း၌လည်း ပရိပူရေတိဟု ကေဝုစ်ပြင့်သာရှိရမည်။ သို့ဖြစ်၍-ပဗ္ဗတ ကန္ဒရ ပဒရ သာခါ၊ တို့သည်။ ပရိပူရာ၊ ပြည့်ကုန်သည်ရှိသေ�app။ ကုသောဗျော့ တို့ကို။ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ စသည်ဖြင့် သမ္ပန်။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ ခေ။ လျှင်။ သခါရာ၊ တို့သည်။ အဝိဇ္ဇာပုန်သာ၊ ကုန်၏။ပ။ ခယေ-ဥာဏံ၊ သည်။ ဝိမုတ္တာပုန်သံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

·တတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-အညတိတ္ထိယသုတ်

၂၄။ ဆုဇဂဟော၊ ဘိက္ခု။ ဝေဠုဝနေ၊ ဘိက္ခု။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ဘိက္ခု။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ပါဠိသိ၊ ဝင်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဘိက္ခု။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ "ဆုဇဂဟော၊ ဘိက္ခု။ ပိတ္တာယ၊ ဇ္ဇ။ စရိတုံ၊ ဇ္ဇ။ အတိပ္ပဂေါ ခေါ ဘာဝ၊ အလွန်စောသေးသည်သာလျှင်တည်း။ အဟံ၊ သည်။ ယေန၊ ဘိက္ခု။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ သာသနာမှတပါး အယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ ပရိဗိုဇ် တို့၏။ အာရာမော၊ အာရုမ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမေယ္ယံ၊ ချဉ်းကပ်ရမ္မကား။ ယံနူနာဘိ၊ ကောင်းစွ"ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဘိက္ခု။ပ။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ တေ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ တိုပရိဗိုဇ်တို့သည်—

"အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ဘြာ။ ကမ္မဝါဒါ၊ ကံအယူရှိကုန်သော။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏား တို့သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ သယံကတံ၊ မိမိပြုအပ်၏ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ ဧကေ၊ အချို့ကုန် သော။ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ဒုက္ခံ၊ ကို။ ပရံကတံ၊ သူတပါးပြုအပ်၏ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ သယံကတဉ္စ ပရံကတဉ္စ၊ မိမိလည်းပြုအပ် သူတပါးလည်း ပြုအပ်၏ဟူ၍။ပ။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အသယံကာရံ အပရံကာရံ၊ မိမိလည်းမပြုအပ် သူတပါးလည်း မပြုအပ်။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းကိုကျော်လွန်၍ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဝါ-အကြောင်း မရှိပဲဖြစ်၏ဟူ၍။ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ဘြာ။ သမဏော ဂေါတမော ပန၊ ရဟန်း ဂေါတမသည်ကား။ ဣဒ၊ ဤ အယူဝါဒလေးမျိုးတွင်။ ကိံဝါဒီ၊ အဘယ်အယူဝါဒကို ပြောဆိုလေ့ရှိပါသနည်း။ ကိမက္ခာယီ၊ အဘယ်အယူဝါဒကို ဟောကြား လေ့ရှိပါသနည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဗျာက ရမာနာ ဧ၊ ဖြေဆိုကုန်သည်ရှိသော်ကား။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒီနော စေဝ၊ ဟော တော်မူအပ်သော အယူဝါဒကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူတို့သည်လည်း။ အဿာမ၊ ဖြစ်ရပါကုန်ဏဲ့နည်း။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့်။ နိ ဝ အဗ္ဘာစိက္ခေယျာမ၊ ရှုပ်

လည်း မစ္စပ်စ္ဆဲကုန်ထုပါအုံ့နည်း။ ဓမ္မဿ စ၊ ရဟန်း ဂေါတမ ဟောအပ်သော အကြောင်းအား လည်း။ အနုမ္မေ၊ လျှောက်ပတ်သော အကြောင်းကို။ ဗျာဝရေယျာမ၊ ထင်စွာလည်း ပြုကြကုန် ထု ပါအုံ့နည်း။ သဟမ္မိကော၊ (သူတပါးတို့ဆိုအပ်သော) အကြောင်းနှင့်တကွသော။ ဝါဒါနုပါ-ထော၊ (ရဟန်းဂေါတမ) အယူဝါဒ၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည်။ ဂါရယှံ၊ (ပညာရှိတို့)ကဲ့ရှဲအပ်သော။ ဌာနံ၊ အကြောင်းသို့။ ကောစိ၊ အနည်းငယ်မျှသည်လည်း။ နဝ အာဂစ္ဆေယျာတိ၊ မရောက်လည်း မရောက်ထုပါအုံ့နည်း”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီး။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ ပဇ္ဇိတ္တသမုပ္ပန္နံ ခေါ၊ အကြောင်းမှန်ကို စဲ့ရှဲ့ဖြစ်ပေါ်လာ၏ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ့ရှဲ့။ (သမုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသနည်း။) ဖဿံ၊ (တွေ့ထိခြင်းသဘော) ဖဿကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ့ရှဲ့။ (သမုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။)ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေါ၊ ပြောဆိုသောသူသည်။ ဘဂဝတောဝေါ၏။ ဝုတ္တဝါဒီ-စေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သော အယူဝါဒကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူသည်လည်း။ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ အဘူတေန၊ ဖြင့်။ နဝ အဗ္ဘာစိက္ခေယျ၊ စွပ်လည်း မစ္စပ်စ္ဆရာ၊ ဓမ္မဿ စ၊ အားလည်း။ အနုမ္မေ၊ကို။ ဗျာက-ရေယျ၊ ရာ၏။ သဟမ္မိကော၊ ဖြစ်၍။ ဝါဒါနုပါတော၊ သည်။ ဂါရယှံ၊ သော။ ဌာနံ၊ သို့။ ကောစိ၊ မျှလည်း။ နဝ အာဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်လည်း မရောက်ရာ။

အာဝုသော၊ တို့။ တတြ၊ ထိုလေးမျိုးသော ဝါဒတို့တွင်။ ကမ္မဝါဒါ၊ ကံ အယူရှိကုန်သော။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ သယံ ကတံ၊ မိမိသာလျှင် ပြုအပ်၏ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒမိ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏ ဒုက္ခသည်လည်း။ ဖဿပစ္စယာ၊ တွေ့ထိခြင်း (ဖဿ)ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ (ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ။ပရဝ်ကတ်-စသော ကျန်သုံး ဝါကျတို့၌ နည်းမှီးရှု၍ပေးလေ။)

အာဝုသော၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ ကမ္မဝါဒါ၊ကုန်သော။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ သယံ ကတံ၊ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဖဿ၊ တွေ့ထိခြင်း (ဖဿ)မှ။ အညတြ၊ ကြဉ်ကင်း၍။ ပဋိသံဝေဒိယန္တိ၊ ဆင်းရဲမှုကို ခံစားရကုန်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝ ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ (ဤကား-တဒမိဖဿ-ပစ္စယာ ကို ပိုရှိခိုင်ခဲ့စေသောစကားတည်း။ ကြွင်း ၃-ဝါကျတို့၌လည်း မှီးရှုပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်သာရိပုတ္တရာက မိန့်တော်မူ၏။

အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အညတိတ္ထိယေဟိ၊ ကုန်သော။ တေဟိ ပရိဗ္ဗာဇကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဣမံ ကထာသလ္လာပံ၊ ဤဆွေးနွေးချက်ကို။ အသောသိ ခေါ၊ ကြားပြီ။ အထ ခေါ၊ ၎။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ပ။ အညတိတ္ထိယေဟိ၊ ကုန်သော။ တေဟိ ပရိဗ္ဗာဇကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ကွ။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ကထာ-သလ္လာပေါ၊ သည်။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည် ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ထံ သမ္ဘံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ကြားပြီ။

သာဓု သာဓု အာနန္ဒ၊ ကောင်းပေစု အာနန္ဒာ ကောင်းပေစု။ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗျာကရ-မာနော၊ ဖြေဆိုလိုသည်ရှိသော်။ သာရိပုတ္တော ယထာ၊ သာရိပုတ္တရာကဲ့သို့။ ဗျာကရေယျ၊ ဖြေ ထိုပေရာ၏။ အာနန္ဒ၊ နော။ မယာ၊သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းမှန်ကို စဲ့ရှဲ့သာဖြစ်

ပေါ်လာ၏ ဟူ၍သာလျှင်။ ဝုတ္ထံ၊ အပ်ပြီ။ (ဤဝါကျ အကြောင်းနှင့် တကြောနှစ် ၂-ဝါကျတို့ပေည်း တူပြီ။)

အာနန္ဒ၊ နွာ။ အဟ၊သည်။ ကေ သမယံ၊ ဌ။ ဣဒေ ရာဇဂေယော၊ ဌပင်လျှင်။ ကလနွကနိ-ဝါပေ၊ သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဌ။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ အာနန္ဒ၊နွာ။အထ ခေါ၊ဌ။ အဟ၊ သည်။ပ။ ပိဏ္ဍာယ၊ဒ္ဒါ။ ပါဒိသိ၊ ဝင်ခဲ့ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ တဿ မယှံ၊၏ (စိတ်ဌ)။ "အတိပ္ပဂေါ ခေါ ။ပ။ တေနုပသင်္ကမေယျန္တိ၊ ဥပသင်္ကမေယျံ" ဟူသော။တော်၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။

အာနန္ဒ၊နွာ။ အထ ခေါ၊ဌ။ပ။ တေ ဟရိဗ္ဘာဇကာ၊ တို့သည်။ "သန္ဓာဝုသော ဂေါတမ။ပ။ ဂါရယှံ ဌာနံ အာဂစ္ဆေယျာတိ၊ အာဂစ္ဆေယျ" ဟူသော။ တော်၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဝေ ဝုတ္ထောသော်။ အဟ၊သည်။ အညတိတ္ထိယော၊ ကုန်သော။ တေ ဟရိဗ္ဘာဇ-ကေ၊တို့ကို။ "ဟဋ္ဌိစ္ဆသမုဗ္ဗန္ဓံ ခေါ အာဝုသောပ။ ဂါရယှံ ဌာနံ အာဂစ္ဆေယျာတိ၊ အာဂစ္ဆေယျ" ဟူသော။ တော်၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ဟောကြားဘူးပြီ။

(နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ-တိုင်အောင် မထူးပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစု။ဘန္တေ၊ ရား။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ပေစု။ ယတြ ဂေါနေ ပဒေန၊ အကြောင် ဖယောပစ္စယာ ဒုက္ခံ ဟူသော ထပုဒ်ထည်းဖြင့်။ သစ္ဆော အတ္ထော၊ အလုံးစုံသော ဝါဒ လေးမျိုးတို့ကို ပယ်ရာ ပယ်ကြောင်းဖြစ်သော အနက်သဘောကို။ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်သည် (ဟောရာရောက်သည်)။ဘဝိဿတိ နာမ၊ ဖြစ်တုံပါပေ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယော အတ္ထော၊ အကြောင်ဖယောကြောင့် ဒုက္ခဖြစ်၏ ဟူသော ဟဋ္ဌိစ္ဆသမုဗ္ဗါဒ် အနက်သဘောသည် (ဝါ-ကို)။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဝုတ္ထမာနော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဂမ္ဘီရော-စေဝ၊ နက်လည်း နက်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဂမ္ဘီရာဝဘာသောစ၊ နက်လည်း နက်ယောင် ရှိသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဧသဝတ္ထော၊ ထိုဖယောကြောင့် ဒုက္ခဖြစ်၏ဟူသော ဟဋ္ဌိစ္ဆသမုဗ္ဗါဒ်အနက် သဘောသည်။ သိယာ နု ခေါ၊ ဖြစ်ရုပါသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်အာနန္ဒာက လျှောက်၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ တေန ဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ (ဝါ။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။) တ္တေ၊ ဤအရာ၌။ ထံ ယော၊ သင်၏ဉာဏ်ရှိသာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ "အာဝုသော အာနန္ဒ၊နွာ။ ဧရောမရုဏ်၊အိုခြင်း သေခြင်း(ရင့်ယော် ပျက်စီးခြင်း) သဘောသည်။ကိ" နိဒါနံ၊ အဘယ်လျှင် အကြောင်းရင်းရှိသနည်း။ကိ" သမုဒယံ၊ အဘယ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသနည်း။ကိ" ဇာတိကံ၊ အဘယ်လျှင် ဇစ်မြစ်ရှိသနည်း။ကိ" ပဘဝန္တိ၊အဘယ်လျှင် ဖြစ်ရာ အမှန်အစရှိသနည်း"ဟု၍။ ဝေ၊ သို့။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ သစေ ပုဗ္ဗေယျ၊ မေးကုန်ကြားအုံ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ (ဝါ၊ မေးအပ်သော်။) အဟ၊ သည်။ "အာဝုသော၊ တို့။ ဧရောမရုဏ်၊ သည်။ ဇာတိနိဒါနံ၊ ဖြစ်မှု(ဇာတိ)လျှင် အကြောင်းရင်းရှိ၏။ ဇာတိသမုဒယံ၊ ဇာတိလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏။ ဇာတိဇာတိကံ၊ ဇာတိလျှင် ဇစ်မြစ်ရှိ၏။ ဇာတि-ပဘဝန္တိ၊ ဇာတိလျှင် ဖြစ်ရာအမှန်အစရှိ၏"ဟု၍။ဝေ၊ သို့။ ဗျာကရေယျ၊ ပြေဆိုပါအုံ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟ၊ သည်။ ဧဝံ ပုဗ္ဗော၊ ဤသို့မေးအပ်သည်(အမေးခံရသည်)ရှိသော်။ဧဝံ ဗျာကရေယျ၊ ဤသို့ပင် ပြေဆိုပါအုံ့။

(ဇာတိ၊ သည်။ ဘဝနိဒါနာ၊ ၏-မှစ၍ ဖဿော၊ သည်။ သဠာယတနနိဒါနော၊ ၏-တိုင်အောင် မထူးပြီ။) "အာဝုသော၊ တို့။ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ခုကုန်သော။ ဖဿာယတနာနံ၊ဖဿာ-ယတနတို့၏။ အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ တပ်ခြင်းကင်းသောမက်ပြင့် အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဖဿနိရောဓော၊ ဖဿ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။)။ပ။ဇာတိနိရောဓော၊ ဇာတိ၏ချုပ်ခြင်း ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း သေခြင်းသည်ဂုဏ်း။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်ဂုဏ်း။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဝေ၊ ဤသို့လျှင်။ ကေဝလဿ၊ အလုံးစုံသော။ ဟေသ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ထိုဆင်းရဲအစု၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏"။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။ (ဘန္တေ၊ ထုံး။ အဟံ၊ သည်။ ဝေ ပုဗ္ဗေ၊ သော်။ ဝေ၊ သို့။ ဗျာကရေယျံ၊ ပြေဆိုပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်အာနန္ဒာက လျှောက်၏။ "ဝေ ပုဗ္ဗေဟံ ဘန္တေ ဝေ ဗျာကရေယျန္တိ"ဝါကျကား ပါဠိရှိတိုင်းသာ ပေးလိုက်သည်။ ၁၂-ပိုဒ် မောဠိယဖဂ္ဂုနသုတ်နိဂုံးကို ထောက်ခံသောင့်ငုံ ရှေးရှေးဝါကျတို့ဖြင့် "သစေ မံ ဘန္တေ ဝေ ပုစ္ဆေယျုံ"ဟူသော အမေးဝါကျ မပါရှိသောကြောင့်ဂုဏ်း လိုအံ့မထင်ပေ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဘူမိဇသုတ်

၂၅။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဘူမိဇော၊အရှင်ဘူမိဇသည်။ ပ။နိသိဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊သော။ အာယသ္မာ ဘူမိဇော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို—

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ တြာ။ ကမ္မဝါဒါ၊ ကံသာလျှင် အယုဝါဒရှိကုန်သော။ယေ သမဏ-ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို။ သယံကတံ၊ မိမိပြုအပ်၏ဟု၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ တေ သမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (ပရံကတံ စသော နောက် ၃-ဝါကျတို့ဖြင့်လည်း နည်းမျိုးရှိသမျှနှင့်။) အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ တြာ။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤအယုဝါဒလေးမျိုးတို့တွင်။ ကိ ဝါဒီ၊ အာယယ်အယု ဝါဒကို တိုလေ့ရှိပါသနည်း။ (စသည်ဖြင့် အညတိတ္ထိယသုတ်ကို မှီးရှိသမျှနှင့်။ ကြွင်းသောဝါကျရှည် ၇-ဝါကျတို့ဖြင့်လည်း အညတိတ္ထိယသုတ်နှင့်မထူးပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဘူမိဇဟု အာလုပ်သဲလှယ် သည်သာတူး၏။ ။ကာယေဝါဟာနနဝါကျမှစ၍ သမ္မနှိုး)

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကာယေ ဝါ၊ကာယဒုစရိုက်ရှိသည်လည်း။ (ဟိ-နိပါတ်မျှ။) သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ကာယသည်ရှေ့တနာဟေတု၊ ကာယဒုစရိုက်ဖြစ်သော စေတနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။အဒ္ဓတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝါ၊ဘယဝါ၊ ဝစီဒုစရိုက်ရှိသည်လည်း။ သတိ၊ သော်။ ဝစီသည်ရှေ့တနာဟေတု၊ ဝစီဒုစရိုက်ဖြစ်သော စေတနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဒ္ဓတ္တံ၊ ၌။ သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ မနေ ဝါ၊မနော ဒုစရိုက်ရှိသည်လည်း။ သတိ၊ သော်။ မနောသည်ရှေ့တနာဟေတု၊ မနောဒုစရိုက်ဖြစ်သော် စေတနာ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဒ္ဓတ္တံ၊ ၌။ သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဝိဇ္ဇာဟဠယာ ဝ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ တာ စေတနာ၊ တို့သည်။ (ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။)

အာနန္ဒ၊ နွာ။ အဃ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ယံပမ္ဘယာ၊ အကြင်ကာယသခ်ါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဋ္ဌတ္တံ၂ဒ္ဓ။ တံ သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တံ ကာယသခ်ါရံ၊ ထိုကာယသခ်ါရ (ကာယသင္ခေတနာ)ကို။ သာမံ ဝါ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ အဘိသခ်ရောတိ၊ ပြုလုပ်၏။ အဃ၊ ၏။ ယံ ပမ္ဘယာ၊အကြင်ကာယသခ်ါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဋ္ဌတ္တံ၂ဒ္ဓ။ တံ သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တံ ကာယသခ်ါရံ၊ ကို။ ပရေ ဝါ၊ တပါးသောသူတို့သည်လည်း။ အဘိသခ်ရောန္တိ၊ ပြုလုပ်ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ အဃ၊ ၏။ ယံပမ္ဘယာ၊ အကြင်ကာယသခ်ါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဋ္ဌတ္တံ၂ဒ္ဓ။ တံ သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ တံ ကာယသခ်ါရံ၊ ကို။ သမ္မာနော ဝါ၊ သိသည်ဖြစ်၍လည်း။ အဘိသခ်ရောတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ အဃ၊ ၏။ ယံ ပမ္ဘယာ၊ အကြင်ကာယသခ်ါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဋ္ဌတ္တံ၂ဒ္ဓ။ တံ သုခဒုက္ခံ၊သည်။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ တံ ကာယ-သခ်ါရံ၊ကို။ အသမ္မာနော ဝါ၊ မသိသည်ဖြစ်၍လည်း။ အဘိသခ်ရောတိ၊၏။ (ဝစီသခ်ါရ ၄-ဝါကျ မနောသခ်ါရ ၄-ဝါကျတို့၌လည်း ဤနည်းမှီး၍ သမ္မန်။)

အာနန္ဒ၊ နွာ။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ ဟေသု ဟေတု၊ ဤ (ကာယ ဝစီ မနော)စေတနာ တရားတို့၌။ အနုပတိတာ၊ အစဉ်ကျရောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ အဝိဇ္ဇာယ တော၊ အဝိဇ္ဇာ၏ သာလျှင်။ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်း အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဃ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ယံ ပမ္ဘယာ၊ အကြင်ကာယပသာဒဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ အကြင် ကာယသင္ခေတနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ အကြင် ကာယဒ္ဓါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဋ္ဌတ္တံ၂ ဒ္ဓ။ တံ သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော ကာယော၊ ထိုကာယ ပသာဒသည်။ ဝါ၊ ထိုကာယသင္ခေတနာသည်။ ဝါ၊ ထိုကာယဒ္ဓါရသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဃ၊ ၏။ ယံ ပမ္ဘယာ၊ အကြင်သမ္ဘဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ အကြင်ဝစီသင္ခေတနာ ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ဝစီဒ္ဓါရဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ အဋ္ဌတ္တံ၂ဒ္ဓ။ တံ သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။သော ဝါစာ၊ ထိုသဒ္ဒသည်။ ဝါ၊ ထိုဝစီသင္ခေတနာသည်။ ဝါ၊ ထိုဝစီဒ္ဓါရသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဃ၊ ၏။ ယံ ပမ္ဘယာ၊ အကြင်စိတ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ အကြင်မနောသင္ခေတနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊အကြင်မနောဒ္ဓါရဟူသောအကြောင်း ကြောင့်။ အဋ္ဌတ္တံ၂ ဒ္ဓ။ တံ သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော မနော၊ ထိုစိတ်သည်။ ဝါ၊ ထို မနောသင္ခေတနာသည်။ ဝါ၊ ထို မနောဒ္ဓါရသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဃ၊ ၏။ ယံ ပမ္ဘယာ၊ အကြင် လယ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တံ ခေတ္တံ၊ ထို လယ်သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ တံ ဝတ္ထု၊ ထိုယာသည်။ပ။ တံ အာယတနံ၊ ထိုအကြောင်း အာယတနသည်။ပ။ တံ အဓိကရဏံ၊ ထိုတည်ရာအကြောင်းအဓိကရဏ်းသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟုတိ၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူ၏။

ပဌမ ဝါဒဝမ္ဗြာဂ်သော သုတ်တည်း။

၆-ဥပဝါဏသုတ်

၂၆။ (ဤသုတ်၌ ဝဏ္ဏဂုဏ္ဍမျက်ကိုသာ ယောဘ၌ ရှေးနှင့် မတူပြီး)
အဆုံး ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂသုတ်တည်း။

၃-ပစ္စယသုတ်

၂၃။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိမှစ၍ ဣဒံ ဝုစ္စတိ သိက္ခေ၀ ဇရာမရဏံတိုင်အောင် ဝိဘင်္ဂသုတ် စာပိုဒ် ၂-၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

ဇာတိသမุဒယာ၊ ဇာတိ၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏသမุဒယော၊ ဇရာမရဏ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊၏။) ဇာတိနိရောဓော၊ ဇာတိ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏနိရောဓော၊သည်။ (ဟောတိ၊၏။) အရိယော၊ ဖြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမေव မဂ္ဂေါ။ ဤမဂ်သည်သာလျှင်။ ဇရာမရဏနိရောဓဂါမိနီ၊ ဇရာမရဏ၏ ချုပ်ရာ(နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်လမ်းစဉ်ပေတည်း။ ဤဒုဿ၊ ဤမဂ္ဂင်သည်။ သေယျထော၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိရင်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိရင်းတည်း။

(ကတမာ စ ဘိက္ခဝေ ဇာတိ စသည်ကို ဝိဘင်သုတ် စာပိုဒ် ၂-၌ ပေးခဲ့ပြီ။ သေယျထိဒံ သမ္မာဒိဋ္ဌိစသော ဝါကျလည်း မထူးပြီ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော ခေါ၊-ယော အရိယသာဝကော၊ အကြင်သုတရားရှင်၏ တပည့်သည်။ ဧवं၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ အကြောင်းကို။ ပဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြားရှု သိ၏။ ဧवं၊ သို့။ ပဇာယသမุဒယံ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြားရှု သိ၏။ ဧवं၊ သို့။ ပဇာယနိရောဓံ၊ အကြောင်း၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြားရှု သိ၏။ ဧवं၊ သို့။ ပဇာယနိရောဓဂါမိနိ ၊ အကြောင်း၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ ကျင့်စဉ်ကို။ ပဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြားရှု သိ၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ အရိယသာဝကော၊ ဤအရိယာသာဝကကို။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော ဟုတိပိ၊ မဂ်ဉာဏ်(အမြင်မှန်)နှင့် ပြည့်စုံသူဟူ၍ရင်း။ဒဿနသမ္ပန္နော ဟုတိပိ၊မဂ်ဉာဏ်(အမြင်မှန်) နှင့် ပြည့်စုံသူဟူ၍ရင်း။ ဟုမ် သဒ္ဒမ်၊ ဤမဂ်တရားသို့။(ဝါ၊ကို။) အာဂတော ဟုတိပိ၊ ကပ်ရောက်သော။ ဝါ၊ ရသောသူဟူ၍ရင်း။ ဟုမ် သဒ္ဒမ်၊ ကို။ ပဿတိ ဟုတိပိ၊ (ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့်) မြင်နိုင်သူဟူ၍ရင်း။ သေက္ခေန၊ ကျင့်ဆဲ(သေခ)ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဉာဏေန၊မဂ်ဉာဏ်နှင့်။ သမန္နာဂတော ဟုတိပိ၊ ပြည့်စုံသောသူဟူ၍ရင်း။ သေက္ခာယ၊ သော။ ဝိဇ္ဇာယ၊ မဂ်ဉာဏ်နှင့်။ သမန္နာဂတော ဟုတိပိ၊ သူဟူ၍ရင်း။ ဓမ္မသောတံ၊ မဂ်တည်းဟူသော တရားအယဉ်သို့။ သမာပန္နော ဟုတိပိ၊ ကောင်းစွာရောက်သောသူဟူ၍ရင်း။ အရိယော၊ ဖြင့်ဖြတ်သော။ နိဗ္ဗေဓိကပညာ ဟုတိပိ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို ထိုးထွင်းရှု သိမြင်တတ်သော ဉာဏ်အမြင်ရှိသော သူဟူ၍ရင်း။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အမတဒ္ဒါရံ၊ အရိယာမဂ်တည်းဟူသော နိဗ္ဗာန်ပြည်ခွင် ဝင်ရောက်ခါးသို့။ အာဟစ္စ၊ ကပ်ရောက်၍။ တိဋ္ဌတိ ဟုတိပိ၊ တည်သူဟူ၍ရင်း။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဟုတိ၊ ဤသို့ယောတော်မူ၏။

ဘဏ္ဍမ်၊ ရုန်ရင်ပြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-သိက္ခာသုတ်

၂၈။ (ဗောဓိကသုတ်တို့ကို ပိုးရှု ပေးလေ။ မထူးတော့ပြီ။)

ဘဏ္ဍမ်၊ ရွှစ်ရင်ပြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-သမဏပြောဟူကသုတ်

၂၉။ (ဤသုတ်သည် အာဃာရဝဂ် ၃၊ သမဏပြောဟူကသုတ် ၁၃-အပိုဒ်နှင့် တူ၏။ နမ္ပဇော-နန္ဒိနှင့် နှ ဟရိဇာနန္ဒိမျှသာ ထူး၏။)

နဝမ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယသမဏပြောဟူကသုတ်

၃၀။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဘဉ္စ။ ဝိယာရတိ၊ ဧ။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္မိဃ။ ပဋိပဒံ၊ ကိ။ နမ္ပဇာနန္ဒီ၊ မသိကုန်။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဇရာမရဏံ၊ ကိ။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဌာဏန္တိ၊ တည်ကုန်လတ္တံ့ ဟူသော။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ (ကြွင်း ဝါကျများကိုလည်း နည်းမှီးပေးပါ။)

ဒသမ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

တတိယော၊ သော။ ဒသမတဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဟဒယ၊ ထိုဒသမဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဒေ့၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ ဒသဗလာ၊ ဒသဗလသုတ် ဒုတိယ ဒသဗလသုတ်တို့ဝင်း။ ဥပနိသာ၊ ဥပနိသသုတ်ဝင်း။ အညတိတ္ထိယာ၊ အညတိတ္ထိယသုတ် ဘူမိဇသုတ်ဝင်း။ ဥပဝါဏော၊ ဥပဝါဏသုတ်ဝင်း။ ပဓာယော၊ ပဓာယ်သုတ်ဝင်း။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုသုတ်ဝင်း။ ဒေ့၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ သမဏပြောပဓာဝ၊ သမဏပြောပဓာသုတ် ဒုတိယသမဏပြောပဓာ သုတ်တို့ဝင်း။ ဗ္ဗုတိ၊ ဤသည်တည်း။

၄-ကဠာရဝဂ္ဂီယဝဂ်

၁-ဘူတသုတ်

၃၁။ (ဧवं။ ပ။ ဝိယာရတိ ပေးပြု။) တတြ ခေါ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ "သာရိပုတ္တ၊ ကြာ။ ပါရုယနေ၊ ပါရုယနသုတ်၌။ အဇိတပဉ္ဇော၊ အဇိတပြဿနာ၌။ ယေ စ ခေါ။ ပ။ မာရိသာတိ၊ မာရိသ ဟူသော။ ဗုဒ်၊ ဤအမေးပြဿနာကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ သာရိ-ပုတ္တ။ ကြာ။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ သာသိတသ၊ ဆိုအပ်သော။ ဗုဒ္ဓမဏ၊ ဤအမေး ပြဿနာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော နုတိ၊ မှတ်အပ်သနည်း"ဟု၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ။ပ။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ ။ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ ။ပ။ အာ-မန္တေသိ၊ ပြီ။ တတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ ။ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။

သာရိပုတ္တ၊ ကြာ။ ဗုဒ်၊ ဤနောင်ပါ။ အဝေါဝ်း သည်။ ဘုတ်၊ ဖြစ်ပြီ။ ဗုတ်၊ သို့။ ပဿသိ၊ ရှုမြင်သလော။ ဗုတ်၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဗုဒ်၊ သည်။ ဘုတ်၊ ပြီ။ ဗုတ်၊ သို့။

ယထာဘူတံ၊ မုနိသောအတိုင်း။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ,မဂ်ပညာဖြင့်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပဿတိ၊ ရှုမြင်၏။ ဣဒံ၊ သည်။ ဘူတံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဒိသ္မာ၊ ရှုမြင်၍။ ဝါ-ကြောင့်။ ဘူတသ္မာ၊ ဖြစ်သောခန္ဓာငါးပါး အပေါင်း၏။ နိဗ္ဗိ-ဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်မက်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ။ ဝါ-စက်ဆုပ်ခြင်းငှါ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။တံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းသည်။ အာဟာရ-သမ္ဘဝံ၊ အာဟာရတို့ကြောင့်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ပဿတိ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ အာဟာရသမ္ဘဝံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဝါ-ကြောင့်။ အာဟာရသမ္ဘဝသ္မာ၊ အာဟာရတို့ကြောင့်ဖြစ်သော ခန္ဓာ ငါးပါးအပေါင်း၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ငှါ။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါဟာရနိရောဓာ၊ ထိုအာဟာရတို့၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း သည်။ ဘူတံ၊ ဖြစ်ပြီ။ တံ၊ ထိုခန္ဓာ ငါးပါး အပေါင်းသည်။ နိရောဓေမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ပဿတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါဟာရနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ယံ၊ သည်။ ဘူတံ၊ ပြီ။ တံ၊ သည်။ နိရောဓေမ္မံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဝါ-ကြောင့်။ နိရောဓေမ္မသ္မာ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိသော ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်း၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ငှါ။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှုး။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သေက္ခော၊ သေက္ခသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘဒ္ဒေ၊ ရှုး။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သခါတမေဟော၊ သိအပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိသူ (ရဟန္တာ)သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှုး။ ဣဒံ၊ သည်။ ဘူတံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ပဿတိ၊ ၏။ပ။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဘူတသ္မာ၊ ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းကို။ ဝါ-၏။ နိဗ္ဗိဒါ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ ဝိရာဂါ၊ တပ်မက်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝါ-စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အနုပါဒါ ဝိမုတ္တော၊ (တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ပြင့် တစုံတခုကို) မစွဲလမ်းမူ၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သည်။ ဟောတိ၊၏။ (ကြွင်းဝါကျများကိုလည်း ရေးပြီး သေက္ခဝါကျနှင့် ယခုဝါကျတို့၌ ရှု၍ပေး။)ဘဒ္ဒေ၊ ရှုး။ ဧဝံ ခေါ၊လျှင်။ သခါတမေဟော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။

ဘဒ္ဒေ၊ ရှုး။ ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ ပါရာယနေ၊ ၌။ အဇိတပညှေ၊ ၌။ ယော စ ခေါ ။ပ။ မာရိ သာတိ၊ မာရိသ ဟူသော။ ယံ တံ၊ အကြင်အမေး ပြဿနာကို။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှုး။ သံ ခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတာဿ၊ သော။ ဣမဿ၊ ဤအမေး ပြဿနာ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အယံ၊ သည်။ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။

သာရိပုတ္တ၊ တြာ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ (ဘုရားမိန့်မှ ဒဋ္ဌမောတိ အထိ အရှင်သာရိပုတြာဟောနှင့် ဘုရား ဟောမျှသာထူး၏။)

မာရိသ၊ ဆင်းရဲကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ သခါတမေဟော၊ သိအပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိကုန်သော။ ယေ စ၊ အကြင် ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ငင်း။ ပုထု၊ များစွာ ကုန်သော။ ယေ စ သေက္ခာ၊ အကြင် သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ငင်း။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ တော်၌။ (သန္ဓိ၊ရှိပါကုန်၏။) တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဣဓိယံ၊ အကျင့်ကို။ မေ၊ တပည့်

တော်(အဇိတ)သည်။ ပုဗ္ဗော၊ မေး လျှောက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ-မေးလျှောက်အပ်သော။ နိပကော၊ ရင့်ကျက်သော ပညာရှိသော (တို့၊ အရှင်ဘုရားသည်။) ပဗြူဟိ၊ ဟောကြား ပြေဆိုတော် မူပါဘုရား။

ပဌမ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ကဋ္ဌာရသုတ်

၃၂။ (သာဝတ္ထိယံမှ နိသိဒိတိုင် ပေးပြီး) ကေမန္ဒီ၊ ဠ်။ နိသိနော ခေါ်၊ သော။ ကဋ္ဌာရခတ္တိ-ယော၊ ကဋ္ဌာရခတ္တိယမည်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ဗြာ။ မောဂ္ဂိယဖဂ္ဂုနော၊ သော့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ရှန်၍။ ဟီနာယ၊ ယုတ်ညံ့သော လူအဖြစ်သို့။ ဝါ- ယုတ်ညံ့သော လူ့ဘောင်အလို့ငှါ။ အာ-ဝတ္တော၊ ပြန်လည်၏" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင် မောဂ္ဂိယ ဖဂ္ဂုနသည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာ၌။ အဿာသံ၊ မှီခိုအားထားရာ (အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ် ခြောက်ပါး) ကို။ နဟိ နူန အလတ္တ၊ မရလေယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ကဋ္ဌာရ-ခတ္တိယကဆိုး။ တေန ဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်ပါမူ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တောသည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၌။ အဿာသံ၊ မှီခိုအားထားရာသို့။ ပတ္တောဝ၊ ရောက်ပါပြီလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာ-ဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကဋ္ဌာရခတ္တိယ။ အဟံ၊ သည်။ နခေါ ကခါမိ၊ မယုံမှားပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင် သာရိပုတ္တြာက ဖြေ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တြာ။ အာယတိံ ပန၊ နောင်အခါ၌လည်း (နခံသိ၊ မယုံမှားသလော။) ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကဋ္ဌာရခတ္တိယ။ အဟံ၊ သည်။ နခေါ ဝိစိကိစ္ဆာမိ၊ မယုံမှားပါ။ ဣတိ၊ ၏။ အထ ခေါ်၊ ဠ်။ ပ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ဠ်။ နိသိနော ခေါ်၊ သော။ ကဋ္ဌာရခတ္တိယော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဆုး။ အာယသ္မ-တာ သာရိပုတ္တေန၊ သည်။ ခီဏာဇာတိ။ ပ။ ပဇာနာမီတိ၊ ပဇာနာမီဟု၍။ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကတာတိ၊ ပြေဆိုအပ်၏" ဟူသော။ ဣတိ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ဠ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အညတရံ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းတပါးကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ ဟေ၊ လာလော့။ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ မမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ဗြာ။ 'သတ္ထာ၊ သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏'ဟု၍။ အာမန္တေတိ၊ သိစေလော" ဟု။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧवं ဘန္တေ တိ ခေါ်၊ ကောင်းပါ ပြီအရှင်ဘုရားဟု၍သာလျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍။ ပ။ အာယသ္မန္တं သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "သာရိပုတ္တ၊ ဗြာ။ တယာ၊ သည်။ ခီဏာဇာတိ။ ပ။ ပဇာနာ-မီတိ၊ ပဇာနာမီဟု၍။ အညာ၊ ကို။ ဗျာကတာ၊ ပြေဆိုအပ်၏ဟူသည်။ သစ္စံကိရတိ၊ မှန်လေ သလော" ဟူသော။ ဣတိ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဆုး။ တေဟိ ပဒေဟိ၊ ထိုဟုတ်ကျိုးဖြင့်။ တေဟိ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ထိုသဒ္ဒါကျိုးဖြင့်။ အတ္ထေဟိ၊ အနက်ကို။ နု ဝုတ္တော ခေါ်၊ မဆိုအပ်ခဲ့ဘူးပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ဗြာ။ ယေန ကေနစိ ပရိယာယေနပိ၊ အမှတ်မထား တပါးပါး သော စကားလမ်းလှယ် ပရိယာယ်ဖြင့်လည်း။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ အညံ၊ ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ပြေဆို၏။ အထ ခေါ်၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဗျာကတံ၊ ပြေဆိုအပ်သည်ကို။ ဗျာကတတော၊ ပြေဆို သောအားဖြင့်။ ဇဋ္ဌော၊ မှတ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဆုး။ အဟမ္ပိ၊ သည်

လည်း။ "နု ခေါ ဘန္တေ။ပ။ အတ္ထော ဝုတ္တောတိ၊ ဝုတ္တော"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သာ။ ဝေါမိ နု၊ ပြောလျှောက်သည် မဟုတ်ပါလော။ (ဤတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။)

သာရိပုတ္တ၊ ကြား။ တံ၊ ကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ကြား။ တယာ၊ သင်သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနတာ၊ သိသည်ဖြစ်၍။ ကထံ၊ လျှင်။ ပဿတာ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ ခီဏာ ဇာတိ။ပ။ပဇာနာမီတိ၊ ပဇာနာမိ"ဟူ၍။ အညာ၊ ကို။ ဗျာကရတာတိ၊ ပြောဆိုအပ်သနည်းဟု။ ဝေ၊ သို့။ သစေ ပုစ္ဆေယျုံ၊ အကယ်၍မေးကြကုန်ငြားအုံ့။ သာရိပုတ္တ၊ ကြား။ ဝေ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ မေးအပ်သော။ တုံ၊ သင်သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဗျာကရေ-ယျာသိ၊ ပြောဆိုမည်နည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ သန္တေ၊ ရှိ။ မံ၊ ကို။ "ကထံ ဇာနတာ ။ပ။ပဇာနာမီတိ၊ ပဇာနာမိ"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သစေ ပုစ္ဆေယျုံ၊ မေးကုန်ငြားအုံ့။ သန္တေ၊ ရှိ။ ဝေ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှိသော်။ ဝါ၊ အပ်သော။ အဟံ၊ သည်။ "အာဝုသော၊ တို့။ ယံနိဒါနာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယံနိဒါနာ၊ အကြင် အကြောင်းရှိ၏။ တဿ နိဒါနဿ၊ ထိုပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏အကြောင်း၏။ ခယာ၊ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ခီဏသ္မိံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ အကြောင်းကုန်သည်ရှိသော်။ ခီဏာမိတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟူသော အကျိုးကုန်ပြီဟူ၍။ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်ပြီ။ ခီဏမိတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟူသော အကျိုးကုန်ပြီဟူ၍။ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်ပြီ။ ခီဏာမိတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟူသော အကျိုးကုန်ပြီဟူ၍။ (အဋ္ဌကထာနှင့် ညီ၍ သမ္မန်သည်။) ဝိဒိတ္တာ၊ သိပြီးသော်။ ခီဏာ ဇာတိ။ပ။ပဇာနာမီတိ၊ ပဇာနာမိ"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဗျာကရေယျုံ၊ ပြောဆိုပါအုံ့။ သန္တေ၊ ရှိ။ ဝေ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှိသော်။ ဝါ၊ အပ်သော။ အဟံ၊ သည်။ ဝေ၊ သို့။ ဗျာကရေယျုံ၊ ပါအုံ့။ ဤတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

သာရိပုတ္တ၊ ကြား။ တံ၊ ကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ကြား။ ဇာတိ ပန၊ သည်ကား။ ကိံ နိဒါနာ၊ အဘယ်လျှင် အကြောင်းရှိသနည်း။ ကိံ သမုဒယာ၊ နည်း။ ကိံ ဇာတိကာ၊ နည်း။ ကိံ ပဘဝါ တိ၊ အဘယ်လျှင် အမှုန်အစရှိသနည်း"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သစေ ပန ပုစ္ဆေယျုံ၊ မေးကုန်မူကား။ပ။ "အာဝုသော၊ တို့။ ဇာတိ၊ သည်။ ဘဝနိဒါနာ ခေါ၊ ကမ္မဘဝလျှင် အကြောင်းရှိသည်သာ တည်း။ ဘဝသမုဒယာ ခေါ၊ တည်း။ ဘဝဇာတိကာ၊ တည်း။ ဘဝပဘဝါတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဗျာကရေယျုံ၊ ပါအုံ့။ ပ။ ဗျာကရေယျုံ၊ ပါအုံ့။ ဤတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(ဘဝေါ ဥပါဒါနနိဒါနောမှစ၍ တဏှာဝေဒနာနိဒါနာတိုင်အောင် မထုပ်ပြီ။)

သာရိပုတ္တ၊ ကြား။ တံ၊ ကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ကြား။ တေ၊သင်သည်။ကထံ ပန၊ အဘယ် သို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောသူ၏(သန္တာန်၌)။ ကထံ ပန၊ လျှင်။ ပဿတော၊ မြင်သောသူ၏ (သန္တာန်၌)။ ဝေဒနာသု၊ တို့၌။ ယာနနိ၊ အကြင်နှစ်သက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သာ၊ ထိုနှစ် သက်ခြင်းသည်။ နု ဥပဋ္ဌာသိတိ၊ မထင်သနည်း"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သစေ ပန ပုစ္ဆေယျုံ၊ ကုန်ငြားအုံ့။ သာရိပုတ္တ၊ ကြား။ ဝေ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ သော်။ ဝါ၊ သော။ တုံ၊ သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ပြောဆိုပါအုံ့နည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ သန္တေ၊ ရှိ။ မံ၊ ကို။ "အာဝု-သော သာရိပုတ္တ၊ ကြား။ပ။ နု ဥပဋ္ဌာသိတိ၊ နည်း"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သစေ ပုစ္ဆေယျုံ၊ ကုန်အုံ့။ သန္တေ၊ ရှိ။ ဝေ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ သော်။ ဝါ၊ သော။ အဟံ၊ သည်။ "အာဝုသော၊ ရှင်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ တို့သည်။ ဤမာ ဟိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ကတမာ ဟိသော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။ သုခါ ဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာရင်း။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာရင်း။ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာ

ဝေဒနာဝင်းတည်း။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဤမှာ ခေါ် တိသော ဝေဒနာ၊ ဤသုံးပါးကုန်သော ဝေဒနာ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ယံ၊ အကြင်သဘောထားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုသဘော တရားကို။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏ဟူ၍။ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်ပြီ။ (တဿ၊ ကြောင့်။) ဝေဒနာသု၊ တို့၌။ ယာနန္တိ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သာ၊ သည်။ နဉ္စပဌဝသိတိ၊ မထင်ပါ"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဗျာကာ-ရေယျ၊ ပြေဆိုပါအုံ့။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဝေါ၊ သို့။ ပုဗ္ဗော၊ သော်။ ဝါ၊ သော။ အဟံ၊ သည်။ ဝေါ၊သို့။ ဗျာကရေယျံ၊ အုံ့။ ဤတို၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

သာရိပုတ္တ၊ ဤသာ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ သာရိပုတ္တ၊ ဤသာ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု သော။ ယံ ဝေဒယိတံ၊ အကြင်ခံစားအပ်သော ဝေဒနာသဘောတရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုသဘောတရားသည်။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏ အကျိုးဝင်၏။ ဝါ၊ ဆင်းရဲ၏ဟူ၍။ တေသော ဝ အတ္ထဿ၊ ဤအနက်ကိုသာလျှင်။ သံဓိတ္ထေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဝေယျာကရဏာယ၊ ပြေဆိုခြင်း ၏။ အယမ္ပိ ခေါ် ပရိယာယော၊ ဤနည်းသည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။)

 သာရိပုတ္တ၊ ဤသာ။ တံ၊ ကို။ "အာဝုသော၊ ရှင်။ ကထံ ဝိမောက္ခာ၊ အဘယ်ဝိမောက္ခကြောင့်။ ဝါ၊ ဖြင့်။ တယာ၊ သင်သည်။ ခီဏာ။ပ။ ပဇာနာမီတိ၊ မိဟူ၍။ အညာ၊ ကို။ ဗျာကတာတိ၊ နည်း"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ သစေ ပန ပုဗ္ဗေယျုံ၊ ကုန်အုံ့။ (ဝေါ် ပုဗ္ဗော။ပ။ ပဇာနာမီတိ ပေးမြဲ။) ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဝေါ၊ သို့။ ပုဗ္ဗော၊ သော်။ ဝါ၊ သော။ အဟံ၊ သည်။ "အာဝုသော၊ ရှင်။အဗ္ဗုတ္တံ ဝိမောက္ခာ၊ အဗ္ဗုတ္တဝိမောက္ခကြောင့်။ ဝါ၊ အဗ္ဗုတ္တသခါရတို့ကို သိမ်းဆည်းရ၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗပါဒါနက္ခယာ၊ အလုံးစုံသော ဥပါဒါန်တို့၏ ကုန်ခန်းခြင်းကြောင့်။(အလုံး စုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဥပါဒါန်တို့၏ ကုန်ခန်းခြင်းကြောင့်၊ ဌီ။) ယထာ၊ အကြင် အခြင်း အရာအားဖြင့်။ သတ်၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ အနေ၊နေသော ဝါ၊သန္တာန်၌။ အာသဝါ၊ အာသဝတို့သည်။ နာနုဿဝန္တိ၊ မယိုစီးကုန်။ ဝါ၊ မတိုးပွါးကုန်။အတ္ထာနုဠ၊ မိမိကိုလည်း။ နာဝ-ဇာနာမိ၊ အယုတ်အားဖြင့် မမှတ်ထင်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ အဟံ ခေါ်၊ သည်။ ဝိဟရာမီတိ၊ နေ၏"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဗျာကရေယျ၊ အုံ့။ (ဝေါ် စသည် ပေးမြဲ။)

သာရိပုတ္တ၊ ဤသာ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွကောင်းစွ။ သာရိပုတ္တ၊ ဤသာ။ "ယော အာသဝါ၊ အကြင်အာသဝတို့ကို။ သမ္ဘဝေန၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ တေသု၊ ထိုအာသဝတို့၌။အဟံ၊ သည်။ နု ကစ်ပါမိ၊ မယုံမှား။ မေ၊ သည်။ တေ၊ ထိုအာသဝတို့ကို။ ပဟီ-နာသိ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီဟူ၍။ နု ဝိစိကိစ္ဆာမီတိ၊ မယုံမှား"ဟူ၍။ တေသော ဝ အတ္ထဿ၊ ကိုသာလျှင်။ သံဓိတ္ထေန၊ အားဖြင့်။ ဝေယျာကရဏာယ၊ ၏။ အယမ္ပိ ခေါ် ပရိယာယော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ ဤမဝေါစ။ပ။ပါဠိသိ၊ ပေးမြဲ။)

တတြ ခေါ်၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ အစိရ-ပက္ကန္တဿ၊ ဖဲသွားရ၍ မကြာမြင့်မီ။ သိက္ခမ္ဘူ၊ ထို့ကို။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ အမှင့်ဝိဒိတံ၊ မသိအပ်ဟုဟော။ မံ၊ ကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပဠုံ၊ ပြဿနာကို။ အပုစ္ဆိ၊ မေးမြန်းတော်မူပြီ။ ထဿ မေ၊ ထိုတပည့်တော်၏။ ဗန္ဓာယတ္တိ၊ ဖြေဆိုခြင်းဌ် နှံ့နှံ့ နှံ့ သည်၏ အဖြစ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ယတော ဝ ခေါ်၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ပဠုံ၊ ကို။ အနုမောဒိ၊ သာဓု သာဓုဟု

အနုမောဒနာပြုပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ (တတော၊ ထိုအခါ၌။) တဿ မယုံ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဒီဝသမ္မိ၊ တနေ့ပတ်လုံးလည်း။ အညမညေဟိ၊ အချင်းချင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်။ အညမညေဟိ၊ ကုန်သော။ ပရိယာယေဟိ၊ နည်းပရိယာယ်တို့ဖြင့်။ တေမဏ္ဍံ၊ ထိုအ ကြောင်းကို။ စေ ပုဗ္ဗေယျ၊ အကယ်၍ မေးငြားအုံ။အဟံ၊ သည်။ ဒီဝသမ္မိ၊ တနေ့ပတ်လုံးလည်း။ ဘဂဝတော၊ အား။ အညမညေဟိ၊ ကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အညမညေဟိ၊ ကုန်သော။ ပရိယာယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တေမဏ္ဍံ၊ကို။ ဗျာကရေယ္မိ၊ဖြေဆိုအုံ။ပ။ရတ္တိမ္ပိ၊ တညဉ့်ပတ်လုံးလည်း။ပ။ စေ ပုဗ္ဗေယျံ၊ ငြားအုံ။ပ။ ရတ္တိမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ ဗျာကရေယ္မိ၊ အုံ။ပ။ ရတ္တိန္တိဝမ္ပိ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး လည်း။ပ။ စေ ပုဗ္ဗေယျံ၊ အုံ။ပ။ ရတ္တိန္တိဝမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ ဗျာကရေယ္မိ၊ အုံ။ပ။ ဒေ့ ရတ္တိန္တိဝါနိ ပိ၊ နှစ်ညဉ့် နှစ်နေ့တို့ပတ်လုံးလည်း။ပ။ တိဏိ ရတ္တိန္တိဝါနိပိ၊ သုံးညဉ့် သုံးနေ့တို့ပတ်လုံးလည်း။ပ။ သတ္တ ရတ္တိန္တိဝါနိပိ၊ ခုနှစ်ညဉ့် ခုနှစ်နေ့တို့ပတ်လုံးလည်း။ပ။ စေ ပုဗ္ဗေယျံ၊ အုံ။ပ။ သတ္တ ရတ္တိန္တိဝါ-နိပိ၊ တို့ပတ်လုံးလည်း။ပ။ ဗျာကရေယျန္တိ၊ အုံဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိတိ၊ ပြီ”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေတော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ကေမန္တိ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ ကဋ္ဌာရဝတ္ထိယော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အာယသ္မတာ သာရိပုတ္တေန၊ သည်။ အာဝုသော၊ ထို။ပ။ ဗျာကရေယျန္တိ၊ အုံ ဟူ၍။ သိဟနာဒေါ၊ မြတ်သောကြွေးငါးသံကို။ ဝါ၊ ခြင်္သေ့ ဟောက်သို့ ဗဲရဲတောက် ကြွေးငါးသံကို။ နဒိတောတိ၊ ကြွေးငါးအပ်ပြီ”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း (ကဋ္ဌာရဝတ္ထိယ)။ ဟိ၊ မှန်၏။ ယဿာ မေ့ဝေတုယာ၊ အကြင်သာဝကပါရမီဉာဏ် မေ့ဝေတ်ကို။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓတ္တာ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဒီဝသမ္မိ၊ လည်း။ပ။ စေ ပုဗ္ဗေယျံ၊ အုံ။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ မေ၊ ငါဘုရားအား။ ဒီဝသမ္မိ၊ လည်း။ပ။ ဗျာကရေယ္မိ၊ ဖြေဆိုနိုင်ရာ၏။ပ။ သတ္တ ရတ္တိန္တိဝါနိပိ၊တို့ပတ်လုံးလည်း။ပ။ ဗျာကရေယျန္တိ၊ ရာ၏။ သာ မေ့ဝေတု၊ ထိုသာဝကပါရမီဉာဏ် မေ့ဝေတ်ကို။ သာရိ-ပုတ္တသ၊ သာရိပုတြာသည်။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၃-ဥဒကဇဋ္ဌေသုတ်

၃၃။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဝေဒေတ္တာရိသံ၊ လေးဆယ့်လေးပါးသော။ ဉာဏဝတ္ထူနိ၊ (သမ္မတ္တိတို့၏ တည်နေကြောင်း) ဉာဏ်တို့ကို။ ဒေသေ-သာမိ၊ ဟောတော်မူအုံ့။ပ။ ပဋိဿောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒေတ္တာရိသံ၊ သော။ ဉာဏဝတ္ထူနိ၊ တို့သည်။ ကတမာနိ၊အဘယ်တို့နည်း။ ဇရာမရဏေ၊ ၌။ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်ဝင်း။ ဇရာမရဏသမุဒယေ၊ ဇရာမရဏပြစ်ဝကြောင်း၌။ ဉာဏံ၊ ဝင်း။ ဇရာမရဏနိရောဓေါဓိနိယာ၊ ဇရာမရဏချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းပြစ်သော။ ပဋိ-ပဒါယ၊ အကျင့်၌။ ဉာဏံ၊ ဝင်း။ပ။ သခါရနိရောဓေါဓိနိယာ၊ သော။ ပဋိပဒါယ၊ ၌။ ဉာဏံ၊ ဝင်း တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇာတိယာ၊ ဤဉာဏ်တို့ကို။ ဝေဒေတ္တာရိသံ၊ သော။ ဉာဏဝတ္ထူနိ၊ ဉာဏ်တို့ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

(ကတမဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဇရာမရဏံအစ သမ္မာသမာဓိတိုင်အောင် ဝိဘင်္ဂသုတ် စာပိုဒ် ၂-၌ ရေးခဲ့ပြီး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော ခေါ အရိယသာဝကော၊ အကြင်ဘုရားရှင်၏ တပည့်သည်။ ဆဲ၊ ဤသို့။ ဇရာမရဏံ၊ ကို။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ခြင်းသည်ကား။ အယံ၊ ထိုဘုရား တပည့်သား၏။ ဓမ္မော၊ သစ္စာလေးပါးတရား၌။ ဉာဏံ၊ ဖြစ်သောဉာဏ်သည်။ သော၊ ထိုဘုရားရှင်၏ တပည့်သားသည်။ ဒိဋ္ဌေန၊ ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် သိမြင်အပ်သော။ ဝိဒိတေန၊ မဂ်ပညာဖြင့် သိအပ်သော။ အဝဘာသိတေန၊ အခါမလင့် အကျိုးပေးသော။ ပတ္တေန၊ ရောက်အပ်ရအပ်သော။ ပရိယောဂါဠှေန၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်အပ်သော။ ဣမိနာ ဓမ္မေန၊ ဤ(ပစ္စုပ္ပန်)သစ္စာလေးပါး တရားဖြင့်။ ဝါ၊ မဂ်ဉာဏ်တရားဖြင့်။ အတီတာနာဂတေ၊ အတိတ် အနာဂတ် သစ္စာလေးပါးတရားတို့သို့။ နယံ၊ သိကြောင်းဖြစ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ကို။ နေတိ၊ ပို့ဆောင်၏။

(ဣမိနာ ဓမ္မေနာတိ ဟေတုမှိ ကရဏဝစနံ။ပ။ အတီတာနာဂတေ နယေနပိ စတုသစ္စဓမ္မေ အဘိသမ္ဘုဏ္ဏတိဟိသော ဋ္ဌိကာအလို သော၊ ဘည်။ ဒိဋ္ဌေန၊ သော။ပ။ ပရိယောဂါဠှေန၊ သော။ ဣမိနာ ဓမ္မေန၊ ဤသစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ မဂ်ဉာဏ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အတီတာနာဂတေ၊ အတိတ် အနာဂတ်ဖြစ်သော သစ္စာလေးပါးတို့ကို။ နယံ (နယေန)၊ နည်းဖြင့်။ နေတိ၊ သိ၏-ဟူ၍သော်လည်း ပေး။)

အတီတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလ၌။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ ခေါ သမဏာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေ ခေါ ပြာဟ္မဏာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ဇရာမရဏံ၊ ကို။ အဇ္ဈတ္တည်သု၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိကုန်ပြီ။ပ။ ပဋိပဇ်၊ ကို။ အဇ္ဈတ္တည်သု၊ ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ အယံ၊ ငါသည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ အဘိဇာနာမိ သေယျထာပိ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ အဇ္ဈတ္တည်သု၊ ပြီ။

အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလ၌။ပ။ အဘိဇာနိဿန္တိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ခြင်းသည်ကား။ အယံ၊ ထိုအရိယာသာဝကမ်း။ အနုယေ၊ မဂ်ဉာဏ်အားလျော်စွာသိခြင်း၌။ ဉာဏံ၊ ဖြစ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော ခေါ အရိယသာဝကဿ၊ အကြင်ဘုရားရှင်၏ တပည့်အား။ ဓမ္မေ ဉာဏဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရား၌ ဖြစ်သော ဉာဏ်ရင်း။ အနုယေ ဉာဏဿ၊ မဂ်ဉာဏ်အားလျော်စွာ သိခြင်း၌ ဖြစ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်ရင်း။ ဒေ့၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမာနိ ဉဏာနိ၊ ဤဉာဏ်တို့သည်။ ပရိဘုဒ္ဓါနိ၊ စင်ကြယ်ကုန်သည်။ ပရိယောဒါတာနိ၊ ပြူစင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ အရိယသာဝကော၊ ကို။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော ဣတိပိ၊ မဂ်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောသူ ဟူ၍ရင်း။ပ။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (ယေယျာလကို ပစ္စယသုတ်စာပိုဒ်-၂၇ ၌၌ ဖော် ကြောင်းသော ဇာတိစသည်တို့ကို ဇရာမရဏအတိုင်း သမ္မန်။)

ဘဝိယ်၊ သုံးရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ရေတိယဉာဏဝတ္ထုသုတ်

၃၄။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ။ တို့အား။ သတ္တသတ္တရိ၊ ရုနစ်ဆယ့် ရုနစ်ပါးသော။ ဉာဏဝတ္ထူနိ၊ တို့ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟုံ။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တသတ္တရိ၊ သော။ ဥဿာဝတ္ထုနှုန်း၊ တို့သည်။ကတမာနိ၊ တို့နည်း။ ဇာတိ ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊သည်။ (သမ္ဘဝတိ၏။) ဤတိဘဝ်၊ ဤသို့သိသော့ဘဝ်ရင်း။ ဇာတိယာ၊ သည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဤတိ ဘဝ်၊ ရင်း။ အတိတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနမ္ပိ၊ ကာလဒ္ဓါလည်း။ပ။ အနာဂတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနမ္ပိ၊ဒ္ဓါလည်း ။ပ။ ဤတိ ဘဝ်ရင်း။ အဿ၊ ထိုအရိယာတပည့်၏။ ယမ္ပိ တံ ဓမ္မဋ္ဌိတိဘဝ်၊ အကြောင်းပဋ္ဌာန်သမ္ပယုတ်ဖြင့်သိသော ဘုတ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တမ္ပိ၊ ထိုပဋ္ဌာန်သမ္ပယုတ်ဖြင့်သိသော ဘုတ်သည်လည်း။ ခယမ္ပေ၊ ကုန်ခန်း ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝယမ္ပေ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝိရာဂမ္ပေ၊ ကင်းပြတ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ နိရောဓမ္ပေ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဤတိ ဘဝ်၊ ရင်း။

ဘဝပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇာတိ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၏။) ဤတိ ဘဝ်၊ ရင်း။ပ။ နိရောဓမ္ပေ၊၏။ ဤတိ ဘဝ်၊ ရင်းတည်း။ သိကွဝေ၊ တို့။ ဤမာနိ၊ ဤဘုတ်တို့ကို။ သတ္တသတ္တရိ၊သော။ဥဿာဝတ္ထုနှုန်း၊ တို့ဟူ၏။ ဝုစ္စန္တိ၊ အပ်ဂုန်၏ ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ လေးနမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အဝိဇ္ဇာပစ္စယသုတ်

၃၅။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ဟောတိတိ ပေးပြီ။) ဝေါ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အညတရော၊သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ကတမံ နု ခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဤတံ ဇရာမရဏံ၊ ဤဇရာ မရဏသည်။ကသ စ ပနာတိ၊ အဘယ်သူ၏ ဇရာမရဏပါနည်း ဟူသော။ ဇဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ပဋေ၊ ပြဿနာသည်။ နော ကလ္လောတိ၊ မလျောက်ပတ်ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယော၊ အကြောင်းသူသည်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ဤတံ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ကသ စ ပနာတိ၊ နည်း ဟူ၍။ ဤတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်း။ ဝေဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယော၊ သည်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။အည်၊ တခြားတည်း။ဤတံ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ အညဿ စ ပနာတိ၊ တပါးသောသူ၏ ဇရာမရဏတည်း ဟူ၍။ ဤတိ ဝါ၊ လည်း။ ဝေဒေယျ၊ ၏။တော် ဥဘယံ၊ ဤနှစ်ပါးစုံသည်။ ဧကတ္တေ၊ တူသောအနက်ရှိ၏။ ဗျဉ္ဇနမေव၊ သဒ္ဒါသည်သာလျှင်။ နာနံ၊ ထူး၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧတံ၊ အသက်သည်။ တံ၊ ထိုကိုယ်တည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ တန္တိ ဝါ၊ ထိုအသက်တည်း ဟူ၍လည်း။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ (ဖြစ်သော ဥစ္ဆေဒ) အယူသည်။ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ပြဟ္မစရိယဝါသော၊ မဂ္ဂပြဟ္မစရိယကျင့်သုံးခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧတံ၊ အသက်သည်။ အည်၊ ကိုယ်မှတပါးအခြားတည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ အညန္တိ ဝါ၊ အသက်မှတပါး အခြားတည်း ဟူ၍လည်း။ဒိဋ္ဌိယာ၊ (ဖြစ်သော သဿတဒိဋ္ဌိ) အယူသည်။ သတိ၊ သော်။ ပြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧတေ တေ ဥဘော အန္တေ၊ ထိုနှစ်ပါးကုန်သော အယူအစွန်းတို့သို့။ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်ရောက်မူ၍။ မဇ္ဈေန၊ အလယ်ဖြစ်သော မဂ္ဂင်အကျင့်ဖြင့်။ တထာဂတော၊ဘုရားရှင်သည်။ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိ၊ မရဏ်ဟူသော။မျှ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(ဇာတိအစ သခ်ါရာ အဆုံး ဝါကျတို့ကိုလည်း ဤနည်းအတိုင်း အနက်သမ္ပန်။)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အဝိဇ္ဇာယတ္ထေ၊ အဝိဇ္ဇာ၏သာလျှင်။ ဘဝေသတိ၊ ရှိရာ၌ဖြစ်ရာ ဖေ၊ အရဟတ္တ မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဘဝေ၊ ထိုဘုရား တပည့်သား၏။ ကတမံ။ပ။ ဇရာမဏံ

ဗျာတိ ဝါ။ဟူသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အည်။ပ။ ဇရာမရဏံ ဗျာတိ ဝါ၊ ကုန်သော။ တံ ဇီဝံ တံ သရီရံ ဗျာတိ ဝါ၊ ကုန်သော။ အည် ဇီဝံ အညံ သရီရံ ဗျာတိ ဝါ၊ ကုန်သော။ ကာနိစိ ကာနိစိ၊ အချို့အချို့ ကုန်သော။ ယာနိ တာနိ ဝိသူကာယိကာနိ၊အကြင်ဒိဋ္ဌတည်းဟူသော ငြောင့်တို့သည်။ ယာနိ တာနိ ဝိသေဝိတာနိ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌတည်းဟူသော မာန်ထောင်ခြင်းတို့သည်။ ယာနိ တာနိ ဝိပ္ပန္နိတာနိ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌတည်းဟူသော တုန်လှုပ်ခြင်းတို့သည်။(သန္ဓိ၊ကုန်၏။)သဗ္ဗာနိ၊အလုံးစုံကုန်သော။တာနိ၊ ထိုဒိဋ္ဌအယူတို့ကို။ ဝါ-တို့သည်။ အဿ၊ ထိုဘုရားတပည့်သည်။ ပဟီနာနိ၊ ပယ်အပ်ပြီးကုန်သည်။ ဥစ္ဆိန္နမူလာနိ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရှိကုန်သည်။ တာလာဝတ္ထုကတာနိ၊ ထန်းပင်၏ တည်ဆုံ(ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်သည်။ အနုဘာဝံကတာနိ၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ကုန်သည်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာနိ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

(ဧဝတိ အစ သခါရာ အဆုံးဝါကျမျှားကိုလည်း ဤနည်းသမျှန်။)

ဝဗ္ဗမ်၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဒုတိယ အဝိဇ္ဇာပစ္စယသုတ်

ခ-(ဤသုတ်သည် အဝိဇ္ဇာပစ္စယသုတ်နှင့်တူပြီ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-နတ္ထိရာဂသုတ်

၃၇။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဘဒ္ဒေ။ ဝိဟရတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ကာယော၊ ဤကိုယ်သည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏ ဥစ္စာသည်၊ နု၊ မဟုတ်။ အညေသံ၊ တပါးသော သူ၏ ဥစ္စာသည်။ နပိ၊ ဟုတ်လည်း မဟုတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗျာ ဘိ သရီရံ၊ ဤကိုယ်ကို။ ပုရာဏံ၊ အယောင်းဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊ ကံကြောင့် ဖြစ်ပေါ်၏။ဟူ၍ခေါ်ကုန်။ အဘိသင်္ခတံ၊ ပြုပြင်စီမံအပ်၏။ဟူ၍ခေါ်ကုန်။ အဘိသဉ္စေတယိတံ၊ စေ့ဆော်ကြံစည်အပ်၏။ဟူ၍ခေါ်ကုန်။ ဝေဒနိယံ၊ ဝေဒနာ၏ အစီးအပွါးဖြစ်၏။ဟူ၍ခေါ်ကုန်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ ခေါ၊ ထိုကံကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာသောကိုယ်၌။ သုတဝါ၊ နာကြားအပ်သော(အာဂမ အဓိဂမ)သုတရှိသော။အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဗျာ ဘိ ဤသို့။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ပ။နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖျစ်ဆီးဟူသော။ (ပေယျာလကို စာပိုဒ် ၂၇-၌ရှု၍တော်။) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ-ညော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုသာလျှင်။ သာဓုကံ၊ စွာ။ ယောနိသော၊သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိ ကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ဗျာ ဘိ၊ ဤသို့ ယောဇော်မူ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-စေတနာသုတ်

၃၈။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဘဒ္ဒေ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဉ္စ စေတေတိ၊ အကြင်စေ့ဆော်၏။ ယဉ္စ ပကပ္ပေတိ၊အကြင်ကြံစည်၏။ယဉ္စ အနုသေတိ၊ အကြင်ကိန်းဆောင်း၏။ တေ၊ ဤကြံစည်ခြင်းသည်သည်။ ဝိညာဏဿ၊ ကမ္မဝိညာဏ်၏။ ဋ္ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။အာရုံမူ၍၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

(ယဉ္ဇ ဘိက္ခဝေ စေတေတိ ယံ စေတနံ စေတေတိ၊ ပဟဏ္ဏေတိ အဏ္ဏော-စသော အဌကထာ အလို ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်စေတနာကိုလည်း။ စေတေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ယဉ္ဇ၊ အကြင် တဏှာဖိဋ္ဌိဟူသော ကြံစည်မှုကိုလည်း။ ပဏဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်အနုသယကိုလည်း။ အနုသေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ပ။အာရမ္မဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏ဟုပေးလေ။)အာရမ္မဏေ၊ အကြောင်း သည်။ သတ်၊ ရှိသော်။ ဝိညာဏဿ၊ ကမ္မဝိညာဏ်၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ ဝိညာဏေ၊ ထိုကမ္မဝိညာဏ်သည်။ ပတိဋ္ဌိတေ၊ တည်သည်ရှိသော်။ ဝိရူဠှေ၊ စည်ပင်သည် ရှိသော်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ တဖန် ဘဝအသစ်ဟုဆိုအပ်သော ဖြစ် ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာယတိံ၊ ၌။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိယာ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာယတိံ၊ ၌။ ဇာတိ၊ သည်ရင်း။ ဇရာမရဏံ၊ သည်ရင်း။ သောကာ ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ-ပါယာသာ၊ တို့သည်ရင်း။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧवံ၊ သို့။ပ။ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နော စေ စေတေတိ၊ အကယ်၍ စေ့ဆော်အားမထုတ်အုံ့။နော စေ ပဏဒေတိ၊ အကယ်၍ မကြံစည်အုံ့။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ စေ အနုသေတိ၊ အကယ်၍ ကိန်းအောင်း သည်ဖြစ်အုံ့။ တေ၊ ဤကိန်းအောင်းခြင်းသည်။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ ဋ္ဌိတိယာ၊ ၄၂။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ နော စေဝ စေတေတိ၊ စေ့ဆော်လည်း မစေ့ဆော်။နော စ ပဏဒေတိ၊ကြံလည်းမကြံစည်။နော စ အနုသေတိ၊ကိန်းလည်းမကိန်းအောင်း။ (တတော၊ ထိုအခါ၌။) ဧတံ၊ ဤမစေ့ဆော်ခြင်း အစရှိသည်သည်။ဝိညာဏဿ၊ကမ္မဝိညာဏ်၏။ ဋ္ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အာရမ္မဏံ၊ အကြောင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာရမ္မဏေ၊ သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။တံ(တသ္မိံ)ဝိညာဏေ၊ သည်။ အပတိဋ္ဌိတေ၊ မတည်သည်ရှိသော်။ အဝိရူဠှေ၊ မစည်ပင်သည်ရှိသော်။ အာယတိံ၊ ၌။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာယတိံ၊ ၌။ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိယာ၊သည်။အသတိ၊ မရှိသော်။ အာယတိံ၊ ၌။ ဇာတိ၊ သည်ရင်း။ဇရာမရဏံ၊ သည်ရင်း။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါ-မနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်ရင်း။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဧवံ၊ သို့။ပ။ဟောတိ၊ ၏။ ဤ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

အဌမ၊ ဒုတိယစေတနာသုတ်တည်း။

၉-စတုတ္ထစေတနာသုတ်

၃၉။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ယဉ္ဇ စေတေတိ၊ ၏။ပ။တသ္မိံ ဝိညာဏေ၊ ထိုကမ္မဝိညာဏ်သည်။ ပတိဋ္ဌိတေ၊ သော်။ ဝိရူဠှေ၊ သော်။ နာမရူပဿ၊ နာမ်ရူပ်၏။ အဝက္ကန္တိ၊ ဘက်ဆင်းဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နာမရူပဿဟေတု၊ ပြောင့်။ သဠာယတနံ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။)။ပ။ဟောတိ၊ ၏။

(ကြောင်းဝါကျကြီး ၂-ဝါကျကိုလည်း နည်းမှီးရှိသမျှနှင့်။)

နဝမ၊ ကိုးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၁၀-တတိယစေတနာသုတ်

၄၀။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ယဉ္စ စေတေတိ၊၏။ပ။တသ္မိံ ဝိညာဏေ၊ သည်။ ပတိဋ္ဌိတေ၊ သော်။ ဝိရူဠှေ၊ သော်။ နတိ၊ ဥတ္တိခြင်း(တဏှာ)သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နတိယာ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာဂတိဂတိ၊ နိမိတ်သုံးပါး ထင်လာသောအားဖြင့် ရှေးရှု့ဖြစ်သော် ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဝိညာဏ်၏ လာခြင်း သွားခြင်းသည်။ဟောတိ၊ ၏။ အာဂတိဂတိယာ၊နိမိတ်သုံးပါး ထင်လာသောအားဖြင့် ရှေးရှု့ဖြစ်သော် ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဝိညာဏ်၏ လာခြင်း သွားခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ စုတူပပါတော၊ စုတေခြင်း ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စုတူပပါတေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာယတိံ၊ ၌။ ဇာတိ၊ သည်ရင်း။ပ။ဟောတိ၊ ၏။

(ကြွင်း၀ါကျကြီး ၂-၀ါကျကိုလည်း နည်းမှီး၍သမ္မန်။)

ဒသမံ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

စတုတ္ထော၊ သော။ ကဠာရခတ္တိယဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဟသ၊ ထိုကဠာရခတ္တိယတက်၏။ ဥဒ္ဒါန်၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဘူတမိဒံ၊ ဘူတသုတ်ရင်း။ ကဠာရဝေ၊ ကဠာရသုတ်ရင်း။ ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ ဥဘတ္ထတ္ထိ၊ ဥဘတ္ထတ္ထသုတ် ဒုတိယဥဘတ္ထတ္ထသုတ်တို့ရင်း။ ဒ္မေ၊ ကုန်သော။ အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယသုတ် ဒုတိယအဝိဇ္ဇာပစ္စယသုတ်တို့ရင်း။ နတ္ထိ မှာ၊ နတ္ထိမှသုတ်ရင်း။ ဘဝေ၊ သုံးသုတ်ကုန်သော။ စေတနာ၊ စေတနာသုတ် ဒုတိယစေတနာသုတ် တတိယစေတနာသုတ်တို့ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၅-ဂဟပတိဝဂ်

၁-ပဌမဝေရဘယသုတ်

၄၁။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။နိသိဒိ ပေါ့ပြီ။) ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နံ ခေါ၊ သော။ အနာထပိဏ္ဍိကံ၊ သော။ ဂဟပတိ ဗိမ်ရှင်သူဌေးကို။ အဝေါ၊ သည်—

ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး။ ယတော ခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ အရိယသာဝကဿ၊ သုရား ထယည်၏သန္ဓာန်၌။ ပဌ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဘယာနိ၊ ဘေးတို့သည်။ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့သည်။ (ပါဏာတိပါတ စေတနာစသည်ကိုယူ။) ဝူပသန္တာနိ၊ ငြိမ်းအေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (သော၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်။) စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ သောတာပတ္တိယင်္ဂေဟိ ၊ အရိယာမဂ် ရေအယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာ ရောက်ခြင်း၏အကြောင်း(အင်္ဂါ)တို့နှင့်။ (သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါတို့နှင့်သော်လည်း ပေး။) သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်။ အရိယော၊ ကြွေင်ယန်ရှင်းသော။ ဉာယော ။ သိအပ်သော ပဋိဇ္ဇာသမုပ္ပါဒ်ကိုလည်း။ (ပဋိဇ္ဇာသမုပ္ပါဒေါ ဟေတု အစိမပွတောဠီ။) ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်သည်။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်းခဲ့ သိအပ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ သော၊

တိုအရိယာသာဝကသည်။ အာကခံမာနော၊ အလိုရှိလတ်သော်။ အတ္ထနာဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။အဟံ၊သည်။ခံစားနိုရယော၊ကုန်ပြီးသော ရေရှိသူသည်။ခံစားတိရစ္ဆာနယောနိ၊ ကုန်ပြီးသော တိရစ္ဆာန်မျိုးရှိသူသည်။ခံစားပေတ္တိဝိသယော၊ ကုန်ပြီးသော ပြိတ္တာနေရာရှိသူသည်။ ခံစားပါယဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတော၊ကုန်ပြီးသောအပါယ် ကုန်ပြီးသောဒုဂ္ဂတိ ကုန်ပြီးသောဝိနိပါတရှိသူ သည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ သည်။ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အလိုကင်းလျက် ဖရိုဖရဲကျရောက်ခြင်း သဘော မရှိသော။ နိယတော၊ မဂ္ဂနိယာမအားဖြင့်ပြီသော။ သမ္ဗောဓိပရာယနော၊ အထက်မဂ် သုံးပါးလျှင် လည်းလျှောင်းရာရှိသော။သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ အသ္မိတိ၊ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဗျာကရေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။

ကတမာနိ ပဌ၊ အဘယ်ငါးပါးကုန်သော။ ဘယာနိ ဝေရာနိ၊ ဘေးရန်တို့သည်။ ဝုပသန္တာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ကဟပတိ၊ ဌေး။ ပါဏာတိပါတိ၊ သူ့အသက်ကို လျှင်စွာ ချလေ့(သတ်လေ့)ရှိသူသည်။ ပါဏာတိပါတပစ္စယာ၊ သူ့အသက်ကို လျှင်စွာ ချခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ဇီဝမ္မိုကမ္မိ၊မျက်မှောက်ဘ၀လည်းဖြစ်သော။ယံ ဘယံ ဝေရံ၊အကြောင်ဘေးရန်ကို။ ပဿတိ၊ တိုးပွါးစေ၏။ သမ္ပရာယိကမ္မိ၊ တမလွန်ဘ၀လည်းဖြစ်သော။ ယံ ဘယံ ဝေရံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ စေတသိကမ္မိ၊ စိတ်ဘ၀လည်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်နှလုံး မသာယာ ခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒယတိ၊ ခံစားရ၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတဿ၊ ရှောင်ကြဉ်သော သူ၏ သန္တာန်၌။ စေ၊ သို့။ တံ ဘယံ ဝေရံ၊ ထိုဘေးရန် (စိတ်ဆင်းရဲခြင်း)သည်။ ဝုပသန္တံ၊ ငြိမ်းအေးသည်။ ယောတိ၊ ၏။ (၁)။

ကဟပတိ၊ ဌေး။ အဒိန္နာဒါယီ၊ မပေးအပ်သော သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့ရှိသောသူသည်။ (အကြောင်းလွယ်၏။) (၂)။

ကဟပတိ၊ ဌေး။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရီ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားယွင်းစွာ ကျင့်လေ့ရှိသောသူသည်။ (အကြောင်းလွယ်၏။) (၃)။

ကဟပတိ၊ ဌေး။ မုသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသောသူသည်။ (အကြောင်းလွယ်၏။) (၄)။

ကဟပတိ၊ ဌေး။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာယီ၊ ရစ်မူးမေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သောရည် သေရက်ကို သောက်လေ့ရှိသူသည်။ (အကြောင်းလွယ်၏။) (၅)။

ကတမေဟိ စတူဟိ၊ အဘယ်၄လားပါးကုန်သော။ သောတာပတ္တိယင်္ဂေဟိ၊ အရိယာမဂ် ရေအ ယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာ ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်းအင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကဟပတိ၊ ဌေး။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ် စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟာမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဓမ်သိမ်းသော ထရုံးတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ အသိ (ဝိဇ္ဇာ) အကျင့် (စရဏ)တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နမည် တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော ဤ

အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒူ၊ လောကဝိဒူ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သူ မရှိသည်ဖြစ်၍ ဆုံးမထိုက် သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မ-သာရထိ၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္ထာ ဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာ ဒေဝ-မနုဿာနံမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိတော်မူ တတ် သိစေတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးမားတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့် လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားခမည်း။ အဝေစ္စပသာဒေန၊ သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၁)။

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧမှော၊ တရားတော်ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဧမှော၊ သည်။ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ကိုယ်တိုင်သိမြင်ခြင်းဌာ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဧမှော၊ သည်။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကို ပေးတော်မူတတ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဧမှော၊ သည်။ ဧဟိပဿိကော၊ လာလှည့် ရှုလှည့် ဟု ခေါ်ပြတိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဧမှော၊ သည်။ ဩပနေယျိကော၊ (မိမိ၏ စိတ်ထည်း ၌) ကပ်ယူဆောင်ထားထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဧမှော၊ ကို။ ဝိညူဟိ၊ (အရိ-ယာ)ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ခံစားအပ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧမှော၊ ၏။ အဝေစ္စပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၂)။

ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သားသံဃာတော်သည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ဉာယပ္ပဋိပန္နော၊ လျော်ကန်စွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ သာမီစိပ္ပဋိပန္နော၊ ရိုသေစွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ စတ္တာရိ၊ အစုံအားဖြင့် လေးစုံကုန်သော။ ယဒိဒံ ပုရိသယုဂါနိ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အစုံတို့သည်။ အဋ္ဌ၊ အရေအတွက်အားဖြင့် ရှစ်ပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဘဂဝတော၊ ၏။ ဧသ သာဝကသံဃော၊ လေးစုံ ရှစ်ပါး ဤတပည့်သားသံဃာတော်သည်။ အာဟုနေယျော၊ အရပ်ဝေးမှ ဆောင်၍သော်လည်း ပူဇော်ခြင်းဌာ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့အလို့ငှါ စီမံထားသော ဝတ္ထု ကိုသော်လည်း ပူဇော်ခြင်းဌာ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကို ခံယူ တော်မူထိုက်ပါပေ၏။ အဉ္ဇလိကရณီယော၊ လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်ပါပေ၏။ လောကဿ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက် အသာအလွန်မရှိ (အမြတ်ဆုံး အသာဆုံး ဖြစ်)သော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုးကြဲချရာ လယ်ထာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော် မူပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဃေ၊ ၌။ အဝေစ္စပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၃) (ဤဂုဏ်တော်နက်မှား မှာသားချက်ကို မ-၁-နိဿယစာပိုဒ် ၃၄-မျက်နှာ ၄၁-၌ ရှု။)

အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ အခဏ္ဍေဟိ၊ မကျိုးကုန် ဝသော။ အစ္ဆိဒ္ဒေဟိ၊ မပေါက်ကုန်သော။ အသမေဟိ၊ မကျားကုန်သော။ အဂမ္ဘီရေဟိ၊

မပြောက်ကုန်သော။ ဘုဇိဿေဟိ၊ အလိုရှိအပ်သော သုံးစွဲခွင့်ရှိသူ (ပိုင်ရှင်) အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ (မ-၁-နိဿယစာပိုဒ် ၄၉၂-အမှာရှု။) ဝိညူပွသတ္တေဟိ၊ ပညာရှိတို့သည် ချီးကျူးအပ်ကုန်သော။ အပရာမဋ္ဌေဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်မှားသောအားဖြင့် မသုံးသပ်အပ်ကုန်သော။ ဝါ-တစုံတယောက်သောသူသည် မစွပ်စွဲနိုင်ကုန်သော။ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ၊ ဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိတို့ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ သောတာပတ္တိယင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၄)

အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်။ အရိယော၊ ပြုစင်သန့်ရှင်းသော။ ကတမော စ ဥဿော၊ အဘယ်ဟူစွသမျှပါဒ်ကို။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာ မြင်အပ်သည်။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာ ထိုးထွင်းရှု သိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကဟပတိ၊ ဌေး။ ဟ္ဟေ၊ ဌ။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ပ။ မနသိ ကရောတိ၊ ၏။ (ပေယျာလကို စာပိုဒ် ၂၇-၌၌ ဖော်။) အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်။ အရိယော၊ သော။ အယံ ဥဿော၊ ဤပရိုစွသမျှပါဒ်ကို။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌော၊ သည်။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

(ယတော ခေါ စသော နိဂ္ဂုံးဝါကျသည် သုတ်အစ နိဒါန်းဝါကျနှင့်တူ၏။) ဣတိ၊ ဤဆိုခဲ့သော။ ထေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (သုတ်အစ တေဒဝေါစ ပြန်သတ်။)

ပဌမံ၊ ပဌမလုတ်တည်း။

၂-ရတိယပဠိဝေရဘယသုတ်

၄၂။ (ဤသုတ်သည် ပဠိဝေရဘယသုတ်နှင့် အားလုံးတူပြီ။)

၃-ရက္ခသုတ်

၄၃။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုလည်း။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ပ။ ဟဋ္ဌော သော၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။ ဝက္ခု၊ ဝက္ခုပသာဒကိုလည်း။ ရူပေ စ၊ ရူပါရုံတို့ကိုလည်း။ ဟဒိဿ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဝက္ခုဝိညာဏံ၊ ဝက္ခုဝိညာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးတို့၏။ သင်္ဂတိ၊ ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။

(သောတဉ္စ ဟဒိဉ္စ စသည်တို့ဌာလည်း ဤနည်းမှီးရှိပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ခြင်းသည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဝက္ခု၊ ဝက္ခုကိုလည်း။ ရူပေ စ၊ ရူပါရုံတို့ကိုလည်း။ ဟဒိဿ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဝက္ခုဝိညာဏံ၊ ဝက္ခုဝိညာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးတို့၏။ သင်္ဂတိ၊ ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿနိရောဓာ၊ ဖဿနိရောဓသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဝေဒနာနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။

(သောတဉ္စ ဟဒိဉ္စ စသည်တို့ဌာလည်း ဤနည်းမှီးရှိပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ခြင်းသည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဝက္ခု၊ ဝက္ခုကိုလည်း။ ရူပေ စ၊ ရူပါရုံတို့ကိုလည်း။ ဟဒိဿ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဝက္ခုဝိညာဏံ၊ ဝက္ခုဝိညာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဒနာ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။)။ပ။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ကုန်ခြင်းတည်း။

(သောတဲ့ ဟရိစ္စ စသည်တို့၌ ဤနည်းမိုးချေပေး။) ဣတိ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော။ တေ၊ ဤစကား ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (သုတ်အစ ထေဒေါစ ပြန်သတ်။)

ထေရီယား သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-လောကသုတ်

၄၄။ (ဤသုတ်သည် ဒုကွသုတ်နှင့်တူ၏။ လောကဿ၊ သစ်ါရလောကဏ် ဟုပေး။ ဤမျှသာ ထူး၏။)

ဒေဝတ္တိ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဥာတိကသုတ်

၄၅။ (ဧवं မေ သုတं ပေးပြီ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဘဂဝါ။ သည်။ ဥာတိကေ၊ (နှစ်ဖက်) ဆွေမျိုးတို့ရှာ၌။ ဂိဇ္ဈကာဝသထေ၊ အုတ်ပြာသာဒ်ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ ရဟောဂတော၊ ၌။ ပဋိသल्लာနာ၊ လျက်။ ဣမံ မေဃပရိယာယံ၊ တရားထူး ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ (ကျွန်ုပ် ပဋိစ္စ အစရှိသော အပိုဒ် ၄-ပိုဒ်ကို ပေးပြီ။)

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရော၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဥပဿုတိ၊ အနီးကပ်၌ ကြားလောက်ရာအရပ်၌။ ဌိတော၊ တည်သည်။ ယောတိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥပဿုတိ၊ အနီးကပ်၌ ကြားလောက်ရာအရပ်၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ တं ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၌။ တं ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ ဣမံ မေဃပရိယာယံ၊ တရားထူး ရကြောင်းဖြစ်သည့် ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ အယောသိ နောတိ၊ ကြားမိလော"ဟု သော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သန္တေ၊ ထား။ ဝေ၊ ကြားဃါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ ဣမံ မေဃပရိယာယံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှာဟိ၊ သင်ယူလော့။ ပ။ ပရိယာပုဏာဟိ၊ လေ့လာလော့။ ပ။ ဝေရေယိ၊ (နှတ်ရ) ဆောင်ထားလော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယံ မေဃပရိယာယော၊ သည်။ အတ္ထသံဟိတော၊ မဂ်ဖိုလ်ကို ရခြင်း၏ အကြောင်းကို မှီ၏။ ဝါ-အကျိုးစီးပွါးနှင့် စပ်သည်၏။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကော၊ မဂ္ဂပြဟ္မစရိယ၏အစ အခြေခံတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဌမံ၊ ၁-ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-အညတရပြာဟ္မဏသုတ်

၄၆။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ကောမဇ္ဇံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ သော ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သော၊ တိုခံစားသူသည်။ ကရောတိ ကိ" နု ခေါ၊ ပြုပါသလော။ သော၊ တိုပြုသူသည်။ ပဋိသံဝေဒယတိ ကိ" နု ခေါတိ၊ ခံစားပါသလော"ဟု သော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ ပြာဟ္မဏ၊ ဟေ။ "သော၊ သည်။ ကရောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ပဋိသံဝေ-ဒယတိတိ ခေါ၊ ၏"ဟု သော။ အယံ၊ ဤအယူဝါဒသည်။ ဧကော၊ တခုသော။ အဇ္ဇေ၊ အရှုန်းတည်း။

"ဘော ဂေါတမ၊မ။ အညောခံစားသူမှ တပါးသောသူသည်။ကရောတိ ကိ ပန၊ပြုပါသလော။ အညော၊ ပြုသူမှ တပါးသောသူသည်။ ဟရိသံဝေယတိ ကိ ပန၊ ခံစားပါသလော"။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်ပြန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ "အညော၊ သည်။ ကရောတိ၊ ၏။ အညော၊သည်။ ဟရိ-သံဝေယတိတိ ခေါ၊ ၏"ဟူသော။ အယံ၊ သည်။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ အနေ္တ၊တည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဧတေ ဧတေ ဥဘောအနေ္တ၊ ဤနှစ်ခုသော အယူဝါဒအစွန်းတို့သို့။ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်ရောက်မူ၍။ မဇ္ဈေန၊ အလယ်ကျင့်စဉ် မဂ္ဂင်လမ်းဖြင့်။ တထာဂတော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ (အကြွင်းပေးပြီ။)

(ဝေ ဝုဏ္ဏေ စသည်ကို သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် အရဟန္တဝဂ် ဓနုဗ္ဗေဒနိသုတ် ၁၈၂-ပိဋ်ဌ် ရှု၍ သမ္မန်။)

ဆဋ္ဌ၊ မြောက်ရမြောက်သောဆုတ်တည်း။

၂-စာဏုသောဝါဒိသုတ်

၄၃။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဌိတပေ။ စာဏုသောဝါဒိ၊ စာဏုသောဝါဒိ မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မယ။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသည်။ အတ္တာ ကိ ပန ခေါတိ၊ ရှိပါသလော" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီး။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ပ။ အနေ္တ၊တည်း။

ဘော ဂေါတမ၊ မယ။ သမ္ဘံ၊ သည်။ နတ္ထိ ကိ ပန၊ မရှိပါသလော။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ပ။ အနေ္တ၊ တည်း။ (အကြွင်းတူပြီ။)

သတ္တမ၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သောဆုတ်တည်း။

၈-လောကာယတိကသုတ်

၄၄။ (ထူးရောကိုဿ ရေးဆုံ။) လောကာယတိကော၊ လောကာယဟူသည်မှာ ပြုအပ်ပြီးသော လေ့ကျက်ခြင်းရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပ။ တေ၊ ကို။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ "သမ္ဘံ၊ သည်။ အတ္တာတိ ခေါ၊ ရှိ၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤအယူဝါဒသည်။ ဧကော်၊ ရှေးဦးစွာသော။ လောကာယတံ၊ ဗာလဃုတဇန်တို့ ကြံဆောင်သော မိစ္ဆာအယူတည်း။

ဘော ဂေါတမ၊ မယ။ သမ္ဘံ၊ သည်။ နတ္ထိ ကိ ပန၊ လော။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ "သမ္ဘံ၊ သည်။ နတ္ထိတိ ခေါ၊ မရှိ"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခု မြောက်သော။ လောကာယတံ၊ စတည်း။

ဘော ဂေါတမ၊ မယ။ သမ္ဘံ၊ သည်။ ဧကတ္တံ ကိ ပန၊ တခုတည်းသောသဘောရှိပါသလော။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။"သမ္ဘံ၊ သည်။ ဧကတ္တန္တိ ခေါ၊၏"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ လောကာယတံ၊ တည်း။

ဘော ဂေါတမ၊ မယ။ သမ္ဘံ၊ သည်။ ပုထုတ္တံ ကိ ပန၊ အသီးသီးသော သဘောရှိပါသလော။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ "သမ္ဘံ၊ သည်။ ပုထုတ္တန္တိ ခေါ၊ ၏"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ လောကာယတံ၊ တည်း။ (အကြွင်း ပေးပြီ။)

အဋ္ဌမ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော ဆုတ်တည်း။

၉-အရိယသာဝကသုတ်

၄၉။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုတဝတော၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော (အာဂမ အဓိဂမ) သုတရှိသော။ အပိယသ.ဝကဿ၊ အရိယာသာဝက၏။ "ကိ" နု ခေါ၊ အသို့နည်း။ ကိသ္မိ"၊ အဘယ်အကြောင်းသည်။ သတိ၊ ဖြစ်သော်။ ကိ"၊ အဘယ် အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကိဿ၊ အဘယ်အကြောင်း၏။ ဥပ္ပါဒါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ကိ"၊ အဘယ် အကျိုးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကိသ္မိ"၊ အဘယ်အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ သဒ္ဓါရာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ပ။ ကိသ္မိ"၊ အဘယ် အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဇောမရဏံ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်သနည်း"ဟူသော။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ သုတဝတော၊ သော။ အရိယသာဝကဿ၊ ၏။ အပရပဋိယာ၊ ပဋိစ္စသမุป္ပါဒ်မှ တပါးသော အကြောင်း မရှိသောကြောင့်။ တွေ၊ ဤပဋိစ္စသมุป္ပါဒ်၌။ "ဣမသ္မိ"၊ ဤအကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမဿ၊ ဤအကြောင်း ၏။ ဥပ္ပါဒါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ဇာတိယာ၊ သည်။သတိ၊ သော်။ ဇောမရဏံ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ ညာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်။ "အယံ လောကော၊ ဤလောကသည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ သမုဒယတိတိ၊ ဖြစ်ပေါ် လာ၏"ဟု၍။ ဝေ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။

(နု ဘိက္ခဝေ စသော ဝါကျနှင့် အထ ခေါ ဘိက္ခဝေ စသော ဝါကျတို့ကို အနုယောဂါကျ မှီး၍ ပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော ခေါ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဝေ၊ သို့။ လောကဿ၊ လောက၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ မှန်သောအတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ အရိယသာဝကော၊ ကို။ပ။ ဝိဋ္ဌတိ ဣတိပိ၊ တည်၏ဟူ၍လည်း။ (ပေယျာယကို စာပိုဒ် ၂၇-ရှု၍ဖော်။) ဝုစ္စတိ၊ ထိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

နဝမ်၊ ကိုးခမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယအရိယသာဝကသုတ်

၅၀။ (ဤသုတ်သည် အရိယသာဝကသုတ်နှင့် အလုံးစုံ တူ၏။)

ဒသမ်၊ ဆယ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

ပဌမော၊ သော။ ဂဟပတိဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး။

ဤ၊ ထိုဂဟပတိဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ ပဋ္ဌဝေဒနာယာ၊ ပဋ္ဌဝေဒနာယသုတ်, ဒုတိယ ပဋ္ဌဝေဒနာယသုတ် တို့ငင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသုတ်ငင်း။ လောကော စ၊ လောကသုတ်ငင်း။ ညာတိကံ၊ ညာတိကသုတ်ငင်း။ အညတရံ၊ အညတရပြောဟူ၏သုတ်ငင်း။ ဒေဝုဿောဟိ စ၊ ဒေဝုဿောဟိသုတ်ငင်း။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်သုတ်ပြောက်ဖြစ်သော။ လောကာယတိကေနု လောကာယတိကံ၊ လောကာယတိကသုတ်ငင်း။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။

ဒေ့၊ ကုန်ရသော။ အရိယသာဝကာ၊ ဥပရိယသာဝကသုတ်, ဒုတိယအရိယသာဝကသုတ် ကျိုးရင်းဟုသည်း။ တေနုတ္တိုရေ၊ ကြောင့်။ ဝဏ္ဏေ၊ ဝဏ္ဏ၏ ဟုစွတ်ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၆-ဒုက္ခဝဂ်

၁-ပရိဝီမံသနသုတ်

၅၁။ (ဧवं မေ သုတံ။ ပ။ ပစ္စဿောသုံ ပေးပြီ။) ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သဗ္ဗဿော၊ အလုံးစုံသောအားဖြင့်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏ ကုန်ခန်းခြင်းငှါ။ ပရိဝီမံသမာနော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ပရိဝီမံသေယျ နု ခေါ၊ စူးစမ်း ဆင်ခြင်ရာသနည်း"ဟုသော။ တေ၊ ဤ စကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဂ္ဂေ၊ ရှား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ မေ၊ တရားတို့သည်။ ဘဂဝံမူလကာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသာလျှင် အရင်းမူလရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံနေတ္တိကာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သာလျှင် ဆောင်တတ်သူရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံပဋိသရဏာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသာလျှင် ကိုးကွယ်ရာ ရှိပါကုန်၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား။ ဝတ။ စင်စစ်။ သာဓု၊ ကောင်းပန်ပါကုန်၏။ ယေသာ ဘာသိတဿ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော တရားဒေသနာတော်၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဘဂဝန္တညေव၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်အားသာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်လာစေတော်မူပါ။(အမှာကို မ ၁၊ နိဿယ မဟာမွေသမာဓိနသုတ် စာပိုဒ် ၄၇၃-ရှေ့ပါ။)

ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ (တရားတော်ကို)။ ရဟတ္တ၊ ကြားနာရ၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်း တို့သည်။ ဓာရေယျုံ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ (တေန ဟိ။ ပ။ ပစ္စဿောသုံ၊ ပေးပြီ။) ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိဝီမံသမာနော၊ သော်။ လောကေ၊ လောက၌။ အနေကဝိဓံ၊ များသောအပြားရှိသော။ နာနာပဋိကာရကံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း, သေခြင်းဟူသော။ ယံ ခေါ ဣဒံ ဒုက္ခံ၊ အကြောင်းဆင်းရဲသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ ခေါ ဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲသည်။ ကိ"နိဒါနံ နု ခေါ၊ အဘယ်လျှင် နိဒါန်းရှိသနည်း။ ကိ"သမုဒယံ၊ အဘယ်လျှင်ဖြစ်ကြောင်း ရှိသနည်း။ ကိ"ဇာတိကံ၊ အဘယ်လျှင် ဇစ်မြစ်ရှိသနည်း။ ကိ"ပဘဝံ၊ အဘယ်လျှင် အမွန်အစရှိသနည်း။ ကိသ္မိ"၊ အဘယ်အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကိသ္မိ"၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ နု ဟောတိတိ၊ မဖြစ်သနည်းဟူ၍။ ပရိဝီမံသတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပရိဝီမံသမာနော၊ သော်။ "လောကေ၊ ၌။ အနေကဝိဓံ၊ သော။ နာနာပဋိကာရကံ၊ သော။ ဇရာမရဏံ၊ သော။ ယံ ခေါ ဣဒံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣဒံ ခေါ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဇာတိနိဒါနံ၊ ဇာတိလျှင် နိဒါန်းရှိ၏။ ဇာတိသမုဒယံ၊ ၏။ ဇာတိဇာတိကံ၊ ၏။ ဇာတိပဘဝံ၊ ၏။ ဇာတိယာ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိယာ၊ သည်။ အသတိ၊ မဖြစ်လတ်သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ နု ဟောတိတိ၊ မဖြစ်"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

သော၊ သည်။ ဇရာမရဏဟု၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇရာမရဏသမုဒယဟု၊ ကိုလည်း။ ပဇာ-နာတိ၊ ၏။ ဇရာမရဏနိရောဓော၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇရာမရဏနိရောဓဂါမိနီ၊ သော။

ဟာ စ ပဋ္ဌိပဒါ၊ အကြောင်အကျင့်သည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တဉ္စ၊ ထိုအကျင့်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တထာ ပဋ္ဌိပန္နော စ၊ ထိုသိသည့်အတိုင်းကျင့်သော ရဟန်းသည်လည်း။အနုဒမ္မစာရီ၊ (နိုင္ဗာန်) တရားသို့ အစဉ်လိုက်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ သမ္မသော၊ အလုံးစုံအားဖြင့်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းငှါ။ ဧကန္တနိဗ္ဗာနာယ၊ ဧကန္တနိဗ္ဗာန်၏ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သောရဟန်းဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

(ဗာတိအစ သခ်ါရအသုံးရှိသော ပါဠိတို့ကို ဤနည်းကိုမှီ၍ အနက်ပေး။ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါး ဟု ပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဝိဇ္ဇာဂတော၊ အဝိဇ္ဇာသို့ကပ်ရောက်သော။ အယံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုညံ သခ်ါရံ၊ ပုညာဘိသခ်ါရ (ကာမကုသိုလ်, ရူပကုသိုလ်–စေတနာ ၁၃-ပါး)ကို။ စေ အဘိသခ်ရောတိ၊ အကယ်၍ ပြုလုပ်အုံ့။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ပုညူပဂံ၊ (ကာမ,ရူပ) ကုသိုလ်သို့ ကပ်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပုညံ သခ်ါရံ၊အပုညာဘိသခ်ါရ (အကုသိုလ် စေတနာ ၁၂-ပါး) ကို။ စေ အဘိသခ်ရောတိ၊ အုံ့။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ အပုညူပဂံ၊ အကုသိုလ်သို့ ကပ်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာနေဉ္ဇံ သခ်ါရံ၊ အာနေဉ္စာဘိသခ်ါရ (အရူပ ကုသိုလ် စေတနာ ၄-ပါး)ကို။ စေ အဘိသခ်ရောတိ၊ အုံ့။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ အာနေဉ္ဇူပဂံ၊ အရူပကုသိုလ်သို့ ကပ်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော ခေါ ဘိက္ခုနော၊ အကြောင်ရယာန်းသည်။ ဝါ-၏။ အဝိဇ္ဇာ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသော မောဟာသည်။ ဝါ-ကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်အစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပေါ် ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ၊ အဝိဇ္ဇာကိုစက်ဆုပ်ခြင်း (ပယ်ခြင်း)ကြောင့်။ ဝိဇ္ဇုပ္ပါဒါ၊ ဝိဇ္ဇာ၏ဖြစ်ပေါ် ခြင်းကြောင့်။ ပုညာဘိသခ်ါရံ၊ ကို။ နေဝ အဘိသခ်ရောတိ၊ မပြုလုပ်။ အပုညာဘိသခ်ါရံ၊ ကို။ နေ အဘိသခ်ရောတိ၊ လုပ်။ အာနေဉ္ဇာဘိ-သခ်ါရံ၊ ကို။ နေ အဘိသခ်ရောတိ၊ လုပ်။ အနဘိသခ်ရောန္တော၊ မပြုလုပ်သည်ရှိသော်။ အနဘိ-သင်္ခရောတယန္တော၊ မစေ့ဆော်သည်ရှိသော်။ လောကေ၊ ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကိုမျှ။ နေ ဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ အနုပါဒိယံ၊ မစွဲလမ်းသည်ရှိသော်။ နေ ပရိတဿတိ၊ မတပ်မက်။ အပရိတဿံ၊ မတပ်မက်သည်ရှိသော်။ ပစ္စတ္တဉ္ဉေव၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ကိလေသာငြိမ်း၏။ "ဇာတိ၊သည်။ ပ။ နေ ဗ္ဗတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ (ဆင်ခြင်၏ ဟူလို။)

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သုခံ ဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အကယ်၍ ခံစားအုံ့။ "သာ၊ ထိုသုခဝေဒနာသည်။ အနိစ္စာတိ၊မမြဲ"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊၏။ "အနဇ္ဇောသိတာတိ၊မကိုမတက် မစွဲလမ်းအပ်"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊၏။ "အနဘိနန္ဒိတာတိ၊မနှစ်သက်အပ်"ဟူ၍။ပဇာနာတိ၊၏။ ဒုက္ခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ပ။ အဒုက္ခမသုခံ ဝေဒနံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ သုခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အုံ့။ နံ၊ ထိုသုခဝေဒနာကို။ ဝိသံယုတ္တော၊ တဏှာ ဒိဋ္ဌိတို့နှင့် မယှဉ်သည် ဖြစ်၍။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ ဒုက္ခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ပ။ အဒုက္ခမသုခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ပ။ ဝေဒယတိ၊ ၏။

သော၊ သည်။ ကာယပရိယန္တိကံ၊ ကိုယ် (ပဋိဂ္ဂါဒကာယ) အပိုင်းအခြားရှိသော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယမာနော၊ ခံစားသည်ရှိသော်။ "ကာယပရိယန္တိကံ၊ သော။ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယာမိတိ၊ ခံစား၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇီဝိတပရိယန္တိကံ၊ အသက် (မနောဒ္ဓါတု)အပိုင်းအခြားရှိသော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ "ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ ဇီဝိတက္ခယာ၊ အသက်

၏ ကုန်ခန်းခြင်းမှ။ ဥဒ္ဒဲ၊ အထက်၌။ ဣဝေ၊ ဤဘဝ၌သာလျှင်။ သမ္ဘဝေယိတာနိ၊ အလုံးစုံသော ဝေဒနာတို့သည်။ အနဘိနန္ဒိတာနိ၊ မနှစ်သက်ဆဲပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သီတီဘဝိဿန္တိ၊ ငြိမ်းပျောက်ကုန်လတ္တံ့။ သဒိဏ္ဍာနိ၊ အရိုးစုဝတ်ကိုယ်ကောင်တို့သည်။ အဝသိဿန္တိတိ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်လတ္တံ့"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ကုမ္ဘကာရပါကာ၊ ဖိုးထိန်းသည်တို့၏ ဖိုးဖုတ်ရုတဲမှ။ ဥဏ္ဏေ၊ ပူသော။ ကုမ္ဘေ၊ ဖိုးကို။ ဥဒ္ဒရိတ္မာ၊ ထုတ်နုတ်ဆောင်ယူ၍။ သမေ၊ ညီညွတ်သော။ ဘူမိဘာဂေ၊ မြေအပြင်၌။ ပဋိသိဿေယျ၊ တဖန် (ပျောမုံ၍) ထားရာ၏။ တတြ၊ ထိုသို့ထားရာ၌။ ယာယံ ဥဏ္ဏာ၊ အကြင်အပူဒေါသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သာ၊ ထိုအပူဒေါသည်။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ ဥပသမေယျ၊ ငြိမ်းပျောက်ရာ၏။ ကပလ္လာနိ၊ ဖိုးခွက်တို့သည်။ အဝသိဿေယျုံ ဿေယျထာပိ၊ ကြွင်းကျန် တည်နေကုန်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ ခေါ၊ သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ထိုင်ဘုရား မိန့်တော်မူမည့်စကားကို။ ကိ ဟညထ၊အဘို့မှတ်ထင်ကုန်သနည်း။ ခီဏာသဝေါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပုညာဘိသင်္ခါရံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ အဘိသင်္ခရေယျ အပိ နု ခေါ၊ ပြုလုပ်ရာသလော။ အပုညာဘိသင်္ခါရံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ပ။ အာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရံ ဝါ၊ကိုလည်း။ အဘိသင်္ခရေယျ အပိ နု ခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဗြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ ဤအမေးစကားသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ သမ္ဘဝေသာ ဝါ ပန၊ အလုံးစုံအားဖြင့်ကား။ ဝါ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့သည်။ အသတိ၊ မရှိကုန်လတ်သော်။ သင်္ခါရနိရောဓော၊ သင်္ခါရတို့၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်သည်။ ပညာယေထ အပိ နု ခေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ၏။ (နော ဟေတံ ဘန္တေ ပေးပြု၊ နာ့မရှိပ် အစ ဇရာမရဏံ အဆုံးရှိသော ဝါကျများကိုလည်း ဤနည်းကိုမှီ၍ သမ္ပန်။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ-ကောင်းစွ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတံ၊ ဤ (အကြောင်းတရားမရှိလျှင် အကျိုးတရားမဖြစ်ဟူသော) စကားသည်။ ဧတံ၊ ဤအခြင်းအရာအတိုင်းတည်း။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နု၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သဒ္ဓဟထ၊ ယုံကြည်ကြကုန်လော့။ အဓိမုစ္စထ၊ ဆုံးဖြတ်ကြကုန်လော့။ ဣတ္ထ၊ ဤစကား၌။ နိက္ကင်္ခါ၊ ယုံမှားမရှိကုန်သည်။ နိဗ္ဗိစိကိစ္ဆာ၊ တွေးတောခြင်းမရှိကုန်သည်။ ယောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဧသေဝ၊ ဤအကြောင်းတရားမရှိလျှင် အကျိုးတရားမဖြစ်ခြင်း (နိဗ္ဗာန်) သည်သာလျှင်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ အန္တော ဘဝတိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားတည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (သုတ်အစပြန်သတ်။)

ဝဋ္ဋမ်၊ ဝဋ္ဋသုတ်တည်း။

၂-ဥပါဒါနသုတ်

၅၂။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပါဒါနိဟေတု၊ ဥပါဒါန်တို့၏ အစီးအပွါး (အကြောင်းအာရုံ) ဖြစ်ကုန်သော။ ဟေတု၊ တေဘူမကဓမ္မရာဇာတို့၏။ အဘာဝါနုပဿိ-နော၊ သာယာဇွယ်ဟု အမန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသောသူ၏ (သန္ဓာန်၌)။ ဥဏှာ၊ ဥဏှာသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ထိုးပွါး၏။ (ဥဏှာပဋ္ဌာန ဥပါဒါန်စသည် ပေးပြု။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ပြစ်သင့်ပြစ်ရာဥပမာကို မိန့်တော်မူအုံ့။ ဒဿနံ ဝါ ကဋ္ဌဝါဟာနံ၊ ဆယ်ဝါဟာကုန်သော ထင်းတို့၏ရင်း။ ဝိဿာယ ဝါ ကဋ္ဌဝါဟာနံ၊ဝါဟာနှစ်ဆယ်သော ထင်းတို့၏ရင်း။ တိ ံသာယ ဝါ ကဋ္ဌဝါဟာနံ၊ ဝါဟာ သုံးဆယ်သောထင်းတို့၏ရင်း။ စတ္တာရီသာယ ဝါ ကဋ္ဌဝါဟာနံ၊ ဝါဟာ လေးဆယ်သော်ထင်းတို့၏ရင်း။ မဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ ကြီးလှစွာသော မီးပုံသည်။ ဧလေယျ၊ ထောက်ပရာ၏။ တတြ၊ ထိုမီးပုံကြီး၌။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ကာလေန ကာလံ၊ (မီးအားနည်းရာ) တခါတခါ၌။ သုက္ခာနိ၊ ခြောက်သွေ့ကုန်သော။ တိဏာနိ စေဝ၊ မြက်တို့ကိုလည်း။ ပက္ခိပေယျ၊ထည့်ရာ၏။ သုက္ခာနိ၊ ကုန်သော။ ဂေါမယာနိ စ၊ နွားချေးတို့ကိုလည်း။ ပက္ခိပေယျ၊ရာ၏။ သုက္ခာနိ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌာနိ စ၊ ထင်းတို့ကိုလည်း။ ပက္ခိပေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ သော မဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ ထိုမီးပုံကြီးသည်။ တဒါဟာရော၊ ထိုမြက်, ထင်း, နွားချေး ဟူသော မီးစာ (အကြောင်း) ရှိသည်ဖြစ်၍။ တဒုပါဒါနော၊ ထိုမြက်, ထင်း, နွားချေးဟူသော လောင်စာ (အကြောင်း) ရှိသည်ဖြစ်၍။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော။ ဒီဃံ၊ ရှည်လျားစွာသော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး။ ဧလေယျ၊ တောက်ပရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ယောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပါဒါနိယေသု၊ ဥပါဒါန်တို့၏ အစီးအပွါး (အကြောင်းအာဂုံ) ဖြစ်ကုန်သော။ ဧမေသု၊ တောဘုမကတရားတို့၌။ အာဒီနဝါနုပဿိနော၊ အပြစ်ကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိယရတော၊ ၏ (သန္ဓာန်၌)။ တဏှာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ (တဏှာနိရောဓာ စသည် ပေးပြီ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ အဿနံ ဝါ ကဋ္ဌဝါဟာနံ၊ တို့၏ရင်း။ပ။ ဧလေယျ၊ ရာ၏။ တတြ၊ ထိုမီးပုံကြီး၌။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ မဟာအဂ္ဂိ-က္ခန္ဓော၊ သည်။ ပုရိမဿ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ ဥပါဒါနဿ စ၊ လောင်စာ၏လည်း။ ပရိယာဒါနာ၊ ကုန်သွားခြင်းကြောင့်။ အညဿ စ၊ တပါးသောလောင်စာကိုလည်း။ အနုပဟာရာ၊ မထည့် မပို့ ဆောင်ခြင်းကြောင့်။ အနာဟာရော၊ မီးစာလောင်စာမရှိသည်ဖြစ်၍။ နိပ္ပာယေယျ၊ ငြိမ်းပျောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ယောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-သံယောဇနသုတ်

၅၃။ (သာဝတ္ထိယံမှ သမုဒယော ဟောတိ အတိ၍ရှေသုတ်နှင့်တူ၏။သံယောဇနီယေသု၊သံယော ဇဉ်တို့၏ အစီးအပွါး (အကြောင်းအာဂုံ) ဖြစ်ကုန်သောဟု ပေးသည်သာထူး၏။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ထေလပ္ပဒီပေါ၊ ဆီမီးသည်။ တေလဉ္စ၊ ဆီကိုလည်း။ ဝဋ္ဋိဉ္စ၊ ဝဲ၍။ ဥဒ္ဒိဿ၊ မီးစာကိုလည်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ဈာယေယျ၊ တောက်ပရာ၏။ တတြ၊ ထိုဆီမီး၌။ ပုရိသော၊ သည်။ ကာလေန ကာဏံ၊ (ဆီအားနည်းရာ, မီးစာအားနည်းရာ) တခါတခါ၌။ တေလံ၊ ဆီကို။ အာသိဉ္စေယျ၊ လောင်းထည့်ရာ၏။ ဝဋ္ဋိ ံ၊ မီးစာကို။ ဥပသံဟရေယျ၊ ကပ်ဆောင်တပ်ထည့်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ ဟိ၊ လျှင်။ သော ထေလပ္ပဒီပေါ၊ ထိုဆီမီးသည်။ တဒါဟာရော၊ ထိုဆီ,မီးစာ ဟူသော အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ တဒုပါဒါနော၊ ထိုဆီ,မီးစာဟူသော လောင်စာရှိသည်ဖြစ်၍။

စိရံ၊ သော။ ဒီဃံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ လုံး။ ဇလေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာ လျှင်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ (ပဋိလောမဝါကျမျှားကိုလည်း နည်းမှီ၍ အနက်သမ္ဗန်လေ။)

တတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-စုတိယသံယောဇနသုတ်

ဤ ၅၄။ (ဤသုတ်သည် ရှေးသုတ်နှင့်တူပြီ၊ နိဒါန်းဝါကျမပါသည်သာ ထူး၏။)

စတုတ္ထ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-မဟာရုက္ခသုတ်

၅၅။ (သာဝတ္ထိယံမှ သမုဒယောတိ အထိပေးပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ။ မဟာ-ရုက္ခော၊ သစ်ပင်ကြီးသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တဿ၊ ထိုသစ်ပင်ကြီး၏။ ယာနိ စေ မူလာနိ၊ အကြင်အမြစ်တို့သည်လည်း။ အဝေါဟာနိ၊ အောက်သို့ဆင်းသွားကုန်၏။ ယာနိ စ မူလာနိ၊ အကြင်အမြစ်တို့သည်လည်း။ တိရိယဂ်မာနိ၊ ဘေး(ဘီလာ)သို့ ပြာသွားကုန်၏။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။ တာနိ၊ ထိုအမြစ်တို့သည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဩတ်၊ အဆီကို။ အဘိဟရန္တိ၊ ရွေးရှု ပို့ဆောင်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं ဟိ၊ လျှင်။ သော မဟာရုက္ခော၊ ထိုသစ်ပင်ကြီးသည်။ တဒါ-ဟာရော၊ ထိုအမြစ်ဟူသော အမှီရှိသည်ဖြစ်၍။ စိရံ၊ သော။ ဒီဃံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ လုံး။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ (ဧवमेव ခေါ စသည် ပေးပြီ။)

(ဥပါဒါနိယေသုမှ နိရောဓော ဟောတိ အထိ ပေးမြဲ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ။ မဟာရုက္ခော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏)။ အထ၊ ထိုနောက်၌။ ပုရိသော၊ သည်။ ကုဒ္ဒါလပိဋ္ဌကံ၊ ပေါက်တူး, ချင်းတောင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၍။ အာဝဋ္ဋေယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တं ရုက္ခံ၊ ထိုသစ်ပင်ကို။ မူလေ၊ အမြစ်၌။ ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏။ မူလံ၊ အမြစ်ကို။ ဆိန္နိတ္မာ၊ ဖြတ်ပြီး၍။ ပလိဃေယျ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ တူးရာ၏။ ပလိဃေတ္မာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှတူးပြီး၍။ မူလာနိ၊ အမြစ်ဟူသမျှတို့ကို။ ဥद्ध ရေယျ၊ ထုတ်နုတ်ဆောင်ယူရာ၏။ အန္တမသော၊ အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်။ ဥသီရနာဠိမတ္တာနိပိ၊ ပန်းရင်း ကြာရိုးမျှရှိသော အမြစ်တို့ကိုသော်လည်း။ ဥद्ध ရေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တं ရုက္ခံ၊ ထိုသစ်ပင်ကို။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံ၊ အပိုင်းပိုင်းအပြတ်ပြတ်။ ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံ၊ အပိုင်းပိုင်းအပြတ်ပြတ်။ ဆိန္နိတ္မာ၊ ဖြတ်ပြီး၍။ ဖာလေယျ၊ ခွဲရာ၏။ ဖာလေတ္မာ၊ ခွဲပြီး၍။ သကလိကံ သကလိကံ၊ အခြမ်းခြမ်း အစိတ်စိတ်။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ သကလိကံ သကလိကံ၊ အခြမ်း ခြမ်း အစိတ်စိတ်။ ကရိတ္မာ၊ ပြုပြီး၍။ဝါတာတပေ၊ လေနေဖုံ၌။ ဝိသောသေယျ၊ခြောက်သွေ့စေရာ ၏။ ဝါတာတပေ၊ လေနေဖုံ၌။ ဝိသောသေတ္မာ၊ ခြောက်သွေ့စေပြီး၍။ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်။ ဍဟေယျ၊ တိုက်ရာ၏။ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်။ ဍဟေတ္မာ၊ တိုက်ပြီး၍။ မသိं ၊ မီးသွေး(ပျာ)ကို။ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ မသိं ၊ မီးသွေး(ပျာ)ကို။ ကရိတ္မာ၊ ပြုပြီး၍။ မဟာဝါတေ ဝါ။ ကြီးသောလေထဲ၌မူလည်း။ ဝိဓေ-ယျေယျ၊ လွင့်ပစ်ရာ၏။ ဝိဓေသေတ္မာယ၊ လွင့်ပြန်သော ရေအယဉ်ရှိသော။ နဒိယာ ဝါ၊ မြစ်၌ မူလည်း။ ပဝါဟေယျ၊ မျှောရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं ဟိ၊ လျှင်။ သော မဟာရုက္ခော၊ ထိုသစ်ပင် ကြီးသည်။ ဥဒ္ဓီနမူလော၊ အကြင်းမရှိပြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရှိသည်။ တာသာဝတ္ထုကတော၊

ထန်းပင်၏တည်ရာ(ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီးသည်။ အနုဘာဝဝံကတော၊ တပန်မပြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီးသည်။ အာယတိ၊နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ မပြစ်ပေါ် ခြင်းသဘောရှိသည်။ အဃ၊ ပြစ်ရာ၏။ (စဝမေဝ ခေါ စသည် ပေးမြဲ။)

ပဌမ၊ ငါးရုပြောက်သောဆုတ်တည်း။

၆-ဒုတိယမဟာဝဂ္ဂသုတ်

- ၅၆။ (ဤသုတ်သည် ရှေးသုတ်နှင့်တူပြီ၊ နိဒါန်းဝါကျမပါသည်သာ ထူးခြားရ၏။)

ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောဆုတ်တည်း။

၇-တရုဏရူက္ခသုတ်

- ၅၇။ (သာဝတ္ထိယံမှ သမုဒယော ဟောတိ အထိ ပေးမြဲ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ တရုဏောဝ၊ နုပျို (ငယ်) သော။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ပုရိသော၊သည်။ တဿ၊ ထိုသစ်ပင်ငယ်၏။ မူလာနိ၊ အမြစ်တို့ကို။ ကာလေန ကာလံ၊ (သင့်လျော်ရာ) တခါတခါ၌။ ပလိခဏ္ဍေယျ၊ သုတ်သင်ရာ၏။ ကာလေန ကာလံ၊ (သင့်လျော်ရာ) တခါတခါ၌။ ပံသုံ၊ မြေမှုံ့ကို။ ဒဒေယျ၊ တည့်ပေးရာ၏။ ကာလေန ကာလံ၊ (သင့်လျော်ရာ)တခါတခါ၌။ ဥဒကံ၊ရေကို။ ဒဒေယျ၊ လောင်းပေးရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စဝံ ဟိ၊လျှင်။ တရုဏောဝ၊ နုပျို(ငယ်)သော။ သော ရုက္ခော၊ထိုသစ်ပင်သည်။ တဒါဟာရော၊ ထိုမြေ, ရေဟူသော အစာ (အကြောင်း)ရှိသည်ဖြစ်၍။ တရုပါဒါနေဝ၊ ထိုမြေ, ရေဟူသော အမှီရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝုဍ္ဎိ၊ ကြီးပွါးခြင်းသို့။ ဝိရူဠှိ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ကျယ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ (စဝမေဝ ခေါ စသည် ပေးမြဲ။)

(ပဋိလောမ-ဝါကျများကိုလည်း နည်းပေါ်၍ သမ္ပန်။)

သတ္တမ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောဆုတ်တည်း။

၈-နာဝရူပသုတ်

- ၅၈။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံယောဇနိယေသု၊ သံယောဇဉ်တို့၏ အာဝဇ္ဇမြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ အဿာဒါနုပဿီနော၊ သာယာမှုယ်ဟု အမှန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသောသူ၏ သဉ္ဇာန်၌။ နာဝရူပဿ၊ နာယ်ရှုပ်၏။ အဝက္ကန္တိ၊ သက်ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (နာဝရူပဟရွယာစသည် ပေးမြဲ။)

(သေယျထာပိစသော ဥပမာနဝါကျ ဥပမေယျဝါကျများနှင့် ပဋိလောမ ဝါကျများကိုလည်း နည်းပေါ်၍ သမ္ပန်။)

အဋ္ဌမ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောဆုတ်တည်း။

၉-ဝိညာဏသုတ်

၅၉။ (ဤသုတ်လည်းမထူးပြီ။ ဝိညာဏသာ၊ ဝိညာဏ်၏။ အဝဂ္ဂန္တီ၊ သက်ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟုသမ္ဘန်။)

နဝမ်၊ ကိုးရမ်ပြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-နိဒါနသုတ်

၆၀။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုရုသု၊ ကုရုတိုင်းတို့၌။ ကမ္မာသဓမ္မံ နာမ၊ ကမ္မာသမမည်သော။ ကုရုနံ၊ ကုရုတိုင်းသားတို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မိं၊ ထိုနိဂုံး၌။) ဝိဟရတိ၊၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ပ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီးတဲ့ချီးထိုက်ပေစု။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အပ္ပဋိ၊ မပြစ်စဘူး အဦးအသစ်ပြစ်ပေစု။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အယံ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်။ ယာဝ ဂမ္ဘီ-ရော စ၊ အလွန်နက်လည်းနက်၏။ ဂမ္ဘီရာဝဘာသော စ၊ နက်လည်းနက်ယောင်ရှိ၏။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ပင်ပြစ်သော်လည်း။ မေ၊ တပည့်တော်၏ဉာဏ်၌။ ဥတ္တာနကုတ္တာနကော ဝိယ၊ အလွန်တိမ် (ပေါ်လွင်) သကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်လှာပါ၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာ အဝစ၊ မဆိုလင့်။ အာနန္ဒ၊ နာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာ အဝစ၊ မဆိုလင့်။ အာနန္ဒ၊ နာ။ အယံ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ သည်။ ဂမ္ဘီရော စေဝ၊ နက်လည်းနက်၏။ ဂမ္ဘီရာ-ဝဘာသော စ၊ နက်လည်းနက်ယောင်ရှိ၏။ အာနန္ဒ၊ နာ။ တေသာ ဧဝမ္ပိ သေ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားကို။ အနနုဗောဓေ၊ (ဉာတပရိညာ အစွမ်းအားဖြင့်)အဖန်ဖန်မသိခြင်းကြောင့်။ အပ္ပဋိဝေ၊ (တီရဏပရိညာ, ပဟာနပရိညာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်)ထိုးထွင်းမှု မသိခြင်းကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ မျှားပြားလှစွာသော။ အယံ ပဇာ၊ ဤသတ္တဝါသည်။ တန္တာကုလကဇာတာ၊ ချည်ဝင်, ချည်ထွေး ကဲ့သို့ပြစ်သော ရှုတ်ထွေးခြင်းရှိသည်ပြစ်၍။ ဝါ-ရှုတ်ထွေးသော သိစ္ဆာချည်သဖွယ်ပြစ်သည်ပြစ်၍။ ကုလဂဏ္ဌိကဇာတာ၊ ယက်ကန်းသည်တို့၏ အစာတင်ထားသောချည်ထုံး, ချည်မျှင် သဖွယ်ပြစ် သည်ပြစ်၍။ ဝါ-ဂုက်သိုက်သဖွယ် ပြစ်သည်ပြစ်၍။ မုဇ္ဇပဗ္ဗဇာတာ၊ ဖြူဆံပြက်, ပြိုတ်ပြက်သဖွယ် ပြစ်သည်ပြစ်၍။ အပါယံ၊ ကြီးပွါးခြင်း ချမ်းသာခြင်းမရှိသော။ ဒုဂ္ဂတိं၊ ဆင်းရဲ၏ ပြစ်ရာဌာန ပြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ ချမ်းသာအပေါင်းမှ ဖရိုဖရဲကျရာပြစ်သော။ သံသာရံ၊ အပါယ်သံသရာကို။ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်မြောက်နိုင်။ (ကြင်းဝါကျတို့၌ အထူးမရှိ။)

၇-ဒသမ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဆဋ္ဌေ၊ သော။ ဒုက္ခဝေဒါ၊သည်။ နိဋ္ဌိတောပြီ။

တဿ၊ထိုဒုက္ခဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ပရိဝီမံသနုပါဒါနံ၊ ပရိဝီမံသနသုတ်, ဥပါဒါနသုတ်ဌင်း။ ဒွေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ စ၊ သံယောဇနသုတ်, ဒုတိယသံယောဇနသုတ်တို့ဌင်း။ မဟာရုက္ခေန၊ မဟာ ရုက္ခအမည်ဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဒွေ၊ မဟာရုက္ခသုတ်, ဒုတိယ မဟာရုက္ခ သုတ်ဟူသော နှစ်သုတ်တို့ဌင်း။ တရုဏေန စ၊ တရုဏအမည်ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊သော။ သတ္တမံ၊

ခုနစ်သုတ်မြောက် တရုဏရုက္ခသုတ်ရင်း။ နာမရူပဉ္စ၊ နာမရူပသုတ်ရင်း။ နိဒါနေန စ၊ နိဒါနသုတ်နှင့်တကွလည်း။ ဝိညာဏ၊ ဝိညာဏသုတ်ရင်း ။တေ ဒသ၊ထိုဆယ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၃-မဟာဝဂ်

၁-အဿုတဝါသုတ်

၆၁။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။အာရာဓယေ ပေးပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဿုတဝါ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပြီးသော အာဂမ အဓိဂမ မရှိသော။ဝါ-အာဂမ အဓိဂမကို နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားခြင်း မရှိသော။ ပုထုဇဉ်နော့! ပုထုဇဉ်သည်။ စာတုမဟာဘူတိကသို့၊ လေးပါးကုန်သော မဟာဘုတ်ရုပ်တို့ကြောင့်ဖြစ်ပေါ် လာသော။ဣမသို့ ကာယသို့၊ ဣဏိုယ်၌။နိဗ္ဗိန္ဒေယျပါ၊ငြီးငွေ့မလည်း ငြီးငွေ့နိုင်သေး၏။ ဝိရဇ္ဇေယျပါ၊မတပ်မက်မှုလည်း မတပ်မက်နိုင်သေး၏။ဝိမုစ္စေယျပါ၊လွတ်မြောက်မှုလည်း လွတ်မြောက်နိုင်သေး၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိသ ဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ စာတုမဟာဘူတိကဿ၊ လေးပါးကုန်သော မဟာဘုတ်ရုပ်တို့ကြောင့်ဖြစ်ပေါ် လာသော။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဣဏိုယ်၏။ ဝါ- ဣဏိုယ်ကို။ အာစယောပိ၊ တိုးပွါးခြင်းကိုလည်း။ အပစယောပိ၊ မတိုးပွါး (ဆုတ်ယုတ်) ခြင်းကိုလည်း။အာဒါန၊ ယူခြင်း (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) ကိုလည်း။ နိက္ခေပနမ္ပိ၊ ပစ်ချခြင်း (သေခြင်း)ကိုလည်း။ ဒိဿတိ၊ တွေ့မြင်အပ်၏။ တဿ၊ ကြောင့်။ တတြ၊ ထိုကိုယ်၌။ အဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊သည်။ နိဗ္ဗိန္ဒေယျပါ၊၏။ ဝိရဇ္ဇေယျပါ၊၏။ ဝိမုစ္စေယျပါ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ယဉ္စ ခေါ၊ တေ၊ ဣဒံ ဣဏိုယ်ကို။ စိတ္တံ ဣတိပိ၊ စိတ္တဟူ၍လည်း။ မနော ဣတိပိ၊ မနောဟူ၍လည်း။ ဝိညာဏံ ဣတိပိ၊ ဝိညာဏဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ခေါ် ဆိုအပ်၏။ တတြ၊ ထိုစိတ်၌။ အဿုတဝါ၊သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ နိဗ္ဗိန္ဒိတုံ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဝိရဇ္ဇိတုံ၊ မတပ်မက်ခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဝိမုစ္စိတုံ၊ လွတ်မြောက်ခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိသ ဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဣဏိုယ်ကို။ (ဟိ-နိပါတ်မျှ။) ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်လျားစွာ သော နေ့ညဉ့် ကာလပတ်လုံး။ အဿုတဝတော၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ သည်။ "ဣဏိုယ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ ဣဏိုယ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော၊ ဣဏိုယ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်း"ဟူ၍။ အဇ္ဈောသိတံ၊ မျိုမတတ် စွဲလမ်းအပ်၏။ မမာယိတံ၊ မြတ်နိုးအပ်၏။ ပရာမट्ठं၊ မှားမှားယွင်းယွင်းသုံးသပ်အပ်၏။ တဿ၊ ကြောင့်။ တတြ၊ ထိုစိတ်၌။ အဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ နိဗ္ဗိန္ဒိတုံ၊ ငှါ။ နာလံ၊ နိုင်။ ဝိရဇ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ နာလံ၊ နိုင်။ ဝိမုစ္စိတုံ၊ ငှါ။နာလံ၊နိုင်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ စာတုမဟာဘူတိကံ၊ သော။ ဣမံ ကာယံ၊ ဣဏိုယ်သို့။ ဝါ- ကို။ အတ္တတော၊ အတ္တဟူ၍။ ဥပဂစ္ဆေယျ၊ ကပ်ရောက်မူကား။ ဝါ-စွဲလမ်းမူကား။ ဝရံ၊ ကောင်းမြတ်ပါသေး၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သို့။ ဝါ-ကို။ ဥပဂစ္ဆေယျ၊ ကပ်ရောက်မူကား။ ဝါ-စွဲလမ်းမူကား။နု တော့ဝ ဝရံ၊ မကောင်းမြတ်သည်သာတည်း။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။

ကိုယ်ဟောတဲ့၊ နည်း။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ကေမ္မိ ဝဿံ၊တနှစ်ပတ်လုံးလည်း။ တိဋ္ဌမာနော၊တည်ရှိသော။ပ။ ဝဿသတမ္ပိ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံးလည်း။ တိဋ္ဌမာနော၊ သော။ ဘိယျောပိ၊ တရာထက်အလွန် လည်း။ တိဋ္ဌမာနော၊ သော။ စာတုမဟာဘူတိကော၊ သော။ အယံကာယော၊ ကို။ ဒီဃတိ၊ တွေ့မြင်အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဉ္စ ခေါ၊ တေ၊ အကြင်စိတ်ကို။ စိတ္တံ ဣတိပိ၊ စိတ္တဟူ၍ရင်း။ မနော ဣတိပိ၊မနဟူ၍ရင်း။ ဝိညာဏံ ဣတိပိ၊ ဝိညာဏဟူရင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုစိတ်သည်။ ရတ္တိယာ စ၊ ညဉ့်၌ရင်း။ ဒိဝသဿ စ၊ နေ့၌ရင်း။ အညမေဝ၊ အခြားတမျိုးသာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အညံ ဝေ၊ အခြားတမျိုးသာလျှင်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊အုံ့။ မဏ္ဍူကော၊ မျောက်သည်။ အရညေ၊ တောအုပ်အတွင်း၌။ ပဝနေ၊ စည်ကားသောတော၌။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ သာခံ၊ သစ်ကိုင်းကို။ ဂဏှာတိ၊ကိုင်ဆွဲ၏။ တံ၊ ထိုသစ်ကိုင်းကို။ မုဉ္စိတ္မာ၊ လွှတ်၍။ အညံ၊ တပါးသော သစ်ကိုင်းကို။ ဂဏှာတိ၊ ဆွဲကိုင်ပြန်၏။ တံ၊ ထိုတပါးသောသစ်ကိုင်းကို။ မုဉ္စိတ္မာ၊ လွှတ်ပြန်၍။ အညံ၊ တခြားသောသစ်ကိုင်းကို။ ဂဏှာတိ၊ ဆွဲကိုင်ပြန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवमेव၊သာလျှင်။ပ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တတြ၊ ထိုစွဲလမ်းရာ၌။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဣတိ ဣမသ္မိံ ။ပ။ ဟောတိ၊ ဟောတိ ဟူသော။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံယेव၊ ပဋိစ္စသမุป္ပါဒ်ကိုသာလျှင်။ သာရုက်၊ ကောင်းစွာ။ ယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं၊ ဤသို့။ ပဿံ၊ ရှုမြင်သော။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယသာဝကော၊သည်။ ရူပသ္မိံမှ၊ ရူပ်၌လည်း။နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ပ။ ဝိညာဏသ္မိံမှ၊ ဝိညာဏ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့လတ်သော်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ ဝိရာဂါ၊ မတပ်မက်ခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာမှ လွှတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာမှ လွှတ်လတ်သော်။ ဝိမုတ္တမိတိ၊ လွှတ်ပြီဟူသော။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဒီကာဝေါတိ စသည် ပေးပြီ။)

ပဌမံ၊ ဗဇ္ဈမသုတ်တည်း။

၂-ဒုတိယအဿုတဝါသုတ်

(၆၂။ သာဝတ္ထိယံမှ နာလံ ဝိမုစ္စိတုံ အတိဝင်း၊ ဝရံ ဘိက္ခဝေမှ အညံ နိရုဇ္ဈတိ အတိဝင်း ပေးပြီ။)

(တတြ၊ဘိက္ခဝေ။ပ။နိရုဇ္ဈတိတိလည်း ပေးပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုခဝေဒနိယံ၊ သုခဝေဒနာ၏ အစီးအပွါး(အကြောင်း)ဖြစ်သော။ ဖဿံ၊ ဖဿကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သုခဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သုခဝေဒနိယဿ၊ သုခဝေဒနာ၏ အစီးအပွါးဖြစ်သော။ တဿေव ဖဿဿ၊ ထိုဖဿ၏သာလျှင်။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ တဇ္ဇံ၊ ယုံဖဿအားလျော်သော။ ယံ ဝေဒယိတံ၊ အကြင် ခံစားအပ်သောဝေဒနာသည်။ သုခဝေဒနိယံ၊ သုခဝေဒနာ၏ အစီးအပွါး ဖြစ်သော။ ဖဿံ၊ ဖဿကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော။ယာ သုခဝေဒနာ၊ အကြင်သုခဝေဒနာ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သာ၊ ထိုသုခဝေဒနာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ သာ၊ သည်။ ဥပသမ္မတိ၊ ငြိမ်း၏။ (ဒုက္ခဝေဒနာ အဒုက္ခမသုခ 'ဥပေက္ခာ' ဝေဒနာတို့၌လည်း ဤနည်းမှီး၍ ပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဒ္ဒိန္ဒံ ကဋ္ဌာနံ၊ ထင်းချောင်းနှစ်ချောင်းတို့၏။ သံဃဋ္ဋန-သမောဓာနာ၊ တိဓိုက်ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်။ ဥဿာ၊ အဋ္ဌေသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တေဘော၊ အခိုးအပူသည်။ အဘိနိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ တေသံယေဝ ဒ္ဒိန္ဒံ ကဋ္ဌာနံ၊ ထိုထင်းချောင်းနှစ်ချောင်းတို့၏သာလျှင်။ နာနာဂတာဝိနိဗ္ဗောဂါ၊ အသီးအခြားပြုခြင်း, ကွဲကွာခြင်းကြောင့်။ တဇ္ဇာ၊ ထိုတိဓိုက်ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ယာ ဥဿာ၊အကြင်အဋ္ဌေသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သာ၊ ထိုအဋ္ဌေသည်။ နိဗ္ဗုတ္တတိ၊ ချုပ်၏။ သာ၊ သည်။ ဝူပသမ္မတိ၊ ငြိမ်း၏။ (ဝေမေဝ ခေါ။ပ။ ပဇောနာတိတိ ပေးပြု။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ပုဏ္ဏမံသုပမသုတ်

၆၃။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။အနုဂ္ဂဟာယဝါကျကို နိဒါနသံယုတ် ၁-ဗုဒ္ဓဝဂ် ၂-ဝိဘင်္ဂသုတ် ၂-အပိုဒ်ကိုရှု၍သမ္မန်။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အာဘယ်သို့လျှင်။ ကဗဠီကာရော၊ သော။ အာဟာရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဒ္ဒေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဇာယမ္ပတိကာ၊ လင်မယားတို့သည်။ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော။ သမ္ဗလံ၊ လမ်းတွက်ရိက္ခာကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ကန္တာရမဂ္ဂံ၊ အစာရေစာရှားပါးသော ဧရိုးခဲသို့။ ပဋိပဇ္ဇေယ္ယုံ၊ သွားကြကုန်ရာ၏။ တေသံ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့၏။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သော။ မနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးကို တိုးပွါးစေတတ်သော။ ဧကပုတ္တကော၊ တဦးတည်းသော သားကလေးသည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ တေသံ ဒ္ဒိန္ဒံ ဇာယမ္ပတိကာနံ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်။ ကန္တာရဂတာနံ၊ အစာရေစာရှားပါးသော ခရီးခဲသို့ သွားနေကြကုန်စဉ်။ပရိတ္တာ၊ အနည်းငယ်သော။ ယာ သမ္ဗလ-မတ္တာ၊ အကြင်လမ်းရိက္ခာကလေးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သာ၊ ထိုလမ်းရိက္ခာကလေးသည်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ ခန်းခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယ္ယ၊ ရောက်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့၏။ အနတိဏ္ဏော၊မလွန်မြောက်သေးသော။ ကန္တာရာဝေသသော စ၊ ခရီးခဲအကြင်းသည်လည်း။ သိယာ၊ ရှိရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။အထ ခေါ၊ ၌။ တေသံ ဒ္ဒိန္ဒံ ဇာယမ္ပတိကာနံ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့၏။ "အမှာကံ ခေါ၊ ငါတို့၏။ ပရိတ္တာ၊ သော။ ယာ သမ္ဗလမတ္တာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သာ၊ သည်။ ပရိက္ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ပရိယာဒိန္နာ၊ ခန်းပြီ။ အနတိဏ္ဏော၊ သော"။ အယံ ကန္တာရာဝေသသော စ၊ ဤခရီးခဲ အကြင်းသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ရှိသေး၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပိယံ၊ သော။ မနာပံ၊ သော။ ဧမံ ဧကပုတ္တကံ၊ ဤတဦးတည်းသော သားကလေးကို။ ဝဓိတ္တာ၊ သတ်၍။ ဝလ္လူရော၊ အမဲခြောက်ကိုငင်။ သောဏ္ဍိကဉ္စ၊ (တံစီးထိုး၍လှမ်းအပ်သော) အသားခြောက်ကိုငင်။ ကရိတ္တာ၊ ပြု၍။ ပုဏ္ဏမံသာနိ၊ သား၏အသားတို့ကို။ ခါဒိတ္တာ၊ ခဲစားကုန်လျက်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော။ တံ ကန္တာရာဝေသသံ၊ ထိုခရီးကြင်း ခရီးကျန်ကို။ နိဿရေယ္ယာမ၊ ကူးမြောက်ကုန်ရာ၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သောငါတို့သည်။ မာ ပိနဿိမှာတိ၊ မပျက်စီးကုန်လင့်"ဟူသော။ ဧवံ၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒ္ဒေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဧတေ ဇာယမ္ပတိကာ၊ ထိုလင်မယားတို့သည်။ ပိယံ၊ သော။ မနာပံ၊ သော။ တံ ဧကပုတ္တကံ၊ ကို။ ဝဓိတ္တာ၊ ၍။ ဝလ္လူရော၊

၁။ အနိတ္ထိဏ္ဏောဟု လည်းရှိ၏။

ကိုရင်း။ သောဝဏ္ဏိကာ၊ ကိုရင်း။ ဟရိပ္ပဂ၊ ရှ။ ပုတ္တမံသာနိ၊ တို့ကို။ ဘိဒ္ဒ၊ ခဲစားကုန်လျက်။ ဝေ၊ ဤသို့သော။ တံ ကန္တာရုဝဝသေသံ၊ ကို။ နိတ္ထရေယျုံ၊ ကူးမြောက်ကုန်ရာ၏။ တေ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်။ ပုတ္တမံသာနိစေဝ၊ သားခ၏အသားတို့ကိုလည်း။ ခါဒေယျုံ၊ ခဲစားကုန်ရာ၏။ "ဧကပုတ္တက၊ တဉ်းတည်းသော သားကလေး။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဧကပုတ္တက၊ လေး။ ကဟံတိ၊ နည်း"ဟူ၍။ ဥရေ စ၊ ရင်ဘတ်၌လည်း။ ဟဒိုပိသေယျုံ၊ ထု၍ငိုကုန်ရာ၏။

(တံ ကိ" မညထ ဘိက္ခဝေ ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။တေ၊ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်။ ဒဝါ-ယ ဝါ၊ မြူးထူးပျော်ပါးခြင်းငှါလည်း။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟရေယ်ျ၊ အပိ နု၊ စားမျိုကုန်ရာသလော။ မဒါယ ဝါ၊ အားမာန်ယစ်မူးခြင်းငှါလည်း။ပ။ မဏ္ဍနာယ ဝါ၊ အရေအဆင်း လှပတင့်တယ်ခြင်းငှါလည်း။ပ။ ဝိဘူသနာယ ဝါ၊ အသားအရေ ပြည်ပြိုးခြင်းငှါလည်း။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟရေယ်ျ၊ အပိ နု၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ဟေ၊ဤအမေး စကားသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်။ ကန္တာရဏား (မကူးမြောက်သေးသော) ခရီးခဲကို။ ယာဝ နိတ္ထရတာတ္ထာယ ဝေ၊ ကူးမြောက်ရံ့ အကျိုးငှါသာလျှင်။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟရေယ်ျ၊ နနု၊ စားမျိုကုန်ရာသည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှေ။ ဝေ၊ မှန်ပါသည်ဘုရား။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ကပဋ္ဌကာရော၊ သော။ အာဟာရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌမ္ဘောတိ၊ မှတ်အပ်၏ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကပဋ္ဌကာရေ၊ သော။ အာဟာရေ၊ ကို။ ပရိညာတေ၊ (ပရိညာသုံးပါးပြင့်) ပိုင်းခြားရ၍ သိအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ပဉ္စကာမဂုဏေကော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး (ဟူသော အကြောင်း)ရှိသော။ ဝါ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို မှီသော။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ ဝါ၊ကို။ ပရိညာတော၊ ပိုင်းခြားရ၍ သိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဉ္စကာမဂုဏေကော၊ သော။ ရာဂေ၊ ကို။ ပရိညာတေ၊ သော်။ ယေန သံယောဇနေန၊ အကြင်သံယောဇဉ်နှင့်။ သံယုတ္တော၊ ယှဉ်နေသော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဣမံ ထောကံ၊ ဤကာမဘုံလောကသို့။ ပုန၊ တဇန်။ အာဂန္တေယျ၊ လာရာ၏။ တံ သံယောဇနံ၊ ထို(ဥဒ္ဓမ္ဘာဂိယ) သံယောဇဉ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဘဂ္ဂ၊ လျှင်။ ဖဿာဟာရော၊ကို။ ဒဋ္ဌမ္ဘော၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျ-ထာပိ၊ အုံ့။ နိစ္ဆမ္ဘာ၊ အရေမရှိသော။ ဂါဝီ၊ နွားမသည်။ကုန်ရုံ၊နံ့ရုံကို။နိဿာယ၊မှီ၍။ စေ တိဏ္ဍေယျ၊ အကယ်၍ တည်အုံ့။ ကုန်ရုံနံ့ကို၊ နံ့ရုံကို မှီကုန်သော။ ယေ ပါဏာ၊ အကြင်ပိုးတို့သည်။ (သန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏။) တေ၊ ထိုပိုးတို့သည်။ နံ့၊ ထိုအရေမရှိသော နွားမကို။ ခါဒေယျုံ၊ ကိုက်ခဲကုန်ရာ၏။ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ပ။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ပ။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်ကို။ပ။ ခါဒေယ်ျ၊ ကိုက်ခဲကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ အကျဉ်းချုံးဆုံ့။ နိစ္ဆမ္ဘာ၊ သော။ သာ ဂါဝီ၊ သည်။ ယံယဒေव၊အကြင် အကြင်အရပ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တိဏ္ဍေယျ၊ တည်အုံ့။ တနိဿိတာ၊ ထိုထိုအရပ်ကို မှီကုန်သော။ ယေ ပါဏာ၊ တို့သည်။ (သန္ဓိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ ထိုပိုးတို့သည်။ နံ့၊ ထိုအရေမရှိသော နွားမကို။ ခါဒေယျုံ၊ ကိုက်ခဲကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေव ခေါ၊ သာလျှင်။ ဖဿာဟာရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌမ္ဘောတိ၊ မှတ်အပ်၏ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယဿ၊သော။အာယာရော၊ ကို။ ပရိညာတော၊ သော်။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပရိညာတာ၊ ပိုင်းခြားရ၍ သိအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တိသု၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာသု၊ တို့ကို။ ပရိညာတာသု၊ ပိုင်းခြားရ၍ သိအပ်ကုန်လတ်သော်။ အရိယသာဝကဿ၊ သည်။ ဥတ္တရိ-ကရဏီယံ၊ အထက်၌ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ်မျှ။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ဝဒါမိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဍီ။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ မနောသဉ္စေတနာဟာရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌမ္ပေါ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဍီ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ သာဓိကပေါရိသာ၊ အလွန်နှင့်တက္ခ တသူတရပ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဝါ၊ တရပ်ကျော်ကျော်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ (ငါးတောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသည်ဟူလို။) ဝိတစ္ဆိ-ကာနုံ၊ ကင်းသောအလျှံရှိကုန်သော။ ဝိတရုမာနုံ၊ ကင်းသော အခိုးရှိကုန်သော။ အင်္ဂါရာနုံ၊ မီးကျီးတို့ပြင့်။ ပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်သော။ အင်္ဂါရကာသု၊ မီးကျီးပုံ မီးကျီးတွင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) အထ၊ ထိုမီးကျီးပုံနားဌ။ ဇိဝိတုကာမော၊ အသက်ရှင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ အမရိတုကာမော၊ သေခြင်းငှါ အလိုမရှိသော။ သုခကာမော၊ ချမ်းသာကို အလိုရှိသော။ ဒုက္ခပ္ပဋိကူလော၊ ဆင်းရဲဟူသော စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ တမေနုံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ ဗလဝန္တော၊ အားကြီးကုန်သော။ ဒွေ ပုရိသာ၊ ယောကျ်ားနှစ်ယောက်တို့သည်။ နာနာဗာဟာသု၊ အသီးသီးသော လက်မောင်းတို့ဌ။ ဂဟေတ္မာ၊ ကိုင်၍။ တံ အင်္ဂါရကာသုံ၊ ထိုမီးကျီးပုံ-မီးကျီးတွင်းသို့။ ဥပကဍ္ဎေယျုံ၊ ရှေးရှုဆွဲငင်ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဍီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုအသက်ရှင်လိုသော ယောကျ်ား၏။ စေတနာ၊ မီးကျီးတွင်းဌ ဆင်းလိုသော စေတနာသည်။ အာရကာဝ၊ (မရှိ)ဝေးကွာသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပဋ္ဌနာ၊ မီးကျီး တွင်းကို တောင့်တခြင်းသည်။ အာရကာ ဝေ၊ (မရှိ) ဝေးကွာသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ ပဏိဓိ၊ မီးကျီးတွင်းဌ ဆင်းလိုခဏ်ဟု ဆုတောင်းခြင်းသည်။ အာရကာ ဝေ၊(မရှိ)ဝေးကွာသည်သာ လျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဍီ။ ဟိ၊ အကြောင်းကို ပြဆိုအုံ့။တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။အဟံ၊ငါသည်။ ဣမံ အင်္ဂါရကာသုံ၊ ဤမီးကျီးတွင်းသို့။ ဧဝ ပဟတိဿာမိ၊ အကယ်၍ ကျဆုံ့။ တတော နိဒါနုံ၊ ထိုကျခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုကျခြင်းဟူသော အကြောင်းရှိသော။ မဟတံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့သော်ငင်း။ မရဏမတ္တံ၊ သေလောက်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသို့သော်ငင်း။နိဂစ္ဆာ-မိတိ၊ ရောက်အုံ့ဟု၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံအစည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (သေခြင်းဆင်းရဲနှင့် သေမတတ်ဆင်းရဲကို ကြောက်သောကြောင့်ဟူလို။) ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဍီ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ မနောသဉ္စေတနာဟာရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌမ္ဗောတိ၊မှတ်အပ်၏ဟု၍။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဍီ။ မနောသဉ္စေတနာယ၊ သော။ အာဟာရေ၊ ကို။ ပရိညာတေ၊ သော်။ ထိသော၊ ကုန်သော။ တဏှာ၊ တဏှာတို့သည်။ ဝါ၊ တ္ဍီကို။ ပရိညာတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ထိသု၊ကုန်သော။ တဏှာသု၊ တ္ဍီကို။ ပရိညာတာသု၊ ကုန်လတ်သော်။ အရိယသာဝကဿ၊ သည်။ ဥတ္တရိကရဏီယံ၊ အထက်၌ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ်မျှ။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟု၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဍီ။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဝိညာဏာဟာရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌမ္ဗော၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တ္ဍီ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ အာဂုစာရိ ၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်လေ့ရှိသော။ စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ဖမ်းကြ၍။ "ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အယံ၊ ဤသူသည်။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ အာဂုစာရီ၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်လေ့ရှိသော။ စောရော၊ ခိုးသူပါတည်း။ ဣမဿ၊ ဤခိုးသူအား။ ယံ၊ အကြင် ဒဏ်ကို။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိ၏။တံ ဒဏ္ဍံ၊ ထိုဒဏ်ကို။ ပဏေဟိ၊ ပေး(ထပ်)ပါလော့"ဟု၍။ ရညော၊ မင်းကြီးအား။ ဒဿေယျုံ၊ ပြကုန်ရာ၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ တမေနံ၊ ထိုခိုးသူကို။ "ဘော၊ အို မင်းချင်းယောကျ်ားတို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြလော့။ ဣမံ ပုရိသံ၊ ဤခိုးသူယောကျ်ားကို။ ပုဗ္ဗဏှာသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ သတ္တိသတေန၊ လုံချက်တရာပြင့်။ ဟနထ၊ သတ်ကြလော့"ဟု၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုအမိန့်ပေးရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုခိုးသူကို။ ပုဗ္ဗဏှာသမယံ၊ ၌။ သတ္တိသတေန၊

ပြင့်။ ဟာနေယျ၊ သတ်ကုန်ရာ၏။ အထ၊ ထိုမှနောက်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မဗ္ဗနှိုကသမယ်၊ နေ့လယ် အခါ၌။ "အမ္ဘော၊ ထို မင်းချင်းယောကျ်ားတို့။သော ပုရိသော၊ သည်။ ကထန္တိ၊ ဘယ်သို့နည်း" ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ဝဧယျ၊ ပြောဆိုမေးမြန်းရာ၏။ ဧဝ၊ မင်းကြီး။ တထေव၊ ရှေးနည်းအတူ သာလျှင်။ ဧဝံတိ၊ အသက်ရှင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ကုန်၏။(နံနက်မသောရှိ နေ့လယ် မေးကာ အသတ်ခိုင်းသပြင့် သတ်ရာ၌ရင်း, နေ့လယ် မသောရှိ ညနေမေးကာ အသတ်ခိုင်းသည်ပြင့် သတ်ရာ၌ရင်း နည်းမှီးရ၍ သမ္မန်။ တံ ကိ ံ မညထ ဘိက္ခဝေ၊ ပေးမြဲ။) သော ပုရိသော၊ ထို ယောကျ်ားသည်။ ဒီဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ တိဟိ သတ္တိသတေဟိ၊ လုံ့ချက်သုံးရာတို့ဖြင့်။ ဟညမာနော၊ သတ်အပ်သည်ရှိသော်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုသတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ-သတ်ခြင်းဟူသောအကြောင်းရှိသော။ ခုက္ခံ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းကိုလည်း။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်နှလုံးမသာ ယာခြင်း (စိတ်ဆင်းရဲခြင်း)ကိုလည်း။ ပဋိသံဝေဒိယေထ အပိနု၊ ခံစားရသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖေးတော်မူ၏။ဘဒ္ဒေ၊ရား။ ကေဝလာပိ သတ္တိယာ၊ လုံ့ချက်တချက်ဖြင့်သော်လည်း။ ဟညမာနော၊ သော်။ ထတောနိဒါနံ၊ သော။ ခုက္ခံ၊ ကို။ ဒေါမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒိယေထ၊ ခံစားရပါ၏။ တိဟိ သတ္တိသတေဟိ၊ လုံ့ချက်သုံးရာတို့ဖြင့်။ ယညမာနော၊ သော်။ ကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ဒေါ၊ သာလျှင်။ ဝိညာဏာ-ဟာရော၊ ကို။ ဒဠ္ဍမ္ပိ တေ၊ မုတ်အပ်၏ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဝေါမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိညာဏေ၊ သော။ အာဟာရေ၊ ကို။ ပရိညာတေ၊ သော်။ နာမရူပံ၊ သည်။ ဝါ-ကို။ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြားရှိ သိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နာမရူပေ၊ ကို။ ပရိညာတေ၊ သော်။ အရိယသာဝကဿ၊ သည်။ ဥဿာရိကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ မျှ။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဗဟိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-အဗ္ဘိရာဂသုတ်

ဝိ။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ အနုဂ္ဂဟာယ-ဝါကျကို နိဒါနသံယုတ် ၁၊ ဗုဒ္ဓဝဂ် ၂-ဝိဘင်္ဂသုတ်၊ ၂-အရိုဝ်ကို ရှုပ်ပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတဗ္ဗံကာရေ အာဟာရေ၊ ၌။ ရာဂေါ၊ တပ်မက်သောရာဂသည်။ ဧတ ဗ္ဗ၊ အကယ်၍ရှိအံ့။ နန္ဒီ၊ နှစ်သက်တတ်သော နန္ဒီသည်။ ဧတ ဗ္ဗ၊ အံ့။ တဏှာ၊ တောင့်တတတ်သော တဏှာသည်။ ဧတ ဗ္ဗ၊ အံ့။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။တတ္ထ၊ထိုတောဘူမကဝဋ္ဋ၌။ပတိဋ္ဌိတံ၊တည်၏။ ဝိရူဠှံ၊ ရည်ပင်၏။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်တောဘူမကဝဋ္ဋ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်အံ့။ ဝိရူဠှံ၊ ရည်ပင်အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုတောဘူမကဝဋ္ဋ၌။ နာမရူပဿ၊ နာမ်ရူပ်၏။ အဝက္ကန္တိ၊ သက်ဆင်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်တောဘူမကဝဋ္ဋ၌။ နာမရူပဿ၊ ၏။ အဝက္ကန္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုတောဘူမကဝဋ္ဋ၌။ သဒ္ဓါရာနံ၊ တို့၏။ ဝုဒ္ဓိ၊ ပွါးခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်တောဘူမက ဝဋ္ဋ၌။ သဒ္ဓါရာနံ၊ တို့၏။ ဝုဋ္ဌိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုတောဘူမကဝဋ္ဋ၌။ အာယတိံ၊ နောင် အခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ တဖန်ဘဝ၌ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်တောဘူမကဝဋ္ဋ၌။ (ယတ္ထာတိ ယသ္မိं ဌာနေ ဘုမ္မံ။ သမ္ဘတ္ထ ဝါ ပုရိမပုရိမပဒေ တေ ဘုမ္မံ။ ဌ။ ယသ္မိं ဌာနေတိ ယသ္မိं ကာရဏေ သတိ-ဌိ။ ဣဒ္ဓိအလို-အကြင်အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်ဟုပေး။) အာယတိံ၊ ၌။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုတောဘူမကဝဋ္ဋ၌။ (ထိုအကြောင်း

သည်။ သတိ၊ သော်ဟု ဦးအလိုပေး။) အာယတိ ။ ၌။ ဇာတိရောမရဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတ္ထ၊ အကြင်တောဘူမကာဝင်္ဆ၌။ အာယတိ ။ ၌။ ဇာတိရောမရဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊အံ့။ တံ၊ ထိုဇာတိရောမရဏရှိရာ တောဘူမကာဝင်္ဆကို။ သသောကန္တိ၊ သောကရှိ၏ဟူ၍။ သဒရန္တိ၊ ပူလောင်ခြင်းရှိ၏ဟူ၍။ အဥ္ဇပါယာသန္တိ၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းရှိ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

(ဖဿာဟာရ မနောသင်္ခေတနာဟာရ ဝိညာဏာဟာရ ဝါကျတို့၌လည်း ဤနည်းသမျှန်။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရဂေကော ဝါ၊ ဆေးဆိုးပန်းရိုက်ဆရာသည်ငုံး။ စိတ္တကာရကော ဝါ၊ ပန်းချီဆရာ သည်ငုံး။ ရဂနာယ ဝါ၊ စုံသော ဆေးရည်သည်သော်ငုံး။ လာခါယ ဝါ၊ ချိပ်ရည်သည်သော်ငုံး။ ဟလိဒ္ဒိယာ ဝါ၊ နနွင်းရည်သည်သော်ငုံး။ နီလိယာ ဝါ၊ အညိုရောင်ဆေးရည်သည်သော်ငုံး။ မဇ္ဇိဋ္ဌာယ ဝါ၊ မောင်းသောအရောင်ဆေးရည်သည်သော်ငုံး။ သတိ၊ ရှိသော်။ (ရဂနာယ ဝါ၊ ပြင့်ငုံး။ လာခါယ ဝါ၊ ပြင့်ငုံး စသည်ပြင့် ပေးလျှင် အနက်ပို၍ ကြောင့်၏။ သတိသဒ္ဒါပါရှိနေ သောကြောင့် ပါဠိရှိတိုင်း လက္ခဏ လက္ခဏဝန္ဆ ပေးလိုက်ရသည်။) ဘုဝရိမဂ္ဂေ၊ အလွန်ပြေပြစ် ရောဆွေးသာ။ဇလဂေ ဝါ၊ ပြင်ချပ်ပေါ် ၌သော်ငုံး။ဘိတ္တိယာ ဝါ၊ နံရံ၌သော်ငုံး။ ဒုဿပဋေ ဝါ၊ ပုဆိုးပြားပိတ်ကားပေါ် ၌သော်ငုံး။ သဗ္ဗဂိပစ္ဆိ ။ အလုံးစုံ အဂါ ကြီးယေ်နင့် ပြည့်စုံသော။ ဗုဒ္ဓိမ္ပိ ဝါ၊ ဗိန်းမရှိပ်ကိုငုံး။ ပုရိသမ္ပိ ဝါ၊ ယောက်ျားရှိပ်ကိုငုံး။ အဘိနိမ္မိနေယျ သေယ္ယ-ထာပိ၊ ဖန်ဆင်းရိုက်နှိပ်ရေးဆဲရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ သဥ္ဇာ-ယာသန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ (ဖဿေ။ပ။ မနောသင်္ခေတနာယ။ပ။ ဝိညာဏေ။ပ။ ဝဒါမိ၊ ဝါကျတို့ကိုလည်း ပေယျာလထိုးသည်။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကပဠိကာရေ အာဟာရေ၊ ၌။ ရာဂေါ၊ တပ်မက်သောရာဂသည်။ ဧစ နတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိအံ့။ (ဤသို့စသည်ဖြင့် ပဋိသေဓကားကို အထူးပြု၍ သမ္မန်လေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုဋ္ဌာဂါရံ ဝါ၊ အတွင်ရှည်တစ်ပါးသော အိမ်ကျောင်းသည်ငုံး။ ကုဋ္ဌာဂါရ-သာလာ ဝါ၊ အတွင်နှစ်ခုတစ်ပါးသော ဧရပ်သည်ငုံး[1]။ အဿ၊ ရှိရာ၏။ (ထေသံ၊ ထိုအိမ်ကျောင်း ဧရပ်တို့၏။) ဥဗ္ဗရာယ ဝါ၊ ပြောက်ဖက်နံရံ၌ငုံး။ ဒဏ္ဍိကာယ ဝါ၊ တောင်ဖက်နံရံ၌ငုံး။ ပါစီ-နာယ ဝါ၊ အရှေ့ဖက်နံရံ၌ငုံး။ ဝါတပါနာ၊လေသောက်ပြူတင်းတို့သည်။ (အဿ၊ ရှိကုန်ရာ၏။) (လက်ရှိမှ၌ ကုဋ္ဌာဂါရသာသံ ဝါ-ဟု ဒုတိယန္တပြင့် ရှိသော်လည်း အဋ္ဌကထာ၌ ကုဋ္ဌာဂါရ-သာလာတိ ဒေ့ ကတ္တိကေ ဂယောတ္ထာ ကတာသာလာဟု ရှိသောကြောင့်ငုံး သိ, ဿ၊ ဗ္ဗ တို့၌ လည်း ကုဋ္ဌာဂါရသာလာဟုပင် ပဌမန္တပြင့်ရှိသောကြောင့်ငုံး ကုဋ္ဌာဂါရသာလာ ဝါ၊ သည်ငုံး ဟု ကတ္တာတ္ထ ပြန်ဆိုလိုက်သည်။)

ဘုရိယေ၊ နေသည်။ ဥဋ္ဌန္ဆေ၊ ထွက်လာသည်ရှိသော်။ ဝါတပါနေန၊ (အရှေ့ဖက်) လေသာ ပြူတင်းပြင့်။ ရဿိ၊ အရောင်သည်။ ပဝိသိတ္ထာ၊ ဝင်၍။ ကု၊ အာယယ်ဖက်နံရံ၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်သည်(နေရောင်ထိုးသည်)။ အဿ၊ ပြစ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ပန္ဆိမာယံ ဘိတ္တိယံ၊ အနောက်ဖက်နံရံ၌ (ပတိဋ္ဌိတာ၊ သည်။ အဿ၊ ရှု၏)။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပန္ဆိမာဘိတ္တိ၊ အနောက်ဖက်နံရံသည်။ ဧစ နု အဿ၊ အကယ်၍ မရှိပြားအံ့။ ကု၊ အာယယ်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ သည်။ အဿ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊

---

[1] ကုဋ္ဌာဂါရန္တိ ကေဝလတ္ထိက် ဂါဟာပေတွာ ကတံ အဂါရံ။ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယန္တိ ဒေ့ ကတ္တိကေ ဂယောတ္ထာ ကတာသာလာ။ဌ။

ထုံး။ ဟောပါပေ၊ မြေ့ဖ်။(ပတိဋ္ဌိတာ၊ သည်။ အသာ၊ ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ပြောကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟို။ ပထဝီ၊ မြေသည်၊ စေ နှ အသ၊ အုံ့။ ကျ၊ ဖ်။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ သည်။ အသ၊ နည်း။ ဣတိ။ ၏။ ဘန္တေ၊ ထုံး။ အာပသို့ ၊ ရေ၌။ (ပတိဋ္ဌိတာ၊ သည်။ အသ၊ ၏။) ဣတိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာပေါ၊ ရေသည်။ စေ နှ အသ၊ အုံ့။ ကျ၊ ဖ်။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ သည်။ အသ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ထုံး။ အပ္ပတိဋ္ဌိတာ၊ (အဘယ်ဖ်မျှ) မတည်တော့ပါ။ ဣတိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ ခေါ်၊ သာလျှင်။ပ။ အနုပါယာသန္တိ၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်း မရှိဟူ၏။ ဝေါ်ဟိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယ်ကို၊ ငလေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-နဂရသုတ်

၆၅။ (ဤသုတ်၌ သာဝတ္ထိယံအစ သေယျထာပိဝါကျ (မထောက်မီ) အထိ ၁-နိဒါနသံယုတ်၊ ၁-ဗုဒ္ဓဝဂ်၊ ၄-ဝိပဿီသုတ်၊ အပိုဒ် ၄ နှင့်တူ၏။ ကတ္တားနှင့်နိဂုံးအကြောင်းအစည်းပြစ်ပုံသာ ထူး၏။ ၎င်းနိဂုံးအနက်ကား—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မယ်ံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ ဣဒံ ဝိညာဏံ၊ ဤပရိသန္ဓေဝိညာဉ်, ဝိပဿနာဝိညာဉ်သည်။ ပစ္စုဒါဝတ္တတိ၊ ဆုတ်နစ်၏(မပြစ်)။ နာမရူပမ္ပာ၊ နာမ်ရူပ်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌။ ဝါ-နောက်သို့။ နုဂစ္ဆတိ၊ မသွား။ နာမရူပမ္ပိ ယာ။ ကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ သည်။(သမ္ဘဝတိ၊ ၏)။ပ။ သမုဒယော၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူသော။ ယဒိဒံ၊ အကြင် အတိုင်းအရှည်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒေါ ဝတာ၊ ဤ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဧဝယေထ ဝါ၊ ဖြစ်လည်း ဖြစ်ရာ၏။ ဧ-ယေထ ဝါ၊ ထိုလည်း ထိုရာ၏။ မိ-ယေထ ဝါ၊ သေလည်း သေရာ၏။ ဧ-ဝေထ ဝါ၊ စုတေလည်း စုတေရာ၏။ ဥပပဇ္ဇေထ ဝါ၊ ပရိသန္ဓေလည်း နေရာ၏။ ဧတေ၊ ဤအကြောင်သည်။ အ-ဟောသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မယ်ံ၊ ၏။ နာမရူပနိရောဓော၊ ကြောင့်။ ဝိညာဏနိရောဓော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။)။ပ။ နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏ဟူသော။ ယဒိဒံ၊ အကြင်လမ်းကြောင်း သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) မေ၊ ငါဘုရားသည်။ အယံ မဂ္ဂေါ၊ ဤလမ်းကြောင်းကို။ ဟောဝယ၊ မက်ညာထ်အလို့ငှါ။ အဓိဂတော ခေါ်၊ ရအပ်ပြီ။ ဝါ-သိအပ်ပြီ။ ဧတေ၊ ဤအကြောင်သည်။ အ-ဟောသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ အရညေ၊ တောဆုပ်ကြီး အထွင်း၌။ ပယနေ၊ စည်ကားသောတောင်း။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော။ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်။ အနုယာတံ၊ အစဉ်သဖြင့်သွားအပ်သော။ ပုရာဏံ မဂ္ဂံ၊ လမ်းဟောင်းကို။ ပုရာဏဗ္ဗသံ၊ ခရီးဟောင်းကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ သော၊ ထို ယောကျ်ားသည်။ တံ၊ ထိုလမ်းဟောင်းသို့။ အနုဂစ္ဆေယျ၊ လိုက်၍သွားရာ၏။ တံ၊ ထို လမ်းဟောင်းသို့။ အနုဂစ္ဆန္တော၊ လိုက်၍သွားသည်ရှိသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော။ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်။ အဇ္ဈာဝုတ္ထံ၊ နေထိုင်ဘူးသော။ အာရာမသမ္ပန္နံ၊ အရံနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဝနသမ္ပန္နံ၊ ဥယျာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ပေါက္ခရဏီသမ္ပန္နံ၊ ရေကန်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဥဒ္ဓါပဝန္တံ၊ တံပိုင်းရှေ့ရှိသော။ ဝါ-တံတိုင်းရှေ့ခိုင်ခံ့သော။ ရမဏီယံ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော။ ပုရာဏံ နဂရံ၊ မြို့ဟောင်းကို။ ပုရာဏံ ရာဇဓာနိ ၊ မင်းနေပြည်ဟောင်းကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ်၊ ၌။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ရညော ဝါ၊ မင်းအားသော်၎င်း။ ရာဇမဟာမတ္တဿ ဝါ၊

မင်းရဲ့ ဟမယ်ကြီးအားသော်ရင်း။ "ဘန္တေ၊ အရှင်မင်း, အရှင် အမတ်ကြီး။ ယခု၊ တိုက်ဟွန်းပါ၏။ ဇာနေယျာသည်၊ သိပေတော်မူပါ၏။ အဟ၊ ကျွန်တော်မျိုးသည်။ အရှည်ရှည်ပ။ ပုရာဏဠှသည်၊ ကို။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပါပြီ။ တံ၊ ထိုလမ်းဟောင်းသို့။ အနုဂစ္ဆိ၊ လိုက်၍ သွားပါပြီ။ တံ၊ သို့။ အနုဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ပ။ ပုရာဏံ ရာဇဓာနိ၊ မင်းနေပြည်တော်ဟောင်းကို။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပါပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်မင်း, အရှင်အမတ်ကြီး။ တံ၊ ထိုမြို့ဟောင်းကို။ နဂရံ၊ မြို့သစ်ဖြစ်အောင်။ မာပေဟိ၊ ဖန်ဆင်းတည်ထောင်တော်မူပါလော့"ဟု၍။ အာရောစေယျ၊ သိတော်ဦးတင်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၎င်း။ သော ရာဇာ ဝါ၊ ထိုမင်းသည်သော်ရင်း။ သော ရာဇမဟာမတ္တော ဝါ၊ ထိုမင်း၏အမတ်ကြီးသည်သော်ရင်း။ တံ၊ ထိုမြို့ဟောင်းကို။ နဂရံ၊ မြို့သစ်ဖြစ်အောင်။ မာပေယျ၊ ဖန်ဆင်းတည်ထောင်ရာ၏။ တံ နဂရံ၊ ထိုမြို့သစ်သည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ ဗဟုဇနော၊ ပြည်စုံကြွယ်ဝသည်ရင်း။ ဇိတံ စ၊ စည်ကားသည်ရင်း။ ဗဟုညံ စ၊ များသောလူရှိသည်ရင်း။ (ဗဟုညန္တိ ဗဟူဟိ ဉာတေဟိ၊ ဗဟုဇနာနံ ဟိတံ ဝါ-ဟူသော အဋ္ဌကထာအလို များစွာသော လူတို့သည် သိအပ်သည်ရင်း။ ဝါ-များစွာသော လူတို့၏ အစီးအပွါးဖြစ်သည်ရင်း ဟု ပေး။ ဤ၌ ပေးအပ်သောအနက်ကား ဗဟုဇနန္တိပိ ပါဠေါဟူသော ဤအဋ္ဌကထာနှင့်ရင်း, မ၂-၆၄ ပိုဒ်နှင့်ရင်း ညီ၍ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။)အာကိဏ္ဏမနုဿံ စ၊ ရောပြွမ်းသောလူရှိသည်ရင်း။ ဝုဒ္ဓိဝေပုလ္လပ္ပတ္တံ စ၊ ကြီးပွါးခြင်း ပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်သည်ရင်း။ အဟု၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ ခေါ၊ သာလျှင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေဟိ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အနုယာတံ၊ အစဉ်သဖြင့် သွားအပ်သော။ ပုရာဏံ မဂ္ဂံ၊ လမ်းဟောင်းကို။ ပုရာဏဇူသံ၊ ခရီးဟောင်းကို။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်တော်မူပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေဟိ၊ တို့သည်။ အနုယာတော၊ အစဉ်သဖြင့် သွားအပ်သော။ သော ပုရာဏမဂ္ဂေါ၊ ထိုလမ်းဟောင်းသည်။ သော ပုရာဏဇူသော၊ ထိုခရီးဟောင်းသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။ အရိယော၊ မြတ်သော။ ဝါ-ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါခြစ်ပါးရှိသော။ အယမေव မဂ္ဂေါ၊ ဤလမ်းပင်တည်း။ ဧဒါ၊ ဤအင်္ဂါခြစ်ပါးဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိရင်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ကုန်သော။ပ။သော ပုရာဏဇူသော၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤလမ်းပင်တည်း။ တံ၊ ထိုမဂ္ဂင်ခြစ်ပါးရှိသော လမ်းဟောင်းသို့။ အနုဂစ္ဆိ၊ လိုက်၍ သွားတော်မူပြီ။ တံ၊ ထိုမဂ္ဂင်ခြစ်ပါးရှိသော လမ်းဟောင်းသို့။ အနုဂစ္ဆန္တော၊ လိုက်၍သွားတော်မူသည်ရှိသော်။ ဇရာမရဏံ၊ ကို။ အဗ္ဘညာသိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီ။ ဇရာမရဏ သမုဒယံ၊ ဇရာမရဏ၏ဖြစ်ကြောင်း လောဘကို။ အဗ္ဘညာသိ၊ ပြီ။ ဇရာမရဏနိရောဓံ၊ ဇရာ-မရဏ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ အဗ္ဘညာသိ၊ ပြီ။ ဇရာမရဏနိရောဓဂါမိနိ၊ ပဋိပဒံ၊ ဇရာမရဏ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို။ အဗ္ဘညာသိ၊ပြီ။ပ။ သခါရနိရောဓဂါမိနိ၊ ပဋိပဒံ၊ကို။ အဗ္ဘညာသိ၊ ပြီ။ တံ၊ ထိုလမ်းဟောင်းကို။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူ၍။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား၎င်း။ ဘိက္ခုနိနံ၊ ရဟန်းမတို့အား၎င်း။ ဥပါသကာနံ၊ ဥပါသကာတို့အား၎င်း။ ဥပါသိကာနံ၊ ဥပါသိကာမတို့အား၎င်း။ အာစိက္ခိ၊ ဟောကြားတော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တယိဒံ ပြဟ္မစရိယံ၊ ထိုသာသနာတော်သည်။ (ဝါ-ကို။ သုဗ္ဗကာသိတံ၊ ၎င်စပ်) ဗဟုဇနံ စ၊ ပြည်လည်ပြည်စုံ၏။ ဇိတံ စ၊ စည်လည်း စည်ပင်၏။ ဝိတ္ထာရိကံ စ၊ ပြန့်လည်းပြန့်ကျယ်၏။ ဗာဟုဇညံ စ၊ များသော လူလည်းရှိ၏။ ပုထုဘူတံ စ၊ များလည်းများပြားသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်၏။ယာဝ ဒေဝမနုဿေဟိ၊

ပါ ၃၃၀

၇၆ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် နိဿယ [၁.နိဒါန

နတ်လူတို့တိုင်အောင်။ သုပ္ပကာသိတ် စ၊ ကောင်းစွာဟောလည်း ဟောကြားပြသတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဌမ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သမ္မာသုတ်

၆၆။ (ဝေ၀ေ မေ သုတံ ပေးပြု။) ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုရုသု၊ ကုရုတိုင်း တို့၌။ ကမ္မာသမ္မံ နာမ၊ ကမ္မာသမ္မမည်သော။ ကုရုနံ၊ ကုရုတိုင်းတို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံး၌။) ဝိဟရတိ၊ ၏။ ထတြ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အန္တရံ၊ အတွင်း၌။ သမ္မသံ၊ သုံးသပ်မှုကို။ သမ္မသထ နောတိ၊ သုံးသပ်ကြ ကုန်၏လော" ဟူသော။ ဧवံ၊ ကို။ အဝေါ စ၊ ပြီ။ ဧवံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်။ အဟံ ခေါ၊ တပည့်တော်သည်။ အန္တရံ၊ အတွင်း၌။ သမ္မသံ၊ သုံးသပ်မှုကို။ သမ္မသာမိတိ၊ သုံးသပ်ပါ၏"ဟူသော။ ဧवံ၊ ကို။ အဝေါ စ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ယထာ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အန္တရံ၊ ၌။ သမ္မသံ၊ ကို။ သမ္မသသိ၊ သုံးသပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော-ဘိက္ခု၊ သည်။ ဗျာကာသိ၊ ပြေဆိုလျှောက်ထား၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဗျာကာသိ၊ ပြေဆိုလျှောက်ထား၏။ (တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဗျာကာရောဒေ့ဓာ၊ ပြေဆိုလျှောက်ထားသော။) ဆော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်တော်ကို။ နု အာရုဝေတိ၊ မနှစ်သက်စေနိုင်။ (ဘုရားရှင်က ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုမေး၍ ရဟန်း၏ ဒုတ္တိ သာ့ကာရကောင်းသောကို ပြောသောကြောင့် နှစ်သက်တော်မမူ ဟူလို။)

ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အန္တရံ၊ အတွင်း၌။ သမ္မသံ၊ သုံးသပ်မှုကို။ ယံ ဘာသေယျ၊ အကြင်ဟောတော်မူရာ၏။ တေသု၊ ဤဟောတော်မူခြင်း၏။ ကာလော၊ ဟောတော်မူရာအခါ ပါတည်း။ သုဂတ၊ ရှင်။ တေသု၊ ၏။ ကာလော၊ တည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (ထရားတော်ကို)။ သုတ္မာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ထားကြပါကုန်လတ္တံ့"ဟူသော။ ဧवံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (တေနဿာနန္ဒ။ ပ။ ပမ္ဘော သောသုံ ပေးပြု။) ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမ္မာသမာနော၊ သုံးသပ်သည်ရှိ သော်။ လောကေ၊ လောကတွင်။ အနေကဝိဓံ၊ များသောအပြားရှိသော။ နာနပ္ပကာရကံ၊အထူးထူး အပြားပြားရှိသော။ ဧဝုပမရဏံ၊ ဤခြင်း, သေခြင်းဟူသော။ ယံ ခေါ ဣဒံ ဒုက္ခံ၊ အကြင် ဆင်းရဲ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ ခေါ ဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲသည်။ ကိံ နိဒါနံ၊ အဘယ်လျှင် နိဒါန်းရှိ သနည်း။ ကိံ သမုဒယော၊ အဘယ်လျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသနည်း။ ကိံ ဇာတိကံ၊ အဘယ်လျှင် ဇာတ်ဖြစ် ရှိသနည်း။ ကိံ ပဘဝံ၊ အဘယ်လျှင် အမှန်အစရှိသနည်း။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဝုပမရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိသ္မိံ၊ သည်။ အသတိ၊ မရှိအော်။ ဧဝု-မရဏံ၊ သည်။ နု ဟောတိတိ၊ မဖြစ်သနည်းဟူ၍။ အန္တရံ၊ အတွင်း၌။ သမ္မသံ၊ သုံးသပ်မှုကို။ သမ္မသသိ၊ သုံးသပ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သမ္မာသမာနော၊ သော်။ လောကေ၊ ၌။ ပ။ ယံ

ခေါ် ဣဒံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣဒံ ခေါ် ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပဓိနိဒါနံ၊ ခန္ဓာကိုယ် (ဥပဓိ) လျှင် နိဒါန်းရှိ၏။ပ။ဥပဓိသ္မိံ၊ ခန္ဓာကိုယ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပဓိသ္မိံ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ နု ဟောတိတိ၊ မမြဲဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ သော။ သည်။ ဇရာမရဏာ၌၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ ဇရာမရဏနိရောဓော-ရှုပ္ပဂါမိနီ၊ ဇရာမရဏ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်အား လျှောက်ပတ်သော ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ (၆-ဒုက္ခဝဂ်၊ ၁-ပရိဝီမံသသုတ်၊ စာပိုဒ်-၅၁-၌ သာရှုပ္ပသဒ္ဓါမပါ။) ယာ စ ပဋိပဒါ၊ အကြင်အကျင့်သည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တာ၊ ထိုအကျင့်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တထာ ပဋိပန္နော စ၊ ထိုသို့သည့် အတိုင်း ကျင့်သော ရဟန်းသည်လည်း။ အနုပ္ပန္နာ စ၊ နိဗ္ဗာန်တရားသို့ အစဉ်လိုက်သော အကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခवे၊ တို့။အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ သမ္ဗသော၊ အလုံးစုံအားဖြင့်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲ၏ ကုန်ခန်းခြင်းငှါ။ ဇရာမရဏနိရောဓာယ၊ ဇရာမရဏ၏ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သောရဟန်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

အထာပရံ၊ ထိုမှနောက်၌။ သမ္မသမာနော၊ သုံးသပ်သည်ရှိသော်။အယံ ဥပဓိ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်။ ကိံ နိဒါနော၊ နည်း။ပ။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဥပဓိ၊ ခန္ဓာကိုယ်ဟူသော ဥပဓိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိသ္မိံ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဥပဓိ၊ သည်။ နု ဟောတိတိ၊ မမြဲသနည်းဟူသော။ သမ္မသံ၊ သုံးသပ်မှုကို။ အန္တရံ၊ အတွင်း၌။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သမ္မသမာနော၊ သော်။ ဥပဓိ၊ သည်။ တဏှာနိဒါနော၊ တဏှာလျှင် အကြောင်းရှိ၏။ပ။ တဏှာယ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဥပဓိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဏှာယ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဥပဓိ၊ သည်။ နု ဟောတိတိ၊ မမြဲဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ (သော ဥပဓိဌ ပဇာနာတိ။ပ။ ဥပဓိနိရောဓာယ ဝါ၊ရှုကို သော ဇရာမရဏဌ ပဇာနာတိ၀ါ၊ကျ နည်းမှီးလေ။)

အထာပရံ၊ ၌။ သမ္မသမာနော၊ သော်။ အယံ တဏှာ၊ သည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ သနည်း။ ကတ္ထ၊ ၌။ နိဝိသမာနာ၊ သက်ဝင်တည်နေသည်ရှိသော်။ နိဝိသတိ၊ သက်ဝင်တည်နေသနည်းဟူသော။ သမ္မသံ၊ ကို။ အန္တရံ၊ ၌။ သမ္မသတိ၊ ၏။ သော။ သည်။ သမ္မသမာနော၊ သော်။ လောကေ၊ ၌။ ယံ ပိယရူပံ၊ အကြင် ချစ်အပ်သောရူပ်သည်။ ယံသာတရူပံ၊ အကြင် သာယာအပ်သောရူပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ဤချစ်အပ်, သာယာအပ်သော ရူပ်၌။ သာတဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ သော်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ နိဝိသမာနာ၊ သော်။ နိဝိသတိ၊ ၏။ လောကေ၊ ၌။ ပိယရူပံ၊ သည်။ သာတရူပံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ လောကေ၊ ၌။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ ပိယရူပံ၊ ချစ်အပ်သော ရူပ်တည်း။ သာဘရူပံ၊ သာယာအပ်သောရူပ်တည်း။ ဣတ္ထ၊ ဤစက္ခုပသာဒဟူသော ပိယရူပ်, သာတရူပ်၌။ သာတဏှာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ သော်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတ္ထ၊ ၌။ နိဝိသမာနာ၊ သော်။ နိဝိသတိ၊ ၏။ (အကြင်း၌ သောတ, ဃာန စသည် ပြောင်းလဲသည်သာထူး၏။)

ဘိက္ခवे၊ တို့။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလ၌။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်ရင်း။ ယေ ပြာဟ္မဏာ ဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်ရင်း။ လောကေ၊ ၌။ ယံ ပိယရူပံ၊ အကြင်ချစ်အပ်သောသဘောရှိသောတရားသည်ရင်း။ ယံ သာတရူပံ၊ အကြင်သာယာအပ်သောသဘောရှိသောတရားသည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုချစ်အပ်, သာယာအပ်သော

သဘောရှိသောတရားကို။ နိစ္စတော၊ မြဲသောအားဖြင့်။ ("မြဲ၏ ဟူ၍" သော်လည်း ပေးနိုင်၏။) အဒကွေ့၊ ရှုမြင်ကုန်ပြီ။ သုခတော၊ ချမ်းသာသောအနေအားဖြင့်။ အဒကွေ့၊ ကုန်ပြီ။ အတ္တတော၊ အတ္တအားဖြင့်။ အဒကွေ့၊ ကုန်ပြီ။ အာရောဂျတော၊ ရောဂါမဲ့သောအဖြစ်အားဖြင့်။ အဒကွေ့၊ ကုန်ပြီ။ ခေမတော၊ ဘေးမရှိသောအားဖြင့်။ အဒကွေ့၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်း, ပုဏ္ဏားတို့သည်။ တဏှံ၊ ကို။ ဝဧေသုံ၊ ပွါးစေကုန်ပြီ။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်း,ပုဏ္ဏားတို့သည်။ တဏှံ၊ ကို။ ဝဧေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်း,ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဥပဓိံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ဟူသော ဥပဓိကို။ ဝဧေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဥပဓိံ၊ ကို။ ဝဧေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်း,ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ ဝဧေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်း, ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဒုက္ခံ၊ကို။ ဝဧေသုံ၊ ကုန်ပြီ။တေ၊ ထိုရဟန်း,ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှ။ မရဏေန၊ သေခြင်းမှ။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့မှ။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့မှ။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ။ ဒေါမနဿေဟိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းတို့မှ။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့မှ။ နု ပရိမုစ္စိံသု၊ မလွတ်ကြောက်ကုန်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ မှ။ နု ပရိမုစ္စိံသူတိ၊ ကုန်ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(ယေပိ ဟိ ကေစိ ဘိက္ခဝေ အနာဂတမဒ္ဓါနံ စသော ဝါကျကား အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ယာလတ္တ်။ ဒကွိသာန္တိ၊ ရှုမြင်ကုန်လတ္တံ့။ ဝစိုသာန္တိ၊ ပွါးစေကုန်လတ္တံ့။ နု ပရိမုစ္စိသာန္တိ၊ မလွတ်ကြောက်ကုန်လတ္တံ့ ဟု ပေးသည်သာ ထူး၏။ ကာရိတ်အကြောကြုံ၍ ဝစိုသာန္တိ၊ ပွါးစေကုန်လတ္တံ့ ဟု ပေးလိုက်သည်။ သို့မဟုတ် ထေ တဏှံ ဝဧေသုံဟူသော ရွှေဝါကျရှိပါ၍, တေ တဏှံ ဝဧေန္တိဟူသော နောက်ဝါကျရှိပါ၍တို့နှင့်ညီမည်၊ သို့မဟုတ် ဝစိုသာန္တိကို ဝဧေသာန္တိဟူ၍သော်လည်းပြင်။ ယေပိ ဟိ ကေစိ ဘိက္ခဝေ တေရဟိ ဝါကျလည်း, တေရဟိ၊ ဟခုအခါ၌။ ပသာန္တိ၊ ရှုမြင်ကုန်၏။ ဝဧေန္တိ၊ ပွါးစေကုန်၏။ နု ပရိမုစ္စန္တိ၊ မလွတ်ကြောက်ကုန်ဟု ပေးသည်သာထူး၏။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဒဲ့။ အာပါနီယက်သော၊ ဖျော်ရည်ခွက်သည်။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ . ဂန္ဓသမ္ပန္နော၊ အနံ့နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ရသသမ္ပန္နော၊ အရသာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ သော စ ခေါ၊ ထိုဖျော်ရည်ခွက်ကိုလည်း။ (သောအရ ဖျော်ရည်ခွက်ကိုစွဲသော် ဌာနပစာရတ္တ၊ ဖျော်ရည်ကိုစွဲသော် မုချတ္တ။) ဝိသေန၊ အထိပ်ပြင့်။ ဘဒ္ဒကော၊ ထံသင့်သော၊ ရောနောအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဃမ္မာဘိတတ္တော၊ အပူသည် အလွန်ပူလောင်စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဃမ္မပရေတော၊ အပူသည် ရောက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းသည် ဖြစ်၍။ တသိတော၊ တပ်မက်သည်ဖြစ်၍။ ပိပါသိတော၊ သောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ အယံ အာပါနီယက်သော၊ ဤဖျော်ရည်ခွက်သည်။ပ။ ဘံသုဇ္ဇော၊ အပ်၏။ သစေ အာကင်္ခသိ၊ အကယ်၍သောက်ခြင်းငှါအလို ရှိအုံ။ ပိဝ၊ သောက်လော့။ တံ၊ ထိုဖျော်ရည်ကို။ ပိဝတောဟိ၊ သောက်သောသူ၏ (စိတ်သည်)။ ဝဏ္ဏေနပိ၊ အဆင်းအားဖြင့်ရင်း။ ဂန္ဓေနပိ၊ အနံ့အားဖြင့်ရင်း။ ရသေနပိ၊ အရသာအားဖြင့်ရင်း။ ဆာဒေဿတိ၊နှစ်သက်လတ္တံ့ ။ ပိဝိတ္မာ စ ပန၊ သောက်ပြီးသော်ကား။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုသောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆေယ္ယ၊ ရောက်၏။ မရဏမတ္တံ ဝါ၊ သေလုနီးပါးသော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆေယ္ယ၊ ရောက်၏" ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံ အာပါနီယက်သံ၊ ကို။ သဟသာ၊ အဆောတလျင်။ အပ္ပဋိသခါ၊ မထုံးစံမဆင်ခြင်မူ၍။ ပိဝေယျ၊ သောက်ရာ၏။ နု ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊

မစ္စနဲ့ဟု။ သော၊ ထိုယောဂျိုးသည်။ပ။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသို့မူလည်း။ နိုဂစ္ဆေယ္ယ၊ ရောက်ဟုတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ (ယေဟိ ကေစိမှ ဒုက္ခသွာတိဝဒါဒိတိုင် ရှေးနည်း အတိုင်းပေး။ ။ယော စ ခေါ် ကေစိ ဘိက္ခဝေ၊ အတီတမဒ္ဓါနံ ဝါကျ, ယေပိ ဟိ ကေစိ ဘိက္ခဝေ အနာဂတမဒ္ဓါနံ ဝါကျ, ယေပိ ဟိ ကေစိ ဘိက္ခဝေ တေရဟိဝါကျတို့ကိုလည်း ရှေးနည်း အတိုင်းပင်ပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ။ပ။ မရဏမတ္တံ ဝါ၊ သေလုနီးပါးမူလည်း ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့။ နိဂစ္ဆသိတိ၊ ရောက်၏ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဧဝေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။အထ ခေါ၊ ၌။ တသ ပုရိသဿ၊ ထိုယောဂျိုး၏။ "မေ၊ ငါသည်။ အယံ သုရာပိပါသာ၊ ဤအရက်သောက်လိုသော အာသာကို"။ ပါနီယေန၊ (အေးသော)သောက်ရည်ဖြင့်။ ဝိနေတုံ ဝါ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းငါမူလည်း။ ဒဓိမဏ္ဍကေန၊ နို့မော်းကြည်ဖြင့်"။ ဝိနေတုံ ဝါ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းငါမူလည်း။ သဇ္ဇလောဏိကာယ၊ ဆားနှင့်တကွ လျှော်အပ်ပြီးသော မုံညက်ရည်ဖြင့်။ ဝိနေတုံ ဝါ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းငါမူလည်း။ လောဏသောဝီရကေန၊ ဆားခပ်သော ဆန်ပုံးရည်ဖြင့်"။ ဝိနေတုံ ဝါ၊ ငါမူလည်း။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ယံ၊ အကြင်အရည်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလ၊တတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ စီးပွါးမဲ့အလို့ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲအလို့ငှါ။ အသာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသေရည်ကို။ အဟံ၊ သည်။ နု ပိဝေယျန္တိ၊ မသောက်"ဟူ၍။ ဧवं၊ ဤသို့သောအကြံအစည်သည်။ အသာ၊ ရာ၏"။ သော၊ ထိုယောဂျိုးသည်။ တံ အာပါနီယကံသံ၊ ထိုဖျော်ရည်ခွက်ကို။ ပဋိသာမိ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍။ နု ပိဝေယျ၊ မသောက်ရာ။ ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊ စွန့်ရာ၏။ပ။ တံ၊ ထိုပိယရွယ်, သာဝေ ရွယ်ကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟူ၍။ပ။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟူ၍။ပ။ အနတ္တတော၊ အတ္တမဟုတ်ဟူ၍။ပ။ ရောဂတော၊ ရောဂါဟူ၍။ပ။ ဘယတော၊ ဘေးဟူ၍။ပ။ ဒုက္ခသွာ၊မှ။ ပရိမုစ္စိ"သူတိ၊ လွတ်မြောက်ကုန်ပြီဟူ၍။ ဝစနမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(ယေပိ ဟိ ကေစိ ဘိက္ခဝေ အနာဂတမဒ္ဓါနံ ဝါကျကို ရှေးနည်းအတိုင်းပေး။)

ဆဋ္ဌ၊ ရြောက်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ပါဠိ ဗုဒ္ဓာ=ပိပါသာ၊ သုရာယ×ပိပါသာ=သုရာပိပါသာယ ကြဲ၍ "သုရာပိပါသာ"ဟူသော မူကဲ့ပါ၍ အတိုင်း ယောဇနာသည်။ ဤ၌ သုရာပိပါသိတာယ ဖွဲ့၏။

၂။ အပေါ်သို့တက်လှာသောအရည်ကိုပင် "ညှီ"ကို "ဂ်"ပြု၍ရင်း၊ တက်နှင့်ရက်ကို ရွှေနောက်ပြန်သော အားဖြင့်ရင်း"ရက်တက်"ဟုခေါ်ဆိုခြင်း ဖြစ်ရကား-နို့ခမ်းရက်တက်ခြင့် ဟု ပြန်ဆိုလျှင်လည်း"ဒဓိမဏ္ဍကေနာတိ ဒဓိမဏ္ဍနမတ္ထေန"ဟူသော အဓိပ္ပာယ်နှင့်ညီသည်သာ။ "ကြည်"ဟူသော အနက်သာ "မဏ္ဍကေန"ဟူသော ပုဒ်၏အနက်ဟု မဆိုသင့်၊ သေရည်ကို သေရက်ဟု ခေါ်ဆိုသည်ကိုထောက်၍ "ညှီ" ကို "ဂ်"ပြုခြင်းမျှ သံသယ မရှိသင့်။

၃။ သောဝီရံ ကဠီယံ ဝုစ္စတိ။ လဝဏံ လောဏမဏ္ဍကေဟူသော အဘိဓာန်အရ သောဝီရ, ဆန်ပုံးရည်ဟော၊ လောဏ, ဆားဟော၊ လောဝဏေန သံသဋ္ဌံ သောဝီရံ=လောဏသောဝီရံ၊ တမေव လောဏသောဝီရကံဟူသော စကားတွဲအရ ပေးအပ်သောအနက်သည်။သဘာဝညာဏလကင်္ခာဏိနီ ဟကွိပိသူဘုရားကို အဘွဲ့ကထောရှင်သောကြောင့် ဆားခပ် သောဆန်ပုံးရည်ဟူသော အနက်သည် ဥပလက္ခဏာသာ အခြားသော အသီးအညှောက်ရည်လည်း ရသည်သာ။

၄။ ယံ မမ။ အဟိတာယ ဒုက္ခာယဟုဆိုသော နာဂရီမူအတိုင်း ပေးလိုက်သည်၊ လက်ရှိ ယံ မမ။ ပ။ ဟိတာယ သုခါယဟူသော ဆဋ္ဌမုကား အဓိပ္ပါယ်မရ။

၇-နဋ္ဌကလာမိသုတ်

၆၇။ ငါ သမယ်၊ အခါတပါးဌ။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ ရှင်သာရိပုတြာသည်ရင်း။ အာယသ္မာ စ မဟာကောဋ္ဌိကော၊ ရှင်မဟာကောဋ္ဌိကသည်ရင်း။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌ။ ဣသိပတနေ၊ ရဲသေ့တို့၏ သက်ရာပြစ်သော။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာအရပ်ဌ။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ဌ။ပ။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ တြာ။ သယံကတံ၊ ကိုယ်တိုင်ပြုအပ်သော။ ဇရာမရဏံ ကိ ံ နု၊ ဇရာမရဏလော။ ပရံကတံ၊သူတပါးပြုအပ်သော။ ဇရာမရဏံ ကိ ံ နု၊ ဇရာမရဏလော။ သယံကတဉ္စ ပရံကတဉ္စ၊ ကိုယ်တိုင်လည်းပြုအပ်သူတပါးလည်းပြုအပ်သော။ ဇရာမရဏံ ကိ ံ နု၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အသယံကာရံ အပရံကာရံ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း မပြုအပ်, သူတပါးလည်း မပြုအပ်ပါ။ အဓိစ္စသမุปฺปန္နံ၊ အကြောင်းကိုလွန်၍ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ အကြောင်းမဲ့ဖြစ်သော။ ဇရာမရဏံ ကိ ံ နုတိ၊ လော ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ အာဝုသော ကောဋ္ဌိက၊ က။ သယံကတံ၊ကိုယ်တိုင်ပြုအပ်သော။ နု ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏမဟုတ်။ ပရံကတံ၊ သူတပါးပြုအပ်သော။ နု ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏ မဟုတ်။ သယံကတဉ္စ ပရံကတဉ္စ၊ ကိုယ်တိုင်လည်းပြုအပ်, သူတပါးလည်း ပြုအပ်သော။ နု ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏမဟုတ်။ အသယံကာရံ အပရံကာရံ၊ ကိုယ်တိုင်လည်းမပြုအပ်, သူတပါးလည်းမပြုအပ်သော။ အဓိစ္စသမุปฺปန္နံ၊ အကြောင်းကိုလွန်၍ ဖြစ်သော။ နာပိ ဇရာမရဏံ၊ဇရာမရဏလည်းမဟုတ်။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇာတိဟူသောအကြောင်းကြောင့် (ဖြစ်ပေါ်သော)။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ရှင်သာရိပုတြာကမြွေဆိုပြီ။ (ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ ဟူသော အမြွေဝါကျထောက်၍ သယံကတံ စသည်ကို ယေတုမန္တ၀ိသေသနအဖြစ်ဖြင့် ကိုယ်တိုင်ပြုအပ်သော စသည်ဖြင့်ပေးသည်၊ စာပိုဒ်-၂၄ အသွားအတိုင်းပေးသော်—ဇရာမရဏံ၊ ကို။ သယံကတံ ကိ ံ နု၊ ကိုယ်တိုင်ပြုအပ်သလော။ စသည်ဖြင့်ပေး။ ။ကိ ံ နု ခေါ အာဝုသော သာရိပုတ္တ သယံကတံ ဇာတိမု အပိ စ နာမရူပပစ္စယာ ဝိညာဏန္တိ အထိ ရှေးနည်းမှီးပေး။)

ဤဒါနေ၀ ခေါ၊ယခုအခါ၌ပင်လျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။အာယသ္မတော သာရိပုတ္တသာ၏။ သာသီတံ၊ ပေါ်ထေတော်မူအပ်သောစကားကို။ "အာဝုသော ကောဋ္ဌိက၊ က။ သယံကတံ၊ သော၊ နု ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်မဟုတ်။ပ။ အပိစ၊ ကား။ ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ကြောင့် (ဖြစ်ပေါ်သော)။ နာမရူပန္တိ၊ နာမ်ရူပ်တည်း" ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဝေနာမ၊ သိရကုန်၏။

"ဤဒါနေ၀ ခေါ၊ဌ်ပင်လျှင်။ပ။ အပိစ၊ကား။ နာမရူပပစ္စယာ၊ ကြောင့်(ဖြစ်ပေါ်သော)။ ဝိညာဏန္တိ၊ ဝိညာဏ်တည်း" ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဝေနာမ၊ သိရကုန်၏။

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊တြာ။ယထာ ကထံ ပန၊အဘယ်သို့လျှင်။ဤမည သာသီတသာ၊ဤပေါ်ထေတော်မူအပ်သော စကား၏။ အနုတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ ဂါရှင်ကောဋ္ဌိက။ ဟေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တေ၊ သင်၏အဘို့။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဝိညူပုရိသာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ သာသီတသာ၊ ပေါ်ထေတော်မူအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဥပမာယပိ၊ ဥပမာဖြင့်လည်း။ အာဇာနန္တိ၊ သိရကုန်၏ [1]။

၁။ ဆရာမည်ခံ ဇာနန္ဒီယု ဖိုသော်လည်း အာဇာနန္ဒီဟုရှိသော သို့သျှော,ဤမှု အတိုင်း ဤဌ်ပေးလိုက်သည်။ အာဇာနန္ဒီ အသိကား ဘဒ္ဒါမှတ် အနုဘဝ ဥပမာ ကောဘရုခြောင့်သိသောအသိတည်း။ ဇာနန္ဒီ အသိကား

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဌိက။ ဒေ၊ နှစ်ဦးကုန်သော။ နဋ္ဌကလာပိယော၊ ကျွန်စည်းတို့သည်။ အညမည်၊ အချင်းချင်း။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တိဋ္ဌေယျုံ သေယျထာပိ၊ တည်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ အာဝုသော၊ က။ ဝေဒေဟ ဒေါ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ နာမရူပမ္ပယာ၊ ကြောင့်။ ဝိညာဏ်၊ ဝိညာဏ်ဖြစ်၏။ ပ။ ကေဝလဿ၊ အတ္တ,ဇီဝမဖက်သက်သက်သော။ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဆင်းရဲအစု၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ရှင်သာရိပုတြာကမိန့်တော်မူ၏။

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ဤသာ။ အစ္ဆရိယံ၊ စွ။ အာဝုသောသာရိပုတ္တ၊ ဤသာ။ အဗ္ဘုတံ၊ စွ။ အာယသ္မတာ သာရိပုတ္တေန၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားထောက်ကို။ ယာဝ သုဘာသိတံ၊ အလွန်လျှင်ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်ပေပြီ။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ကို။ ဆတ္တိ သာယ၊ ခုဝ-ပါးသော။ ဣဒမေဝ၊ ဝတ္ထုဟု၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်—

အာဝုသော၊ ဤသာ။ ဘိက္ခု၊ တရုံထယောက်သောရဟန်းသည်။ ဧဝမရဏဿတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်မက်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ မဂ္ဂံ၊ တရားကို။ ဧဝ ဒေဝေတိ၊ အကယ်၍ပေါ်အံ့။ မဂ္ဂကထိကော ဘိက္ခု၊ တို့၊ မဂ္ဂကထိကရဟန်း ဟူ၏။ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အလံ၊ ထိုက်၏။ အာဝုသော၊ ဤသာ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝမရဏဿ၊ ၏။ နိဗ္ဗိ-ဒါယ၊ ငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ငှါ။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဧဝ ယောတိ၊ အကယ်၍ပြစ်အံ့။ မဟာနုမ္မဟ္ကိပမနော၊ ဘိက္ခု၊ တို့၊ လောကုတ္တရာ(နိဗ္ဗာန်)တရားအားလျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်သောရဟန်း ဟူ၏။ ဝစနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ဤသာ။ ပ။ အနုပါဒါ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် မရဲမူ၍။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မလွတ်သည်။ ဧဝ ယောတိ၊ အံ့။ ဝိဋ္ဌမ္ဘနိဗ္ဗာနပတ္တော ဘိက္ခု၊ တို့၊ ပျက်ပျောက်သဝဋ်ပင်လျှင် နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သော ရဟန်းဟူ၏။ ဝစနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊ ၏။ (အကြွင်းမထူးပြီ။)

သဗ္ဗမ်။ ရုန်ခုနှစ်ကြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ကောသမ္ဗိသုတ်

ဓိ၊ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဘဂ္ဂေ။ အာယသ္မာ မုသိလော၊ ဂုဏ်မုသိလသည်ထင်း။ အာယသ္မာစ ပဝိဋ္ဌော၊ သည်ထင်း။ အာယသ္မာစ နာရဒေါ၊ သည်ထင်း။ အာယသ္မာစ အာနန္ဒော၊ သည်ထင်း။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌။ ဟောသိတာရာမေ၊ ဟောသိတာခုံကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ပဝိဋ္ဌော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မုသိလံ၊ ကို။ "အာဝုသော မုသိလ၊ လ။ သဒ္ဓါယ၊ (သူတပါးစကားကို)ယုံကြည်ခြင်းမှ။ အညတြတော၊ ကင်းရှိသာလျှင်။ ရုစိယာ၊ (ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့်ကြံစည်)နှစ်သက်ခြင်းမှ။ အညတြတော၊ သာလျှင်(ဧဝလိုက်)။ အနုဿဝါ၊ အဆင့်ဆင့်ကြားခြင်းမှ။ အညတြတော၊ သာလျှင်။ အာကာရပရိဝိတက္ကာ၊ မိမိကြံစည်အပ်သော အခြင်းအရာမှ။

သဒ္ဓါ ရုစိ စသောအကြောင်းကင်းရှိ ကိုယ်ပိုင်သိသော အသိတည်း။ အထိုပါ အသိ ၂-မျိုးထဲတွင် ဤ၌ အာဇာနန္တီ အသိသာဖြစ်သင့်၏။ မ-၁ ၅-၀၈၊ စာပိုဒ် ၄၅-၌သည်း အာဇာနန္တီ ဟုပင်ရှိသည်။ ဇာနန္တီ၊ သိကုန်၏။ အာဇာ-နန္တီ၊ သိရကုန်၏ဟု ကွဲအောင်ပေး။

၁။ ဤ၌ ဘိက္ခုသည် ရဟန္တာဖြစ်ခဲ့ပို့ ရောက်သော ရဟန်းဖြစ်သောကြောင့် မဟာနုမ္ပဿ ဝေပုလ္လအရ လောကုတ္တရာ ၉-ပါးလုံးခယူလည်း၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာယူ။ ထိုကြောင့် မဟာနုမ္ပဿဟိုတွေ့ကော်ကို လောကုတ္တရာ သာ နိဗ္ဗာနမျှသာ ယူပါ၏ ကိုးပါ-ဟု စာပိုဒ် ၁၈-၌ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ပြီးသည်။

အညတ္တြေ၀၊ သာလျှင်။ ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနကွန်ယား၊ -စဉ်းစားတွေးကြံ လက်ခံနှစ်သိမ့်သောအယူမှ [1]။ အညတ္တြေ၀၊ သာလျှင်။အာယသ္မတော မုသိလသားတို့။ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏာနိ၊ ဇာတိကြောင့် ဇရာမရဏာဖြစ်၏ဟူသော။ ပစ္စတ္တမေ၀ဉာဏံ၊ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်သည်။ (မ-၆-၂၂၊ ၅၀၆-ပစ္စတ္တံအမှင့်ကို မှီးခ၍ပေးသည်။) အတ္ထိတိ၊ ရှိသလော”ဟူသော။ ဇော်၊ ဤအမေးကို။ အ၀ေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

အာဝုသော ပဝိဋ္ဌ၊ ၆။ သဒ္ဓါယ၊ မှ။ အညတ္တြေ၀၊ ၍သာလျှင်။ပ။ ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနကွန်ယား၊ မှ။ အညတ္တြေ၀၊ ၍သာလျှင်။ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏာနိ၊ ၏ဟူသော။ ဇော်၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဇာတိပစ္စယာဇရာမရဏာနိ၊ ၏ဟူသော။ ဇော်၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။

အာဝုသော မုသိလ၊လ။ သဒ္ဓါယ၊ မှ။ အညတ္တြေ၀၊ ၍သာလျှင်။ပ။ ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနကွန်ယား၊ မှ အညတ္တြေ၀၊ ၍သာလျှင်။ အာယသ္မတော မုသိလသား၊ ၏။ သ၀ပစ္စယာ ဇာတိ၊ ဘ၀ကြောင့် ဇာတိဖြင့်၏ဟူသော။ ပစ္စတ္တမေ၀ဉာဏံ၊ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်သည်။ပ။ ဥပါဒါနပစ္စယာဘ၀ေါ၊ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဘ၀ဖြစ်၏ဟူသော။ တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနန္တိ၊ တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဥပါဒါန်ဖြစ်၏ဟူသော။ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ၊ ဝေဒနာဟူသောအကြောင်းကြောင့် တဏှာဖြစ်၏ဟူသော။ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ၊ဖဿဟူသောအကြောင်းကြောင့် ဝေဒနာဖြစ်၏ဟူသော ။ပ။အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့် သင်္ခါရတို့ဖြစ်၏ဟူသော။ ပစ္စတ္တမေ၀ဉာဏံ၊ သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိသလောဟူသော။ဇော်၊ဤအမေးကို။အ၀ေါစ၊ပြီ။ အာဝုသော ပဝိဋ္ဌ၊ ၆။ပ။အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာ၊ ၏ဟူသော။ ဇော်၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို။ အဟံ၊သည်။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ၊ ၏ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။

(အညတ္တြေ၀ အာဝုသော မုသိလ။ပ။အဟမေတံ ပဿာမိ ဇာတိနိဒါနော ဇရာမရဏနိဒါနော-ထိ၀ါကျ ပေးနိုင်လောင်းပြီ။ အညတ္တြေ၀ အာဝုသော မုသိလ။ပ။ အ၀ိဇ္ဇာနိဒါနော သင်္ခါရနိဒါ-နောတိ ၀ါကျတို့လည်း သိသာပြီ။)

အာဝုသော မုသိလ၊ လ။ သဒ္ဓါယ၊ မှ။ အညတ္တြေ၀၊ ၍သာလျှင်။ပ။ ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနကွန်ယား၊ မှ။ အညတ္တြေ၀၊ ၍သာလျှင်။ အာယသ္မတော မုသိလသား၊ ၏။ ဘ၀နိဒါနော နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဘ၀ချုပ်ရာသည် နိဗ္ဗာန်မည်၏ဟူသော။ ပစ္စတ္တမေ၀ဉာဏံ၊ သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိသလောဟူသော။ ဇော်၊ ဤအမေးကို။ အ၀ေါစ ပြီ။ အာဝုသော ပဝိဋ္ဌ၊ ၆။ သဒ္ဓါယ၊ မှ။ အညတ္တြေ၀၊ ၍သာလျှင်။ ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနကွန်ယား၊ မှ။ အညတ္တြေ၀၊ သာလျှင်။ ဘ၀နိဒါနော နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ၏ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဇာနာမိ၊ ၏။ ဘ၀နိဒါနော နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ၏ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ပဿာမိ၊ ၏။

တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ အာယသ္မာမုသိလော၊သည်။အရဟံ၊ ပုဇော်အထူးကိုခံထိုက်သော။ ဓိတာသ၀ေါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသ၀ေါရှိသော ရဟန္တာလော။ ဟုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဇော်၊ သို့။ ဝုဏ္ဏေ၊ အမေးကား ပြောကြားအပ်သော်။အာယသ္မာ မုသိလော၊သည်။တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။

---

[1] ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနကွန်ယာကို ဆဋ္ဌ-၂ ကသေမတ္တိသုတ် ၁၇၂-ကိုရှု၍ ပေးသည်။ သဒ္ဓါယ ဌစိယာ အနုဘ၀ါ အာကာရ၀ရိ၀ိတက္ကာပုဒ်တို့ကို ဤ ၆-ရှိတို့မှ ကောင်းနိုးဆုဆုကို ရွေးချယ်၍ပေးသည်။

အဟောသိ၊ ပြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ နာရဒေါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ပဝိဋ္ဌံ၊ ကို။ "အာဝုသော ပဝိဋ္ဌ၊ ၌။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အယံ၊ သည်။ တေ ပဠုံ၊(မုသိလအားမေးဘူး သော)ထိုပြဿနာကို။ (ရှေးသင်္ခန်း တောသဒ္ဒါ သမ်ပဝါစကဟု ဆိုသော်လည်း ဤ၌ ဒုရဝါစကကြောင့် ပေးလိုက်သည်။) လဘေယျုံ၊ ရလိုပါ၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ တေ ပဠုံ၊ ကို။ ပုစ္ဆ၊ မေးပါလော့။ အယံ၊ ငါ(နာရဒ)သည်။ တေ၊ သင်(ပဝိဋ္ဌ)အား။ တေ ပဠုံ၊ ကို။ ဗျာကရိဿာမိ၊ ထင်စွာပြုအံ့။ ဝါ၊ ဖြေဆိုအံ့"ဟုသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။(မုသိလမေးသောအမေးမျိုး ငါ့ကိုမေးစေ ချင်သည်၊ ငါ့ကိုမေးစမ်းပါ၊ ငါဖြေပါမည်ဟုလို။)

(အညတြေဝ အာဝုသော နာရဒမှ ဘဝနိရောဓော နိဗ္ဗာနန္တိအထိ မထူးပြီ။)

တေနဟိ၊ လျှင်။ အာယသ္မာ နာရဒေါ၊ သည်။ အရဟံ၊ သော။ ခီဏာသဝေါ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပဝိဋ္ဌ။ ဘဝနိရောဓော နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဘဝချုပ်ရာသည် နိဗ္ဗာန်ဟု။ ဒမ၊ ငါ(နာရဒ)သည်။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ,မဂ်ပညာဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့် အတိုင်း။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာတွေ့မြင်အပ်ပြီ။ (အဟံ၊ ငါနာရဒသည်။) အရဟံ၊ သော။ ခီဏာ-သဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော ရဟန္တာသည်။ နု စမိ၊ မဟုတ်သေးပါ။ အာဝုသော၊ ၌။ သေယျထာပိ၊ အုံ။ ကန္တာရမဂ္ဂေ၊ ရေဘူးပြင့် ကူးသွားအပ်သော ခရီး၌။ (ဓကန္ဒ တရိတမ္ဘောတိ ဟူလုပ်သော်လည်း ဌာနမူပစာရတွင်အားပြင့် ရေဘူးပြင့်ဟု ပေးလိုက်သည်။)ဥဒပါနော၊ ရေတွင်း သည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။ တတြ၊ ထိုရေတွင်း၌။ ရဇ္ဇု၊ ရေပုံးကြိုးသည်။ နေဝ အဿ၊ မရှိရာ။ ဥဒကဝါရကော၊ ရေပုံးသည်။ နု အဿ၊ မရှိရာ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပုရိသော၊ သည်။ ဃမ္မာဘိ-တတ္တော၊ အပူသည် အလွန်ပူလောင်စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဃမ္မပရေတော၊ ၍။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်း သည်ဖြစ်၍။ တသိတော၊ တပ်မက်သည်ဖြစ်၍။ ပိပါသိတော၊ သောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုယောဂျီ၊သည်။ တံ ဥဒပါနံ၊ ထိုရေတွင်းကို။ ဩလောကေယျ၊ ငုံ့၍ ကြည့်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောဂျီ၏။ ဥဒကန္တိ ဟိ ဧဝါ ဥဒကံ၊ ရေဟူသော အသိဉာဏ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကာမယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဖုသိတ္မာ၊ တွေ့ထိ၍။ နု စ ဝိယ ရေယျ၊ မနေရာ။ အာဝုသော၊ ၌။ ဧवमेव၊ လျှင်။ ဘဝနိရောဓော နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဘဝချုပ်ရာသည် နိဗ္ဗာန်တည်းဟူ၍။ ယထာ ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ပြီ။ အရဟံ၊ သော။ ခီဏာသဝေါ၊ သည်။ နု စမိ၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်သေး။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဝဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်ဆိုအပ်သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ပဝိဋ္ဌံ၊ ကို။ "အာဝုသော ပဝိဋ္ဌ၊ ၌။ တုံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဒီ"၊ ဤသို့ပြောဆိုလေ့ရှိသော "။ အာယသ္မန္တံ နာရဒံ၊ ကို။ ကိ"၊ အာဝယ်ကို။ ဝဒေသိတိ၊ ပြောဆိုဘိသနည်း"ဟုသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ၌။ အယံ၊ ငါ(ပဝိဋ္ဌ)သည်။ ဧवံ ဝါဒီ"၊ ဤသို့ ပြောဆိုလေ့ရှိသော။ အာယသ္မန္တံ နာရဒံ၊ ကို။ ကလျာဏာ၊ ကောင်းသောစကားမှ။ အညတြ၊ ကင်း၍။ ကုသလာ၊ အပြစ်မရှိသော စကားမှ။ အညတြ၊ ကင်း၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော စကားကို။ နု ဝဒါမိ၊ မပြောဆို ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပဝိဋ္ဌက ပြန်လည်လျှောက်ထားပြီ။

၁။ ဧဝं ဝါဒီ" ဟု ဒုတိယန္တ အာယသ္မန္တံ နာရဒံ၏ ဝိသေသန အပြစ်ပြင့် ရှိသင့်သည်။ ဧဝं ဝါဒီဟု ရှိမူ ကုံဟူသော ကတ္တာ၏ ဝိသေသနအပြစ် ကြံရလိမ့်မည်၊ ယင်းသို့ကြံသော် အဝိပ္ပါယ် မရ၊ ထိုကြောင့် အောက် ဝတ္ထုပြပါဠိအတိုင်း ပေးလိုက်သည်၊ ဧဝံဝါဒါဟိုလည်း ဧဝံဝါဒီ" အဟုဟု ပဒေဓမ္မပြု။

(ဘဝ၏ချုပ်ရာသည် နိမ္မာန်ဟု ဝိပဿနာဉာဏ် မဂ်ဉာဏ်ပြင့် အမှန်အတိုင်း မြင်ရှုံသာ မြင်သည်။ သို့သော် အကျွန်ုပ် (နှ:ရဒ)သည် အာသဝေါ ကုန်ခန်းသော ရဟန္တာတော့ မဟုတ်သေးပါဟု ပြောဆိုသော အရှင်နာရဒကို သင်ပဝိဇ္ဇက "ဘာမျှား ပြောလိုက်သေးသလဲ"ဟု ရှင်အာနန္ဒာက မေးမြန်းသောအခါ ကောင်းသောစကား, အပြစ်ကင်းသော စကားလောက်ကိုသာ ပြောလိုက်ပါသည်။ အခြား ဘာကိုမျှ မပြောလိုက်ပါဟု ရှင်ပဝိဇ္ဇက ပြောဆိုသည်ဟူလို။)

အဌမ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဥပယန္တီသုတ်

၆၉။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ အာရုမေ ပေါ်ရှိ။) တစ်တြ ခေါ်၊ တိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟာသမုဒ္ဒေါ်၊ မဟာသမုဒ္ဒြာသည်။ ဥပယန္ဒေါ၊ ရေတိုးသည်ရှိသော်။ မဟာနဒီ-ယော၊ မြစ်ကြီးတို့ကို။ ဥပယာပေတိ၊တိုးစေ၏။ မဟာနဒီယော၊ မြစ်ကြီးတို့သည်။ ဥပယန္တီယော၊ တိုးကုန်သည်ရှိသော်။ ကုန္နဒီယော၊ မြစ်ငယ်တို့ကို။ ဥပယာပေန္တိ၊ တိုးစေကုန်၏ (ပြည့်စေကုန်၏ ဟူ၍သော်လည်း ပေး)။ ကုန္နဒီယော၊တို့သည်။ဥပယန္တီယော၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ မဟာသောဒ္ဓေ၊ ထုံးအိုင်ကြီးတို့ကို။ ဥပယာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ မဟာသောဒ္ဓော၊ တို့သည်။ ဥပယန္တော၊ကုန်သည်ရှိသော်။ ကုသောဒ္ဓေ၊ ထုံးအိုင်ငယ်တို့ကို။ ဥပယာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ မဟာသောဒ္ဓော၊ တို့သည်။ ဥပယန္တော၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ ကုသောဒ္ဓေ၊ ထုံးအိုင်ငယ်တို့ကို။ ဥပယာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေव ခေါ်၊ ဤအတူဝင်လျှင်။ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ဥပယန္တီ၊ တိုးသည်ရှိသော်။ သခ်ါရေ၊တို့ကို။ ဥပ-ယာပေတိ၊ တိုးစေ၏။ သခ်ါရာ၊ တို့သည်။ ဥပယန္တော၊ ကုန်သော်။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ ဥပယာပေန္တိ၊ တိုးစေကုန်၏။ပ။ ဇာတိ၊ သည်။ ဥပယန္တီ၊ တိုးသည်ရှိသော်။ ဇရာမရဏံ၊ ကို။ ဥပယာပေတိ၊ တိုးစေ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟာသမုဒ္ဒေါ်၊ သည်။ အပယန္ဒော၊ ရေဆုတ်သည်ရှိသော်။ (ရေကျသည်ရှိသော်ဟူ၍ သော်လည်း ပေး။) အပယန္တီ ယာဝတ် အန္တမဟူသည်းဖြစ်၍ ဖဲသည်ရှိသော်, ကင်းသည်ရှိသော်ဟူ၍ သဒ္ဒတ္ထလည်း ပေးနိုင်သည်။) မဟာနဒီယော၊ တို့ကို။ အပယာပေတိ၊ ဆုတ်စေ၏။ပ။ မဟာ သောဒ္ဓော၊ တို့သည်။ အပယန္တော၊ ဆုတ်ကုန်သော်။ ကုသောဒ္ဓေ၊ ထုံးအိုင်ငယ်တို့ကို။အပယာပေန္တိ၊ ဆုတ်စေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေव ခေါ်၊ ပင်လျှင်။ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ အပယန္တီ၊ ဆုတ်ယုတ် သည်ရှိသော်။ သခ်ါရေ၊ တို့ကို။ အပယာပေတိ၊ ဆုတ်ယုတ်စေ၏။ပ။ ဇာတိ၊ သည်။ အပယန္တီ၊ သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ အပယာပေတိ၊ ဆုတ်ယုတ်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။ (ဣတိတလုံး အကြေကြေ၍ ဧवं မေ သုတံ၌ ပြန်စပ်။)

နဝမ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း

၁။ ဥပယုဇ္ဇော ယာ ဂမနေ၊ အန္တမဟုယောဟု ကြံ။ ဥပယန္ဒောတိ ဥဒကဝုဒ္ဓသမယေ ဥပရိ ဂစ္ဆန္တော။ အဌကထာ။ အထက်သို့ သွားသည်ရှိသော်။ ဝါ။ ဆန်တက်သည်ရှိသော်ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။ ဥပယာပေတိကိုလည်း အထက်သို့ သွားစေ၏။ ဝါ၊ ဆန်တက်စေ၏ဟုပေး။ တိုးစေ၏။ ပြည့်စေ၏ဟု ပေးသည်ကား အစီပါယတ္ထ၊ ဥပယာပေတိတိ ဥပရိ ယာပေတိ၊ ဝေဒေတိ ပုရေတိတိ အတ္ထော။

၂။ ဧဝမေဝကို သာလျှင်ဟု အဝေါဓတ္ထပေးသည်ကား နိဝတ္တာပနတ္ထ မလိုရှိ မဂကောင်း။ ပင်လျှင်ဟု သန္နိဋ္ဌာနတ္ထ ပေးခြင်းသာ ကောင်း၏။

၁၀-သုသိမသုတ်

၇၀။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ ကလန္ဒကနိဝါပေ ပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘာဝါ၊ သည်။ (ဟောတိ၌စပ်။) သဏ္ဌာတော၊ အရိုအသေပြုအပ်သည်။ ဂရုကတော၊ (ကျေးဇူးတန်ဖိုး) အလေးပြုအပ်သည်။ မာနိတော၊ မြတ်နိုးအပ်သည်။ ပူဇိတော (ပဏ္ဍာယ်လေးပါးဖြင့်) ပူဇော်အပ်သည်။ အပစိတော၊ ရိုသေကျိုးနှံ့အပ်သည်။(မြင့်သောနေထုမှ ဆင်းပေးခြင်း လမ်းဖယ်ပေးခြင်း ဦးထုပ်ချွတ်ခြင်း နေရာမှထခြင်း စသည်သည် ရိုသေကျိုးနှံ့ခြင်းပင်တည်း။) စီဝရပိဏ္ဍပါတ-သေနာသနဂိလာနပ္ပစ္စယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာ၏ အထောက်အပံ့အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးပဏ္ဍာယ်း ပရိက္ခရာတို့ကို။ လာဘီ၊ ရလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်လည်း။ သဏ္ဌာတော၊ သည်။ပ။ လာဘီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူဝါဒရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ ပန၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်ကား။ အသဏ္ဌာတာ၊ အရိုအသေပြုမခံရကုန်သည်။ အဂရုကတာ၊ (ကျေးဇူးတန်ဖိုး) အလေးပြုမခံရကုန်သည်။ အမာနိတာ၊ အမြတ်နိုးမခံရကုန်သည်။ အနပစိတာ၊ ရိုသေကျိုးနှံ့မှုမခံရကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ လာဘိနော၊ ရလေ့ရှိကုန်သည်။ နော ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။

•

☰ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သုသိမော ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သုသိမပရိဗိုဇ်သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ မဟာတိယာ၊ မျှားစာသော။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊ ပရိဗိုဇ်ပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋိဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍နေ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သုသိမဿ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ၏။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်။ သုသိမံ-ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ကို။ "အာဝုသော သုသိမ၊ မ။ ဧယိ၊ လာလော့။ တွံ၊ သင်သည်။ သမဏေ ဂေါတမေ၊ ရဟန်းဂေါတမ(ထံ)၌။ ပြဟ္မစရိယံ၊ ပြတ်သောအကျင့်ကို။ စရ၊ သုံး, ရောက်, ကျင့်ချေလော့။ တွံ၊ သည်။ မေ၊ ဝတ်ကားကို။ ပရိယာပုဏိတ္တာ၊ သင်ယူ၍။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ဝါ၊ စေယျာသိ၊ ပို့ချလော့။ (ဆိုစေလော့၊ သင်္ဂဟ)ဟယ်၊ ငါတို့သည်။ ထံ၊ မေ့၊ ထိုတရားကို။ ပရိယာပုဏိတ္တာ၊ ၍။ ဂိဟီနံ၊ လူတို့အား။ သာသိဿာမ၊ ဟောပြောကုန်အံ့။ စဲ၊ ဤသို့ ဟောပြောကုန်သည်ရှိသော်။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ သဏ္ဌာတာ၊ အရိုအသေအပြုခံရကုန်သည်။ပ။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပ္ပစ္စယဘေသဇ္ဇ-ပရိက္ခာရာနံ၊ တို့ကို။ လာဘိနော၊ ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမာတိ၊ ပြစ်ပါကုန်လိမ့်လတ္တံ့" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ ဧဝံ အာဝုသော တိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီငါ့ရှင်(မိတ်ဆွေ) တို့ဟူ၍။ သုသိမော ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ သကာယပရိသာယ၊ မိမိပရိသတ်၏(စကားကို)။ ပဋိ-သုတ္တာ၊ ရှေးရှုနာယူ၍(ဝန်ခံ၍ဟူလို)။ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ပ။ သုသိမော-ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နှာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသုတ်, အဘိဓမ္မာ, ဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌။ ပြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော၊ အလိုရှိ၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ သုသိမံ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဥား။ သုသိမော၊ သုသိမမည်သော။ အယံ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ဤပရိဗိုဇ်သည်။ 'အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နှာ။ အဟံ၊ သည်။ပ။ စရိတုံ၊ ငှါ။ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော၊ အလိုရှိ၏'ဟူ၍။ စဲ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ ပြောဆိုပြီ" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ သုသိမံ၊

သုသိမကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ဝင်ရောက်စေကြကုန်လော့။ (ရှင်ရဟန်းပြုပေးကြကုန်လောဟူလို။) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။သုသိမော ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇ်၊ သာမဏေအပြစ်ကို။ အလတ္တ ခေါ၊ ရလေပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအပြစ်ကို။ အလတ္တ၊ ရလေပြီ။

တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္မဟုလေဟိ၊ မျှားစ္ဆာကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ "ခိဏာဝဇာတိ။ပ။ ပဇာနာမာတိ၊ ပဇာနာမ"ဟူ၍။ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ ဝါ-ကို။ ဗျာကတာ၊ ဖြေဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။အာယသ္မာ သုသိမော၊သည်။ "သမ္မဟုလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ပ။ အညာ၊ ကို။ ဗျာကတာကိရာတိ၊ ဖြေဆိုအပ်သတဲ့"ဟူ၍။ အသောသီ ခေါ၊ ကြားပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သုသိမော၊ သည်။ပ။ တေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "အာယသ္မန္တော်ဟိ၊ အရှင်တို့သည်။ပ။ အညာ၊ ကို။ဗျာကတာ ကိရ၊ ဖြေဆိုအပ်သတဲ့။ ဣတိ၊ ဤစကားသည်။ သစ္စန္တိ၊ မှန်သလော"ဟုသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သုသိမ။ ဝေ၊ မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းတို့က ဖြေဆိုကြပြီ။

အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ ဟရေ၊ အရှင်တို့သည်။ ဝေ ဘာနန္တာ၊ဤသို့ သိကုန်သည်ဖြစ်၍။ဝေ ပဘာနန္တာ၊ ဤသို့ မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနေကဝိဟိတံ၊ မျှားသောအပြားရှိသော။ ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ဣဒ္ဓိဝိဓ အဘိညာဉ်ကို။ပဋိနုဘောတိ အပိနု၊ ခံစားနိုင်ကြကုန်သလော။ ကောပိ ဟုတ္ဝာ၊တယောက်တည်းဖြစ်လျက်လည်း။ ဗဟုဓာ၊ မျှားသောအပြားရှိသည်။ ဟောတိ အပိနု၊ ဖြစ်နိုင်ကြကုန်သလော။ ဗဟုဓာပိ ဟုတ္ဝာ၊မျှားသောအပြားရှိသည်ဖြစ်လျက်လည်း။ ကောဝ၊ တယောက်ထည်း။ ဟောတိ-အပိနု၊ ဖြစ်နိုင်ကြကုန်သလော။ အာဝိဘावံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်ခင်း။ တိရောဘावံ၊ မျက်ကွယ်ခင်း။ တိရောကုဋ္ဋံ၊ နံရံခြားရာခင်း။ တိရောပါကာရံ၊ တံတိုင်းခြားရာခင်း။ တိရောပဗ္ဗတံ၊ တောင်ခြားရာခင်း။ အာကာသေ သေယျထာပိ၊ ကောင်းကင်ခင်းကဲ့သို့။ အသဇ္ဇမာနာ၊ မကပ်ငြိကုန်မူ၍။ ဂစ္ဆတိ အပိနု၊ သွားနိုင်ကြကုန်သလော။ ပထဝိယာပိ၊ မြေခင်းလည်း။ ဥဒကေသေယျထာပိ၊ ရေခင်းကဲ့သို့။ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ၊ ပေါ်ခြင်း, ငုတ်ခြင်းကို။ ကရောတိ အပိနု၊ ပြုနိုင်ကြကုန်၏လော။အာဘိဇ္ဇမာနေ၊ (အစီးခွာန်ကြောင့်)မကွဲမပျက်သော။ ဥဒကေပိ၊ ရေခင်းလည်း။ ပထဝိယံ သေယျထာပိ၊မြေခင်းကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ အပိနု၊ သွားနိုင်ကြကုန်သလော။ အာကာသေပိ၊ ကောင်းကင်ခင်းလည်း။ ပက္ခီ၊ အတောင်ရှိသော။သကုဏော သေယျထာပိ၊ ငှက်ကဲ့သို့။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ပွဲ့ခွေသဖြင့်။ ဂမတိ အပိနု၊ သွားနိုင်ကြကုန်သလော။ ဧတေ မဟိဒ္ဓိကေ၊ ဤသို့ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဧတေ မဟာနုဘာဝေ၊ ဤသို့ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဣမေပိ စန္ဒိမသူရိယေ၊ ဤ လ,နေတို့ကိုလည်း။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပရိမသတိ အပိနု၊ သုံးသပ်နိုင်ကုန်သလော။ ပရိမဇ္ဇတि အပိနု၊ ဆုတ်နယ်နိုင်ကုန်သလော။ ယာဝ ဗြဟ္မလောကာပိ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဝသံ၊ အလိုအတိုင်း။ ဝတ္တေတိ အပိနု၊ ဖြစ်စေနိုင်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုသိမကာ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သုသိမ။ ဧवံ၊ ဤသည်။ နော ဟိ၊ မဟုတ်ပါ။

အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ ဟရေ၊ တို့သည်။ ဝေ ဘာနန္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝေ ပဘာနန္တာ၊ ဖြစ်၍။ အတိက္ကန္တမာနုသိကာယ၊ လူတို့၏ သောတပဿာဒကို လွန်သော။ ဝီသုဒ္ဓေယ၊ အလုံးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။ ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်ရှင်ဖြစ်သော။ သောတာဝတုယာ၊ သောတဝတ်ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်ရှင်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ မာနုသေ၊ လူရှင်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥဘော၊ နှစ်မျိုးကုန်သော။ သဒ္ဒေ၊အသံတို့ကို။ သုဏာတိ အပိနု၊ ကြားနိုင်ကုန်သလော။ ယေ၊ အကြင် အသံတို့သည်။ ဒူရေ၊

ဝေးကုန်၏။ ယေ စ၊ အကြင် အသံတို့သည်ကား။ သန္တိကေ၊ နီးကုန်၏။ ဥဘော၊ နှစ်မျိုးကုန်သော။ တေ သဒ္ဒေ၊ ထိုအသံတို့ကို။ သုဏာတု အပိနု၊ ကြားနိုင်ကုန်သလော။ ဣတော၊ ဤသို့ သုသိမကမေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သုသိမ။ ဧတေ၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဧတံ ဝေနန္တော၊ ဖြစ်၍။ ဧတံ ပဿန္တော၊ ဖြစ်၍။ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ ပရသတ္တာနံ၊ တပါးသောသတ္တဝါတို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ စေတော၊ စိတ်ကို။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ ပဇာနာထ အပိနု၊ အပြားအားဖြင့် သိနိုင်ကုန်သလော။ သဒ္ဓာဓိ ဝါ၊ တပ်စွန်းခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောဘမူစိတ်ကို။ သဒ္ဓါဓိ၊ သော။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာထ အပိနု၊ ကုန်သလော။ ဝီတရာဂံ ဝါ၊ တပ်စွန်းခြင်းကင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်, အမျှောကတစိတ်ကို။ ပ။ သဒေါသံ ဝါ၊ အမျက်တွေ့ခြင်း ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဒေါသမူစိတ်ကို။ ပ။ ဝီတဒေါသံ၊ အမျက်ကင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်, အမျှောကတစိတ်ကို။ ပ။ သမောဟံ ဝါ၊ တွေဝေခြင်း ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ မောဟမူစိတ်ကို။ ပ။ ဝီတမောဟံ ဝါ၊ တွေဝေခြင်းကင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်, အမျှောကတစိတ်ကို။ ပ။ သံခိတ္တံ ဝါ၊ တွန့်တိုသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ထိနမိဒ္ဓနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ကို။ ပ။ ဝိက္ခိတ္တံ ဝါ၊ ပျံ့လွင့်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂတ်စိတ်ကို။ ပ။ မဟဂ္ဂတံ ဝါ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ရူပ, အရူပစိတ်ကို။ ပ။ အမဟဂ္ဂတံ ဝါ၊ မဟဂ္ဂုတ်မဟုတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကာမ, လောကုတ္တရာစိတ်ကို။ ပ။ သဥတ္တရံ ဝါ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောကီစိတ်ကို။ ပ။ အနုတ္တရံ ဝါ၊ မိမိထက် သာလွန်သောတရားမရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောကုတ္တရာစိတ်ကို။ ပ။ သမာဟိတံ ဝါ၊ တည်ကြည်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥပစာ, အပ္ပနာအဖြစ်သို့ ရောက်သောစိတ်ကို။ ပ။ အသမာဟိတံ ဝါ၊ မတည်ကြည်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥပစာ အပ္ပနာအဖြစ်သို့ မရောက်သော စိတ်ကို။ ပ။ ဝိမုတ္တံ ဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်, ဖိုလ်စိတ်ကို။ အဝိမုတ္တံ ဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ မလွတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်, ဖိုလ်စိတ်တို့မှ ကြွင်းသော စိတ်ကို။ အဝိမုတ္တံ၊ သော။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာထ အပိနု၊ ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုသိမက မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သုသိမ။ ဧတေ၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဧတံ ဝေနန္တော၊ ဖြစ်၍။ ဧတံ ပဿန္တော၊ ဖြစ်၍။ အနေကဝိဓံ၊ များသော အပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝနေတူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရထ အပိနု၊ အစဉ်လျှောက်၍အောက်မေ့ကုန်သလော။ သေယျထာ၊ အဘယ်မည်သော။ ဣဒံ၊ ဤရှေးဘဝနေတူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရထ အပိနု၊ ကုန်သလောဟူမူ။ ဧကမ္ပိ ဇာတိံ၊ တဘဝကိုလည်း။ ဒွေပိ ဇာတိယော၊ နှစ်ဘဝတို့ကိုလည်း။ တိသောပိ ဇာတိယော၊ သုံးဘဝတို့ကိုလည်း။ စတသောပိ ဇာတိယော၊ လေးဘဝတို့ကိုလည်း။ ပဉ္စပိ ဇာတိယော၊ ငါးဘဝတို့ကိုလည်း။ ဒသပိ ဇာတိယော၊ ဆယ်ဘဝတို့ကိုလည်း။ ဝီသမ္ပိ ဇာတိယော၊ နှစ်ဆယ်သော ဘဝတို့ကိုလည်း။ တိံသမ္ပိ ဇာတိယော၊ သုံးဆယ်သောဘဝတို့ကိုလည်း။ စတ္တာလီသမ္ပိ ဇာတိယော၊ လေးဆယ်သောဘဝတို့ကိုလည်း။ ပဉ္စာသမ္ပိ ဇာတိယော၊ ငါးဆယ်သောဘဝတို့ကိုလည်း။ ဇာတိသတမ္ပိ၊ ဘဝအရေကိုလည်း။ ဇာတိသဟဿမ္ပိ၊ ဘဝအထောင်ကိုလည်း။ ဇာတိသတသဟဿမ္ပိ၊ ဘဝအသိန်းကိုလည်း၊ အနေကေပိ၊ များစွာထည်းဖြစ်ကုန်သော။ သံဝဋ္ဋကပ္ပေ၊ သံဝဋ္ဋကပ်တို့ကိုလည်း။ (အနုဿရထ အပိနု၊ ကုန်

သလော။) အမှုတြ၊ ထိုမည်သောဘဝ၌။ ဧဝံ နာမော၊ ဤသို့သော အမည်ရှိသည်။ ဧဝံ ဂေါတ္တော၊ ဤသို့သော အနွယ်ရှိသည်။ ဧဝံ ဝဏ္ဏော၊ ဤသို့သော အဆင်းရှိသည်။ ဧဝမာဟာ-ရော၊ ဤသို့သော အစာအာဟာရရှိသည်။ ဧဝံသုခဒုက္ခပဋိသံဝေဒီ၊ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲ ကို ခံစားလေ့ရှိသည်။ ဧဝမာယုပရိယန္တော၊ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်။ အာသိ ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ သော၊ ထိုငါသည်။ တဧတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊ စုတေသော်။ အမှုတြ၊ ထိုဘဝ၌။ ဥဒပါဒိ ၊ ဖြစ်ပြီ။ တတြာပိ၊ ထိုဘဝ၌လည်း။ ဧဝံ နာမော၊ သည်။ပ။ အာသိ ၊ ပြီ။ သော၊ သည်။ တဧတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊ သော်။ ဣဒ၊ ဤဘဝ၌။ ဥပပန္နောတိ၊ ဖြစ်ပြီဟူ၍။ (အနုဿရထ အပိန၊ ကုန်သလော။) ဣတိ၊ ဤသို့။ သာကာရံ၊ အဆင်းစသော အခြင်းအရာနှင့် ထက္ခသော။ သဥ္ဇေဿံ၊ အမည် အနွယ်ဟူသော ညွှန်ပြဖွယ်နှင့်တကွသော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရထ အပိန၊ ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုသိမကမေးလျှောက် ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ခွင် သုသိမ။ တေ၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

အာယသ္မန္တော၊ တို့။ ဣဒေ၊ ဤသည်။ ဧဝံ ဘာနန္တော၊ ဖြစ်၍။ ဧဝံ ပဿန္တော၊ ဖြစ်၍။ အတိက္ကန္တ-မာနုသကေန၊ လူတို့၏ မျက်စိအမြင်ကိုလွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန၊ အထူးသမြင့် စင်ကြယ်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအသိညာဉ်ဖြင့်။ ဝေမာနေ၊ စုတေကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ ဖဋိသန္ဓေ နေကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ပဿတိ အပိန၊ မြင်နိုင်ကုန်သလော။ ဟိနေ၊ ယုတ်ကုန် သော။ ပဏီတေ၊ မြတ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဿတိ အပိန၊ ကုန်သလော။ သုဝဏ္ဏေ၊ ကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ မကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဿတိ အပိန၊ ကုန်သလော။ သုဂတေ၊ ကောင်းသော ဂတိသို့လားကုန်သော။ ဝါ။ ကြွယ်ဝကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသောဂတိသို့ လားကုန်သော။ ဝါ-ဆင်းရဲ ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဿတိ အပိန၊ ကုန်သလော။ (သတ္တေ ပဿတိကို လေးဒုကလုံးဖြင့် ယှဉ်ပေး သည်။) ယထာကမ္မူပဂေ၊ အကြင် အကြင်ကံသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ "ဘောန္တော၊ အရှင်ပြုစ်ကုန်သော။ ဣမေ သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ကာယ-ဒုစ္စရိတေန၊ ကာယဒုစရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝစီဒုစ္စရိတေန၊ ဝစီဒုစရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ မနောဒုစ္စရိတေန၊ မနောဒုစရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ အရိယာနံ၊ ဘုရားစသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဥပဝါဒကာ၊ ဥပဝါဒကာ၊ ဧပ်ဆဲတတ်ကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ လောက်ပြန် သောအယူရှိကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ လောက်ပြန်သောအယူဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော အမှုရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ-ပျက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာ ဖြစ်သော။ ဒုဂ္ဂတိ ၊ ဆင်းရဲ၏ လည်းလျှောင်းရာဖြစ်သော။ ဝါ-မခံကာင်းမှုပြုသူတို့၏ လားရောက် ရာ ဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ အလိုအာသာကင်းလျက် ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံ ဥပ၊ ဝင်၍။ ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဘောန္တော၊ ကုန်သော။ ဣမေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယ-သုစရိတေန၊ ကာယသုစရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ ဝစီသုစရိတေန၊ ဝစီသုစရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ မနောသုစရိတေန၊ မနောသုစရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲတတ်ကုန်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှန်ကန်သော အယူရှိကုန်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌि-ကမ္မသမာဒါနာ၊ မှန်ကန်သောအယူဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သောအမှုရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိ ၊ ချမ်းသာ၏

လည်းလျှောင်းရာဖြစ်သော။ ဝါ-ကောင်းသော လားရာဖြစ်သော။ သင်္ဂီ လောကံ ဥပ၊ နတ်ပြည်၌။ ပန္နာတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏"ဟု၍။ ပဇာနာထ အပိနု၊ သိနိုင်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပ။ ပဇာနာထ အပိနု၊ ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုသိမက မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သုသိမ၊ တော်၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တုမှေ၊ ထို့သည်။ ဧဝं ဗာနန္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဧဝं ပသန္တာ၊ ဖြစ်၍။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော။ (ယေ တေ ဝိမောက္ခာ၌ စပ်။) ရူပေ၊ ရူပဈာန်တို့ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍ (တည်ကုန်သော)။ အာရုပ္ပါ၊ အာရုပ္ပ မည်ကုန်သော။ ယေ တေ ဝိမောက္ခာ၊ အကြင် ဝိမောက္ခတို့သည်။ (သန္တီ၊ ကုန်၏။) တေ၊ ထိုအာရုပ္ပ ဝိမောက္ခတို့ကို။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ဖုသိတ္မာ၊ တွေ့ထိ၍။ ဝိဟရထ အပိ နု၊ နေနိုင်ကြကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုသိမက မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သုသိမ။ တော်၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ (အပိနု ဟူသော သီ,သျှာ,ကဲ့ မူအတိုင်း ယောဇနာလိုက်သည်။ မ ၁-၂၂၇-စသည်၌လည်း အမေးဝါကျ အရာ အပိ နုသာ လာသည်။)

အာယသ္မန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘေဒေ၊ ဤအရာ၌။ (တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။) ဣဒဉ္စ ဝေယျာကရဏံ၊ ဤပြေဆိုခြင်းသည်ရင်း။ (ခဏာ ဧဝတိ။ပ။ နာပရံ ဣတ္ထတ္တာယာတိ ပဇာနာတိကို ရည်သည်။) ဣမေသံ မမ္မာနံ၊ ဤသမာပတ် (၇) ပါးတို့ကို။ အသမာပတ္တိ စ၊ မဝင်စားခြင်းသည်ရင်း။ (အပိ ပန တုမှေ အာယသ္မန္တော။ပ။ ဣဒ္ဓိဝိဓံ။ပ။ တေ ကာယေန ဖုသိတ္မာ ဝိဟရထာတိ ဟူသော ဝါကျတို့ကို ရည်သည်။ ။ဟောတိ၊ ၏။) အာဝုသော၊ တို့။ (တုမှာကံ၊ တို့၏။) ဣဒံ၊ ဤပြေဆိုခြင်း, မဝင်စားခြင်းသည်။ကထံ နော၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုသိမက မေး၏။ အာဝုသော သုသိမ ၊မ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ပညာဝိမုတ္တာ ခေါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာ သက်သက်ဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်သူတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းထို့က ပြေဆိုကုန်၏။ (စျာန် မရသော သုက္ခဝိပဿကရဟန္တာတွေ့ပြစ်ခြင်းကြောင့် ဣဒ္ဓိဝိဓစသော အသီညာဉ် ဝါ-သမာပတ် ၇-ပါးကို မဝင်စားနိုင်ကုန် ဟူလို။)

အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတသ္မာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဣမသ္မာ၊ ဤတရားတော်၏။ အတ္ထေ၊ အနက်ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ နု ခေါ၊ အာဇာနာမိ၊ မသိရသေး။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ သာဓု၊ ကောင်းပန်ပါ၏။ အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတသ္မာ၊ သော။ ဣမသ္မာ၊ ၏။ အတ္ထေ၊ ကို။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာဇာနေယျံ၊ သိနိုင်လောက်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဘာသန္တု၊ မိန့်မြွက်တော်မူပါကုန်။ အာဝုသော သုသိမ၊ မ။ တုံ၊ သင်သည်။ အာဇာနေယျာသိ ဝါ၊ သိနိုင်လောက်သည်မူလည်းဖြစ်စေ။ တုံ၊ သည်။ နု ဝါ အာဇာနေယျာသိ၊ မသိနိုင်လောက်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ အထ ခေါ၊ ဧကစ်ကောသော်ကား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပညာဝိမုတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သက်သက်ဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်သူတို့ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြေတော်မူကုန်၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သုသိမော၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ပ။ အာယသ္မာ သုသိမော၊ သည်။ ဧကံ သံကွေ့ဟိ၊ တိုရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိं ၊ တကွ။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အဟောသိ၊

ဖြစ်ပြီ။ တံ သမ္ပ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ပြီ။ သုသိမ၊ မ။ ပုဗ္ဗေ ခေါ၊ ရှေးဘ၌။ မွေ့ဖွယ်တိုဟုတ်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ နိဗ္ဗာနေ၊ ၌။ ဉာဏံ၊ မဂ်ဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (နိဗ္ဗာနေ၊ ၌။ ပဝတ္တေ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်ဖြစ်သော။ ဉာဏံ၊ မဂ်ဉာဏ်တည်းဟူ၍ သော်လည်းပေး။ နိ ခွါယံ. ဘဒ္ဒေ။ပ။ နိဗ္ဗာနေ ဉာဏံ ပေးမြဲ။)

သုသိမ၊ မ။ တံ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ (ဝါသဒ္ဒါ ဝိဘာဝနတ္ထေ။) အနိစ္စံ ဘန္တေ၊ မမြဲပါဘုရား။ ယံ၊ အကြင်ရူပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထို ရူပ်သည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲလော။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဘုရားကမေးတော်မူ၏။ ဒုက္ခံ ဘန္တေ၊ ဆင်းရဲပါဘုရား။ ယံ၊ အကြင်ရူပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောတည်း။ တံ၊ ထိုရူပ်ကို။ "တေ၊ ဤရူပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ ဤရူပ်သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော၊ ဤရူပ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်း"ဟူ၍။ သမနုပဿိတုံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငါ။ ကလ္လံ နု၊ သင့်လျော်ပါမည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ တော်၊ ဤသို့ခြင်းသည်။ ဧနာ ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏတို့ကို ရူပ်အတိုင်းပေး။)

သုသိမ၊ မ။ ယဘွာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤလောကင်္၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ အတီတာ-နာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်(တို့တွင်တခု)မူလည်းဖြစ်သော။ ဧကတ္တံ ဝါ၊ မိမိသန္တာန်မူလည်းဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊ အပသန္တာန်မူလည်းဖြစ်သော။ ဩဠာရိကံ ဝါ၊ ရွှန်ရင်းသည်မူလည်းဖြစ်သော။ သုခုမံ ဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်မူလည်းဖြစ်သော။ ဟီနံ ဝါ၊ ယုတ်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ ပဏီတံ ဝါ၊ မြတ်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ ယံ ရူပံ၊ အကြင်ရူပ်သည်။ ဒူရေ ဝါ၊ ဝေးသည်မူလည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေ ဝါ၊ နီးသည်မူလည်းဖြစ်သော။ ယံ ရူပံ၊ အကြင်ရူပ်သည်။ (အတ္ထိ၏။) သမ္ပ၊ အလုံးစုံသော။ တေ ရူပံ၊ ထိုရူပ်ကို။ (ဝေမေတံ မှ တေနဉ် ရူပံကိုတိုက်ပေးသည်၊ ဒဋ္ဌမ္ပိ ဘွဲ့စပ်။) "တေ၊ ဤရူပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာသည်။ နု၊ မဟုတ်။ ဧသော၊ ဤရူပ်သည်။ အဟံ၊ သည်။ နု အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ သည်။ နု အတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်"ဟူ၍။ ဧवံ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌမ္ပိ၊ ရှုအပ်၏။ (ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏတို့ကို ရူပ်နည်းပေး။)

သုသိမ၊ မ။ ဧवं၊ ဤအပါခဲ့သည့်အတိုင်း။ ပဿံ၊ ရှုသည်ရှိသော်။ သုတဝါ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော အာဂမ, အဓိဂမရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာသာဝကသည်။ ရူပသ္မိံ၊ ရူပ်၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ သညာယ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ သင်္ခါရေသု၊ တို့၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊

၁။ မမှာနုံ ဌိတတာ တံသဘာဝတာ မေတ္တိတ်ဆန်ဖွယ်ရကွဲအနေဖြင့်ထား တတ္ထ ဉာဏံ မေတ္တိတ်ဉာဏ်နှင့် အာယဝ ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့် ဟူသော ဦးဏလို ရှုပ်နာပ်မှတ်ခြင်း အနိစ္စသော အပြစ်အာနိသင်္သ တည်ခြင်းနှင့် သိသော ဝိပဿနာဉာဏ်သည်ဟု ဘဝတ္ထ အစိုးပါတတ္ထ ၂-ဖျိုး ကွဲကန်၏ပေး၊ ဤသံယုတ် ၃၄-ဝေါဟိတ်၌ကား မေတ္တိတ်ဉာဏ်နှင့် ပဗ္ဗယဏာဝရေ ဉာဏ်ဟု ဖွင့်၏။

၏။ ဝိညာဏသို့၊ ဌ။ နိမ္မိန္ဒတိ၊ ၏။ နိမ္မိဒါ၊ ပြီးပြေခြင်းကြောင့်။ ဝိရဇ္ဇာဘိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စာဘိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဝိမုတ္တသို့၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သည်ရှိသော်။ (မေ၊ ဝါ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။) ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီ။ ဣဘိ၊ သို့။ ဉာဏံ၊ အသိဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ခီဏာ၊ဇာတိ။ပ။ နာပရံ ဣတ္ထတ္တာယာတိ၊ ခီဏာ။ပ။ဣတ္ထ-တ္တာယ"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

သုသိမ၊ မ။ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိ၊ ဇာတိဟူသောအကြောင်းကြောင့် ဇရာမရဏဖြစ်၏ ဟူ၍။ ပဿသိ၊ ရှု၏လော။ ဣဘိ၊ ဤသို့ဘုရားကမေးတော်၏။ ဧवं ဘန္တေ၊ မုန်ပါဘုရား။ပ။ သုသိမ၊ မ။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းကြောင့် သင်္ခါရတို့ဖြစ်ကုန်၏ ဟူ၍။ ပဿသိ၊ ရှု၏လော။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဧवं ဘန္တေ၊ မုန်ပါဘုရား။

သုသိမ၊ မ။ ဇာတိနိရောဓာ ဇရာမရဏနိရောဓောတိ၊ ဇာတိချုပ်ခြင်းကြောင့် ဇရာမရဏချုပ်၏ ဟူ၍။ ပဿသိ၊ ရှု၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဘုရားကမေးတော်မူ၏။ ဧवं ဘန္တေ၊ မုန်ပါဘုရား။ပ။ သုသိမ၊ မ။ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ သင်္ခါရနိရောဓောတိ၊ အဝိဇ္ဇာချုပ်ခြင်းကြောင့် သင်္ခါရချုပ်၏ဟူ၍။ ပဿသိ၊ ရှု၏လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဧवं ဘန္တေ၊ မုန်ပါဘုရား။

(အပီ ပန တုံ သုသိမ ဧवं ဘာနုနော မေ ကာယေန ဒုသိဿာ ဝိဟရသီတိ နော ဟောတိ ဘန္တေတိုင်အောင် မထူး၊ ရှေးဖွဲ့ပေးခဲ့ပြီ။)

သုသိမ၊ မ။ ဒါနိ၊ ယဒုအဝါ၌။ ဣဒေ၊ ဤဘဝတို့။ တဝ၊ သင်၏။ ဣဒဒ္ဓ ဝေယျာကရဏံ၊ ဤခီဏာ ဇာတိ စသည်ဖြင့် ပြောဆိုခြင်းသည်ငင်း။ ဣဒေသံ ဓမ္မာနံ၊ ဤဣဒိုဝိဓ စသောအဘိညာဉ်တရားတို့ကို။ ဝါ-ဤသမာယတ် (၇) ပါးတရားတို့ကို။ အသမာပတ္တိစ၊ မဝင်စားခြင်းသည်ငင်း။ (ဧဟာဘိ၏။) သုသိမ၊ မ။ တဝ၊ သင်၏။ ဣဒံ၊ ဤခီဏာဇာတိ စသည်ဖြင့် ပြောဆိုခြင်း, သမာယတ် (၇) ပါး တို့ကို မဝင်စားခြင်းသည်။ ကထံ နော၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဘုရားကမေးတော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ သုသိမော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ နိပဘိတ္မာ၊ ယှက်ဝပ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှေး။ ယာဝတံ၊ အကြင်ဝါသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သ္မာကဿ ခေတ၊ ကောင်းစွာယောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟူသော သာသနာတော်၌။ ဓမ္မတ္ထေ နကော၊ တရားခိုးသူဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်၏။ တံ မံ၊ ထိုတပည့်တော်ကို။ အစ္စယော၊ အပြစ်သည်။ ယထာဗလံ၊ မိုက်သည့် အလျောက်။ ယထာမုဠှံ၊ တွေဝေသည့်အလျောက်။ ယထာအကုသလံ၊ မလိမ္မာသည့်အလျောက်[1]။ အစ္စဂမာ၊ လွန်ရှုပြစ်ပါပြီ (လွှမ်းမိုးပြီဟူလို)။ ဘန္တေ၊ ရှေး။ တဿ မေ၊ ထိုတပည့်တော်၏။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်း

၁။ ယာ တုံ။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော ဟုသော အနိယမဝါကျ၏ အဓက်ဖြစ်သော နိယမဝါကျသည် တဋ္ဌ တုံ။ပ။ ယထာ အကုသလံ ဝါကျမှ တပါး အခြားမရှိသည်ကို ဝေဘက်၍ ဤသို့လည်း ယူသင့်၏။ ပ။ ပဗ္ဗဇိတော ဟုသော အနိယမဝါကျ၏တွဲဖက် နိယမဝါကျသည် အစ္စယော မံ။ပ။ယထာ အကုသလံ သာ ဖြစ်ရမည်။ထိုအမေ ဝါကျသည် ယူသင့်၏အဖက် နိယမဝါကျမဟုတ်။ ထို့ကြောင့် အစ္စယော မဲ့မံကို တံ မံ ဟု နိယတ်ထည့်၍ ပေါ်ရန်သည်။

ရန်အလို့ငှါ။ ဘဂဝါ။ သည်။ ပဋိဋ္ဌာဘူတိ၊ ခံယူတော်မူပါ" ဟူသော။ တော်၊ ဤကောင်းကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

သုသီမ၊မ။ ယော တို့၊ အကြင်သင်သည်။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်၏။ တံ တို့၊ ထိုသင်ကို။ အစ္စယော၊ သည်။ပ။ ယထာအကုသလံ၊ လျှောက်။ တဋ္ဌ၊ စင်စစ်။ အစ္စဂမာ၊ လွန်ခဲ့ပြီ။ သုသီမ၊မ။ သေယျထာပိ၊ ဒုံ။ အာဂုစာရိ'၊ မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိသော။ စောရံ၊ သူခိုးကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူ၍။ ရညော၊ မင်းအား။ "ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်။ အယံ၊ ဤသူသည်။ တော၊ သင်မင်းကြီး၏။ အာဂုစာရီ၊ သော။ စောရော၊ သူခိုးပါတည်း။ ဣမဿ၊ ဤခိုးသူအား။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ဣဒ္ဓသိ၊ အလိုရှိ၏။ တံ၊ ထိုခိုးသူသို့။ တံ ဒဏ္ဍံ၊ ထိုဒဏ်အမှုကို။ ပဏေဟိတိ၊ ဆောက်စေပါလော့" ဟူ၍။ ဒေဿယျုံ၊ ပြကုန်ရာ၏။ (ပယုဇ္ဇော နိ ပါပဏေ၊ ပကြောင့်နကိုဏကြီးပြန်၊ ဒုံကမ္မကာဝတ်ဖြစ်၍ တံနင့် ဒဏ္ဍံ-ဟု ကံ ၂-ခုရှိသည်။ ထိုသူကို ဒဏ်ပေးပါဟူလို။) ထမေနံ၊ ထိုသူခိုးဖမ်းလာသော ယောဂျီးကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော့။ ဣမံ ပုရိသံ၊ ဤခိုးသားယောဂျီးကို။ ဒဏ္ဍေထ၊ ခိုင်ခန့်သော။ ရဇ္ဇုယာ၊ကြိုးဖြင့်။ ပစ္ဆာပဿံ၊ လက်ပြန်။ ဂါဠှပနုနံ ဗန္ဓိတ္မာ၊ မြဲမြံစွာချည်နှောင်၍။ ခုရမုဏ္ဍံ၊ သင်ခုန်းဖြင့် ခေါင်းတုံးသည်ကို။ ကရိတ္မာ၊ ပြု၍။ ရထ္ထာရေန၊ ကြမ်းတမ်းသော အသံရှိသော။ ပဏဝေန၊ တက်စည်ဖြင့်။ ရထိယာယ ရထိယံ၊ ရထားလမ်းမတခုမှ ရထားလမ်းမတခုသို့။ သိင်္ဃာတကေန သိင်္ဃာတကံ၊ လမ်းဆုံတခုမှ လမ်းဆုံတခုသို့။ ပရိနေတ္မာ၊ ဆောင်၍။ ဒက္ခိဏေနဒ္ဒါရေန၊ တောင်တခါးဖြင့်။နိက္ခာ-မေတ္မာ၊ ထွက်စေ၍ (ထုတ်၍ဟူလို)။ နဂရဿ၊ မြို့၏။ ဒက္ခိဏတော၊ တောင်အရပ်၌။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒထာတိ၊ ဖြတ်ကြလော့" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဿျ၊ (အမိန့်ပေးစကား) ပြောကြားရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုသူခိုးကို။ ရညော၊၏။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ပ။ သိသံ၊ကို။ ဆိန္နေယျုံ၊ ဖြတ်ကုန်ရာ၏။ သုသိမ၊မ။ တံ၊ ထိုမေးအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိ ံ မညသိ၊ အသို့မှတ်သင်သနည်း။ သော ပုရိသော၊ ထိုခိုးသူယောဂျီးသည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုနိပ်စက်ညှင်းပန်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းကို။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို။ ပဋိသံ-ဝေဒိယေထ အပိနု၊ ခံစားရသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့သုရာဖွယ်ကမေးတော်မူ၏။ ဝေ သန္တေ မုန်ပါ သုရား။

သုသီမ၊ မ။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောဂျီးသည်။ တတောနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ယံ ဒုက္ခံ ဒေါ-မနဿံ၊ အကြင်ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒိယေထ၊ ခံစားရာ၏။ ဝေ၊ သို့။ သုဘာဒုဘေ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်း ဟူဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌။ ဓမ္မတ္ထနိကာယေ၊ တရားကိုခိုးသောသူ၏။ ယာ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ အကြင်ရဟန်းအဖြစ်သို့ ဝင်ရောက်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၏။) အယံ၊ ဤရဟန်းအဖြစ်သို့ ဝင်ရောက်ခြင်းသည်။ တတော၊ ထိုကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်းထက်။ ဒုက္ခဝိပါကတရာ စ၊ သာလွန်ဆင်းရဲသော အကျိုးလည်းရှိ၏။ ကဋုကဝိပါကတရာ စ၊ သာလွန်စပ်ခါးသောအကျိုးလည်းရှိ၏။ အပိစ၊ စင်စစ်မူကား။ ဝိနိပါတာယ၊ အလိုအာသာကင်းလျက် ကျရောက်ခြင်း (အပါယ်) အလို့ငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သုသိမ၊မ။ ယတော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ တုံ၊သည်။ အစ္ဆယံ၊ကို၊အစ္ဆ-ယတော၊အား၊ဖြင့်။ဗိသော၊ ပြစ်၌။ ယတော ဧဝ၊ တရား(နည်းလမ်း) အား၊လျှော်စွာ။ ပဋိကရောသိ၊ ကုစား၏။(တတော၊ ထိုအခါ၌) ဃသံ၊ ငါတို့သည်။ ဝေ၊ဘင်၏။ တံ၊ ထိုအပြစ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ ခံယူကုန်၏။ သုသိမ၊မ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အစ္ဆယံ၊ ကို၊အစ္ဆယတော၊ အား၊ဖြင့်။ ဗိသော၊

မြင်ရ၏။ ယာဝကာမ္မေ၊ လျှော်စ့ာ။ ပဋိကရောတိ၊ ကုစားရ၏။ အာယတိ'စ၊ နောက်ကာလ၌လည်း။ သံဝရံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ (တဿ၊ တိုသူ၏။)သော၊ ဤကုစားခြင်း စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ အရိယဿ၊ ဇါဘုရား၏။ဝိနယေ၊ သုံးမထု သာသနာ၌။ ဝုဋ္ဌိဟိ၊ ကြီးပွါး ကြောင်းသာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊သို့။ သုတံ၊ ပြီး။

ဒသမံ၊ ဆဋ္ဌမဝဂ်သောသုတ်တည်း။

သတ္တမော၊ သော။ မဟာဝဂ္ဂေါ၊ မဟာဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ တိုမဟာဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဝုတ္ထာ၊ ဟောဘုတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဒေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ အဿုတဝတော၊ အဿုတဝါသုတ် ဒုတိယ အဿုတဝါသုတ်တို့ဝယ်။ ပုတ္တမံသေန၊ ပုတ္တမံသသုတ်နှင့်တကွ။ အပရံ စ၊ ထပါးလည်းဖြစ်သော။ အတ္ထိရာဂေါ စ၊ အတ္ထိရာဂသုတ်ဝယ်။ နဂရံ၊ နဂရသုတ်ဝယ်။ သမ္မသံ၊ သမ္မသသုတ်ဝယ်။ နဋ္ဌကလာပိယံ၊ နဋ္ဌကလာပိသုတ်ဝယ်။ ကောသမ္မိ၊ ကောသမ္မိသုတ်ဝယ်။ ဥပယန္တိ စ၊ ဥပယန္တိသုတ်ဝယ်။ သုသီမေန၊ သုသိမအမည်ဖြင့် (ဝုတ္ထောသော။) ဒသမော စ၊ ဆယ်သုတ်မြောက်သုတ်ဝယ်။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၈-သမဏပြာဟ္မဏဝဂ်

၁-ဆောမရဏသုတ်

၇။ (ဤသုတ်သည် သမဏပြာဟ္မဏသုတ် စာပိုဒ် ၁၃-နှင့် ထူး။)

ပဌမံ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-၁၁-ဇာတိသုတ္တာဒိဒသက

၈။ (ဤသုတ် ၁၀-သုတ်၌ ဇာတိအစ သင်္ခါရအတိ ဟောတော်မူသည်သာ ထူး။)

ဒုတိယံ၊ တဆယ်တသုတ်မြောက်သောသုတ်တည်း။

အဋ္ဌမော၊ သော။ သမဏပြာဟ္မဏဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ တိုသမဏ, ပြာဟ္မဏဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ပဌမေ၊ ပဌမသုတ္တပါဒ်၌။ ဝေဒနာဝိဘဇနော၊ လေးပါးသော သဘောတို့ကို ဝေဘန်ရာ ဝေဘန်ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ကောဓဝ၊ တဆယ်တသုတ်တို့ကို။ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူ အပ်ကုန်၏။ နိဒါနေ၊ နိဒါန်း၌။ အဋ္ဌမော၊ ရှစ်တန်မြောက်ဖြစ်သော။ သမဏပြာဟ္မဏ ဝဂ္ဂေါ၊ သမဏပြာဟ္မဏဝဂ်သည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။

ဝဏ္ဏဒ္ဒါနံ၊ ဝဏ္ဏဒ္ဒါနံနာဝေ—

ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓဝဏ်ရင်း။ အာယာဝေရော၊ အာဝုဟာဝရဝဏ်ရင်း။ ဒဿဝလော၊ ဒဿဝလဝဏ်ရင်း။ ကဠာဝေရော၊ ကဠာဝရဝဏ်ရင်း။ ဂဟပတိပဋ္ဌမော၊ ဂါးဝဏ်မြောက်ဂဟပတိဝဏ်ရင်း။ ခုက္ခဝဏ္ဏော၊ ခုက္ခဝဏ်ရင်း။ မဟာဝဏ္ဏော၊ မဟာဝဏ်ရင်း။ အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ဝဏ်မြောက်ဖြစ်သော။ သမဏပြာဟ္မဏော၊ သမဏပြာဟ္မဏဝဏ်ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၉-အန္ဓရဝေယျာဝလ

၁-သဏ္ဌာသုတ်

၇၄။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧရောမရဏံ၊ ဧရောမရဏကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ အဇာနတာ၊ မသိသူသည်။ အပဿတာ၊ မမြင်သူသည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ ဥဒဏာယ၊ သိခြင်းငှါ။ သဏ္ဌာ၊ ဆရာကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ ရှာဖိုးအပ်၏။ ဧရောမရဏသမုဒယံ၊ ဧရောမရဏ၏ပြစ်ကြောင်းကို။ ပ။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဧရောမရဏ-နိရောဓံ၊ ဧရောမရဏ၏ချုပ်ရာကို။ ပ။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဧရောမရဏနိရောဓဂါမိနိ" ပဋိပဒံ၊ ဧရောမရဏ၏ချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို။ ပ။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ဝစ-ရုထိယသဏ္ဌာသုတ္တာဒိစသကဒ

(ဤသုတ် ၁၀-သုတ်၌ ဒေသိအစ သစ်ရတိုင်အောင် ပေါတော်မူသည်သာ ထူး၏။ ဤသုတ်တို့၌ သမဏပြာဟ္မဏတဂ် ဒေသိသုတ္တာဒိစသကတို့ကဲ့သို့ စာပိုဒ် ၇၄-တပ်သင့်၏။ ၂၃-စသည်ဖြင့် မတပ်သင့်။)

၂-၁ ၂-သိက္ခာသုတ္တာဒိစပယျာဝသေနာဝစသကဒ

သိက္ခဝေ၊တို့။ ဧရောမရဏံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ အဇာနတာ၊ မသိသူသည်။ အပဿတာ၊ မမြင်သူသည်။ ဧရောမရဏေ၊ ၌။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ ဥဒဏာယ၊ သိခြင်းငှါ။ သိက္ခာ၊ သင်ခြင်း ကျင့်ခြင်းကို။ ကရဏီယာ၊ ပြုအပ်၏။

ဣ

သိက္ခဝေ၊ တို့။ ပ။ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရဏီယော၊ အပ်၏။ ပ။ ဆန္ဒော၊ အားထုတ်လိုသော ဆန္ဒကို။ ကရဏီယော၊ အပ်၏။ ပ။ ဥဿောဠှိ၊ လွန်ကဲသောလုံ့လကို။ ကရဏီယာ၊ အပ်၏။ ပ။ အပ္ပဋိဝါနိ၊ နောက်မဆုတ်သောလုံ့လကို။ ကရဏီယာ၊ အပ်၏။ ပ။ အာတပ္ပံ၊ ကိလေသာတို့ကို လွန်စွာလောင်ကျွမ်းစေတတ်သောလုံ့လကို။ ကရဏီယံ၊ အပ်၏။ ပ။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။ ကရဏီယံ၊ အပ်၏။ ပ။ သာတစ္စံ၊ စွဲမြဲသောလုံ့လကို။ ကရဏီယံ၊ အပ်၏။ ပ။ ဣတိ၊ (သစ္စာလေးပါးကို သိမ်းဆည်းထက်သော) သတိကို။ ကရဏီယာ၊ အပ်၏။ ပ။ သမ္ပဇညံ၊ (သစ္စာလေးပါးကို သိမ်းဆည်းထက်သော) ညာဏ်ကို။ ကရဏီယံ၊ အပ်၏။ ပ။ အပ္ပမာဒေါ၊ (သစ္စာလေးပါးကိုပွါးများ

ခြင်းဌ) မမေ့လျော့ခြင်းကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။

(ဤသုတ်တို့ဌ်လည်း, ၂-၃-စသည်ဖြင့် မတပ်သင့်။ ရှေသုတ်မျှားကဲ့သို့ ၂၅-နှင့် ၃၆-သာ တပ်သင့်၏။ အဘိသမယသံယုတ် နဝသိခသုတ်မှစ၍ ၃၃-စသည်ဖြင့် ပြင်ရှိတပ်ပါ။)

နဝစမာ၊ ဘော၊ အန္တရပေယျာလော၊ သည်။

နိဋ္ဌိတာ၊ ဗြီ။

တဿ၊ ထိုအန္တရပေယျာလ၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သတ္တာ၊ သတ္တုသုတ်ငင်း။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာသုတ်ငင်း။ ယောဂေါ စ၊ ယောဂသုတ်ငင်း။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသုတ်ငင်း။ ဥဿောဠှိပဗ္ဗမိ၊ ငါးသုတ်မြောက် ဥဿောဠှိသုတ်ငင်း။ အပ္ပဋိဝါနိ၊ အပ္ပဋိဝါနိသုတ်ငင်း။ ဘာဝနာ၊ ဘာဝနာသုတ်ငင်း။ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယသုတ်ငင်း။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိသုတ်ငင်း။ (ဥစ္စတိကာ၊ ဂါထာဝုရဏ) သတိစ၊ သတိသုတ်ငင်း။ အပ္ပမာဒေန၊ အပ္ပမာဒသုတ်နှင့်တကွ။သမ္ပဇညဉ္စ၊ သမ္ပဇညသုတ်ငင်း။ ဒုါဒသ၊ တဆယ့်နှစ်သုတ် တို့တည်း။ (သတ္တုသုတ် ၁၁-သုတ်ရှိသည်။ နောက်သုတ်မျှားဌ်လည်း ဤနည်း။)

အန္တရပေယျာလော၊ အန္တရပေယျာလပဏ္ဏာသော၊ ဆဋ္ဌော

ထုတ်တို့သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးတုန်းပြီ။

ပေယျာလအန္တရမှိ၊ အန္တရပေယျာလဌ်။ ဟေ၊ အကြင်ရောမရဏစသော တဆယ့် တပါးဝသာ တရားတို့သည်။ (သန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏။) ဝေ၊ ထိုရောမရဏစသော တဆယ့် တပါးဝသာ တရားတို့ကို။ ဝေဒုဿရွေန၊ သစ္စာလေးပါးဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ် ကုန်၏။ ပရေ၊ ရောမရဏစသော တဆယ့်တပါးမှ တပါးကုန်သော။ ဝေ၊ ထိုသတ္တု စသော အမည်တို့သည်။ ဒုါဒသ၊ တဆယ့်နှစ်မျိုးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒွတ္တိ ်သ ဘဝါနိ၊ တရာ့သုံးဆယ့်နှစ်သုတ်ကုန်သော။ သုတ္တာ၊ သုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အန္တရပေယျာလသု၊ အန္တရပေယျာလတ္ထိဌ်။ ဥဒ္ဒါနံ၊

ဥဒ္ဒါန်းသည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

နိဒါနသံယုတ္တံ၊ နိဒါနသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၂–အဘိသမယသံယုတ်

၁-နခသိခါသုတ်

(ဝေ၊ မေ သုတ် အာဆုမေ ပေးပြီ။)အထ ခေါ၊ဌ။ ဘဂဝါ၊သည်။ နခသိခါယံ၊လက်သည်း ဖျားပေါ် ၌။ ပထိတ္ထံ၊အနည်းငယ်သော။ ပံသုံ၊ မြေမှုန့်ကို။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တံ၊သို့မေးအပ်လတ္တံ့ သော စကားကို။ ကိံ မညထ၊ အသို့မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ နခသိခါယံ၊ ဌ။ မယာ၊ သည်။ အာရောပိတော၊ တင်အပ်သော။ ပထိတ္ထော၊ အနည်းငယ်သော၊ ယော ဝါယံ ပံသု၊အကြင်မြေမှုန့်သည်ရင်း။အယံ ဝါ မဟာပထဝီ၊ ဣ (မဟာပထဝီ) မြေကြီးသည် ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါတိ၊ ပို၍များသနည်း"ဟု၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယဒိဒံ မဟာပထဝီ၊ အကြင်မြေကြီးသည် (အတ္ထိ၊ ၏။) ထေဒေဝ၊ ထိုမြေကြီး သည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ပို၍များ၏။ နခသိခါယံ၊ ဌ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အာရောပိတော၊ သော။ ပထိတ္ထော၊ သော။ ပံသု၊ သည်။ အပ္ပမတ္တကော၊ နည်း၏။ နခသိခါယံ၊ ဌ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အာရောပိတော၊ သော။ ပထိတ္ထော၊ သော။ ပံသု၊ သည်။ မဟာပထဝီ၊ ကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ သတိမံ၊ တရာမြောက်သော။ ကလံ၊ အစိတ်သို့။ နေဝ ဥပေတိ၊ မရောက်။သဟဿိမံ၊ တထောင်မြောက်သော။ ကလံ၊ သို့။ နဥပေတိ၊ မရောက်။သတသဟဿိမံ၊တသိန်းမြောက်သော။ ကလံ၊ သို့။ နဥပေတိ၊ မရောက်။ ဗဟုတိ၊ ဣသို့ လျှောက်ထား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဣ အတူပင်လျှင်။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝကဖြစ်သော။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ မဂ်ညာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော။ အဘိသမေတာဝိနော၊ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို)ထိုးထွင်းရှာသိပြီးသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ပထိတ္ထိတံ၊ ကုန်ခမ်းပြီးသော။ ပထိယာဒိဏ္ဍံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းခြားရှိပယ်အပ်ပြီးသော။ ယဒိဒံ (ဒုက္ခံ)၊အကြင်ဆင်းရဲသည်။ (အတ္ထိ၊၏။)ထေဒေဝ ဒုက္ခံ၊ထိုဆင်းရဲသည်သာ။ဗဟုတရံ၊ပို၍များ၏။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းသောဆင်းရဲသည်။ အပ္ပမတ္တကံ၊ နည်းလှစွာ၏။ ယဒိဒံ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ပရမတာ၊ ခုနစ်ကြိမ်အလွန်ရှိသူ၏ အဖြစ်ဟူသော ဆင်းရဲသည်။ (သတ္တက္ခတ္တုံ+ပရမံ+ယသာတိ=သတ္တက္ခတ္တုံ-ပရမော။ တဿ+ဘာဝေါ=သတ္တက္ခတ္တုံပရမတာ။ ။အတ္ထိ၊၏။)သော၊ ထိုဆင်းရဲသည်။ပရိက္ခီဏံ၊ သော။ ပရိယာဒိဏ္ဍံ၊သော။ ပုရိမံ၊ ရှေးဖြစ်သော။ ဒုက္ခက္ခန္ဓံ၊ဆင်းရဲအစုကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ သတိမံ၊တရာမြောက်သော။ ကလံ၊အစိတ်သို့။ နေဝ ဥပေတိ၊မရောက်။ပ။ သတသဟဿိမံ၊ သော။ ကလံ၊ သို့။ နဥပေတိ၊ မရောက်။ (သောတာပန်ဖြစ်ပြီးမှ တွေ့ကြုံရသောဒုက္ခသည် သောတာပန် မဖြစ်ခင်က ဒုက္ခနှင့်စာလျှင် အပုံတရာ အပုံတထောင် အပုံတသိန်းပုံလျှင်တပုံစာမျှပင် မရှိတော့ ဟူလို။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ ဣသို့။ ဗဟုဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်းရှာသိခြင်း သည်။ မဟတ္ထိယော၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏။ ဝေါ၊ သို့။ ဗဟုစက္ခုပဋိလာဘော၊ (သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်ဟူသော) တရားမျက်စိကို ရခြင်းသည်။ မဟတ္ထိယော၊ ၏။ ဣ၊ ဣသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

(မဟာတော အတ္ထသာနိပ္ပါဒကောဟု ဌ အလို ကမ္မာဝရဏကဒ္ဓနိပ္ပါဒေတိ တဒ္ဓိတ်ပြုရမည်ကဲ့သို့ ရှိသော်လည်း မဟာ အတ္ထော ဂုဏော မဟတ္ထော သော တေဿ အတ္ထိတိ မဟတ္ထိယော ကဟာရသာ ယကာရံ ကတ္တာဟူသော ဌိနှင့်အညီပေးလိုက်သည်။)

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်အည်း။

၂-ပေါ်ကွေ့ရဏီသုတ်

၇၅။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယ္ယထာပိ၊ အုံ့။ ပေါ်ကွေ့ရဏီ၊ လေးထောင့်ကန်သည်။ အာယာမေန၊ အလျားအားဖြင့်။ ပညာသယောဇနာနိ၊ ယူဇနာငါးဆယ်တိုင်တိုင်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အနံအားဖြင့်။ ပညာသယောဇနာနိ၊ တိုင်တိုင်။ ဥဗ္ဗေဓေန၊ အစောက်အားဖြင့်။ ပညာသယောဇနာနိ၊တိုင်တိုင်။ (ပုဏ္ဏာဘိုစပ် ပညာသယောဇနာဟုရှိသော သျှာမူအလို ပေါ်ကွေ့ရဏီ၊သည်။ပ။ ဥဗ္ဗေဓေန၊ အားဖြင့်။ ပညာသယောဇနာ၊ ငါးဆယ်သော ယူဇနာရှိ၏ဟုပေး။) ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်။ ပဏ္ဏာ၊ ပြည့်၏။ (ပုဏ္ဏာကား ပုရဝေတ် တပစ္ဆည်းဖြစ်၍ ပုရဝေတ်အယှဉ် ဥဒကဿကို ကရဏတ္တပေး။) သမတိတ္ထိကာ၊ ကုမ်းအရေးနှင့်ညီမျှသော ရေတည်ရှိ၏။ ကာကပေယ္ယာ၊ ကျီးသောက်နိုင်၏။

(ကာကပေယ္ယာ၌ ပါဝေတ် ဣပစ္ဆည်း သကတ္ထ။ ဋ္ဌ ရှု။) တတော၊ ထိုလေးထောင့်ကန်မှ။ ပုရိသော၊ သည်။ ကုသဂ္ဂေန၊ သမန်းမြက်ဖျားဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ ထုတ်ဆောင်ရာ၏။ ကုသဂ္ဂေန၊ဖြင့်။ဥဒ္ဓတံ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်သော။ယံ ဝါ ဥဒကံ၊အကြင်ရေသည်ရင်း။ပေါ်ကွေ့ရဏီယာ၊ ၌။ ယံ ဝါ ဥဒကံ၊ အကြင်ရေသည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရေ နှစ်မျိုးတို့တွင်။) ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါ၊ ပို၍များသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှင်။ ပေါ်ကွေ့ရဏီယာ၊ ၌။ ယဒိဒံ ဥဒကံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေဒေဝ၊ ထိုရေသည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ပို၍များပြား၏။ ကုသဂ္ဂေန၊ သမန်းမြက်ဖျားဖြင့်။ဥဒ္ဓတံ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်သော။ ဥဒကံ၊ သည်။ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှတည်း။ ပေါ်ကွေ့ရဏီယာ၊ ၌။ ဥဒကံ၊ ကို။ ဥပနိဓယ၊ ထောက်၍။ ကုသဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဥဒ္ဓတံ၊ သော။ ဥဒကံ၊ သည်။ သတိမံ၊ တရာမြောက်သော။ ကလံ၊ အစိတ်အပိုင်းသို့။ နေဝ ဥပေတိ၊ မရောက်။ သဟသိမံ၊ တထောင်မြောက်သော။ ကလံ၊ သို့။ နေ ဥပေတိ၊ မရောက်။ သတသဟသိမံ၊ တသိန်းမြောက်သော။ ကလံ၊ သို့။ နေ ဥပေတိ၊ မရောက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဓေ ခေါ၊ ပင်လျှင်။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝကဖြစ်သော။ ဒိဋ္ဌိ-သမ္ပန္နဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော။ အဘိသမေတာဝိနော၊ သစ္စာတရားကို ထိုးထွင်းရှု သိပြီးသော။ ပဏ္ဍိတဿ၊ ၏။ ပရိက္ခိတ်၊ ကုန်ခန်းပြီးသော။ ပရိယာဒိတ္တံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူပစ်အပ်ပြီးသော။ ယဒိဒံ ဒုက္ခံ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေဒေဝ ဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲသည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ပို၍များ၏။ ယဒိဒံ သတ္တက္ခတ္တုံ ပရမတာ၊ ခုနစ်ကြိမ်အလွန်ရှိသူ၏ အဖြစ်ဟူသော အကြင်ဆင်းရဲသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (သာ၊ သည်။) ပုရိမံ၊ (သောတာပန်ဖြစ်သည်မှ) ရှေးဖြစ်သော။ ပရိက္ခိတံ၊ သော။ ပရိယာဒိတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခက္ခန္ဓံ၊ ဆင်းရဲအစုကို။ ဥပနိဓယ၊ ထောက်၍။ သတိမံ၊ သော။ ကလံ၊ သို့။ နေ ဥပေတိ၊ မရောက်။ ပ။ သတသဟသိမံ၊ သော။ ကလံ၊ သို့။ နေ ဥပေတိ၊ မရောက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ခေါ၊ လျှင်။ ဗျောဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းရှု သိခြင်းသည်။ မဟတ္ထိယော၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏။ ဝေ၊သို့။ ဗဟုကရော-ပဋိလာဘော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ဟူသော တရားမျက်စိကို ရခြင်းသည်။ မဟတ္ထိယော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-သံဘေဇ္ဇဥဒကသုတ်

၇၆။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ယတ္ထ၊ အကြောင်ပေါင်းဆုံရာအရပ်၌။ ဣမာ မဟာနဒိယော၊ ဤမြစ်ကြီးတို့သည်။ သံသန္ဒန္တိ၊ စီးကုန်၏။သမေန္တိ၊ ပေါင်းဆုံကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤမြစ်ကြီး တို့သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကြီးငင်း။ ယမုနာ၊ ယမုနာမြစ်ကြီးငင်း။ အစိရဝတီ၊ အစိရဝတီမြစ်ကြီးငင်း။ သရဘူ၊ သရဘူမြစ်ကြီးငင်း။ မဟီ၊ မဟီမြစ်ကြီးငင်းတည်း။ တတော၊ ထိုပေါင်းဆုံရာအရပ်မှ။ ပုရိသော၊ ယောဂျာသည်။ ဒွေ ဝါ ထိတိ ဝါ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ နှစ်ပေါက် သုံးပေါက်သော ရေပေါက်တို့ကို။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ ထုတ်ဆောင်ရာ၏။ (ဒွေ ဝါ တိဏိ ဝါ၌ ဏိ ကျပျက်၍ ဤဒီဃမှ ဣရဏာပြစ်သော ပါဠိ၌ တွေ့ပြင်သောကြောင့် ၌ ရှိတို့၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗတရုအ်နေပြင့် ဖွင့်ပြနေကြ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ကိ ံ မညထ၊ ကုန်သနည်း။ ဥဒ္ဓတာနိ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်သော။ ယာနိ ဝါ ဒွေ ဝါ တိဏိ ဝါ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ အကြောင်နှစ်ပေါက် သုံးပေါက်သော ရေပေါက်တို့သည်ငင်း။ ယံ ဝါ သံဘေဇ္ဇဥဒကံ၊ အကြောင်ပေါင်းဆုံရာအရပ်၌ ရေသည်ငင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရေနှစ်မျိုးတို့တွင်။) ကတမံ၊ သည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါ၊ ပို၍များပြားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယဒိဒံ သံဘေဇ္ဇဥဒကံ၊ အကြောင်ပေါင်းဆုံရာ အရပ်၌ ရေသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေဒေဝ၊ ဤပေါင်းဆုံရာအရပ်၌ ရေသည်သာလျှင်။ ဗဟုတရံ၊ ပို၍ များပြား၏။ ဥဒ္ဓတာနိ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်သော။ ဒွေ ဝ၊ တိဏိ ဝါ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ နှစ်ပေါက် သုံးပေါက်သော ရေပေါက်တို့သည်။ အပ္ပမတ္တကာနိ၊ အနည်းငယ်မျှတို့ပါတည်း။ (နေဝ သတိမံ။ပ။ မမ္ပစကျေ ဟဏ္ဍိ-လာဘောတိ၊ ပေးမြဲ။)

ထတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-စတုတ္ထသံဘေဇ္ဇဥဒကသုတ်

၇၇။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဣမာ မဟာနဒိယော၊ တို့သည်။ သံသန္ဒန္တိ၊ စီးကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ပေါင်းဆုံကုန်၏။ ဣဒံ၊ တို့သည်။ သေယျထာ၊ တို့နည်း။ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်းပ။ မဟီ၊ ဂင်းတည်း။ တံ ဥဒကံ၊ ထိုပေါင်းဆုံရာအရပ်၌ ရေသည်။ ဒွေ ဝါ တိဏိ ဝါ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ နှစ်ပေါက် သုံးပေါက်သော ရေပေါက်တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ချန်ထားရ၍။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူပစ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ထံ၊ ကို။ ကိ ံ မညထ၊ ကုန်သနည်း။ ပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော။ ပရိယာဒိဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူပစ်အပ်ပြီးသော။ ယံ ဝါ သံဘေဇ္ဇဥဒကံ၊ အကြောင်ပေါင်းဆုံရာအရပ်၌ ရေသည်ငင်း။ အဝသိဋ္ဌာနိ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော။ ယာနိ ဝါ ဒွေ ဝါ တိဏိ ဝါ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ အကြောင်နှစ်ပေါက် သုံးပေါက်သော ရေပေါက်တို့သည်ငင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရေနှစ်မျိုးတို့တွင်။) ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါ၊ ပို၍ များပြားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော။ ပရိယာဒိဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူပစ်အပ်ပြီးသော။ ယဒိဒံ၊ အကြောင်ပေါင်းဆုံရာအရပ်၌ ရေသည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တေဒေဝ သံဘေဇ္ဇဥဒကံ၊ ဤပေါင်းဆုံရာ အရပ်၌ ရေသည်သာလျှင်။ ဗဟုတရံ၊ ပို၍များပြားပါ၏။ အဝသိဋ္ဌာနိ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော။

ဒေ့ ဝါ တီ၏ ဝါ ဥဒကဒုသိတာနှီ၊ နှစ်ခပေါက် သုံးပေါက်သောရေတို့သည်။ အပွမတ္တကာနှီ၊ အနည်း ငယ်မျှတို့ပါတည်း။(နေဝ သတိခ်။ပ။ ဓမ္မစက္ကုပဋ္ဌိလာဘောတိ၊ ပေးမြဲ။)

စတုတ္ထ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ပဏာမသုတ်

၇၈။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ပဋိသော၊ ယောဂျားသည်။ မဟာပဏဝိယာ၊ မြေကြီးမှ။ (ဥဒ္ဓရိတ္မာ၊ ထုတ်ဆောင်၍။ ဥပ္ပတ္တဝိသယအပါဒါန်ဌ။) ကောလင်္ဂမတ္တိယော၊ ဆီးစေ့ခန့်မျှရှိကုန်သော။ သတ္တ ဂုဠိကာ၊ ခုနစ်လုံးသောမြည်ဂက်လုံးတို့ကို။ ဥပနိက္ခိပေယျ၊ ချထားရာ၏။ (ဥပ-အနက်မဲ့။ ဥပနိက္ခိပေယျထာတိ ကောသ္မိ ဌာနေ ဌပေယျ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ကိံ မညထ၊ ကုန်သနည်း။ ဥပနိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်ကုန်သော။ ကော-လင်္ဂပတ္တိယော၊ ဆီးစေ့ခန့်မျှရှိကုန်သော။ ယာ ဝါ သတ္တ ဂုဠိကာ၊အကြင်ခုနစ်လုံးသောမြည်ဂက်လုံး တို့သည်ရင်း။ ယာ ဝါ မဟာပဏဝီ၊ အကြင်မြေကြီးသည်ရင်း။(အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမြေနစ်မျိုးတို့ တွင်။) ကတမံ၊ သည်။ ဗဟုတရံ၊ နည်း။ ဥတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယဒိဒံ မဟာပဏဝီ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေဒေဝ၊ ထိုမြေကြီးသည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ပိုရှိမျှားပြား၏။ ကောလင်္ဂမတ္တိယော၊ ကုန်သော။ ဥပနိက္ခိတ္တာ၊ ထားအပ်ကုန်သော။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဂုဠိကာ၊ တို့သည်။ အပ္ပမတ္တိကာ၊ အနည်းငယ်မျှတို့တည်း။ ကောလင်္ဂမတ္တိယော၊ ကုန်သော။ ဥပနိက္ခိတ္တာ၊ ကုန်သော။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဂုဠိကာ၊ တို့သည်။ သတိမံ၊ တရာ မြောက်သော။ ကလံ၊ ဘို့။ နေဝ ဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ (အကြင်းပေးမြဲ။)

ယဒေ၊ ငါးရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဒုတိယပဏာမသုတ်

၇၉။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ကောလင်္ဂမတ္တိယော၊ ကုန်သော။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဂုဠိကာ၊ တို့ကို။ ဥပေတ္တာ၊ ထားရ၍။ မဟာပဏဝီ၊ မြေကြီးသည်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူပစ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ ၊ တို့။ တံ၊ ထိုတိုအပ်ထားတို့သောစကားကို။ ကိं မညထ၊ အဘို့မှတ်ထင်ကုန်သနည်း။ မဟာပဏဝီယာ၊ မြေကြီး၏။ ယံ ဝါ ပရိက္ခိတ်၊ အကြင်ကုန်ခန်း(သွား)သော မြေကြီးသည်ရင်း။ ယံ ဝါ ပရိယာဒိတ္တံ၊ အကြင်ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူပစ်လိုက်သော မြေကြီးသည်ရင်း။ ကောလင်္ဂမတ္တိ-ယော၊ ကုန်သော။ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ယာ ဝါ ဂုဠိကာ၊ အကြင် မြည်ဂက်လုံးတို့သည်ရင်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနစ်မျိုးတို့တွင်။)ကတမံ၊ အဘယ်မြေကြီး သည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါ၊ ပိုရှိမျှားသနည်း။ ဥတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ (မဟာပဏဝီယာနှင့် ပရိက္ခိတ်သည် မနုဿသောဝ တေ သီသံ ကဲ့သို့ အစိပ်အပေါင်းသမ္ဘန်တည်း။ သမုဒ္ဒသုတ် ယံ ဝါ မဟာသမုဒ္ဒေကို နည်းမှီကြ၍လျှင် မဟာပဏဝီယာ၊ ၌။ ဟု အာဓာရသောတ်လည်းပေး။)

ဘန္တေ၊ ရား။ မဟာပဏဝီယာ၊ ၏။ ပရိက္ခိတ်၊ သည်ရင်း။ ယဒိဒံ ပရိယာဒိတ္တံ၊ သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေဒေဝ၊ သည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ၏။ ကောလင်္ဂမတ္တိယော၊ ကုန်သော။ အဝသိဋ္ဌာ၊

ကုန်သော။ သတ္တ ဂုဏ်ကား၊ တို့သည်။ အပွမတ္တိကာ၊ အနည်းငယ်မျှတို့သာတည်း။ ကောလဋ္ဌိမတ္တိ-ယောဟု၊ ကုန်သော။ အစသင်္ခေါ၊ ကုန်သော။ သတ္တ ဂုဏ်ကား၊ တို့သည်။ မဟာပထဝီယာ၊ ၏။ ပရိကွီးတဲ၊ ကုန်ရန်း(သွား)သော မြေကြီးကို။ ပရိယာဒိဏ္ဍံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူပစ်လိုက်သော မြေကြီးကို။ ဥပနိဗေယာ၊ ထောက်၍။ သတိမံ၊ သော။ ကလံ၊ သို့။ နေဝ ဥပေန္တိ၊ ကုန်။ (အကြွင်းပေးမြဲ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၂-သမုဒ္ဒသုတ်

ဂဝ။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ မဟာ-သမုဒ္ဒတော၊ မဟာသမုद्रာမှ။ ဒွေ ဝါ တီဏိ ဝါ ဥဒကဿတိတာနိ၊ ရေနှစ်ပေါက်သုံးပေါက်တို့ကို။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ ထုတ်ဆောင်ရာ၏။ (တံ ကိံ မညထ ဘိက္ခဝေ ပေးမြဲ။) ဥဒ္ဓတာနိ၊ ထုတ်ဆောင်အပ် ကုန်သော။ယာနိ ဝါ ဒွေ ဝါ တီဏိ ဝါ ဥဒကဿတိတာနိ၊အကြင်ရေနှစ်ပေါက်သုံးပေါက်တို့သည်ရင်း။ မဟာသမုद्ये၊ ၌။ ယံ ဝါ ဥဒကံ၊ အကြင်ရေသည်ရင်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္တ၊ ထိုရေနှစ်မျိုးတို့ တွင်။) ကတမံ၊ အဘယ်ရေသည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါ၊ ပိုမိုများပြားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှင်း။ မဟာသမုद्ये၊ ၌။ ယဒိဒံ ဥဒကံ၊ သည်။(အတ္တိ၊ ၏။)တေဒေဝ၊ ထိုရေသည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ၏။ ဥဒ္ဓတာနိ၊ ကုန်သော။ ဒွေ ဝါ တီဏိ ဝါ ဥဒကဿတိတာနိ၊ တို့သည်။ အပွမတ္တကာနိ၊ အနည်းငယ်မျှတို့တည်း။ (အကြွင်းမပေးမြဲ။)

သတ္တမံ၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ရတိယာသမုဒ္ဒသုတ်

ဂဝ။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဒွေ ဝါ တီဏိ ဝါ ဥဒက ဿတိတာနိ၊ တို့ကို။ ဥဒ္ဓရေတုံ၊ ထားရ၏။ မဟာသမုद्ये၊ သည်။ ပရိက္ခယံ၊ သို့။ ပရိယာဒိဏ္ဍံ၊ သို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ (တံ ကိံ မညထ ဘိက္ခဝေ ပေးမြဲ။) မဟာသမုद्ये၊ ၌။ ပရိက္ခီဏံ၊ သော။ ပရိယာဒိဏ္ဍံ၊ သော။ ယံ ဝါ ဥဒကံ၊ အကြင် ရေသည်ရင်း။ အဝသိဿနိ၊ ကုန်သော။ ယာနိ ဝါ ဒွေ ဝါ တီဏိ ဝါ ဥဒကဿတိတာနိ၊ တို့သည်ရင်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္တ၊ ထို ရေနှစ်မျိုးတို့တွင်။) ကတမံ၊ အဘယ်ရေသည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါ၊ ပိုမိုများပြားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှင်း။ မဟာသမုद्ये၊ ၌။ ပရိက္ခီဏံ၊ သော။ ပရိယာဒိဏ္ဍံ၊ သော။ ယဒိဒံ ဥဒကံ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေဒေဝ၊ ထိုကုန်ခန်းယူပစ်လိုက်သော ရေသည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ပိုမို များပြား၏။ (နေဝ သတိမံစသည် ပေးမြဲ။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောဆုတ်တည်း။

၉-ပဗ္ဗတဆုတ်

ဂ၂။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ပုရိသော။ သည်။ ဟိမ-ဝတော ပဗ္ဗတရာဇေ ဥပ၊ ဟိမဝန္တာတောင်မင်းဏ်အနီးဌ။ ဣဿပမတ္တိယာ၊ မုန်ညင်းစေ့ခန့်မျှ

ရှိကုန်သော။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ပါသာဏသက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်ခဲတို့ကို။ နိုက္ခိပေယျ၊ ချထားရာ၏။ (တံ ကိ ံ မညထ ဘိက္ခဝေ ပေးမြဲ။) သာသပမတ္တိယော၊ ကုန်သော။ ဥပနိက္ခိတ္တာ၊ ကုန်သော။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ယာ ဝါ ပါသာဏသက္ခရာ၊ တို့သည်ရင်း။ ယော ဝါ ဟိမဝါ ပမ္ဘတရာဇာ၊ အကြင် ဟိမဝန္တာတောင်မင်းသည်ရင်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္တ၊ ထိုကျောက်စရစ် ဟိမဝန္တာတို့ တွင်။) ကတမံ၊ သည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါ၊ ပိုမိုများပြားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘဒန္တ၊ ရား။ ယဒိဒံ ဟိမဝါ ပမ္ဘတရာဇာ၊ အကြင် ဟိမဝန္တာတောင်မင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧတေဒဝ၊ ထိုဟိမဝန္တာတောင်မင်းသည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ၏။ သာသပမတ္တိယော၊ ကုန်သော။ ဥပ-နိက္ခိတ္တာ၊ ကုန်သော။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ပါသာဏသက္ခရာ၊ တို့သည်။ အပ္ပမတ္တိကာ၊ အနည်း ငယ်မျှတို့တည်း။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယပမ္ဘတသုတ်

ဧवं။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ သာသပမတ္တိယော၊ ကုန်သော။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ပါသာဏသက္ခရာ၊ တို့ကို။ ဌပေထ၊ ထား၌။ ဟိမဝါ ပမ္ဘတ-ရာဇာ၊ သည်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူပစ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ (တံ ကိ ံ မညထ ဘိက္ခဝေ ပေးမြဲ။) ဟိမဝတော ပမ္ဘတရာဇာ၊ ၏။ ယံ ဝါ ပရိက္ခီဏံ၊ အကြင် ကုန်ခန်း (သွား) သော ကျောက်စရစ်သည်ရင်း။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ သာသပမတ္တိယော၊ ကုန်သော။ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော။ ယာ ဝါ ပါသာဏသက္ခရာ၊ အကြင် ကျောက်စရစ်တို့သည်ရင်း။ (ပါဠိအစဉ် ကျနိုင်သမျှ ကျစေခြင်းငှါ တမျိုးပေးလိုက်သည်။) (သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္တ၊ ထိုကျောက်စရစ်နှစ်မျိုးတို့တွင်။) ကတမံ၊ အဘယ် ကျောက်စရစ်သည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါ၊ ပိုမိုများပြားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘဒန္တ၊ ရား။ ဟိမဝတော ပမ္ဘတရာဇေ၊ ၏။ ယဒိဒံ ပရိက္ခီဏံ၊ အကြင်ကုန်ခန်းသွားသော ကျောက်စရစ်သည်။ ယဒိဒံ ပရိယာဒိဋ္ဌံ၊ အကြင်ထက်ဝန်းကျင်မှယူပစ်အပ်ပြီးသော ကျောက်စရစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧတေဒဝ၊ ထိုကုန်ခန်းယူပစ်အပ်ပြီးသော ကျောက်စရစ်သည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ပိုမိုများပြား၏။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ သာသပမတ္တိယော၊ ကုန်သော။ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော။ ပါသာဏသက္ခရာ၊ တို့သည်။ အပ္ပမတ္တိကာ၊အနည်းငယ်မျှတို့တည်း။(အကြင်းပေးမြဲ။) (ဝေမေဝ ခေါ ဘိက္ခဝေ အရိယသာဝကဿ စသည် ၇၄-ပိုဒ်နှင့် တူ၏။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-တတိယပမ္ဘတသုတ်

ဧဝं။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ သိနေရုဿ ပမ္ဘတရာဇဿ ဥပ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်း၏အနီး၌။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ မုဠမတ္တိယော၊ ပဲနောက်ခန့်မျှရှိကုန်သော။ ပါသာဏသက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်တို့ကို။ နိက္ခိပေယျ၊ ချထားရာ၏။ (တံ ကိ ံ မညထ ဘိက္ခဝေ ပေးမြဲ။) သတ္တ၊ ကုန်သော။ မုဠမတ္တိယော၊ ကုန်သော။ ဥပနိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်ကုန်သော။ ယာ ဝါ ပါသာဏ သက္ခရာ၊ အကြင်ကျောက်စရစ်ခဲတို့သည်ရင်း။ ယော ဝါ

သိနေရမယ့်တရားတော်၊ အကြင်မြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည်ရင်း။ (သန္ဓီ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောက်စရစ်မြင့်မိုရ်တောင်ထိုတွင်။) ကတမံ၊ သည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါ၊ ပိုမိုများပြားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ရား။ ယဒိဒံ သိနေရု ပမ္မတရာတော်၊အကြင်မြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည်။အတ္ထိ၊ ၏။ တေဒေဝ၊ ထိုမြင့်ရ်တောင်မင်းသည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ပိုမိုများပြား၏။ သတ္ထ၊ ကုန်သော။ မုဂ္ဂမတ္တိယော၊ ပဲနောက်ခန့်မျှရှိကုန်သော။ ဥပနိဟ်ကိုတ္ထာ၊ ချထားအပ်ကုန်သော။ ပါသာဏသက္ခရာ၊ တို့သည်။ အပ္ပမတ္တိကာ၊ အနည်းငယ်တို့တည်း။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူပင်လျှင်။ အရိယသာ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နာ၊ သော။ ပုဂ္ဂလာ၊ ၏။ အဓိဂမံ၊ ရအပ်သောဂုဏ်ကို။(ဗျာန်အဘိညာဉ် မဂ်ဖိုလ် စသည်ကိုယူ။) ဥပနိဟယ၊ ထောက်၍။ အညာဘိတ္ထိယ သမဏ ဗြာဟ္မဏ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တပါးသောအယူရှိကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏား ပရိဗိုဇ်တို့၏။ အဓိဂမော၊ ရအပ်သောဂုဏ်သည်။(ဗျာန်အဘိညာဉ်ကိုယူ။) သတိမ်၊ တရားမြောက်သော။ ကလံ၊ အစိတ်သို့။ နေဝ ဥပေတိ၊ မရောက်။ပ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ သို့။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မဟာဓိဂမော၊ များသောဂုဏ်ရှိ၏။ ဝေ၊ သို့။ မဟာဘိညော၊ များသောအဘိညာဉ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ကောသေမ်၊ တဆယ်ထခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

အဘိသမယသံယုတ္တံ၊ အဘိသမယသံယုတ်သည်။
သမတ္တံ၊ထက်ဝန်းကျင်မှယူအပ်ပြီ။

ဝဿ၊ ထိုအသိသမယသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

နခသိခါ၊ နခသိခသုတ်ရင်း။ ပေါက္ခရဏီ၊ ပေါက္ခရဏီသုတ်ရင်း။ ဒွေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ သံဘေဇ္ဇာဒကေ စ၊ သံဘေဇ္ဇဥဒကသုတ် ဒုတိယသံဘေဇ္ဇဥဒကသုတ်တို့ရင်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ပထဝီ၊ ပထဝီသုတ် ဒုတိယပထဝီသုတ်တို့ရင်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ သမုဒ္ဒါ၊ သမုဒ္ဒသုတ် ဒုတိယသမုဒ္ဒသုတ်တို့ရင်း။ ထယော၊ သုံးသုတ်ကုန်သော။ ပမ္ဘတူပမာ စ၊ ပမ္ဘတသုတ် ဒုတိယပမ္ဘတသုတ် တတိယပမ္ဘတသုတ်တို့ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၃—ဓာတုသံယုတ်

၁-နာနတ္တဝဂ်

၁-ဓာတုနာနတ္တသုတ်

၈၅။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခवे၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ဓာတ်တို့၏ အမျိုးမျိုးသောသဘာဝကို။ ဒေသေဿामိ၊ ဟောကြောင်းမူတည်။ တं၊ ထို ဟောကြောင်းမူအပ်လတ္တံ့. သောစကားကို။ သာဓုကं၊ ကောင်းစွာ။ သုဏာထ၊ နာကြားကုန်လော့။ မနသိကရောထ၊ နှစ်လုံး သွင်းကြားကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဧवं ဘန္တေတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီဘုရား ဟူ၍။တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုခဏာန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏(စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနာယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ဓာတ်တို့၏အမျိုးမျိုးသော သဘာဝသည်။ ကတမာ၊ အဘယ် နည်း။ စက္ခုဓာတု၊ စက္ခုဓာတ်ရင်း။ ရူပဓာတု၊ ရူပဓာတ်ရင်း။ စက္ခုဝိညာဏဓာတု၊ စက္ခုဝိညာဏ ဓာတ်ရင်း။ပ။ မနောဓာတု၊ မနောဓာတ်ရင်း။ မနောဝိညာဏဓာတု၊ မနောဝိညာဏဓာတ်ရင်း တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤ (စက္ခုဓာတ်စသော) အလုံးစုံကို။ ဓာတုနာနတ္တန္တိ၊ ဓာတ်တို့၏ အမျိုးမျိုးသောသဘာဝ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ဓာတုနာနတ္တန်၌ ဣတိတလုံးကြေ။)

ပဋမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ဆဋ္ဌနာနတ္တသုတ်

၈၆။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ဓာတ်တို့၏ အမျိုးမျိုးသော သဘာဝကို။ ပဋိစ္စ၊ စဉ်၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ဖဿတို့၏အမျိုးမျိုးသောသဘာဝသည်။ ဝေါ-အမျိုးမျိုး သောသဘာဝရှိသော ဖဿသည်တို့။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ စက္ခုဓာတု၊ စက္ခုဓာတ်ရင်း။ပ။ မနောဓာတု၊ မနောဓာတ်ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ဓာတ်တို့၏အမျိုးမျိုးသော သဘာဝဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍၊ ဖဿနာနတ္တံ၊ ဖဿ တို့၏ အမျိုးမျိုးသော သဘာဝသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုဓာတုံ၊ စက္ခုဓာတ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ စက္ခုပသာဒကိုမှီ၍ဖြစ်သော တွေ့ထိခြင်းဟူသော စက္ခုသမ္ဖဿသည်။ (စက္ခုံ နိဿာယ ဥပ္ပန္နော သမ္ဖဿော စက္ခုသမ္ဖဿော၊ မ ဋီ-၁-၉၇။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သောတ-ဓာတုံ၊ သောတဓာတ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ကာယဓာတုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မနောဓာတုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ။ ၍။

၁။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဟေနာနတ္တန္တိ နာနာသဘာဝေါ ဟောဿ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၌။ ဓာတိပသုတိ အာရမ္ဘဏာဒိ-ဘေဒေန နာနာသဘာဝေါ ဟောဿ၊ ဋီ။ ၌ ၌-ရှိ တို့အရ ဝါ-အမျိုးမျိုးသော သဘာဝရှိသော ဖဿသည်ဟူ၍ သမ္ဗန်ဆက်သည်။

မနောသမ္ဓေသော၊ ဘွင်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော တွေ့ထိခြင်းဟူသော မနောသမ္ဓေသာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-နောဝဿနာနတ္တသုတ်

၇၃။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရति) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ စက္ခုဓာတု၊ ၎င်း။ပ။ မနောဓာတု၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ နည်း။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုဓာတုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စက္ခုသမ္ဓေသော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဓဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စက္ခုဓာတု၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ပ။ မနောဓာတုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မနောသမ္ဓေသော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မနောသမ္ဓဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မနောဓာတု၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဝေဒနာနာနတ္တသုတ်

၇၄။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရति) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝေဒနာနာနတ္တံ၊ ဝေဒနာတို့၏ အမျိုးမျိုး သောသဘာဝသည်။ ဝါ-အမျိုးမျိုးသဘာဝရှိသော ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ကထမဉ္စ။ပ။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ပေးပြီ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ နည်း။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝေဒနာနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု-ဓာတုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စက္ခုသမ္ဓေသော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဓဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စက္ခုသမ္ဓဿဇာ၊ စက္ခုသမ္ဓဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ မနော-ဓာတုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မနောသမ္ဓေသော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မနောသမ္ဓဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မနောသမ္ဓဿဇာ၊ မနောသမ္ဓဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवံ ခေါ၊ လျှင်။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

စတုတ္ထံ၊ လေးရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဒုတိယဝေဒနာနာနတ္တသုတ်

၈၉။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒနာနတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဖဿနာနတ္ထံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿနာနတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝေဒနာနာနတ္ထံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝေဒနာနာနတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဖဿနာနတ္ထံ၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဖဿနာနတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝေဒနာနတ္ထံ၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ (ကတမဉ္စ စသည် ပေးပြီ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျင်။ပ။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုဝေဒနံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စက္ခုသမ္ဖဿဇာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿဇံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ စက္ခုသမ္ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စက္ခုဝေဒနာ၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ပ။ မနောဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မနောသမ္ဖဿော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မနောသမ္ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မနောသမ္ဖဿဇာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မနောသမ္ဖဿဇံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မနောသမ္ဖဿော၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ မနောသမ္ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မနောဝေဒနာ၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं ခေါ။ လျင်။ပ။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိ ဟောတောမူ၏။

ပဉ္စမ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဗာဟိရဝေဒနာနတ္တသုတ်

၉၀။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဝေဒနာနတ္ထံ၊ ကို။ ဒေသေ-သာမိ၊ အုံ့။ပ။ပစ္စဝေဿာသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒနာနတ္ထံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ရူပဝေဒနာ၊ ၎င်း။ပ။ ဓမ္မဝေဒနာ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဣဒေ သုံးစုံကို။ ဝေဒနာနတ္ထံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိ ဟောတောမူ၏။

ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-သညာနာနတ္တသုတ်

၉၁။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒနာနတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ သညာနာ-နတ္ထံ၊ သညာတို့၏ အမျိုးမျိုးသောသဘာဝသည်။ ဝေါ၊ အမျိုးမျိုးသော သဘာဝ ရှိသော သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သညာနာနတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ သက်ပွနာနတ္ထံ၊ သက်ပွတို့၏ အမျိုးမျိုးသောသဘာဝသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သက်ပွနာနတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဆန္ဒနာနတ္ထံ၊ ဆန္ဒ-တို့၏ အမျိုးမျိုးသောသဘာဝသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဆန္ဒနာနတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပရိဠာဟနာနတ္ထံ၊ အမျိုးမျိုးသော သဘာဝရှိသော ပူလောင်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပရိဠာဟနာနတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပရိယေသနာနာနတ္ထံ၊ အမျိုးမျိုးသော သဘာဝရှိသော ရှာဖွေးခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ကတမဉ္စ စသည် ပေးပြီ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျင်။ပ။ ပရိယေသနာနာနတ္ထံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပဝေါ၊ ရူပဝေါ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ရူပသညာ၊ ရူပါရုံ၌ မှတ်တတ်သောသညာ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ရူပသညံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ရူပသက်ပွော၊ ရူပါရုံ၌ ကြိုးစည်တတ်သောသက်ပွသည်။

ဥပဋ္ဌတိ၊ ၏။ ရူပဝေဒနာ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ရူပစ္ဆန္ဒနှော၊ ရူပါရုံ၌ လိုချင်တတ်သောဆန္ဒသည်။ (ရူပစ္ဆန္ဒနှောပ၊ ပူပေ ဆန့်ကျင်ရာ ဆန့်ကျင်ရာ ဆန့်ကရဏတို့ ဆန့်ကရဏတို့ ဗျာပါဒတို့-နှာတို့ အတွေ့ရှာ၊ ၌။) ဥပဋ္ဌတိ၏။ ရူပစ္ဆန္ဒံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ။၍။ ရူပဝိဒ္ဒါဟော၊ ရူပါရုံ၌ လောင်မြိုက်ခြင်းသည်။ ဥပဋ္ဌတိ၏။ ရူပဝိဒ္ဒါဟံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ရူပဝိဝိယောသနာ၊ ရူပါရုံကိုရှာမိုးခြင်းသည်။ ဥပဋ္ဌတိ၏။ပ။ ဓမ္မာရုံတို့ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ဓမ္မသညာ၊ ဓမ္မာရုံ၌ မှတ်တတ်သောသညာသည်။ ဥပဋ္ဌတိ၏။ ဓမ္မသညံ၊ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ဓမ္မသက်ပေါ်၊ ဓမ္မာရုံ၌ကြုံစည်တတ်သော သက်ပွသည်။ ဥပဋ္ဌတိ၏။ ဓမ္မသက်ပေါ်ံ၊ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ဓမ္မစ္ဆန္ဒနှော၊ ဓမ္မာရုံ၌လိုချင်တတ်သောဆန္ဒသည်။ ဥပဋ္ဌတိ၏။ ဓမ္မစ္ဆန္ဒံ၊ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ဓမ္မပရိဒ္ဒါဟော၊ ဓမ္မာရုံ၌ လောင်မြိုက်ခြင်းသည်။ ဥပဋ္ဌတိ၏။ဓမ္မပရိဒ္ဒါဟံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ဓမ္မပရိယောသနာ၊ ဓမ္မာရုံကိုရှာမိုးခြင်းသည်။ ဥပဋ္ဌတိ၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ပ။ ပရိဒ္ဒါဟနာနတ္ထံ၊ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ပရိယောသနာနတ္ထံ၊ သည်။ ဥပဋ္ဌတိ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

သတ္တမ်၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-နောပရိယောသနာနတ္ထသုတ်

၉၂။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒနာနတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ သညာနာနတ္ထံ၊ သည်။ ဥပဋ္ဌတိ၏။ပ။ ပရိဒ္ဒါဟနာနတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ပရိယောသနာနာနတ္ထံ၊ သည်။ ဥပဋ္ဌတိ၏။ ပရိယောသနာနာနတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ပရိဒ္ဒါဟနာနတ္ထံ၊သည်။ နော ဥပဋ္ဌတိ၊ မဖြစ်။ပ။သညာနာ-နတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ဝေဒနာနတ္ထံ၊ သည်။ နော ဥပဋ္ဌတိ၊ မဖြစ်။(ကတမဉ္စ စသည်ပေးမြဲ။)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝေဒနာနတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ သညာနာနတ္ထံ၊သည်။ ဥပဋ္ဌတိ၊ နည်း။ပ။ သညာနာနတ္ထံ၊ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ဝေဒနာနတ္ထံ၊ သည်။ နော ဥပဋ္ဌတိ၊ မဖြစ်သနည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ရူပဝေဒနာ၊ ရူပဝေဒနာတို့ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ရူပသညာ၊ ရူပါရုံ၌ မှတ်တတ်သောသညာသည်။ ဥပဋ္ဌတိ၏။ပ။ မဓုသညာ၊ ဓမ္မာရုံ၌ မှတ်တတ်သောသညာကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ဓမ္မဝေဒနာ၊ ဓမ္မဝေဒနာသည်။ နော ဥပဋ္ဌတိ၊ မဖြစ်။ (အစဆုံး အနုယဝါကျ ၁-ခုနှင့်အဆုံးဆုံး ဗျတိရေကဝါကျတခုကို သာရေးသည်၊ အကြွင်းကို ပါဠိအတိုင်း ဖော်ပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧवं ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ပ။သညာနာနတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ဝေဒနာနတ္ထံ၊ သည်။ နော ဥပဋ္ဌတိ၊ မဖြစ်။ ဤတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

အဋ္ဌမ်၊ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဧကဝေါဝါရ၌ ရူပသညာအရ- စက္ခုဝိညာဉ်စိတ်၌ ဟုဉ်သောသညာကိုယူ။ ရူပသက်ပွအရ-သမ္ဘင်္ဂိုဏ်း သန္ဓိရဟ ဝုဋ္ဌောတို့၌ ဟုဉ်သောဝိဘက်ကိုယူ။ ရူပစ္ဆန္ဒအရ-ဇောဝ်ယုဉ်သောဆန္ဒကိုယူ။ စက္ခုဝိညာဉ်၌ယုဉ်သော သညာကိုစွဲ၍ သမ္ဘင်္ဂိုဏ်း သန္ဓိရဟ ဝုဋ္ဌောတို့၌ယုဉ်သောဝိဘက်ဖြစ်သည်။ သမ္ဘင်္ဂိုဏ်း သန္ဓိရဟဝုဋ္ဌောတို့၌ ဟုဉ်သောဝိဘက်ကိုစွဲ၍ ဇောဝ်ယုဉ်သောဆန္ဒဖြစ်သည် ဟူလို။ နာနာဝေနဝါရ၌ကား ရူပသညာ ရူပသက်ပွ ရူပစ္ဆန္ဒတို့အရ·ယုဉ်နိုင်သောစိတ်များ၌ ဟုဉ်သောသညာ ဝိဘက်ဆန္ဒတို့ကိုယူလေ။ သညာယုဉ်နိုင်သော စိတ်၌ သညာကိုစွဲ၍ ဝိဘက်ယုဉ်နိုင်သောစိတ်၌ ဝိဘက်ဖြစ်၏။ ဝင်းဝိဘက်ကိုစွဲ၍ ဆန္ဒယုဉ်နိုင်သောစိတ်၌ ဆန္ဒဖြစ်၏ ဟူလို။ ပရိဒ္ဒေဝယနှင့် ပရိယောသနာတို့အရ ဒုဋ္ဌေဝေဒနာ ဝေဒနာကိုယူ။ ဝင်းတို့ကို နာနာဝေနဝါရ၌သာ ဟုဆိုကုန်၏။

၉-ဗာဟိရဖဿနာနတ္တသုတ်

၉၃။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ သက်ပ္ပနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ဝေဒနာနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ပ။ ပရိ-ယေသနာနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ လာဘနာနတ္တံ၊ ရအပ်ကုန်သောအာရုံတို့၏ အမျိုးမျိုးသော သဘာဝသည်။ ဝါ-အမျိုးမျိုးသော သဘာဝရှိသော ရအပ်သော အာရုံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇထိ၊၏။ (အတူးပြု၍ ဟောအပ်သည်ကိုသာ ဖော်၍ပေးသည်။ ကတမဋ္ဌ စသော ဝါကျနှင့် ကထဋ္ဌ စသော အစမးဝါကျကိုပေးပြီပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ရူပဝေတုံ၊ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ရူပသညာ၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ ရူပသည်း၊ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ရူပသက်ပ္ပေါ၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ ရူပသက်ပ်ပ်း၊ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ရူပသမ္ဘဝေ၊ ရူပါရုံကို တွေ့ထိ တတ်သော ဖဿသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ ရူပသမ္ဘဝံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ရူပသမ္ဘဝဇေ၊ ရူပါရုံကိုတွေ့ထိ တတ်သောဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ ရူပသမ္ဘဝဝေဒံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ရူပဋ္ဌေနာ၊ ရူပါရုံ၌ လိုချင်တတ်သောဆန္ဒသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ပ။ ရူပပရိယေသနံ၊ ရူပါရုံကိုရှာမှီးခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ရူပလာဘော၊ ရအပ်သော ရူပါရုံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ (လဗ္ဘတိတိ လာဘော၊ရူပမေဝလာဘောဟု ဝိသေသနပရဟေတုမဟုခေါ်ပြု)။ပ။ မေဿဒေတုံ၊ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ မေဿသညာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ မေဿပရိယေသနံ၊ မျှောရှာကိုရှာမှီးခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မေဿလာဘော၊ ရအပ် သော မျှောရှာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ဝေ၊ ဝေါ စသော နိုဂ္ဂုံးဝါကျပေးပြီ။)

နဝမ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယဗာဟိရဖဿနာနတ္တသုတ်

၉၄။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ သညာနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ သညာနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ (ကတမဋ္ဌစသည်နှင့် ကထဋ္ဌစသည်ကို ပေးပြီပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပဝေတုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ရူပသညာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ မေဿသည်း၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မေဿဝေတု၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ (အစအဆုံးသာ ပေးလိုက်သည်၊ အကြွင်းကို ပါဠိအတိုင်းဖော်။ ဝေ ဝေါ စသော နိုဂ္ဂုံးဝါကျ ပေးပြီပေးလေ။)

ဒသမ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမဝဂ္ဂ၊ သော။ နာနတ္တဝဂ္ဂေါ၊သည်။

နိဒ္ဒေသော၊ ပြီး။

ဟာသ၊ ထိုနာနတ္တဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဓာတုဖဿော၊ ဓာတုနာနတ္တသုတ် ဖဿနာနတ္တသုတ်ဝင်း။ နော စေတံ၊ နောဖဿ နာနတ္တသုတ်ဝင်း။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာနာနတ္တသုတ် ဒုတိယဝေဒနာနာနတ္တသုတ်တို့ဝင်း။ ဝေါ၊ ဂ္ဂါသုတ် ၅-သုတ်သည်။ အဗ္ဘတ္ထပရိယန္တက်၊ အဗ္ဘတ္ထသုတ် ၅-သုတ်အဝေါင်းတည်း။ ဓာတုသညာ၊ ဗာဟိရဓာတုနာနတ္ထ

သုတ် သညာနာနတ္တသုတ်ဝင်း။ နော စေတ်၊ နော ပရိယေသနာနာနတ္တသုတ်ဝင်း။ အပရေ၊ ကုန်သော။ ဒုဝေ၊ ကုန်သော။ ဖဿာ စ၊ ဗာဟိရဖဿနာနတ္တသုတ်, ဒုတိယဗာဟိရဖဿ-နာနတ္တသုတ်တို့ဝင်း။ ဝေ၊ သည်။ ဗာဟိရပဋိကာ၊ ဗာဟိရသုတ် ၅-သုတ်အပေါင်းတည်း။ ဤတိ၊ ဤသည်တည်း။

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-သတ္တခေတုသုတ်

[1] ၉၅။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ ခေတုယော၊ ဤခေတ်တို့သည်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ ကတမာ သတ္တ၊ အဘယ်ခုနစ်ပါးတို့နည်း။ အာဘာခေတု၊ အလင်းရောင်ခေတ်ဝင်း။ (အာလောကကသိုဏ်းနှင့် ဝင်းကသိုဏ်းကို စီးပြန်း၍ ရအပ်သောဈာန်ကိုယူ။) သုဘာခေတု၊ ကောင်းသောအဆင်းခေတ်ဝင်း။ (သုဘကသိုဏ်းနှင့် ဝင်းကသိုဏ်းကိုစီးပြန်း၍ ဖြစ်သောဈာန်ကိုယူ။) အာကာသာနဉ္စာယတနခေတု၊ အာကာသာနဉ္စာယတနခေတ်ဝင်း။ ဝိညာဏဉ္စာယတန-ခေတု၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနခေတ်ဝင်း။ အာကိဉ္စညာယတနခေတု၊ အာကိဉ္စညာယတနခေတ်ဝင်း။ နေဝသညာနာသညာယတနခေတု၊ နေဝသညာ နာသညာယတနခေတ်ဝင်း။ သညာဝေဒယိတ-နိရောဓခေတု၊ သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သမာပတ်ခေတ်ဝင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ ခေါ၊ ဤသည်တို့ကား။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ခေတုယော၊ ခေတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူ၏။

ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘဒန္တေ၊ ရှင်း။ ယာ စာယံ အာဘာခေတု၊ အကြင်အလင်းရောင်ခေတ်သည်ဝင်း။ ယာ စ သုဘခေတု၊ အကြင်ကောင်းသော အဆင်းခေတ်သည်ဝင်း။ ယာ စ အာကာသာနဉ္စာယတနခေတု၊ အကြင် အာကာသာနဉ္စာယတနခေတ်သည်ဝင်း။ ယာ စ ဝိညာဏဉ္စာယတနခေတု၊ သည်ဝင်း။ ယာ စ အာကိဉ္ခ-ညာယတနခေတု၊ သည်ဝင်း။ ယာ စ နေဝသညာနာသညာယတနခေတု၊ သည်ဝင်း။ ယာ စ သညာ-ဝေဒယိတနိရောဓခေတု၊ အကြင်သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သမာပတ်ခေတ်သည်ဝင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘဒန္တေ၊ ရှင်း။ ဣမာ ခေတုယော၊ ဤခေတ်တို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပညာယန္တိ နု ခေါ၊ ထင်ရှားပါကုန်သနည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယာယံ အာဘာခေတု၊ အကြင်အလင်းရောင်ခေတ်သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)အယံ-ခေတု၊ ဤအလင်းရောင်ခေတ်သည်။ အန္ဓကာရံ၊ အမိုက်မှောင်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပညာယတိ၊ထင်ရှား ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယာယံ သုဘခေတု၊ အကြင်ကောင်းသောအဆင်းခေတ်သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) အယံ ခေတု၊ ဤကောင်းသောအဆင်းခေတ်သည်။ အသုဘံ၊ မကောင်းသောအဆင်းကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ပညာယတိ၊ ၏ [2]။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယာယံ အာကာသာနဉ္စာယတနခေတု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အယံ ခေတု၊ သည်။ ရူပံ၊ ရူပါဝစရသမာပတ်ကို။ (သမာပတ္တိဟူသော နောက်ပုစ်ကြေသော ဥတ္တရ-ပဒလောပနိဒ္ဒေသတည်း။) ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယာယံ ဝိညာဏဉ္စာယတန

၁။ ပါဠိယံ အန္ဓကာရံ ပဋိစ္စ ပညာယတိတိ ဣတ္ထာပိ အာရမ္မဏမေव ဂယှတိ၊ တတော အယံ ခေတု အသုဘံ ပဋိစ္စ ပညာယတိတိ ဣတ္ထာပိ၊ ယတော ဟိ ဣဒံ သုဘဿ ကသိဏဿ သုဘန္တိ အဓိပ္ပေတံ၊ စေ ဒုက္ခန္တိ အဓိပ္ပေတန္တိ ဒဋ္ဌိ။

ဝေတု၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) အယံ ဝေတု၊ သည်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊အာကာသာနဉ္စာယတန သမာပတ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယာယံ အာကိဉ္စညာယတနဝေတု၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) အယံ ဝေတု၊ သည်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယာယံ နေဝသညာနာသညာယတနဝေတု၊ သည်။ အတ္တိ၊၏။ အယံဝေတု၊ သည်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပညာယတိ၊ ၏။ ယာယံ သညာဝေဒယိတနိရောဓဝေတု၊ သည်။ (အတ္တိ၊၏။) အယံ ဝေတု၊ သည်။ နိရောဓံ၊ (ပဋိသင်္ခါဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော ကာလ အားလျှော်စွာ) နာမ်ခန္ဓာ လေးပါးတို့၏ ချုပ်ခြင်းကို[1]။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိမိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယာ စာယံ အာဘာဝေတု၊ သည်ရင်း။ပ။ ယာ စ သညာဝေဒယိတနိရောဓဝေတု၊ သည်ရင်း။ (အတ္တိ၊ ၏။) ဘန္တေ၊ ရှင်း ဣမာဝေတုယော၊ ဣတ္ထိတော်တို့သို့။ ကတံ သမာပတ္တိ၊ အဘာယ်သို့သော သမာပတ်တို့မည်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ (သမာပတ္တိယောဟု ဗဟုဝုစ်ဖြင့် ဖွင့်ပြ သောကြောင့် သမာပတ္တိဟု ဒီဃဖြင့် ရှိသင့်၏။) ပတ္တမ္ဘာ နု ခေ။ ရောက်အပ်ပါကုန်သနည်း[2]။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိ ရဟန်းတပါးက လျှောက်၏။

ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ယာ စာယံ အာဘာဝေတု၊သည်ရင်း။ပ။ယာ စ အာကိဉ္စညာယတနဝေတု၊သည် ရင်း။(အတ္တိ၊ ၏။) ဣမာ ဝေတုယော၊ ဣတ္ထိတော်တို့သို့။ သညာသမာပတ္တိ၊ သညာသမာပတ်တို့မည် သည်။ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။(ထင်ရှားသော သညာရှိသောကြောင့် သညာသမာပတ်မည်သည်။ဣတ္ထိလည်း သညာသမာပတ္တိဟု ဒီဃဖြင့်ပင် ရှိသင့်၏။) ပတ္တမ္ဘာ၊ ရောက်အပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ယာယံ နေဝသညာ နာသညာယတနဝေတု၊ သည်။(အတ္တိ၊၏။) အယံ ဝေတု၊ ဣတ္ထိတော်။သခါရာဝေသေ-သမာပတ္တိ၊ သခါရာဝေသသမာပတ်မည်သည်ဖြစ်၍။ (သိမ်မွေသော 'သညာ' သခါရတို့၏ ကြွင်းကျန်ခြင်းကြောင့် သခါရာဝေသသမာပတ်မည်သည်။) ပတ္တမ္ဘာ၊ ရောက်အပ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယာယံ သညာဝေဒယိတနိရောဓဝေတု၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။)အယံ ဝေတု၊ ဣတ္ထိတော်။ နိရောဓသမာပတ္တိ၊ နိရောဓသမာပတ်မည်သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တမ္ဘာ၊ ရောက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိ မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-သန်ဒါနသုတ်

ဧဝံ။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာမဝိတက္ကော၊ ကာမဝိတက်သည်။သန်ဒါနံ၊ အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍ (ဘာဝနာပုံသဏ)။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အနိဒါနံ၊ အကြောင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။

၁။ နိရောဓ်ဆရ စိတ် ဧကတ္တိက် စိတ္တဇရူပ်များ ချုပ်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ ရူပ်ခန္ဓာထည်မှ စိတ္တဇရူပ် ချုပ်သေးသော်လည်း အလုံးရုံးရူပ်သော ခန္ဓာကိုသာ ရည်ရွယ်ထားမှု၍ နိရောဓ် ပဋိစ္စာတိ စတုန္ခံ ခန္ဓာနံ ပဋိသန္ဓိ'အပေါ်တွင်' ပဋိစ္စ ဟု အဓွာဟာရဖွင့်သည်။

၂။ ကတံ သမာပတ္တိ ပတ္တမ္ဘာတိ ကတံ သမာပတ္တိယော ကိန်းသာ သမာပတ္တိယော နာမ ဟုတ္တာ ပတ္တမ္ဘာ၊ ၆။ ကတံ သမာပတ္တိ ပတ္တမ္ဘာတိ ဣမာသု သတ္တသု စောဒနာသု ကာ ပဏာသု သညာသမာပတ္တိ နာနာ ဟုတ္တာ သမာပတ္တိတမ္ဘာဒိ။

နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ ဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ဗျာပါဒဝိတက်သည်။ပ။ ဝိဟိံသာဝိတက္ကော၊ ဝိဟိံသာဝိတက်သည်။ သနိဒါနံ၊ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အနိဒါနံ၊ဖြစ်၍။ ၎နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်သည် မဟုတ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကာမဝိတက္ကော၊ သည်။ပ။ ဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ သည်။ပ။ဝိဟိံသာဝိတက္ကော၊ သည်။ သနိဒါနံ၊ ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အနိဒါနံ၊ ဖြစ်၍။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာမဝေတုံ၊ ကာမဝေတက်ကို။ (ကာမ ဝိတက်နှင့် ဗျာပါဒ ဝိဟိံသာတို့မှ ကြွင်းသော ကာမာဝစရမဟာကိုယူ။) ပဋိစ္စ၊ ၍။ ကာမသညာ၊ ကာမဂုဏ်၌ မှတ်တတ်သောသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ကာမပရိဠာဟံ၊ ကာမဂုဏ်၌ လောင်မြိုက်ခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ကာမပရိယေသနာ၊ ကာမဂုဏ်းကို ရှာမှီးခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာမပရိယေသနံ၊ ကာမဂုဏ်ကို ရှာမှီးခြင်းကို။ ဝါ၊ရှာမှီးအပ်သော ကာမဂုဏ်ကို။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာမှီးသော။ အဿုတဝါ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော အာဂမ အဓိဂမမရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်ရင်း။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့် ရင်း။ တိဟိ ဌာနေဟိ၊ သုံးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ မိစ္ဆာ၊ မှားသော အကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗျာပါဒဝေတုံ၊ ဗျာပါဒဝေတက်ကို။ (ဗျာပါဒဝိတက်နှင့် ဗျာပါဒကိုယူ။) ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဗျာပါဒသညာ၊ ဗျာပါဒ၌ မှတ်တတ်သော သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ဗျာပါဒပရိဠာဟံ၊ ဗျာပါဒ၌ လောင်မြိုက်ခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဗျာပါဒပရိယေသနာ၊ ဗျာပါဒကို ရှာမှီးခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗျာပါဒပရိယေသနံ၊ ဗျာပါဒကို ရှာမှီးခြင်းကို။ ဝါ၊ ရှာမှီးအပ်သော ဗျာပါဒကို။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာမှီးသော။ အဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ ပြင့်ရင်း။ မနသာ၊ ဖြင့်ရင်း။ တိဟိ ဌာနေဟိ၊ သုံးပါးသော အကြောင်းတို့ ဖြင့်။ မိစ္ဆာ၊ မှားသော အကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိဟိံသာဝေတုံ၊ ဝိဟိံသာဝေတက်ကို။ (ဝိဟိံသာဝိတက်နှင့် ဝိဟိံသာကိုယူ။) ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝိဟိံသာသညာ၊ ဝိဟိံသာ၌ မှတ်တတ်သော သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ပ။ ဝိဟိံသာ-ပရိဠာဟံ၊ ဝိဟိံသာ၌ လောင်မြိုက်ခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝိဟိံသာပရိယေသနာ၊ ဝိဟိံသာကို ရှာမှီးခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိဟိံသာပရိယေသနံ၊ ဝိဟိံသာကို ရှာမှီးခြင်းကို။ ဝါ၊ရှာမှီးအပ်သော ဝိဟိံသာကို။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာမှီးသော။ အဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ မနသာ၊ ဖြင့်ရင်း။ တိဟိ ဌာနေဟိ၊ သုံးပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့်။ မိစ္ဆာ၊ မှားသော အကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ပုရိသော၊ ယောဂျားသည်။ အာဒိတ္တံ၊ မီးတောက်လောင် သော။ တိဏုက္ကံ၊ မြက်မီးရှူးကို။ သုက္ခေ၊ ခြောက်သော။ တိဏဒါယေ၊ မြက်ထောင်၌။ နိက္ခိပေယျ၊ ချထားရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုမြက်မီးရှူးကို။ ယတ္တတော၊ ရာ၊ လက်တို့ဖြင့်ရင်း။ ပါဒေဟိ စ၊ ခြေတို့ဖြင့် ရင်း။ ဒီဃမေဝ၊လျှင်မြန်စွာသာလျှင်။နော ဧဝ နိဗ္ဗာပေယျ၊အကယ်၍ မငြိမ်းစေအုံ့။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့မငြိမ်းစေခဲ့သော်။ တိဏကဋ္ဌနိဿိတာ၊ မြက်ထင်းကိုမှီနေကုန်သော။ ယေ ပါဏာ၊

အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ (သန္ဓီ၊ ကုန်၏။) တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ အနုယဗျသနံ၊ မကြီးပွါး သော ပျက်စီးခြင်းသို့ ။ အာပဇ္ဇေယျုံ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ပင်လျင်။ ကောစိ၊ အချို့သော။ ယော ဟိ သမဏော ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းသည်ငင်း။ ယော ဟိ ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားသည်ငင်း။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ဝိသမဂတံ၊ မညီညွတ်သော။ သည်၊ (အကုသိုလ်)သည်ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်မြန်စွာသာလျင်။ နိ ပဇဟတိ၊ မစွန့်။ နိ ဝိနောဒေတိ၊ မယယ်ဖျောက်။ နိ ဗျန္တီကရောတိ၊ ကင်းသောအပိုင်းအခြား ရှိသည်ကို မပြု။ နိ အနဘावံဂမေတိ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့ မရောက်စေ။ သော၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏား သည်။ ဒိဋ္ဌေဓမ္မေ ဝေမ္ပေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်ဌာနည်း။ သဝိဃာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ သဥပါယာသံ၊ ပူပန်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ သပရိဠာဟံ၊ ပူလောင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ-ပျက် သော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ စ၊ နောက်ဌာနည်း။ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသောဂတိကို။ ဝါ-မကောင်း သူတို့၏လားရာဂတိကို။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေက္ခမ္မဝိတက္ကော၊ နေက္ခမ္မဝိတက်သည်။ သနိဒါနံ၊ အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အနိဒါနံ၊ အကြောင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ အဗျာပါဒ-ဝိတက္ကော၊ အဗျာပါဒဝိတက်သည်။ပ။ အဝိဟိ သာဝိတက္ကော၊ အဝိဟိ သာဝိတက်သည်။ သနိဒါနံ၊ ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အနိဒါနံ၊ ဖြစ်၍။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမော၊ အဘယ်သို့လျင်။ နေက္ခမ္မဝိတက္ကော၊ သည်။ပ။ အဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ သည်။ပ။ အဝိဟိ သာဝိတက္ကော၊ သည်။ သနိဒါနံ၊ ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အနိဒါနံ၊ ဖြစ်၍။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်သနည်း။

၁။ အနုယဗျသနန္တိ အဝုဒ္ဓိ ဝိနာသံဟူသော ဌာနြင့် အနုယဗျသနံ၌ အနုယကို အဝုဒ္ဓိ၊ ဗျသနံကို ဝိနာသံ၊ အနုယနှင့် ဗျသနအရတူဟု သိစေသည်။ ၎င်းပြင် အနုယကို အန အယဟု ပုံစံခွဲ၍ အနကို ပဋိသေဓ အယကို ဝုဍ္ဎိအနက်ဟောဟုလည်း သိစေသည်။ အနုယဗျသနန္တိ အပါယဗျသနံဟူသော ဋီလည်း အနကို အပဋိသေဓခြင့် မဟုတ်မူ၍ အပဥ္စမာဝိဘတ်ခြင့် ပြောင်းလဲမှုဟု ဆိုသည်သာတူ၏။ ထိုကြောင့် အထက်ပါ ၌ ဋီတို့အလို မကြီးပွါးသော ပျက်စီးခြင်းသို့ ဟု အနက်သမ္ဘန်။

ပရိဟရတူပါယလုယိတံ ဝိပတ္တိန္တိ ဝါ အတ္ထောဟူသော ဋီခြင့် အနုယကို အနုယဟု ပုံစံခွဲ၍ အကို ရဟိတ၊ နုယကို ဥပါယအနက်ဟောဟု သိစေသည်။ ဗျသနံကို ဝိပတ္တိ်ဟု ဖွင့်သည်ကား၊ ဝိနာသံဟု ဌပုဒ်ဆိုခြင်းနှင့် ပရိဟာယ်မျှသာ ခြားနားသည်။ ထိုကြောင့် ဤဋီကာအလို ပြုပြင်ရန်နည်းလမ်းမရှိသော ပျက်စီးခြင်းသို့ ဟု အနက်သမ္ဘန်။

အဝုဒ္ဓိ ဝိနာသန္တိ အဝုဒ္ဓိ်စေ ဝိနာသဿာတိ ဝဒန္တိ သဟူသော ဝေါရုဟိတံဟူသော ဋီခြင့် အနုယ၌ အ ပဋိသေဓ, အယ-ဝုဒ္ဓိ အနက်ဟော စသည်ကြုံပုံ ပဌမနည်းနှင့်မတူအောင်လည်း အနုယနှင့် ဗျသနံကား၊ ပ ဒုနည်းတို့ ကဲ့သို့ အရတူမဟုတ် အရကွဲဟု သိစေသည်။ ထိုကြောင့် ဤဋီကာ ဝေဒန္တိဖွင့်သည့်အလို မကြီးပွါးခြင်း (ဆုတ် ယုတ်ခြင်း)ပျက်စီးခြင်းသို့ ဟု အနက်သမ္ဘန်။ ဒီ ဌ ဒုဇောပိတ်-ဝုဒ်။ ဒီ-ဌ-နဝ ၁-စောပိတ် ၁-စောမှတ်နှာ ၁၈၇-တို့ ကိုထည်း ရှုလေ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေကွမ္မခေတုံ၊ နေကွမ္မခေတော်ကို။ (နေကွမ္မဝိတက်နှင့် အဗျာပါဒ အဝိဟိ ံသာ တို့မှ ကြွင်းသော ကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကိုယူ။) ပဋိစ္စ၊ ၍။ နေကွမ္မသညာ၊ ကာမဂုဏ်တို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်းခဲ့ မှတ်တတ်သောသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ နေကွမ္မစ္ဆန္ဒံ၊ ကာမဂုဏ်တို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်းခဲ့ တောင့်တတတ်သောဆန္ဒကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ နေကွမ္မာဝိဇ္ဇာဟော၊ ကာမဂုဏ်တို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်းခဲ့ ပူလောင်ခြင်းသည် ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ နေကွမ္မပရိဠာဟံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ နေကွမ္မပရိယေ-သနာ၊ ကာမဂုဏ်တို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို ရှာမှီးခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေကွမ္မပရိယေသနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို ရှာမှီးခြင်းကို။ ဝါ-ရှာမှီးအပ်သောကာမ-ဂုဏ်တို့မှထွက်မြောက်ခြင်းကို။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာမှီးသော။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ မနသာ၊ ဖြင့်ရင်း။ တိဟိ ဌာနေဟိ၊ သုံးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ သမ္မာ၊ မှန်ကန်သော အကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဗျာပါဒေတုံ၊ အဗျာပါဒေတော်ကို။ (အဗျာပါဒဝိတက်နှင့် နေကွမ္မအဝိ-ဟိ ံသာတို့မှ ကြွင်းသော ကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကိုယူ။) ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဗျာပါဒသညာ၊ အဗျာပါဒ၌ မှတ်တတ်သောသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ အဗျာပါဒပရိဠာဟံ၊ အဗျာပါဒ၌ပူလောင်ခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဗျာပါဒပရိယေသနာ၊ အဗျာပါဒကိုရှာမှီးခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဗျာပါဒပရိယေသနံ၊ အဗျာပါဒကိုရှာမှီးခြင်းကို။ ဝါ-ရှာမှီးအပ်သော အဗျာပါဒကို။ ပရိယေ-သမာနော၊ ရှာမှီးသော။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ မနသာ၊ ဖြင့်ရင်း။ တိဟိ ဌာနေဟိ၊ သုံးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်။ သမ္မာ၊ မှန်ကန်သောအကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဝိဟိ ံသာခေတုံ၊ အဝိဟိ ံသာခေတော်ကို။ (အဝိဟိ ံသာဝိတက်နှင့် နေကွမ္ম-အဗျာပါဒတို့မှ ကြွင်းသော ကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကိုယူ။) ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဝိဟိ ံသာသညာ၊ အဝိဟိ ံသာ၌ မှတ်တတ်သောသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ အဝိဟိ ံသာ ပရိဠာဟံ၊ အဝိဟိ ံသာ၌ ပူလောင်ခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဝိဟိ ံသာပရိယေသနာ၊ အဝိဟိ ံသာကို ရှာမှီးခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဝိဟိ ံသာပရိယေသနံ၊ အဝိဟိ ံသာကို ရှာမှီးခြင်းကို။ ဝါ-ရှာမှီးအပ်သော အဝိဟိ ံသာကို။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာမှီးသော။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ မနသာ၊ ဖြင့်ရင်း။ တိဟိ ဌာနေဟိ၊ သုံးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်။ သမ္မာ၊ မှန်ကန်သောအကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣသယ္ယတ္ထာပိ၊ အုံ။ ပုရိသော၊ ယောဂျိုးသည်။ အာဒိတ္တံ၊ မီးတောက်လောင်သော။ တိဏုက္ကံ၊ မြက်မီးရှူးကို။ သုက္ခေ၊ ခြောက်သော။ တိဏဒါယေ၊ မြက်တောခွံ။ နိက္ခိပေယ္ယ၊ ချထားရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုမြက်မီးရှူးကို။ ဟတ္ထေဟိ စ၊ လက်တို့ဖြင့်ရင်း။ ပါဒေဟိ စ ခြေတို့ဖြင့်ရင်း။ ဓိပ္ပမေဝ၊ လျင်မြန်စွာသာလျင်။ နိဗ္ဗာပေယ္ယ၊ ငြိမ်းစေရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं ဟိ၊ ဤသို့လျင်။ တိဏဏဒ္ဓနိဿိတာ၊ မြက်ထင်းကို မီနေကုန်သော။ ယေ ပါဏာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ (သန္ဓီ၊ ကုန်၏။) ဝေ၊ ထို သတ္တဝါတို့သည်။ ဒုနယမျှသနံ၊ မကြီးပွါးသော

၁။ ကယံ ပနေတ္ထ ကုသလဓမ္မေသု ပရိဠာဟော ဝုတ္တောတိ ? သစ်ရေပရိဠာဟမတ္တံ သန္ဓာယတေ ဝုတ္တံ၊ သောဠသသု အာကာရေသု ဒုက္ခသစ္စေ သန္ဓာယဒ္ဒေါ ဝိယ ဝုတ္တော၊ ယသ ဝိဂမေန အရုယတော သိတိသာတမ္ပတ္တိ ဝုတ္တတိ ဟုသော ဠိုကာဘရ နေကွမ္မပရိဠာဟဖြစ်ပုံကို သိလေ။

ပျက်စီးခြင်းသို့။ နှ အာပဇ္ဇေယျုံ၊ မရောက်ကုန်လေ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ပင်လျှင်။ ကောစိ၊ အချို့သော။ ယော ဟိ သမဏော ဝါ၊ အကြင် ရဟန်းသည်ရင်း။ ယော ဟိ ब्राह्मणော ဝါ၊ အကြင် ပုဏ္ဏားသည်ရင်း။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ဝိသမဂတံ၊ မညီညွတ်သော။ သည်၊ အကုသိုလ် သညာကို။ ခိပ္ပမေव၊ လျင်မြန်စွာသာလျှင်။ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏။ စိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏။ ဗျန္တီကရောတိ၊ ကင်းသော အပိုင်းအခြား ရှိသည်ကိုပြု၏။ အနဘावံဂမေတိ၊ တဖန် မပြစ်ခြင်း သို့ ရောက်စေ၏။ သော၊ ထို ရဟန်းပုဏ္ဏားသည်။ ဒီဃရေ စေဝ ဓမ္မေ၊ ပျက်မြောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌လည်း။ အဝိဿာသံ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုပါယာသံ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ အပရိဒ္ဓဿံ၊ ပူလောင်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ-ပျက်ခြင်းဟူသော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ စ၊ နောက်၌လည်း။ သုဂတိ၊ ကောင်းသောဂတိကို။ ဝါ-ကောင်းသောသူတို့၏ လားရာ ဂတိကို။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဗုတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဂိဟ္ဌကာဝသထသုတ်

၉၃။ ဧवं၊ ထပါးသော။ သမယံ၊ အခါပယ်လုံး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘာတိကေ၊ ဘာတိကရွာ၌။ ဂိဟ္ဌကာဝသထေ၊ အုတ်ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ ခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသော အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူပြီး။ ဧတေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတောဝ၊ ဘုရား၏(စကားကို)။ ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနာကြားကုန်ပြီး။ ဘဂဝါ၊ သည်—

"ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘေတုံ၊ အရှောသယာခေတ်ကို [1]။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ သညာ၊ သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ဥဒ္ဓေ၊ ဝိန်ဇေတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ ကစ္စာနော၊ အရှင်ကစ္စာနသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘဒန္တေ၊ ထုံး။ အသမ္မောသမ္ဗုဒ္ဓေသု၊ ဘုရားမဟုတ်သူတို့၌။ (မကွလိဝဂါသာလစသော ဆ သတ္တာဝရ ကိုဟူ။ အသမ္မောသမ္ဗုဒ္ဓေသူတို့ ဟူသည် ဘုရားရောသုံးမူ။) သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါတိ၊ ဘုရားတို့ဟူ၍။ ယာယံ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြင် အယူသည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) ဘဒန္တေ၊ ထုံး။ ကိ ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အယံ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤအယူကို။ ပညာယတိ နု ခေါတိ၊ သိအပ်သနည်း"ဟုသော်၊ ထေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီး။

ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ ယဒိဒံ အဝိဇ္ဇာခေတု၊ အကြင် အဝိဇ္ဇာခေတ်သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။) သော-ခေတု၊ ဤခေတ်သည်။ ပဟာတိ၊ ကြီးမား၏။ ကစ္စာန၊ နှ။ ဟိနံ၊ ယုတ်သော။ ခေတုံ၊ အရှော-သယခေတ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဟိနာ၊ သော။ သညာ၊ သညာသည်။ ဟိနာ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိသည်။

၁။ ခေတုံ ဘိက္ခဝေ။ပ။အရှောသယံ ခေတုတိ ဒီပေတိ။ နေတ္တာ ဥပဂန္တာ သေတိ ဣဿောတိ အာသယော၊ ဟီနာဒီသာဝေန အဓိနော အာသယော အရှောသယောဒိ။

၂။ ဥာ သုမာရုဏအိုသာနတ္ထိုသုတ္တပေရုဏတရုဝေါ့ဝေလာစနေသုံ၊သူ ကံ ဘဏ္ဍနဥာဏပေါ့သောပေါ့ဟူသော ခေတ် ကျမ်းအလို ဒီဝါဒိဂဏိက ပဋ္ဌိတောခြောင့်ကဖွဲ့ရှာ်သာကြုံ၍ ကံ အနက် ပြန်ဆိုလိုက်သည်၊ ထင်ရှားစေ၏ဟုပေရိုး ရှိသည်ကား အဝိပ္ပါယာ ဟောဂ္ဂဟာ ကိုသုဒ်ကိုသ ဖြ-ဆုတ်နီးအပ-ရှိကား ကတ္တု ရှာ်ရှိခြောင်း ထုံးကြတ်၏။

ဟီနော၊ သော။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟီနာ၊ သော။ စေတနာ၊ သည်။ ဟီနာ၊ သော။ ပတ္ထနာ၊ တောင့်တခြင်းသည်။ ဟီနော၊ သော။ ပဏိဓိ၊ စိတ်ကိုတည်ထားခြင်းသည်။ (ပဏိဓိတိ စိတ္တဌပနံ။) ဟီနော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟီနာ၊ သော။ ဝါစာ၊ စကားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟီနံ၊ ကို။ အာစိက္ခတိ၊ ပြောကြား၏။ ဒေသေတိ၊ ရှုတ်ဆို၏။(ဒီသိ=ဥစ္စာရဏေနဉ် အညီ ပေး သည်။ ဟောရမ်ဟု ပေးရိုးရှိသော်လည်း ဤ၌ မလျော်။) ပညပေတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေ၏။ ပဋ္ဌပေတိ၊ အပြားအားဖြင့် ထား၏။ ဝိဝရတိ၊ ဖွင့်ဟ၏။ ဝိဘဇတိ၊ ဝေဖန်၏။ ဥတ္တာနီကရောတိ၊ ပေါ်လွင်အောင်ပြု၏။ (အာစိက္ခတိ စသည်တို့၏ အဓိပ္ပါယ်အကျယ်သိလိုက အဋ္ဌသာလိနီ ပြည် နီသျှ ဗျာနန်ခက်၌ ရှု ဟီနံကို အာစိက္ခတိ စသောကြိယာတိုင်းနှင့်စပ်။) ထားသ၊ ထို (ဟီနသည္ဘာ စသည်ဖြစ်သော)ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟီနာတိ၊ ယုတ်၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရား ယောတော်မူ၏။ (ဥပပတ္တိတိ ဒွေ ဥပပတ္တိယော ပဋိလာဘော စ နိဗ္ဗတ္တိ စ။ပ။ ဣမသ္မိं ပန ဌာနေ နိဗ္ဗတ္တိယေव အဓိပ္ပေတောတိ။ ။မဇ္ဈိမ .မဇ္ဈိမာ၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော။ ပဏီတံ ပဏီတာ၊ မွန်မြတ်သောပေးသည်မှတပါး အကြွင်းမထား။)

တတိယံ သုံးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၄-ဟီနာဓိမုတ္တိကသုတ်

၉၇။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) သာဝတ္ထိပြည်၌ ကျိုးကြီးပေါ်ထွန်းတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဓာတုသော၊ ဓာတ်အားဖြင့်။ (ပါဠိ၌ ဓာတုသောဝ ဟု ရှိ၏။ သီ ဗု မရှိတိုင်းပေးလိုက်သည်။) သံသန္ဒန္တိ၊ တပေါင်း တည်း ဖြစ်ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ တသားတည်းအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။ ဟီနာဓိမုတ္တိကာ၊ ယုတ်သော နှလုံးသွင်းရှိသူတို့သည်။ ဟီနာဓိမုတ္တိကေဟိ၊ ယုတ်သောနှလုံးသွင်း ရှိသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံသန္ဒန္တိ၊တပေါင်းတည်းဖြစ်ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ တသားတည်းအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်၏။ ကလျာဏာဓိ-မုတ္တိကာ၊ ကောင်းသော နှလုံးသွင်းရှိသူတို့သည်။ ကလျာဏာဓိမုတ္တိကေဟိ၊ ကောင်းသောနှလုံး သွင်း ရှိသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံသန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတမ္ပိ ခေါ အဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလ၌လည်း။ သတ္တာ၊တို့သည်။ ဓာတုသောဝ၊ ဓာတ်အားဖြင့်သာ။ သံသန္ဒိံသု၊ တပေါင်းတည်း ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သမိံသု၊ တသားတည်းအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်ပြီ။ (အကြွင်းမထား။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနာဂတမ္ပိ ခေါ အဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလ၌လည်း။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဓာတု-သောဝ၊ ဓာတ်အားဖြင့်သာ။ သံသန္ဒိဿန္တိ၊ တပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ သမေဿန္တိ၊ တသားတည်းအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ (အကြွင်းမထား။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိပိ ခေါ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ ပဗ္ဗုဇ္ဇနံ အဒ္ဓါနံ၊ ပဗ္ဗုဇ်ကာလ၌[1]။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဓာတုသောဝ၊ ဓာတ်အားဖြင့်သာ။ (အကြွင်းမထား။)

စတုတ္ထံ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ (ပဗ္ဗုဇ္ဇနံ-အဒ္ဓါနံဖြင့် ပဗ္ဗုဇ်တရောက်လုံးကို ရည်ရွယ်သည်၊ အရှုကျယ်သည်။ ဧတရဟိဖြင့် လောဘလော ဘယ် မုဆိုးမှောက်အချိန်အခါကိုသာ ရည်ရွယ်သည်၊ အရှုကျဉ်းသည်။ တနည်း။ ပဗ္ဗုဇ်နံ အဒ္ဓါနံကား ဘာသည ကာလ၊ဧတရဟိကား ဝိသေသကာလ။ဥပမာယမ် ဝိဟရတိ နုဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ ပန ဘာသည္ဘာဝေ ဝ ဝိသေသဘာဝေ ၂-မျိုး ရှိသကဲ့သို့တည်း။ မ-၂-၁၁-၌ ယေဝိ ဟိ ကေစိ ရာဟုလ ဘေဒေ ဟုသာ ရှိ၏။ ပဗ္ဗုဇ္ဇနမဒ္ဓါနံ မယါ။)

၅-စက်မသုတ်

၉၉။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ဂိဇ္ဈ-ကူဋေ ပဗ္ဗတေ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ထေနေ ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ ရှင်သာရိပုတြာသည်။ သမ္မုခေ လေဟိ၊ မျှားစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီးအပါး၌ (မလှမ်းမကမ်း၌ ဟူလို)။ စက်မတိ၊ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်လျှောက်၏။ အာယသ္မာပိ ခေါ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်လည်း။ပ။ အာယသ္မာပိ ခေါ မဟာကဿပေါ၊ ရှင်မဟာကဿပသည်လည်း။ပ။ အာယသ္မာပိ ခေါ အနုရုဒ္ဓေါ၊ ရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်လည်း။ပ။ မန္တာနီပုတ္တော၊ မန္တာနီ၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာပိ ခေါ ပုဏ္ဏော၊ ရှင်ပုဏ္ဏသည်လည်း။ပ။ အာယသ္မာပိ ခေါ ဥပါလိ၊ ရှင်ဥပါလိသည်လည်း။ပ။ အာယသ္မာပိ ခေါ အာနန္ဒော၊ ရှင်အာနန္ဒာသည်လည်း။ဒေဝဒတ္တောပိ ခေါ၊ ဒေဝဒတ်သည်လည်း။ပ။ စက်မတိ၊ ၏။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊သင်တို့သည်။ သာရိ-ပုတ္တံ၊ သာရိပုတြာကို။ သမ္မုခေ လေဟိ၊ မျှားစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စက်မန္တံ၊ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်လျှောက်သည်ကို။ ပဿထ၊ နော၊ မြင်ကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဧवं ဘန္တေ၊ မှန်ပါ (မြင်ပါ) ဘုရား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဗေ ခေါ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ မဟာပညာ၊ ကြီးသောပညာရှိသူတို့တည်း။ပ။ မောဂ္ဂလ္လာနံ၊ မောဂ္ဂလာန်ကို။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဗေ ခေါ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးကျယ်သောအစွမ်းတန်ခိုးရှိသူတို့တည်း။ပ။ ကဿပံ၊ ကဿပကို။ပ။ ဥတ္တရိ၊ ကိလေသာ-တို့ကို ကိုယ်တိုင်ခံ၊ တွန်းပြီးသူပြစ်၍ ခါတွန်းတတ်သော မင်္ဂတရားကို ဟောပြောတတ်သူတို့တည်း[1]။ပ။ ဒီဃဝေဠုကဏ္ဍကီ၊ ဒီဃဝေဠုအဘိညာဉ်ကို ရသူတို့တည်း။ပ။ မေဃကဠိကာ၊ မေဃကဠိကတို့တည်း။ပ။ ဝိနယရော၊ ဝိနည်းကိုဆောင်သူတို့တည်း။ပ။ ဗဟုဿုတာ၊ များသော ကြားအပ်ပြီးရှိသူတို့တည်း။ပ။ ပါပိစ္ဆာ၊ ဟုတ်မာသော အလိုရှိသူတို့တည်း။ (ကြွင်းဟီနာဓိမုတ္တိကသုတ်နှင့် တူပြီး)

ပဌမ၊ ငါးရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဃဂါထာသုတ်

ဝ၀။ (သာဝတ္ထိယံမှ သမေန္ဓိအထိ ဟီနာဓိမုတ္တိကသုတ်နှင့် တူပြီး) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယ္ယ-ထာပိ၊ အုံ့။ ဂူထော၊ မစင်သည်။ ဂူထေန၊ နှင့်။ သံသန္ဒတိ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်၏။ သမေတိ၊ ထသားတည်းအဖြစ်သို့ရောက်၏။ (မစင် မစင်ချင်း တထပ်တည်း တသားတည်းချုတ်စပ်တူ၏ ဟူလို။) မုတ္တံ၊ ကျင်ယဉ်သည်။ မုတ္တေန၊ နှင့်။ပ။ ခေဠော၊ တံတွေးသည်။ ခေဠေန၊ နှင့်။ပ။ ပုဗ္ဗော၊ ပြည်သည်။ ပုဗ္ဗေန၊ နှင့်။ပ။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ လောဟိတေန၊ နှင့်။ သံသန္ဒတိ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်၏။ သမေတိ၊ ထသားတည်းအဖြစ်သို့ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवमेव ခေါ၊ ဤအတူ

---

[1] ဒုတော ယုတ္တော ဒုတ် ဝေဒ္ဓိတိ ဒုတဝါဒါ ဟုပြု။ ဒုတရုတဝါဒါဟု ဆိုလိုလျက် တပုတ်ရေ၊ ကိလေသေ ရှိ ဒုတဝါတိ ဒုတော၊ ဒုတကိလေသော ယုတ္တလောပေ။ တံ ဒုတသညိတံ ကိလေသရုန့်ရှိ ဝေတိ၊ ပဝေ တတ္ထ ပတိဋ္ဌာမေတိတိ ဒုတဝါဒေါ၊ ဆံ ဦ၁ ဝေါ်ခ်-ရှော။

သာလျှင်။ (ကြွင်း ဟီနဘဒိမုတ္တိကသုတ်နှင့်တူ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဘဲ့။ ခဲရုံ၊ နို့ရည် သည်။ ခီရေန၊ နှင့် ။ပ။ တေလံ၊ ဆီသည်။ တေလေန၊ နှင့် ။ပ။ သပ္ပိ၊ ထောပတ်သည်။ သပ္ပိနာ၊ နှင့်။ ပ။ မဒု၊ ပျားရည်သည်။ မဒုနာ၊ နှင့်။ပ။ ဖာဏိတံ၊ တင်လဲရည်သည်။ ဖာဏိတေန၊ နှင့်။ သံသန္ဒတိ၊ ၏။ သမေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ သမေန္တိ၊ ထသား တည်းအပြစ်သို့ရောက်ကုန်၏။ ဤတို့၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဤဒုဒ်၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။ သုဂတော၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဤဒုဒ်၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ ဝတ္ဝာန၊ ဟောတော်မူ၍ ။ အထာပရံ၊ တိုမှထပါးသော—

သံသဂ္ဂါ၊ ကပ်ငြိခြင်းထဏှာကြောင့်။ ဝနတော၊ ကိုလေသာဟူသောတောသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီ။ အသံသဂ္ဂေန၊ မကပ်ငြိခြင်းကြောင့်။ (အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော အလောဘယူ။ ။ဝနတော၊ သည်။) ဆိန္နော၊ ပြတ်၏။ ပရိတ္တံ၊ သေးငယ်သော။ ခါရုံ၊ သစ်သားကို။ အာရဗ္ဘ၊ တက်စီးမိ၍။ မဟတ္တော၊ သမုဒ္ဒြာ၌။ သီဒေယထာ၊ နှစ်မြှုတ်ရာ သကဲ့သို့။

ဝေ၊ ဤအတူ။ သာဓုဝိဝိပီ၊ ကောင်းစွာ အသက်မမှီးထွေ့ရှိသူသည်သည်။ ကုသိတံ၊ ပျင်းရိသူ၏အပြစ်သို့(သာဝဟခေန)။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။ (သံသာရေ၊ သံသရာ၌။) သီဒတိ၊ နှစ်မြှုတ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကုသီတံ၊ ပျင်းရိသော။ဟီနဝီရိယံ၊ ယုတ်လျော့ သောလုံ့လရှိသော။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။

ပရိဝိဇ္ဇေယိ၊ (ကိုလေသာတို့မှ) လွန်စွာလင်းဆိတ်ကုန်သော။ အရိယေယိ၊ ပြုစင်ကုန် သော။ ပယိတဇ္ဇေယိ၊ နိုဗ္ဗာန်သို့ ဧရလွတ်အပ်သောစိတ်ရှိကုန်သော။ ဗျာယိယိ၊ ဗျာနှံ့ရ ကုန်သော။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ အာရဗ္ဘဝိရိယေယိ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိကုန်သော။ ပဟိတေယိ၊ ပညာရှိတို့နှင့်။ သယ၊ အတူထက္ခ။ အာဝသေယိ၊ နေရာချိန်ယူသော။ ဝေ၊ ဤကားသောကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။

အဋ္ဌ၊ ရြောက်ရှုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-အဿဇာသံသန္ဒနသုတ်

ဘဝ။ အဿဇာ၊ သန္ဓါတံထားမရှိသူတို့သည်။ အဿဇေယိ၊ တို့နှင့်။ အဟိရိကာ၊ အရှက်မရှိ သူတို့သည်။ အဟိရိကေယိ၊ တို့နှင့်။ အနောတ္တပ္ပိနော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိသူတို့သည်။ အနောတ္ထ-ပ္ပိယိ၊ တို့နှင့်။ အမ္မသုတာ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသူတို့သည်။ အမ္မသုတေယိ၊ တို့နှင့်။ ကုသီတာ၊ ပျင်းရိသူတို့သည်။ ကုသီတေယိ၊ တို့နှင့်။ မုဋ္ဌဿတိနော၊ ပျောက်ပျက်သော သတိရှိ သူတို့သည်။ မုဋ္ဌဿတိယိ၊ တို့နှင့်။ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာမဲ့သူတို့သည်။ ဒုပ္ပညေယိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါ ရှိသူတို့သည်။ သဒ္ဓေယိ၊ တို့နှင့်။ ဟိရိမနာ၊ ရှက်သောစိတ်ရှိသူတို့သည်။ ဟိရိမနေယိ၊ တို့နှင့်။ ဩတ္တပ္ပိနော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသူတို့သည်။ ဩတ္တပ္ပိယိ၊ တို့နှင့်။ ဗဟုဿုတာ၊ များသော ကြားနာအပ်ပြီးရှိသူတို့သည်။ ဗဟုဿုတေယိ၊ တို့နှင့်။ အာရဗ္ဘဝိရိယာ၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသော လုံ့လရှိသူတို့သည်။ အာရဗ္ဘဝိရိယေယိ၊ တို့နှင့်။ ဥပဋ္ဌိတဿတိနော၊ အာရုံ၌ကပ်၍ တည်သောသတိ

ရှိသူတို့သည်။ ဥပဓိတဿတိဟိ၊ တို့နှင့်။ ပညာဝန္တော၊ ပညာရှိသူတို့သည်။ ပညာဝန္တေဟိ၊ တို့နှင့်။ (ထူးရောကိုသာဝေးလိုက်သည်။ ကြောင်း ဟိနာဒိမုတ္တိကသုတ်နှင့်တူ၏။)

သတ္တမ၊ ဒုနစ်ရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-အဿဒ္ဓမူဝဂသုတ်

ဝဝ၂။ (အဿဒ္ဓကိုမူတည်၍ အဟိရိက စသည်ကို မူလိသွင်းသည်သာထူး၏။ အနက်ပေးနည်း မထူး ရှေးနည်းမျိုးပေး။)

အဋ္ဌမ၊ ရှစ်ရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-အဟိရိကမူဝဂသုတ်

ဝဝ၃။ (အဟိရိကကို မူတည်၍ အနောတ္တပ္ပိ စသည်ကို မူလိသွင်းသည်သာထူး၏။ ရှေးနည်း မျိုးပေး။)

နဝမ၊ ကိုးရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-အနောတ္တပ္ပမူဝဂသုတ်

ဝဝ၄။ (အနောတ္တပ္ပိကို မူတည်၍ အပွဿုတစသည်ကို မူလိသွင်းသည်သာထူး၏။ ရှေးနည်း မျိုးပေး။)

ဒသမ၊ အဆယ်ရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-အပွဿုတမူဝဂသုတ်

ဝဝ၅။ (အပွဿုတကို မူတည်၍ ကုသိတ စသည်ကို မူလိသွင်းသည်သာထူး၏။ ရှေးနည်း မျိုးပေး။)

ဧကာဒသမ၊ တစ်လေးရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-ကုသိတမူဝဂသုတ်

ဝဝ၆။ (ကုသိတကိုမူတည်၍ မဟဗ္ဗဟုတစသည်ကိုမူလိသွင်းသည်သာထူး၏။ ရှေးနည်းမျိုးပေး။)

ဒွါဒသမ၊ တစ်ဆယ်ရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဒုတိယောဝ၊ ၂-ရေမြောက်သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သုတ်အစုသည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ထား၊ ထိုဒုတိယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါန်၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သတ္တိမာ၊ သတ္တာဝေတုသုတ်ငင်း။ ဘနိဝါနဲ့၊ ဘနိဝါနသုတ်ငင်း။ ဂိဟ္ဂကာဝသဝဏနဲ့၊ ဂိဟ္ဂကာဝသထသုတ်နှင့်တကွ။ ဟိနာဒိမုတ္တိ၊ ဟိနာဒိမုတ္တိကသုတ်ငင်း။ ဧကံမ၊ ဧကံမသုတ်ငင်း။ ဘဂါဝတာ၊ ဘဂါဝတာသုတ်ငင်း။ အဿဒ္ဓသတ္တမ၊ ရှစ်သုတ်မြောက် အဿဒ္ဓသံဘန္ဓနသုတ်ငင်း။ ပဌ၊ ငါးသုတ်ကုန်သော။ အဿဒ္ဓမူဝဂ၊ အဿဒ္ဓမူဝဂ သုတ်တို့ငင်း။

စတ္တာရော၊ လေးသုတ်ကုန်သော။ အဟိရိကမူလကာ၊ အဟိရိကမူလကသုတ်တို့ငင်း။ ထိုကဲ့သို့ သုံးသုတ်ကုန်သော။ အနောတ္တပ္ပမူလကာ၊အနောတ္တပ္ပမူလကသုတ်တို့ငင်း။ အပ္ပဿုတေနစ၊ အပ္ပဿုတမူလကအမည်ဖြင့်လည်း။ ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့ငင်း။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ကေဝဏ်၊ တသုတ်တည်းသော။ ကသိတ်၊ ကုသိတမူလကသုတ်ငင်းတည်း။ ထိုကဲ့သို့ပဋ္ဌာကာ၊ မူလကအားဖြင့် တဆင့်ငါးသုတ်ကုန်သော။ သုတ္တန္တာ၊ သုတ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဗာဝီသတိ၊ ရသင့်သမျှအားဖြင့် နှစ်ဆဲနှစ်သုတ်ကုန်သော။ သုတ္တာ၊ သုတ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဒုတိယော၊ နှစ်ရမြောက်သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ် (သုတ်အစု)ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

(ပထမဂါထာအရ သတ္တမဝေဒနာ၊ အဿဒ္ဓသံသန္ဒနတိုင် (၇) သုတ်၊ ဒုတိယဂါထာအရ ပဌမ စတ္တာရောတိတိ ဒုဝေ၊ တတိယ ဂါထာအရ ဝေကဏ္ဏတို့ကိုပေါင်းလျှင် ဤဒုတိယဝဂ်၌ ဗာဝီသတိ သုတ်ဖြစ်သတည်း။ တနည်း – အဿဒ္ဓမူလကသုတ် ၅-သုတ်တွင် တသုတ်တသုတ်၌ ကာလ ၃-ပါးစီ ရှိရကား ၁၅-သုတ်ဖြစ်၏။ ၎င်း ၁၅-သုတ်နှင့် ပထမဂါထာအရ သတ္တမဝေဒနာ အဿဒ္ဓသံသန္ဒန သုတ်အဆုံးရှိသော (၇) သုတ်ပေါင်းသော် ဗာဝီသတိသုတ်ဖြစ်သတည်း။)

၃-ကမ္မပထဝဂ်

၁-အသမာဟိတသုတ်

၁၀၇။ အသမာဟိတာ၊ မတည်ကြည်သူတို့သည်။အသမာဟိတေဟိ၊ တို့နှင့်။(ဥပစာရသမာဓိ-အပ္ပနာသမာဓိ မရှိသူသို့ဟူလို။ ။ထူးရာကိုသာပေးလိုက်သည် ကြွင်းရှေ့ဆိုအပ်ပြီး ဝဂ်အတိုင်းပင်။)

၂-ဒုဿီလသုတ်

၁၀၈။ ဒုဿီလာ၊ သီလမရှိသူတို့သည်။ ဒုဿီလေဟိ၊ တို့နှင့်။ (ကြွင်းမထူး။)

၃-ပဠူသိက္ခာပဒသုတ်

၁၀၉။ ပါဏာတိပါတိနော၊ အသက်ကို လျှင်မြန်စွာကျွေးသူတို့သည်။ ပါဏာတိပါတိဟိ၊ တို့နှင့် (သတ္တဝါတို့ကို သတ်ဖြတ်လေ့ရှိသူတို့ဟူလို)။အဒိန္နာဒါယိနော၊ အရှင်သည် မပေးအပ်သော သူ့ဥစ္စာကို ယူသူတို့သည်။ အဒိန္နာဒါယိဟိ၊ တို့နှင့် (ခိုးလေ့ရှိသူတို့ဟူလို)။ ကာမေသုမိစ္ဆာ-စာရိနော၊ မေထုန်ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာ ပြုကျင့်သူတို့သည်။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရိဟိ၊ တို့နှင့် (သူတပါးသားမယားကို မတရားပြုကျင့်လေ့ရှိသူတို့ဟူလို)။ မုသာဝါဒိနော၊ အမှားကိုပြောဆို သူတို့သည်။ မုသာဝါဒီဟိ၊တို့နှင့်(မုသားပြောလေ့ရှိသူတို့ဟူလို)။ သုရာမေရယမဒ္ဒပ္ပမာဒဋ္ဌာယိနော၊ မူးယစ်စေတတ်သော ဘေရည်ဘေရက်တို့ကို သောက်ကြောင်း စေတနာဟူသော ပမာဒတရားနှင့် တည်သူတို့သည်။ သုရာမေရယမဒ္ဒပ္ပမာဒဋ္ဌာယီဟိ၊ မူးယစ်စေတတ်သော ဘေရည်ဘေရက်တို့ကို သောက်ကြောင်း စေတနာဟူသော ပမာဒတရားနှင့် တည်သူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ ကု။ သံသန္ဒန္တိ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ တသားတည်းအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။

ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့ အသက်ကို လျှင်စွာကျွေစေခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတာ၊ ရှောင်ကြဉ်သူတို့သည်။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတောဟိ၊တို့နှင့်။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည် မပေးအပ်သောသူတပါး ဥစ္စာကိုယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတာ၊ ရှောင်ကြဉ်သူတို့သည်။ အဒိန္နာဒါနာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတောဟိ၊တို့နှင့်။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌မှားယွင်းစွာပြုကျင့်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတာ၊ တို့သည်။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတောဟိ၊ တို့နှင့်။ မုသာဝါဒါ၊ မှားမှားယွင်းယွင်းပြောဆိုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတာ၊ တို့သည်။ မုသာဝါဒါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတောဟိ၊ တို့နှင့်။ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ၊ မူးယစ်စေတတ်သော သေရည်သေရက်ကို သောက်ကြောင်းစေတနာဟူသော မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်းမှ။ ပဋိဝိရတာ၊ တို့သည်။ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတောဟိ၊ တို့နှင့်[1]။ သဒ္ဓီ ၊ ကူ။ သံသနွှဲ့ထံပေါင်းတည်း ဖြစ်ကုန်၏။ သမေဒ္ဓီ၊ တသားတည်းအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ထူးရာကိုသာ ပေးလိုက်သည်။)

တဘိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၁။ ဤအနက်ကား သုရာမေရယမဇ္ဇာနံ ပါနတောဝိရတိ ပမာဒဋ္ဌာနာတိ ဟူသော အံ၊ ၄-၂ ဥပေါသထသုတ် စာပိုဒ် ၇-နှင့် ဤအဋ္ဌကထာ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာယိနောပုဒ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုပြု၍ ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ပမာဒဋ္ဌာနန္တိ ယာယ စေတနာယ တံ ပိတိ ဣဒ္ဓေါဟရတိ၊ သာ စေတနာ ပမာဒေယတိတော ပမာဒ-ဋ္ဌာနန္တိ ဝုစ္စတိ၊ ယတော ဣဒ္ဓေါဟရဏာဝိပ္ပါ ဒေယန ဣဒ္ဓေါဟရဏံ ဣဒ္ဓေါ ပမာဒဋ္ဌာနံ ဣဒ္ဓေါ ပမာဒ-စေတနာ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗာ ဟူသော ဥဒ္ဓကပါဌ-၌ ၂-စကားရပ်နှင့် ၁၇-အလို မူးယစ်စေတတ်သော သေရည်သေရက်တို့ကို သောက်မျိုကြောင်း စေတနာဟူသော မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်းမှုဟူ၏။ တံ သဒ္ဒါ ဓေကရုဝသေန မဇ္ဈံ ပိတန္တံ ဗဟုတိတိ ကတ္တာ၊ ပမာဒဋ္ဌာနန္တိ ပမာဒကာရဏံ၊ ယာယ စေတနာယ တံ မဇ္ဈံ ပိတန္တိ၊ တဿာ ဧတံ အဓိဝစနံ သုရာမေရယမဇ္ဇေ ပမာဒဋ္ဌာနံ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနံဟူသော သာရတ္တ ဋီ ၃၊ စာပိုဒ် ၁၀၆-အလို မူးယစ်စေတတ်သော သေရည်သေရက်ခြောင့် (ဝါ-ပတ်သက်၍) မေ့လျော့ကြောင်း ပါနစေတနာမှ ဟုပေး။

အထက်ပါ အံ-ဋ္ဌ ဒုဗ္ဗကပါဌ-ဌတို့၌ သုရာမေရယမဇ္ဇာနံဟု ဆဋ္ဌေ့ဖွင့်ထိုခြင်းသည် ပါနအဓိပ္ပာယဟုဆိုတို့၌ ထင်ရှားအောင်ဖြစ်ခြင့် စပ်စေလိုရှိ၍ဖြစ်သည်။ သုရာမေရယမဇ္ဇနှင့် ပမာဒကို၊ သို့မဟုတ် ပမာဒဋ္ဌာနကို ဆင့်ထပ်ရှုခိုသ် တဲ့စပ်စေလိုရှိ၍မဟုတ်။ သာရတ္တဋီကာကဲ့သို့ သတ္တမီသာ တဲ့စပ်ရုပည်။သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာယိနောပုဒ်ကား သုရာမေရယ-မဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာယိပါ ပုဒ်တို့၌ မူးယစ်စေတတ်သော သေရည်သေရက်တို့ကို သောက်ကြောင်း စေတနာဟူသော် ပမာဒေရေး၌ တည်သူတို့သည်, တို့နှင့်ဟု ဤအဋ္ဌကထာနှင့် အံ-ဋ္ဌ ဒုဗ္ဗကပါဌတို့ အလိုပေး။သာရတ္ထအလို-မူးယစ်စေတတ်သော သေရည်သေရက်ကြောင့် မေ့လျော့ကြောင်း ပါနစေတနာ၌ တည်သူတို့သည်, ထို့နှင့်ဟု ဤပေလေ။

ပိတန္တံ ဗဟုတိတိ မဇ္ဈံ၊ သုရာမေရယဿ တံ မဇ္ဈဿတိ သုရာမေရယမဇ္ဈံ၊ ပမဇ္ဈတိ စေတနာတိ ပမာဒေါ။ ပါနစေတနာ, သို့မဟုတ် အဝေါဟရဏစေတနာဝေကာက်။ သုရာမေရယမဇ္ဇေ ပမာဒေါ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒေါ။ တသ္မိံ ထိတ္တန္တိ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာယိနော ဟု ဝစနတ္ထပြု။

သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနံ၌ကား ပမာဒဿ ဌာနံ ပမာဒဋ္ဌာနံ။ သုရာမေရယမဇ္ဇေ ပမာဒဋ္ဌာနံ သုရာမေရယ-မဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနံဟု ပြု။

၄-သတ္တကမ္မပထသုတ်

၁၁၀။ ပိသုဏဝါစာ၊ ချောပမ်းကုန်းတိုက်သောစကားရှိသူတို့သည်။ ပိသုဏဝါစေဟိ၊ ချောပမ်းကုန်းတိုက်သော စကားရှိသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကု။ သံသန္ဒန္တိ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ တသားတည်းအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။ ဖရုသဝါစာ၊ ကြမ်းထမ်းသော စကားရှိသူတို့သည်။ ဖရုသဝါစေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမ္ဖပ္ပလာပိနော၊ ပြိန်ဖျင်းသော စကားရှိသူတို့သည်။ သမ္ဖပ္ပလာပိဟိ၊ တို့နှင့်။ သံသန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ကုန်၏။

ပိသုဏာယ၊ ချောပမ်းကုန်းတိုက်သော။ ဝါစာယ၊ စကားမှ။ ပဋိဝိရတာ၊ ရှောင်ကြဉ်သူတို့သည်။ ပိသုဏာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတေဟိ၊ သူတို့နှင့်။ ဖရုသာယ၊ ကြမ်းထမ်းသော။ ဝါစာယ၊ စကားမှ။ ပဋိဝိရတာ၊ ရှောင်ကြဉ်သူတို့သည်။ ဖရုသာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမ္ဖပ္ပလာပါ၊ ပြိန်ဖျင်းသောစကားမှ။ ပဋိဝိရတာ၊ ရှောင်ကြဉ်သူတို့သည်။ သမ္ဖပ္ပလာပါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကု။ သံသန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန်တော်မူ၏။ (ထူးရာကိုသာပေးသည်။)

စတုတ္ထံ၊ ဝေးရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သောကမ္မပထသုတ်

[1] ၁၁၁။ အဘိဇ္ဈာလုနော၊ သူထပါးပစ္စည်းတို့ကို ရှေးရှုကြံဖန်ခြင်း မှားသူတို့သည်။ အဘိဇ္ဈာ-လုဟိ၊ တို့နှင့်။ ဗျာပန္နစိတ္တာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော စိတ်ရှိသူတို့သည်။ ဗျာပန္နစိတ္တေဟိ၊ တို့နှင့်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနာ၊ မှားသောအယူရှိသူတို့သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကု။ သံသန္ဒန္တိ၊ တပေါင်းထည်းဖြစ်ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ တသားတည်းအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤတို့ မိန်တော်မူ၏။ (ထူးရာကိုသာပေးသည်။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-အဌကနိပါတ

၁၁၂။ မိစ္ဆာသက်ပါ၊ မှားသော ကြံစည်ခြင်းရှိသူတို့သည်။ပ။ မိစ္ဆာဝါစာ၊ မှားသောစကားရှိသူတို့သည်။ မိစ္ဆာကမ္မန္တာ၊ မှားသောအမှုရှိသူတို့သည်။ မိစ္ဆာအာဇီဝါ၊ မှားသောအသက်မွေးမှုရှိသူတို့သည်။ မိစ္ဆာဝါယာမာ၊ မှားသောလုံ့လရှိသူတို့သည်။ မိစ္ဆာသတိနော၊ မှားသောသတိရှိသူတို့သည်။ မိစ္ဆာသမာဓိနော၊ မှားသော သမာဓိရှိသူတို့သည်။ မိစ္ဆာသမာဓိဟိ၊ မှားသောသမာဓိ ရှိသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကု။ သံသန္ဒန္တိ၊ တပေါင်းတည်း ဖြစ်ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ တသားတည်းအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။(မိစ္ဆာသက်ပါ၊ ဖောက်ပြန်သောအကြံရှိသူတို့သည် စသည်ဖြင့်လည်းပေးနိုင်၏။) သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊မှန်ကန်သော အယူရှိသူတို့သည်။သမ္မာဒိဋ္ဌိကေဟိ၊တို့နှင့်။သမ္မာသက်ပါ၊မှန်ကန်သော အကြံရှိသူတို့သည်။ သမ္မာဝါစာ၊မှန်ကန်သောစကားရှိသူတို့သည်။ သမ္မာကမ္မန္တာ၊မှန်ကန်သောအမှုရှိသူတို့သည်။ သမ္မာအာဇီဝါ၊မှန်ကန်သောအသက်မွေးမှုရှိသူတို့သည်။သမ္မာဝါယာမာ၊မှန်ကန်သော လုံ့လရှိသူတို့သည်။ သမ္မာသတိနော မှန်ကန်သောသတိရှိသူတို့သည်။ သမ္မာသမာဓိနော၊ မှန်ကန် သောသမာဓိရှိသူတို့သည်။ သမ္မာသမာဓိဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကု။ သံသန္ဒန္တိ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်

ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ တသားတည်းအပြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တောင်မူ၏။ (ထူးရာ ကိုသာပေးသည်။)

ဆဋ္ဌံ ရောက်ရုပြောက်သောသုတ်တည်း။

၂-ဒဿဂ်သုတ်

ဘဝု။ ဗိန္ဓာဉာဏဿိနော၊ မှားသောဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိသူတို့သည်[1]။ ဗိန္ဓာဉာဏိဟိ၊ တို့နှင့်။ ဗိန္ဓာ ဝိမုတ္တိနော၊ မှားသော ဝိမုတ္တိ (ရှေးရှုပသမာပတ်) ရှိသူတို့သည်[2]။ ဗိန္ဓာ ဝိမုတ္တိဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံသန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ကုန်၏။

သမ္မာဉာဏိနော၊ မှန်ကန်သော ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိသူတို့သည်[3]။ သမ္မာဉာဏိဟိ၊ တို့နှင့်။ သမ္မာ ဝိမုတ္တိနော၊ မှန်ကန်သော ဝိမုတ္တိ (ဇိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်) ရှိသူတို့သည်[4]။ သမ္မာဝိမုတ္တိဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံသန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တောင်မူ၏။ (ထူးရာကိုသာပေးလိုက်သည်။)

သတ္တမံ ရုနှစ်ရုမြောက်သောသုတ်တည်း။

(သမ္ဗဒ္ဓေ၊ အသမာယိတစသော အထုံးစံသော သုတ်တို့၌။ အတီတာနာဂတပမ္ဗန္ဓေ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပမ္ဗန္ဓနာထေကို။ ကာတမ္ဗံ၊ ပြုတိုက်၏။)

ထေရေယာ၊ သော။ ကမ္မဝေဝဂ္ဂါသုဉ္စ၊ နိဗ္ဗိဒေါ၊ ပြီးပြီ။

၁။ ဗိန္ဓာဉာဏိနောဟု ဗိန္ဓာဉာဏ်ယူသည် မှားသောဆင်ခြင်ဉာဏ်သည်။ မသင့်သောအာရုံနှင့် ပြစ်သော အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုဟောက်။ ထနည်း မဟာဘင်းမှုပ်ထုတ်၌ သင့်လျော်သောနည်းလမ်း ရှာကြံသည်၏ အစွမ်း အာရုံနှင့် နှလုံးသာယာခြောင်း မဟာဘင်းမှုကိုပြု၍ သို့မဟုတ် ငါသည် ဟောင်းနွားပြုပေါ်ပြီဟု ဝမ်းသာ ခြောင်း မဟာဘင်းမှုကိုပြု၍ ဆင်ခြင်ခြင်းအခြင်းအရာအာရုံနှင့်ပြစ်သော မောဟကိုဟောက်။ ဌင်းမေဃဟဟား အဘာဝေါ်ပြစ်သော်လည်း နတ်စစ်မဟုတ် နတ်ရွက်၌ နံတ်ဟုခေါ်ဘဲလဲ့ဆို ဗိန္ဓာဉာဏဟုခေါ်သည်။ မ-၆-၁၊ ၁၉၂။ မ-ရှိ-၂ ၂၉၀။ ဤ ၆-ရှိ ကိုကိုး။

၂။ ဗိန္ဓာဝိမုတ္တိနောဟု ဗိန္ဓာဝိမုတ္တိယူသည် ရူပ အရူပ သမာပတ်ကို ရဟန္တာမျှပြင့် ဝင်္ဂမ္ဂလုတ်ခြောက်ပြီးသူ မဟုတ်ပဲ ဝင်္ဂမ္ဂလုတ်ခြောက်ပြီးသူဟု ဖုတ်ထင်သော အခြင်းအရာအာရုံပြစ်သော ထနည်း-ပဏသိပုရိသ အထူး ကိုသိခြင်းဟုသော အဝိမုတ္တိ၌ ဝိမုတ္တိဟု ဖုတ်ထင်သော အခြင်းအရာအာရုံပြစ်သော အကုသိုလ်အစုတည်း။ ၎င်း-၆-ရှိတို့ကိုကိုး။

၃။ သမ္မာဉာဏိနောဟု သမ္မာဉာဏ်ယူသည် (ဆောက်လေ ဟက္ကုလ်သုံးယောက်တို့၏ မင်းဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ပဟိန ကိလေသာ အမှတ်နကိလေသာတို့ကို ရဟန္တာဟက္ကုလ်၏ ရွေ့လေးပါးတို့ကို ဆင်ခြင်ခြင်းအာရုံပြင့်) ထင်ရှိုးပါး သော ပဗ္ဗဝေဠုဆာဉာဏ်တည်း။ ၎င်း-၆-ရှိတို့ကိုပင်ကိုး။

၄။ သမ္မာဝိမုတ္တိနောဟု သမ္မာဝိမုတ္တိ ယူသည် ဇိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်အာရုံတည်း။ မ-၆-၂ ၁၉၂။ မ-၆-၇ ၉၇ တို့၌ ဝေဒနာပါးကို ကြည့်ထားပေတော့တည်း။ မ-ရှိ-၂ ၁၉၀ ၌ သမ္ဗဝေ ပန ဝေဒေမေ ဝိမုတ္တိကဿ ဆာဝကော ဝိမုတ္တိတိ ရှုမှတ်နေနှင့် ဝေဒနာ ဝိဝေဏတေဝဟု အစမ်းရှုရုံသည်ကို ပြုထားပေသောကြောင့် ဇိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်အာရုံကို ဝေဒနာ်လိုက်သည်။ မ-၆-၂ ၁၉၂။ မ-ရှိ-၂ ၂၉၁ ဤ-၆-ရှိ တို့ကိုကိုး။

တဿ၊ ထိုကမ္မပထဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနိုးကား—

အသမာဟိတ်၊ အသမာဟိတသုတ်ဌင်း။ ခုဿီလ၊ ဒုဿီလသုတ်ဌင်း။ ပဌ၊ ငါးပါးကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိ စ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုလည်း။ (ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။) တနည်း- ပဌသိက္ခာပဒါနိ စ၊ ပဌသိက္ခာပဒသုတ်ဌင်း (အဘိဓေယျတ္တ)။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ကမ္မပထာ၊ ကမ္မပထတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တနည်း- သတ္တ-ကမ္မပထာ ဝုတ္တာ၊ သတ္တကမ္မပထသုတ်ဌင်း။ ဒသကမ္မပထေန စ၊ ဒသကမ္မပထသုတ်နှင့် တကွ။ ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခုမြောက်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ အဌ္ဌ ဂိုဏော၊ အဌ္ဌဂိုဏသုတ်ဌင်း။ ဒသဂ်ေန စ၊ ဆယ်ပါးသော အင်္ဂါဖြင့်လည်း။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်။ (ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ဒသင်္ဂသုတ်ဌင်းတည်း။) (သတ္တန္နံ သုတ္တန္တာနံ ဥဒ္ဓါနံ ဟု ရှေ့မှ ဖော်ပြခြင်းသည်ဌင်း တတိယော ကမ္မပထဝဂ္ဂေါဟု ဥဒ္ဓါနိုးဂ'ထာ နောက်မှထားခြင်းသည်ဌင်း ရှေ့ဝဂ်တို့နှင့် မညီ၊ သို့ဖြစ်၍ တတိယော ကမ္မပထဝဂ္ဂေါ တဿုဒ္ဓါနံဟု ပြင်၍ အနက်သမ္မန်လိုက်သည်။)

၄-ဝေဒဏ္ဍဝဂ်

၁-ဝေဒနာသုတ်

၁၁၄။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါပတ်လုံး (ဌ်လည်း ပေးနိုင်သည်)။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဌ်။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ် (သူဌေး)၏။ အာရာမေ၊အရံ၌။ ဧတဝေနေ၊ ဧတဝန်ကျောင်းတော်ဌ်။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ (တခုသော ဗုဒ္ဓရိယာပုတ်ဖြင့် ကျင်နာသည်ကို တခုသော ဗုဒ္ဓရိယာပုတ်ဖြင့် ဖြတ်၍ အဘွဲ့သောကို ထောင်ထားဟုသော်လည်း ပါရာဇိကတ်အဌကထာ အတိုင်း ပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗုဒ္ဓေ စ ဝေဒေသေ၊ ဗုဒ္ဓ်လေးပါးတို့သည်။ ဝေဒုယော၊ ဝေတ်တို့တည်း။ ကတမာ ဝေဒေသေ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ပဏ္ဍိတဝေဒု၊ ပဏ္ဍိတဝေတ်ဌင်း။ အာပေါ-ဝေဒု၊ အာပေါဝေတ်ဌင်း။ ဝေဒေါဝေဒု၊ ဝေဒေါဝေတ်ဌင်း။ ဝါဝေယာဝေဒု၊ ဝါဝေယာဝေတ်ဌင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗုဒ္ဓေ ခေါ စ ဝေဒေသေ၊ ဗုဒ္ဓ်လေးပါးတို့သည်။ ဝေဒုယော၊ ဝေတ်တို့တည်း။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဗုဒ္ဓ်သို့ ဝိန်ဝေတော်မူ၏။

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ပုဗ္ဗေသမ္ဗောဓသုတ်

၁၁၅။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဗောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းရှု သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးမဆွေ့ဘဝင်ယျင်။ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တဿေव၊ ဘုရားအလောင်းတော်မျှသည်သာ။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ့ဘုရား၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒုယာ၊ ပဏ္ဍိတဝေတ်၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာခြင်း (ထရှာ) သည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်နည်း။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ အာပေါဝေဒုယာ၊ အာပေါဝေတ်၏။ အဿာဒေါ၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ နိဿရဏံ၊ သည်။ ကိံ၊ နည်း။ ဝေဒေါဝေဒုယာ၊

ထေရောဝေတ်၏။ အဿာဒေါ၊ သည်။ ကောဝ၊ နည်း။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ ကောဝ၊ နည်း။ နိဿရဏံ၊ သည်။ ကိံ၊ နည်း။ ဝါယောဓာတုယာ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ သည်။ ကောဝ၊ နည်း။ အာဒီနဝေါ၊သည်။ ကောဝ၊ နည်း။ နိဿရဏံ၊ သည်။ ကိန္တိ၊ နည်းဟူသော[1]။ ထို၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်။ အဝေဘာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မယ္ပုံ၊ထိုင်ဘုရား၏။ ယံ ဓေါ၊အကြင်ကြောင့်။ ပထဝီဓာတု၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤချမ်းသာကြောင်း ဝမ်းမြောက်ကြောင်း (ဖြစ်သောတရား)သည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာကြောင်းတည်း။ (ယန္တိ ဟေတုအတ္ထေ နိပါတော ယံ နိမိတ္တန္တိ အတ္ထော၊အဿာဒေတိ ဘေဒေ-နာတိ အဿာဒေါ၊တရာ၊ ဋီကာ။)ယံ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပထဝီဓာတု၊ သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ အယံ၊ ဤမြဲလည်း မမြဲ ဆင်းလည်းဆင်းရဲ ဖောက်လည်းဖောက်ပြန်သော အခြင်းအရာဘည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်တည်း။(အယံ ပထဝီဓာတုယာ အာဒီနဝေါတိ ယေန အာကာရေန သာ အနိစ္စာ ဒုက္ခာ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ အယမာကာရော ပထဝီဓာတုယာ အာဒီနဝေါတိ အတ္ထော။)

ပထဝီဓာတုယာ၏။ယောဆန္ဒရာဂေါ၊ယောအကြင်ဆန္ဒရာဂယဟ်ကြောင်းသည်။(ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။) ဟူ၏ ဤဆန္ဒရာဂကြောင်းကြောင်း ယဟ်ကြောင်း (ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်)သည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းတည်း။ (ယံ အာပေါဓာတုံ၊ ယံ တေဇောဓာတုံ၊ ယံ ဝါယော-ဓာတုံ၊ ဝါ၊ အမ္ပေတိ ဤနည်းအတိုင်း ပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝကီဝဉ္စ၊ အကြင်မျှလောက်ကာလပတ်လုံး။ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဓာတူနံ၊ ဓာတုတို့၏။ ဓာ၊ ဓာတ်ကို။ ဝေတ်တိ၏။ ဝေ၊ ဓာ၊ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာကြောင်း ကိုလည်း။ အဿာဒတော၊ သာယာကြောင်းဟူ၍။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ အာဒီနဝတော၊ အပြစ်ဟူ၍။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းကိုလည်း။ နိဿရဏတော၊ ထွက်မြောက်ကြောင်း ဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နု အဇ္ဈဗ္ဗာသိ[1]၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် မသိသေး။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်ကာလပတ်လုံး။ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဒေဝကေ၊ ကာမာဝစရ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာ နှစ်သယ်နှင့်တကွသော။ လောကေ၊ သြကာသလောကဘဝင်း။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်မင်း ကြွင်းသော လူနှင့်တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝလောကဘဝင်း။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်သာလွန်သောတရားမရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ ကောင်းစွာ ကိုယ်တိုင်သိကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိသူဟူ၍။ ဧနဝမ္ဘဏိသိ[2]၊ ဝန်မခံနိုင်ခဲ့။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဓာတူနံ၊ ဓာတုတို့၏ပ။ အဇ္ဈဗ္ဗာသိ[1]၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။

---

[1] ပထဝီဓာတ်စသည်တို့၏ သာယာကြောင်း အပြစ်ထွက်မြောက်ကြောင်းဟုထိုသော်လည်း ပထဝီဓာတ်စသည်ကို မှီသော သာယာကြောင်း အပြစ်ထွက်မြောက်ကြောင်းဟု အဓိပ္ပါယ်ကိုသိ။ ထို့ကြောင့် ပထဝီဓာတုနိဿယော အဿာဒေါ (၄) ပထဝီဓာတုံ နိဿာယ ဝတ် အာရဗ္ဘ ပဝတ္တော အဿာဒေါ (ရှိ)ဟု ဖွင့်ဆို လေသည်။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ပ။ ပစ္စညာသိ၊ ဝန်ခံနိုင်ပြီ။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အကုပ္ပါ၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိ။ အယံ၊ ဤ(ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်)ဖြစ်ခြင်းသည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံးစွန်သော။ ဧတာတိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝေ။ ထပန်ဘဝသစ်ကို ပြုခြင်းသည်။ (ပုနဗ္ဘဝကရဏဟု ဆိုလိုလျက် ကရဏကြေး။)နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူသော။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဒဿနံ၊ မြင်စွမ်းနိုင်သော။ ဉာဏာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်လည်း။ ဥဒပါဒိတိ၊ ဖြစ်ပြီဟူသော[1]။ ဧတေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ဒုတိယ၊ နှစ်ရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-အစရိ သုတ်

ဘဒ္ဒ။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏။ အဿာဒဟရိယေသုနံ၊ သာယာကြောင်းတရားကိုရှာမိုးခြင်းငှါ။ အစရိ၊ လှည့်လည်ပြီ။ (ဉာဏစာရေန အစရိ၊ အနုဘဝနှာစာရေနာတိ အတ္ထော-ဌ။) ပဋိစ္စသမုပ္ပါ၊ ၏။ ယော အဿာဒေါ။ အကြင် သာယာကြောင်းတရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုသာယာကြောင်းတရားကို။ အဒ္ဒက္ခံ၊ ရပြီ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါ၊ ၏။ အဿာဒေါ။ သာယာကြောင်းတရားသည်။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိ၏ (ယာဝတာတိ ယတ္တကော-ဌ)။ သော၊ ထိုအတိုင်းအရှည်ကို။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာ တွေ့မြင်အပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါ၊ ၏။ အာဒီနဝဟရိယေသုနံ၊ အပြစ်ကိုရှာမိုးခြင်းငှါ။ အစရိ၊ လှည့်လည်ပြီ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါ၊ ၏။ ယော အာဒီနဝေါ။ အကြင် အပြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုအပြစ်ကို။ အဒ္ဒက္ခံ၊ ရပြီ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ သော၊ ထိုအတိုင်းအရှည်ကို။ ဝေ၊ ငါဘုရား၏။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌော၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါ၊ ၏။ နိဿရဏဟရိယေသုနံ၊ ထွက်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာမိုးခြင်းအကျိုးငှါ။ အစရိ၊ ပြီ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါ၊ ၏။ ယံ နိဿရဏံ၊ အကြင် ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ အဒ္ဒက္ခံ၊ ရပြီ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ သည်။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှ အတိုင်း အရှည်ရှိ၏။ သော၊ ထိုအတိုင်းအရှည်ကို။ ဝေ၊ ငါဘုရားသည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာတွေ့မြင်

---

[1] ဤကား ဉာနဋ္ဌ ပန ဝေ ဒဿနံ ဉာဏပါဒိတိ။ပ။ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာနဋ္ဌ ဝေ ဉာဏပါဒိ၊ အကုပ္ပါ မေ ဝိမုတ္တိတိ။ အယံ ဟေတု အရဟတ္တဖလဝိမုတ္တိ အကုပ္ပါတိ ဝေ ဉာနံ ဉာဏပါဒိ ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာနှင့် အညီ ပေအပ်သော အနက်တည်း။ မ-ဋ-၂၊ စသိုဒ် ၂၂၀-၌ကား ဉာနဋ္ဌ ပန ဝေ ဒဿနန္တိ။ပ။ သမ္မာပဋိပဒါတိ။ပ။ ဤဝါနိ ဝေ ပုန ပဋိသန္ဓိ နာမ နတ္ထိတိ ဝေ ပစ္စဝေက္ခဏဉာနဿ ဝေ ဉပ္ပန္နတ္တာ ဒေသေတိ ဟု ဖွင့်၏။ ထို့ကြောင့် မူလပဏ္ဏာသအဋ္ဌ ဉာနဋ္ဌ ပန ဝေ ဒဿနံဖြင့် သမ္မာပဋိပဒါတ် အကုပ္ပါ မေ ဝိမုတ္တိ အယမန္တိမာ ဇာတိ နတ္ထိ ဒါနိ ပုနဗ္ဘဝေါတိုဖြင့် ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏ်၏ အဘဝကာရကဖြစ်ဖြင့် သမ္ပန်လေ။ သို့သော် မူလပဏ္ဏာသဋ္ဌကတော ဖွင့်ပုံသည် ဉာနဋ္ဌ ပန ဝေ ဒဿနံ ဉာဏပါဒိ အကုပ္ပါ မေ ဝိမုတ္တိ၊ အယမန္တိမာ ဇာတိ၊ နတ္ထိဒါနိ ပုနဗ္ဘဝေါတိ ဟူ ပစ္စဝေက္ခဏဉာနံ ဉာနဋ္ဌ ပန ဝေ ဒဿနံ ဉာဏပါဒိ သဗ္ဗာသဝ ကာလကတော အာဠာဝကာ ကာလာဝမာတိ ဟူ သမ္မာပဋိပဒါတ် ဟူသော အဲ့ဒ္ဓိသုနိရောဓတက် ၄-၁-၂ နှင့်မည်။ သာရတ္ထဒီ ၃-စသိုဒ် ၁၆-လည်း သံဃတ် ဌကထာနှင့် တူ၏။

အပ်ပြီ။ (အာသပါဝေတုယာဟံ စသော ဝါကျတို့ကို ပဏီဝေတုယာဟံဟူသော ဝါကျကို မှီးရှု၍ ပေး။ ယာဝ ကိဝဠာဟံစသော ဝါကျတို့သည် ပုဗ္ဗသမ္ဘောသုတ် နောက်ပိုင်းနှင့် တူ၏။)

ထတိယံ သုံးရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-နောစေဒ်သုတ်

၁၁၇။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏီဝေတုယာ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာ ကြောင်းထေရာသည်။ နော စေ အဿာဒေါ၊ အကယ်၍ မပြစ်ပြားအုံ့။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပဏီဝေတုယာ၊ ၌။ နု သာရဒ္ဓေယျုံ၊ မတပ်မက်ကုန်ရာ။ (စေး နှယ်ခံ၌ ဗုဒ်ကား၊ အနုက်မဲ့။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပဏီဝေတုယာ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာ ကြောင်းထေရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပဏီဝေတုယာ၊ ၌။ သာရဒ္ဓန္တိ၊ တပ်မက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏီဝေတုယာ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ နော စေ အာဒီနဝေါ၊ အကယ်၍မပြစ်ပြားအုံ့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပဏီဝေတုယာ၊၌။ နိဗ္ဗိဒေယျုံ၊ မငြီးငွေ့ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပဏီဝေတုယာ၊၏။ အာဒီနဝေါ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပဏီဝေတုယာ၊ ၌ နိဗ္ဗိဒန္တိ၊ ငြီးငွေ့ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏီဝေတုယာ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ နော စေ အဿဒိသာ၊ အကယ်၍ မပြစ်အုံ့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပဏီဝေတုယာ၊ မှ။ နု နိဿရေယျုံ၊မထွက်မြောက်ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်။ပဏီဝေတုယာ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပဏီဝေတုယာ၊ မှ။ နိဿရန္တိ၊ ထွက်မြောက်ကုန်၏။ (နော စေ၊ ဘိက္ခဝေ အာပေါဝေတုယာ စသောဝေါဟာရတို့ကို ဤပဏီဝေါဟာရကိုမှီးရှု၍ပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝကိဝ၊ အကြင်မျှလောက်ကာလပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓေ သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ စတုန်း၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရား၏ ဝေတုန်း၊ ဤ၏။ပ။ အဒ္ဓညံသု၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် မသိနိုင်ကုန်ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သဒေဝကာ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကာ၊ ဝသဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကာ ပြဟ္မာနှစ်ဆယ်နှင့်တကွသော။ လောကာ၊သြကာသလောကမှ၊ သဿမဏပြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္ဘုတိနတ်မင်း ကြင်းသော လူနှင့်တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝေါကမှ။ နေဝနိဿဋာ၊ မထွက်မြောက်ကုန်။ နေဝဝိသံယုတ္တာ၊ မယှဉ်ကုန်။ နေဝပိပ္ပမုတ္တာ၊ မလွတ်မြောက်ကုန်။ ဝိမရိယာဒီကတေန၊ ပြုအပ်သော အပိုင်းအခြားမရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ နေဝဝိဟရိံသု၊ မနေနိုင်ကုန်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဗုဒ္ဓေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ (သျှာမှ၌ ယတောစ ခိုမေဟုရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓေသတ္တာဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်။) စတုန်း၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရား ဝေတုန်း၊ ဤ၏။ပ။ အဒ္ဓညံသု၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ပ။ နိဿရန္တိ၊ ထွက်မြောက်ကုန်ပြီ။ ဝိသံယုတ္တာ၊ မယှဉ်ကုန်။ ဝိပ္ပမုတ္တာ၊ ထွက်မြောက်ကုန်ပြီ။ ဝိမရိယာဒီကတေန၊ ပြုအပ်သော အပိုင်းအခြားမရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဤ ဗုဒ္ဓတို့ ဝိန်ဘော်မူ၏။

ဆဋ္ဌံ ခြောက်မြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ကေန္ဓဒုက္ခသုတ်

၁၁ဂ။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒတု၊ သည်။ ကေန္ဓဒုက္ခာ၊ စင်စစ် ဆင်းရဲသည်။ ဒုက္ခာနုပတိတာ၊ ဆင်းရဲသည်ကပ်ရောက်အပ်သည်။ ဒုက္ခာဝဏ္ဏန္ဆာ၊ ဆင်းရဲသည် သက်ဝင်အပ်သည်။ သုခေန၊ ချမ်းသာသည်။ အနုဝဏ္ဏန္ဆာ၊ မသက်ဝင်အပ်သည်။ စေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ခြားအုံ့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒတုယာ၊ ၌။ နသိယာရဒ္ဓေယျုံ၊ မတပ်မက်ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒတု၊ သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ သုခါ-နုပတိတာ၊ ချမ်းသာသည် ကပ်ရောက်အပ်၏။ သုခါဝဏ္ဏန္ဆာ၊ ချမ်းသာသည် သက်ဝင်အပ်၏။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသည်။ အနုဝဏ္ဏန္ဆာ၊ မသက်ဝင်အပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒတုယာ၊ ၌။ သာရဒ္ဓန္တိ၊ တပ်မက်ကုန်၏။ (အာပေါခေတု စေဟိဒံ စသောဝါကျတို့ကို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒတုဝါကျမှီးပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒတု၊ သည်။ ကေန္ဓသုခါ၊ စင်စစ် ချမ်းသာသည်။ သုခါနုပတိတာ၊ ချမ်းသာသည် ကပ်ရောက်အပ်သည်။ သုခါဝဏ္ဏန္ဆာ၊ ချမ်းသာသည် သက်ဝင်အပ်သည်။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသည်။ အနုဝဏ္ဏန္ဆာ၊ မသက်ဝင်အပ်သည်။ စေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ခြားအုံ့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒတုယာ၊ ၌။ နိဗ္ဗိဒေယျုံ၊ မငြီးငွေ့ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒတု၊ သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဒုက္ခာနုပတိတာ၊ ဆင်းရဲသည် ကပ်ရောက်အပ်၏။ ဒုက္ခာဝဏ္ဏန္ဆာ၊ ဆင်းရဲသည် သက်ဝင်အပ်၏။ သုခေန၊ ချမ်းသာသည်။ အနုဝဏ္ဏန္ဆာ၊ မသက်ဝင်အပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒတုယာ၊ ၌။ နိဗ္ဗိဒန္တိ၊ ငြီးငွေ့ကုန်၏။ (အာပေါခေတုစသော ဝါကျတို့ကို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒတု ဝါကျမှီးပေး။)

ပဌမ၊ ငါးရပြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-အဘိနန္ဒသုတ်

၁၁၉။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြောင်သူသည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒတို့ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်သည်မည်၏။ ယော၊ အကြောင်သူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲမှ။ အပရိမုတ္တောတိ၊ လွတ်မြောက်သူမဟုတ်ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။ (ယော အာပေါခေတုံ စသည်မထူး ပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော စ ခေါ၊အကြောင်သူသည်ကား။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်သည်မမည်။ ယော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲမှ။ ပရိမုတ္တောတိ၊ လွတ်မြောက်သူဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။ပ။ ဟုတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ရပြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဒုက္ခာနုပတိတာတိ ဒုဝေဒနာ အနုပတိတ ၊ ၌။ အနုပတိတာတိ ဒုက္ခဝေဒနာ အမူသော ဥယတာ(ရှိ)။

၃-ဥပ္ပါဒသုတ်

၁၂၀။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ၏။ သော၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ အကြင် ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ ဌိတိ၊အကြင်တည်ခြင်းသည်။ယာ အသိနိဿိတ္တိ၊အကြင်လွန်စွာဖြစ်ခြင်းသည်[1]။ ယာ ပါတုဘာဝေါ၊ အကြင်ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းသည်။(အတ္ထိ၏။)သော၊ ထိုပဋိစ္စတ်၏ဖြစ်ခြင်း တည်ခြင်း ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ရောဂါနံ၊ ရောဂါတို့၏။ ဌိတိ၊ တည်ခြင်းတည်း။ ဇရာမရဏဿ၊ အိုခြင်း သေခြင်း၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းတည်း။ (ယော အာပေါဓာတုယာ စသည်မထူး၊ ပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ၏။ ယော စ ခေါ နိရောဓော၊အကြင်ချုပ်ခြင်းသည်။ ယော ဝူပ-သမော၊အကြင်ငြိမ်းအေးခြင်းသည်။ယော အတ္ထင်္ဂမော၊ အကြင်ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၏။)သော၊ ထိုပဋိစ္စတ်ချုပ်ခြင်းငြိမ်းခြင်းပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းတည်း။ ရောဂါနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမော၊ ငြိမ်းအေးခြင်းတည်း။ ဇရာ-မရဏဿ၊ အိုခြင်း သေခြင်း၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းတည်း။ (ယော အာပေါ ဓာတုယာ စသည်မထူး၊ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ ဖိန့်တော်မူ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-သမဏဗြာဟ္မဏသုတ်

၁၂၁။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒုယာ၊ ဝေဒတ်တို့သည်။ ဗ္ရဟ္မာ စတေသော၊ ဗ္ရဟ္မာလေးပါးတို့တည်း။ ကထမာ စတေသော၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ပဋိစ္စဝေဒု၊ ပဋိစ္စဝေဒ-ဝင်း။ပ။ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်ဝင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊အကြင်ရဟန်းတို့သည်သော်ဝင်း။ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်သော်ဝင်း။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဗ္ရဟ္မာသံ ဓာတူနံ၊ ဗ္ရဟ္မာတို့၏။ အဿာဒဋ္ဌေ၊ သာယာကြောင်းထဏာ ကိုဝင်း။ အာဒီနဝဋ္ဌေ၊ အပြစ်ကိုဝင်း။ နိဿရဏဋ္ဌေ၊ ထွက်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကိုဝင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိနိုင်ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ သမဏာ ဝါ၊ တို့ (အဿာဒ စသည်ကို မသိသော) ရဟန်းတို့ကိုသော်ဝင်း။ တေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ တို့ (အဿာဒ စသည်ကို မသိသော) ပုဏ္ဏားတို့ကိုသော်ဝင်း။ သမဏသု ဝါ၊ ကိလေသာတို့ကိုငြိမ်းအေးစေပြီး သော အရိယာသမဏတို့၌လည်း။ နဿမဏသမ္ပတ္တာ၊ကိလေသာတို့ကိုငြိမ်းအေးစေပြီးသော သမဏ တို့ဟူ၍ အသိအမှတ်မပြုဆပ်ကုန်။ ဗြာဟ္မဏေသု ဝါ၊ မဂေါဘင်းမှုကိုအပယ်ပြုပြီးသော ဗြာဟ္မဏတို့၌ လည်း။ နဿ ဗြာဟ္မဏသမ္ပတ္တာ၊ မဂေါဘင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီးသော ဗြာဟ္မဏတို့ဟူ၍ အသိအမှတ်မပြု ဆပ်ကုန်[2]။ အာယသ္မန္တော၊ ရှင်ညီတော်တို့ကုန်သော။ ထေ၊ ထိုအဿာဒစသည်ကို မသိကုန်သော

---

[1] အသိမျက္ခံ နိဗ္ဗတ္တိ အသိနိဗ္ဗတ္တိ၊ မ-ဋီ-၁စာပိုဒ် ၉၃-အလို ပါတုဘာဝေါနှင့် ပရိယာယ်တူတည်း။ ပါတု ဘာဝေါနှင့် အနက်ရှင်းယတ်စရန် လွန်စွာပြစ်ခြင်းဟုဖေဆည်။

[2] ဝေတ်လေးပါးတို့၏ အဿာဒ စသည်ကိုမသိကြလျှင် ရဟန်းပင်ဖြစ်စေ ပုဏ္ဏားပင်ဖြစ်စေ ကိလေသာ တို့ကိုငြိမ်းစေပြီးသောအရိယာသမဏ, မဂေါဘင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီးသော အရိယာဗြာဟ္မဏ ၂-မျိုးတွင် ဧည့်သည့် အချိုးအစားသို့မှ မသက်ဝင်ပေတို့။

ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သာမညတ္တံ ဝါ၊ သမဏအဖြစ်ဟူသော အရိယာမဂ်အကျိုးဖြစ်သော ဗိုလ်ကို သော်၎င်း။(သစ္စာကတ္တာ၌စပ်) ဝါ၊ သို့သော်၎င်း။ (ဥပသမ္ပဒၢ၌စပ်) ဗြဟ္မညတ္တံ ဝါ၊ ဗြဟ္မဏအဖြစ် ဟူသော အရိယာမဂ်အကျိုးဖြစ်သော ဗိုလ်ကိုသော်၎င်း။ ဝါ၊ သို့သော်၎င်း။ ဗိဒ္ဓေဝမေ့၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ ဃယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်။ သစ္စာ-ကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဒၢ၊ ကပ်ရောက်၍။ နံ ဝ ပန ဝိဟရန္တိ၊ နေလည်းမနေနိုင်ကုန်။ (ယော စ ခေါ ကေစိ ဘိက္ခဝေ စသော နောက်ဝါကျတို့၌ နံ မပါသည်သာ ထူး၏။)

အဌမံ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဒုတိယသမဏဗြာဟ္မဏသုတ်

၁၂၂။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကိုလည်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာကြောင်းကိုလည်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဇာနနဟေတု၊ မသိနိုင်ကြကုန်။ (ထူးရာကိုသာ ပေးသည်။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-တတိယသမဏဗြာဟ္မဏသုတ်

၁၂၃။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဃ သမဏာ ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်သော်၎င်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်သော်၎င်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိနိုင်ကုန်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒယံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဖြစ်ကြောင်းကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နဓမ္မေ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ချုပ်ရာကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေ ဝေဒနာ ဝိဒိတာ ဝ ဟောန္တိ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ (ကြွင်းမထူး။)

ဒသမံ၊ အဆယ်မြောက်သောသုတ်တည်း။

တေဘုယ္ယာ၊ လေးမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး၏။

၁။ သာမညတ္တံ ဝါ ဗြဟ္မညတ္တံ ဝါတိ ဣဒေ အရိယမဂ္ဂေါ သာမညဉ္စေဝ ဗြဟ္မညဉ္စ ဥဘယဘာဝေါ ယန္တိ အဓိပ္ပေတော နာမ အရိယမဂ်ံ ဝေဒိတဗ္ဗံဟုသော သံ-ဌ-၂ ဧကပိ ဒဝုနှင့်အညီ ပေးသည်။ သံ-ဌ-၃ ဧကမျက်နှာ ဝမ်းဖြူ၌ကား သာမညတ္တန္တိ ဒိဋ္ဌာနံ၊ တံ ဟိ သာမညေန ဥပဂန္တဗ္ဗတာ သာမညဘာဝေါ ဝုတ္တတိ၏သည်ပြင်ပ အရဟတ္တမဂ်ကို ဟုပြု၏။

အာသီနန္ဒာ၊ အသီနန္ဒသုဘ်ရင်း။ ဥပ္ပါ၊ဒါ၊ ဥပ္ပါ၊ဒသုတ်ရင်း။ တမယာ၊ သုံးသုဘ်ကုန်သော။ သမဏပြာဟ္မဏာ၊ သမဏပြာဟ္မဏသုဘ် ဒုတိယသမဏပြာဟ္မဏသုတ် တတိယသမဏ-ပြာဟ္မဏသုတ်တို့ရင်း။ ဟုတ်၊ ဤသည်တည်း။

ဓာတုသံယုတ္တံ၊ ဓာတုသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီး၏။

၄-အနုမတရားသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-တိဏကဋ္ဌသုတ်

ဘုရား။ ။ မေ၊ တပည့်တော်အာနန္ဒာသည်။ (ဗုဒ္ဓ သုတ္တံ၊ ဣတိ တိဏကဋ္ဌသုတ်ကို။) ဝေ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိမြို့အနီး၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။ တတြ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူပြီ။ ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏(ကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနာယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ သံသာရော၊ ဤသံသရာသည်။ အနမတဂ္ဂေါ၊ ဉာဏ်ဖြင့် အစဉ်လျှောက်၍သော်လည်း မသိနိုင်သော အပိုင်းအခြားရှိ၏။ (ဉာဏ်ဖြင့် အစဉ်လျှောက်၍သော်လည်း သိနိုင်သော အပိုင်းအခြားမရှိဟူ၍သော်လည်းပေး။)အဝိဇ္ဇာနီဝရဏာနံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အပိတ်အပင်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ တဏှာသံယောဇနာနံ၊ တဏှာတည်းဟူသော သံယောဇဉ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သန္ဓာဝတံ၊ ပြေးသွားကုန်သော။ သံသရတံ၊ ကျင်လည်ကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ပုဗ္ဗော၊ ရှေးဖြစ်သော။ ကောဋိ၊ အပိုင်းအခြားကို။ န ပညာယတိ၊ မသိအပ် မသိနိုင်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုအံ့။ ဗုဒ္ဓမသ္မိံ ဗေ္ဗဒီပေ၊ ဤမြေကျွန်း(ကျွန်း)၌။ ယံ တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ၊ အကြင်မြက်ထင်း သစ်ကပ် သစ်ရွက်သည်။(အတ္ထိ၏။) တံ၊ ထိုကို။ ဆေတ္တာ၊ ဖြတ်တောက်၍။ ကေဠိ၊ တပေါင်းတည်း။ သံဟရိတ္တာ၊ စုရုံး၍။ စတုရင်္ဂုလံ စတုရင်္ဂုလံ၊ လက်လေးသစ်မျှ လက်လေးသစ်မျှ။ ဃဋိကံ၊ ကျည်းသားလောက်။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာ၊ အမိတည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ တဿာမာတု၊ ထိုအမိ၏။ မာတာတိ၊ အဘိတည်းဟူ၍။ နိက္ခိပေယျ၊ ချထားရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗုဒ္ဓမသ္မိံ ဗေ္ဗဒီပေ၊ ၌။ တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ၊ သည်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူပစ်ခြင်းသို့။အထ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်သော်လည်းရောက်ရာ၏။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ မာတု မာတာရော၊ အမိ၏ အမိတို့သည်(အမိအဆက်ဆက်တို့ဟူလို)။အပရိယာ-ဒိန္နာဝ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ မယူအပ်ကုန်သည်သာ (မကုန်မခမ်းနိုင်ကုန်သည်သာဟူလို)။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဂ[illegible]ဝ၊ အဘယ်မည်သော။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့် နည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလ ပတ်လုံး။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ခံစားအပ်ခဲ့လှလေပြီ။ တိဿံ၊ အားကြီးသော ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ပြီ။ ဗျသနံ၊ ဥတိဗျသန စသော ပျက်စီးမှုအမျိုးမျိုးကို။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ပြီ။ ကဋ္ဌသိ၊ သင်းချိုင်းမြေပုံကို။ ဝဍ္ဎိတာ၊ တိုးပွါးစေအပ်လှပလေပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝဒေव၊ အလွန်သာလျှင်။ (ဗုဒ္ဓနိပါတမဗ္ဗ) သမ္ဘသခ်ိရေသု၊ အလုံးစုံသော သခ်ိရာ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒိတုံ၊ ပြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ အလမေव၊

သင့်သည်သာတည်း။ ဝိရဇ္ဇိတုံ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ။ ဒေလံ၊ သင့်၏။ ဝိမုစ္စိတုံ၊ သစ်ရထို့မှ လွတ်မြောက်ခြင်းငှါ။ အလန္တိ၊ သင့်၏ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာယူမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။(ဣတိ တလုံး အကြောကြံ။ စေ မေ သုတံ မှ သုတံ၌ ပြန်စပ်။)

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ပထဝီသုတ်

၁၂၅။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ အနမတဂ္ဂေ ယံ သံသရတိ အဒိ ၁၂၄-စာပိုဒ်အတိုင်းပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ ဣမံ မဟာပထဝိ'၊(စကြာဝဠာအဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော)ဤမြေကြီးကို။ ဧကာလဒ္ဓိမတ္တံ ဧကာလဒ္ဓိမတ္တံ၊ ဧီးဧွေခန့်ဧီးစေ့ခန့်ရှိသော။ မတ္တိကာ-ဂုဋ္ဌိကံ၊ မြေညက်လုံးကို။ ကရိတ္မာ၊ ပြု၍။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ ပိတာ၊ အဘတည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ တဿပိတု၊ ထိုအဘ၏။ ပိတာတိ၊ အဘတည်းဟူ၍။ နိက္ခိ-ပေယျ၊ ချထားရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ မဟာပဝဠိ၊ (စကြာဝဠာအဆုံးအပိုင်းအခြား ရှိသော)ဤမြေကြီးသည်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူပစ်ခြင်းသို့။ အထ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်သော် ရောက်ရာ၏။ ဣဒါ ပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ ပိတုပိတာရော၊ အဘ၏အဘတို့သည်(အဘအဆက်ဆက်တို့သည်ဟူလို)။ အပရိယာဒိန္နာဝ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ မယူ အပ် မယူနိုင်ကုန်သည်သာ။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်၏။(ကြင်းမထူး။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်း။

၃-အဿုသုတ်

၁၂၆။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိမှ သံသရတံ့အထိ ၁၂၄-စာပိုဒ်အတိုင်းပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုမိန့်ဆိုအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ ကိ' မညထ၊ အသို့ မှတ်ထင်ကုန်သနည်း။ ဒီဃေန၊ ရှည်စွာသော။ ဒ္ဓုနာ အဒ္ဓုနာ၊ ကျ်ကာလ၌။ သန္ဓာဝတံ၊ ပြေးသွားရကုန်သော။ သံသရတံ၊ ကျင်လည်ရကုန်သော။ အမနာပသမ္ပယောဂါ၊ စိတ်နှလုံးကို မပျါးစေတတ်သောသူတို့နှင့် ယှဉ်တွဲရခြင်းကြောင့်။ မနာပဝိပ္ပယောဂါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပျါးတိုးစေတတ်သော သူတို့နှင့် မယှဉ်တွဲရခြင်းကြောင့်။ ကန္ဒန္တာနံ၊ မြည်တမ်းကြကုန်သော။ ရောဒန္တာနံ၊ ငိုကြွေးကြကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ပဿုနံ၊ စီးသော ။ ပဗ္ဗရိတံ၊ ယိုသော။ ယံ ဝါ အဿု၊ အကြင်မျက်ရည်သည်ရင်း။ စတူသု၊ လေးစင်းကုန်သော။ မဟာသမုဒ္ဒေသု၊ မဟာသမုद्रာတို့၌။ ယံ ဝါ ဥဒကံ၊ အကြင်ရေသည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တေသု၊ ထိုမျက်ရည် သမုद्रာရေတို့တွင်။) ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါ၊ ပို၍ များပြားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ယထာ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည့်အတိုင်း။ မယံ၊ ကို။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ အာဇာနာမ၊ သိရပါကုန်၏။ ဒီဃေန၊ သော။ ဣမိနာ အဒ္ဓုနာ၌ပ။ ရောဒန္တာနံ၊ ငိုကြွေးကုန်သော။ နော၊

၁-ပဿုနံကား ပဗ္ဗဇ္ဇ သမ္ဗုဒ္ဓေတိ တပမ္ပညိ။ သမ္ဗု=ပဿာဝဟုဒသာ ဓါတ်ကျမ်းနှင့်အညီ ယိုစီးခြင်း အနက်ဟော။ ဝိပ္ပသေန္ဒ ဗုဒ္ဓသာဒ္ဓကဲ့သို့ သဗ္ဗဓါတ်မဟုတ်သောကြောင့် ကြည်သင်္ကာသောဟု မပေးသင့်။ ပဿနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ပဗ္ဗတ်ပေ။)

တပည့်တော်တို့၏။ ပဿန္ဒီ၊ စီးသော။ ပဠဂရိတံ၊ ယိုသော။ ယံ အာသု၊ အကြင် မျက်ရည်သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) ဘန္တေ၊ ရှုး။ တေဒေဝ၊ ထိုမျက်ရည်သည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ပိုမို များပြားပါ။ စတူသု၊ ကုန်သော။ မဟာသမုဒ္ဒေသု၊ တို့၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ နတ္ထေ၀ ဗဟုတရံ၊ ပိုမို မများပြား။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊ ငါဘုရားမှ။ ဝေဒ ဒေသိတံ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူအပ်သည့်အတိုင်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ တုဒမ္မ၊ သင်တို့သည်။ သာဓု ခေါ် အာဇာနာထ၊ ကောင်းစွာ သိကြပေစုတကား။ ဒီဃေန၊ ရှည်စွာသော။ ဣမိနာ အဒ္ဓုနာ၊ ၌။ပ။ ရောဒန္တာနံ၊ ငိုကြွေးကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ပဿန္ဒီ၊ စီးသော။ ပဠဂရိတံ၊ ယိုသော။ ယံ အာသု၊ အကြင် မျက်ရည်သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဒေဝ၊ ထိုမျက်ရည်သည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ပိုမို များပြား၏။ စတူသု၊ ကုန်သော။ မဟာသမုဒ္ဒေသု၊ တို့၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ နတ္ထေ၀ ဗဟုတရံ၊ ပိုမို မများပြား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ မာတုမရဏံ၊ အမိသေခြင်းဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ခံစားအပ်ခဲ့လှလေပြီ။ မာတုမရဏံ၊ အမိသေခြင်းဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘောန္တာနံ၊ ခံစားကြကုန်သော။ပ။ ရောဒန္တာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဝေါ၊ ထိုသင်တို့၏။ ပဿန္ဒီ၊ စီးသော။ ပဠဂရိတံ၊ ယိုသော။ အာသု၊ မျက်ရည်သည်။ ဗဟုတရံ၊ ပိုမိုများပြား၏။ စတူသု၊ ကုန်သော။ မဟာ...သမုဒ္ဒေသု၊ တို့၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ နတ္ထေ၀ ဗဟုတရံ၊ ပိုမိုမများပြား။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ ပိတုမရဏံ၊ အဘသေခြင်း ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ခံစားအပ်လှလေပြီ။ပ။ ဘာတုမရဏံ၊ အစ်ကိုသေခြင်းဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ပြီ။ ဘဂိနိမရဏံ၊ နှမသေခြင်းဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ပြီ။ (ညီ ညီမ ဖောင် သေခြင်းဆင်းရဲကို ဥပလက္ခဏနည်းအရယူ။) ပုတ္တမရဏံ၊ သားသေခြင်းဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ပြီ။ ဓီတုမရဏံ၊ သမီးသေခြင်းဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ပြီ။ ဉာတိဗျသနံ၊ ဆွေမျိုးပျက်စီးခြင်းဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ပြီ။ ဘောဂဗျသနံ၊ စည်းစိမ်ပျက်စီးခြင်းဆင်းရဲကို၊ ပစ္စနုဘူတံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံး။ ရောဂဗျသနံ၊ ဗျက်သီးတတ်သောရောဂါ (ကြောင့်ဖြစ်သော) ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ပြီ။ ရောဂဗျသနံ၊ ကို။ ပစ္စနုဘောန္တာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ရောဒန္တာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဝေါ၊ ထို သင်တို့၏။ပဿန္ဒီ၊ စီးကျခဲ့သော။ ပဠဂရိတံ၊ ယိုကျခဲ့သော။ အာသု၊ သည်။ ဗဟုတရံ၊ ပိုမိုများပြား၏။ စတူသု၊ ကုန်သော။ မဟာသမုဒ္ဒေသု၊ တို့၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ နတ္ထေ၀ ဗဟုတရံ၊ ပိုမို မများပြား။ပ။ ဝိမုစ္စိတုံ၊ ကိလေသာမှလွတ်မြောက်ခြင်းငှါ။ အလံ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဒုတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-စံရသုတ်

၁၂၂။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဒီဃေန၊ ရှည်စွာသော။ ဣမိနာ အဒ္ဓုနာ၊ ဤကာလ၌။ သန္ဓာ-ဝတံ၊ ပြေးသွားကုန်စဉ်။ သံသရတံ၊ ကျင်လည်ကုန်စဉ်။ ပိတံ၊ သောကအပ်သော။ ယံ ဝ၊ မာတု-ထည်း၊ အကြင်အမိနို့ရည်သည်ရင်း။ စတူသု၊ ကုန်သော။ မဟာသမုဒ္ဒေသု၊ တို့၌။ ယံ ဝါ ဥဒကံ၊ သည်ရင်း။ (အတ္တိ၏။ ။တေသု၊ ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင်။) ကတမံ၊ သည်။ ဗဟုတရံ နု ဧဝါ၊ ပိုမိုများပြား သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ (ထူးရာကိုသာပေးသည်။)

ဇာတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ပဌမတသုတ်

၁၂၄။ (သာဝတ္ထိ။ ။ အာဇာနေယ) အသ ခေါ်၊ ထိုအခါ၌၊ အညာဇရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ အ'ကြင်'အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ ထိုဘုရားရှိ ရာသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ အဘိပါဒေတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ (သုခီ ဟောထ စသော စကားမြတ်'ကြားစေ၍သော်လည်းပေး။) ဧကမန္တံ၊ တခုသော အရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်ပြီ။ ဧကမန္တံ ဌိတော။ နိသိန္နော၊ သော။ ဧသော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘဂ္ဂေ၊ ထား။ ကပ္ပေါ၊ကပ် (ကမ္ဘာ)သည်။ ကိဝဒီဃော နု ခေါတိ၊ မည်မျှရှည်ကြာသနည်း ဟူသော။ ဘေး၊ ဤ စကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကပ္ပေါ၊ သည် ။ ဒီဃော ခေါ၊ရှည်ကြာသည် သာတည်း။ သော၊ ထိုကပ်သည်။ တ္တေကာနိ ဝဿာနိ၊ ဤမျှ နှစ်အပိုင်း အခြားရှိကုန်၏။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ဌင်း။ တ္တေကာနိ ဝဿသတာနိ၊ ဤမျှဆုနှစ်အပိုင်းအခြားရှိကုန်၏။ ဣတိ ဝါ၊ ဌင်း။ တ္တေကာနိ ဝဿသဟဿာနိ၊ ဤမျှထောင်စုနှစ်အပိုင်းအခြား ရှိကုန်၏။ ဣတိ ဝါ၊ ဌင်း။ တ္တေကာနိ ဝဿသတသဟဿာနိ၊ ဤမျှအသိန်းအပိုင်းအခြားရှိကုန်၏။ ဣတိ ဝါ၊ ဌင်း။ သခါ'ဘုံ၊ ရေတွက် ခြင်းငှါ။ နု သုကရော၊ လွယ်ကူသောအဆုမဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

သန္ဓေ၊ရား။ ဥပမံ၊ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး တော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ ဣတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ မဟာသေလော၊ ကြီးစွာသော ကျောက်ဖြင့်ပြီးသော။ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်။ အာယာမေန၊ အလျားအားဖြင့်။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာတည်း။ ဝိတ္ထာရေန၊ အနံ အားဖြင့်။ ယောဇနံ၊ တည်း။ ဥဗ္ဗေဓေန၊ အစောက်အားဖြင့်။ ယောဇနံ၊ တည်း။ အဋ္ဌဿော၊ အကွဲအပြတ်မရှိ။ (သီ-သျှာ-ဗွ ဤ၌ အဋ္ဌိဿေါ ဟု ရှိ၏။ အပေါက်မရှိဟုပေး။) အသုသိရော၊ အခေါင်းမရှိ။ ဧကဃနော၊ တခဲနက်တည်း။ ထမေန၊ ထိုကျောက်တောင်ကို။ ပုရိသော၊ သည်။ ဃောသတာယ ဝဿသတာယ၊ အနှစ်တရာ အနှစ်တရာကို။ အစ္ဆယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ ကာသိ-ဝေန၊ ကာသီတိုင်းဌ ဖြစ်သော။ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်ဖြင့်။ သကိ' သကိ'၊ တကြိမ် တကြိမ်။ ပရိ-မဇ္ဇေယျ၊ ပွတ်တိုက်ရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မဟာသေလော၊သော။ သော ပဗ္ဗတော၊ ထိုတောင် သည်။ ဣမိနာ ဥပက္ကမေန၊ ဤလုံ့လပယောဂကြောင့်။ ပရိက္ခယံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကုန်ခန်း ခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ ထက်ဘန်းကျင်မှ ယူပစ်ခြင်းသို့။ ဒီပွတရံ၊ အလွန်လျင်စွာ။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ကပ္ပေါ၊ သည်။ နု တေ့ဝ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့ မရောက်ရာ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကပ္ပေါ၊ သည်။ ဧဝံ ဒီဃော၊ ဤမျှရှည်ကြာ၏။ (ကိဝဒီဃော-ဟူသော အမေးနှင့်အညီ ဧဝံ ဒီဃောကို သမာသ်အဖြစ်ပေးလိုက်သည်။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဝံ ဒီဃာနံ၊ ဤမျှရှည်ကြာကုန်သော။ ကပ္ပါနံ၊ ကပ်တို့၏။ ကောကပ္ပေါ၊ တကပ်မျှလောက်ကိုသာ။ နု သံသိသော၊ ကျင်လည်အပ်ဘူးသည်မဟုတ်။ ဧကံ ကပ္ပသတံ၊ ကပ်တရာမျှလောက်ကိုသာ။ နု သံသိတံ၊ ကျင်လည်အပ်ဘူးသည်မဟုတ်။ ဧက-ကပ္ပသဟဿံ၊ ကပ်သထောင်မျှလောက်ကိုသာ။ နု သံသိတံ၊ ကျင်လည်အပ်ဘူးသည်မဟုတ်။ ဧကံ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကပ်တသိန်းမျှလောက်ကိုသာ။ နု သံသိတံ၊ ကျင်လည်အပ်ဘူးသည်

၁။ သုဝေန ကရိယတိတိ သုကရောယျပြီ။ ယင်းဆို ကမ္မသာဓကပြုသော်လည်း သုနှင့်ကရ သမာသ်ပေါ်ပြီးရာ နိပ္ပန္နကာဃဋ္ဌ ဗဟုပဓာနခြစ်သောကြောင့် သော၊ သည်။ နု သုကရော၊ မဟုတ် ဟု ဗုဒ္ဓတ်လိုဂ်ထ်သမ္ပန်။ သုက-ရောကို ပဋိကာ ၅-ကဿ ၄၄-ဆုတ်၌ သုဝေန ကရိယတိတိ ဝိဂ္ဂဟ ပါဒိသမာသော ဟု ဖွင့်၏။

မဟုတ် ?။ တံ၊ ထိုသို့မြစ်ခြင်းသည်။ ကိုယ်ပေတရား၊ ဒုဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

ပဌမ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သာသပသုတ်

၁၂၉။ (သာဝတ္ထိယံမဲ့ ဘဂဝါ အဝေါစ အထိပေးမြဲ။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သေယျထာပိ အုံ့။ အာယသံ၊ သံတံတိုင်းကာရံအပ်သော။ နဂရံ၊ မြို့သည်။ အာယာမေန၊ အလျားအားဖြင့်။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာတိုင်တိုင်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အနံအားဖြင့်။ ယောဇနံ၊ တိုင်တိုင်။ ဥစ္စေဒေန၊ အစောက်အားဖြင့်။ ယောဇနံ၊ တိုင်တိုင်။ သာသပါနံ၊ မုံညင်းစေ့တော်ဖြင့်။ ပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်၏။ ဂဠိကာပဒ္ဓံ၊ တံလိုးတည်း (တစ်စေ့ထည်း) ကဲ့သို့ ဖွဲ့စပ်ပြင်းရှိ၏။ ပုရိသော၊ သည်။ တတော၊ ထိုပြီးမှ။ ဝဿသတဿ ဝဿသတဿ၊ အနှစ်တရာ အနှစ်တရာကို။ အဓိယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ ကေမေကံ သာသပံ၊ မုံညင်းတစ်စေ့တစ်စေ့ကို။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ ထုတ်ဆောင်ရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သော မဟာသာသပရာသိ၊ ထိုမုံညင်းစေ့ပုံကြီးသည်။ ဥပဒ္ဒဝေန ဥပဒ္ဒဝေန၊ ဤ(ယူပစ်ခြင်းဟူသော)လုံ့လပယောဂကြောင့်။ ပရိက္ခယံ၊ သို့။ ပရိယာဒါနံ၊ သို့။ ဝိပုလတရံ၊ စွာ။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ကပ္ပေါ၊ သည်။နေ တေ၀၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့ မရောက်ရာ။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-သာဝကသုတ်

၁၃၀။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သမ္ဘဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေနမန္တံ၊ ထိုသောအရပ်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှေး။ အဗ္ဘတီတေ၊ အလွန်ရှေးကျကုန်သော။ အတိက္ကန္တေ၊ ကျော်လွန်ခဲ့ကုန်သော။ ကပ္ပေ၊ တို့သည်။ ကိဝေယုကာတိ၊ ဧည့်မျှများပြားကုန်သနည်းဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဗ္ဘတီတာ၊ ကုန်သော။ အတိက္ကန္တာ၊ ကုန်သော။ ကပ္ပေ၊ တို့သည်။ ဗဟုကာ၊ များပြားကုန်၏။ တေ၊ ထိုကပ်တို့သည်။ 'ကပ္ပေ၊ တို့သည်။ တွေ့ကာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏'။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့ရင်း။ 'ကပ္ပသတာနိ၊ ကပ်အရာတို့သည်။ တွေ့ကာနိ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏'။ ဣတိ ဝါ၊ ရင်း။ 'ကပ္ပသဟဿာနိ၊ ကပ်အထောင်တို့သည်။ တွေ့ကာနိ၊ ကုန်၏'။ ဣတိ ဝါ၊ ရင်း။

၁။ သတ္တဝါ တို့ သံသရာကျင်လည်ရခြင်းသည် တကယ် ၂-ကယ်မျှသာ, သို့မဟုတ် ကယ်တရာ ၂-ရာမျှသာ, သို့မဟုတ် ကယ်တထောင် ၂-ထောင် ကယ်တသိန်း ၂-သိန်းမျှသာ ကျင်လည်ရသည်မဟုတ် မည်ရွေ့ မည်မျှဟု သမ်းခြားတတ်၍ မရနိုင်သော ကယ်ကမ္ဘာပေါင်းများစွာ ကျင်လည်ရသည်ဟူလို။ စိရရတ္တာသံသိတန္တီးပ။ သံသိတံ သံသရိတံ အနုစိတ္တံ ဗာဟုဟ-ဒ္ဒ-ဘုန်-ဂါထ-ဝေ့ နဲ့ သံသိတန္တီ သံသရိတံ ဝိဌ-ဂ စာပိစ် ၂-ဂ-သာရတ္တာ ရိ-စာပိစ် ၂-ဂ၊ သံသိတန္တီ ဣတိ သရဝေတုယာ ရကာရော လောပေါတိ အာဟ သံသရိတန္တီ- ပါဠိတော်ပေါ်တော်နှာ ဘေသတ္ထကန္ဒက ၂-ဂ-နှင့်အညီပေးသည်။ သတော ဟတော ကခတာ စသည်တို့၌ ခေတ္တန်ကြောရှည် ဣအာဂုပ် ထားတို့ မလိုသကဲ့သို့ ဤ၌သည်း ခေတ္တန်ရကြပါလျက် ဣအာဂုပ်လာခြင်းသည် ပုံတန်းတရုတ်ခြစ်ခြင့် သတိပြုရာ၏။

'ကပ္ပသတသဟဿာနိ၊ ကပ်အသိန်းတို့သည်။ တွေ့ကာနိ၊ ကုန်၏'။ ဤတို့ ဝါ၊ ရင်း။ သခါတို့၊ ရေတွက်ခြင်းငှါ။ နှ သုကရာ၊ လွယ်ကူသဖြင့် ပြုအပ်သော အရာမဟုတ်။ ဤတို့၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဥပမံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလော။ ဤတို့၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဤတို့၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဤစ၊ ဤသာသနာတော်၌။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ သာဝကာ၊ သာဝကတို့သည်။ ဝဿသတာယုကာ၊ သက်တမ်း အနှစ်တရာရှိကုန်၏။ ဝဿသတဇီဝိနော၊ (သက်တမ်းနှင့် အမျှ) အနှစ်တရာ အသက်ရှည်ကုန်၏။ တေ၊ တိုသာဝကတို့သည်။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း။ ကပ္ပသတသဟဿံ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကပ်တသိန်း ကပ်တသိန်းစီကို။ အနုဿရေယျုံ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဟိ၊ တိုသာဝကတို့သည်။ ကပ္ပါ၊ ကပ်တို့ကို။ အနုဿရိတာ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့အပ်ပြီးချည်း မဟုတ်ကုန်သည်သာ။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏ [1]။ အထ ခေါ၊ ဝင်စစ်ဆော်ကား။ ဝဿသတာယုကာ၊ ကုန်သော။ ဝဿသတဇီဝိနော၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ တေ သာဝကာ၊ တို့သည်။ ဝဿသတဿ၊ အနှစ်တရာကို။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ ကာလံ၊ အတ္တဘောကိုပစ်ချခြင်းကို။ ကရေယျုံ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဇ္ဇတိတာ၊ ကုန်သော။ အတိက္ကန္တာ၊ ကုန်သော။ ကပ္ပါ၊ တို့သည်။ ဧတံ ဗဟုကာ၊ ဤမျှ များပြားကုန်၏ [2]။ (ကြင်းပေးမြို့။)

သတ္တမံ ရုနန်ရုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-ဂင်္ဂါသုတ်

ဘုရား။ (ရုဇဂဟေ ဝိဟရတိ ဝေဠုဝနေ) အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဝေန၊ ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သမ္မောဒိ၊ ကျွန်းခုံ၏လော စသည် ပြောဟောလျက် ရောနှောမိလေပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သော။ သာရဏီယံ၊ အောက်မေ့ဖွယ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတ္မာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောအရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသော။ သော ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတဝေါစ၊ ကဲ့ဟုကား။ ဤ ဝါတိ၊ ဤ ဝါ ဟုသော။ ဧတေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ စ၊ ပြီ။ (ဧကဝေသည် ရှေးဦးပါပြီးဖြစ်၍ အာဂတာရ ဂုံပေး လိုက်သည်။) .....

ဧတော ဧဂတရေ မ။ ဥပမံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏လော။ ဤတို့ ဤသို့ လျှောက်၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ထာ။ သေယျထာပိ၊ အုံ။ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမည်သော။ အယံ နဒီ၊ ဤမြစ်သည်။ ယတော၊ အကြင်အရပ်မှ။ ပဘဝတိ၊ အမှန်အစဖြစ်၏။ (ဤစကားဖြင့် ဂင်္ဂါမြစ်အစကို ပြ၏။) ယတ္ထ၊

၁။ သဒ္ဓါခရေးမလူတ်အောင်ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား သာဝကခေးပါး တနေ့ တနေ့လျှင် ကပ်တသိန်းစီ အနှစ်တရာတိတိ အောက်မေ့သော်လည်း ကပ်ကာလသာ ရှည်လျားလှသောကြောင့် မကုန်နိုင်ဟူလို။

၂။ ကိုယ်ဟုကားဟူသော အမေးသည် သမာသ်ပြုခြင်းငှင့်ဝင်း စင်ဟုကားဟူသောအမေးသည် သမာသ်ပြုခြင်းငှင့်ဝင်း စင်ဟုကားကိုလည်း သမာသ်အပြုခံ ပေးသည်။ ဤပါဠိမျှကား ဝါကျအရေးပြုပ်ပ်ပ်

အကြင်အရပ်၌။မဟာသမုဒ္ဒ၊သို့။အပ္ပေတိ၊ဝင်ရောက်၏။(ဤစကားဖြင့်ဂင်္ဂါမြစ်အဆုံးကိုပြ၏။အယံ နဒီကို ပဘဝတိ အပ္ပေတိ ၂-ပုဒ်ဂ္ဂဟပ်။) တဿ အန္တရေ၊ ဤဂင်္ဂါ မြစ်အတွင်း၌။ ယာ ဝါလိကာ၊ အကြင်သဲသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သာ ဝါလိကာ၊ ထိုသဲသည်။ တ္တေကာ၊ ဤမျှ အတိုင်းဟူသည် ရှိ၏။ ဣတိ ဝါ၊သို့ဝင်း။ပ။ ဝါလိကသတသဟဿာနိ၊ သဲအသိန်းတို့သည်။ ဣတ္တေကာနိ၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်၏။ ဣတိ ဝါ၊သို့ဝင်း။ သမ်ါတုံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှါ။ နု သုကရာ၊ လွယ်ကူသဖြင့် ပြုအပ် သောအရာမဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ဟေား။ အဇ္ဇတိတာ၊ အလွန်ရှေးကျကုန် သော။ အတိက္ကန္တာ၊ ကျော်လွန်ခဲ့ကုန်သော။ ကပ္ပါ၊ တို့သည်။ တေ၊ ထို(ဂင်္ဂါမြစ်တွင်းရှိ) သဲထက်။ ဗဟုတရာ၊ ပိုမိုများပြားကုန်၏။ တေ၊ ထိုကပ်တို့သည်။ 'ကပ္ပါ၊ တို့သည်း ဣတ္တေကာ၊ ကုန်၏'။ ဣတိ ဝါ၊ သို့ဝင်း။ပ။ 'ကပ္ပသတသဟဿာနိ၊ ကပ်အသိန်းတို့သည်။ ဣတ္တေကာနိ၊ ကုန်၏'။ ဣတိ ဝါ၊ သို့ဝင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘာဒါတုံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှါ။ နု သုကရာ၊ လွယ်ကူသဖြင့်ပြုအပ်သော အရာမဟုတ်ကုန်။ (တံ ကိဿဟေတု စသည်ကို စာပိုဒ် ၁၂၄-တိဏကဋ္ဌသုတ်အတိုင်းပေး။)

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ သော ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘောဂေါ-တမ၊ မ။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ပေစု။ ဘောဂေါတမ၊မ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ စု။ပ။ ဘဝံ ဂေါ-တမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ သရဏံ ဂတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ဆည်းကပ်သော။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဟူ၍။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလေ့။ (အသိအမှတ်ပြုတော်မူပါ) ဟူသော။ ဘော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဆဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဒဏ္ဍသုတ်

၁၃၂။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ အနုမတဂ္ဂေါယံစသည်ကို စာပိုဒ် ၁၂၄-တိဏကဋ္ဌသုတ် အတိုင်းပေး။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဥပရိဝေဟာသံ၊ အထက်ကောင်းကင်သို့။ ဝိတ္ထာ၊ ပစ်လွှတ်အပ်သော။ ဒဏ္ဍာ၊ တုတ်သည်။ သကိမ္ပိ၊ တကြိမ် (တခါတရံ)လည်း။ မူလေန၊ အရင်းဖြင့်။ နိပတတိ၊ ကျ၏။ သကိမ္ပိ၊ လည်း။ မဇ္ဇေန၊ အလယ်ဖြင့်။ နိပတတိ၊၏။ သကိမ္ပိ၊ လည်း။ အဝန္တေန၊ အဖျားဖြင့်။ နိပတတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာ၊ အဝိဇ္ဇာ ဟူသော အပိတ်အပင်ရှိကုန်သော။ တဏှာသံယောဇနာ၊ တဏှာ ဟူ သောသံယောဇဉ်ရှိကုန်သော။ သန္ဓာဝန္တာ၊ အဖန်ဖန်ပြေးသွားရကုန်သော။ သံသရန္တာ၊ ကျင် လည်ရကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သကိမ္ပိ၊ တကြိမ် (တခါတရံ)လည်း။ အသ္မာ လောကာ၊ ဤ လောကမှ။ ပရံ လောကံ၊ တပါးသော လောကသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ သကိမ္ပိ၊ လည်း။ပရသ္မာ လောကာ၊ တပါးသော လောကမှ။ဣမံ လောကံ၊ ဤလောကသို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။(တံ ကိဿ-ဟေတု၊ စသည် စာပိုဒ် ၁၂၄-တိဏကဋ္ဌသုတ်အတိုင်းပေး။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ပုဂ္ဂလသုတ်

၁၃၃။ ဧကံ၊ တပါး။သော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေ ပဗ္ဗတေ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ ထတြ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ဘိက္ခူ၊

တို့ကို။ ဘိက္ခဝေါ်တီ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူပြီ။ သာဒွေတိ၊ ဘုရားရှင်ဘုရား ဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတောဝေ၊ ဘုရားမိန့် (စကားတော်ကို)။ ပမ္မေသေ ... ၊ ... ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊သည်။—

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ သံသာရော၊ ဤသံသရာသည်။ အနမတဂ္ဂေ၊ ဦးအစွန်းတစ်ခုလျှောက်၍ လည်း မသိအပ်သော အဆုံးအဖျားဘဝခြားရှိ၏။ သံဟာရဒုက္ခာ၊ စုပေါင်းဆောင်ထားအပ်သည် (သံပုဗ္ဗ ဟရုဝေတိ ဣမပစ္စည်း ကံဟော သတ္တဟာရကံ၌ ဣကဲ့သို့တည်း။မောဂ္ဂလ္လာန် ၅-ကရ္ဏ ၃၃-ရှ)။ သစေ အသာ၊ အကယ်၍ဖြင့်အံ့။ သမ္ဘတ္ထ၊ စုပေါင်းဆောင်ထားအပ်သော အပိုးစုတည်လည်း။ သစေ နိ ဝိနဿေယျ၊ အကယ်၍ မပျက်စီးခြားအံ့။ အယံ ဝေဠုဝေ၊ ဝေဠုလှော ပမ္ဘတော ... ...

သ ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတ္တက္ခတ္တုပရမံ၊ အလွန်ဆုံး(၇)ကြိမ်သာ။ သန္ဓာ-ဝိတ္ဝာန၊ ပြေးသွားမျှ၊ သမ္ဘဝံခယာဇနေကွယာ၊ အသုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့၏ ကုန်ခန်း ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿန္တကရော၊ ဒုက္ခ၏ အဆုံးကို ပြုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဒေသမ်းဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမော၊ ရှေးဦးဆုံးသော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုပဌမဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်ကား—

တိဏကဋ္ဌဉ္စ၊ တိဏကဋ္ဌသုတ်ရင်း။ ပထဝီ၊ ပထဝီသုတ်ရင်း။ အသု၊ အသုသုတ်ရင်း။ ခီရဉ္စ၊ ခီရသုတ်ရင်း။ ပဗ္ဗတံ၊ ပဗ္ဗတသုတ်ရင်း။ သာသပါ၊ သာသပသုတ်ရင်း။ သာဝကာ၊ သာဝကသုတ်ရင်း။ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါသုတ်ရင်း။ ဒဏ္ဍောစ၊ ဒဏ္ဍသုတ်ရင်း။ ပုဂ္ဂလေန၊ ပုဂ္ဂလသုတ်ရင်းတည်း။ (ပဌမာအနုက်ဌ ထတိယာသက်သည်။) ဣတိ၊ ကြီးပြီ။

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-ဗုဒ္ဓတသုတ်

၁၃၄။ (ဧကံ သမယံ။ပ။ ဝိဟရတိ။ ။စာပိန် ၁၂၄-တိဏကဋ္ဌသုတ်ကိုရှု၍ ထပြု ခေါ်။ပ။ သံသရတ်ကို ပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုဂ္ဂတံ၊ ဆင်းရဲသော။ ဒုဗ္ဗဝေတံ၊ မကောင်းသော လက်ခြေ ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်ပြည့်စုံသော။ယံ၊ အကြင်သူကို။ ပသေယျာထ၊ တွေ့မြင်ကုန်ရာ၏။ တွေ့၊ ဤသို့ တွေ့မြင်ရာ၌။ အမှေဟိပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဝေဒေမ၊ ဤသို့ ဆင်းရဲခြင်း ရှယ်အဆင်း မဲ့ခြင်း သဘောကို။ ဒီဃေန၊ ရှည်စွာသော။ ဒုက္ခေန အဒ္ဓုနာ၊ ဤကာလ၌။ ပစ္စနုဘုတန္တိ၊ ခံစားအပ်သူ လေပြီဟူ၏။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးပြတ်ခြင်းသို့။ ဂန္တုံ၊ ရောက်ထိုက်၏။ (ထံ ကိသာဟေတု စသည်ကို စာပိန် ၁၂၄-အတိုင်းပေး။)

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-သုခိတသုတ်

၁၃၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုခိတံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ချမ်းသာခြင်းရှိသော [1]။ သုသန္ဌိတံ၊ ကောင်းသော ဝတ်စားတန်ဆာတို့ဖြင့် စီရင်အပ်သော။ ယံ၊ အကြင်သူကို။ ပသေယျာထ၊ တွေ့မြင်ကုန်ရာ၏။ တွေ့၊ ဤသို့ တွေ့မြင်ရာ၌။ အမှေဟိပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဝေဒေမ၊ ဤသို့ ချမ်းသာခြင်း ဝတ်စားတန်ဆာတို့ဖြင့် စီရင်အပ်သောသဘောကို။ ဒီဃေန၊ သော။ ဒုက္ခေန အဒ္ဓုနာ၊ ၌။ ပစ္စနုဘုတန္တိ၊ ပြီဟူ၏။ နိဋ္ဌံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့။ ဂန္တုံ၊ ရောက်ထိုက်၏။ (ထူးရာကိုသာ ပေးသည် ကြောင်း စာပိန် ၁၂၄-၌။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ သုခံ သဒ္ဒါသယံ အဿာတိဟု အသာသဒ္ဒါသယတဒ္ဓိတ်ပြု၊ သုခသုခ် ဟုတပဒရှည်။ ဃလိတော. သည် ကဲ့သို့တည်း။

၃-တိ˚သမတ္တသုတ်

၁၃၆။ (ရာဇဂေဟ ဝိယာရတိ ဝေဠုဝနေ) အထ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ တိ˚-သမတ္တာ၊ ၃၀-အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ပါဝေယျကာ၊ ပါဝါမြို့၌နေကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ အာရညိကာ၊ တောင်္ခနေလေ့ရှိကုန်သော (အာရညကင်ရုတင် ဆောင်ကုန်သော)။ ဘိက္ခူ၊ (သောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်) ရဟန်းတို့သည်။ ပိဏ္ဍပါတိကာ၊ ဆွမ်းခံလေ့ရှိကုန်သော။ (ပိဏ္ဍပါတ်ရုတင်ဆောင်ကုန်သော ဟူ၍ လောက်လည်းပေး။) သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ပံသုကူလိကာ၊ ပံသုကူဃရက်နှင်းကို ဆောင်လေ့ရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေစီဝရိကာ၊ သုံးထည်သော သင်္ဃန်းကို ဝတ်ရုံလေ့ရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သသ်ယောဇနာ၊ သံယောဇဉ်အနှောင် အဖွဲ့ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ (သောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်) ရဟန်းတို့သည်။ ယေန၊ အကြောင်း အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (ဗုဒ္ဓေ၊ ခေါ်။) တေန၊ ဘို့။ ဥပသင်္ကမိ˚သု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိ˚ဝိတ္မာ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ အလွန်ရှိသေစွာရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တခု သောအရပ်၌။ နိသီဒိ˚သု၊ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ တိ˚သမတ္တာ၊ ကုန်သော။ပ။ သသ်ယောဇနာ၊ သံယောဇဉ်အနှောင်အဖွဲ့ရှိကုန်သော။ ဣမေ ဘိက္ခူ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ယထာ၊ အကြောင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (ဒေသိယမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော်။) နော်၊ ထို(သောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်)ရဟန်းတို့၏။ ဣမသ္မိ˚ ယောဝ အာသနေ၊ ဤနေရာ၌ပင်လျှင်။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတို့သည်။ အနုပါဒါယ၊ အာဝုံ ပြုသောအားဖြင့်မယူမူ၍။ စိတ္တာနိ၊ အရဟတ္တမိုလ်စိတ်တို့ကို။ ဝိမုစ္စေယျုံ၊ လွတ်အပ်ကုန်ရာ၏ (လွတ်စေအပ်ကုန်ရာ၏ဟူ၍သော်လည်းပေး။) ဣမေသံ၊ ဤသောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ် ရဟန်းတို့အား။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ မေ၊ တရားကို။ ဒေသေယျ၊ ဟောရမူကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်းလေစု ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူပြီ။ ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ ဝေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနာကြားကုန်ပြီ။ဘဂဝါ၊သည်—

(အနုမတဂ္ဂေါယံ။ပ။ သံသရတ်ကို စာပိုဒ် ၁ ၂၄-အတိုင်းပေး။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သော အမေးကို။ ကိ˚မညထ၊အဘို့မှတ်ထင်ကုန်သနည်း။ ဒီဃေန၊ ရှည်စွာသော။ ဣမိနာ အဒ္ဓုနာ၊ ဤကာလရှည်၏။ သန္နာဝတံ၊ ပြေးသွားကုန်သော။ သံသရတံ၊ ကျင်လည်ကုန်သော။ သံသစ္ဆိန္နာနံ၊ ပြတ်သော ဦးခေါင်းရှိကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ပဿန္တံ၊ စီးကျသော။ ပဗ္ဗရိတံ၊ ယိုသော။ ယံ ဝါ လောဟိတံ၊ အကြောင်သွေးသည်ဂုင်း။ စတူသု၊ ကုန်သော။ မဟာသမုဒ္ဒေသု၊တို့၌။ ယံ ဝါ ဥဒကံ၊

၁။ အနုပါဒါယ အာသဝေဟိ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္စိ˚သူတိ ဣဒ္ဓ အာသဝေဟိတိ ကဘ္ဘုအတ္ထေ ကရဏနိဒ္ဒေသော၊ စိတ္တာနိတိ ပဗ္ဗတ္တဇုဝဝနံ၊ ဝိမုစ္စိ˚သူတိ ကမ္မသာဓနံ၊ ဣတ္ထာ အာသဝေဟိ ကဘ္ဘုဘူဒဘာဝေ အနုပါဒါယ အာဝုံအဝေသေန အဂ္ဂဟေတ္မာ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္စိတာနိတိ ဧဝမေတ္ထ အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော-ဟုသော သာရတ္ထ ဒီပနီနာ ၄၇၇-နှင့်အညီ ပေးအပ်သော အနက်သည်။ ဝိမုစ္စိ˚သုသည် ဝိပဿ မုစရောတ် ဝိဝါ၊ဝိဂတိက ဖြစ်သော်ထည်း ကာရိတ်ရကြောင်းသောခြောင့် ကမ္မရုပ် ပြီးသည်၊ လွတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဝါ လွတ်စေအပ်ကုန်ပြီဟု ကမ္မတ္ထ ပြုနိုင်သည်။ အနုပါဒါယ။ ၌။ စိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ အာသဝေဟိ၊ တို့မှ၊ ဝိမုစ္စိ˚သု၊ လွတ်ကုန်ပြီဟု ပေးအပ်သော အနက်ကား အထက်ပါ သာရတ္ထနှင့် မညီ။

အကြောင်ရှိသည်ကား။(အတ္ထိ၊ အိ၊ ၊ ၊ ၊ ဘုံ ၊ ဘိ ၂-ဝုဏ္ဏိ၊ ဘိုက္ခု၏။) ကဘ။ အာဘယ်သည်။ ဗဟုတရံ-နှ ဝေါ်ကိုပြုပြီးသနည်း ။ ။ ။

၄-မာတုသုတ်

၁၃၇။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ သံသာရော၊ ဤသံသရာသည်၊ အနုမတဂ္ဂေ၊ ဉာဏ်ဖြင့်လျှောက်၍ သော်လည်း မသိအပ် (မသိနိုင်) သော အစပျိုး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ ဒီဃေန၊ ရှည်စွာသော။ ဣမိနာ အဒ္ဓုနာ၊ ဤကာလ၌။ နဲ့ မာတာဘူတပုဗ္ဗော၊ အမိမဖြစ်စဖူး။ သော သတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ နဲ့ သုလဘရူပေါ၊ လွယ်ကူသဖြင့် ရအပ်သော သဘောရှိသည်မဟုတ်။ (ကြွင်းမထူး။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ပိတုသုတ်

၁၃၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ ဒီဃေန၊ သော။ ဣမိနာ အဒ္ဓုနာ၊ ၌။ နဲ့ ပိတာဘူတပုဗ္ဗော၊ အဘမဖြစ်စဖူး။ သော သတ္တော၊ သည်။ နဲ့ သုလဘရူပေါ၊ မဟုတ်။ (ကြွင်းမထူး။ ကိုသာပေးသည်။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဘာတုသုတ်

၁၃၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ နဲ့ ဘာတာဘူတပုဗ္ဗော၊ အကိုမဖြစ်စဖူး။ သော သတ္တော၊သည်။ နဲ့ သုလဘရူပေါ၊ မဟုတ်။ (စူးရှုကိုသာပေးသည်။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဘဂိနီသုတ်

၁၄၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ နဲ့ ဘဂိနီဘူတပုဗ္ဗော၊ နှမညီမမဖြစ်စဖူး။ သော သတ္တော၊သည်။ နဲ့ သုလဘရူပေါ၊ မဟုတ်။ (ထူးရှုကိုသာပေးသည်။)

သတ္တမံ၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ပုတ္တသုတ်

၁၄၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ နဲ့ ပုတ္တဘူတပုဗ္ဗော၊ သားမဖြစ်စဖူး။ သော သတ္တော၊သည်။ နဲ့ သုလဘရူပေါ၊ မဟုတ်။ (ထူးရှုကိုသာပေးသည်။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဓိတုသုတ်

၁၄၂။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ သံသာရော၊ သည်။ အနုမတဂ္ဂေ၊ ဉာဏ်ဖြင့် လျှောက်၍မသိအပ် (မသိနိုင်)သော အစရှိ၏။ အဝိဇ္ဇာနီဝရဏာနံ၊ အဝိဇ္ဇာ ဟူသောအပိတ်အဝင် ရှိကုန်သော။ တဏှာသံယောဇနာနံ၊ တဏှာဟူသော သံယောဇဉ်ရှိကုန်သော။ သန္ဓာဝတံ၊ အပန်းဖန်ပြေးသွားရကုန်သော။ သံသရတံ၊ ကျင်လည်ရကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပုဗ္ဗော၊

ရှေးဖြစ်သော။ ကောဋ္ဌိ၊ အပိုင်းအခြားကို။ နပညာဃယတိ၊ မသိအပ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင် သတ္တဝါသည်။ ဒီဃေန၊ သော။ လုမိနာ အဒ္ဓုနာ၊ ၌။ နမိတာဘူတပုဗ္ဗော၊ သမီးမဖြစ်ဘူး။ သော ဘတ္တော၊ သည်။ နသုလဘတ္ဗပေါ၊ လွယ်ကူသဖြင့်ရအပ်သောသဘောမရှိ။ (ကြင်းစာပိုဒ် ၁၂၄ အတိုင်းပေး။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဝေပုလ္လပဗ္ဗတသုတ်

၁၄၃။ (ကော် သမယံ။ပ။ သံသရတ်ကို စာပိုဒ် ၁၂၄-အတိုင်းပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးခဏ ဖြစ်ဘူးသည်ကား[1]။ ဝေပုလ္လသေ၊ မည်သော။ လုမသာ ပဗ္ဗတသာ၊ ကျွဲတောင်၏။ သမညာ၊ အမည်သည်။ ပါစီနဝံသောတေ၀ေ၊ ပါစီနဝံသဟူ၍သာလျှင်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ သမညာ၊ အမည်သည်။ တိဝရေတေ၀၊ တိဝရ-ဟူ၍သာလျှင်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဝရနံ၊ မည်ကုန်သော။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ အာယုပ္ပ-မာဏံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်။ စတ္တာရီသ ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ် လေးသောင်းတို့သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (အာယုပ္ပမာဏဟူသော ပကတိကတ္တားငဲ့၍ အဟောသိဟု ကောစနန္ဒကြိယာ ရှိသည်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဝရ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ပါစီနဝံသံ၊ မည်သော။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။ စဘူဟေန၊ လေးရက်ဖြင့်။ အာရောဟန္တိ၊ တက်ကုန်၏။ စတူဟေန၊ ခြင့်။ ဩရောဟန္တိ၊ သက်ဆင်းကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ကကုသန္ဓော၊ မည်သော။ အရဟံ၊ ပုဗ္ဗေဝ်အသူးကို ခံတော်မူတိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသောတရားကို ကောင်းစွာ ကိုယ်တိုင် သိမြင်တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ လောကေ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကကုသန္ဓဿ၊ သော။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝိဇုရသပ္ပဋိဘာနာ၊ ဝိဇုရသဖွဲ့ဝမည်သော။ သာဝကယုဂံ၊ သာဝကအစုံသည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဘဒ္ဒယုဂံ၊ ကောင်းသောအစုံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော။ လုမသာ ပဗ္ဗတဿ၊ ကျွဲတောင်၏။ သာစေ သမညာ၊ ထိုပါစီနဝံသ အမည်သည်လည်း။ အန္တရဓိတာ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ တေ စ မနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်လည်း။ ကာလကတာ၊ ပြုအပ်ပြီး သောအတွေ့ဘောကို ပစ်ချခြင်းရှိကုန်၏။ သော စ ဘဂဝါ၊ ထိုဘုရားရှင်သည်လည်း။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ခန္ဓာဇောတ်သိမ်း ငြိမ်းအေးပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သခါရာ၊ သင်္ခါရာတရားတို့သည်။ ဝေ၊ ကျွဲဆိုအပ်ခဲ့ သည့်အတိုင်း။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သခါရာ၊ တို့သည်။ ဝေ၊ တိုင်း။ အဒ္ဓုဝါ၊ မခိုင်ခန့် ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သခါရာ၊ တို့သည်။ ဝေ၊ တိုင်း။ အနဿာသိကာ၊ သက်သာရာမှ ကင်းကုန်၏[2]။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝဒေ၊ အလွန်လျှင်။ (ဣဒံ အနက်မဲ့။) သဗ္ဗသခါရေသု၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတို့၌။ နိဗ္ဗိန္ဒိတုံ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ အလမေ၀၊ သင့်သည်သာတည်း။ ဝိရဇ္ဇိတုံ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ။ အလံ၊ သင့်၏။ ဝိမုစ္စိတုံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ခြင်းငှါ။ အလံ၊ သင့်၏။

ဝက်ကောတေ၀၊ ဝက်ကဟူ၍သာလျှင်။ ရောဟိတဿာတေ၀၊ ရောဟိတဿဟူ၍သာလျှင်။ ထိ သ-ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်သုံးသောင်းတို့သည်။ ရောဟိတဿာ၊ ရောဟိတဿမည်ကုန်သော။ ဝက်ကံ

၁။ ရှေးဦးဖြစ်ဘူး၏ဟုသော်လည်းပေး၊ ဖြစ်ဘူးသည်ကားဟုပေးလျှင် ကျွဲသို့ထည်းစသည်ဖြင့် ပြန်သတ်ရ မည်။ ပြန်မသတ်လျှင် ကတ္တားရှည်းတန်းလန်းဖြစ်နေတတ်သည်၊ သို့သော် ကျွန်ုပ် ရှိရာအတိုင်း ပေးလိုက်သည်။

၂။ အနဿာသိကာနိတိ အဿာသဝိရဟိတာနိ မဇ္ဈ ၃-၂၂၄-စာပိုဒ်။

ပဋ္ဌာန်း၊ ဝင်္ဂဏာတောင်သို့။ ထိုဟေတု၊ သုံးရက်ဖြင့်။ ကောဏာဝမနသာ၊ ကောဏာဝမနမည်သော။ ဘိယျောသုတ္တရံနှင့်၊ ဘိယျောသဉ္ဇာတ္တရမည်သော။ (ထူးရာကိုသာ ပေးသည်။ ဆိုအပ်ပြီး ဘူတ-ပုဗ္ဗံဝါကျမှီး။)

သုပဿောတော့ဝ၊ သုပဿဟူ၍သာလျှင်။ သုပ္ပိယာတော့ဝ၊ သုပ္ပိယဟူ၍သာလျှင်။ ဝိသတိ-ဝဿာသဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့သည်။ သုပ္ပိယာ၊ သုပ္ပိယမည်ကုန်သော။ သုပဿံ ပဋ္ဌတ်၊ သုပဿတောင်ကို။ ဒ္ဝိဟေန၊ ၂-ရက်ဖြင့်။ တိဿဘာရဒ္ဝါဇံနှင့်၊ တိဿဘာရဒ္ဝါဇမည်သော။ (ထူးရာကိုသာပေးသည်။ အကြွင်းကို ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး ဘူတပုဗ္ဗံဝါကျမှီးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေရဟိ ခေါ၊ ယခုအခါ၌။ ဝေဗုလ္လသာ၊ သော။ ဣမသာ ပဋ္ဌတသာ၊ ၏။ သမညာ၊ သည်။ ဝေဗုလ္လော တော့ဝ၊ ဝေဗုလ္လဟူ၍သာ။ မာဂဓော တော့ဝ၊ မာဂဓဟူ၍သာ။ မာဂဓာနံ၊ မာဂဓမည်ကုန်သော။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ အာယုပ္ပမာဏံ၊ သည်။ အပ္ပကံ၊ နည်းစွာ၏။ ပရိတ္တံ၊ တိုစွာ၏[1]။ လဟုကံ၊ လျင်မြန်လှ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှည်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာသော်၎င်း။အပ္ပံ ဝါ ဘိယျော၊အနှစ်တရာထက် အနည်းငယ်ကျော်လွန်၍သော်၎င်း။ ဇီဝတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာဂဓာ၊ မည်ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဝေဗုလ္လံ ပဋ္ဌတ်၊ ဝေဗုလ္လတောင်ကို။ မဟုတ္တေန၊ တမုဟုတ်ဖြင့်။ အာရောဟန္တိ၊ တက်ကုန်၏။ မဟုတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဩရောဟန္တိ၊ သက်ဆင်းကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေရဟိ ခေါ ပန၊ ကား။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ လောကေ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယံ၊ ငါဘုရား၏။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနံနှင့်၊ သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလ္လာန် မည်သော။ သာဝကယုဂံ၊ သာဝကအစုံသည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဘဒ္ဒယုဂံ၊ ကောင်းသောအစုံ တည်း။ ဣမသာ ပဋ္ဌတသာ၊ ၌တောင်၏။ အယဉ္စေဝ သမညာ၊ ၌ဝေဗုလ္လဟူသော အမည်သည် လည်း။ယံအန္ဓရဝေယိသတိ၊ အကြင်ကွယ်ပျောက်လတ္တံ့။ ဣမေ စ မနုဿာ၊ ၌လူတို့သည်လည်း။ ကာလံ၊ အတ္တဘောကိုပစ်ချခြင်းကို။ ယံ ကရိဿန္တိ၊ အကြင်ပြုကုန်လတ္တံ့။ အဟဉ္စ၊ ငါဘုရား သည်လည်း။ ယံ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ အကြင်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့[2]။ (ဝဝံအနိစ္စာ။ပ။ အလံ ဝိမုစ္စိတုန္တိ ကို ရှေးအတိုင်းပေး။)

ဣဒံ၊ ၌ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတ္ဝာန၊ ဟောတော်မူပြီးမှ။ အတ္တမနာ၊ ထိုမှနောက်၌။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော။ သတ္ထာ၊ သည်။ ပါစီနဝံသော။ပ။ သုခေါတိ၊ သုခေါဟူသော။ တေ၊ ၌စကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အယံ၊ ၌တောင်သည်။ တိဝရုနံ၊ တိဝရမည်သောလူတို့၏ (လက်ထက်၌)။ ပါစီန-ဝံသော၊ ပါစီနဝံသမည်၏။ရောဟိတဿာနံ၊ ရောဟိတဿာမည်သောလူတို့၏(လက်ထက်၌)။

၁။ ပရိနိဗ္ဗာယမာန ဓါတော် တပမ္ဘည်ဖြင့်ပြီးရကား ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းခြားနိုင်လောက်အောင် ထိုတောင်း သည် ဟူလို။

၂။ ယာဟဟ္ဒိုက ထမညာကိုခံရသုတ်။ ယင်းသို့ခံရတော် သော သမယောဟူသော နိယတ်နှင့်ဆန့်ကျင်ထု၏၊ လို့ကြောင့် ယာဟု ထက်ရှိမှုအတိုင်း ရှိခြင်းထက် ယံဟု သိမှုအတိုင်း ရှိခြင်းသည်သာဝကောင်း၏။ရင်းယံကိုလည်း ကြိယာပဒုမသုနကြ၍ အန္ဓရဝေယိဿာ၊ ကရိဿန္တိ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိတို့နှင့် တွဲစပ်ပေး။ သို့မဟုတ် သောသမ ယောကိုထောက်၍ ယံ၊ အကြင်အခါ၌ ဟူ၍သော်လည်းပေး။

ဝကန်ကား၊ ဂ ပ်ကားမော်ဝ်ကား၊ ဘုံ ုသ ခ၊ ကျွန်ုပ်တို့ သခင်သည်ကို (လ ပ်သက်ရှိ)။ သုပ-ခေါ်ခဲ့ကပါ၊ သုပ်သမျှသည်ကား၊ ကောင်းခဲ့ရာ၊ ပ ဝင်ရောက်ခြင်းသည်ကို (လက်ထက်ရှိကား)။ ဝေပုဇ္ဈာ၊ ဝေပုလ္လပည်း။

သခ်ါဟု၊ သခ်ါခုတာကု ဂိုသည်။ အ ုိ့ဘာတ၊ ကိုကုန်ဗွာကာ။ ဥပ္ပါဒဝယခေါ်ခဲ့နော၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းသဘော ကိုကုန်ပ်၊ ဥ ုင်ကာ၊ ကြ ုပ်ခဲ့။ နိ ုတ်ကုန်ပ်ခဲ့ ခ ုပ်ကုန်ပ်။ တေသံ၊ ထိုသခ်ါရှာတုးတို့ပ်။ ဂုပသခပ၊ ကြိမ်းဒအားခြင်းသည်၊ သုဝခါ၊ ချမ်းသာပ်။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ခုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဝဂ္ဂေါ၊သည်။ နိ ုဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုခုတိယဝဂ်ပ်။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ခုဂ္ဂဘံ၊ ခုဂ္ဂတသုတ်ဝင်း။ သုခိတဥ္စော၊ သုခိတသုတ်ဝင်း။ တိ ်သ၊ တိ ်သမဏ္ဍသုတ်ဝင်း။ မာတာ၊ မာတုသုတ်ဝင်း။ ပိတေနစ၊ ပိတုသုတ်ဝင်း။ ဘာတာ၊ ဘာတုသုတ်ဝင်း။ ဘနိ ်၊ ဘဂိနိသုတ်ဝင်း။ ပုတ္တောစ၊ ပုတ္တသုတ်ဝင်း။ ဓီတာ၊ ဓီတုသုတ်ဝင်း။ ဝေပုလ္လပဗ္ဗတံ၊ ဝေပုလ္လပဗ္ဗတသုတ်ဝင်းတည်း။

အနုမတဂ္ဂသ်ယုတ္တံ၊ အနုမတဂ္ဂသ်ယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ကသိသပသိမ်ယုတ်

၁-သန္တုဿုတ်

ဘုရား (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) သိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ကာယော၊ ဣမိနာ ကာယေန ကာယဝိတရေန၊ တပါးပါးသော။ ဝါ၊ ရရသမ္ပတ္တသော။ စိတ္တရေန၊ သဒ္ဓိန်းဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌော၊ ကျေနပ်ရောင့်ရဲ၏။ ဣဒါဝိတရစိတ္တရသန္တုဋ္ဌိယာ-စ၊ တထည်ထည်သောသက်နှိုးဖြင့် ကျေနပ်ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဆိုလေ့ရှိ၏။ စိတ္တရယောတု၊ သက်နှိုးဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အပ္ပဋိဝိဘတ္တိ၊ မလျှောက်ပတ်သော။ အနေသနံ၊ မသင့်သောရှာဖွေးခြင်းသို့ [1]။ နစ အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ စိတ္တံ၊ ကို။ အလဒ္ဓါ စ၊ မရ၍လည်း။ ဝါ၊ မရခြင်းကြောင့်လည်း။ (အလဒ္ဓါတိ အလာဘိတာ ဌ။) နပရိတဿတိ၊ မကြောင့်ကျ မပူးမိပ် [2]။ လဒ္ဓါ စ၊ ရ၍လည်း။ ဝါ၊ ရခြင်းကြောင့်လည်း။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဂဒိတော၊ မမက်မောသည်ဖြစ်၍။ အမုစ္ဆိတော၊ မတွယ်ဝေသည်ဖြစ်၍။ အနဇ္ဈောပန္နော၊ တဏှာလွမ်းမိုးမခံရသည်ဖြစ်၍ [3]။ အာဒီနဝဒဿာဝီ၊ အပြစ်ကိုမြင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဿရဏပညော၊ ထွက်မြောက်ကြောင်း(ပဋိပဒေကိုသာ)ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။

(ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ ဣတရီတရပိဏ္ဍပါတသန္တုဋ္ဌိယာ စ၊ တပါးပါးသော။ ဝါ၊ ရရသမ္ပတ္တသော ဆွမ်းဖြင့် ကျေနပ်ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်း။ ပိဏ္ဍပါတယောတု၊ ဆွမ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို ဟု ပေးသည်သာတည်း၏။ ကြွင်းမတည်း။

သေနာသနေန၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာဖြင့်။ ဣတရီတရသေနာသနသန္တုဋ္ဌိယာစ၊ တပါးပါးသော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာဖြင့် ကျေနပ်ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်း။ သေနာသနယောတု၊ ကျောင်းအိပ်ရာ

၁။ အနေသနန္တိ အယုတ္တံ သေနံ၊ အံ ဋီ ၂-စာမျက်နှာ ၂၇၁။အယုတ္တာ သေနာ အနေသနာ ယထာဝုတ္တ ပိဏ္ဍာဒီဃသင်္ခါတာ၊ စီသုတို ဋီ ၁-စာမျက်နှာ ၆၈-နှင့်အညီ အဓိပ္ပါယတ္တမပေသည်။ အနေသနန္တိ အယောနိသော ပိဏ္ဍာဒီဃသေန ပဋိယတမိုယောသန်ဟူသော ဤဋီအလို မသင့်သောအာရုံဖြင့် ရှာဖွေခြင်းသို့ဟု အဓိပ္ပါယတ္တပေး။ သဒ္ဒတ္ထအာရုံဖြင့်ဝေဿန္တရာ၊ တရားအားဖြင့်ရှာဖွေခြင်းမဟုတ်သည်ရှိသို့ဟုပေး။ သေနံ၊ တရားအားဖြင့်ရှာဖွေခြင်းသည်။ နု၊ မဟုတ်။ အနေသနံ၊ တရားအားဖြင့်ရှာဖွေခြင်းမဟုတ်။ တရားအားဖြင့်ရှာဖွေခြင်းမဟုတ်ဟူသည် မသင့်သောရှာဖွေးခြင်း၊ ဝါ မသင့်တော်အာရုံဖြင့် ရှာဖွေခြင်းပင်တည်းဟု အဓိပ္ပါယ်ဟူ၏။ ဟော်ဖြင့်လိုရှိ အထက်ပါ၊ အံ,သံ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂတို့ကို အယုတ္တံ အယောနိသောဟု ဥဒ်ပေါ်လေသည်၊အနေသနံ့ အနသည် အယုတ္တတ္ထဟုသိစေခြားဖွင့်ပြခြင်း မဟုတ်။ အနေသနံ့ပုဒ်သည် နု သေနံ ဟူသော ဝါကျအစိုက်၌ မသင့်သော ရှာဖွေးခြင်း ဟူသော ဝိသေသတ္ထကို ဟောသော်လည်း အနေသနံ့ဟု သမာသ်ပြီးသောအခါ သာမညတ္ထကိုသာ ဟောသည်။ တေလံသည် ဆီ သာမည, သုဂတစီဝရိသည် သက်နှိုး သာမညကို ဟောဆုံးသို့တည်း။ ယင်းသို့ သာမညတ္ထကို ဟောသောကြောင့် အပ္ပဋိရူပ် ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် ဝိသေသန မ,ရပြန်သည်။ သုဂတစီဝရ်၌ သုဂတပါ်ပြီးခြင်းလျက် သုဂတသာဟု ဝိသေသန မ,သုံးသို့တည်း။

၂။ ပရိဘုဉ္ဇ ဒီဝါဒီဂတိုက ဘသာဘတ်သည် ထုတ်သော၊ ဒီ၊ ဘဝေ ဟူသော ဘတ်ကျမ်းနှင့်အညီ ကြောက်ခ်ရှိစိုးရိမ်ခြင်း ဟောတည်း။ ဘဿတီ ပရိတဿတိတိ ဘဿာ၌ကဲ့သို့ ပါဠိသ(ဘယ်မက်)အနက်ဟောမဟုတ်။

၃။ ဘဏ္ဍာယ အနောဘဏ္ဍော အပရိဟာနဒ္ဓါ ၇။

နေရာဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ သေနဒသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကိုဟု ပေးသည်သာ ထူး၏။ ကြွင်းမထူး။

ဂိလာနပ္ပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရေန၊ အနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အသက်၏ အရံအကာ တန်ဆာ အဆောက်အဦးဖြစ်သော ဆေးဖြင့်။ ဤတရိတရဂိလာနပ္ပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရသန္တုဋ္ဌိယာ စ၊ တပါးပါးသောအနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အသက်၏ အရံအကာ တန်ဆာအဆောက်အဦးဖြစ်သော ဆေးဖြင့် ကျေနပ် ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်း။ ဂိလာနပ္ပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရံ၊ ကိုဟု ပေးသည်သာ ထူး၏။ ကြွင်းမထူး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဤတရိတရေန၊ တပါးပါး သော။ စီဝရေန၊ ဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌာ၊ ကျေနပ်ရောင့်ရဲကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အုံ့။ ဤတရိ-တရစီဝရသန္တုဋ္ဌိယာ စ၊ တပါးပါးသောသက်နားဖြင့် ကျေနပ်ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒိ-နော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သည်။ (ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အုံ့။) စီဝရဟောတု၊ သင်္ဃာန်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဗဟုဒိဿု၊ မလျှောက်ပတ်သော။ အနေသနံ၊ မသင့်သော ရှာမှီး ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိဿာမ၊ ရောက်ကုန်အုံ့။ စီဝရံ၊ ကို။ အလဒ္ဓါ စ၊ မရ၍လည်း။ ဝါ၊ မရခြင်း ကြောင့်လည်း။ နဒ္ဓ စ ပရိတဿိဿာမ၊ မကြောင့်ကျ မစိုးရိမ်ပါကုန်။ လဒ္ဓါ စ၊ ရ၍လည်း။ ဝါ၊ ကြောင့်လည်း။ အဂဓိတာ၊ မမက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။ အမုစ္ဆိတာ၊ မတွေဝေကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနဇ္ဈောပန္နာ၊ တဏှာလွမ်းမိုးမခံရကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဒီနဝဒဿာဝိနော၊ အပြစ်ကိုတွေ့မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဿရဏပညာ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်း(ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်)ပညာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇိဿာမာတိ၊ သုံးဆောင်ကုန်အုံ့ဟု၍။(ဤတိ ကြေ)ဝေ၊ သို့။ ဘိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ထိုက်၏။ (ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုထိုက်၏။ ။ဝိတ္ထာရကထာ သေနာသနဂိလာန။ပ။ ပရိက္ခာရဝဝါကျတို့ကို ထိုအပ်ပြီး ဝါကျတို့ကိုမှီ၍ ပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဘိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ထိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ကဿပေန ဝါ၊ ကဿပဥပမာဖြင့်ဝင်း။ (ကဿပေန နိဒဿနဘူတေန ဌ။) ယောဟ၊ အကြင်ထေရ်သည်။ ကဿပ-သဒိသော၊ ကဿပနှင့်တူသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တေန ဝါ၊ ကဿပအလား။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်စား ဥပမာဖြင့်ဝင်း။ ဩဝဒိဿာမိ၊ ဆုံးမခဲ့ပြီ ၁။ ဩဝါဒိတောဟိ၊ ဆုံးမခံရကုန်သော။ ဝေါ စ၊ သင်တို့ သည်လည်း။ တထတ္တာယ၊ ထိုဆုံးမအပ်တိုင်းဖြစ်ရန်အလို့ငှါ ၂။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ထိုက်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁။ နိဂုံးဝါကျဖြစ်ပါလျက် ဩဝဒိဿာမိဟု အနာဂတ်ကာလပေါ ဘဝိဿန္တိ ဝိဘတ်ပြင်ခြင်းကိုဝင်း၊ ကဿပုပမ ဩဝါဒသာရိတ္တ ကဿပသဒိသုပမ (အညတရ) ဩဝါဒ မပါပါပါလျက် ပေါ ဝါ ပနသာ ကဿပသဒိသော ဟူသော ဝါကျ ဤစာမျှ၌ ကျွေးနေခြင်းကိုဝင်း ရည်စားသင့်၏။ ဩပမ္မသံယုတ် ကုဋေသုတ်အစ ဒုတိယသိဒ္ဓိလသုတ် အဆုံးရှိသော ၁၂-သုတ်တို့၌ ဓမ် ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခိတဗ္ဗန္တိဟုသာ အဆုံးသတ်ပါလျက် ၎င်းဝါကျအပြင် ကဿ-ပေန ဝါ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗန္တိဟူသော ဝါကျကို ဤသုတ်နှင့် စပ်ဖူးပေသုတ် ကုလူပကသုတ်တို့၌ တွေ့ခဲ့ရခြင်းသည် ထူးဆန်း၏။

၂။ ယထာ ယဟ ကထိတံ ယထတ္ထာယ ယထာဘာဝါယ ကုမ္ဘယိပိ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ ဟူသော ဤအဓိပ္ပာယ်အရ ယထတ္ထာယသည် ယထာပုဒ် ဟောအနက်ကို ထပ်တိုး ဖွယ်ရှည်ခြင်း ပြီး၏။ ၎င်းဆယထာသည်လည်း ယထာ၏ကွဲပြား ပြစ်၏။ ထိုကြောင့် ဝါဟုသုံး ပေါ်ပြော သုံးပေါ်ကိုပြစ်ဘဝလို့ငှါဟု ဘဝတ္ထာအတိုးကျ ဝေဟောင်း၏သို့သော်

၂-အနောတ္တပ္ပိသုတ်

၁၄၅။ (ဝေ၀ံ မေ သုတံ) ကော်၊ ဝေသာ။ သမယံ၊ ဘဂ္ဂ။ အာယသ္မာ ဝ မဟာကဿပေါ၊ သည်ရင်း။ အာယသ္မာ ဝ သာရိပုတ္တော၊ သည်ရင်း။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဘဂ္ဂ။ ဣသိပတနေ၊ ရသေ့တို့၏ သက်ဆင်းရာဖြစ်သော။ မိဂဒါယေ၊ (သားတို့အားဘေးမဲ့ပေးရာ) မိဂဒါဝုန်ဘွဲ့။ ဝိဟရတိ၊ နေ ကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ဘဂ္ဂ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ပဋိ-သလ္လာနာ၊ သတ္တာသခါရမှစ၍ (တယါ၊တည်း)ကိန်းအောင်းနေတော်မူရာမှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူပြီး သည်ဖြစ်၍။ (ယေနာယသ္မာ။ပ။ အာယသ္မတော် မဟာကဿပ်ကို စာပိုဒ် ၁၃၁-၈၇ ဝါသုတ်မှီးရှု၍ပေး။) အာဝုသော ကဿပ။ အနာထာပေါ၊ ကိလေသာတို့ကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လမရှိသူ သည်။ အနောတ္တပ္ပီ၊ ခုစရိုက်တို့မှ ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိသူသည်။ သမ္ဘာဝယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်း ၄၂။ အာဘဒ္ဒေ၊ မထိုက်။ နိမ္ဘာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်း ၄၂။ အာဘဒ္ဒေ၊ မထိုက်။ အနုတ္တ-ရာယ၊ မိမိထက်သာလွန်သောထရားမရှိသော။ ယောဂက္ခေမာယ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာ အရ-ဟတ္တဖိုလ်ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်း ၄၂။ အာဘဒ္ဒေ၊ မထိုက်။ အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကိုလောင်ကျွမ်း စေတတ်သော လုံ့လရှိသူသည်၊ ဩတ္တပ္ပီ၊ ခုစရိုက်တို့မှ ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသူသည်။ သမ္ဘောဝယ၊ ၄၂။ သမ္ဘော၊ ထိုက်၏။ ယောဂက္ခေမာယ၊ ကို။ အဓိဂမာယ၊ ၄၂။ ဘဒ္ဒေတိ၊ ထိုက်၏ဟူသော။ ဤ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။

အာဝုသော၊ ဂါရှင်ကဿပ။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ အနာထာပီ၊သည်။ အနောတ္တပ္ပီ၊သည်။ပ။ အဓိဂမာယ၊ ၄၂။ အာဘဒ္ဒေ၊ မထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အာဝု-သော။ပ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ အာတာပီ၊ သည်။ ဩတ္တပ္ပီ၊ သည်။ပ။ အဓိဂမာယ၊ ၄၂။ ဘဒ္ဒေ၊ ထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

ရှောဟမာပြေပြစ်ခြင်း၄၂ ထုံးမအပ်တိုင်ဖြစ်ရန်အတွေ့၄၂ဟု ပေးရိုက်သည်။ ဤရှိကာ၌ တထာဘာဝါယဟု ထည့် ရာ၏ဖြင့်တည်၍ ယာဒိုး သဘဝတာ ဟေတု အေသိတာ ယာဒိုး ဘဒ္ဒတ္ထ သာသနေ ပဗ္ဗဇ္ဇာ တဒတ္ထာယဟု ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် တထာဘာဝါယ-ဟု ပါဠိ၌ရှိသင့်သည်သာ။ ဘိုးယုတ် တဒတ္ထာယ-ဟု ရှိသင့်လေသလား၊ ဟု သံသယ ဖြစ်တတ်၏။

ဤပုဒ်ရှေ့၌ သာဝတ္ထိ ၁-စာမျက်နှာ ၃-၂၅-ခွဲကဲ့သို့ တထတ္ထာယာတိ ယထတ္ထာယ သဘဝတာ ဟေတော ဟေသိတာ တထတ္ထာယ တထာဘာဝါယဟု အကယ်၌ ဤသံဝိုဟရဏလုင်ခဲ့ရှင်းကား၊ သံသယဖြစ်မည် မဟုတ်ပေ။

ဤသံဝိုဟာ ယဒတ္ထံ တဒတ္ထာယတ္ထိ၌ ယံ ဝါ ပုစ္ဆိတ္ထိသည် သာရတ္ထရှိ ယထာ တထာတို့နှင့် ပရိယာယ်မျှသာ ခြား နား၏။ ဤကယဟူသောပါဠိ သာဝါယဟူသောအရှုကတော အတ္ထာယဟူသော ဤရှိကာစကားတို့လည်း အဓိပ္ပါယ် မခြားနားသောကြောင့် တထတ္ထာယဟု ရှိသင့်ကြောင်းကိုရှင်း ရှင်းပုတ်၏ ထိုဆုံးမအပ်တိုင်းဖြစ်ရန် အလို့ငှါ ဟူသောဝေနက်ကိုရှင်း နီဿံသယမှတ်သားဆင့်၏။ ဒီ-ဌ ၁-စာမျက်နှာ ၂၃-ရှင်းအပေါ် ရှိ ထို့ကိုလည်း ၌။

၁။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော တေဒေဝါစ (က) သမ္ဘာဝိတ္ထိ သမ္ဘာဝိတ္ထိတိ အာဝုသော ဝုတ္တံ (ခ) ကိတ္တာ-ဝတာ နု ခေါ အာဝုသော အရိယသာဝကော သမ္ဘာဝိတ္ထိ ဟောတီ။ အာဝုသော ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတော ဓမ္မံ သရဏံ ဂတော သင်္ဃံ သရဏံ ဂတော မ-၁ သမ္ဘာဝိတ္ထိဘုတ်၌ တေဒေဝါဒေ၏ အာသာဝုဝါဒေ ၈-ဝါဒေ ၁-ဝါဒေ ၂-ဝါဒေ ရှိသကဲ့သို့ ဤ၌လည်း အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံ တေဒေဝါဒ ကဿပ ဟိဒံ အာဝုသော (ကဿပ) အနာထာပီ။ သ။ ဘဒ္ဒေ အနုတ္တရော ယောဂက္ခေမော အဓိဂမာယာတိ။ ခ-ကိတ္တာဝတာ နု ခေါ အာဝုသော။ပ။ ဘဒ္ဒေ အနုတ္တရော ယောဂက္ခေမော အဓိဂမာယာတိ။ ၂-ဝါဒေ ရှိ၏။ ထင်ရှား ကိတ္တာဝတာ နု ခေါ။ပ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ အနာထာပေါ်၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသူ မဟုတ်သည်။ ကထဉ္စ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဗုဒ္ဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ (နှ ကရောတိတို့ဦးစေ) မေ၊ ငါ၏(သန္ဓာန်၌)။အနုပ္ပန္နာ၊ မပြစ်ဘူးသေးကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာမေ့မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ပြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အနတ္ထာယ၊ အကျိုးမဲ့အလို့ငှါ။ သံဝတ္တေယျုန္တိ၊ ပြစ်ကုန်ရာ၏ ဟူ၍။ အာဝုတော်၊ ကိလေသာကိုလောင်ကျွမ်းစေတတ်သောလုံ့လကို။ နှ ကရောတိ၊ မပြုလုပ်။ မေ၊ ငါ၏(သန္ဓာန်၌)။ ဥပ္ပန္နာ၊ ပြစ်ပြီးကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာမေ့မာ၊ တို့ကို။ အပ္ပဟီယမာနာ၊ မယယ်အပ်ကုန်သေးသော်။ အနတ္ထာယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တေယျုန္တိ၊ ကုန်ရာ၏ ဟူ၍။ အာဝုတော်၊ ကို။ နှ ကရောတိ၊ မပြုလုပ်။ မေ၊ ငါ၏ (သန္ဓာန်၌)။ အနုပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ ကုသလာမေ့မာ၊ တို့သည်။ အနုပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ မပြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အနတ္ထာယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တေယျုန္တိ၊ ကုန်ရာ၏ ဟူသော။ အာဝုတော်၊ ကို။ နှ ကရောတိ၊ မပြုလုပ်။ မေ၊ ငါ၏သန္ဓာန်၌။ ဥပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ ကုသလာမေ့မာ၊ တို့သည်။ နိဗ္ဗဇ္ဇမာနာ၊ ချုပ်ကုန်သော်။ အနတ္ထာယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တေယျုန္တိ၊ ကုန်ရာ၏ ဟူ၍။ အာဝုတော်၊ ကို။နှ ကရောတိ၊ မပြုလုပ်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အနာထာပေါ်၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသူမဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။

အာဝုသော၊ ရာ။ အနောတ္တပ္ပီ၊ ဒုစရိုက်မှ ထိပ်လန့်လေ့ရှိသူ မဟုတ်သည်။ ကထဉ္စ ဟောတိ၊ အသို့ပြစ်သနည်း ဟူမူ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဗုဒ္ဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ အနုပ္ပန္နာ။ပ။ သံဝတ္တေယျုန္တိ၊ ဟူ၍။ နှ ဩတ္တပ္ပတိ၊ ဒုစရိုက်တို့မှ မထိပ်လန့်။ပ။အာဝုသော၊ ရာ။ အနောတ္တပ္ပီ၊ သည်။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊၏။ အာဝုသော၊ရာ။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်[1]။ (အနာထာပေါ် အနောတ္တပ္ပီ ဝါကျတို့ကို ပဋိသေဓ ပြုတ်၍ သမ္ဘန်ရုံသာ။)

ဒုတိယံနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်ထည်း။

ဘဒ္ဒော အနုတ္တရဿ ဟောဟကေ့မဿ အဓိမာယာတိယူသော အယုတ် ၂-ဝါကျကို ထေရဝါဒီ၏ အာဘာရ ဝါကျမဟုတ်သလို ရှိက်နှိပ်ထားသည်။ ကော်မာအသေးအကြီး ထားပုံကိုလည်း ဤပြင်ချက်အတိုင်း သတိပြု။

၁။ ဗုဒ္ဓောဝုသော ဘိက္ခုစသောဝါကျ၏ ရှေ့၌ ကထဉ္စာဝုသော အနာထာပေါ် ဟောတိယူသော ဝါကျပါရှိသင့်သည်။ သို့မဟုတ် ကထဉ္စာဝုသော အနောတ္တပ္ပီ ဟောတိ၊ ကထဉ္စာဝုသော အာထာပေါ် ဟောတိ၊ ကထဉ္စာ-ဝုသော ဩတ္တပ္ပီ ဟောတိယူသော 'နောက်သုံးဝါကျနှင့် ညီပေသည်။ ရှင်းစားလေ။

၂။ ဧဝံ ခေါ အာဝုသော အနာထာပေါ် ဟောတိ၌ ဧဝံ ဧဝံ ခေါ အာဝုသော အနောတ္တပ္ပီ ဟောတိ၌ ဝေဝဏ္ဏိကား ကထဉ္စဟူသော အမေး၏ အပြေ စဉ္ဇနိမနဝါကျဖြစ်သောကြောင့် ကထံဟူသော အမေးအား လျှောက်ရာ ဝေဝဏ္ဏိကိုလည်း ဤသို့ဟု နိဿဟုတ်ပေသည်။ ဧဝံ ခေါ အာဝုသော အနာထာပေါ် အနောတ္တပ္ပီ အသဒ္ဒေါဟူသော မဟာနိမနဝါကျ၌ ဧဝံကား ကိတ္တာဝတာဟူသော အမေး၏ အပြေ ပြန်သောကြောင့် ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်ဟု ပေးသည်။ ကထံဟူသော အမေးကို ဧဝံဟု နိုင်းဆုပ်သကဲ့သို့ ကိတ္တာဝတာဟူသော အမေးကိုလည်း ဤတာဝတာ ခေါ အာဝုသော ဘေဒြင့် နိုင်းဆုပ်မှ ကောင်းစေ။ ကိတ္တာဝတာဖြင့် မေး၍ ဤတာဝတာဖြင့် နိုင်းဆုပ်သော ပြေသောဝါကျတို့ကို မ-ဘ ဗမ္ဘဒါဘာဒသုတ် စာပိုဒ် ၃-၅-၌ ရှု။

၃-စန္ဒူပမသုတ်

၁၄၆။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ကုလာနိ၊ အမျိုးတို့သို့ (အမျိုးလေးပါးယူ)။ အပကာသေ၊ မင်မှန်သောလျင်၊ စိတ္တံ၊ ကို။ အပကာသေ၊ မင်မှန်သောလျင်။ ကုလေသု၊ တို့၌။ နိစ္စနဝကာ၊ (ဧည့်သည်ပမာ) အပြဲတန်း အသစ်စက်စက်ဖြစ်ကုန်၍ ။ အပ္ပဂဗ္ဘာ (ကိုယ်နှုတ်စိတ်) ကြမ်းကြုတ်ခြင်းမရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ (နန္ဒပဂ္ဗာ။ပ။ကာယပါဂဗ္ဘေယနစ စသော ၆-ရှိ။) စန္ဒူပမာ၊ လလျင် ဥပမာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ကုလာနိ၊ တို့သို့လိုက်။) ဥပသင်္ကမထ၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုရိသော၊ သည်။ ကာယံ၊ ကို။ ဇရာဗျာဓိနိ ဝါ၊ ရောဂါပျက်သို့သော်၎င်း။ (အပကာသော နှင့်အပကာသာ၌စပ်။) ဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ (ဩလောကေယျာ၌စပ်) ပဗ္ဗတဝိသမံ ဝါ၊ တောင်ခွမည်ညွှတ်သော ရှိမျှောင်ချပ်ကြားသို့သော်၎င်း။ ဝါ-ကိုသော်၎င်း။ နဒီဝိဒုဂ္ဂံ ဝါ၊ မြစ်ခွ အသွားခက်သော ကမ်းပါးပြတ်သို့သော်၎င်း။ ဝါ-ကိုသော်၎င်း (ရှေးနည်းအတိုင်းစပ်)။ (အပကာသော၊ မင်မှန်သောလျင် ၂။ စိတ္တံ၊ ကို။ အပကာသေ၊ မှန်သောလျင် (ရှေ့မှဝေလိုက်)။ ဩလောကေယျ ဩယျထာပိ၊ ကြည့်ရှုရုံသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒေ ဝေါ၊ ဤအတူသာလျင်။ ကာယံ၊ ကို။ ကုလာနိ၊ တို့သို့။ (အပကာသော အပကာသ ဥပသင်္ကမထ ၃-ပုစ္ဆာ၌စပ်။) အပကာသော၊ မင်မှန်သောလျင်။ စိတ္တံ၊ ကို။ အပကာသေ၊ မှန်သောလျင်။ ကုလေသု၊ တို့၌။ နိစ္စနဝကာ၊ (ဧည့်သည်ပမာ) အပြဲတန်း အသစ်စက်စက်ဖြစ်ကုန်၍ ။ အပ္ပဂဗ္ဘာ၊ (ကိုယ်နှုတ်စိတ်) ကြမ်းကြုတ်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ စန္ဒူပမာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပသင်္ကမထ၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်လော့။

၁။ နိစ္စနဝယာတိ နိစ္စနဝကာ ဟုစ္ဆေဝ ဝုတ္တံ ယောတိ၊ ဂ-သဒ္ဒေန ယိ ဟစ် ဝစိုတ် ကကာရသာ ဝ ယကာရော-ဝေသော ဟုသော ဤဦးအလို နိစ္စနဝယာ ဟု ပါဠိရှိမည်၊ အနက်ကိုလည်း ဂ-ဟစတိတမ္ပ ဖြစ်သောကြောင့် အပြဲတန်း အသစ်စက်စက်ဖြစ်ကုန်၍ ဟု ပေး။ မောဂ္ဂလ္လာန် ၄-ကလ္ပ ၄၀-သုတ်နှင့် အာဂန္တုကသဒ္ဒါသာ ဝေ ဟုတ္ဝာ ဟုသော ဤဥကတာအလို နိုင့် နဝါ နိစ္စနဝါ ဟုပြု၊ အာဂန္တုဧည့်သည် အရေကောက်။ နိစ္စနဝါ ဝိယာတိ နိစ္စနဝကာ ဟု ပဋိဘာဂတဒ္ဓိတ်ထပ်ဆင့်လျင် ဧည့်သည်နှင့်တူသော ရဟန်း၏ နှာနှင့်ထူသော နှာနေသက်သတ္တဝါ ဟောပုဒ်သည် ကဝကောဟု မရှိပဲ ကကိုတင်ပြု၍ ကဝေါဟု ရှိ၏။

၂။ အဂဟသာ ဟည် အပဟ္ဟ ကသာခေတိ (ကသခေတိယုတ်) ကရုဏဟ္ဟ တ္ဝာ ဟုမှည်။ အပကာသိယ ဟု ထိုထိုလျှက် တ္ဝာကာဒိုယ ယခင်ကြသောကြောင့် အပကာသ ရှိသည်။ အပဟည်း ဝေတ္တဟ္ဟ ဗာဝကဖြစ်သော ကြောင့် ဝင်၍ ဟု မပေးမူ၍ မင်မှန်၏ ဟု ပေးသည်။ ပဝင်းကသခေတိသည် ဗိုကမ္ပကခေတိတည်း။ ထို့ကြောင့် ကာယံ စိတ္တံတို့ကို ပခေနကံ ဇလာပါန် ပဗ္ဗတဝိသမံ နဒီဝိဒုဂ္ဂံတို့ကို အပခေနကံအဖြစ်ဖြင့် ယောဇနာသည်၊ ဥပမာယျုဟဟ္ဟည်းသား၊ ကာယံ စိတ္တံတို့ကို ပခေနကံ ကုလာနိကို အပခေနကံအဖြစ်ဖြင့် ယောဇနာသည်။

ဗိဿာဒိယသုတေ၊ ယာဝကျိုးသည် မိမိကိုယ်နှာကို နောက်ကျောဘက်သို့ အာရုံပြုဆွဲငင်ခြင်း မပြုပဲ ရေတွင်း ပျက် စသော ဌာနဘက်သို့ အာရုံပြုဆွဲငင်ခဲ့သော် (အနပကသ) ရေတွင်းပျက် စသည်တို့တွင် တခုခုသို့ ကျရောက်၍ ကျိုးပဲ့ပျက်စီးရာ၏။

မမ်ကိုယ်နှာကို ရေတွင်းပျက်စသော ဌာနဘက်သို့ အာမပြု မဆွဲငင်ပဲ (အပကသ)နောက်ကျောဘက်သို့ အာရုံပြုဆွဲငင်ခြင်းပြုခဲ့သော် ရေတွင်းပျက်စသည်စီတွင် တခုခုသို့ မကျရောက်နိုင်ဟူလို (ဤဥကသာ) (အပကသ စိတ္တံသည် နည်းတူ အပကသော ကာယံ အပကသ စိတ္တန္တိ ထေနေဝ သဒ္ဒဝါဒီနံ အကရုဏေန ကာယဟု စိတ္တဟု အပကနိတ္ဝာ အပခေနတ္ဝာတိ အခေါ်ခြင်းဟုသော အဓိဋ္ဌာ စာပျက်နှာ ၁၅-ခု၌လည်း ကသခေတိ ကရုဏဟ္ဟ အပဇ္ဇယသာရ ဝေတ္တဟ္ဟဗာဝေ အပြစ်ခြင်းမဟုတ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿပေါ၊ သည်။ ကာယံ၊ ကို။ အပကဿေဝ၊ မင်မှန်သောလျှင်။ စိတ္တံ၊ ကို။ အပကဿ၊ သောလျှင်။ ကုလေသု၊ တို့၌။ နိစ္စနဝကော၊(ညှိုသည်ပမာ)အမြဲတန်း အသစ်စက်စက်ဖြစ်၍။ အပ္ပဂဗ္ဘော၊ (ကိုယ်နှုတ်စိတ်)ကြမ်းကြုတ်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧဠမူပမော၊ လလျှင် ဥပမာရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုလာနိ၊ အမျိုးတို့သို့။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ထဲ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ ကိံ မညထ၊ အသို့ မှတ်ထင်ကုန်သနည်း။ ကထံ ဘူပေါ၊ အဘယ်သို့သဘော

အပကဿေဝ ကာယံ အပကဿ စိတ္တန္တိ ဝေဒနာဝ သန္ဓေါ ဒီနမဘရတေန ကာယဿ စိတ္တဿ အပကဿိတ္တာ အကစိုတ္တာ အပနုတ္တာတိ အတ္ထော ဟုသော သိဒ္ဓိ (နဝ) ၁-စာမျက်နှာ ၅၁-၅၆ လည်း ကဿ ကစ္စနတ္တ အပဥ္ဘသာရခေတ္တတ္ထ ဗာဝကပင် ဖွင့်၏။ ကသ္မာ အာဟ ဘဒ္ဒန္တ။ စ။ ဣဒ္ဓာလံ ဝိယ အပကဿတ။ ပ။ နိဗ္ဗုတ-ဝ ဟုသော သုတ္တနိပါတ-ဋ္ဌ-၂ စာပိုဒ်-၂၇၃-၄-၅၌လည်း ကဿခေတ် ကစ္စနတ္ထ အာဟည်း ဝတ္ထုတ္ထ ဗာဝကပင်။

အပကဿိတ္တာတိ ကိလေသကာမတ္ထ(ကာခမဘိ ဝိ-ၘ-ခ)ဟု ထံ နေကွမ္ဘာသီမုခ် ကာယစိတ္တာနံ အာကစ္ဆနံ ကာယတော အပနယနဿ ယောတိတိ ဆာယ အာကစိတ္တာ အပနုတ္တာတိ အတ္ထောဟုသော ဤသံယုတ်ဋီကာဆည် အထက်ပါ ထံ ဋ္ဌ၊ ထံ ဋီ၊ သုတ္တနိပါတ် ဋီကထာတို့အရိုးနှင့် ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ် မခြားနားသော်လည်း အပကို ဝေတ္ထတ္ထာနုတ္ထကကြောင့် အပကဿ ဆွဲငင်၍ ဟု အနက်ယောင်နှာ ရမဂို ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်စေသောကြောင့် မဝကာင်းလေ။

ထနည်း အပကဿ အပ ဥပသာဂကို ဝေတ္ထတ္ထာနုတ္ထကကြောင့် အပကဿဆွဲငင်၍ ဟု အနက်ထုတ်၏။ ဤအလို ဇရေပါနံ ပမ္ဘဝိသမံ နဒီဝဂ္ဂံတို့ကို အပကဿ၏ အာဝနက်အ ဖြစ်ဖြင့် မထည့်နိုင်ဥပမေယျမဂ္ဂမ်လည်း ကုသာနိုကို အပကဿ၏ အပဝနက်အဖြစ်ဖြင့် မထည့်နိုင်၊ အပဝနက်သီးခြားရှာ၍ ထည့်ရတ်၏။ ထို့ကြောင့်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုရိသော၊ သည်။ ကာယံ၊ ကို။ ကေဝေဘာဘိမုခ်၊ နောက်ကျောဘက်သို့။ အပကဿေ၊ ဆွဲငင်၍သောလျှင်။ စိတ္တံ၊ ကို။ အပကဿ၊ ဆွဲငင်၍သောလျှင်။ ဧရဏပါနံ ဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ ပမ္ဘဝိသမံ ဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ နဒီဝဂ္ဂံ ဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ ဩဂေါ ဧဝေ ဟောတိ၊ ဩဃကုန်ရာ ဟုတ်ပေ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवमेव၊ သောလျှင်။ ဧဠမူပမာ၊ ကုန်၏။ ကာယံ၊ ကို။ နေကွမ္ဘံ၊ ဝတ္ထုကဿ ကိလေသာကာမမှ ထုတ်ပြောက်ရာတို့။ အပကဿေ၊ ၍သောလျှင်။ စိတ္တံ၊ ကို။ အပကဿ၊ ၍သောလျှင်။ ပ။ အပ္ပဂဗ္ဘော၊ ကုန်၏။ ကုသာနိ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ကုန်လေဟု ယောဇနာ။

ဤဤကထာ စာမျက်နှာ ၁၅၇-၁၀ ထဲနှင့် ဩခလာကေဇ္ဇာ ကုသာနိ ဥပသင်္ကမဇ္ဇာဟုသော သံဝဏ္ဏနာ သည်လည်း။ ဧရဏပါနံ ပမ္ဘဝိသမံ နဒီဝဂ္ဂံ နှင့် ကုသာနိတို့ကို အပကဿ၏ အပဝနက်အဖြစ် မစပ်ရ၊ ဩခလာ-ကေဇ္ဇာ ဥပသင်္ကမတတ်ရှိသာ စပ်ရမည်ဟုသော အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်၏။

ဝေ ဗုမေဟိ အဌာရသဟိ ဝတ္ထုဟိ အပကဿိဿန္တိ အပကစ္ဆန္တိ ပရိသံ အာကစ္ဆန္တိ ဝိဝဋ္ဋေန္တိ ဥဿာဝေန္တိ စ ဟုသော ဝိ-ဌ-၄-၁၁၅-၌လည်း အပဝတ္ထုတ္ထာနုတ္ထကပင်တည်း။

အထက်ပါ ၂-နည်းကို ဆိုလိုရင်းချုပ်သော် ဧရဏပါနံ ပမ္ဘဝိသမံ နဒီဝဂ္ဂံ နှင့် ကုသာနိတို့ကို အပကဿ၏ အ ပဝနက်အဖြစ် ယောဇနာ၍ အပကို ဝေတ္ထတ္ထပဗာဝေ ကြံ၍ မင်မှန်၏ ဟုပေး။ ကေဝေဘာဘိမုခ်နှင့် နေကွမ္ဘံတို့ကို အပကဿ၏ အပဝန-ဿအဖြစ် ယောဇနာ၍ အပကို ဝေတ္ထတ္ထာနုတ္ထကကြံကာ ဆွဲငင်၍ဟုပေ။ ကဝဂ် ထထိယကွဲရာကို ကရုံတယောက်သူ ရေးသားရာ၌ ရေးသွယ်မှားလျှင် "ဂ"ဟု ဖတ်ရမည်ဖြစ်သော်လည်း စာရေးသူ၏ မျက်နှာချင်းဆိုင်ပဏ္ဍိုလ်ကယောက်၏ ရှေ့ကောင့်မှ ဖတ်ရသော် "ပ"ဟု ဖတ်ရတတ်ကဲ့သို့ ဤအပကဿ ၏လည်း အပကို ဝေတ္ထတ္ထပဗာဝကြံသည်ဖြစ်စေ ဝေတ္ထတ္ထာနုတ္ထကကြံသည်ဖြစ်စေ သုရာဒေယျာဝိုရင်းအဓိပ္ပါယ် မပျက်သည့်အတွက် သင့်မြတ်သည်ရှည်း။

ခ်ိဳသေ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကုလာနိ၊ တို့သို့။ ဥပသက်မိတဲ့၊ ငါ။ အရဟတိ၊ တိုက်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ နော၊ တို့၏။ မေဃ၊ တို့သည်။ ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရား လျှင် အရင်းမူလခိုပါကုန်၏။ ဘဂဝံနေတ္တိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ဆောင်တတ်သူရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံပဋိသရဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ တေဿ ဘာသိတဿ၊ တိုဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဘဂဝန္တညေव၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်အားသာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်လာ စေတော်မူပါ၏။ (ဤဝါကျမျိုး ဗာလပဏ္ဍိတသုတ် စာပိုဒ် ၁၉-၌လည်း ပါခဲ့ပြီ။ ဘဂဝံမူလကာ စသောပုဒ်တို့၏ သိမှတ်ဖွယ်နှင့် ပဋိဘာတုပုဒ်၏ သိမှတ်ဖွယ်တို့ကို မ ၁၊ မဟာမွေသမာဓိနသုတ် စာပိုဒ် ၄၇၃-၌ ရေးသားခဲ့ပြီ။) ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏(တရားတော်ကို)။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရကုန် သော်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

အထ ခေါ၊ ထိုသို့ လျှောက်ထားသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပါဏိံ၊ လက်တော်ကို။ စာလေသိ၊ ရွေ့လျားသောအား လုပ်ရှားစေတော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဆုံ။ အယံ ပါဏိ၊ ဤလက်သည်။ အာကာသေ၊ ၌။ နိ သဏ္ဌတိ၊ မကပ်ငြိ။ နိ ဃယတိ၊ မယှက်(မကိုင်)မိ။ နိ ဗဇ္ဈတိ၊ မမွှဲမိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवမေव ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ကုလာနိ၊ တို့သို့။ ဥပသက်မတော၊ ချဉ်းကပ်သော၊ ကာမစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ယသ္သ ဘိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကုလေသု၊ တို့၌။ "လာဘကာမာ၊ လာဘ်ကို လိုလားသူတို့သည်။ လဘန္တု၊ လာဘ်ရစေကုန်သတည်း။ ပုညကာမာ၊ ကောင်းမှုကို လိုလားသူတို့ သည်။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောန္တု၊ တိ၊ ပြုစေကုန်သတည်း"ဟူ၍။ နိ သဏ္ဌတိ၊ မကပ်ငြိ။ နိ ဃယတိ၊ ရှဲလမ်းသောအားဖြင့် မယှ ၁။ (မရှဲလမ်းဟူ၍သော်လည်း ပေး။) နိ ဗဇ္ဈတိ၊ မမွှဲနှောင်။ သကေန၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ လာဘေန၊ လာဘ်ဖြင့်။ အတ္ထမနော၊ မိမိစိတ်ရှိသည် ၂။ သုမနော၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤအတူ။ ပရေသံ၊ တပါးသူတို့၏။ လာဘေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထမနော၊ သည်။ သုမနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဠုပေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကုလာနိ၊ တို့သို့။ ဥပသက်မတော၊ သော။ ကာမယာ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ (ကြွင်း မထူး)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိ ၁ မည်သ၊ ကုန်သနည်း။ ကထံ ရူပဿ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာသည်။ အပရိသုဒ္ဓေ။ တက်ဝန်းကျင်မှ မစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ကထံ ရူပဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။

၁။ ဒိဝါဒိုးဏိကဟခေတ်ဟူ၍ ခေတ်ကျမ်းတို့၌ မလာ။ ကမ္မရုပ်အဖြစ်သာ လာ၏။ ကမ္မရုပ်ဆိုသော် ဘယ်ပါတိ စိတ္တံဟူသော ပဌမနဝုတ္တကတ္ထာနှင့် မလျော်။ စုရာဒိုးဏိကဟခေတ်အနေဖြင့် ဂဟယတိဟုကား ၆၆၏။ ယင်း ဂဟယတိကိုပင် ဟ-နှင့် ယ ရွှေနောက်ပြန်၍ ဂယှတိ၊ ပြီးဘည်ဟု ကြံလျှင် အထက်ပါ ဝုတ္တကတ္ထာမျှား နှင့် ဆီလျော်ရာ၏။

၂။ အတ္ထမနောတိ တဂ္ဂစ်ကတ္ထာ သကမနောဟူသော ဌ-နှင့်အညီ ပေးသည်။ ပိတိသောမနဿယိ ဂယိတ-မနောဟူသော ဌ-အလို ပိတိသောမနဿတို့သည် ဟူအပ်ပြီးသော စိတ်ရှိဘည်ဟု ပေး။ အတ္ထပုဒ်သည် အာဟ-ဒေတ် တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးဘည် ဟူလို။

ဝမ္မဒေသနာ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ (ဘဂဝံမူလကာမှ ဝေရေဿန္ဒီထိ အထိပေးပြု။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ပြစ်လျှင်။ သုဏာထ၊ နားထောင်ကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကရောထ၊ ကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဧवं ဘန္တေတိ။ မှန်ပါအရှင်ဘုရား ဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏(စကားတော်ကို)။ပစ္စဿောသုံး ရှေး၌ နာကြားကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကောစိ၊ သော။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပေ၊ ငါ၏။ မဲ့၊ ကို။ သုဏောယျုံ၊ ကြားနာကုန်မူကား။ သုတ္မာ စ ပန၊ ကြားနာပြီး၍လည်း။ မဲ့၊ ကို။ ပသီဒေယျုံ၊ ကြည်ညိုကုန်မူကား။ ပသန္နော စ၊ ကြည်ညိုသူတို့သည်လည်း။ ပေ၊ ငါအား။ ပသန္နာကာရံ၊ ကြည်ညိုသူတို့၏ မြတ်ကို ၁။ (ကြည်ညိုသူတို့သည် ပြုအပ်သော မြတ်ကိုဟူ၍ သော်လည်းပေး။) ကရေယျုံ၊ ပေးလှူမှုပြုကုန်မူကား။ အဟောဝတာတိ၊ ကောင်းလေစွတ်ရှု၏။ ဧवं စိတ္တော၊ ဤသို့သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား။ မဲ့၊ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေရမဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝမ္မဒေသနာ၊သည်။ အပရိသုဒ္ဓါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော စ ဘိက္ခု၊သည်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ဝမ္မော၊ကို။ သုဏာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊၏။ ဝမ္မော၊သည်။ သန္ဓိဋ္ဌိကော၊ ကိုယ်တိုင်သိမြင်ခြင်း ဌါတိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊၏။ ဝမ္မော၊ သည်။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကို ပေးတော်မူတတ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝမ္မော၊သည်။ ဧဟိပဿိကော၊ လာလတ္တံ့ ရှုလတ္တံ့ဟု ပြုတိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊၏။ ဝမ္မော၊ သည်။ ဩပနေယျိကော၊ (ဗိပိစိတ်တည်း၌) ဆောင်ယူထားထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊၏။ ဝမ္မော၊ ကို။ ဝိညူဟိ၊ (အရိယာ) ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ခံစားအပ်ပါပေ၏ဟူ၍ငုံး။ ဣတိ ၊ ဤသို့ မဲ့၊ ကို။ သုတေယျုံ၊ နာကြားရကုန်မူကား။ သုတ္မာ စ ပန၊ ကြားနာပြီး၍လည်း။ မဲ့၊ ကို။ အာဇာနေယျုံ၊ သိကြကုန်မူကား။အာဇာနိတ္မာ စ ပန၊ သိရှိကြ၍လည်း။ တထတ္တာယ၊ကိုသိရှိသည့်

၁။ ပသန္နကာရန်ဆိုသည်ကား ကာတမ္ဘသက္ကာရံဟူသော သာသနာတည်း သီဟိုဠ်ကျွန်းတော်ဘုရား ကာလတု ဗန္ဓနာသယေဟုသော အဘိဝန်တိုကိုလောက်၍ သက္ကာရယော ကာရဟူ၍သာရှိ၍ သက္ကာရမဟော ဆာ ကာရဟု မရှိသောကြောင့် ဤသဒ္ဒတို့ ပသန္နာကာရဟု ရှိသော်လည်း ပသန္ဒ ကာလုပါဠ်ကို အထည်ပြု၍ အနက်ယောဇနာသည်။ ပသန္ဒေယိ ကာတမ္ဘကိုယိုယ် ထံ သမ္ဘပတော ဒသောတိ စီရာဒယော ပဒေ ပဒေ ဗန္ဓနာ ဗဟေယျန္တိ ဟူသော ဤဋီကာ လည်း ကာတမ္ဘောတိ ကာရော၊ ပဒုမ်းဖ်လေးပါးကောက်။ ပသန္ဒာနံ ကာရော ပသန္ဒကာရော၊ တံ ပသန္ဒကာရံ။ ကြည်ညိုသူတို့လျှပ်ဒါန်းပြုလုပ်အပ်သော ပဒုမ်းလေးပါးကိုပင် ကောက်ခေလိုသောကြောင့် ပသန္ဒကာရံပင်ရှိစေ ဝှင်ပြင်ပသန္ဒာစေ မေ ပသန္ဒကာရံ ကရေယျုံ၌ မေကို ပသန္ဒကာရံနှင့် သာမိသံလည်း မစပ်နိုင်၊ မေ ငါအား။ ကရေယျုံ၊ ပြုကုန်မူကားဟု ပေးရမည်ပေနှင့်ကရေယျုံကိုသာ ပဗ္ဗဒါန် သမ္ဗဒါန်ကြီယာအပြစ်ကြောင့်စပ်ရမ်းစပ်ဆင်ခြင်သော်လည်းမျှောကရတတ်ကြ၏ ကရောတိ၏ အယူဝါဒသမ္ဗန္ဓနိဿညာသုတ် ဝေဒဂ္ဂါဝိဘဂ္ဂါဝိဒီသုတ်ဟူ၍ မရှိရကား မေ ပပါ၌ခြင်းသာကောင်းအုံ့ထင်၏။ သိလကွန် ယောသီဟနာသေတ်ခ်ီလည်း ဧနာ စ ခေါ ပသန္ဒကာရံ ကရောန္တီ ဃ ပသန္ဒာကာရော ကရောန္တီတုသာရှိ၏ သို့ယုတ် မေကိုနိုပါတလျှောသော်လည်ရကြ၏။ ဤနီဿယဟု၏ကား ကရေယျုံကို ဒေယျုံဟုဆိုသောကြောင့်ထင်း , ကရောတိ ၏ ဝေယ်ပင်ဖြစ်၍ ပေခြင်းအမည်ပြုဟု ဒါနဿ ဘဏ္ဍာဂဂါ ပေနိုင်သောကြောင့်ထင်း မေ ငါအား။ ကရေယျုံ၊ပေလှူခြင်းအမည်ကုန်မူကားဟု သင့်အောင်ယောဇနာလိုက်သည်။ သံ၊ ၂/ ၂၁၁-စ ဝိုဏ်အဋ္ဌ၏ကိုလည်းရှု။

အတိုင်းပြစ်ရန်အလို့ငှါ။ ပဋိပဒေယျုံ၊ ကျင့်ကုန်မူကား။အဟောဝတာတိ၊ ကောင်းလေစွဟူ၍ဋေး။ ဆဲ စိတ္တော၊ ဤသို့သောစိတ်ရှိသည်ပြစ်၍။ ပရေသံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ တရားတော်၏တရားကောင်း (တရားမှန်)၏ အပြစ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ပရေသံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊၏။ကာရဏံ၊ သနားခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အနုဒ္ဒယံ၊ ကြင်နာခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အနုကမ္ပံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို[1]။ ဥပါဒါယ၊ အစွဲပြု၍။ ပရေသံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဝေဠုပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။မေ၊ငါအား။ဒေဿုယော၊ ပေးလှူသည်သာ ပြစ်စေကုန်သတည်း။ မာနာဝံသု၊ မပေးလှူသည် မပြစ်ပါစေကုန်လင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဟသုကာမော၊ မှုသားစွာသာလျှင်။ ဒေဿု၊ ပေးလှူစေကုန်သတည်း။ထောက်၊ အနည်းငယ်။ မာဒေဿု၊ မပေးလှူပါစေကုန်လင့်။ မေ၊ အား။ ပဏီတညော၊ မွန်မြတ်သောပစ္စည်းဝတ္ထုကိုသာ။ ဒေဿု၊ ပေးလှူပါစေကုန်သတည်း။ လူခံ၊ ယုတ်ညံ့သောပစ္စည်းဝတ္ထုကို။ မာဒေဿု၊ မပေးလှူပါစေကုန်လင့်။ မေ၊ အား။ သီတညော၊ လျှင်လျှင်ပြန်ပြန်သာ။ ဒေဿု၊ ကုန်သတည်း။ ဒန္ဓံ၊ ပြေးနှေးထေးကန်စွာ။ မာဒေဿု၊ ကုန်လင့်။ မေ၊ အား။ သက္ကစ္စညော၊ ရိုသေသမှုပြု၍သာလျှင်။ ဒေဿု၊ ကုန်သတည်း။ အဿဒ္ဓေ၊ မရိုမသေ။ မာဒေဿု၊ တိ၊ မပေးလှူစေကုန်လင့်ဟူ၍။ ဆဲ စိတ္တော၊ ဤသို့သောစိတ်ရှိသည်ပြစ်၍။ ကုလာနိ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆဲ စိတ္တဿ၊ သော။ ကုလာနိ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမတော၊ သော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ စေ နဒေန္တိ၊ အကယ်၍မပေးလှူကုန်အုံ့။ ဝေန၊ ထိုမပေးလှူခြင်းသည်။ ဘိက္ခု၊ ကို။ သန္ဒိယတိ၊ နှိပ်စက်အပ်၏[2]။ သော၊

---

[1] ၄-၌ကား အနုဒယန္တိ ရက္ခတဿာဝံ အနုကမ္ပန္တိ မုဒုစိတ္တတ်ဟု ဝှင့်၏။

[2] သန္ဒိယတိတိ အဒ္ဓိယတိ ပီဠိယတိ ဟူသော ၄-နှင့်အညီပေးသည်၊ ဤဋီကာတွင် အဒ္ဓိယတိကို ဘုဝါဒိ ဂဏိက အရွတ်တော် မာဓနဓာတ်မှသာ ယောဇနာပြင်သက်သော ယ-ပစ္စည်း တေ-ဝိဘက်ပြင့် ပြီး၏။ ထို့ကြောင့် ပီဠိယတိ ဟု ကမ္မဝါစ်ပြင့် ထပ်မံရှင်းသည်။ ဘိက္ခုဿာဝံ အဒ္ဓိယမာနောဘိက္ခဲ့သို့ အရှင်သည် နာမတော်လည်းယုတ် ဤပူဇော်ခြင်း သက်သော ဤယပစ္စည်းလည်း ယုတ်ဟူလို့။ သန္ဒိယတိတိ သဗ္ဗသော ဒီယတိ၊ အဝဿ်ယတိတိ အတ္ထော ဟူသော ဋီကာတွင် သန္ဒိယတိသည် သံပူဇော-ဓါတော် အတတ္ထနတ္ထ ယ-ပစ္စည်း ကံယော တေ-ဝိဘတ်ကို တိပြန်၍ ပြီးသော ပုဒ်တည်း။ ဒါ ဒါနသောနေသုဠေဆေဝရက္ခာပလာယနေ ဟူသော ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟ် ဆေနတ္ထလည်း ဤဋီကာနှင့်အတူပင် ထို့ကြောင့် သန္ဒိယတိ၊ အကြောင်းမဲ့ ဖြတ်တောက်အပ်၏ဟု ဋီ အလိုသက္ခတ္ထလည်းပေး ၄-အလိုပေးခဲ့သည်ကား အာဝတ္ထတည်း။

ထိုရဟန်းသည်၊ တကောနိဒါန်၊ ထိုနိပ်စက်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဒုက္ခ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းကို။ ဒေါမနဿ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒယတိ၊ ခံစားရမ်း။

ထောက်၊ အနည်းငယ်။ ဒေဠှ၊ ကုန်မ်။ ဗဟုက်၊ များစွာ။ နော ဒေဠှ၊ မပေးလှူကုန်။ပ။ လူမ်း ကို။ ဒေဠှ၊ ကုန်မ်။ ပဏီတ်၊ ကို။ နော ဒေဠှ၊ မပေးလှူကုန်။ ဒန္ဓ၊ ပြေးနှေးလေးကန်စွာ။ ဒေဠှ၊ ကုန်မ်။ သိဃ်၊ လျင်လျင်မြန်မြန်။ နော ဒေဠှ၊ ကုန်။ (ထူးရာကိုသာ ပေးအုံ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒူပေါ။ ဤသို့သောဝေဒနာရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကုလူပကော၊ အမျိုးအိမ်သို့ ကပ်ရောက်သောသူသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ခြင်းငုါ။ နု အရဟတိ၊ မထိုက်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော စ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား။ ဒေဠှယော မေ။ပ။ မာ အသက္ကစ္ဆီ၊ မာအသက္ကစ္ဆံဟူသော။ တံ၊ ထိုတောင့်တမှုမျိုးကို။ ဣဒ္ဓ၊ ဤရဟန်းဘောင်၌။ ပရကုလေသု၊ တပါးသောအမျိုးတို့၌။ ကုတောလဗ္ဘာတိ၊ အဘယ်မှာရနိုင်ပါအုံနည်း ဟူ၍။ (အာကာရဏ္ဍတိ တလုံးကြေ)ဝေ စိတ္တော၊ ၍။ ကုလာနိ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ စိတ္တဿ၊ ဤသို့သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုလာနိ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမတော၊ သော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ စေ နု ဒေဠှ၊ အကယ်၍ မပေးလှူကုန်အုံ့။ တေန၊ ထိုမပေးခြင်းသည်။ ဘိက္ခု၊ ကို။ နု သန္ဓိယတိ၊ မနိပ်စက်အပ်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တကော နိဒါနံ၊ ထိုမပေးလှူခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ဒေါမနဿံ၊ ကို။ နု ပဋိသံဝေဒယတိ၊ မခံစားရ။ (ဆိုအပ်ပြီး ဝါကျနှင့် ပဋိသေဓ ပါ မပါမျှသာ ထူး၏။ ရှေ့ဝါကျမှီး၍ ပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒူပေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကုလူပကော၊ အမျိုးအိမ်သို့ ကပ်ရောက်သူသည်။ ဟောတု၊ ငုါ။ အရဟတိ၊ ထိုက်မ်။ [1]။

(ကဿပေါ၊ သည်။ ကဿပဿ၊ အားဟုပေးသည်သာ ထူးသည်။ ရှေ့ဝါကျနည်းမှီးပေးလေ။ ကဿပေန ဝါ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ စသော အဆုံး ဝါကျကိုလည်း စာပိုဒ် ၁၄၄-အဆုံးဝါကျအတိုင်း ပေးလေ)။

စတုတ္ထံ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဒေဠှယော မေ မာနာဝံသုစသော ယုတ်ညံ့သော စိတ်ထားဖြင့် ဒကာ-ဒကာမအိမ်သို့ကပ်ရောက်သော ရဟန်းသည် ကုလူပကမည်မ်။ ဒေဠှယော မေ မာနာဝံသုစသော ယုတ်ညံ့သောစိတ်ထားမရှိပဲ တံ ကုတောဗ္ဘ လဗ္ဘာ ပရကုလေသုဟု ကောင်းသောစိတ်ထားဖြင့် ဒကာဒကာမအိမ်သို့ ကပ်ရောက်သောရဟန်းသည် ကုထူပက မမည်ဟု ဘုရားဟောတော်မူလိုရင်းဖြစ်သောကြောင့်ထင်း ရှေ့အမေးဝါကျ၌လည်း ကထံ ရှေပါ ဘိက္ခု အရ-ဟတိ ကုလူပကော ဟောတုဟု နဒ္ဒယမေရှေ့ကို ရှေ့ ကထံ ရှေပါ ဘိက္ခု နု အရဟတိ ကုလူပကော ဟောတုဟု ပျတိရောဝေမေရှေ့ကိုနောက်ထားလျက်ရှိသောကြောင့်ထင်း အပြေ ၂-ဝါကျတွင် ပထမဝါကျ၏ နိဂုံးပ၌ ဝေ ရှေပါ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု နု အရဟတိ ကုလူပကော ဟောတုဟု ပဋိသေဓ နု ပါ၍ခြင်းသည် သင့်မည် မထင်။ ယော စ ခေါ ဘိက္ခဝေ စသော ဒုတိယအပြေဝါကျ၏ နိဂုံးပ၌ ဝေ ရှေပါ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု အရ-ဟတိ ကုလူပကော ဟောတုဟု ပဋိသေဓ နု မပါပဲရှိခြင်းအည်လည်း သင့်မည် မထင်။ ရှေ့ဝါကျရှိ နု အရဟတိ မ နု ကိုပြုလ်၍ နောက်ဝါကျသို့ ရှေ့ပြောင်းခြင်းသည်သာ သင့်လျော်အုံ့ ထင်သည်။ သို့မှသာ ယော စ ခေါ ဘိက္ခဝေ စသော ဒုတိယဝါကျလာ ပဋ္ဌိလ်မျိုးဟုသည် ကဿပေါ ဘိက္ခဝေ ဝါကျလာ ရှင်ဟောကဿပကဲ့သို့ ပဋ္ဌိလ်မျိုးတည်းဟု ယူတို့ရှိသောအဓိပ္ပါယ် ရမည်။

၅-ဇိန္တာသုတ်

ဘုရား။ (ဝေ၁ မေ သုတံ ရာဇဂဟေ ဝေဠုဝနေ။ ။အထ ခေါ။ပ။ အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံ-ကိုစာပိုဒ် ၄၁-မှီးရှိပေး။) ဘဂဝါ။ သည်။ ကဿပ၊ပ။ တုံ့၊ သည်။ ဒါနိ၊ ယာဝုအာခါ-ဌ။ ဇိန္တောဝ၊ အိုမင်းသည်။ အသိ၊ဖြစ်၏။ တေ၊ သင်၏။ သာဝကာနိ၊ဝိုက်ဆံ်လျှော်တောင်ပြင့်ပြီးကုန်သော။ (သာဝ-ကမယာနိ သာရတ္တ-၁၊ စသျက်နှာ-၃၆) နိမ္မသနာနိ၊ ပြီးပြီးသော ဝတ်ရုံ သုံးဆောင်မှုရှိကုန်သော။ (နိမ္မသနာနိတိ နိဋ္ဌိတဝသနကိစ္စာနိ၊ ရင်းသာရတ္ထ။) ပံသုကူလာနိ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းတို့သည်။ ဂရုဂဲာနိ၊ လေးလံလှုကုန်၏။ ကဿပ၊ ပ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ (တိဟာဒနက်မ့်။ တိကာရဟကာ-ရာ ဟိ နိပါတာ-မ-ဌ-၁ စသျက်နှာ ၅၆။) တုံ့၊ သည်။ ကဟပတာနိ၊ ဒကာတို့ လှူဒါန်းအပ်ကုန်သော။ စီဝရာနိ၀ေ၀၊ သင်္ကန်းတို့ကိုလည်း။ ဝေရေဟိ၊ (ဝတ်ရုံသုံးစွဲသောအားဖြင့်)ဆောင်ခဲလော။ (ပံသုကူသင်္ကန်းချည်-ဝတ်ရုံမနေပါနှင့်ဟူလို။) နိမန္တနာနိ စ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သောဆွမ်းတို့ကိုလည်း။ ဘုဉ္ဇာဟိ၊ စားခဲလော့။ (ပိဏ္ဍပါတ်ဆွမ်းချည်စားမနေနှင့် ဟူလို။) မမ စ၊ ငါ၁ဘုရား၏လည်း။ သန္ဓိကေ၊ အထံ၌။ ဝိဟရာဟိတိ၊ နေဦးလော့ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အ၀ေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (အာရညကင်ရုတင်ချည် ဆောက်တည်မနေနှင့် ဂါမန္တသေနာသနလည်း ချဉ်းကပ်နေဦးဟူလို။)

ဘန္တေ၊ ပြုတ်စွာဘုရား။ အယံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံး။ အာရညိကောစ၀၊ တောင်္ခနေလေ့ရှိသူလည်းဟုတ်၏။ အာရညိကတ္တာသ စ၊ တောင်္ခနေလေ့ရှိသူ၏အပြစ်၏လည်း။ (ဝတ္တဗ္ဗာသာ၀ပ်။) ဝတ္ထုဝါဒီ စ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူပါတည်း။ ပိဏ္ဍပါတိကောစ၀၊ ဆွမ်းခံလေ့ရှိသူလည်းဟုတ်၏။ ပိဏ္ဍပါတိ ကတ္တာသ စ၊ ဆွမ်းခံလေ့ရှိသူ၏အပြစ်၏လည်း။ ဝတ္ထုဝါဒီ စ၊တည်း။ပံသုကူလိကောစ၀၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကိုဆောင်လေ့ရှိသူလည်းဟုတ်၏။ ပံသုကူလိကတ္တာသ စ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဆောင်လေ့ရှိသူ၏အပြစ်၏လည်း။ ဝတ္ထုဝါဒီ စ၊ တည်း။ တေစီ၀ရိကောစ၀၊ တိစီ၀ရိက်ကိုသာဆောင်လေ့ရှိသူလည်းဟုတ်၏။တေစီ၀ရိကတ္တာသစ၊တိစီ၀ရိက်ကိုသာ ဆောင်လေ့ရှိသူ၏အပြစ်လည်း။ ဝတ္ထုဝါဒီ စ၊ တည်း။ အပ္ပိစ္ဆောစ၀၊ကင်းသောအလိုရမက်ရှိသူလည်းဟုတ်၏ ။ အပ္ပိစ္ဆတာယ စ၊ ကင်းသော အလိုရမက်ရှိသူ၏အပြစ်၏လည်း။ ဝတ္ထုဝါဒီ စ၊ တည်း။

သန္တုဋ္ဌောစ၀၊ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲသူလည်းဟုတ်၏။ သန္တုဋ္ဌိယာ စ၊ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်း။ ဝတ္ထုဝါဒီ၊ တည်း။ ပဝိဝိတ္တောစ၀၊ ကင်းဆိတ်သူလည်းဟုတ်၏။ (ကာယဝိ၀েကစိတ္တ-ဝိ၀েက ၂-ပါးစုံအားဖြင့်ကင်းကင်းရှင်းရှင်းနေသူပါဟူလို။)ပဝိ၀েကသ စ၊ကင်းဆိတ်ခြင်း၏လည်း။ ဝတ္ထုဝါဒီ စ၊တည်း။ အသံသဂ္ဂေါစ၀၊ လူတို့နှင့်ရောနှောသူလည်းမဟုတ်။ အသံသဂ္ဂသ စ၊ လူတို့နှင့် မရောနှောခြင်း၏လည်း။ ဝတ္ထုဝါဒီ၊ တည်း။ အာရဒ္ဓ၀ိ၀ိယောစ၀၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသူလည်းဟုတ်၏။ ဝိ၀ိယာရမ္ဘသ စ၊ ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်း၏လည်း။ ဝတ္ထုဝါဒီ၊ တည်း။ဤတို့ ဤသို့ လျှောက်ထားပါ။

၁။ အပ္ပိစ္ဆတန္တိ ဗုဒ္ဓဘိုရယိတဿ၊ ဣဒေ ဟိ ဗုဒ္ဓနုံ သာ၀ကေသသံ ဝိယ၊ အတ္ထော ပန နိရုတ္ထေသောဝ၊ အပ္ပ-သဒ္ဒေါ ဃဋ္ဌ အသာ၀ဏ္ဏောတိ သဏ္ဌာ၊ ဝိညာတုံ ဟေ့ါ ပ၀ေတေ သ ဗုဒ္ဓသာမိတိ အာဒီသုဝိယဟူသော သာရတ္ထ-၂ စသျက်နှာ ၂၆-နှင့်အညီ နိရုတ္ထေသသတ္ထ ပေါ်အောင်ပေးဘည်။ နည်းသောအလိုရမက်လည်း ရှိ၏ဟုပေးလျှင် သာ၀ကေ သ ကြစ်ဝေ၀ကြောင့် မထင်။ ထိုမှ ၁-စသျက်နှ- ၅၇-ရှိလည်း နည်းတူလေ၏။

ကဿပ၊ပ။ တ္ပံ၊သည်။ ကိ ပန အတ္ထဝေသံ၊အဘယ်အကျိုးထူးကို။ (အတ္ထဝေသေတိ ဝုစ္စတိ ဝေသေ အာနိသံသဝိသေသေ။ သာရတ္ထ ၂-စာမျက်နှာ-၃၃။) သမ္မာသမာနော၊ တ္တေမြင်သည်ဖြစ်၍။(ဒီဃ ရတ္တံ စသည်ပေးပြု။) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ရှင်။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဒေ့ အတ္ထဝေသေ၊ ၂-ပါးသောအကျိုးထူးတို့ကို။ သမ္မာ-သမာနော၊ တ္တေမြင်သည်ဖြစ်၍။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ အာရညိကောစေ၊ တောခွ၌ နေလေ့လည်းရှိ၏။ အာရညိကတ္တာသ စ၊ ၏လည်း။ ဝတ္ထုဝါဒီ၊၏။(အထက်ပါဝါကျ၌ အာရညိကော ဝတ္ထုဝါဒီ စသည်ကို သူဟု ဖယ်ဖယောနေပေးခဲ့သော်လည်း ဤ၌ နေလေ့လည်းရှိ၏ ဆိုလေ့ရှိ၏ စသည်ဖြင့် ကြိယာသ-ဟေသက်ရောက်အောင်ပေး။)

အတ္ထနော စ၊ မိမိ၏လည်း။ ဒိဋ္ဌမ္မေသုခဝိဟာရံ၊ မျက်စိဝါးထင်ထင် တ္တေမြင်အပ်သောအတ္ထ ဘောဂ ချမ်းသာစုံစားနေရခြင်းကို။ သမ္မာသမာနော၊ တ္တေမြင်ရသည်ဖြစ်၍။ ပဋ္ဌမဇ္ဈာနေ၊ပထမ်၌ နောက်ခဲ့ ဖြစ်သော လူအပေါင်းကိုလည်း။ အနုကမ္ပမာနော၊ သနားစောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍။ ပဋ္ဌမော၊ နောက်ခဲ့ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနတာ၊ လူအပေါင်းတို့သည်။ ယေ တေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနံ ဗုဒ္ဓသာဝကာ၊ ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုဘုရားစသည် တို့သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။အာရညိကာ စေ၊ တောခွနေလေ့ရှိသူတို့သည်ရင်း။ အာရညိကတ္တာ၊ ၏။ ဝတ္ထုဝါဒီနော စ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဆိုလေ့ရှိသူတို့သည်လည်း။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ ဝိရိယာ-ရမ္ဘဿ၊ ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်း၏။ ဝတ္ထုဝါဒီနော စ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူတို့သည် လည်း။ အဟေသုန္တိ၊ ကုန်ပြီ ဟူ၍။ ဖိဋ္ဌာနဂတိ၊ မြင်သဖြင့် အတုလိုက်ခြင်းသို့။ (ဖိဋ္ဌယာ အနုဂတိ ဖိဋ္ဌာနုဂတိ၊ တံ ဟုတ္ပြု-မ-ဋ္ဌ စာပိုဒ် ၃၄။)အပ္ပေဝ နာမ အာပဇ္ဇေယ္ယုံ၊ ရောက်ကုန်ကြား အံ့လည်းမသိ။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဘဝတ္ထာယ၊ (ဘဝါ ဘာဝါယ) ထိုဘုရားပစ္စေကစသည် တို့ကဲ့သို့ဖြစ်ရန်အလို့ငှါ။ ပဋိပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ကျင့်ကုန်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုသို့ကျင့်ခြင်းသည်။ ဘောသံ၊ ထိုသူ တို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ဝည်းစိပ်ချမ်းသာအလို့ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။"

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ ဒေ့၊ ကုန်သော။ ဣမေ အတ္ထ-ဝေသေ၊ ဤအကျိုးထူးတို့ကို။ သမ္မာသမာနော၊ တ္တေမြင်သည်ဖြစ်၍။ပ။ ဝိရိယာရမ္ဘဿ၊ ကြိုးစား အားထုတ်ခြင်း၏။ ဝတ္ထုဝါဒီ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဆိုလေ့ရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။

ကဿပ၊ပ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ကဿပ၊ပ။ တ္ပံ၊ သည်။ ဟဟုနေယိတာယ၊ လူအများ၏ စီးပွါးအကျိုးငှါ။ ဟဟုနေသုခါယ၊ လူအများ၏ ချမ်းသာအကျိုးငှါ။ လောကာနု-ကမ္ပာယ၊ လောကကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟိတာယ၊ စီးပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သူပေတည်း။ ကဿပ၊ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။တ္ပံ၊ သည်။(တိဟ အနက်မဲ့။) သာဓာနိ၊လျှော်တေပြင့်ပြီးကုန်သော။ နိမ္မသနာနိ၊ ပြီးပြီးသောဝတ်ရွတ်ခြင်းရှိကုန်သော။ ပံသုကူလာနိ၊ (ပြေမျှော်အလိမ်းလိမ်း ကပ်ကုန်သော) ပံသုကူ သင်္ကန်းတို့ကို။ ဓာရေထ၊(ဝတ်ရုံသောအားဖြင့်)အောင်လော့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရထ၊ လှည့်လည်လော့။ (ပိဏ္ဍပါတ်ရှာတင်ဆောင်လော့ဟူလို။) အရညေ စ၊ တောခွလည်း။ ဝိဟရထ၊ နေလော့။ (အရညာဂင် ဝှာတင်ဆောင်လောဟူလို)ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဟတ္ထိ ဂါမဏိပြောက်သောသုတတည်း။

ဖြေခြင်းသုတ်

၁၄၉။ (ရာဇဂဟေ ဝေဠုဝနေ။ အထ ခေါ။ပ။မဟာကဿပ်ကို စာပိုဒ် ၄၁-မှီးချီပေး။)ဘဂဝါ။ သည်။ ကဿပ။ပ။ ဘိက္ခု။ တို့ကို။ ညြဝ၊ ဆုံးမလော့။ ကဿပ၊ပ။ ဘိက္ခုနှင့်၊ တို့အား။ မြို့ ၊ တရားအားလျှော်သော။ ကထံ၊ ကောင်းကို။ ကရောဟိ၊ ပြောကြားခြင်းပြုလော့။ ကဿပ၊ပ။ အဟံ ဝါ၊ ငါ(ဘုရား)သော်၎င်း။ ဘိက္ခု။ တို့ကို။ ညြဝဒေယျ၊ ဆုံးမရာ၏။ တံ ဝါ၊ သင် (ကဿပ) သော်၎င်း။ (ညြဝဒေယျာသိ၊ ဆုံးမရာ၏။) အဟံ ဝါ၊ ငါ(ဘုရား)သော်၎င်း။ ဘိက္ခုနှင့်၊ တို့အား။ မြို့ ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ ကရေယျ၊ ပြောကြားခြင်းပြုရာ၏။ တံ ဝါ၊ သော်၎င်း။ (ကရေယျာ-သိတိ ပြောကြားခြင်းပြုရာ၏)ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ တေရဟိ၊ ယဒေဝါဠ်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓစာ၊ ခဲရင်းသဖြင့် ဆုံးမထိုက်သူ ရှိတည်း။ ဒေါဝေသကရုဏေယျာ၊ ခဲရင်းသဖြင့် ဆုံးမထိုက်သူ၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော်။ ဝမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသူတို့တည်း။ ဟကွမာ၊ သည်းခံခြင်းမရှိသူတို့တည်း။ ဩနုသာသနီ ၊ အဆုံးအမကို။ အပ္ပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိနော၊ ရှိသေလေးစားသောအားဖြင့် ခံယူလေ့ရှိသူ ရှိ မယုတ်ကုန် ?။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယံ၊ ဘည်။ ဟုစ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အာနန္ဒာ၊ ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရီ ၊ အတူနေတပည့်ဖြစ်သော။ ဘဒ္ဒဇိ နာမ ဘိက္ခု၊ ဘဒ္ဒဇိမည်သောရဟန်းကိုင်း။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရီ ၊ သော။ အဘိဒိကဠ နာမ ဘိက္ခု၊ အဘိဒိကမည်သောရဟန်းကိုင်း။ ဧတေမည်း၊ ဆရာ၊ တပည့်။ ? သုဝေနေ၊ ကြာနာအယ်ပြီးသောပရိယာယ်ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဟေ၊ ရာလော့။ ဧကာ၊ အသယ်သူသည်။ ဗဟုတရံ၊ များစွာ(ဌ-ဌ် ဗဟုတရံကို ဗဟု ဟု ဖွင့်၏)။ သာသိယတိ၊ ပြောဟောနိုင်မည်နည်း။ ကေ၊ သည်။ သုန္ဒရတရံ၊ ရှိပြီန် ကောင်းမြတ်သည်ကို။ သာသိယတိ၊ ဟောပြောနိုင်မည်နည်း။ (ဌ-ဌ် သုန္ဒရတရံကို သယိတံ မရှိရ သုန္ဒရဟု ဟု ဖွင့်၏။) ဧကေ၊ သည်။ စိရတရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ သာသိယတိတိ၊ ပြောဟောနိုင်မည်နည်းဟူ၍။ (စိရတရံကို စိရံတု ဖွင့်၏။)အစွာဘဒ္ဒေ၊ အလွန်အကျွံ ပြောကိုးနေသည်တို့ကို။ အစ္ဆသိ၊ မြင်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၎။ သဂဝါ၊ သည်။ အညတရံ၊ တပါး၊သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဟေ၊ လာခဲ့လော့။ တုံ၊ သည်။ မမ၊ ငါ၏ဘုရား၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ အာနန္ဒာ၊ ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရီ ၊ သော။ ဘဒ္ဒဇိ ဘိက္ခု၊ ကိုင်း။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရီ ၊ သော။ အဘိဒိကဠ ဘိက္ခု၊ ကိုင်း။ ဘဒ္ဒဇိ၊ ပြတ်စွာသူရှားသည်။ အာယသ္မန္တေ၊ အရှင်တို့ကို။ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏ ဟူ၍။ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်ရှေ့လော့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေတော်မူပြီ [1]။

၁။ ဘရာဝတ်အယှဉ် သမ္ဘေါနဘညာသုတ် ဝိဓိသုတ်တို့မရှိဝသော်လည်း ဤကရဝတ်သည် အာရောစနတ္တ အတွင်းဝုတ်သောကြောင့် သမ္ဘာဝိနသညာ ဝိဓိခြစ်နိုင်ရကား ဘိက္ခုနှင့်ကို တို့အားဟု သမ္ဗန်နိုင်သည်။

၂။ ဗုဒ္ဓစာတိ ဗုဒ္ဓေန ဝတ္ထုဗွာ၊ ဒေါဝေသကရုဏေယျာတိ ဗုဒ္ဓစာဘာဝကရုဏေယျာ-ဌ။

၃။ အပ္ပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိနော ပုစ်အဆုံးအမြတ်ကို မ-ခံစာပိုဒ် ဘဝ-ဌ။ သဒ္ဓေယျအားဖြင့် လက္ခဏာအားဖြင့်ခံယူလေ့ ရှိကုန်ကုန်ယုတ်ကုန်ယုတ်ပေး။ အပ္ပဋိပုဗ္ဗဂ္ဂဟေါ၊ ကပါ၊ ပေါ်ကနော နာမ ဝေတာဟု ရှေးဦးဂ်ားဖြင့်ဖမ်းခြင်းသော ဤအဓိ ဝေတာဟု ခေါ်ကုန်ကား။

၄။ အညတရံ-ပုဒ်ရှေ့ပါပြီးမလွယ်၌ ဟောဒ္ဓတ္ထာန် ၁-ဝတ္ထု ၅-ဝုတ် နိဿယ-ဌ။

၅။ အာမန္တေယာမိ ၏ သိကွေ၏ ပဋိဝေဒယာမိ ၏ ၏ သိကွေ၏ ဥ်ကဲ့သို့ အာမန္တေသိကား ဥာပနတ္ထ ၄၀ ဝစနေန သာရိပုတ္တံ အာမန္တေယိ ဥ်ကဲ့သို့ အာမန္တေယိ အာမန္တေတိတို့ကား ပဏ္ဍောသနတ္ထ။

ဧဝံ ဘဒ္ဒန္တာ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်ဘုရားဟူ၍။ပ။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဟ၊ ဟောကြား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ပုဏ္ဏားတို့။ ဘာဝနဿ၊ ဘာဝနာ၏။ ခေါ၊ တော်မူ၏ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဝေမာတုသောတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီဘုရင်ဟူ၍။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သုတေန၊ ကြားနာအပ်ပြီးသောပရိယတ်ဖြင့်။ ဟေဘိက္ခု။ပ။ ကော စိရဘာဝံ ဘာသိဿတိတိ၊ ဘာသိယတိဟူ၍။ အစ္စာဝဒဟ၊ အလွန်အကျဉ်းပြောဆိုကြ၏ဟူသည်။ သစ္စံကိရတိ၊ မှန်သလောဟူသော(ဗုဒ္ဓတိတလုံးကြေ)။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧဝံ ဘန္တေ၊ မှန်ပါ သည်အရှင်ဘုရား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊တို့သည်။ မေ၊ ငါ့ဘုရား၏။ ဧတ တုမှေ ဘိက္ခဝေ။ပ။ စိရတရံ ဘာသိဿတိတိ၊ ဘာသိယတိဟူ၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ကိံ နု ခေါ အာစာနာထ၊ နှားလည်ကြကုန်၏လော။ ဘန္တေ၊ ထား။ တေ၊ ဤ(ဧတ တုမှေ။ပ။ ဘာသိဿတိ ဟူသော)စကားကို။ နော၊ နှားမလည်ပါကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုဝမှ၊ တို့သည်။ မေ၊ ငါ့ဘုရား၏။ ဧဝံ၊ ဤ။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ နော ဧဝ အာစာနာထ၊ အကယ်၍နှားမလည်ကုန်အုံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မသိနှားမလည်ကုန်ပါလျက်။ ကိဿ ရဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မောဃပုရိသာ၊ မက်မိုလ်မယိုး အချည်းနှီးဖြစ်ကုန်သော။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဇာနန္တာ၊ သိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကိံ၊ ကို။ ဟဿန္တာ၊ ကျေနပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤ။ သုဘာဘာတေ၊ ကောင်းစွာ ဟာကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာ၌။ ပမ္မဒိတာ၊ ဝင်ရောက်သောရဟန်းတို့သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သုတေန၊ ဖြင့်။ ဟေဘိက္ခု။ပ။ ဘာသိဿတိတိ၊ ဘာသိယတိဟူ၍။ အစ္စာဝဒဟ၊ ကုန်ဘိသနည်း။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤမိန့်တော်မူ၏။ (ဗုဒ္ဓတိ တလုံးကြေ။)

အထ ခေါ၊ ၌။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတော်အစုံတို့၌။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ နိပတိတ္မာ၊ ပျပ်ဝပ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ထား။ အစ္စယော၊ အပြစ် သည်။ နော၊ တပည့်တော်တို့ကို။ ယထာဟာလေ၊ မိုက်ကုန်သည့်အလျောက်။ ယထာမူဠှေ၊ တွေဝေကုန်သည့်အလျောက်။ ယထာအကုသလေ၊ မလိမ္မာသည့်အလျောက်။ အစ္စဂမာ၊ လွန်၍ ဖြစ်ပါပြီ(လွှမ်းမိုးပါပြီဟူလို)။ယေ မယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်။ပ။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သုတေန၊ ဖြင့်။ ဟေ ဘိက္ခု။ပ။ စိရတရံ ဘာသိဿတိတိ၊ ဘာသိယတိဟူ၍။ အစ္စာဝဒိမှ၊ အလွန် အကျဉ်ပြောဆိုမိပါကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ထား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေသံ နော၊ ထိုတပည့်တော်တို့၏။ အစ္စယံ၊ ကို။ အာယတိ ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရာယ၊ စောင့်ရှောက်ရန်အလို့ငှါ။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ခံယူတော်မူပါလော"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဂ္ဃ၊ စင်စစ်။ တုမှေ၊ တို့ကို။ အစ္စယော၊ သည်။ပ။ အစ္စဂမာ၊ ပြီ။ ယေ တုမှေ၊ အကြင်သင်တို့သည်။ ဧवं၊ ဤ။ သို့။ပ။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သုတေန၊ ကြားနာအပ်ပြီး သောပရိယတ်ဖြင့်။ ဟေ ဘိက္ခု။ပ။ စိရတရံ ဘာသိဿတိတိ၊ ဘာသိယတိဟူ၍။ အစ္စာဝဒိတ္ထ၊ အလွန်အကျဉ်ပြောဆိုကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေ ဘာ ဧ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ ၌။ ယထာမှေ၊ ထရားအား လျှော်စွာ။ ပဋိကရောထ၊ ကုစားကုန်၏ (ပြုပြင်ကြကုန်၏ဟူ၍သော်လည်းပေး)။ မယံ၊ တို့သည်။ ဝေ။ သင်တို့၏။ တံ၊ ထိုအပြစ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏာမ၊ ခံယူပါကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အစ္စယံ၊ ကို။ အစ္စယတော၊ အားဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ ပြင်၍။ ယထာမှေ၊ စွာ။ ပဋိကရောတိ၊ ၏။ အာယတိ ၏၊

နောင်အခါ၌လည်း။ သံဝရ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော၊ ကုစားစောင့်စည်းခြင်းသည်။ အရိယဿ၊ မြတ်စွာဘုရားဏ်။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမဖြစ်သောသာသနာတော်၌။ ဝုဒ္ဓိ ၊ ကြီးပွါးခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဆဋ္ဌ၊ ရြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဒုတိယပြာဝါဒသုတ်

၁၅၁။ (ရာဇဂဟေ ဝိဟရတိ ဝေဠုဝနေ။ ။အထ ခေါ၊ မဟာကဿပ်အသိ စာပိုဒ် ၄၁ မိန်းပေး။ ကရေယ္ယ ထုံ ဝါတိတိုင်အောင် စာပိုဒ် ၁၄၉-အတိုင်းပေး။ ဒုတ္ထစာ ခေါ ဘန္တေ။ပ။ အနုသာသနီ ကို ၁၄၉-၌ ပေးခဲ့ပြီ။)

ဘန္တေ၊ ရား။ ကဿပ၊ ထရုံတယောက်သော။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏(သန္တာန်၌)။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌ (ကုသိုလ်ဖြစ်ပေါ် ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဟူလို)။ သဒ္ဓါ။ သဒ္ဓါမျှသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဟိရီ၊ ဟိရိမျှသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဩတ္တပ္ပံ၊ ဩတ္တပ္ပမျှသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌ ။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယမျှသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ပညာ၊ ပညာမျှသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဿ၊ တိုသူ၏။ ယာ ရတ္တိ ဝါ၊ အကြင်ညဉ့်သည်သော်၎င်း။ ယော ဒိဝသော ဝါ၊ အကြင်နေ့သည်သော်၎င်း။ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လာ၏။ (တံ ရတ္တိန္တိ ဝါ၊ ထိုနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။) ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ (ကုသိုလ်ဖြစ်ပေါ် ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ဟူလို။) ဟာနိယေव၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကိုသာလျှင်။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဝုဒ္ဓိ ၊ တိုးတက်ကြီးပွါးမှုကို။ နု၊ အလိုမရှိအပ်။ (အံ-၄ ၃၊ စာပိုဒ် ၄၅-၌လည်း အလားတူပါရှိ၏။)

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘေယျုဟာပိ၊ ပြစ်သင့်ပြစ်ရာ ဥပမာကို လျှောက်ပါအုံ့။ ကာဠပက္ခေ၊ လဆုတ် အတွင်း။ ဓနုဿ၊လေ။ ယာ ရတ္တိ ဝါ၊ သည်သော်၎င်း။ ယော ဒိဝသော ဝါ၊ သော်၎င်း။ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လာ၏။ (တတ္ထ ရတ္တိန္တိ၀ေ၊ ထိုနေ့ညဉ့်၌။ ဘော၊ ထိုလသည်။) ဝဏ္ဏေန၊အဆင်းအားဖြင့်။ ဟာယတေ၀၊ ဆုတ်ယုတ်သည်သာ။ မဏ္ဍလေန၊ အဝန်းအားဖြင့်။ ဟာယတိ၊ သည်သာ။ (ရှေမှ ဝေလိုက်) အာသာဟ၊ အရောင်အားဖြင့်။ ဟာယတိ၊ သည်သာ။ အာရောဟပရိဏာဟေန၊ လိုးရပ် သဏ္ဌာန်အားဖြင့်။ ဟာယတိ၊ သည်သာ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေယော ခေါ၊ ဤအတူသာ။ပ။ ဝုဒ္ဓိ၊ကို။ နနု၊ အလိုရှိအပ်။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဿဒ္ဓါ ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ သဒ္ဓါတရားမဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ တေ၊ ဤ ဝေါးသည်။ ပရိဟာနံ၊ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း(ဧကာ၊)တည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟိရိကော ပုရိသ-ပုဂ္ဂလောတိ၊အရှက်မဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။တေ၊ သည်။ ပရိဟာနံ၊တည်း။ဘန္တေ၊ ရား။ အနောတ္တပ္ပီ ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ အကြောက်အလန့်မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ တေ၊ သည်။ ပရိဟာနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကုသီတော ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ ပျင်းရိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ တေ၊ သည်။ ပရိဟာနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဒုပ္ပညော ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ ပညာမဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ တေ၊ သည်။ ပရိဟာနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကောဓနော ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ ဒေါသကုန်ထက်လေ ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ တေ၊ သည်။ ပရိဟာနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဥပနာဟီ ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ ရန်ငြိုးမဲ့ထားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ တေ၊ သည်။ ပရိဟာနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ နု သန္တိ သံဂ္ဂဟဝတ္ထုဒိဋ္ဌောတိ၊ ဆိုထိုးမသူရယန်းတို့ မရှိကုန်ဟူသော။ တေ၊ သည်။ ပရိဟာနံ၊ တည်း။

ဘန္တေ၊ ရှား။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏ (သန္ဓာန်၌)။ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌။ (ကုသိုလ်ပြစ်ပေါ်ရေး ကုသိုလ်ရရှိရေးနှင့် ပတ်သက်၍ဟူလို။) သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါမျှသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ပ။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဝုဋ္ဌိယော၀ ၊ တိုးတက်ကြီးပွါးမှုကိုသာ။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ပရိဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်မှုကို။ နော၊ အလိုမရှိအပ်။

ဘန္တေ၊ ရှား။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဧကဿပကွေ၊ လသန်းအဘို့၌။ ဧန္ဒဿ၊ လ၏။ပ။ ဝဏ္ဏေန၊ အားဖြင့်။ ဝဍ္ဎတေ၀ ၊ တိုးပွါးသည်သာ။ပ။ ပရိဟာနိ၊ ကို။ နော၊ အလိုမရှိအပ်။

ဘန္တေ၊ ရှား။ သဒ္ဓါ ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ တေ၊ ဤစကား သည်။ အပရိဟာနံ၊ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်းဖြစ်သောစကား၏တည်း။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဟိရိမာ ပုရိသ-ပုဂ္ဂလောတိ၊ အရှက်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။တေ၊ သည်။အပရိဟာနံ၊တည်း။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဩတ္တပ္ပီ ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ အကြောက်အလန့်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အ၊ရိဟာနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရှား။ အာရဒ္ဓ၀ီရိယော ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသော လုံ့လရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် ဟူသော။ တေ၊သည်။ အပရိဟာနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ရှား။ ပညာ၀ါ ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အပရိဟာနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ရှား။ အဏ္ဍောဓနော ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ အမျက်ထွက်လေ့မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အပရိဟာနံ၊ တည်း။ အနုပနာဟီ ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ ရန်ငြိုးပွဲလေ့မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အပရိဟာနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရှား။ သန္ဓိဘိက္ခု ကြေ၀ဒကာတိ၊ ဆိုဆုံးမသော ရဟန်းတို့ရှိကုန်၏ဟူသော။ တေ၊သည်။အပရိဟာနံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ကဿပ၊ပ။ သဗ္ဗေ သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ (ကြွင်းမထား ကြွင်းသမျှ ရှေးနည်းအတိုင်း ပေး အဆုံး ဣတိ ကို ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏ဟု ပေးသည်သာထူး၏။)

သဏ္ဌာန်၊ ရှုစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ဘယိတဝဂ္ဂါ၀ါဒသုတ်

၁၅၁။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ကဿပကနိဋ္ဌ၀ါပေ၊ ရှင်ကဿပ၏တပည့်အား အစာကျွေးရာတော်၌။ (အထ ခေါ်။ပ။ မဟာကဿပ၊ ကို စာပိုဒ် ၄၁-မှီး၍ပေး။ ဘဂ၀ါ ဘေဒ၀ေါစ မှ, အနုသာသာမိ ဆို အထိ စာပိုဒ် ၁၄၉-အတိုင်းပေး။ တတော ဟိ ပန ကဿပ မှ ဝိရိယာရမ္ဘဿ စ ဝဏ္ဏ၀ါဒီနော အထိ စာပိုဒ် ၁၄၈-အဟ် ခေါ် ဘန္တေ စသော ၀ါကျ ကောရစ် ဗဟုဝုစ်ကတ္တာ၊မျှသာ ကွဲ၏။ တတော ဟိ ကိုကား ထိုကြောင့်သာလျှင် ဟုပေး။)

ဝတြ၊ ထိုထေရ်တို့တွင်။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ အာရညိကော စေ၀ ၊ တောခိုနေလေ့ရှိသည် လည်း။ အာရညိကတ္တဿ၊ တောခိုနေလေ့ရှိသူ၏အဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏ၀ါဒီ စ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြောတို့ လေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (ပိဏ္ဍပါတိကော စေ၀မှ ဝိရိယာရမ္ဘဿ စ ဝဏ္ဏ၀ါဒီ အထိ စာပိုဒ် ၁၄၈-အတိုင်းပေး။)

တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ထေရော၊ ထေရ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဟေ၊ ကြွလာတော်မူပါ။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ကော နာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဒ္ဒကော ၀တ၊ ကောင်းသောပုဂ္ဂိုလ်ပါတကား။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။

သံဏွာကာမော ဝေး၊ သိဏွာကို လိုလားသူပါဟကား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဟေ၊ ကြွလာပါလော့။ ဂုတ်၊ ဤသည်ကား။ အာသန်၊ နေထုတည်း။ နိသိဒါပိ၊ ထိုင်ပါလော့ဟူ၍။ အာသနေန၊ နေရာဖြင့်။ နိမန္တေန္တိ၊ ပင့်ဖိတ်ကုန်၏။

ကဿပ၊ ပ။ တကြား၊ ထိုသို့ပင့်ဖိတ်သည်ရှိသော်။ (တကြာတိ တသ္မိံ ဝေ သက္ကာရေ ကသိရမာနေ ဟူသော ၄ အလို ထိုသို့ရှိသော သူ့ပြုအပ်သည်ရှိသော်ဟုပေး။) နဝါန်၊ ငယ်ရွယ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနုန်၊ တို့၏။ ယော သော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အာရညိကောစေ၊ တောခွဲ နေလေ့ရှိသည်လည်း။ အာရညိကတ္တာ၊ တောခွဲ နေလေ့ရှိသူ၏ အဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ စ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဆိုလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ပ။ ဝိရိယာရမ္ဘော၊ ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်း၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ ကိရ၊ သတတ်။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ထေရော၊ ဟုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဟေ ဘိက္ခု။ ပ။ နိသီဒါဟိ တံ၊ နိသီဒါဟိ ဟူ၍။ အာသနေန၊ နေရာဖြင့်။ နိမန္တေန္တိ ကိရာတိ၊ ပင့်ဖိတ်ကုန်သတတ် ဟူ၍။ ဧတံ၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေ၊ ထို (ငယ်ရွယ်သော) ရဟန်းတို့သည်။ တတ္ထ ဘာယေ၊ ထိုရဟန်းအတွက်ဖြစ်ရန်အလို့ငှါ။ (တတ္ထ ဘာယာတိ တတ္ထ ဘာဝါယ၊ အာရညိကာဒိဘာဝါယာတိ အတ္ထော၊ ၄။) ပရိပန္ထေ။ ကျင့်ဘုန်း၏။ တံ၊ ထို ကျင့်ခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထို (ငယ်ရွယ်သော) ရဟန်းတို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ကုန်း။ ဟိတာယ၊ ၄ါ။ သုခါယ၊ ၄ါ။ ဟောတိ၊ ၏။

ကဿပ၊ ပ။ တေရုဟိ ပန၊ ယာရုအခါ၌ကား။ ထေရော၊ (သာသနာ၌) ခိုင်မြဲကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ နဝ စေဝ အာရညိကာ၊ တောခွဲ နေလေ့ရှိသူတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ အာရညိကတ္တာ၊ တောခွဲ နေလေ့ရှိသူ၏အဖြစ်၏။ နဝ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြောဆိုလေ့ရှိသူတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ နဝ စေဝ ပိဏ္ဍပါတိကာ၊ ဆွမ်းခံလေ့ရှိသူတို့လည်းမဟုတ်ကုန်။ ပိဏ္ဍပါတိကတ္တာ၊ ဆွမ်းခံလေ့ရှိသူ၏ အဖြစ်၏။ နဝ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ကုန်။ နဝ စေဝ ပံသုကူလိကာ၊ ပံသုကူသင်္ဃာဋိကို ဆောင်လေ့ရှိသူတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ ပံသုကူလိကတ္တာ၊ ပံသုကူသင်္ဃာဋိကို ဆောင်လေ့ရှိသူ၏အဖြစ်၏။ နဝ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ကုန်။ နဝ စေဝ တေစီဝရိကာ၊ သင်္ဃာဋိသုံးထည်ကိုသာ ဆောင်လေ့ရှိသူတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ တေစီဝရိကတ္တာ၊ သင်္ဃာဋိသုံးထည်ကိုသာ ဆောင်လေ့ရှိသူ၏အဖြစ်၏။ နဝ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ကုန်။ နဝ စေဝ အပ္ပိစ္ဆာ၊ ကင်းသောအလိုအာသာရှိသူတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ အပ္ပိစ္ဆတာယ၊ ကင်းသော အလိုအာသာရှိသူ၏ အဖြစ်၏။ နဝ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ကုန်။ နဝ စေဝ သန္တုဋ္ဌာ၊ တင့်တိမ်ရောင့်ရဲသူတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ သန္တုဋ္ဌိယာ၊ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲခြင်း၏။ နဝ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ကုန်။ နဝ စေဝ ပဝိဝိတ္တာ၊ ကင်းဆိတ်သူတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ ပဝိဝေကယ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်း၏။ နဝ ဝဏ္ဏ-ဝါဒိနော၊ ကုန်။ နဝ စေဝ အသံသဋ္ဌာ၊ လူတို့နှင့် မရောနှောသူတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ အသံသဂ္ဂယာ၊ လူတို့နှင့်မရောနှောခြင်း၏။ နဝ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ကုန်။ နဝ စေဝ အာရဒ္ဓဝီရိယာ၊ ကြိုးစားအားထုတ်သူတို့လည်း မဟုတ် ကုန်။ ဝီရိယာရမ္ဘော၊ ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်း၏။ နဝ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ကုန်။

💬 တကြား၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥဘတော၊ (လူအများ) သိအပ်သူသည်။ ယသဿီ၊ အခြံအရံရှိသူသည်။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခါရာနံ၊ ဆွမ်းသင်္ဃာဋိ ကျောင်း အနာဘေးဆန့်ကျင်ဘက် အသက်၏အရံအကာ တန်းဆာအဆောက်အဦးဖြစ်သော ဆေးတို့ကို။ လာဘီ၊ ရရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ထေရော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဟေ၊ လော့။ ပ။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဒ္ဒကာရိကာမော ဝတ၊ သီတင်းသုံးဆောက်ကို

(အခြံဘရုံအဖြစ်ဖြင့်) အလိုရှိရုတ်ကား။ပ။ နိသီဒါ ဟိတိ၊ ထိုင်လော့ ဟူ၍။ အာသနေန၊ နေရာ ဖြင့်။ နိမန္တေန္တိ၊ ပင့်ဖိတ်ကုန်၏။

ကဿပ၊ ပ။ တစ်ဖြေ၊ ထိုသို့ပင့်ဖိတ်ကုန်သည်ရှိသော်။ နဝါနံ၊ ငယ်ရွယ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ "ယော သော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ပ။တံ၊ထိုရဟန်းကို။ ထေရော၊ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဟေ၊ ကြွလာပါလော့။ပ။ နိသီဒါ ဟိတိ၊ ထိုင်လော့ဟူ၍။ အာသနေန၊ ဖြင့်။ နိမန္တေန္တိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ သည်။ တထတ္တာယ၊ ထိုရဟန်းအတူဖြစ်ရန်အလို့ငှါ။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုကျင့်ခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ အင်းအပါးမဲ့ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ဟောတိ၊၏။ ကဿပ၊ပ။ ယံ တံ၊ အကြင်ရဟန်းကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ "ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသောသူတို့ကို။ ဗြဟ္မစာရုပဒ္ဒဝေန၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသူတို့၏(ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ တပ်မက်ခြင်း ဟူသော)ဘေးရန်သည်။ ဥပဒ္ဒုတာ၊ နိုပ်စက်အပ်ကုန်၏။ (ဥပဒ္ဒုတာဟူသော ဗဟုဝုစ်ကို ထောက်၍ ဗြဟ္မစာရီကိုလည်း ဗဟုဝုစ်ပေးလိုက်သည်။) ဗြဟ္မစာရီ၊ တို့သည်။ ဗြဟ္မစာရီ အဘိပတ္တိနေန၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသူ၏ လွန်ကဲသော တောင့်တခြင်းဖြင့်။ အဘိ ပတ္တိနာတိ၊ လွန်လွန်ကဲကဲ တောင့်တကုန်၏"ဟူ၍[1]။ (အဘိပတ္တိနာကို ဋီကာ၌ကား ကတ္တုရွယ် ကေဝုစ် ဗုတ္တိလိင်မှင့်၏။) ဝေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။

ကဿပ၊ ပ။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒမာနော၊ သော်။ ဥပဒ္ဒုတာ။ပ။ ဗြဟ္မစာရီအဘိပတ္တိနေနာတိ၊ ပတ္တိနေနဟူ၍။ ဝေယျ၊ ရာ၏။ ဗုတ်၊ ဤသို့မိန့်တော် မူ၏။ (ဗုတ်တလုံးကြေ။)

အဌမ်း ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဗျာဒုဒုတိယသုတ်

၁၅၂။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယာဝဒေ၊ အကြင်ရွှေ လောက်။ အာကခ်ိမိ၊ အလိုရှိ၏။ (တာဝဒေ၊ ထိုရွှေလောက်။) ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာ ကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေव၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေव၊ ၍သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့် တကွသော။ ဝိဝေကဇံ၊ နီဝရဏတို့မှကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။

၁။ နိဿယဟောင်းမှ ဥပဒ္ဒုတာအရာ၌ အဘိဓါနာ၊ အဘိပတ္တိနာအရာ၌ ဥပဒ္ဒုတာ၊ ဗြဟ္မစာရီ ဗြဟ္မစာရီ အဘိပတ္တိနေနအရာ၌ အဗြဟ္မစာရီ အဗြဟ္မစာရီအဘိပတ္တိနေနဟု ပါ၌ရှိ၏။ အဘိဓါနာကိုလည်း ဆောက်တည် ကုန်၏ ဟု ပေး၏။

သို့ရာတွင် အဘိပတ္တိနာအရာ၌ အဘိဝဒနာ, ဗြဟ္မစာရီအဘိပတ္တိနေနအရာ၌ ဗြဟ္မစာရီအဘိဝဒနေနဟုရှိ၏။ သမ္ပာ၌ကား အဘိပတ္တိနာအရာ၌ အဘိဝါဒနာ၊ ဗြဟ္မစာရီအဘိပတ္တိနေနအရာ၌ ဗြဟ္မစာရုဘိဝါဒနေနဟု ရှိ၏။ ဤနိဿယတို့ကား ပါဠိရှိတိုင်း အမှန်လိုက်သည်။ ပါဠိအနေဆောင်ကား ဓမ္မကာင်းလှ၊ ထိုဝန်ကြောင့် ဧည့်စားနိုင်ဝေရန် မူအမျိုးမျိုးကို ဝေဖန်ပြလိုက်သည်။

ပဌမ ဈာန်၊ ပဌမဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ (ဝိဝေကဇံနှင့် ပီတိသုခံကို တပုဒ်တည်းသမာသ်အပြစ်ဖွင့်သေး၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ ပေါ၊ ကထဉ္စ သည်လည်း။ ယာဝဒေ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အာကာ၏တိ၊ အလိုရှိ၏။ (တာဝဒေ၊ ထိုရွှေလောက်။) ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ပ။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကာ၏မိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏။ ဥပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ပိမိ သန္တာနာ်၌။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္မသာဒနံ၊ ကြည်စေတတ်သော။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဧကောဒိဘावံ၊ မြတ်သော သမာဓိကိုဖြစ်စေတတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်လည်းမရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရလည်းမရှိသော။ သမာဓိဇံ၊ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊သော။ ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ ပေါ၊ သည်လည်း။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကာ၏တိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကာ၏မိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) ပီတိယာ၊ ပီတိကို။ ဝိရာဂါ စ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်လည်း။ (စ ဖြင့် ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဥပသမာကို ပြန်၍ဆည်း။) ဥပေက္ခကော စ၊ လျစ်လျူရှုသည်ဖြစ်၍ဧ၎င်း။ သတော စ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ဧ၎င်း။ သမ္ပဇာနော စ၊ ဆင်ခြင်တတ်သော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍ဧ၎င်း။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ သုခဉ္စ၊ (ကာယိက စေတသိက) သုခနှစ်ပါးကိုလည်း။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေမိ၊ ခံစား၏။ ယံ၊ အကြင် (တတိယဈာန်ဟူသော) အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုတတိယဈာန်ရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ (သုရားစသော) အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဥပေက္ခကော၊ (တတိယဈာန်ချမ်းသာကိုပင်) လျစ်လျူ ရှုနိုင်ပေသူ။ သတိမာ၊ သတိရှိပေသူ။ သုခဝိဟာရီတိ၊ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိပေသူဟူ၍။ အာစိက္ခန္တိ၊ ချီးမွမ်းပြောဆိုကြကုန်၏။ တံ တတိယံ ဈာနံ၊ ထိုတတိယဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ ပေါ၊ သည်လည်း။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကာ၏တိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။)ပီတိယာ၊ ပီတိကို။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကာ၏မိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) သုခဿ စ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ စ၊ ကာယိကဒုက္ခကို လည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးသာလျှင်။ (စတုတ္ထဈာန် ဥပစာရဏကိုယူ။)သော-မနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿဝေဒနာ(စေတသိကသုခ)ဒေါမနဿဝေဒနာ(စေတသိကဒုက္ခ) တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမရှိ သုခလည်းမရှိသော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်း ရှိသော။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ ပေါ၊ သည်လည်း။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကာ၏တိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) သုခဿ စ၊ ကာယိက သုခကိုလည်း။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကာ၏မိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) သဒ္ဒေသော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ (ဝယ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ပေးလျှင် သမထိကျွမာဌ် လေး)ရူပသညာနံ၊ ရူပဈာန်တို့ကို။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဃသညာနံ၊ ဝတ္ထု

အာရုံဖမိုးကိုခြင်းကြောင့် [illegible] ဟူ၍ဂိုဏ်သည်ရှိ၏။ အတ္တဂါမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နှာနတ္ထာသည်ရာနှင့်၊ အထူးထူးသောသဘောရှိသော (ရူပသန္ဓာစသော) အာရုံ၌ ပြစ်ကုန်သောသည်တို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမလွှင်းခြင်းကြောင့်။ အာကာသော၊ (ကသိုဏ်းကိုးပါးတို့တွင် ဟပါးပါးကိုခွါ၍ ရဟပ်သော) ကောင်းကင်ပညတ်သည်။ [illegible]ဘတိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိဟူ၍ ပွါးအပ်သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿပေါပိ၊ သည်လည်း။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) သမ္ဘဝေါ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို။ [illegible] ကိုယ်သိမ်းသော အခြင်းအရာ[illegible]ဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို။ [illegible] လွန်မြောက်၍။ ဝိညာဏံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဝိညာဉ်သည်။ အနန္တန္တိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိဟူ၍ ပွါးများအပ်သော။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿပေါပိ၊ သည်လည်း။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကာခံတိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) သမ္ဘဝေါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာ အားဖြင့်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကာခံမိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) သမ္ဘဝေါ၊ အားဖြင့်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္ဘ၊ ၍။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းဘင်ကြွင်းသည်။ နတ္ထီတိ၊ မရှိဟူ၍ ပွါးများအပ်သော။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿပေါပိ၊ သည်လည်း။ ယာဝဒေ၊လောက်။အာကာခံတိ၊၏။ (တာဝဒေ၊လောက်။) သမ္ဘဝေါ၊ အားဖြင့်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကာခံမိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) သမ္ဘဝေါ၊အားဖြင့်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္ဘ၊ ၍။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿပေါပိ၊ သည်လည်း။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကာခံတိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) သမ္ဘဝေါ၊ အားဖြင့်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကာခံမိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) သမ္ဘဝေါ၊ အားဖြင့်။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္ဘ၊ ၍။ [illegible] ၏။ သညာ ဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သမာပတ်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿပေါပိ၊ သည်လည်း။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကာခံတိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) သမ္ဘဝေါ၊ အားဖြင့်။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယာဝဒေ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အာကာခံမိ၊ အလိုရှိ၏။ (တာဝဒေ၊ ထိုရွှေ့လောက်။ ။အနေကဝိဟိတံ ဗုဒ္ဓိဝိဓံမဟ ယထာကမ္မုပဂေ သတ္တေ ပဿနာတိ အထိ သုသိမသုတ် စသည်၅၇-ကို မှီးရှုပေး၊ ယောက ပရိသ်ဝုစ်နှင့် နော ယောတ် အာဝုသောဝါဒေ အဟံ ဘိက္ခဝေ ယာဝဒေ အာကာခံမိ ဝါကျတို့ ပါ မပါလောက်သာ ထူး၏။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆဟ်၊ ငါဘုရားသည်။ အာသဝါနံ့၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်း၊ ကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိ ၁၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော ဆုဂုဏ် လွတ်သော သမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တိ ၂၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ ဒေဝဖြစ်ခွင့်ပင်လျှင်။ သယံအဘိညာ၊ ဖိမိပညာဖြင့် သာလျှင်။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿပေါပိ၊ သင်္ဂီလည်း။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

နဝမ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဥပဿယသုတ်

၁၅၃။ (ဧवं မေ သုတံ) ကျေ၊ တပါးသော။ ဘမယ်၊ အခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ ရှင်မဟာကဿပသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရုံမေ၊ အရံ၌။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ပ။ အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံ၊ ရှင်မဟာကဿပကို။ ဘဂ္ဂေကဿပ၊ အရှင်ဘုရား ကဿပ။ အာယာမ၊ လာသတ်း၊ ကြပါကို ၁။ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အညတရော၊ တပါးသော ၂။ ဘိက္ခုနုပဿယော၊ ဘိက္ခုနီမကျောင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိသာမ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့ဟု သော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသောအာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ တုံ၊ သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ တုံ၊ သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသော ကိစ္စရှိ၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊ များစွာသောပြုဖွယ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံ၊ ကို။ အာယာမ။ပ။ တေနုပသင်္ကမိသာမာတိ၊ သောမဟုသော၊ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ကြွင်းလွယ်၏။)

အထ ခေါ၊ ၌။ပ။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပတ္တစီဝရမာဒါယ၊ နောက်လိုက်ရဟန်းပြုစ်သော။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ ရှင်အာနန္ဒာနှင့်တကွ။ (ဒေဝဒတ္တော ကောကာလိကေန ကစ္ဆတိ ကဏ္ဍတိ သဟတ္ထေ။)ယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ပ။ ပညာတ္တော၊ ဝင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခုနိယော၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာ-ကဿပေါ၊ သည်၊ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ၁၊ သုံး၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ အာယ-သ္မန္တံ မဟာကဿပံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ရှိခိုးဝတ်၍။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောအရပ်၌။ နိသီဒိ ၁၊ သုံး ထိုင်ကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်သော။ တာ ဘိက္ခုနိယော၊ ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ ဧတဒဝေါစ၊ ဤကား အားလျော်သော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္ဒဿေသိ၊ (ဝိပဿနာ ဟူသောပဋိပတ်ကို)ကောင်းစွာပြင်စေပြီ။ သမာဒပေသိ၊ (လက္ခဏာရေး သုံးပါးလျှင် အာရုံရှိသော ဝိပဿနာကို) ကောင်းစွာယူစေပြီ။ သမုတ္တေဇေသိ၊ (ဝိပဿနာစိတ်ကို) ကောင်းစွာထက်သန်စေပြီ။ သမ္ပဟံသေသိ၊ (စိတ်ကို) ကောင်းစွာ ရွှင်လန်းစေပြီ ၂။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ တာ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ ဧဝံဝါဒီ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။

၁။ အာယာမတိ အာဂစ္ဆ ယာမ၊ပါဠိတော်ကဆိ ဝေရဉ္ဇာဝတ္ထု၊ ၄။

၂။ အညတရောတိ ဧကော မဂ္ဂဝေဒ္ဓိသုတ် ဝေါ်ပိ-၈၀။

၃။ သန္ဒဿေသိ ဘောက်ကြံဟာလေဆုတ်၏ ကာရိတ်ကဲ့သား တာ ဘိက္ခုနိယောတည်း။ ဝေတ်ကဲ့သား တိုက်ရိုက်မပါ၊ ထို့ကြောင့် ပဋိပတ္တိကုဏ်, လက္ခဏာရေးမှတ်ကဒီပဿနာ, ဝိပဿနာဝိဇ္ဇာ, စိတ္တံဟု-ဌ ဒီ တို့၌ ပြည့်ဖူးကုန်ရာ-ဆိုတ်။

သနေ့ဆောတွေ့ခဲ့။ သမာဒေါဝေါ့ခဲ့။ သမုဒ္ဓေ့ဒေတွေ့ခဲ့။ သမ္ဘပ်သောတွေ့ ခဲ့။ အာသနာ၊ နေ ထုမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထမ်း။ ပဏ္ဍာမိ၊ ဖဲပြ်။

အထ ခေါ၊ ဌ်။ ထုလ္လတိဿ၊ ထုလ္လတိဿာမည်သော။ (သရီရေန ထုလ၊ နာမေန တိဿာ-ဌ) ဘိက္ခုနီ၊သည်။ အနုတ္တမနာ၊ မနုစ်သက်သည်ဖြစ်၍ (ဝေါဟာရတ္ထ)။ အယျော မဟာကဿပေါ။ ကရုဏ်မဟာကဿပသည်။ ဝေဒေဟ-မုနိနော၊ ပညာရှိရဟန်းဖြစ်သော။ အယျဿ အာနန္ဒဿ၊အရှင် အာနန္ဒာ၏။ သမ္ဘုခါ၊ မျက်မှောက်ဌ်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဘာသိတမ်ဒ်၊ ဟောပြော ထိုက်၏ ဟူ၍။ မညတိ ကိ ံ၊ မှတ်ထင်သနည်း(ယူဆသလောဟူလို)။ သုစိဝါတိဂဏော၊ အပ်ရောင်းသမားသည်။ သုစိကာရဿ၊ အပ်လုပ်သမား၏။ သန္ဓိကေ၊ အထံ၌။ သုစိ ံ၊ အပ်ကို။ ဝိက္ကေတမ်ဒ်၊ ရောင်းထိုက်၏ ဟူ၍။ မညေယျ ဿယျထာပိ နာမ၊ မှတ်ထင်ရုံသာသကဲ့သို့။ (နာမကား ဂရဟာဒေါတက။) ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ အယျော ( ) ကဿပေ။ သည်။ ဝေဒေဟမုနိနော၊ သော။ အယျဿ အာနန္ဒဿ၊ ၏။ သမ္ဘုခါ၊ ဌ်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဘာသိတမ်ဒ်၊ ဟူ၍။ မညတိ၊ မှတ်ထင်ဘိ၏ဟူသော။ အနုတ္တမနဝါစ်၊ မနုစ်မျိုသောစကားကို။ နိဗ္ဗာရေသိ၊ မြွက်ဆိုလေပြီ။

အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ ဗ္ဗမ် ဝါစ်၊ ဤစကားကို။ ဘာသမာနာယ၊ ပြောဆိုသော။ ထုလ္လတိဿာယ၊ မည်သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ဘိက္ခုနီ၏ (စကားကို)။ အသောသိ၊ ကြားပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ။ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ သုစိဝါတိဂဏော ကိ ံ နု ခေါ၊ အပ်ရောင်းသမားလော။ တံ၊ သည်။ သုစိကာရော ကိ ံ နု ခေါ၊ အပ်လုပ်သမားလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ အဟံ၊ သည်။ သုစိကာရော ကိ ံ နု ခေါ၊ အပ်လုပ်သမားလော။ တံ၊ သည်။ သုစိဝါတိဂဏောတိ၊ အပ်ရောင်းသမားလော ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒေ ကဿပ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ။ ဓမ၊ သည်းခံ တော်မူပါ။ ဗာလော၊ မသိမလိမ္မာသော။ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမပါဘုရား။ ဗ္ဗတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ တံ၊ သည်။ အာဂမယတိ၊ ဆိုင်းငံ့လော့။ သံဃော၊ ဘိက္ခုသံဃာသည်။ တေ၊ သင်အား။ ဥတ္တရိ၊ လွန်ကဲသောအရာ၌။ မာ ဥပမရိတ္ထိ၊ စုံစမ်းသမှုမကြည့်ရှုပါစေလင့် ၁။

အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ဗ္ဗာ။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိ ံ မညသိ၊ အဘို့မှတ်ထင် သနည်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္ဘုခါ၊ မျက်မှောက်ဌ်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ဘိက္ခုသံဃာ(အလယ်)ဌ်။ အဟံ ဘိက္ခဝေ အာဂမ်ဒါမိ။ပ။ ဥပသမ္ပဒ္ဓ ဝိဟာရတိတိ၊ ဝိဟာရတိဟူ၍။ တံ၊ ကို။ ဥပနိတော အပိ နု၊ ထုတ်ဆောင်အပ်သခေါ၊ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ တေ၊ ဤအမေးသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

အာဝုဒသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္ဘုခါ၊ ဌ်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ဌ်။ အဟံ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ဥပသမ္ပဒ္ဓ ဝိဟာရတိတိ၊ ဝိဟာရတိဟူ၍။ အဟံ ခေါ၊ ငါ့ကိုသာ။ ဥပနိတော၊ ထုတ်ဆောင်

၁။ ဤကား ရုဒ္ဓကပယောဂဌ် သမ္ဘဒါန်အမည်မှည့်သော သီလာဝေဒသုတ်နှင့်အညီပေးသောဘုန်းတည်း။ ယောဂ္ဂလွှာန်စာကိုယ်အလို့ငှာ—တေ၊ သင်၏။ ဥဒ္ဓရိ၊ လွန်ကဲသောအရာ၌။ ဝါ-အသပါ ဌ် ဟု သာမညတ္ထ-ယောဇနာ၊ မာ ဘိက္ခုသံဃော အတိရေကဗြဟ္မာသေ ထံ ဥပမရိတ္ထိ ဟူသော-ဌ၊ ဘေတိ ထံ ဥပယောဂတ္ထေ ဟိ ဗ္ဗမ် သာမိဝစနံ၊ ဥတ္တရိတိ ဥပရိဟူသော ဋ္ဌိတ္ထိအလို သံဓေသာ၊ သည်။ တေ၊ သင့်ကို။ ဥတ္တရိ၊ လွန်ကဲသော အရာ၌။ မာ ဥပမရိတ္ထိ၊ လင့်ဟုပေး။

အပ်သလောပေ။ (နဝန်း၊ ကိုးခုကုန်သော။ အနုပုဗ္ဗဝိဟာရသမာပတ္တိနှင့်၊ အစဉ်အတိုင်းသော ပဌမဈာနဝိဟာရ ဒုတိယဈာနဝိဟာရ စသော သမာပတ်တို့၏ရင်း။ ပဋ္ဌန်း၊ ငါးပါးကုန်သော။ အဘိညာနှင့်၊ အဘိညာဉ်တို့၏ရင်း။ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို။ ဧတံ၊ ဤပဌမဈာနဝိဟာရသမာပတ် အတူ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိထိုက်၏။)

အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နှာ။ပ။ အဟံ သိက္ခေ အာသဝါနံ ဃာ။ပ။ သစ္ဆိကတ္တာ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိတိ၊ ဝိဟရတိဟူ၍။ တုံ၊ ကို။ ဥပနိတော၊ လော။ (အာကာရဝါကျ ဗျာနာတိညသုတ်၌ ပေးပြီး။) ဘန္တေ၊ အရှင်သုဒုံးကဿပ။ ဘော၊ ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။

အာဝုသော၊ နှာ။ပ။ အဟံ သိက္ခေ အာသဝါနံ။ပ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိတိ၊ ဝိဟရတိဟူ၍။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ဥပနိတော၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ပြီ။ (အာကာရဝါကျ ပေးပြီ။)

အာဝုသော၊ နှာ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိညာ၊ အဘိညာဉ်တို့ကို။ ဆာဒေတဗ္ဗံ၊ ဖုံးကွယ်ထိုက်၏ဟူ၍။ မညေယျ၊ မှတ်ထင်ရာ၏။ (သော၊ ထိုသူသည်။) သတ္တရတနံ ဝါ၊ ခုနှစ်တောင်ရှိသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ အစဉ္စမရတနံ ဝါ၊ အခန့်နှင့်တကွရှစ်တောင် ရှိသည်မူလည်းဖြစ်သော။ (ခုနှစ်တောင်ထွာရှိသည်မူလည်းဖြစ်သောဟူ၍သော်လည်းပေး။) နှာ၊ ဆင်ကို။ ထာလပတ္တိကာယ၊ ထန်းရွက်ပြင့်။ ဆာဒေတဗ္ဗံ၊ ဟူ၍။ မညေယျ၊ မှတ်ထင်သည် မည်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်ထေပ်မူ၏။

ထုလ္လတိဿာ၊ မည်သော။ သိက္ခာနှင့်၊ သည်။ ပြဟ္မစရိယမှာ၊ မြတ်သောအကျင့်မှ။ စဝိတ္ထ၊ ရှောလျှောလေပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ်၊ ကြားနာအပ်ပြီ။

ဒေသမ်၊ ဆယ်ရုပ်ပြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-စီဝရသုတ်

ဘုရား ကော်၊ သော။ သမယော်၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ ဆုဇဂေ၊ ၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရွှံ့နက်တို့အား အစာကျေးဇူး မေးမြန်းရာ ဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဒက္ခိဏာဂိရိသ္မိံ၊ ဒက္ခိဏာဂိရိခေါ်သော ဘုံ၌။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီအလို့ငှါ။ မဟတာ၊ မျှားစွာ သော။ ဘိက္ခုသံ္ဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ရေတိ၊ လှည့်လည်၏။

တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ ရှင်အာနန္ဒာ၏။ တိံ-သမတ္တာ၊ သုံးကျိပ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ သဒ္ဓိဝိဟာရိနော၊ အတူနေပြစ်ကုန်သော။ ယောဘုယျေန၊ မျှားသောအားပြင့်။ ကုမာရဘူတာ၊ ငယ်ရွယ်နုနယ်ကုန်သော [၂]။ ဘိက္ခူ။

၁။ ဒက္ခိဏာဂိရိ ဂိရိပုစ်၊ ဒက္ခိဏာ ဒိသာဝါစက ဗုဒ္ဓတ္ထိယင် အာကာရန္တ၊ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ ဌိတော ဂိရိ ဒက္ခိဏာဂိရိယျပြီ။ ဌိတလို ဒက္ခိဏပုစ်၊ ဒက္ခိဏသည် အာကာရန္တမယုတ်၊ အကာရန္တတည်း။ ထို့ကြောင့် ဒက္ခိဏာဘာဝေ ဂိရိ ဒက္ခိဏဂိရိ ဣကာရေ အကာရသာ ဒီဃံ ကတွာ-ဟု ဖွင့်၏။

၂။ ကုမာရဘူတာဟူသော ဝိဿသနသည် သိက္ခူဟူသော ဝိဿသျှင့် ပုဗ္ဗမျှားစွာပြားရှိ ရှုရတွေ့ ဖြစ်သော်လည်း ဝိဿသန, သျှအဖြစ် ပေါ်ထေ။ ယင်းသို့ ရှုရတွေ့အဖြစ်ထမင်ထားရှိ ဟောတော်မူခြင်းသည် ကုမာရဘူတာ ဟူသော ဝိဿသနသည် ဟိနယာဝတ္ထာ ဘဝ၌၏ ဟောတုမဲ့ဝိဿသနအဖြစ် သိစေလိုသောကြောင့်တည်း။

ရဟန်းတို့သည်။ (ဘိက္ခု[illegible] အနုပသမ္ပန္နကိုလည်းယူ။) သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ချမ်း။ ဟီနာယ၊ ယုတ်[illegible]သောအ[illegible]ဖြစ်သို့။ အာဝတ္တာ၊ လည်ကုန်[illegible]သည်။ ဘဝန္တို့၊ ကုန်၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ ဒကွိုဏာဝိဟိသို့ ၊၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ မေ့လျော့သဝန္ရ (ယျော်သ လောက်၊ ၀ါ-နေချင်သလောက်ဟူလို)။စာရိကံ၊ ၎။စရိတ္တာ၊ချ်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ရာဇဂဟံ၊ သည်။ ကလန္ဒကနိ၀ါပေါ၊ သော။ ဝေဠုဝနံ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကတိအတ္ထာ၀သေ၊ အာဘယ်မျှလောက်သော အကျိုးထူးတို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကုလေသု၊ အမျိုးတို့၌။ တိကဘောဇနံ၊တိက ဘောဇဉ်ကို။ ပညတ္တံ နု ခေါ၊တိ၊ပညတ်တော် မူအပ်ပါသနည်း ဟူသော။ တေ၊ ဤအမေးစကား၊ကို။ အ၀ေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ ၎။

ဘန္တေကဿပ၊ပ။တယော၊ကုန်သော။ဒ ဣတ္ထ၀သေ၊ တို့ကို ?။ပ။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်၏။ဒုမ္မင်္ကုနံ၊ ခဲခဲရင်းရင်း တံခိုးမှိန်စော်မဲ့စေအပ်ကုန်သော ?။ ပဏ္ဍလာနံ၊ ဒုဿီလ ပဏ္ဍိုလ်တို့ကို။ နိဂ္ဂဟာယ၊

၁။ ဘိက္ခုအတို့ သာမဏေရဘာ၀ ဂီဟိဘာ၀ ၂-မျိုးလုံးသည် ဟ်န၊ အနုပသမ္ပန္နအတို့ ဂီဟိဘာ၀တမျိုးသာ ဟ်န။

၂။ (က) ထပည်တော်အိပ် ထမင်းစားကြွပါ စသည်ဖြင့် မအပ်သော အကပ်ပယ် နိမန္တနဖြင့် ရဟန်း ၃-ပါးထံ အပင့်အပါတ်ရောက်လာခဲ့။ ထိုပင့်ပိတ်မှုကို ၎င်းရဟန်း ၃-ပါး သဘောတူ ကျေကျေနပ်နပ်လက်ခံ၍ ဘုဉ်းပေး ခဲ့လျှင် ထတ္ထ ဟိ ထိုဆွဲ ဧနာနံ အကပ်ပယနိမန္တနံ သာဒိယိတ္ထာ ကေ၊တော ပဋိဂ္ဂဏ္ဍန္တာပိ အနာပတ္တိ၊ ထထာ ထိုက်သောဧနန္တိ ဝုတ္တံ ဟူသော၊ ၌။ တိကဘောဇနန္တိ ထဲဟိ ဘဉ္ဇိတမေ၊ဘောဇနံ ဟူသော ရှိနှင့်အညီ အဆိုပါ ဘောဇဉ်သည် တိကဘောဇဉ် မည်၏။

(ခ) ဣဒျုပ်တို့ ၃-ပါးကို ထမင်းကျေးစမ်းပါ ဟု ဒကာအား အကပ်ပယ်ဝိညတ်ဖြင့် ပြောဆို၍ သဘောတူ ကျေနပ်လက်ခံကာ ဘုဉ်းပေးလျှင်လည်း ၎င်းဘောဇဉ်သည် တိကဘောဇဉ်ပင်တည်း။ ဤကား အထက်ပါ အဋ္ဌကထာ၌ အပ်ပြင့်သိစေအပ်သောအဓိပ္ပါယ်တည်း။

(ဂ) ဒုမ္မင်္ကုနံ စသောအကျိုး, မာ ပါပိဿ စသောအကျိုး, ကုလာနုဒ္ဒယတာယ ဟူသောအကျိုး ၃-မျိုးကို အမှီပြု၍ ရှင်ပြုပညတ်အပ်သော ဘောဇဉ်ဖြစ်သောကြောင့် တိကဘောဇဉ် မည်၏။ ဤကား တယော အတ္ထ၀သေ ဟူ၏။ အနုညာတတ္ထာပိ တိကဘောဇနန္တိ ၀ဒန္တိ ရှိ။

ဆိုလိုရင်းကား ဂဟဏသာဝဉ်ကို ဘုရားရှင် ယပ်ပြစ်သော်လည်း ဤသိကခေါဝဉ်ကိုကား၊ ဘုရားရှင်ပြုသည် ဟူလို။

၃။ တယော အတ္ထ၀သေအရ အကျိုးတရား ၃-ပါးကို ဤအဋ္ဌကထာဆိုကာအလို ၁။ ဒုမ္မင်္ကုနံ။ပ။ ဖာသုဝိဟာရာယ။ ၂-မာ ပါပိဿ။ပ။ ဘိက္ခေယျုံ ၃-ကုလာနုဒ္ဒယတာယ ဟု ခွဲခြား ဖွင့်ဆိုမ်။ ဝေဠုဒ္ဒိုဠိကာအလို ၁-ဒုမ္မင်္ကုနံ ပဏ္ဍလာနံ နိဂ္ဂဟာယ။ ၂-ပေသလာနံ ဘိက္ခူနံ ဖာသုဝိဟာရာယ။ ဘိက္ခေယျုံ။ ၃-ကုလာနုဒ္ဒယတာယ ဟု ခွဲမျိုးခွဲခြား ဖွင့်ဆိုမ်။

အလက်ပါ ၂-မျိုးတွင် ၀ဝိရမ[illegible] ကိုသည် သိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်းအားကြောင်း ၁၀-မျိုးပြုလုပ်၍ ဒုမ္မင်္ကုနံ ပဏ္ဍလာနံ နိဂ္ဂဟာယကို အတ္ထ၀သတခု ပေသလာနံ ဘိက္ခူနံ ဖာသုဝိဟာရာယကို အတ္ထ၀သတခုအပြစ်ဖြင့်ဟူသော ပါဠိတော်ကတ် ပါဠိအဋ္ဌကထာနှင့်ညီ၏။

၄။ ဒုမ္မင်္ကုနံ၌ ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ် ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်သာ ယေ မကုသံ အသ်ါဒိယမာနာပိ ခုဝေ့ရှေ့ အာပတ္တိနှင့် ဟု သော ပါဠိတော်ကတ် အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ဂုဏ်အနက်ဟောတည်း။ မကုသရှိသည် မကုသတို့ နိဂ္ဂိုဟ်ဘာ၀ သာရတ္ထ

နှိပ်ခြင်းအကျိုးငှါငင်း။ မဟသလောနံ၊ ချစ်အပ်သောသီလရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုနုံ၊ တို့၏။ ဖာသုဝိ-ဟာရာယ၊ ချမ်းချမ်းသာသာနေနိုင်ရန်အ ;ိုင်ငှါငင်း။ ပါပိစ္ဆာ၊ အလိုဆိုးရှိကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ပဏ္ဍိ၊ အသင်းအပင်းကို။ နိဿာယ၊ ဇရပ်ပြု၍။ သံဃံ၊ ကို။ မာဘိနေယျုန္တိ၊ မယှက်ဆီးနှိုင်ပါစေ ကုန်လင့် (ဟု နှလုံးသွင်းရှိငင်း)။ ကုလာနုဒ္ဒယတာယ စ၊ အမျိုးကို သနားစောင့်ရှောက်သူ၏ အကြစ်အလျှောင်ငှါငင်းတည်း။

ဘဒ္ဒေ ကဿပ၊ပ်။တယော၊ကုန်သော။ ဣမေ အတ္ထဝသေ၊ ဤအကျိုးငယ်းတို့ကို။ပ။တိဏဘောဇနံ၊ တိဏဘောဇဉ်ကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့ပြေဆိုလျှောက်ထား၏။

အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နှာ။ အတ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကိန္တု ရဟိ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တုံ၊သင်သည်။ (စရသိဒ္ဓစပ်။) ဣဒ္ဓိယောသု၊ စက္ခုဝေသော ဣန္ဒြေတို့၌။ အဂုတ္တဒ္ဒါရေဟိ၊ စောင့်ရှောက်အင်သော သံခါးမရှိကုန်သော။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ အမတ္တညူဟိ၊ အတိုင်းအရှည်ကို မသိကုန်သော။ ဇာဂရိယံ အနု၊ နိုးကြားခြင်း၌။ အယုတ္တေဟိ၊ မယှဉ်ကုန်သော။ (ကမ္မဋ္ဌာနပေါ်ယာအရာဖြစ်၍ ဤသို့ပေးသည်။ အကျယ်ကို-မ-၁၊ နိဿဋ္ဌ ရေးခဲ့ပြီ။) နဝကေဟိ၊ ငယ်ရွယ်သူ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ (သာမဏေနှင့်တကွ ၁-၀၀-၂-၀၀ရ ရဟန်းတို့ကိုယူ၊ ၌ ။ ဆိုအပ်လတ္တံ့တေ အာဝုသော နဝပ္ပါယာ၌လည်းနည်းတူ။) ဣဒံ၊ အတူတကွ။စာရိကံ၊ ဒေသစာရီအလှည့်ငှါ။ စရသိ၊ လှည့်လည်၏။ သဿဟာတံ မဟေ၊ ကောက်ကိုညှင်းဆဲသကဲ့သို့။(သဿံ ဟာတေန္တော ဝိယ-ဌ)စရသိ၏။ ကုလူပဃာတံ မဟေ၊ အမျိုးတို့ကိုညှင်းဆဲသကဲ့သို့။ စရသိ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ တေ၊သင်၏။ ပရိဿာ၊ ပရိဿဒ်သည်။ ဩလုဗ္ဘတိ ခေါ၊ ထူးထူးထွေထွေ ပျက်စီးလေစုတကား။ (ဝိသေသေန ပလုဗ္ဘတိ ဘိဇ္ဈတိ-ဌ။) အာဝုသော၊ နှာ။ တေ၊သင်၏။ နဝပ္ပါယာ၊ မျှားသောအားဖြင့် ငယ်ရွယ်သူ ဖြစ်ကုန်သော ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ဤ၌လည်း သာမဏေနှင့်တကွ ၁-၀၀ ၂-၀၀ရ ရဟန်းတို့ကိုယူ။) ပလုဗ္ဘန္တိ ခေါ၊ ထူးထူးထွေထွေ ပျက်စီးလေကုန်စုတကား။ (အဌကထာ၌ ပလုဗ္ဘန္တိ ဘိဇ္ဈန္တိဟု ဖွင့်ဆိုသော်လည်း ဓာတ်ကျမ်းရှု၍ ပေးလိုက်သည်။) အယံ ဝါ ကုမာရော၊ ဤသူငယ်သည်လည်း။ (ရှင်မဟာကဿပသည် ရှင်အာနန္ဒာကို ကုမာရဟု ခေါ်ဝေါ်သုံးနှုန်းသည်။ ဝါကို သမုစ္စယတ္ထပြန်ဆိုလိုက်သည်၊ အဌကထာ၌ ဣတ္ထိမဇ္ဈေ-အမြင့်အမြင့်ကဲ့ပြန်ကို ကြံဆရမလိုရှိ၏။) မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ န အညာသိ၊ မသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူ၏။

ဘဒ္ဒေ ကဿပ၊ ပ။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ သီရသ္မိံ၊ ဦးခေါင်း၌။ အပိ၊ စင်စစ်။ ပလိတာနိ၊ ဆံပင်ဖြူတို့သည်။ ဇာတာနိ၊ (ပေါက်ရောက်)ဖြစ်ပေါ်ကုန်ပြီ။ အတ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှက်။ ယဿ၊

မကုံသူတောတိ နိုဗ္ဗေဓဘူတော ပဋ္ဌ-၂ စာပိုဒ်-၂၃၆၊၃၅၉၊ မကုံကတ္တုကာမောတိ နိုဗ္ဗေဓံ ကတ္တုကာမော ပါဠိတျာ-ဒီဋ္ဌကထာ ဩမသပါဒေတိဂ္ဂါဟုဒ် စာမျက်နှာ ၅-၊ နှ မကုံ ဝိလဂ္ဂေါ နှ ဟောတိ သံ ဋီ ၂-စာပိုဒ် ၁၈၇-၈ တို့နှင့်အညီ နိုဗ္ဗေဓေနက် ဝိလဂ္ဂအနက်ယူသည်။ ပါဠိတော်ကတ် အဌကထာတောက်၌ ခုကွေ့နှ မ.ပါ်ယန္တီ နိုဗ္ဗေဓဘာဝံ ဝိလဂ္ဂဘာဝံ ဝါ အာပါဒေယန္တီတိ ဒုမ္မကုံဟု ဝိဂ္ဂဟပြု၊ခုကွေ့နှ၊ ဆင်ခဲသင့်ပြင့်။ ဝါ၊ ခဲခဲရင်းရင်း။ မက်ယန္တီ၊တံခိုးရှိန်စော်မဲ့ စေအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကျွက်သခရမဲ့ခေအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဇေ၊ ထိုဒုဿိလယုဂ္ဂိုလ်တို့ - ပ်။ဒုမ္မကုံ၊ ဒုမ္မကုံမည်ကုန်၏ ဟု ဝိဗျတ်ကို အနက်ပေး၊ ထိုကြောင့် ဤ၌ တံခိုးရှိန်စော်မဲ့ခေအပ်ကုန်သော ဟု သမ္ဗန်ဓလိုက်သည်။

ဒုမ္မကုံခဲ့ရ၏ အနက်ကား အသာဝ မကုံ၏အနက်ကား တံခိုးရှိန်စော်ဟူသော ဆေးဟု ကြံ၍ နတ္ထိ မကုံ ဟေတော ဟေတေ ရှိတော်မူ ဒုမ္မကုံဟု ဝေနုတ္တပြုကာ ဒုမ္မဘိုန်း၊ တံခိုးရှိန်စော်မဲ့ကုန်သော။ ယဂ္ဂလာနံ၊ ကို့ကိုဟု ပေးသော အနက်သည် အဆိုပါ-ဌ ဋီ တို့နှင့်ညီအံ့မတင်။

တပည့်တော်တို့သည်။ အဇာသပေါ်၊ ယနေ့တိုင်အောင်လည်း။ အာယသ္မာတော မဟာကဿပသာ၊ ရှင်မဟာကဿပ၏။ ကုမာရကဝါဒါ၊ ကုမာရက(သူငယ်)ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုခြင်းမှ။ နံ မုဠာမ၊ မလွတ်သေးပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နှာ။ တုံ၊ သည်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ အဂုတ္တဒ္ဒါရေတိ၊ ကုန်သောပ။ ဇာဂရိယံ အနု၊ ၌။ အယုတ္တေတိ၊ ကုန်သော။ နတ္ထေတိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကု။ စာရိကံ၊ ဌ၊ စရသိ၊ လှည့်လည်၏။ပ။ အာဝုသော၊ နှာ။ တေ၊ သင်၏။ နဝပ္ပါယာ၊ တို့သည်။ ပလုဇ္ဇန္တိ ခေါ်၊ ကုန်စုတကား။ အယံ ဝါ ကုမာရကော၊ သည်လည်း။ မဂ္ဂေ၊ ကို။ နံ အညာသိ၊ မသိ။ ဘဒ္ဒာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင် ၁။ (ဘုံ၊ သင်အာနန္ဒာသည်။ နံ မုဠသိ၊ကုမာရကဝါဒမှမလွတ်။)ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ထုလ္လနန္ဒာ၊ မည်သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အယျေန မဟာကဿပေန၊ အရှင်မဟာကဿပသည်။ ဝေဒေဟမုနိ၊ ရဟန်းပညာရှိဖြစ်သော။ ဣယျော အာနန္ဒော၊ ရှင်အာနန္ဒာကို။ ဣုမာရကဝါဒေန၊ ကုမာရ(သူငယ်)ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုခြင်းဖြင့်။ အပသာဒိတော ကိရာတိ၊ မြိမ်းချောက်မောင်းမိသတဲ့ဟူ၍။ အဿောသိ ခေါ်၊ ကြားပြီ။

အထ ခေါ်၊ ထိုအခါ၌။ ထုလ္လနန္ဒာ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အနတ္ထမနာ၊ မနှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ အယျော မဟာကဿပေါ်၊ သည်။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော၊ ရှေးကသာသနာတော်မှထပါးသော အယူရှိသူသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ဝေဒေဟမုနိ ၊ သော။ အယံ့ အာနန္ဒံ၊ ကို။ ကုမာရကဝါဒေန၊ ဖြင့်။ အပသာဒေတဗ္ဗံ၊ ထိုက်၏ဟူ၍။ ကိ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ မညတိ၊ မည်တီး၊ မှတ်ထင်ဘိသနည်းဟူသော။ အနတ္ထမနဝါစံ၊ မနှစ်မြို့ဖွယ်သောစကားကို။ နိစ္ဆာရေသိ၊ မြွက်ဆိုပြီ။ အာဃာသွာ မဟာကဿပေါ်၊သည်။ ဣမံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသမာနာယ၊ သော။ ထုလ္လနန္ဒာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏ (စကားကို)။ အဿောသိ၊ ကြားတော်မူပြီ။

အထ ခေါ်၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ်၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ထုလ္လနန္ဒာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ သည်။ သဟသာ၊ အဆောတလျင်။ အပ္ပဋိသခါ၊ မဆင်ခြင်မူ၌။ ဝါစာ၊ စကားကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုအပ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ အဟံ၊ ငါ(ကဿပ)သည်။ ယတော၊ အကြင်အခါမှစ၍။ (ဥပ္ပတ္တိဝိသယအေါဒါန်။) ကောသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ သြဟာရေတ္မာ၊ ပယ်၍။ (ကောသမဿုံ သြဟာရေတ္မာနှင့် စပ်၍ သိမှတ်ဒုယ်ကို မ-၁ နိသုဒ္ဓ ရေးခဲ့ပြီ။) ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္မာ၊ ဖုံးလွှမ်း(ဝတ်ရုံ)၍။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်၏။ (တတော၊ ထိုအခါမှစ၍။) ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ရှိတော်မူသော။ အရဟတာ၊ ပုဗ္ဗေဝ်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ တေန သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အညတ္တ၊ ကြည်၍။ အညံ၊ အခြားသူကို။ သတ္ထာရံ၊ ဆရာဟူ၍။ ဥဒ္ဒိသိတာ၊ ညွှန်ပြဘူး၏ဟူ၍။ နာဘိဝေနာမိ၊ မသီစဘူး။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အဂါရိကဘူတာ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ သတ်တာ၊ ဖြစ်စဉ်။ မေ၊ ငါ(မဟာကဿပ)၏။ ဆရာဝါသော၊ အိမ်ရှင်နေခြင်းသည်။ သမ္မာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇောပထော၊ ကိလေသာမြူလမ်းထည်း။

၁။ တထာဟိပုဒ်သည် ဝါကျအစ၌ ရှိသည်အားလျှော်စွာ ဝါကျအစ၌တာ၍ အနက်ပေးလေ့ရှိသော်လည်း ဤ၌ အလေ့ရှင်းနိုး၍ အဓိပ္ပါယ်ပေါ်စေရန် နောက်၌တာ၍ ပေးသည်။

ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအပြစ်သည်။ အဗ္ဗောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်နှင့်တူ၏။ အဂါရံ၊ အိမ်၌။ အဗ္ဘောဝသတာ၊ နေသူသည်။ ကေန္ဒ္ဒပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်ပြည့်သော။ ကေန္ဒ္ဒပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ် စင်ကြယ်သော။ သခ်လိခိတ်၊ ခရွှသင်းပွင်းသစ်နှင့်တူသော ၁။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဂျိမ်ပြတ်သော အကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ နု ဆုကရံ၊ လွယ်ကူသဖြင့်ပြုအပ်သည်မဟုတ်။ အဟံ၊ ငါ (မဟာကဿပ) သည်။ ကေသမဿု၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ ဩဟာရေတွာ၊ ဖယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတွာ၊ ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ။ သို့။ ယံ နူန ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ဝင်ရောက်ရမူကား ကောင်းစွာဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ သော အဟံ၊ ထိုငါ (မဟာကဿပ) သည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ ပဋ္ဌပိလောတိကာနံ၊ အဝတ်စတို့ကို။ သဃ်ဘဏ္ဍံ ၊ ချုပ်စပ်ခြင်းကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ လောကေ၊ ၌။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့တည်း။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်ညွှန်း၍။ ကေသမဿုံ၊ ကို။ ဩဟာရေတွာ၊ ၍။ ကာသာယာနိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတွာ၊ ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိ ၊ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီ။

ဝေ၊ ဤသို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊(ရဟန်းဘောင်သို့)ဝင်ရောက်သော။ သော၊ ထိုငါ(မဟာကဿပ) သည်။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော၊ အဝေးရှည်သော်ခရီးကိုသွားသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဆုဇေယ်၊ ဆုတောင်းမိ၏။ အန္တရာ ၀ ၊ အကြားဟူ၍။ နာဒ္ဒသံ၊ နာဒ္ဒသ၏။ အန္တရာ ပ ၊ ဟူ၍။ ဗဟုပုတ္တေ၊ ဗဟုပုတ္တမည်သော။ စေတိယေ၊ စေတီ၌။ နိသိန်း၊ ထိုင်နေသည်ကို။ အဒ္ဒသံ၊ တွေ့မြင်(ပူးမျှော်ရ)ပြီ။ ဒိသ္မာနေ၊တွေ့မြင်(ဖူးမျှော်ရ)၍။ မေ၊ ငါ(မဟာကဿပ)အား။ "အယံ၊ သည်။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်သူကိုလည်း။ (စမ္ပြင့်သုဂတသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓတို့ကိုဆည်း။) ဝတ၊ စင်စစ်။ ပဿေယျံ၊ ဖူးမျှော်လိုသည်ဖြစ်အံ့။ ဘဂဝန္တမေव၊ ပြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ ပဿေယျံ၊ ဖူးမျှော်ရာ၏။ အယံ၊သည်။ သုဂတော၊ (နိမ္မာန်သို့) ကောင်းစွာရောက်သူကိုလည်း။ (စမ္ပြင့်သတ္တာဝရနှင့် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဆည်း။)ဝတ၊ စင်စစ်။ ပဿေယျံ၊ဖူးမျှော်လိုသည်ဖြစ်အံ့။ ဘဂဝန္တမေव၊ ဘုရားကို သာလျှင်။ ပဿေယျံ၊၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို)ကောင်းစွာကိုယ်တိုင်သိသူကိုလည်း။ (စမ္ပြင့် ရှေ့ ၂-ပုဒ်ဆည်း။) ဝတ၊ စင်စစ်။ ပဿေယျံ၊ ဖူးမျှော်လိုသည်ဖြစ်အံ့။ ဘဂဝန္တမေव၊ ကိုသာလျှင်။ ပဿေယျန္တိ၊ ဖူးမျှော်ရာ၏"ဟူသော ၂။ တေ၊ဤအကြံအစည်သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ သော အဟံ၊ ထိုငါ (မဟာကဿပ) သည်။ တတ္ထေဝ၊ အကြံအစည် ဖြစ်ပြီးရာ ထိုတောင်ပတ်လျှင်။ ဘဂဝတော၊၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတော် (အစုံ) တို့၌။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ နိပတိတွာ၊ ဝပ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘဂ္ဂေ၊ရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ မေ၊ ဘုရား ထပည်တော်၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာပါတည်း။ အဟံ၊ သည်။ သာဝကော၊ (အရှင်စကားတော်ကို နားထောင်သော) သာဝကသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ မေ၊ ၏။ သတ္ထာတိ၊ တည်းဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာဝုသော၊ နှာ။ ဝေ၊ သို့။ ဥတ္တေ၊ လျှောက်ထားအပ်သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကဿပ ၊ ပ။ ဟောဒေါ၊ အကြင်သူသည်။ ဝေ၊ သို့။ သဗ္ဗစေတသာ၊ အလုံးစုံသောစိတ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ (သမ္ဗစေတသာတိ သမ္ဗအဒ္ဓတ္ထိကော်ပရိပုဏ္ဏစေတသာ ၃။) သာဝကံ၊ ကို။ အဝေန-

---

၁။ သခ်လိခိတ်နှင့်စပ်၍ သိမှတ်ဒွယ်ကို မ-၁၊ နိဿာယ၌ ဝရမဲ့ပြီ။

၂။ ဤ ၃-ပါ,အမှတ်ရှိ အွန် ဒေးခေးခေ သာ ပဒသာသံ၌ ၈-ခဲ့ ဝိသာတ်သည် အာသိ၌၊ နောက်ခနောက်သောပဒသာသံ၌ ဖယ်ရှားအပ်ရှိတည်း။

ညော၀၊ (အလုံးစုံသောဥ ယျကို) သိသူ မဟုတ်ပဲလျက်ပင်လျှင်။ ဗာနာမိတိ၊ သိ၏ဟူ၍။ ၀ေဒ-ယျ၊ ပြောဆိုတော်။ အပဿညော၀၊ တွေ့မြင်သူမဟုတ်ပဲလျက်ပင်လျှင်။ ပဿာမိတိ၊ တွေ့မြင်၏ဟူ၍။ (၀ေ၊ယျ၊ရှာ၏။) တဿ၊ ထိုသူ၏။ မုဠှပိ၊ ညူးထိပ် (ဦးခေါင်း)သည်လည်း။ ဝိပတေယျ၊ ပြုတ်ကျရာ၏ ။ ကဿပ၊ပ။ အဟံ ခေါ၀ပန၊ ငါဘုရားသည်ကား။ဗာနညော၀၊(အလုံးစုံသောဥ ယျကို) သိသူဖြစ်၍သာ။ ဗာနာမိတိ၊(အလုံးစုံသောဥ ယျကို) သိ၏ ဟူ၍။ ၀ဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ပဿ-ညော၀၊ (အလုံးစုံသော ဥ ယျကို)တွေ့မြင်သူဖြစ်၍သာ။ ပဿာမိတိ၊(အလုံးစုံသော ဥ ယျကို) တွေ့မြင်၏ဟူ၍။ ၀ဒါမိ၊ ၏။

ကဿပ၊ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟေ၊ သင်သည်။ ဟေ၊ ငါ၏။ တိမ္ပိ၊ အားကြီးသော။ ဟိရောတ္ထပ္ပံ၊ အရှက်အကြောက်သည်။ တေဒေသု၊ ထေရ်တို့၌ခင်းဟု။ နဝေသု၊ ငယ်ရွယ်သော ရဟန်း တို့၌ခင်း။ မဇ္ဈိမေသု၊ (အကြီးအငယ် ၂-သွယ်တို့၏) အလယ်၌ပြစ်သော ရဟန်းတို့၌ခင်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ကပ်တည်နှင့်သည်။(ပဌမတရမေ၀ ဥပဋ္ဌိတံ-ဌ။ ;ဘဂိသာတိတိ-ပြစ်လတ္တံ့ ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ သိက္ခိတမ္ပိ၊ ကျင့်ထိုက်၏။ ကဿပ၊ပ။ ဧ၀ं ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဟေ၊ သင်သည်။ သိက္ခိတမ္ပိ၊ ၏။

ကဿပ၊ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ၌။ ဟေ၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ကုသလူပသံ-ဟိတံ၊ ကုသိုလ်နှင့်စပ်သော။ (ဤ၌ ဥပသံဟိတံကို သန္နိဿိတံဟု ဘာ၀ဂ္ဂာဗုဒ္ဓ၏။) ယံမမ်ိ၊ အကြင် တရားကို။ သုဏာသိ၊ နာအံ့။ သမ္ပ၊ အလုံးစုံသော။ တံ၊ ထိုတရားကို။ အဇ္ဈ၊ အလိုရှိသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍ ။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကရိတ္ဝာ၊ ပြု၍။ သမ္ဗစေတသာ၊ အလုံးစုံသောစိတ်ဖြင့်။ သမန္နာ-ဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ (ဧတ္ထာ ထောကမ္ပိ ဇဟိ ဂန္ဓံ၊ အဓေန္ဓော သမ္ဗေန သမန္နာဟာရစိတ္တေန သမန္နာဟရိတ္ဝာ-ဌ။) ဩဟိတသောတော၊ (ဇသ်လာရာသို့) ရှေးရှုထားအပ်သော နားရှိသည် ဖြစ်၍။ (၀မ္မံ၊ ကို။) သုဏိသာမိတိ၊ နာအံ့ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁။ ဤ၀ါကျ၌သာ၀ကံကို အဇာနညောပုဒ် ဗာနာမိပုဒ် အပဿာဒေါ ပဿာမိပုဒ်ဟူ၍ မစပ်လင့်။ ၀ေယျာ၀စ-ကိုသာစပ်၊ထို့ကြောင့်အဇာနညော၀ဟူသောပုဒ်တို့၏ကံကို သမ္ဗညောယျဟု ဋီကာ၌ ထည့်ရှင်းပုံဆိုသည်။ သမ္ဗစေတသာ သမန္နာဟာရတည်းဖြစ်သော ရှင်မဟာကဿပကဲ့သို့သောသာ၀ကမျိုးကို အသုံးစုံသောတဏှာကိုမသိပဲလျက် အလုံးစုံသော တရားကိုသိမြင်၏ ၀ါ သိမြင်သူ သမ္ဗညူဟု အကြင်သူသည် လိမ်လည် ပြောဆိုခြင်းဆိုး ရင်းစပ်ပြောကြားချက်ကို ယုံကြည်သဖြင့် ရှင်မဟာကဿပလို သာ၀ကတပါးပါမက ထိုသမ္ဗညူဟု ပြောလာသူအား အရိုအသေပြုခဲ့သော်အရိ အသေခံသူ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ဦးခေါင်းသည် လည်မှ ပြုတ်ကျရာ၏ဟူလို။

၂။ အသက်သိက္ခာ၀ါတို့ဖြင့် တော်တော်ရင့်ကျက်ကြပြီးဖြစ်၍ သာသနာ၌ ပြိုမည့်ကိုယ်တော်မျှားဟု ဟူဆ လောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ထေရ-ထေရ်ဟု ဆိုလိုသည်။

၃။ အဋ္ဌိ ကဘူတိ အဋ္ဌာနံ ထေနေ ခေမ္မနေ အဋ္ဌိကံ ကတ္ဝာဟူသော ဤအဋ္ဌကသာ ပဌမဝိကပ်အလို ဆုတ္တမုဒ် ဤပမာဏည်း။ အတ္ထသန္ဓိ ဗုဒ္ဓဘာ၀ေဟာ အခဏ္ဍာ ဗုဒ္ဓ ယထာတိ အဋ္ဌီဟုပြု ထုကို ဌပြု၊ ထို့ကြောင့် အလိုရှိသည် ကိုပြု၍ဟု ဓမ္မသည်။ တံ ၀ါ မမ္ပံ ဒေ မယ္ပံ အတ္ထောတိ အဋ္ဌိ ကတ္ဝာဟူသော ဤဌ-ခုဝိကပ်အလို အတ္ထသန္ဓိ ယိတ-ဝါစက အခဏ္ဍာ ဟိတံ ယထာတိ အတ္ထီဟုပြု အကျိုးရှိသည်ကိုပြု၍ဟုပေး။ယထာ ၀ါ နု နဿတိ၊ ဧဝံ အတ္ထိကတံ ပိယ ကရောန္တော အတ္ထိ ကတ္ဝာဟူသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပဋိဘာဂ်ရှိကာမဟာဗျူဟာအလို အဋ္ဌိပုဒ်ကတပုဒ် အဋ္ဌိသန္ဓိအရှိအမဟာ၊ အဋ္ဌိ ကတံ အဋ္ဌိကတံပြု၊အဋ္ဌိကသဟုဆိုလျက်ကတပုဒ်ကိုခြေရှုအဋ္ဌိဟုရှိသည်။ ထိုကြောင့်အဋ္ဌိ၊အရိုအရောက်ခံ အာင်။ ၀ါ၊ အရိုအမဲ့ခံ အောင်။ ကတ္ဝာ၊ ၍ဟုဆ။ ကုန်သည်ဟော သတ္တောဝ် အဟ္ဌသန္ဓိကဲ့သို့ ဤ၌ အဋ္ဌသန္ဓိ ရေ၀ါစကကြ၍ ကရောတ်ဆယ်ပြစ်ခြင်းသာကြောင့် အဋ္ဌ ဤ-ခသုက်ခစ်ပြီး၊လျင် အဋ္ဌိ ကဘူ ဥစ္စ၊ကဲ့သို့ပြု၍ ဟူ၍လည်းစပ်။

ကဿပ၊ ပ။ တဿ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ၌။ တေ၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ သဘာသဟဂတာ၊ သဘယာအပ်သောသုခနှင့်တကွပြစ်သော။ ကာယဂတာသတိ၊ သည်။ နဝိဟေသာတိတိ၊ မစ္ဆန်အဲ့ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကဿပ၊ ပ။ ဝေဟိ၊ လျှင်။ တေ၊ သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ၊ ၏ဟူသော။ ထေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဘဂဝါ တေဒဝေါစဋ္ဌ တော်ပြန်စပ်။)

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဣမိနာ ဩဝါဒေန၊ ဤအဆုံးအမတော်ဖြင့်။ ဩဝဒိတ္မာ၊ ဆုံးမတော်မူ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဗိသွားပြီ။ အာဝုသော၊ နန္ဒာ။ အဟံ၊ သည်။ သတ္တာဟမေव၊ ခုနှစ်ရက်သာလျှင်။ သရဏော၊ ကိုလေသာကြေးမြီရှိသည်ဖြစ်၍။ (သရဏောတိ သကိလေသော သဝဏ္ဏော ဟုတ္မာ ဌ) ရဌပိဏ္ဍံ၊ ပြည်သူတို့၏ဆွမ်းကို။ ဘုဉ္ဇိ၊ စားပြီ။ အဌမိယာ၊ ရှစ်ရက်မြောက်၌။ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။

အာဝုသော၊ နန္ဒာ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဂ္ဂါ၊ လမ်းမှ။ ဩက္ကမ္မ၊ ဗိ၍။ ယေန၊ ၌။ အညတရံ၊ တခုသောအရပ်ကို။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ကေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ အာဝုသော၊ နန္ဒာ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ပဌမပိလောတိကာနံ၊ အဝတ်စတို့ဖြင့်။ သဝါသီ၊ သီတင်းသုံး၏။ ချုပ်စပ်အပ်သောဒုကူဋ်ကို။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးလွှာလေးထပ်။ ပညာပေတ္မာ၊ ခင်း၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘဒ္ဒေ၊ ထုံး။ ဣဒ၊ ဤနေရာ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိသီဒတု၊ ထိုင်တော်မူပါ။ ယံ၊ ယင်းသို့ထိုင်ခြင်းသည်။ မမ၊ တပည့်တော်၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ အဿာတိ၊ ဖြစ်ရာ၏ဟူသော။ ထေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာဝုသော၊ နန္ဒာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညာဏေ၊ ခင်ထားအပ်သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်ပြီ။ အာဝုသော၊ နန္ဒာ။ နိသဇ္ဇခေါ၊ ထိုင်နေပြီးခဏ။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကဿပ၊ ပ။ ပဌမပိလောတိကာနံ၊ တို့၏။ အယံ သံဃာဋိ၊ ဤဒုကူဋ်သည်။ ပုရာဏာတိ၊ နှုန်းညွှန်ပါသော။ ထေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ပဌမပိလောတိကာနံ၊ တို့ဖြင့်။ သံဃာဋိ၊ ချုပ်စပ်သော။ အယံ၊ ဤသင်္ကန်းသည်ဟူ၍ဘော်လည်းပေး။) ဘဒ္ဒေ၊ ထုံး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ပဌမပိလောတိကာနံ၊ တို့၏။ သံဃာဋိ၊ ကို။ အနုကမ္ပံ၊ သနားစောင့်ရှောက်ခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အစွဲပြု၍။ ပဋိဂ္ဂဏာတု၊ လက်ခံတော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကဿပ၊ ပ။ ထုံ၊ သည်။ ဧဝ၊ ငါဘုရား၏။ သာဏာနိ၊ လျှော်တော်ပြင့်ပြီးကုန်သော။ ပံသုကူလာနိ၊ ပြေမျုံ့အလိမ်းလိမ်းကပ်ကုန်သော။ နိမ္မသနာနိ၊ ပြီးပြီးသောဝတ်ရှိခြင်းရှိသော သင်္ကန်းတို့ကို။(ဝတ်ရှိပြီးဖြစ်သောသင်္ကန်းဟောင်းဟူလို။) ဝေရေဏာသိ၊ ဆောင်နိုင်အံ့လော။ (ပါရမိတုံ သက္ခိဿသိ ဌ)။ ဣတိ၊ ဤသို့(သုရားက)မေးတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ထုံး။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ပ။ နိမ္မသနာနိ၊ တို့ကို။ ဝေရေဏာမိ၊ ဆောင်နိုင်ပါလိမ့်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ နန္ဒာ။ သောခ္ခါဟံ၊ ထိုငါသည်။ ပဌမပိလောတိကာနံ၊ အဝတ်စတို့ဖြင့်။ သဝါသီ၊ ချုပ်စပ်အပ်သော ဒုကူဋ်ကို(တို့၏၊ ကိုဟူ၍ဘော်လည်းပေး)။ ဘဂဝတာ၊ အား။ ပါဒါသိ၊ (သောမနဿာသဟဂတ်

၁။ ပါဠိတော်စာသားရှေ့ရှင် ပဌမပိလောတိကာနံ၊ တို့၏။ ဘယ်ဘို့၊ ကို။ ဟု ပေးသင့်၏။ သို့ဘော်လည်း ယင်းသို့ပေးလျှင် ဧနက်ခြောင့်ပဲ ဝေဘင်ဆံ့သောကြောင့် တို့ကြင့် ကရဏတ္တပြန်ဆိုသည်။ ဘယ်သာ ပုရေတ္တာ၌ ကဲသို့ ကရဏတ္တပေးရန် အဝေဘက်ဘဝား ပျောကရုတ်ပျောဌ် မရှိ။

စိတ်တည်းဟူသော) အပြားအားဖြင့် ပေးလျှောပြီ ။ အဟံ ပန၊ သည့်ကား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ပ။ ဟရိပဒ္ဓိ ၊ ခံယူကျင့်သုံးပြီ။ (ဟရိပဒ္ဓိ၏ ဟရိပနော သို့၊ ၄။)

အာဝုသော၊ နှာ။ ဟံ တံ၊ အကြောင်ဟုဂ္ဂုလ်ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆို သော်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ သြရသော၊ ရင်၌ဖြစ်သူဖြစ်၍။ မုခတော၊ ခံတွင်းတော်မှ။ ဇာတော၊ ဖွားမြင်သူတည်း ၂။ ဓမ္မဇော၊ (အဆုံးအမတည်းဟူသော)တရားကြောင့် ဖြစ်သူထည်း။ ဓမ္မနိမ္မိတော ၊ (အဆုံးအမ တည်းဟူသော) တရားသည် ဖန်ဆင်းထားသူတည်း။ ဓမ္မဒါယာဒေါ။ (လောကုတ္တရာတည်းဟူသော)တရားအမွေကို ခံယူတိုက်သူတည်း။ သာဏာနိ၊ လျှော်တေဖြင့်ပြီးကုန်သော။ ပံသုကူလာနိ၊ မြေအလိမ်းလိမ်းကပ်ကုန်သော။ နိဗ္ဗသနာနိ၊ ပြီးပြီး သော ဝတ်ရုံခြင်းရှိကုန်သော သင်္ကန်းတို့ကို။ ဟရိဏ္ဍယေတာတိ၊ ခံယူသူတည်း ? ဟူ၍။ ဝေဒေယ္ယ၊ ပြောဆိုရာ၏။

တံ မဟံ၊ ထိုဒါ့ကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒမာနော၊ ဝေသာ်။ ဘဂဝတောပ။ နိဗ္ဗသနာနိတိ၊ နိဗ္ဗသနာနိဟူ၍။ ဝေဒေယ္ယ၊ ရာ၏။

အာဝုသော၊ နှာ။ အဟံ၊ သည်။ (ယာဝဇီ စသည်ကို စာပိုဒ် ၁၅၂-အတိုင်းပေးလော။ အဟံ ခေါ် အာဝုသော အာသဝေါနံ ခယာ စသည်ကို ဥပဿဟာသုတ်အဆုံး ဝါကျတို့ကိုမီးမ၍ပေး။)

ကောဒသမံ၊ တဆဲ့တရုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-ပရိမရဏသုတ်

၁၅၅။ (ကော် သုမယမ် အာယသ္မန္တံ ယဿာကဿပေါ်တိုင်အောင် စာပိုဒ် ၆၇-နဋ္ဌကထာပါသုတ် နှင့် တူ၏။ ယဿာကောဠိကောအရာ၌ ယဿာကဿပေါ၊ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံအရာ၌ အာယသ္မန္တံ ယဿာကဿပံ၌သည်သာ . ထူး၏။) အာဝုသော ကဿပ၊ပ။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ သောသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဟောတိ ကိ ံ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်သေးသလောဟူသော။ တေ၊ ဤအမေးစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ခွင်သာရိပုတ္တရာ။ ဘဂဝတာ၊သည်။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဗျာကတံ၊ ဟောတော်မမူအပ်။ (ဤမျှ၌ တေ် မပါ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော တေမ္ပိလည်း မပါ။) အာဝုသော၊ ငါ့ခွင်ကဿပ။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နု ဟောတိ ကိ ံ၊ မဖြစ်သလော။ ဤတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ ရှ။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နု ဟောတိတိ၊ မဖြစ်ဟူသော။ တေမ္ပိ၊ ဤစကားကိုလည်း။ အဗျာကတံ၊ ဟောတော်မမူအပ်။ အာဝုသော၊ပ။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ စ နု စ ဟောတိ ကိ ံ နု

၁။ ပါဒါသိ ပကာဒရုန် ဝေသာမနဿသမ္ပဒုတ္ထာ်ခဏ္ဍန် အဒါသိ၊ ဥပါသိတ္ထေရုပါဒါန် ၆-စာပိုဒ် ၇၅၉။

၂။ ရှင်အပြစ်၌ တည်သည်ကိုရည်၍ သြရသ, ရဟန်းအပြစ်၌ တည်သည်ကိုရည်၍ မုခတော ဇာတောဟု ပြန်သည်။

၃။ မုခတ္ထာ သြရသောပ။ ဓမ္မဒါယာဒေါဟု ပဌမာကေဝနန္ဒပြင့် ရှိသကဲ့သို့ ပရိဂ္ဂဟေတာ-ဟုထုပန္ဒည်း ပဌမာကေဝနန္ဒပြင့် ဂ-သီ မူအတိုင်းရှိသင့်သည်။ ကဲဟော တ-ပန္ဒည်ဖြင့်ပြီးသော ပဌမာပဟု-ဝနန္ဒ။ ပရိဂ္ဂဟိတာနိ ပုဒ်ကား မသင့်။

ခေါ်။ ဖြစ်လည်းဖြစ် မဖြစ်လည်းမဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိမေးဏီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဌ္ဌ။ ဟောတိ စ နု စ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ် မဖြစ်လည်းမဖြစ်ဟူသော။ တေ၊ ကိုး။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ အာဝုသောပ။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊မှ။ ပရံ၊ ဌ္ဌ။ ဒုတိ ဟောတိ နု နု ဟောတိ ကိ ၊ ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ် မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်သလော။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိမေးဏီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဌ္ဌ။ ဒုတိ ဟောတိ နု နု ဟောတိတိ၊ ဖြစ်သည်လည်း မဟုတ် မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်ဟူသော။ တေမို့၊ ဣတ္ထိကားကိုလည်း။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ အာဝုသောပ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ တေ၊ (သောသည်မှနောက်ဌ သတ္တဝါ ဖြစ်မဖြစ်သော) ဣတ္ထိ ဗိန္ဓာအယူကို။ (တေ ဒီဋ္ဌိဂတိ၊ ဌ။)ကသွာ၊ ကြောင့်။ အဗျာကတံ၊ ဟောတော်မမူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိ မေးဏီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ တေ၊ ဣတ္ထိ ဗိန္ဓာအယူသည်။ အတ္တသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် စပ်ယှဉ် သည်။ နု၊ မဖြစ်။ အာဒီပြဟ္ဘစရိယကံ၊ မဂ္ဂပြဟ္ဘစရိယ၏ရှေ့ပြေးအကျင့်သည်။ (မ-ဌ ၃ စာပိုဒ် ၁၂၇-ဌ်လည်း ပုဒ်၏။) နု၊ မဖြစ်။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ (ဝဋ္ဋ) ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ နု၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်မက်မှုကင်းခြင်းငှါ။ နု၊ မဖြစ်။ နိရောဓာယ၊ ရာဂချုပ်ခြင်းငှါ။ နု၊ မဖြစ်။ ဥပသမာယ၊ ရာဂမီးငြိမ်းအေးခြင်းငှါ။ နု၊ မဖြစ်။ အဘိညာယ၊ တရားထူးကိုသိခြင်းငှါ။ နု၊ မဖြစ်။ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းငှါ။ နု၊ မဖြစ်။ နိဗ္ဗာနာယ၊ ဝါနဟူသော တရားမှ ထွက်မြောက်ခြင်းငှါ။ နု သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သောသည်မှ နောက် သတ္တဝါ ဖြစ်-မဖြစ်စသည်ကို။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိ ပြေ၏။

အာဝုသော၊ ရာ။ အထ၊ ထိုဣတ္ထိဖြစ်သော်။ ကိဿ ရဟိ၊ အဘယ်ဣတ္ထိလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိ မေးဏီ။ အာဝုသော၊ ပ။ ဣဒံ၊ ဣ ဒေဝှ ဟု သစ်ရသည်။ ဒုက္ခန္တိ ခေါ်၊ ဒုက္ခသစ္စာဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။ အယံ၊ ဣ၏လောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယောတိ၊ (ဆင်းရဲ ဖြစ်ကြောင်း) သမုဒယသစ္စာဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။ အယံ၊ ဣ၏နိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓောတိ၊(ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ) နိရောဓ သစ္စာဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။ အယံ၊ ဣ၏မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါတိ၊(ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်)မဂ္ဂသစ္စာဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိပြေ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကသွာ၊ ကြောင့်။ ဧတေ၊ ဣ သစ္စာ လေးပါးကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ အဓိပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိမေးဏီ။ အာဝုသော၊ ပ။ ဟိ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဧတေ၊ ဣ သစ္စာလေးပါးသည်။ အတ္တသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့်စပ်ယှဉ်၏။ ဧတေ၊ ဣ သစ္စာလေးပါးသည်။ အာဒီပြဟ္ဘစရိယကံ၊ မဂ္ဂပြဟ္ဘစရိယ၏ ရှေ့ပြေး အကျင့်တည်း။ ဧတေ၊ ဣ သစ္စာလေးပါးသည်။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ (ဝဋ္ဋ) ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်မက်မှုကင်းခြင်းငှါ။ နိရောဓာယ၊ ရာဂချုပ်ခြင်းငှါ၊ ဥပသမာယ၊ ရာဂမီး ငြိမ်းအေးခြင်းငှါ။ အဘိညာယ၊ တရားထူးကို သိခြင်းငှါ။ သမ္မောဓာယ၊ သိမြင်ခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ဝါနမည်သောတရားမှ ထွက်မြောက်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိပြေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ အပ်၏။

ဒုါဒသမံ၊ တရဲ့နှစ်ရေမြောက်လောသုတ်တည်း။

[illegible]-သဒ္ဓမ္မပ္ပဋိဋ္ဌိကသုတ်

[illegible] (ဝေ၁ ပေ [illegible]) [illegible] ခေါ်။ သော။ [illegible] သ္မာ မဟာကဿပေါ်၊ အရှင်မဟာ[illegible]ကိုး။ [illegible] မြတ်စွာဘုရားကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်း အတောက်ရ[illegible]ဖြင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ အပ္ပတရာနံ၊ အလွန်နည်းကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိ စေဝ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ဝ ဉ်လည်း။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ အညာယ၊ အရဟတ္တမ္ဂ်လ်ဌ်။ သဏ္ဌာဟိ သု၊ တည်ကုန်ပြီ။ (သော) ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကော နု ခေါ်၊ [illegible]ပါနည်း။ (သော) ဟဒ္ဓယော၊ ထိုအထောက်အပံ့ဖြင့်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်း အထောက်အပံ့ ဖြင့်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဟုတရာနံ၊ အလွန်များကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိ စေဝ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပတရာ၊ အလွန်နည်းကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ အညာယ၊ အရဟတ္တမ္ဂ်လ်ဌ်။ သဏ္ဌာဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ (သော) ဟေတု ပန၊ ထိုအကြောင်းသည်ကား။ ကော၊ အဘယ်ပါနည်း။ (သော) ဟဒ္ဓယော ပန၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်ကား။ ကောတိ၊ အဘယ်ပါနည်း ဟူသော။ တေ၊ ဤအမေးစကားကို။ အဝေါ၊ လျှောက်၏။ ကဿပ၊ ပ၊ ထေ၊ ဤအကြောင်းအထောက်အပံ့သည်။ ဝေဠု၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ အတိုင်းပင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္ထေသု၊ သတ္တဝါတို့သည်။ (သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၏ သဒ္ဒါ သီလ [illegible]သည်ထို့သည်.ဟု မုချတ္တသော်လည်းပေး။) ဟာယမာနေသု၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်လတ်သော်။ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတရားသည်။ အန္တရဓာ-ယမာနေ၊ ကွယ်ပျောက်လတ်သော်။ ပဟုတရာနံ၊ ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိ စေဝ၊ တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အပ္ပတရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်လည်း။ အညာယ၊ ၌။ သဏ္ဌာဟန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဿပ၊ ပ။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ သဒ္ဓမ္မပ္ပဋိရူပကံ၊ သူတော်ကောင်း တရားအတု သည်[1]၊ လောကေ၊ လောကဝ်ဌ်။ နု ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မပြစ်ပေါ် သေး။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ သဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတရား၏။ အန္တရဓာယ၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်းသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကဿပ၊ ပ။ ယတော စ ခေါ်၊ အကြင်အခါ၌ကား။ သဒ္ဓမ္မပ္ပဋိရူပကံ၊ သည်။ လောကေ၊ ဌ်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သဒ္ဓမ္မော၊ ၏။ အန္တရဓာယ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကဿပ၊ ပ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာကိုဆိုအံ့။ ယာဝ၊ လောက်။ ဧဝတရူပပ္ပဋိရူပကံ၊ ရွှေတုသည်။ (ရွှေရည်စိမ်ထားချ ရွှေရောင်တောက်သော ကြေးဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော အဆင်းတန်ဆောကိုဆို လို၏။) လောကေ၊ ဌ်။ နု ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ သေး။ တာဝ၊ လောက်။ ဧဝတရူပဿ၊ ရွှေ၏။ အန္တရဓာယ၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်းသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကဿပ၊ ပ။ ယတော စ ခေါ်၊ ဌ်ကား။ ဧဝတရူပပ္ပဋိရူပကံ၊ သည်။ လောကေ၊ ဌ်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧဝတရူပဿ၊ ၏။ အန္တရဓာယ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဿပ၊ ပ။ ဝေမေဝ ခေါ်၊ ဤအတူသာလျှင် ။ ပ။ အန္တရဓာယ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကဿပ၊ ပ။ ပထဝီ၊ (၂-သိန်း ၄-သောင်းအထုရှိသော) မြေကြီးသည်။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို။ နု ခေါ် အန္တရဓာပေတိ၊ မကွယ်ပျောက်စေနိုင်။ အာပေါ၊ ရေသည်။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ကို။

---

[1] အာဝေ[illegible]တိ (ဇ [illegible]ပမ[illegible]ဟိ ဥာတမရိယာ[illegible] အနတ်[illegible]ပ[illegible]ဝ ဝေ[illegible]တိ ပဋိ[illegible]) အညာ၊ [illegible] [illegible]ပညာ။ အညာ[illegible] [illegible]ယ[illegible] အညာ၊ အရဟတ္တ[illegible]လ်ဌ်။ ဋီကာ။

[2] ဝိ[illegible]ဥာ[illegible] ညစ်နွမ်းကြောင်း ၁၀-ပါးဟူသော အဓိက သဒ္ဓမ္မပ္ပဋိရူပက, [illegible]ကပ[illegible]တန်မင်ထော ဝေ[illegible]ထာ[illegible]သော [illegible]ဟူသော [illegible]ကိုဟု။

နခေါ်အန္တရဝေါပေတိ၊ နိုင်။တေဇောဝေါဘု၊ မီးသည်။ပ။ ဝါယောဝေါတု၊ လေသည်။ပ။ နအန္တရ-ဝေါပေတိ၊ နိုင်။အထ ခေါ်၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓံ သဒ္ဓမ္မံ၊ ဤသုတော်ကောင်းတရားကို။ အန္တရဝေါပေန္တိ၊ ကွယ်ပျောက်စေနိုင်ကုန်၏။တေ မောဃပုရိသာ၊ ထိုမက်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးသော ယောကျ်ားတို့သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဤသာသနာ၌။ (ဝေအနက်မဲ့။)ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ ကဿပ၊ပ။ နာဝါ၊ လေသည်။ အာဒိကေနေဝ၊ (ဝန်ကို) ယူဆောင်သဖြင့်သာလျှင်။ ဩပိလဝတိသေယျထာပိ၊ နစ်မြှုပ်သကဲ့သို့။ (အာဒိကေနာတိ အာဒါနေန ဂဟဏေန၊ဌ။ အာဒါနံ အာဒိ အာဒိ ဝေ အာဒိကံ၊ ဋီ။ ဩပိလဝတိတိ နိမုဗ္ဗတိ၊ဌ။) ကဿပ၊ပ။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ ၏။ အန္တရဝါနံ၊ သည်။ ဝေ၊ ဤအတူ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (သာသနာကွယ်ခြင်းသည် လေမြှုပ်သကဲ့သို့ချက်ချင်း မဟုတ် တဖြေးဖြေးချင်း နစ်မြှုပ်သည်ဟူလို။)

ကဿပ၊ ပ။ ဩဂ္ဂမနီယာ၊ ဝေဒေဟက်သို့လားဝေစတတ်ကုန်သော။ ပဗ္ဗ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓ ဗေ့မှာ၊ ဤတိုလတ္တံ့သော တရားတို့သည်။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ ၏။ သမ္ဘောသာယ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ။ အန္တရ-ဝေနာယ၊ ကွယ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဗ္ဗ၊ ဝါးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ကဿပ၊ပ။ ဗုဒ္ဓ၊ ဤသာသနာ၌။ သိက္ခာ၊ တို့သည်။ သိက္ခာနိယော၊ သိက္ခာနိမတို့သည်။ ဥပါသကာ၊ (ရတနာ ၃-ပါးကို) ဆည်းကပ်သူတို့သည်။ ဥပါသိကာဿယော၊ (ရတနာ ၃-ပါးကို) ဆည်းကပ်သော အကာမတို့သည်။ သဗ္ဗဒိ၊ တုဏှီ၌။ အဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပတိဿာ၊ နိုမ်ချ တုပ်ဝပ်ခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗေ့မှာ၊ တရား၌။ ပ။ သံဃေ၊ ၌။ ပ။ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာ ၃-ပါး၌။ ပ။ သမာဓိသ္မိံ၊ (သမာဓိတ် ဂ-ပါးနှင့် ဟုဉ်သော) သမာဓိ၌။ ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။ ကဿပ၊ပ။ ဩဂ္ဂမနီယာ၊ ကုန်သော။ ပဗ္ဗ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓ ဗေ့မှာ၊ တို့သည်။ ပ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။

(ပဗ္ဗ ခေါ်ဟု။ ပ။ အန္တရဝေနာယ သံဝတ္တန္တိ၌ အသဝေ့မှာသာယ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ။ အန္တရဝေနာယ၊ မကွယ်ခြင်းငှါ။ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သပ္ပတိဿာ၊ နိုမ်ချ တုပ်ဝပ်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ဟု ပေးသည်သာတည်း။)

ဘေရသမ်း ဝတ္ထုံးခုမြောက်ခေါဇာသုတ်တည်း။

ကဿပသမ်ယတ္တံ၊ သည်။ သမတ္တံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဟသ၊ ထိုကဿပသမ်ယတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သန္ဓိဗ္ဗဲ၊ သန္ဓိဗ္ဗသုတ်ရင်း။ အနောတ္တပ္ပီ၊ အနောတ္တပ္ပီသုတ်ရင်း။ ဒန္ဒုဟယံ၊ ဒန္ဒုဟယသုတ်ရင်း။ ကုလူပကံ၊ ကုလူပကသုတ်ရင်း။ ဧကဏ္ဍံ၊ ဧကဏ္ဍသုတ်ရင်း။ တယော၊ သုံးသုတ် ကုန်သော။ ဩဝါဒါ ၈၊ ဩဝါဒသုတ်, ဒုတိယဩဝါဒသုတ်, တတိယ ဩဝါဒသုတ်တို့ရင်း။ ဗျာနာဘိညာ၊ဗျာနာဘိညသုတ်ရင်း။ဥပဿယံ၊ ဥပဿယသုတ်ရင်း။ စီဝရံ၊စီဝရသုတ်ရင်း။ ပရိမရုဏံ၊ ပရိမရုဏသုတ်ရင်း။ သဒ္ဓမ္မပုဏ္ဍရီကံ၊ သဒ္ဓမ္မပုဏ္ဍရီကသုတ်ရင်း။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဤသည်တည်း။

၆-လာဘာသက္ကာရသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-ဝါရဏသုတ်

၁၅၂။ (ဝေ၊ မေ သုတ်။ပ။ ပဋ္ဌာဏာသုံ ပေးပြီ။) ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လာဘာ-သက္ကာရသိလောကော၊လာဘ်ပူဇော်(သကာ)အကျော်အစောသည်။(လာဘနှင့်သက္ကာရ ထူးမထူး ကို ၆ ခု ဖို ၆ လေ။) ဒါရုကော၊ ခက်ထန်၏။ ကရူကော၊ ထက်၏။(တိဒိဏောဟု ၆ဖွင့်၏။) ဖရသော၊ ကြမ်းထန်း၏။ အနုတ္တရသာ၊ မိမိထက်သာလွန်သော တရားမ ရှိသော။ ယောဂက္ခေမသာ၊ ယောဂ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်း၏။ အန္တရာယိကော၊ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာ၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ လာဘာသက္ကာရ-သိလောကံ၊ လာဘ်ပူဇော် အကျော်အစောကို။ ပဇဟိဿာမ၊ ပယ်စွန့်ကုန်အုံ့။ ဥပ္ပန္နော၊ သော။ လာဘာသက္ကာရသိလောကော၊ သည်။ နော၊ ငါတို့၏။ စိတ္တံ၊ (စတုဘူမကကုသိုလ်)စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ သိမ်းကြုံးယူငင်၍ ၁။ နိ ဝ ဌာဿတီတိ၊ မတည်လတ္တံ့ဟု၍။ ဝေ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ထိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ယိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤ ဗိန်ကတ်မှု၏။

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ဓဇဂ္ဂသုတ်

၁၅၃။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။ဒါရုကောပ။ အဓိဂမာယကို ရှေးနည်းမှီးပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဆုံ။ ဗာဠိသိကော၊ ငါးမျှားသမားသည်။ အာမိသဂတံ၊ အစာထပ်သော။ ဗဠိသံ၊ ငါးမျှားချိတ်ကို။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်သော။ ဥဒကရဟဒေ၊ ရေတိုင်း၌။ ပက္ခိပေယျ၊ ပစ်ချရာ၏။ ထပေနံ၊ ထိုငါးမျှားချိတ်ကို။ အညတရော၊ တခုကောင်သော။ အာမိသစက္ခု၊ အစာ၌မျက်စိရှိသော။ (အာမိသေ စက္ခုဒဿနံ အဿာတိ အာမိသစက္ခုဇ္ဇ။) မစ္ဆော၊ ငါးသည်။ ဂိလေယျ၊ မျိုရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ယိ၊ လျှင်။ ဗာဠိသိကဿ၊ ငါးမျှားသမား၏။ (ဂိလေဗ္ဗောဝယံ အန္တတ် ၌သာစပ်) ဂိလေဗ္ဗောသော၊ ငါးမျှားချိတ်ကိုမျိုမိသော။ သော မစ္ဆော၊ ထိုငါးသည်။ (အာပဒေနာ ၌စပ်)ဝါ၊ ကို။ (ယထာကာမကရဏီယောဝယ် ကရဏီယ၌စပ်။) အနယံ၊ မရေမ်းသာခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယ္ယ၊ ရောက်၏။ (ဒုက္ခံ ပဓာနာဟု ၆-၌ ဖွင့်၏။) ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေ၊ ၏။ ဗာဠိသိကဿ၊ သည် ၂။ ယထာကာမကရဏီယော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုထိုက်၏။

၁။ ပရိပ္ပဒ ဒါဝတ် ဂယာတတ္ထ၊ တနဲ့ ခဝယနုတ္ထ ၂ ;ုက်လုံးသင့်၏။ စတုဘူမကကုသလစိတ္တံ ပရိယာဒါယိတ္မာ ကသိတ္မာ ခဝေယတ္မာ တိဋ္ဌတိ ။ပ။ ဥပ္ပတ္တိဋ္ဌာန နိဝါရဏဟေတုမဝ စတုဘူမကမ္ပိ ကုသလစိတ္တံ ကဘာဝိတော ခဝေယတိ-စာတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ အဋ္ဌ၊ စာမုက်နှာ ၁၅။

၂။ အကယ်၍ အဝုတ္ထကတ္ထာမဟေယ ဘာမုတ္ထပေးခဲ့ရှင် ယထာကာမဟု၏ဟု ဟော မစ္ဆာ၊ သည်။ ဗာဠိသိကဿ၊ သွား၏။ ယထာကာမကရဏီယော၊ ထိုက်သောဘဝ၌တည်း ဟု(ဒဗ္ဗပဒေနယင်ရှာစောင်ပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဗာဒ္ဓိသိဂေါတိ ခေါ၊ ဗာဒ္ဓိသိဂေါဟူသော။ တေ၊ဤ၌အမည်သည်။ပါပိမတော၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိသော။ မာရသား၊ ကိလေသာမာရ်၏။ အဓိဝစန်၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗဒ္ဓိသဒ္ဒံ တေ၊ ဗဒ္ဓိသဟူသောဤ၌အမည်သည်။ လာဘသက္ကာရသိလောကဿ၊ ၏။အဓိဝစန်၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥဗ္ဗိန်၊ သော။ လာဘသက္ကာရ-သိလောကံ၊ ကို။ အဿာဒေတိ၊ သာယာ၏။ နိကာမေတိ၊ အလိုရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ မာရဿ၊ ကိလေသာမာရ်၏။ ဂိလဗဒ္ဓိသော(လာဘ်ပူဇော်အကျော်အစောဟူသော) ငါးမျှားချိတ်ကိုမျိုမိသည်ဖြစ်၍။ အနယံ၊ မချမ်းသာခြင်းသို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သူ။ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သူဟု၍။ ပါပိမတော၊ သည်။ ယထာကာမကရဏီယော၊ အလို-ရှိသလိုပြုထိုက်သူဟု၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။(ကြွင်းစာပိုဒ် ၁၅-၂-အတိုင်းပေး။)

ဒုတိယ၊ နှစ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂုဏ္ဍမုသုတ်

၁၅၉။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။ဒါရုဏောပ။ အဓိကမာယာပေးမြဲ။)ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘဝဖြစ်ဘူးသည်ကား။ အညတရဿ၊ တစုံသော။ ဥဒကရဟဒေ၊ ရေအိုင်၌။ မဟာကုမ္ဘကုလံ၊ ကြီးမားသောလိပ်အပေါင်းသည်။ (မဟာကုမ္ဘကုလဿ မဟန္တံ၊ အဋ္ဌကဿ ပကုလံ၊ ၌။ အဋ္ဌကဿ ပါ ဂုဏ္ဍန် ယောသံ။ပ။ တောသံ ဘမ္ဘယော၊ ဌ။) စိရနိဝါသီ၊ ကြာမြင့်စွာနေလေ့ရှိသည်။ အယောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အညတရော၊ တစောင်သော။ ကုမ္ဘော၊ လိပ်သည်။ အညတရံ၊ သော။ ကုမ္ဘံ၊ ကို။ (သုဘဒ္ဒ အညတရော ကုမ္ဘော ယေန အညတရော ကုမ္ဘော တေနုပသင်္ကမိ အညတရံ ကုမ္ဘံဟု ရှိ၏။ ထိုအပ်လတ္တံ့သော အထ ခေါ် ဘိက္ခဝေ သော ကုမ္ဘောစသော ဝါကျကို တောက်ရှု ဤ၌လည်း ပါသင့်၏။) တာတ ကုမ္ဘ၊ အမောင်လိပ်။ တုံ၊ သည်။ တေ ပဒေသံ၊ ဤ အရပ်သို့။ မာ ခေါ် အဂမာသိတိ၊ ဆသွားလင့်ဟူသော။ တေ၊ ဤကားကို။ အဝေါစ၊ ပြောပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသော ကုမ္ဘော၊ သည်။ တံ ပဒေသံ၊ ထိုအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ ထပေနံ၊ ထိုလိပ်ကို။ ကုဒ္ဒါ၊ မုဆိုးသည်။ ပပတာယ၊ ကြိုးရှည်ထပ်သောဆံရူးဖြင့် ။ ဝိဓ္ဓိ၊ ထိုးပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌ။ သော ကုမ္ဘော၊(အထိုးခံရသော)ထိုလိပ်သည်။ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ သော ကုမ္ဘော၊ (သတိပေးသော)ထိုလိပ်သည်။(အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ကုမ္ဘော၊(သတိပေးသော)ထိုလိပ်သည်။ တံ ကုမ္ဘံ၊(အထိုးခံရသော)ထိုလိပ်ကို။ ဧတဒဝေါ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာနေသည်ကို။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၌။ တံ ကုမ္ဘံ၊ (အထိုးခံရသော)ထိုလိပ်ကို။ တာတ ကုမ္ဘ၊ အမောင်လိပ်။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တုံ၊ သည်။ တံ ပဒေသံ၊ သို့။ နု အဂမာသိတိ၊ မသွားခဲ့ပါရိုးမဲ့လော ဟူသော။ တေ၊ ဤအမေးစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တာတ ကုမ္ဘ၊ လိပ်။ အဟံ၊ သည်။ တံ ပဒေသံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ သွားခဲ့ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။ တာတ ကုမ္ဘ၊ လိပ်။ ကစ္စိ၊ နည်း။ တုံ၊ သည်။ အကွတော၊ အထိုးမခံရသည်။ (သန္ဓတ္ထအောင်ကြောင့် တူးဖြိုခံရသူမဟုတ်သည်ဟုပေး။) အနုပဟတော၊ အညှဉ်းဆဲမခံရသည် (ညှဉ်းဆဲ

၁။ ပပတာယာတိ= ပပတာ ဣတိ ဒီဃရဿကပဒေါ၊ အယကန္ဓကောသကေ (အမှိုက်ယမ်းထုတ်ပင်၌) ဧကော်ပပတေတော ဂဟိတော ကတ္ထိကသဏ္ဌာနော(မြှားချွန်သဏ္ဌာန်ရှိသော)အယကဏ္ဍကော၊ ဌနှင့်ဏတို့ ထိုရင်းအဓိပ္ပါယ်ကို ဟူ၍ ပေးအပ်သောအနက်တည်း။ လောကဝေါဟာရအားဖြင့် 'မြှန်း' ဟူ၍ရင်း, 'သန္ဓတ်' ဟူ၍ရင်း ပြန်ဆိုနိုင်၏။

ခံရသူမဟုတ်သည်ဟုသော်လည်းပေး)။ အသိ၊ ပြစ်ပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ထာဝ ကုမ္မ၊ လိပ်။ အဟံ၊ သည်။ အကွေတော၊ အထိုးမခံရသည်။ အနုပဟတော၊ အညှဉ်းဆဲမခံရသည်။ အမို၊ ပြစ်၏။ စ၊ သို့သော်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်ခ္ခနောက်ခ္ခ။ အနုဗန္ဓံ၊ လိုက်သော (အစဉ်မပြတ်သော ဟူ၍သော်လည်းပေး)။ ဣဒံ သုတ္တကံ၊ ဤကြိုးသည်။ အတ္ထိ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။ ထာဝ ကုမ္မ၊လိပ်။ ဘဂ္ဂ၊ စင်စစ်။ တုံ၊ သည်။ ခတော၊ အထိုးခံရသူသည်။ (တူးဖြိုခံရသူသည်ဟု ပေးလျှင်လည်း ဤအဓိပ္ပါယ်ပင်။) ဘဂ္ဂ၊ စင်စစ်။ ဥပဟတော၊ ညှဉ်းဆဲခံရ သူသည်။ အသိ၊ ပြစ်၏။ ထာဝ ကုမ္မ၊ လိပ်။ ဧတေန သုတ္တကေန၊ ဤကြိုးယပ်ဖြင့်။ တေ၊ ၏။ ပိတရော စ၊ အမိအဖ တို့သည်ရင်း။ ပိတာမဟာ စ၊ အဖိုး အဖွားတို့သည်ရင်း။ (ပိတရော၊ ပိတာမဟာတို့ ဝိရူပေဟသေသတည်း။) အနယံ၊ မချမ်းသာခြင်းသို့။ အာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်၏။ (ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏ ဟူလို) ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပန္နာ၊ ကုန်၏။ ထာဝ ကုမ္မ၊ လိပ်။ တုံ၊ သည်။ ဒါနိ၊ ခ္ခ။ ဟဘ္ဘ၊ ဆွားတော့။ ဒါနိ၊ ခ္ခ။ တုံ၊ သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏ (ဥစ္စာ ပြစ်သောလိပ်သည်)။ နု၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ (သင်ဟာ ငါတို့နှင့် မဆိုင်တော့၊ ရန်သူပိုင် ရန်သူဆိုင် ပြစ်နေပြီဟူလို။ ဣဒါနိ တုံ အမိတ္ထဟတ္ထံ ဂတော၊ နု အမှာကံ သန္ဓကောတိ အတ္ထောဒ္ဓ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လုဒ္ဓေါတိ တေ၊ လုဒ္ဓေါဟူသော ဤအမည်သည်။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော။ မာရဿ၊ ကိလေသာမာရ်၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဟ-တာတိ တေ၊ ပဟတာဟူသော အမည်သည်။ လာဘသက္ကာရသိလောကဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုတ္တကန္တိ တေ၊ သုတ္တကံဟူသော အမည်သည်။ နန္ဒိရာဂဿ၊ ပြင်းရှာတပ်နှစ်သက် ခြင်း၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ (ယော ဟိ ကောစိ။ပ။ နိကာမယတိ ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ပဟတာယ၊ ကြိုးတပ်သောသံဆူးဖြင့် (မိုန်း သို့မဟုတ် သနေတ်ဖြင့်သော်လည်းပေး။) ဝိဓဒ္ဓါ၊ အပစ်ခံရသည်ဖြစ်၍။ အနယံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ သူဟူ၍။ ဗျသနံ၊သို့။ အာပန္နော၊ သူဟူ၍။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိသော မာရ်သည်။ ယထာကာမကရဏီယော၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ (ကြွင်းမထူး။)

တတိယံ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဒီဃလောမိကသုတ်

ဝေ၀ေ။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ၊ ဒါရုဏောဝေ။ အဓိကမာယ ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျ-ထာပိ၊ ဣဒံ။ ဒီဃလောမိကာ၊ ရှည်သောအမွေးရှိသော။ ဧဏိကာ၊ သိုးမသည်။ ကဏ္ဏကဝယနံ၊ ဆူးချုံသို့။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရောက်၏။ သာ၊ ထိုသိုးမသည်။ တတ္တတတ္တ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ သဝေယျ၊ ကပ်ငြိရောက်၏။ တတ္တတတ္တ၊ ၌။ ဂယှေယျ၊ (ဆူးသည်) ဆွဲဟူအပ်ရောက်၏။ တတ္တတတ္တ၊ ၌။ ဗဇ္ဇေယျ၊ ပွဲမှိုဆုံ၏။ တတ္တတတ္တ၊ ၌။ အနယဗျသနံ၊ ဆင်းရဲခြင်း ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမာ ခေါ၊ သာလျှင်။ ဣဒ၊ ၌။ ကောဠာ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ လာဘသက္ကာရသိလောကေန၊ သည်။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်ဖယ်သည်ဖြစ်၍။ ပရိယာဒိဏ္ဏစိတ္တော၊ ကုန်းမိုးသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ (ပရိ+အာ+ဒါ=ခေါနှင့်)။ ထက်ဝန်းကျင် ဟူအပ်သော စိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍ (ဂဟဏတ္ထ)။ ပုဗ္ဗကာသယော၊ ၌။ နိဝါသေတွာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ဟူ၍။ ဂါမံ

ဝါ။ ရွာသို့ရင်း။ နိုဂမ် ဝါ။ နှုတ်ဂုံးသို့ရင်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပရိသတိ၊ ၏။ သော။ ထို ရဟန်းသည်။ တည်တဲတစ်ခု၊ ထိုထိုရွာနိုဂုံးခဲ့။ သင့်တိ၊ ကပ်ငြိ၏။ တတ်တတ်၊ ခဲ့။ ဂယာတိ၊(လာဘ စသည်သည်)ဆွဲယူအပ်၏။ တတ်တတ်၊ ခဲ့။ ဗဟုတိ၊ ပွါးမြိ၏။ တတ်တတ်၊ ခဲ့။ ဆနုယဗျသနံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။(ကြွင်းမထူး။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-မိဠကသုတ်

ဘိက္ခဝေ၊ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။ဒါရုဏောဒကပ။ အဓိဂမာယ ပေါဠေ။)ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျ-ထာပိ၊ ဆုံ။ မိဠကာ၊ မစင်ပိုးတို့သည်။ ဂူထာဒီ၊ မစင်ကိုစားသည်ဖြစ်၍။ ဂူထပူရော၊ ကိုယ်တွင်းခဲ့ မစင်ဖြင့်ပြည့်၏။ ;ထဿ၊ မစင်ဖြင့်။ ပုဏ္ဏော၊ ပြည့်၏။ အဿ၊ ထိုမစင်ပိုး၏။ ပုရိသော စ၊ ရွှေ့ လည်း။ မဟာဂူထပုရွှော၊ မစင်ပို့ကြီးသည်။(အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။) သာ၊ ထို မစင်ပိုးသည်။ တေန၊ ထိုမစင်ပုံဖြင့်။ အညာ၊ တပါးကုန်သော၊ မိဠကာ၊ မစင်ပိုးတို့ကို။ "အယံ၊ ငါသည်။ ဂူထာဒီ၊ ခဲ့။ ဂူထပူရော၊ သည်။ ဂူထဿဖြင့်။ ပုဏ္ဏော၊ သည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပုရိသော စ၊ ခဲ့လည်း။ အယံ မဟာဂူထပုရွှော၊ ဤမစင်ပုံကြီးသည်၊ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟုခဲ့။ အတိမညေယျ၊ မထေမဲ့ပြင်ပြုရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवमेव ခေါ၊ သာလျှင်။ ဣဓ၊ ခဲ့။ပ။ ပရိသတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုရွာ နိုဂုံးခဲ့။ ဘုတ္တောဝိ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်။ ယာဝဒတ္ထော စ၊ လိုအပ်သမျှလောက်စားပြီးသည်လည်း။ ပေါတိ၏။ ဘုဉ္ဇာယ၊ နက်ဖြန်အလို့ငှါ။ နိမန္တိတော စ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်ပြီးသည်လည်း။ ပေါတိ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝုဏော၊ သပိတ်ဖြင့်ပြည့်သော။ ပိဏ္ဍပါတော စ၊ ဆွမ်းသည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။) သော၊သည်။ အာရောမံ၊သို့။ ဂန္ဓွာ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခူဂဏဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏။ မဇ္ဈေ၊ခဲ့။ "အယံ၊ သည်။ ဘုတ္တောဝိ၊ သည်။ ယာဝဒတ္ထော စ၊ သည်လည်း။ အမိ၊၏။ သုဘောဇနာယ၊ ဝါ။ နိမန္တိတော စ၊သည်လည်း။ အမိ၊၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပုရော၊ သော။အယံ ပိဏ္ဍပါတော စ၊သည်လည်း။(အတ္ထိ၊သေး၏။)စိတ်ရတိုင်ရှိပါတသောနာသနဂိလာနပွန္ဓယ-ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနုံ၊ တို့ကို။ လာဘီ စ၊ ရလေ့ရှိသည်လည်း။ အမိ၊၏။ အညော၊ ကုန်သော၊ ဣမေ ပန ဘိက္ခူ၊တို့သည်ကား။ အပ္ပဗုဒ္ဓာ၊ နည်းသောဘုန်းကံရှိကုန်သတို့တည်း။ အပ္ပေသက္ခာ၊ တန်ခိုး မဲ့ကုန်၏ ဟု ပြောကြားအပ်သူတို့တည်း။ (နတ္ထိ ကောသော ဣဿ ‘ဣဿနံ ဣဿရိယန္တိ’ အက္ခရာတမ္ဘာတိ အပ္ပေသက္ခာ မ-၃-၁၀၆ ဋီ။) စိတ်ရ။ပ။ ပရိက္ခာရာနုံ၊ တို့ကို။ လာဘိနော၊ ရလေ့ရှိ ဘုတ္တိသည်။ နာတိ၊ မဟုတ်ကုန်"ဟုခဲ့။ဝိကတ္ထတိ၊ ကြုံ၊ဝါ၏။သော၊သည်။ပ။အညော၊ကုန်သော။ ပေသလေ၊ သိလကိုချစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အတိမညတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုမထေ မဲ့ပြင်ပြုခြင်းသည်။ တဿ မောဃပုရိသဿ၊ ၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ အဟိတာယ၊ အလို့ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ ဟောတိ၊၏။ (ကြွင်းမထူး။)

ပဉ္စမံ၊ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-အသနိသုတ်

ဘိက္ခဝေ၊ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။ဒါရုဏောဒကပ။ အဓိဂမာယ ပေါဠေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသနိဝိစက္ကံ၊ မိုးကြိုးစက်သည်။ (မိုးသားမရှိပဲ အခြောက်တိုက်ပစ်ချတတ်သော မိုးကြိုးနှင့်ထူးသော

လာဘသက္ကာရသိလောကကုံယူ။) ကဲ၊ အာဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သို့။ အာဂန္တုတု၊ လာရောက်နိုင်သနည်း။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ လာဘ်ပူဇော်· အကျေး အစောသည်။ အပတ္တမာနသံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့ မရောက်သေးသော။ သေခံ၊ ဧသခပုဂ္ဂိုလ်သို့။ အနုပါပုဏာတု၊ ရောက်နိုင်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသနိဝိစက္ကန္ဒိ ထော်၊ အသနိဝိစက္ကံ့ဟူသော ဤအမည်သည်။ လာဘသက္ကာရ-သိလောကဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဒိဋ္ဌသုတ်

ဘဒ္ဒန္တ။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။ဒါရုဏောဝေ။ပ။ အဓိဂမာယ ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဲ၊ အာဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝိသလ္လေန၊ အဆိပ်လူးသောမြှားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌဝေယ်န၊ -အဆိပ်လူးသော (ဂတ် အနက်ခဲ)။ သလ္လေန၊ မြှားဖြင့်။ ဝိဗျတု၊ ပစ်ဖောက်နိုင်သနည်း။ အပတ္တမာနသံ၊ သော ။ပ။ အနုပါပုဏာတု၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သလ္လန္ဒိတော်၊ သလ္လံဟူသောအမည်သည်။ လာဘသက္ကာရသိလောကဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ကဲ။ပ။ အာဂန္တုတု ကို ပုဗ္ဗာဝါကျ၊ သေခံ။ပ။ အနုပါပုဏာတုကို ဝိသေသနာဝါကျအဖြစ်ဖြင့် ယောဇနာ သည်။ကဲ။ပ။ အာဂန္တုတုဝါကျကို အကယ်၍ ပုဗ္ဗာဝါကျအဖြစ်သက်ခံခဲ့လျှင် ပါဠိတော် အောက်ခြေ၌ ဣဒံ ကိ သဒ္ဒေန ပဋိကွေပတောပိ သက္ကာ ဥာတုံ ဟု ပါရှိသော မာ နိပါတ်သည် ပဋိသေဓပြုပုံတူပါ သကဲ့သို့ ကိ သဒ္ဒါဖြင့်လည်း ပဋိသေဓအနက် သိနိုင်သည် ဟူသော မှတ်ချက်အတိုင်း မပြစ်နိုင်၊ သယံ အတိညာဟ ကမ္ဘီသေယျန္တု ကဲဖြင့် ပဋိ-သေဓ အနက်ကို သိစေနိုင်သည်ကား မှန်၏။ သို့သော် ၎င်းဝါကျသည် ပုဗ္ဗာဝါကျမဟုတ်၊ ဤ ကဲ။ပ။ အာဂန္တု-တုဝါကျကား။ ပုဗ္ဗာဝါကျပြစ်ရကား အောက်ခြေမှတ်ချက်၌ ပါရှိသော သာဝေါဝါကျနှင့် ဆန့်ကျင်၏။

ကဲ။ပ။ အာဂန္တုတုဝါကျသည် ပုဗ္ဗာဝါကျပြစ်ခဲ့လျှင် အာဂန္တု တိ အနုပါပုဏာတိဟု ဝတ္တမာန် ဝိဘတ်ဖြင့် ရှိသင့်၏၊ ပဗ္ဗမီဝိဘတ်ဖြင့် မရှိသင့်၊ ထိုကြောင့် အာဂန္တုတု အနုပါပုဏာတုဟု ရှိနေခြင်းကိုလည်း စဉ်းစား သင့်၏။ အောက်ခြေမှတ်ချက်နှင့် အညီ ပေးလိုသော်- ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဲ၊ အာဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သို့။ အသနိဝိစ္ဆိတ်သည်။ အာဂန္တုတု၊ လာရောက်နိုင်ပါအံ့နည်း။ (အသနိဝိစ္ဆာသည် မည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်သို့မှ မလာရောက်နိုင်ဟူလို။) အပတ္တမာ နသံ၊ သော။ ကဲ သေခံ၊ ဘဘယ်နေ့ခပုဂ္ဂိုလ်သို့။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ သည်။ အနုပါပုဏာတု၊ ရောက်နိုင်အံ့နည်း။ (မည်သည့်သေခပုဂ္ဂိုလ်သို့မှ လာဘသက္ကာရသိလောက မလာရောက်နိုင်ဟူလို။) ဟုပေးထား၏။ လာဘသက္ကာရသိလောကတို့၏ အစွမ်းထက်ပုံ အနှုတ်ယက်ကြီးမားပုံကို ဟောကြားကြောင်း နောက်နောက်သုတ် တို့နှင့် တွဲစပ်ကြည့်လျှင် အလွန်ထင်ရှားသည်၊ ထိုကြောင့် ဤအောက်ခြေ့တ်ချက်နှင့်အညီပေးသော အနက် လည်း သင့်အံ့မထင်။ အပှားအမှန်ချိန်ဆနိုင်စေရန် ၂-နည်းလုံး ရေးသားဖော်ပြလိုက်သည်။

၂။ ဝိသလ္လေနာတိ ဝိသမက္ခိတေန သလ္လေန၊ သတ္တိဟာတိ အတ္ထောဟူသော သိမ္ဗလီပြင့် ဝိပုဒ် သလ္လပုဒ် ၂-ပုဒ်တို့ တွင် ဝိကို ဝိသမက္ခိတေန, သလ္လေနကို သလ္ဟေနဟု ဝိဘတ်ကွဲလွဲပြီးသောကြောင့် ဝိဥယသာရ၏ ဝိဿဇနာဝါစက အပြစ်ကိုလည်း ဝိနှင့်သလ္လကို ဝိမိဿိတ် သလ္ဓ ဝိသလ္ဓ၊ တေန ဝိသလ္ဓေနဟု ပြုလုပ်ရမည့်အပြစ်ကိုလည်း သိစေသည်၊

ဂ-သိဂ်ါလသုတ်

၁၆၄။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။ဒါရုဏောပေါ။ အဓိဂမာယ ပေးပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပဌမဿ ယာမဿ၊ မိုးသောက်အခါ၌။ ဝဿမာနသာ၊ အူသော။ ရေသိဂ်ါလသာ၊ မြေခွေးအို၏ (အသံကို)။ အသုတ္တ နော၊ ကြားဘူးကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဧवं ဘန္တေ၊ မှန်ပါ(ကြားဘူးပါ၏) ဘုရား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ရေသိဂ်ါလော၊ ဤမြေခွေးအိုသည်။ ဥက္ကဏ္ဏကေန နာမ၊ ဥက္ကဏ္ဏကမည်သော။ ရောဂဘေတေန၊ ဖြစ်ပေါ် လှာသော ရောဂါသည်။ (ဥက္ကဏ္ဏကေန နာမ ရောဂဘေတေန၊ ဖြစ်ပေါ် လှာသောခွေးစဲစားရောဂါသည်ဟူ၍ သော်လည်းပေး။) ဟဒ္ဒေါ၊ တွေ့ထိအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိလဂတော၊ တွင်းသို့ရောက်သော်လည်း။ နေဝ-ရမတိ၊ မမှေ့လျော့နိုင်။ ရုက္ခမူလဂတော၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ရောက်သော်လည်း။ နေ ရမတိ၊ မမှေ့လျော့နိုင်။ အဗ္ဘောကာသဂတော၊ လွင်ထီးခေါင်သို့ရောက်သော်လည်း။ နေ ရမတိ၊ နိုင်။ ယေန ယေန၊ အကြင်အကြင်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ယတ္တ ယတ္တ၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌။ တိट्ठတိ၊ ရပ်၏။ ယတ္တ ယတ္တ၊ ၌။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ ယတ္တ ယတ္တ၊ ၌။ နိပज्जတိ၊ အိပ်၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ၌။ အနယဗျသနံ၊ မချမ်းသာခြင်း ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ ဝေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဣဒ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကေစိ၊ အချို့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ လာဘသက္ကာရသိလောကေန၊ သည်။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပရိယာဒိဏ္ဏစိတ္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှုအပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုညာဂါရဂတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်းသို့ကပ်ရောက်သော်လည်း။ နေဝ ရမတိ၊ နိုင်။ ရုက္ခမူလဂတော၊ သော်လည်း။ နေ ရမတိ၊ နိုင်။ အဗ္ဘောကာသဂတော၊ သော်လည်း။ နေ ရမတိ၊ နိုင်။ (ကြင်းလွှယ်ပြီ။)

အဌမံ၊ ဂုဏ်ခုနစ်ပြောက်သောသုတ်တည်း။

ငင်းဝိသလ္လေနဟူသော သမာသ်ပုဒ်ကို အနက်ထင်ရှားစေရန် ပါဠိတော်၌ ဒီဠဂတေန သလ္လေနဟု ဝါကျဖြင့် ထပ်မံဟောတော်မူသည်၊ ဥပမာ မိုးကသုတ်၌ ဂူထဝူရာကို ပုဏ္ဏာ ဂူထဿဟု ဝါကျဖြင့် ထပ်မံဟောသကဲ့သို့တည်း။ ဒီဠဂတေနဟူသည်း ဂတသဒ္ဒါ တည္ဆော၊ ဒီဠာသဒ္ဒါသည်း ပဝကွာ ထု ဝါဝေါ ဒီဠေါ၊ ဝိသပ်ကြောသော သရေ သဝေ ဟူသော အဘိဓာန် ၃၉၀-၌ကဲ့သို့ ဆိပ်သွေးပြားဟု ပြန်ဖြစ်တိုင်အောင်မဟော၊ မစိုထုဝဒီဠါတိ ဝိသမိဿကာ ဘုရာ ဝိယဟူသော ဇာတက ၆-၅-၃-၄-၅-၌ကဲ့သို့ အဆိပ်လူးသောဟူသော ဝိသေသန အနက်မျှသာမဟု သာတည်း။ တိုရကြောင့် ဝိသလ္လေန၊ အဆိပ်လူးသောပြားပြင့်။ ဒီဠဂတေန၊ အဆိပ်လူးသော။ သလ္လေန၊ ပြားဖြင့်ဟုပေး လိုက်သည်။

ဤဆဌမမြန်းလား ဝိသလ္လေန ဒီဠဂတေန သလ္လေနဟု မရှိပဲ ဒီဠဂတေန ဝိသလ္လေန သလ္လေနဟု ရှိနေသည်။ ရှင်းပြင် ဒီဠဂတေနကို ဂတဒီဠေနဟုမှင့်သောငြား။ အဋ္ဌဝိသယဟုဆိုသော ဝါ ဒီဠေ ဂတေန ဂတဒီဠေနဟုဝသာ ရှိအလိုလား။ ။ ထပ်ဆင့်ပြောမယုတ်၊ ရှင်းပြင် ဒီဟော ရတ္တိယာ ရတ္တိယာရမ်းလေးနေ ဟူသော ဓာတုတ္ထသက်ယ ၁၉၃-နှင့်အညီ ဒီဟာဓာတ် ယေးနေတ္ထ ထပ်ခွဲညီးပြင့်ပြီးသောကြောင့်ရင်း အထက်ပါအဘိဓာန်နှင့် ဓာတက ၆-တို့ကိုထောက်သောအားပြင့်ရင်း ဒီဠဂတေန ဟူ၍ရင်း ဒီဠဂတေန ဟူ၍ဝင်း ရှိသောသူကဲ့မျှား ယူတို့မရှိ အဓိပ္ပါယ်လည်းမရ။ ရှင်းပြင်အဋ္ဌကထာ၌ ဘတ္ထိယာဟုလျှင်သော်လည်း ဤ၌ ပြောရပြင့်ဟုပင် ပြန်ဆိုလိုက်သည်။ ရှင်းပြင် ဆဌမ သီမဟု ၆-၌ ၂-မျိုးကွဲနေ၏။ သို့လည်း အထက်ပါ ဝိသလ္လေနပုဒ် ရှုပ်ပြီးပုံ ထောက်ဆောင်ပြင့် သီမဟာ သင့်ဆုံးထင်သည်။

၉-ဝေရမ္ဘသုတ်

၁၆၅။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။ဒါရုကောဟေ။ပ။ အဓိဂမာယ ပေးမြဲ)။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဥပရိ-အာကာသေ၊ အထက်ကောင်းကင်၌။ဝေရမ္ဘာ နာမ၊ ဝေရမ္ဘမည်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ ဝါယန္တိ၊ တိုက်ခတ်ကုန်၏။ တတ္တ၊ ထိုဝေရမ္ဘလေထဲသို့။ ယော ဟကို၊ အကြင်ငှက်သည်။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ တမေနံ၊ ထိုငှက်ကို။ ဝေရမ္ဘာ ဝါတာ၊ တို့သည်။ ခိပန္တိ၊ ပစ်ချကုန်၏။ ဝေရမ္ဘ-ဝါတာကိုတွေ့သား၊ ဝေရမ္ဘလေသည် ပစ်ချအပ်သော။ တဿ၊ ထိုငှက်၏။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ အညေနေဝ၊ အခြား(သောအရပ်)သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဟဘ္ဘာ၊ အဓောဝင်တို့သည်။ အညေန၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ အညေန၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ အညေန၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ပုဗ္ဗကဿပယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္မာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အရက္ခိတေနေဝ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သော။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အရက္ခိတာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်။ အရက္ခိတေန၊ သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အနုပဋ္ဌိတာယ၊ အာရုံသို့ ကပ်ရောက်၍ မတည်သော ။ သတိယာ၊ ဖြင့်။ အသံဝုတေဟိ၊ စောင့်ရည်းအပ်ပြီး မဟုတ်ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေဟိ၊တို့ဖြင့်။(အရက္ခိတေနေဝ ကာယေန၊ စောင့်ရည်းအပ်သော ကိုယ်မရှိသည်ဖြစ်၍ စသည်ဖြင့်သော်လည်း ဣတ္ထာမ္ဘူတအနက်ပေး။)ဂါမံ ဝါ၊ရွာသို့သော်၎င်း။နိဂမံ ဝါ၊နိုင်ငုံးသို့သော်၎င်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတ္တ၊ ထိုရွာနိုင်ငုံး၌။ မာတုဂါမံ၊ ကို။ ဒုန္ဒိဝတ္ထံ ဝါ၊ မကောင်းသဖြင့် ဝတ်ထားသည်ကိုသော်၎င်း။ ဒုပ္ပါရုတံ ဝါ၊ မကောင်းသဖြင့် ခြုံရုံထားသည်ကိုသော်၎င်း။ ဒိဿွာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။ ရာဂေါ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ အနုဒ္ဓံသေတိ၊ ပျက်စီးစေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ရာဂါနုဒ္ဓံသိတေန၊ ရာဂသည်ဖျက်ဆီးအပ်သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။(ပစ္စက္ခာယဟ္ဘစ်။)သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ ဟီနာယ၊ ယုတ်သို့သောလူ့အံ့ပြစ်အလို့ငှါ[1]။ အာဝတ္တတိ၊ လည်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ အညေ၊ အခြားသောသူတို့သည်။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်သွားကုန်၏။ အညေ၊ တို့သည်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အညေ၊ တို့သည်။ နိသီဒနံ၊ နိသီဒိုင်အခင်းကို။ ဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အညေ၊ တို့သည်။ သူစီဝရံ၊ အပ်ကျည်ကို။ ဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေရမ္ဘဝါတာကိုတွေ့သား၊ ဝေရမ္ဘလေသည် တိုက်ခတ်(ပစ်ချ)အပ်သော။ သကုဏသာ ဗ္ဗဝ၊ ငှက်၏သို့တည်း။ (ကြောင်းပေးမြဲ။)

နဝမ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-သဂါထကသုတ်

၁۶۶။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။ဒါရုကောဟေ။ပ။ အဓိဂမာယ ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗ္ဗဟု၊ ဤလောကဌ်။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို၊ အဇ္ဈာဝသေ။ ပဂ္ဂလံ၊ ကို။ သဂ္ဂါရေန ၊ ဝတ္ထုတော် သကာသည်။ အဘိဘူတံ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပရိယာဒိဏ္ဏစိတ္တံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှုယူအပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယဿ၊ ကိုယ်(ခန္ဓာ)၏။ သေဒါ၊ ပျက်သည်မှီ၊ ပျက်ခြင်းဟူသော။ မရဏာ၊ သေသည်မှီ။ ပရံ၊ နောက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတံ၊ မကောင်းမှုပြုသူတို့

---

[1]။ ဥပဇ္ဈာယာတိ။ပ။ အာရမ္ဘကံ ဥပဂန္တွာ ဌိတာဟူသော ဓ ဋီ၁။ နှာ ၂၂၂-ကိုကြည့်၍ ပေးသည်။

[2]။ ဟီနဿ ဂိဟိဘာဝဿ အတ္ထာယဟူသော စာပိုဒ် ၃၂-ခုမြောက်နှင့်အညီ ပေးသည်။

ဏ်လားရာဖြစ်သော။ ဝ်နဲ့ပါတ်၊ အလိုအာသာကင်းလျက် ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိုရယ် ဥပ၊ ငရဲ၌။ ပန်း၊ ကျရောက်သည်ကို။ (နိုရယ်၊ သို့။ ဥပပန်း၊ ကပ်ရောက်သည်ကိုဟူ၍သော်လည်းပေး။) ပဏာမိ၊ မြင်ထော်မူ၏။ (အသက္ကာရေန၊ မပူဇော်ခြင်းသည်။ သက္ကာရေန စ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အသက္ကာရေန စ၊ မပူဇော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ တဒုဘယေန၊ ထိုပူဇော်ခြင်း မပူဇော်ခြင်း ၂-ပါးသည်။ အဘိဘူတ၊ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍ဟု ပေးသည်သာ ထူး၏။ ကြွင်းရှေးနည်းမိန်းပေး။)

ဗုဒ်၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဗုဒ်၊ ကို။ ဝတ္ထာန၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူဘတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်။ အထာပရံ၊ ထိုမှ နောက်၌—

ယဿ ဘဂ္ဂရိယမာနဿ။ အာဃာ သမ္ဘုရိသော ဗုတ္ထိတိ-သမ္ဘုရိသော် ဗုတ္ထိယူသော။ တေ၊ ဤစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

အပွမာဏဝိဟာရိနော၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ရာဂစသော ကိုလေသာ ကင်းရှင်း အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိဖြင့် နေတတ်ရှိသော။ သက္ကရိယမာနဿ၊ အရိုအသေ ပြုအပ်သော။ ယဿ၊ အကြင်ဟူရှိလ်၏။ သမာဓိ၊ သည်။ အသက္ကာရေန စ၊ ပူဇော်သကာ ကြောင့်လည်းကောင်း။ (စ-ဖြင့် သက္ကာရေနကိုဆည်း။) ဥဘယံ၊ ပူဇော်ခြင်း မပူဇော်ခြင်း ၂-ပါးစုံကြောင့်လည်းကောင်း။ နဝိကမ္ပတိ၊ မတုန်လှုပ်။

ဗျာယိန်း၊ ကိုလေသာကို ခွန်အားလေ့ရှိသော။ သာတတိက၊ (သမာပတ္တိ ဝိဟာရကို) အပြီးမပြတ်ပြုလေ့ရှိသော။ (သတတံ ကရောတိတိ သာတတိကော၊ တံ။) သုခမ်း ဒိဋ္ဌိ ဝိပဿနာ၊ သိမ်မွေ့သော အရဟတ္တဖိုလ် ဉာဏ်သမာပတ်အလျှင်၊ (အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်) ရှုတတ်သော။ ဥပါဒါနက္ခယာဆုမ်၊ ဥပါဒါန်ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌ မျှော်လျှောက်သော။ ထံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သမ္ဘုရိသော ဗုဒ္ဓေ၊ သူတော်ကောင်းဟူ၍။ အာဃု၊ ကုန်ပြီ။

ဒေသမ်၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမော၊ ရှေးဦးဆုံးသော။ ဝဂ္ဂေါ၊ တတ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

.တဿ၊ ထို ပဌမဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဒါရုဏောစ၊ ဒါရုဏသုတ်။ ဗဠိသံ၊ ဗဠိသသုတ်။ ကုမ္ဘ၊ ကုမ္ဘသုတ်။ ဒီဃလောမိ စ၊ ဒီဃလောမိသုတ်။ မိဂ္ဂကံ၊ မိဂ္ဂကသုတ်။ အသနိ၊ အသနိဝိစက္ကသုတ်။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌသုတ်။ သိဂ်ါလံ၊ သိဂ်ါလသုတ်။ဝေရဇ္ဇေန၊ ဝေရဇ္ဇသုတ်နှင့်တကွ။ သဂါထာကံ၊ သဂါထကသုတ်။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-သုဝဏ္ဏပါတိသုတ်

ဝ၆၇။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။ဒါရုဏောပေ။ အဓိကမာသေ ပေးပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣဒ၊ ဤလောကဌ်။ ကေစိ၊ သော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤ အရှင်သည်။ ရူပိယစုဏ္ဏပရိပူရယ၊ ငွေမှုန့်ဖြင့်ပြည့်သော။ သုဝဏ္ဏပါတိယာ၊ ရွှေခွက်ဟူသော။ ဟေတု-အပိ၊ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ (ဆဋ္ဌေယောတ္ထွေယိဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန် ၂-ကဏ္ဍ ၂၂-သုတ်ဖြင့် စိရင်။)သမ္ဘာဝနမုသာ၊ သိလျက် ချတ်ယှင်းသောစကားကို။ နစ ဘာသေယျာတိ၊ မပြောဆိုရာ ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ စေတသာ၊ (ငါဘုရား၏) စိတ်ဖြင့်။ ဥစ္စိတော၊ (သူတပါး၏)စိတ်ကို။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြားရှု။ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ တမေနံ၊ တိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ လာဘသက္ကာရသိလောကေန၊ လာဘ်ပူဇော်အကျော်အစော၌သည်။ပ။ သမ္ဘော-နမုသာ၊ သိလျက်ချတ်ယှင်းသောစကားကို။ ဘာသန္တံ၊ ပြောဆိုသည်ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၏။ (ကြွင်းပေးပြီ။)

ပဌမ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ရူပိယပါတိသုတ်

ဝ၆၈။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။သုဝဏ္ဏစုဏ္ဏပရိပူရယ၊ ရွှေမှုန့်ဖြင့်ပြည့်သော။ ရူပိယ-ပါတိယာ၊ ငွေခွက်ဟူသော။ ဟေတု အပိ၊ အကြောင်းကြောင့်လည်းဟု ပေးသည်မှတပါး ကြွင်းမထူး။)

ဒုတိယ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-၁၀-သုဝဏ္ဏနိက္ခစသော ရှစ်သုတ်

ဝ၆၉။ သုဝဏ္ဏနိက္ခဿ၊ ရွှေစင်တနိုက္ခဟူသော။ ဟေတုအပိ၊ အကြောင်းကြောင့်လည်း [1]။ သုဝဏ္ဏနိက္ခသတဿ၊ ရွှေစင်နိုက္ခတရာဟူသော။ ဟေတု အပိ၊ လည်း။ သိဂိနိက္ခဿ၊ သိဂ်နိုက်-ရွှေတနိုက္ခဟူသော။ ဟေတု အပိ၊ လည်း။ သိဂိနိက္ခသတဿ၊ သိဂ်နိုက်ရွှေတရာဟူသော။ ဟေတု အပိ၊ လည်း။ (သိဂ်နှင့်ပတ်သက်၍ သာရတ္ထ ဋီ ၃-နှာ-၂-ဂ-၅။)ဟောတရုပရိပူရယ၊ ရွှေဖြင့်ပြည့်သော။ ပဏာဝိယာ၊ ပြေကြီးဟူသော။ ဟေတုအပိ၊ လည်း။ အာမိသကိဠိက္ခဟေတုပိ၊ တစုံတခု သော အာမိသဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဇီဝိတဟေတုပိ၊ အသက်ဟူသောအကြောင်း ကြောင့်လည်း။ ဇနပဒကလျာဏီယာ၊ ဇနပုဒ်ဝယ် ကောင်းမျိုးကြွယ်သည့် တိုင်းမယ်ဟူသော (ဇနပဒေ ဥတ္တမိတ္ထိယာ၊ ၄။) [2]။ ဟေတု အပိ၊ ကြောင့်လည်း။ သမ္ဘောနမုသာ၊ သိလျက် ချုတ်ယှင်း

၁။ နိက္ခနှင့်ပတ်သက်၍ ဟေမေ ပဌသုဝဏ္ဏော၊ နိက္ခော နိတ္ထိ ပသာဒေန ဟူသော အသီဝန် ၈၈-ဂါထာ ၏အဖွင့်ကို နိဿယသစ်နှင့် သာရတ္ထ ဋီ-၃ နှာ ၂-ဘ-ဥပရျာဓိကိသရာဝေနေသုတ် ရှင်ပြီးကို ရှုလော။

၂။ ဣဒ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု အညတရံ ဂါမံ ဝါ ဥပနိဿာယ ဝိဟရတိ။ပ။ အညတရံ နိဂမံ။ပ။ အညတရံ နဂရံ။ပ။ အညတရံ ဇနပဒံ ဥပနိဿာယ ဝိဟရတိဟူသော မ-၁ စာပိုဒ် ၁၅-နှင့် သာဝတ္ထနဂရေ ဇနပဒေါ စ ဝေဒူမယာ-ဒဿနတ္ထံ သန္နိပတိဟူသော ဝိ ၄ ၁၊ ၆၄-စာမ္ပက်နှာတို့ကို ထောက်သောအားဖြင့် ရှာထက်နိုက်မ၊ နိုက်ထက်ကြီ

သောစကားကို။ ဘာသေယျာတိ၊ ပြောဆိုရာ၏ဟူ၍။ စဝံ၊ သို့။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ စေတော၊ ကို။ ပရိစ္စ၊ ၍။ ပဇာနာမိ၊၏။(ကြွင်းစေးမြဲ။)

ဒေဝေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ကတမော၊ တိဒုတိယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား——

'ဒွေ၊ နှစ်ခု ကုန်သော။ပါတိ၊ သုဝဏ္ဏပါတိသုတ် ရူပိယပါတိသုတ်တို့ဝင်း။ ဒွေ၊ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏနိက္ခာ၊ သုဝဏ္ဏနိက္ခသုတ် သုဝဏ္ဏနိက္ခသတသုတ်တို့ဝင်း။ အပရေ၊ တပါး၊ကုန်သော။ ဒုဝေ၊ နှစ်ခု ကုန်သော။ သိဂီ၊ သိဂီနိက္ခသုတ် သိဂီနိက္ခသတသုတ်တို့ဝင်း။ ပထဝီ၊ ပထဝီ စသုတ်ဝင်း။ ကိသိ၊ကိသိဂေါတမီ၊ အာမိသကိသိ၊ကိသိသုတ် ဇီဝိတသုတ်ဝင်း။ ဒေ၊ပဒကလျာဏိယာ၊ ဒေ၊ပဒကလျာဏိသုတ်နှင့်တကွ။ ဒသ၊ ၁၀-သုတ်ဝင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၃-တတိယဝဂ်

၁-မာတုဂါမသုတ်

၁၇၀။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။ဒါရုဏော သိက္ခဝေ လာဘာသက္ကာရသိလောကော ။ပ။ ပေးမြဲ။) သိက္ခဝေ၊ ထို။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ လာဘာသက္ကာရသိလောကော၊ သည်။

မြို့ထက် ဧနုန်းကြီးကျွန်းကြောင်း သိသာ၏။ ထိုဧနုန်းသည်သည်း ဝဋ္ဋကဧနုဖ် မဟာဧနုဖ်ဟူ၍ နှစ်မျိုး ရှိရာတွင် ဘေးရှုထားပီ ဝိသာခဝေ ယော ဗုဒ္ဓမယ် သောဌသန့် မဟာဧနုပဒါန်။ပ။ အင်ါနိ် မဂဓာနံ ကာသိနံ ဣကာသလာနံ စသော တိကင်္ဂုရ မဟာဝင် ဝိသာခေပေါသသုတ်လာ ထိုင်းကြီ ၁၈-ထိုင်းနှင့် ပုံ့ဗဟုတ္ထေ ကုရုသက္ကာ။ပ။ သိယုံ ဧနုပဒန္တရုဟူသော အသိဒေါန် ဘဂ္ဂလာ ကုရုသက္ကေ စသော ထိုင်းကြီးတို့သည် မဟာ-ဧနုပဒတည်း။ ထိုကို ဣဿ ရညော ရဋ္ဌာဘုတကာသိကာသလာဒီမဟာဧနုပဒါဟူသော သီ ရှိ နဝ ၂၂၂-စာ မျက်နှာပြင့် ထင်ရှားသိသာ၏။ ထိုမှတပါး ဥက္ကရမတထိုင်း ဒက္ခိဏပထထိုင်းစသည်သည် ရဋ္ဌကဧနုပဒတည်း။ ထိုကို ဣဿ ရညော ရဋ္ဌေ ဧကဝဣဿာသဟုတာ ဥက္ကရမတထဒက္ခိဏာ ပထာဒီရဋ္ဌကဧနုပဒါဟူသော အထက်ပါ သီ ရှိ(နဝ)ပြင့်ပင် သိသာစေပြန်၏။ ဤကား ပါဠိ ၌-ရှိ-တို့၏ အဆိုတည်း၊ ၎င်းပါဠိ ၌-ရှိ-တို့အဆိုကို ဤခေတ်အသုံးအနှုန်းနှင့်ညီလျှင် အစိုးရအမှုထမ်း စိုးမိုးရေပ်ချုပ်သူ ပြန်မာ ယိုဒယား သိပ္ပိုင်စသော နိုင်ငံတရုံ့ သည် မဟာဧနုပဒ၊ ထိုထိုအစိုးရတို့ အုပ်ချုပ်ရာနိုင်ငံတွင် ရှိုင်ဟူ၍ရင်း ပြည်နယ်ဟူ၍ရင်း တိုင်းဟူ၍ရင်း ပိုင်ခြားသတ်မှတ်ထားခဲသော ဒေသသည် ရဋ္ဌကဧနုပဒတည်း။ ဤဧနုပဒကလျာဏိယာပုဒ်ခွဲကား ဝဋ္ဋကဟူ၍ရင်း မဟာဟူ၍ရင်း ဝိဘေဒနမရှိ ယောထော်မမူရကား၊ နှစ်မျိုးလုံးပင် သက်ဆိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ဧနုပဒကလျာ-ဏိယာပုဒ်၏အနက်ကို တခရိုင်လုံးပယ်ကောင်းမျိုးကြွယ်သည့် မိန်းမဟူသော ဟူ၍ရင်း, တထိုင်းလုံးပယ် ကောင်း မျိုးကြွယ်သည့် မိန်းမဟူသော ဟူ၍ရင်း, နိုင်ငံလုံးပယ်ကောင်းမျိုးကြွယ်သည့် မိန်းမဟူသော ဟူ၍ရင်း အနက် ပေးနိုင်သည်သာတည်း။

ပရိယာဒါယ၊ ၍။ တိဗ္ဗတိ၊ ၏။ ကောဿ၊ တယောက်သော။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ စိတ္တံ၊ကို။ ကောဿ၊ တယောက်သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ နိ တိဗ္ဗတိ၊ မတည်နိုင်။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

ပဌမ်ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ကလျာဏီသုတ်

၁၇၁။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယဿ၊၏။ ပ။ တိဗ္ဗတိ၊ ၏။ ကော၊ တယောက်သော။ ဧနေ့ပဓကလျာဏီ၊ ဧနေ့ပုဒ်ဝယ်ကောင်းမျိုးကြွယ်သည့်တိုင်းမယ်သည်။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ နိ တိဗ္ဗတိ၊ မတည်နိုင်။ (ထူးရာကိုသာပေးသည်။)

ဒုတိယ၊ နှစ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဧကပုဏ္ဏကသုတ်

၁၇၂။ (ထူးရာကိုပေးအံ့) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သဒ္ဓါ။ (အရိယာမဂ်နှင့်ယှဉ်သော) သဒ္ဓါတရားရှိသော။ ဥပါသိကာ၊ သောတာပန် ဥပါသိကာမသည်။ ပိယံ၊ ချစ်စဖွယ်သော။ မနာပံ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွါးတိုးစေတတ်သော။ ကေဝုတ္တကံ၊ တဦးတည်းသော သားကလေးကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အာယာစမာနာ၊ တောင်းပန်လိုသည်ရှိသော် ၂။ စိတ္တေ စ ဂဟပတိ၊ စိတ္တသူကြွယ်သည်လည်းကောင်း။ ဟတ္ထကော စ အာဠဝကော၊ ဟတ္ထာဠဝကသည်လည်းကောင်း။ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့သဘောရှိ၏။ တာဒိသော၊ အမောင်။ (တို့၊ သည်။) တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်။ ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်လော ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာယာစေယျ၊ တောင်းပန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဒိဒံ စိတ္တေ စ ဂဟပတိ၊ အကြင်စိတ္တသူကြွယ်သည်လည်းကောင်း။ ယဒိဒံ ဟတ္ထကော စ အာဠဝကော၊ အကြင် ဟတ္ထာဠဝကသည်လည်းကောင်း။ (အတ္ထိ၏။) သော၊ ဤသည်ကား။ မမ၊ ငါ့ဆုတောင်း၏။ သာဝကာနံ၊ သာဝကဖြစ်ကုန်သော။ ဥပါသကာနံ၊ ဥပါသကာတို့တွင်။ တုလာ၊ ချိန်တည်း။ ဧတေ၊ ဤသည်ကား။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအတာတည်း။ တာတ၊ အမောင်။ တုံ၊ သည်။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ သဓေ ပမ္မေသိ၊ ဝင်ရောက်သည်ဖြစ်အံ့။ တာတ၊ အမောင်။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ တို့သည်။ ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိကုန်၏။ တုံ၊ သည်။ တာဒိသော၊ သည်။ ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (သော။ ပ။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ ပေးမြဲ။) တာတ၊ အမောင်။ အပတ္ထမာနသံ၊ ရအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်မရှိတော။ သေခံ၊ သေခဖြစ်သော။ တုံ၊ သင်သို့။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ သည်။ မာ အနုပါဝုဏာတု၊ မရောက်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပတ္ထမာနသံ၊သော။ သေခံ၊သော။

၁။ မာတုဂါမတည်းဟူသော ဝိသဘာဂ အာရုံ၏ စွမ်းအားထက် လာဘသက္ကာရသိလောကတို့၏ အစွမ်းထံခိုးသည် ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်၏ စိတ်ကို ဆွဲဆောင်ရာ၌ ပိုမိုအားကောင်းသည်ဟုလို။

၂။ အနဲ့ဂတ်နက်မှာ မသနန္ဒာ ရံခါ ကာမတ္ထကို ထွန်းသတည်း ဟူသည်နှင့်အညီ တောင်းပန်သည်ရှိသော်ဟု မဒေမရှု၍ တောင်းပန်လိုသည်ရှိသော် ဟု ကာမတ္ထပေါ် ထွင်အောင် ပေးတယ်။

၃။ ဒေ ဝိယ တုံ ဖိသာ၊ ဝေတိ တာဒိသော။ ဒေ ဝိယ၊ ထိုစိတ္တသူကြွယ် ဟတ္ထာဠဝကတို့ကဲ့သို့။ တုံ၊ သင့်ကို။ ဒိသာ၊ ရှုအပ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ တာဒိသော၊ တာဒိသမည်၏။ ဤဝိဂ္ဂဟနှင့်အညီ တာဒိသော၊ ထိုစိတ္တသူကြွယ်ဟတ္ထာဠဝကကဲ့သို့ ရှုအပ်သောသဘောရှိသူသည်ဟု သဒ္ဒတ္ထသော်လည်းပေး။

ထံ ဘိက္ခု၊ သို့။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ သည်။ ဧစ အနုပါဒုဏာတိ၊ အကယ်၍ ရောက်သည် ဖြစ်ကုံ။ သော၊ ထိုလာဘ်ပူဇော် အကျော်အစောသည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အန္ဓရုယာယ၊ အန္ဓရယ်အလို့ငှါ။ ဟောတိ၏။ (ကြွင်းပေးပြု။)

တတိယံ၊ သုံးရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ကေဝိတုသုတ်

ဘဂဝ။ (ထူးရာကိုသာပေးအုံ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗါ၊ သော။ဥပါသိကာ၊ သည်။ ပိယံ၊ သော။ မနာပံ၊ သော။ ကေဝိတရံ၊ ထဉ်းထည်းသောသမီးကို။ သမ္မာ၊ စ္စာ။ အာယာစမာနာ၊ သော်။ အဝယျ၊ ရှင်မ။ ခုဒ္ဒုတ္ထရာ စ ဥပါသိကာ၊ ခုဒ္ဒုတ္ထရာဥပါသိကာမသည်ဝင်း။ ဝေဠုကဏ္ဍကိယာ၊ ဝေဠုကဏ္ဍကိရှာသူဖြစ်သော။ နန္ဒမာတာ စ၊ နန္ဒမာထာသည်ဝင်း။ ယာဒိသာ၊ အဲကြင်သို့သဘော ရှိ၏။ (ထို၊ သည်။) တာဒိသာ၊ သည်။ ဘဝါဟိတိ၊ ဖြစ်လေဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာယာစယျ၊ ရာ၏။ (သောမှ ပဗ္ဗဇသိတိုင်အောင်ပေးပြု။ ယဒိဒံ ခုဒ္ဒုတ္ထရာ စ ဥပါသိကာ၊ သည်ဝင်း။ ဝေဠု-ကဏ္ဍကိယာ၊ သော။ ယဒိဒံ နန္ဒမာတာ စ၊ သည်ဝင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။)ဟု ပေးသည်သာတူ၏။) အဝယျ၊ ရှင်မ။ ဧဝေ စ သိက္ခေန်၊ ဧဝေသိက္ခေန်မသည်ဝင်း။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ စ၊ ဥပ္ပလဝဏ်သိက္ခေန်မ သည်ဝင်း။ ယာဒိသာ၊ ၏။ (ထို၊ သည်။) တာဒိသာ၊ သည်။ ဘဝါဟိ၊ လော။ ဗ္ဗတိ၊ ဤသို့ ပိန်ထောင်မူ၏။ (ယဒိဒံ ဧဝေ စ သိက္ခေန်၊ အကြင်ဧဝေသိက္ခေန်မသည်ဝင်း။ ယဒိဒံ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ စ၊ အကြင်ဥပ္ပလဝဏ်သိက္ခေန်မသည်ဝင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဟု ဝယ်းသည်မှတပါး။ သောမှ အဆုံးတိုင်အောင် မထူးပြီ။)

ဧကတ္ထံ၊ ဝေးရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သမဏဗြာဟ္မဏသုတ်

ဘဂဝ။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဃ သမဏာ ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်သော်ဝင်း။ ယ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်သော်ဝင်း။ လာဘ-သက္ကာရသိလောကဏ၊ ၏။ ဆဏ္ဏ၊ ဘာယာဒုယ်ကိုဝင်း။ ဆာဒိနဝဏ္ဏ၊ အပြစ်ကိုဝင်း။ နိဿရဏဏ္ဏ၊ ထွက်ပြောက်ရာကိုဝင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိနိုင်ကုန်။ (နု ဃ ဃ ဘဝ ဘိက္ခဝေ ဘသည်ကို စာပိုဒ် ၁၂၁-သမဏဗြာဟ္မဏသုတ်ကို မိန့်၍ပေး။ ဗုဒ္ဓဘာသ် စတုနှုန်း ဘတုနှုန်နှင့် လာဘသက္ကာရသိလောကဏဆိုသည်သာ ထူးသည်။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ရုတိယသမဏဗြာဟ္မဏသုတ်

ဘဂဝ။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။ယေယေ ကေစိ။ပ။ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနန္တိကို စာပိုဒ် ၁၂၂-အတိုင်းပေး။ သယံ။ပ။ ဝိဟရန္တိတိကို ၁၂၁-စာပိုဒ်အတိုင်းပေး။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၂-တတိယသမဏဗြာဟ္မဏသုတ်

၁၂၆။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ တို့သည် သော်၎င်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ တို့သည်သော်၎င်း။ လာဘသက္ကာရသိလောကံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ လာဘသက္ကာရသိလောကသမုဒယံ၊ လာဘ်ပူဇော် အကျော်အစောဖြစ်ကြောင်းကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ လာဘသက္ကာရသိလောကနိရောဓံ၊ လာဘ်ပူဇော်အကျော်အစော ချုပ်ရာကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ လာဘသက္ကာရသိလောကနိရောဓဂါမိနိ၊ လာဘ်ပူဇော် အကျော်အစော ချုပ်ဆုံးဗျာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ (ကြင်းမထူး။)

သတ္တမံ၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ဆဋိသုတ်

၁၂၇။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ သည်။ ဒါရုဏော၊ ခက်ထန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ သည်။ ဆဝိ၊ အရေပါးကို။ ဆိန္နာ၊ ဖြတ်၏။ ဆဝိ၊ ကို။ ဆေတ္တွာ၊ ဖြတ်၍။ စမ္မံ၊ အရေထူကို။ ဆိန္နာ၊ ၏။ စမ္မံ၊ ကို။ ဆေတ္တွာ၊ ၍။ မံသံ၊ အသားကို။ ဆိန္နာ၊ ၏။ မံသံ၊ ကို။ ဆေတ္တွာ၊ ၍။ နှာရုံ၊ အကြောကို။ ဆိန္နာ၊ ၏။ နှာရုံ၊ ကို။ ဆေတ္တွာ၊ ၍။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးကို။ ဆိန္နာ၊ ၏။ အဋ္ဌိ၊ ကို။ ဆေတ္တွာ၊ ၍။ အဋ္ဌိမိဇ္ဇံ၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီကို။ အာဟာရေ၊ ထိုရောက်၍။ ဌိတော်၊ တည်၏။ (ကြင်းပေးပြီ။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ရဇ္ဇုသုတ်

၁၂�># (အဋ္ဌမိဉ္စ အာဟာရေ ဌိတော်ထိုင်အောင် ဆဋိသုတ်ရှေ့ပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာကိုထိုး။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒဠ္ဌေ၊ ပြဲပြဲသော။ ဝါ ဒုဗ္ဗလေ-ယာ၊ သားရေလွန်ကြိုးဖြင့်။ ကဋေ၊ ပြင်းခေါင်းကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ရစ်ပတ်၍။ စဏ်ဏေယျ၊ ပွတ်တိုက်ရာ၏။ သာ၊ ထိုသားရေလွန်ကြိုးသည်။ ဆဝိ၊ အရေကို။ ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏။ ဆဝိံ ကို။ အာဟာရေ၊ ရှိ။ ဌိတော်၊ ရှိ၏။ ဌိတော်ဟုတ်ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဟပ ခေါ၊ ဤအတူတကွလျှင်။ လာဘသက္ကာရ-သိလောကော၊ သည်။ ပေ။ အာဟာရေ၊ ရှိ။ ဌိတော်၊ ၏။ (ကြင်းပေးပြီ။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဘိက္ခုသုတ်

၁၂၉။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောပိ သော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဒီဃာသဝေါ၊ ကုန်ခမ်းသောအာသဝေါရှိသော။ အရဟာ၊ ရဟန္တာတည်း။ ဘဒ္ဒပိ၊ ထိုရဟန္တာ၏ လည်း။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ သည်။ အန္ဓကုယာယ၊ အန္ဓကုယ်အလို့ငှာ ခြစ်ခဲ၏ဟု၍။ ဒေဝ၊ ဘုရား သည်။ ဝေါဝိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝိနိုဒေတော်မူ၏။ ဝေ၊ ဘို့။ ဘုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်လတ်သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘဒ္ဒေ၊ ခြတ်မာ ဘုရား။ ကီဝ ဗဟု၊ အဘယ်ကြောင့်။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ သည်။ ဒီဃာသဝေ၊ ဟော။

ဘိက္ခုနော၊ ခမ်း။ အန္တရာယာယာတိ၊ အန္တရာယ်အလို့ငါ့ဖြစ်လာနည်းဟူသော။ တေ၊ ဤအမေးကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ အဃ၊ ထိုရဟန္တာခမ်း။ အကုပ္ပါ(ဆန့်ကျင်ဘက်တို့သည် မယှက်ထိုးအပ်သောကြောင့်)မယှက်စိုးသော။ ယာ သာ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်စိတ် နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိသည်။ (အတ္ထိ၊ ခမ်း) လာဘသက္ကာရသိလောကံ၊ ကို။ တဃာ၊ ထိုစေတောဝိမုတ္တိခမ်း။ အန္တရာယာယ၊ အန္တရာယ်အလို့ငါ့ဖြစ်ခမ်းဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နု ဝဒါမိ၊ ပယောဇော်မမူ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာဃာပိနော၊ ကိလေသာကိုလောင်ကျွမ်းစေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တာ၊ နိမ္မာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရထော၊ နေသော။ အဃ၊ ထိုရဟန္တာသည်။ ယေ ဒိဋ္ဌမ္မေသုခဝိဟာရာ၊ မျက်မှောက်ဘ၀ချမ်းသာစွာနေကြောင်းဖြစ်သော အကြင်ဝလသမာပတ်တို့ကို။ အဓိဂတာ၊ ရအပ်ကုန်ပြီ။ လာဘသက္ကာရသိလောကံ၊ ကို။ အဃ၊ ထိုရဟန္တာခမ်း။ (တေသံ ဘိက္ခဝေ၊)တော်၊ ထိုဒိဋ္ဌမ္မသုခဝိဟာရတို့ခမ်း။ အန္တရာယာယ၊ အန္တရာယ်အလို့ငါ့ဖြစ်ခမ်းဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ခမ်း။ (ကြွင်းဒါရုဏသုတ် အတိုင်းပေး။)

ဒေသမ်၊ ဆယ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဝဂ္ဂေ၊ သုံးရမြောက်သော။ ဝဇ္ဇိ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဘဃ၊ ထိုဝဏ်ခမ်း။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသုတ်ဝင်း။ ကလျာဏိ၊ ကလျာဏိသုတ်ဝင်း။ ပုဗ္ဗော၊ ကေ-ပုဗ္ဗကသုတ်ဝင်း။ ကေဒိတု၊ ကေဒိတုသုတ်ဝင်း။ ဝိသိ၊ ၃-ခုကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏသုတ်တို့ဝင်း။ ဆဝိ၊ ဆဝိသုတ်ဝင်း။ ဘိက္ခုနော၊ ဘိက္ခုသုတ်နှင့်တကွ။ ရဋ္ဌ၊ ရဋ္ဌသုတ်ဝင်း။ ဗာဟိ၊ ဤသည်တည်း။

၄-ဝဂ္ဂတို့

၁-ဝိနိဓုတ်

ဝဂ၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လာဘသက္ကာရသိလောကေန၊ သည်။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော။ ပရိယာဒိဏ္ဏစိတ္တော၊ တက်ဝန်းကျင်မှ ဟုအပ်သော စိတ်ရှိသော။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ သံဃံ၊ ကို။ ဘိန္ဒိ၊ ခွဲပြီ။ (ထူးရောကိုသာပေးသည်။)

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ကုသလမူလသုတ်

ဝဂ၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လာဘသက္ကာရသိလောကေန၊ သည်။ အဘိဘူတား၊ သော။ ပရိယာ-ဒိဏ္ဏစိတ္တား၊ သော။ ဒေဝဒတ္တား၊ ဒေဝဒတ်၏။ ကုသလမူလံ၊ ကုသလတရားအကြောင်းရင်း (အလောဘစေတသေက်)သည်။ သမုစ္ဆိန်၊ အကြွင်းမဲ့ပြတ်ခြင်းသို့။ အဂမာ၊ ရောက်ပြီ။ (ထူးရောကိုသာပေးသည်။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ကုသလဇမ္မသုတ်

၁၈၂။ ကုသလော၊ ကုသိုလ်ပြစ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ သမုဒ္ဓေါ၊ သို့။ အဂမာ၊ ပြီ။ (ထူးရာကိုသာပေးသည်။)

တတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-သုက္ကဓမ္မသုတ်

၁၈၃။ သုက္ကော၊ ဖြူစင်သော။ ဓမ္မော၊(ကုသိုလ်)တရားသည်။ သမုဒ္ဓေါ၊ သို့။ အဂမာ၊ ပြီ။ (ထူးရာကိုသာ ပေးသည်။)

စတုတ္ထ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အစိရပဗ္ဗဇ္ဇာသုတ်

၁၈၄။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂေါ်၊ တပါးသော။ သမယံ၊ ၌။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ဂိဒ္ဓ-ကူဋေ ပဗ္ဗတေ၊ ဂိဒ္ဓကူဋ်တောင်၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ အစိရပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ဇံသွားရှေ့ မကြာမြင့်မီ။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ (ဂေါ် သမယံနှင့် အစိရပဗ္ဗဇ္ဇာ ဒေဝဒတ္တောသည် သမယာသမည်နှင့် ဝိသေသမျှသာ ကွဲပြားသည်။ သာသနာမှ ယော်ရှုခါစကြွစ်သော အခါတပါးဌ ပြုတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ဂိဒ္ဓကူဋ်တောင်၌ နေတော်မူသည်ဟူလို။) တတြ ခေါ၊ ထိုအခါ၌ ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ကို။ အာမန္တေ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝဒတ္တေ၊ ၏။ လာဘသက္ကာရဇိဿိဝေ၊ လာဘ်ကောင်းခြင်းကို ဆန်ခြင်းငှါ။ ဩဝါဒံ၊ ပြုစ်ပြီ။ ဒေဝဒတ္တော၊ ၏။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ သည်။ ပရုဿဝါယ၊ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းငှါ။ ဩဝါဒံ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုအံ့။ ကဒလိ၊ ဂွက်ပျောပင်သည်။ အတ္တဝဓာယ၊ ငှါ။ ဖလံ၊ အသီးကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ပရုဿဝါယ၊ ငှါ။ ဖလံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေव ခေါ၊ သာလျှင်။(ကြွင်းပေးမြဲ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဝေဠု၊ ဝါးသည်။(ကြွင်းပေးမြဲ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ နဠော၊ ကျူသည်။(ပေးမြဲ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့၊ အဿတရီ၊ အဿတရိုရ်မြင်းမသည် ၂။ အတ္တဝဓာယ၊ ငှါ။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ (ကြွင်းမခဲ့။)

၁။ ခေါတိ ပဒပူရဏမတ္တေ အဘေဝရဏေ အာဒီကာလေ ဝါ နိပါတောဟုသော မ-ဌ ၁၊ စသိန် ၁-နှင့် အညီ ဌ်ဌ် ခေါကို ပဒပူရဏာ-နေခြင့် ပေသည်။ တတြ၊ ဌ်။ ပ။ အာမန္တေသိ ခေါ၊ သာသည်ဟူ၍ အဘေဝရဏတည်း။ ခေါ၊ ဆက်ဦးအုံ့ဟူ၍ အာဒီကာလတည်းဟု ပေနိုင်သည်။

၂။ အဿတရုတိ ဝဠဝါယ ဂဗ္ဘေန ဂေတာဟုသော မေ့ပဆောတ္ထနေ့ဝတ္ထုတောက်၍ ဌ်အမှုကသောနှင့် သာရတ္ထတ္ထိ၍ အဿတရိတိ ဝဠဝါယ ကုဠိသို့ ကြိုသော ဂေတာဟု မရှိသင့်။ အဿတရိတိ ဝဠဝါယ ကုဠိသို့ ကြိုသော ဂေတာဟု ပါ၍ရှုမှိ၏။ မြင်းမနှင့်ပြီးထိစပ်၍ ကျသော(ကပြား) ဗန္ဓတ်သတ္တဝါအပေါ်ကို အဿတရီ

ဗုဒ္ဓ၊ ဤမဟာဝီရကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါ၁၊ ပြီ။ သုဂတော၊ ကောင်းသောရထားကို ဆိုတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓ၊ ကို။ ဝတ္ထာန၊ ၌။ အထာပရံ၊ ထိုမှနောက်၌။ သတ္ထာ၊ သည်—

ဖလံ၊ ဌက်ယျောသီးသည်။ ကဒလီ၊ ဌက်ယျောပင်ကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဟန္တိ ယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့ဌင်း။ ဗဿံ၊ ဝါးသီးသည်။ ဝေဠု၊ ဝါးပင်ကို။ ဟန္တိ ယထာ၊ ဌင်း။ ဖလံ၊ ကျူသီးသည်။ နဠံ၊ ကျူပင်ကို။ ဟန္တိ ယထာ၊ ဌင်း။ ဂဿော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ အဿတရီ၊ အဿတိုရ်မြင်းမကို။ ဟန္တိ ယထာ၊ ဌင်း။ သက္ကာဘော၊ လာဘ်ပူဇော် အကျေးဇူး အစောသည်။ (လာဘသက္ကာရ သိလောကာဟုဆိုလိုလျက် ရှေ့နောက် ၂-ပုဒ်ကို ချေထားသည်။) ကာပုရိသံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ယောကျ်ားကို။ ဟန္တိတိ၊ သတ်၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ပဠမံ၊ ငါးရေပြောက်သော သုတ်တည်း။

၆-ပဠာရထသုတ်

၁၇၅။ (ရာဇဂဟေ။ပ။ ကာသနကနိဝါပေ) ဘေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ၌။ အဇာတသတ္တု ကုမာရော၊ အဇာတသတ်သတ္တိသားသည်။ ပဠယိ ရထသဟေယိ၊ ရထားငါးဆူတို့ဖြင့်။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ရန် အလို့ငှါ။ (သီလာဝယသုတ်အရ ဌာဝတ်၏ အယှဉ်ဖြစ်သောကြောင့် ဒေဝဒတ္တဿပုဒ် သမ္ပဒါန်အနက်ယောဇနာသည်။ ဥပဋ္ဌာနံ နှင့် ဥပဂမနံ၊ ရှေ့ ဒေဝဒတ္တဿ၏။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ အနီးရှိတည်ရန်အလို့ငှါဟူ၍သော်လည်း မောဂ္ဂလ္လာန်အလိုပေး။) သာယံ ပါတံ၊ ညနေ နံနက်တိုင်း။ ဂစ္ဆတိ၏။ ပဌ ဝ ထာလပါကသတဘာနိ၊ ဆွမ်းချက်အိုး ၅၀၀-တို့ကိုလည်း။ သတ္ထာဘိဟာရော၊ ရှေးရှုပို့ဆောင်အပ်သောဆွမ်းကို။ (အဇာတသတ္တု ကုမာရေန၊ သည်ဟု ကတ္တားပြင်ရှိလိုက်။) အဘိဟရိယတိ၊ ရှေးရှု ပို့ဆောင်အပ်၏။ (ဤကဲ့ နှစ်ခုရှိရာ ပဌမကဲ့သား ပမာဏပြ အပခေန သာမညကဲ့၊ ဒုတိယကဲ့သား ပခေန ဝိသေသကဲ့တည်း။ ပခေနကဲ့ကိုင်ရ၍ အဘိဟရိယတိ ဟု ဧကဝစနနှင့်ဖြင့် ရှိသည်။) အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္ဘဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဒေဝဒတ္တဿ။ပ။အဘိဟရိယတိတိ၊ အဘိဟရိယတိဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝဒတ္တဿ၏။ လာဘသက္ကာရသိလောကံ၊ ကို။ မာ ဝိယယိတ္ထ၊ မထောင့်တကုန်လင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝကီဝဉ္စ၊ အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံးလျင်။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ အား။ပ။ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့။ပ။ အဘိဟရိယိဿတိ၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်လတ္တံ့။ (သီ သျှာ မူ-အတိုင်းပေးလိုက်သည်။ အာဟရိယိဿတိဟု ရှိသည်ကား-အဘိဟရိယတိ ဟူသော ရှေ့စကားနှင့် မညီ။ စုဠဝါ စာပိုဒ် ၃၇၅-၌လည်း အဘိဟရိယိဿတိပင် ရှိ၏။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တာဝကီဝဉ္စ၊ထိုမျှ

ဟု ဆိုလိုသည်။ ဘုန်းအဿတရီသည် မြင်းထီးနှင့်ပေါ်းစပ်သောကြောင့် ကိုယ်ဝန်တည်၏။ ဌင်းကိုယ်ဝန်သည် အပေါတူမြစ်၍ ကွားကြွင်း၏။ မိခင်လောင်း အဿတရီကား ကြွံလိုသောကိုယ်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်ဝန်မဖွားမြင်နိုင်ရကား ဝမ်းကိုဖောက်ခဲ့၍ ထုတ်ယူရသည်။

၁။ သီလာဝယသုတ်အလို ပါဟောတ် အယှဉ်ဖြစ်၍ ဒေဝဒတ္တဿ၊ အား၊ ဟု ဆောင်သည်။ မောဂ္ဂလ္လာန် သျှာဒီကတ္တာ ၂၅-သုတ်နှင့် အညီ ဤမျှ ပေးသည်။

လောက်ကာလပတ်လုံးလျင်။ ဓာတ်ဓာတ္တာသာ၊ ၏။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌။ ဟာနိ-ယေဝ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကိုသာ။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဝုဒ္ဓိ၊ ကြီးပွါးခြင်းကို။ နော၊ အလို မရှိအပ်။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သေယျထာပိ၊အုံ့။ ဣဒ္ဓေသာ၊ ကြမ်းထန်းသော။ ကုက္ကုရသာ၊ခွေး၏။ နာသာယ၊ နာခေါင်း (ဖု)၌။ ဝိတ္ထံ၊ (ဝံ c ါး)သည်း ခြေကို။ ဘိန္နေယျုံ၊ ခွဲကုန်ရာ၏။ (ခွေး၏ နာခေါင်းဖု နားဌ ကပ်၍ ခွဲလိုက်ခြင်းသည် ခွေး၏ နာခေါင်းထဲသို့ သည်းခြေထည်သွင်းခြင်းပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ပက္ခိပေယျုံ(ဟု ဘာဝတ္တုဖွင့်ဆိုလေသည်။) ဧवं ဟိ၊ ဤသို့ ပစ်ခဲ့အပ်သော်။ သော ကုက္ကုရော၊ ထိုခွေးသည်။ မတ္တာယ၊ ပင်ကိုယ်အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယျောသော၊ လွန်စွာ။ စတ္ကာရော၊ ထူးကဲကြမ်းထန်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवमेव၊ ဤအတူသာ လျှင်။ (ကြွင်းပေးပြု။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-မာတုသုတ်

ဘဒန္တ။ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်။ မာတု၊ အမိဟူသော။ ယေတုပိ၊ အကြောင်း ကြောင့်လည်း။ သမ္ဘာဝနမုသာ၊ သိလျက်ချုတ်ယှင်းသောစကားကို။ နဿ ဘာသေယျာတိ၊ မပြောဆိုရာ ဟု၍။ (ဒါရုဏောပ။ ပဇာနာမိနှင့် သုဝဏ္ဏပါတိသုတ်မှီ၍ ပြန်စပ်ပေးလေ။) ဝတမေနံ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အပရေန၊ တပါး၊သော။ သမယေန၊ အခါ၌။ လာဘသက္ကာရသိလောကေန၊ သည်။ အဘိဘူတံ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပရိယာဒိန္နစိတ္တံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဟုအပ်သောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဘဒ္ဒမုခ၊ ကို။ ဘာသန္တံ၊ ပြောဆိုသည်ကို။ ပဿာမိ၊ တွေ့မြင်၏။ (ကြွင်းပေးပြု။)

သတ္တမံ၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ဘုမိတုသုတ်စသောခြောက်သုတ်

ဘဒ္ဒ။ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်။ ပိတု၊ အဖဟူသော။ ယေတုပိ၊ အကြောင်း ကြောင့်လည်း။ ပ။ (ဝိတ္ထာရေတမ္ပိ) ဘာတု၊ အစ်ကိုဟူသော။ ယေတုပိ၊ လည်း။ ဘဂိနိယာ၊ နှမ ဟူသော။ ယေတုပိ၊လည်း။ ပုတ္တဿ၊ သားဟူသော။ ယေတုပိ၊လည်း။ ဓီတုယာ၊ သွီး ဟူသော။ ယေတုပိ၊ လည်း။ ပဇာပတိယာ၊ မယားဟူသော။ ယေတုပိ၊လည်း။ သမ္ဘာဝနမုသာ၊ ကို။ နဿ ဘာ-သေယျာတိ၊ မပြောဆိုရာ ဟူ၏သော (ဒါရုဏောပ။ ပဇာနာမိနှင့် သုဝဏ္ဏပါတိသုတ်မှီ၍ ပြန်စပ်ပေးလေ။ အကြွင်းမထူး)

ဧကာဒသမံ၊ တဆယ့်တစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

စတုတ္ထော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး၏။

၁။ သောဏ်အစွဲ ကုက္ကုရောဟု ဆွေ့ပါပြီး ဖြစ်၍ ဘိယျောတယုတ် သောတဝုဏ်ယုတ် ဘိယျောသောဟု တူကွဲရန်ပါယ်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ ဝင်းပြင် ဧवं ဟိ သော ဘိက္ခဝေဟု ရှိခြင်းသည်တည်း မကောင်းလှ။ ဘိက္ခဝေ မပါသင့်၊ ဂ္ဂ မှန်လည်း မရှိ။

ထားသ၊ ထိုဝက်၏။ ဥဒ္ဒါန်၊ ဥဒ္ဒါန်းကား --

ဘိန်း၊ ဘိန်းသုတ်ရင်း။ မူလ၊ ကုသလမူလသုတ်ရင်း။ ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ မြှား၊ ကုသလမြှားသုတ် သုဂ္ဂမြှားသုတ်တို့ရင်း။ ပဏ္ဍန်း၊ အစိရပဏ္ဍန်းသုတ်ရင်း။ ရထ၊ ပဌမရထသုတ်ရင်း။ မာတရိ၊ မာတုသုတ်ရင်း။ ပိတာ၊ ပိတုသုတ်ရင်း။ ဘာတာ ၊ဘာတုသုတ်ရင်း။ ဘဂိနီ ၊ ဘဂိနီသုတ်ရင်း။ ပုတ္တာ၊ ပုတ္တသုတ်ရင်း။ ဓီတာ၊ ဓီတုသုတ်ရင်း။ ပဇာပတိ၊ ပဇာပတိသုတ်ရင်းတည်း။ ဗ္ဟတိ၊ ဗ္ဟိသည်တည်း။

လာဘ်သက္ကာရသံယုတ္တံ၊ လာဘသက္ကာရသံယုတ်သည်။
သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ရာဟုလသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-ကျေးသုတ်

ဘဂဝ။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ နိသိန္နော ခေါ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ယံ မေ့၊ အကြောင်တရားကို။ သုတ္မာ၊ ကြားနာရ၍။ ဧကော၊ တယောက်တည်း။ ဝူပကट္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုလောင်ကျွမ်း စေတတ်သော လှုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ (တရားထူးကို ရခြင်းအကျိုးငှါ) စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြင့်၍ ။ ဝိဟရေယ္ယံ၊ နေနိုင်ရာပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ တံ မေ့၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလေ့ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ရာဟုလ၊ လာ။ တံ၊ ကဲ။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ ပြဿလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မပြဿလော။ ဥတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အနိစ္စံ၊ မပြိပါ။ ယံ ပန၊ အကြောင် စက္ခုပသာဒသည်ကား။ အနိစ္စံ၊ မပြိ။ တံ၊ ထိုမပြိသော စက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲလော။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာလော။ ဥတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါ၏။ ယံ ပန၊ အကြောင် စက္ခုပသာဒသည်ကား။ အနိစ္စံ၊ မပြိ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော ရှိ၏။ တံ၊ ထိုမပြိဆင်းရဲဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသော စက္ခုပသာဒကို။ တေ၊ ဤစက္ခုပသာဒ သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်းဟူ၍ ။ သမနုပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ ကလ္လံနု၊ လျော်ကန်မည်လော။ ဥတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ တေ၊ ဤအမေးသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

သောတံ၊ သောတပသာဒသည်။ပ။ ဃာနံ၊ ဃာနပသာဒသည်။ပ။ ဇိဝှါ၊ ဇိဝှါပသာဒသည်။ပ။ ကာယော၊ ကာယပသာဒသည်။ပ။ မနော၊ လောကီမနောဒွါရစိတ်သည်။ပ။

၁။ ယဟိတတ္တောတိ နိဗ္ဗာန် ပတိပေသိတတ္တတာယ ကာယော စ ဇီဝိတော စ နိရပေက္ခစိတ္တောဟုသော ဝိသုद्धိ ၁စသျက်နှာ ၁၂-ကိုထောက်၍ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ဟု အနက်ပေး။

ယဟိတတ္တော ဝိဟရေယျန္တိ ''ဝိဝေသသာဓိဂမတ္တာယ ပေသိတတ္တော ဟုတ္မာ ဝိဟရေယ်မဲ့'' ဤသံ ၆ ၂-ရာဟုလသံယုတ် ၁၈။ ယဟိတတ္တောတိ တသ္မိ ''ဝိသေသာဓိဂမေ ပေသိတစိတ္တော တတ္တ နိန္နော တပ္ပဋ္ဌောရောတိ အတ္တော၊ သံ ၆ ၂-၁၈-အဖွင့်တို့အရ ဤ၌ တရားထူးကိုရခြင်းအကျိုးငှါ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုနည်း အရသော်ငင်း,

လောကုတ္တရာတရားထူးကို ရခြင်းငှါ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ဟု ဋီကာအဖွင့် အရသော်ငင်း ပေးလေ။

၂။ မနောတိ ဗုဒ္ဓိနှာ ထောက်မကံ သမ္ပယုတ္တစေတသိက်တို့၊ ၍ သံ ၆ ၂-၁၈-အရ ထောက်မကံ ဟူသော ဝိသေသနပုဒ်ကို ထောက်လျှင် လောကီစိတ် မှန်သမျှ အာရုံး ဖျောက်ရမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း

ဆုဟုလ၊ လာ။ ဝေ၊ သို့။ ပဿံ ပဿန္တော၊ ရှုမြင်သော။ သုတဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမဟူသော သုတရှိသော။ ဝါ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားမှုရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော တပည့်သည်။ စက္ခုသို့မို့၊ စက္ခုပသာဒဒွန်လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ငြီးငွေ့၏။ပ။ မနသိမို့၊ လောကီမနောဒ္ဓါရ စိတ်ဒွန်လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့သည်ရှိသော် ။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိं ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသော်။ (ဓမ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။) ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီး ဣတိ၊ သို့။ ဉာဏံ၊ အသိဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ (သုသိမသုတ် စာပိုဒ် ၃၀-ပြန်၌) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (တေန ပေယျာလေန၊ ဤပေယျာလဖြင့်။ ဒသသုတ္တန္တာ၊ ဆယ်ပါးသောသုတ်တို့ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။)

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ဒုတိယသုတ်

ဘဒ္ဒ။ (ဘာဝတ္တိယံ။ပ။ ဆုဟုလ၊ ပေးပြီ။) ရှုပါ၊ ရှုပါရုံတို့သည်။ နိစ္စာ ဝါ၊ မြဲကုန်သလော။ အနိစ္စာ ဝါ၊ မမြဲကုန်သလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ပ။ (ကြွင်းပေးပြီ။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဝိညာဏသုတ်

ဘဒ္ဒ။ (ဘာဝတ္တိယံ။ပ။ ဆုဟုလ၊ ပေးပြီ။) စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုပသာဒကိုမှီ၍ ဖြစ်သော မြင် သိ စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ပ။ မနောဝိညာဏ်၊ တောဘုရားမနောဝိညာဉ်စိတ်သည်။ပ။ (ကြွင်းပေးပြီ။)

တတိယံ၊ သုံးရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-သမ္မာသုတ်

ဘဒ္ဒ။ (ဘာဝတ္တိယံ။ပ။ ဆုဟုလ၊ ပေးပြီ။) စက္ခုသမ္ဗန္ဓော၊ စက္ခုပသာဒကိုမှီ၍ဖြစ်သော တွေ့ထိခြင်းဟူသော စက္ခုသမ္ဗန္ဓာသည် ၎။ နိစ္စော ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စော ဝါ၊ မမြဲသလော။

သမ္ပယုတ္တနေ့ရက်ကို ခွဲခြားတွေးတမ်းနေသော်လည်း ဓမ္မပါယောဟူသော ဤ သံ ဌီ ၂-အဖွင့်နှင့် မ ၌ ၂-စာပိုဒ် ၄၀၀-ကျော်အရ အာဝဇ္ဇန်းနှင့်ပေါက္ခ သုခ်စိတ်ကိုကောက်။

၁။ ဤပါဠိနှင့် ဝိ-၃-၂-ပါဠိတော် နိဗ္ဗိန္ဒံ ဝိရဇ္ဇတိ-ဟု ဖွဲ့ရ မ-၁-၂၄၅-ပါဠိတော် နိဗ္ဗိဒါ ဝိရဇ္ဇတိ-ဟု ရှိသည်။ နိဗ္ဗိန္ဒံကို ထက်ဆုံး၊ နိဗ္ဗိဒါကို ယောဇနာပေး နှစ်ချက်သုံးသင့်၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ ဝိရဇ္ဇတိတိ ဝိရာဂဝသေန ဝဋ္ဋာဒေါ မဂ္ဂါ ကထိတာ၊ သံ-ဌ-၂ ၁၉၆။ နိဗ္ဗိဒါ ဝိရဇ္ဇတိတိ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ အဓိပ္ပေတာ၊ မ-ဌ-၂-၂၄၅။ သာရတ္ထ-ဋီ-၃-၂၃။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ ဟောယာတိ နိဗ္ဗိဒါယတ္ထိ။

၂။ ဧတ္ထ နိဿာယ ဗ္ဗုဒ္ဓေါ သဒ္ဒေသော ဧကွေသဒ္ဒေသော မ ဌီ-၁၊ ဧ၊ ဧကဝိညာဉ်နှင့်ဟဉ်သော ဟောကိုယူ။

ဣတိ၊ ဧ၊။ပ။ မနောသမ္ဖဿောဝ၊ ဘာဝစိတ်(ဝိပါက မနောဝိညာဉ်စိတ်)နှင့် ယှဉ်ရှိမြစ်သော မနော-သမ္ဖဿဆင်း ၁။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

ဆဋ္ဌမ်း လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဝေဒနာသုတ်

၁၉၂။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ရာဟုလ၊ပေးမြဲ) စက္ခုသမ္ဖဿဇာ၊ စက္ခုသမ္ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ပ။ မနောသမ္ဖဿဇာ၊ မနောသမ္ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

ပဉ္စမ်း ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သညာသုတ်

၁၉၃။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ရာဟုလ၊ ပေးမြဲ။) ရူပသညာ၊ ရူပါရုံ၌ မှတ်ထင်သောသညာသည်။ပ။ မွေသညာ၊ မွောရုံ၌ မှတ်ထင်သောသညာသည်။(ကြွင်းပေးမြဲ။)

ဆဋ္ဌမ်း ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-သဒ္ဓေတနာသုတ်

၁၉၄။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ရာဟုလ၊ ပေးမြဲ။) ရူပသဒ္ဓေတနာ၊ ရူပါရုံ၌ စေ့ဆော်တတ်သော စေတနာသည်။ပ။ မွေသဒ္ဓေတနာ၊ မွောရုံ၌ စေ့ဆော်တတ်သော စေတနာသည်။ပ။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

သတ္တမ်း ခုနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-တဏှာသုတ်

၁၉၅။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ရာဟုလ၊ ပေးမြဲ။) ရူပတဏှာ၊ ရူပါရုံ၌ တပ်နှစ်သက်တတ်သော တဏှာသည်။ပ။ မွေတဏှာ၊ မွောရုံ၌ တပ်နှစ်သက်တတ်သောတဏှာသည်။ပ။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

အဋ္ဌမ်း ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဝေတုသုတ်

၁၉၆။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ရာဟုလ၊ ပေးမြဲ။) ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်သည်။ပ။ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတ်သည်။ပ။ တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်သည်။ပ။ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်သည်။ပ။ အာကာသဓာတု၊ အာကာသဓာတ်သည်။ပ။ ဝိညာဏဓာတု၊ ဝိညာဏဓာတ်သည်။ပ။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

နဝမ်း ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဝိပါက မနောဝိညာဏသမ္ဖယုတ္တာ ဇဝေါ၊ ၆ ဦး၀-၉၅။

၁၀-ဓနုသုတ်

၁၉၇။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ရာဟုလ၊ ပေးပြီး။) ရှေး၊ ရှေ့သည်။ပ။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာ၊ သညာသည်။ပ။သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ပ။ဝိညာဏ်၊ ဝိညာဏ်သည်။ပ။(ကြွင်းပေးပြီး)

ဒေါမ်၊ ဆယ်ရေပြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမမာ၊ သောဠသ ဝေါ့ါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

တဿ၊ တိုဝဏ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဧကွေ့၊ ဧကွေ့သုတ်ငင်း။ ရူပဲ့၊ ရူပသုတ်ငင်း။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏသုတ်ငင်း။ သမ္မသော၊ သမ္မဿသုတ်ငင်း။ ဝေဒနာယစ၊ ဝေဒနာသုတ်နှင့်တကွ။ သညာ၊ သညာသုတ်ငင်း။ သင်္ခေတနာ၊ သင်္ခေတနာသုတ်ငင်း။ တဏှာ၊ တဏှာသုတ်ငင်း။ ဓနေန၊ ဓနသုတ်နှင့်တကွ။ ဓောတု၊ ဓာတုသုတ်ငင်း။ ဗှုယိ၊ ဤသို့။ ဝေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-ဧကွေ့သုတ်

ဘုရား-ဘုရား။ (ဒေ၀ ပေ သုတ် မှစ၍ ဒသမံ တိုင်အောင်သော သုတ်များကို ပဌမဝဂ် ဧကွေ့သုတ် သောကို နည်းမှီ၍ ပေးခဲလေ။)

၁၁-အနုသယသုတ်

၂၀၀။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ပ။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ အရှင်ရာဟုလာသည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ "သန္တေ၊ ရှိ။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဝေနတော၊ သိသုံ့ (သန္တာန်၌)။ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ပဟာတော၊ ပြင်သုံ့ (သန္တာန်၌)။ သတိဝိညာဏေ၊ ဝိညာဉ်နှင့်ထက္ကသော။ ဗှုမတ္တိ ကာယေ၊ ဤမိမိကိုယ်၌ ရှင်း၊ ဟေတု ၏ ပြင်ပ(ဝိညာဏ်နှင့်တကွ) သုတပါဒေါ်ကိုယ်၌ရှင်း။ သမ္ဗနိမိတ္တေသု၊ အလုံးစုံသော ဗျတ္တိယဝဋ္ဋ အနိုဗျတ္တိယဝဋ္ဋ အာရုံတို့၌ ။ အဟင်္ကာရ မမင်္ကာရ မာနာနုသယာ၊ ဖိဋ္ဌိတဏှာမာန

၁။ ဟေတုတိ ဟုသာ သတိဝိညာဏေ ကာယေ။ သမ္ဗနိမိတ္တေသုတိ ဗှုမိနာ ပန အနိုဗျတ္တိယဝဋ္ဋမ္ပိ သင်္ဂဟိတာတိ။ ပဌမဝုတ္တ ဗှုမနှင့်အညီပေသောအနက်တည်း။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဗှုမတ္တိ ၀ သတိဝိညာဏေ ကာယေတိ အတ္ထနော သတိဝိညာဏေ ကာယံ ဒဿေတိ၊ ဟေတုတိ ဝတိ ဟုသာ သတိဝိညာဏံ ဝါ အသတိဝိညာဏံ ဝါ ဟုဆိုမိ။ ဤဋီကာ၌ အတ္ထနော သတိ အာယတ္ဘာ ရာဟုလော အတ္ထနော သတိဝိညာဏံ ကာယံ ဒဿေတိ၊ ဟုဟာတိ ဟုသာ အသတိဝိညာဏေ ကာယံ ဒဿေတိဟု ပြန်။ ဎီးဋီကာ၌ အသတိဝိညာဏေ ကာယံယေ သတိဝိညာဏေ ကာယံ ရှိမှုထင်မည်။ အကြောင်းမှာ ဟုသန္ဓာဝေန ဝါ အရှေပေ ဝေမှ အဂ္ဂေယတ္ထာ ရှေကာယမေ ဂဟုဏ္ဏော ဝေတိ ဟု ဤအဋ္ဌကထာသော အသတိဝိညာဏံ ဝါ ဟုသောဝစနာဝကို မနှစ်သက်ဟောင် ထိုသောကြောင့်ပြန်။ ရှင်းအသတိဝိညာဏံ ဝါ ပါဠိ၌ရှေ့ အပရေ့ အသည်ညတ္ထာနံ အတ္ထတာဝံ သန္ဓာယ ဟုသာ ဝုတ္တန္တိ ဝေဒ္ဓိ ဟု အပရောပ ဝေါ်ပြပြန်။ ဤဋီကာအလိုအားဖြင့် အသိဝိညာဏံ ဝါ ဟုသော ဤအဋ္ဌကထာဝစနာဝကို မနှစ်သက်။

တို့သည်။ နု ဟောန္တိ နု ခေါတိ၊ မပြစ်ပါကုန်သနည်း”ဟူသော။ ဧထ၊ ဣစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (အကြင်းစာပိုဒ် ၇၀-မှီးမျှပေးလေ။)

ကောဇသမ်းတဆဲ့တရပြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-အပဂတသုတ်

၂၀၁။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ ။ပ။ သမ္ဘနိမိတ္တေသု၊ ပေးပြီ။) အဟက်ဘရ မမက်ဘရ မာနာပဂတံ၊ ဒိဋ္ဌိ ဂတာမာနမ္မ (အကြင်းမဲ့ပယ်သောအားဖြင့်) ကင်းသော။ ဝိဝေ၊ မာနအစုတို့ကို ။ သမထိတ္တန်၊ ကောင်းစွာလွန်မြောက်သော။ သန္တံ၊ ငြိမ်းအေးသော။ သုဝိမုတ္တံ၊ (ကိလေသာတို့မှ) ကောင်းစွာ လွတ်မြောက်သော။ မာနသံ၊ စိတ်သည်။ဟောတိ နု ခေါတိ၊ဖြစ်ပါသနည်း။ပ။သမ္ဘံ၊အလုံးစုံသော။ ဧတံ ရမ်၊ ဣဒ္ဓိရမ်ကို ။ပ။ဧတံ၊ ဗ္ဗဟုဝုဏ်း ။ ဗ္ဗဝ။ သမ္ဘဗ္ဗညာဟု၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွသော မဂ် ပညာဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်။ အနုပါဒါ၊ ဒိဋ္ဌိတဏှာမာနတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမှု၍။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာမှလွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ။ (ကြင်းလွယ်ပြီ။)

ဒုဗ္ဗိဿမ်၊ တဆယ့်နှစ်ခုပြောက်သောသုတ်တည်း။

ဒုတိယော၊ သောဠဝေါ။ သည်။ နိဋ္ဌိတောပြီ။

ပုရိမေန ဝါ အတ္ထေနော စ ပရဿ စ သဝိညာဏကမေဝ ခဏေတိ၊ ပစ္ဆိမေန ဗဟိဒ္ဓါ အနိန္ဒြိယ ဗဟုလမ်၊ ဤအဋ္ဌကထာ။ပုရိမေနာတိ ဣမဿိ ၈ သဝိညာဏကေ ကာယေတိ ဣမိနာ ပဝေနေ။ပစ္ဆိမေနာတိ ဗဟိဒ္ဓါတိ ဣမိနာ ပဝေန၊ ဤဋီကာ။

သဝိညာဏကေ ကာယေတိ ဝစနေန ဝါ အတ္ထေနော စ ပရဿ စ ကာယော ဂဟိတောဝ ဗဟိဒ္ဓါ သမ္ဘနိမိတ္တဗ-ဟုလေန အနိန္ဒြိယမ်ိုး ကဿာတိ၊ မဗ္ဗ ၄-၅-နှာ-၅-ဝ တို့အရမှ-သဝိညာဏကေ ဝိညာဏ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ ဣမဿိ စ ကာဝယေ ဤမိမိကိုယ် သူတပါးကိုယ်၌ဝင်း။ ဗဟိဒ္ဓါ စ သမ္ဘနိမိတ္တသု ပြင်ပအလုံးစုံ အနိန္ဒြိယ ဗဟုတို့၌ဝင်းယု တနည်းသမ္ဘန်။

၁။ မာနော ဝိဝေ ဥဏ္ဏတိ ဝေန် ၁၆ဂဏဝိဝေသမတိက္ကန္တန်ဆိ မာနဝေဝေ ဘဝေ ဘဝ္ဗ အတိက္ကန်း၊ အဋ္ဌကထာ။

၂။ သမ္ဘံ ရူပံနှင့် ဝေဝေတဲ့ ဘေးနှင့်အရတူပြစ်၍ပေါင်းပေး။

၈-လက္ခဏာသံယုတ်

၁-ပဌမတ်

၁-အင်္ဂီသုတ်

၂၀၂။ (ဧတံ မေ သုတံ။ပကာလနဒီကိုပါ ပေးပြီး။)တေန ခေါ ပန သမယေန ဘဂ္ဂေ။အာယသ္မာ စ လက္ခဏော၊ အရှင်လက္ခဏာသည်ရင်း။ အာယသ္မာ စ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် သည်ရင်း။ ဂိဇ္ဈကူဋေ ပဗ္ဗတေ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတ္မာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ပ။ အာယသ္မန္တံ လက္ခဏံ၊ကို။"အာဝုသော လက္ခဏ ၊ဏ။ အာယာမ၊ လာသူ၁ကြပါစု"။ ရာဇဂေဟံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၄ါ။ပဝိသိဿာမာတိ၊ ဝင်ကြကုန်အံ့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ "အာဝုသော၊ ဝါ၌ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်။ ဧဝံ တိ ခေါ၊ ကောင်းပြီ"ဟု။ အာယသ္မာ လက္ခဏော၊ သည်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ၏စကားကို။ ပဋိဿုဏိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဂိဇ္ဈကူဋာ ပဗ္ဗတာ၊ မှ။ သြရောဟန္တော၊ သက်ဆင်းလတ်သော်။ အညတရသ္မိံ ပဒေသေ၊ တပါးသောအရပ်၌။ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို။ ပါတုကာသိ၊ ထင်စွာပြုပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ လက္ခဏော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ "အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ သိတဿ၊ ပြုံးခြင်း၏။ ဝါ-ကို။ ပါတုကမ္မာယ၊ ထင်စွာပြုခြင်း၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကား။။ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ပဋိဘာယော၊ အထောက်အပံ့ကား။ ကော နု ခေါတိ၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော လက္ခဏ၊ ဏ။ တေသာ ဟဒ္ဒသာ၊ ဤပြဿနာကိုမေးခြင်း၏။ အကာလော ခေါ၊ အခါမဟုတ်သည်သာတည်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အနီး(မျက်မှောက်)၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ တေ၊ ဟု၊ ဤပြဿနာကို။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ ဤတို၊ ဤသို့ပြောဆိုအံ့။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ လက္ခဏော စ၊ သည်ရင်း။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော စ၊ သည်ရင်း။ပ။အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ "အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဤ၁၊ ဤရာကြွေပျက်ပြည်၌။ ဂိဇ္ဈကူဋာ ပဗ္ဗတာ၊ မှ။ သြရောဟန္တော၊ သော်။အညတရသ္မိံ၊ သော။ပဒေသေ၊ ၌။ သိတံ၊ ကို။ ပါတုကာသိ၊ ၏။ အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ သိတဿ၊ ၏။ ဝါ၊ ကို။ ပါတုကမ္မာယ၊ ၏။ပ။ ကော နု ခေါတိ၊နည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် လက္ခဏ။အဟံ၊ ငါသည်။ဤ၁၊ ၌။ ဂိဇ္ဈကူဋာ ပဗ္ဗတာ၊ မှ။ သြရောဟန္တော၊ သော်။ အဠိကသခ်လိက်၊ အရိုးဆက်ပြိုတ္တောကို။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်၌။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသည်ကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပြီ။ (အဒ္ဒသံ ၏ ကဲ့နှစ်ချက်။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်၌။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသော။ အဠိကသခ်လိက်၊ အရိုးဆက်ပြိုတ္တောကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပြီဟုသော်လည်းပေး။) တမေနံ၊ ထိုအရိုးဆက်ပြိုတ္တောကို။ ဂိဒ္ဓာပိ၊ ငှက်းတို့သည်ရင်း။ ကာကာပိ၊ ကျီးကန်းတို့သည်ရင်း။ ကုလလာပိ၊ စွန်ရဲတို့သည်ရင်း ၂။ အနုပတိတ္မာ

၁။ အာယာမာတိ ဣဒ္ဓေ အာဘဒ္ဒါ အာဂစ္ဆာတိ ဣဓိနာ ဘမာနုဏ္ဍောတိ အာယ အာဂစ္ဆ ယာမာတိ၊ ဘိဂစ္ဆာမာတိ အဏ္ဍောဝိယတိ-ဋီ-၁-၂၂-စာပိမ်။

၂။ ဌပ်ယ ကျီးကန်း စွန်ရဲတို့ဟူသည် ဘီလူးတို့တည်း။ အဋ္ဌကထာ။

အနုပတိတ္ထာ၊ လိုက်၍ လိုက်၍။ ဖာသုဇ္ဇနရိကာဟိ၊ နံကြားတို့၌။ ဝိတုဒေန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏။ ထနည်း။ ဖာသုဇ္ဇနရိကာဟိ၊ နံခွဲးကြားတို့မှ။ ဝိတုဒေန္တိ၊ ထိုးဆွဲ၍ ပျံတက်ကုန်၏ [1]။

ဝိတစ္ဆေန္တိ၊ ဆိတ်ဆွဲကုန်၏။ ဝိရူဝေန္တိ၊ ဖောက်ခွဲကုန်၏။ သာ၊ ထိုအခိုးဆက်ပြိတ္တာသည်။ သုဒံ၊ စင်စစ်။ အဋ္ဌသရံ၊ နာကျင်သောအသံကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အာဝုသော၊ ထား ထား မယုံ၊ ထိုင်၏(စိတ်၌)။ "သော၊အိုအချင်းတို့။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ တကား။ဘော၊တို့။အဗ္ဘုတံ ဝတ၊ တကား။ ဝေရူပေါပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။ ဘဝိဿတိ နာမ၊ ဖြစ်ရ ဘိသေး၏။ ဝေရူပေါပိ၊ သော။ ယကွော၊ ဘိလူးပြိတ္တာသည်။ ဘဝိဿတိ နာမ၊ ၏။ ဝေရူပေါပိ၊ သော။ အတ္တာဘာဝဟဋ္ဌိလာဘော၊ အတ္တဘောကိုရခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ နာမဃာတိ၊ ၏"ဟူသော။ ဃော်၊ ဤအကြံ့အစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတ္ထြတိ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်။ သာဝကော၊ သည်။ ဝေရူပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသောသတ္တဝါကို။ ဥ. အာတိ ဝါ နာမ၊ သိ၏ ဘိ၏။ ဒက္ခတိ ဝါ နာမ၊ မြင်နိုင်ဘိ၏။ သက္ခိ ဝါ ကရိဿတိ နာမ၊ မျက်မြင်သက်သေပြုနိုင်ဘိ၏။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။)သာဝကာ၊ တို့သည်။ စက္ခုဘူတာ၊ ဖြစ်သော (ဒိဗ္ဗ) စက္ခုရှိကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ ဝတ၊ နေကုန်စတကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ ဉာဏဘူတာ၊ ဖြစ်သောဉာဏ်ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ ဝတ၊ တကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကပင်လျှင်။ သော သတ္တော၊ ဤသတ္တဝါကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အပိ စ၊ သို့သော်လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ နု ဗျာကာသိ ံ၊ မဟောကြားဘူးခဲ့။ အဟဉ္စ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ တေ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဗျာကရေယျံ၊ အုံ့။ ပဓရ စ၊ သူတပါးတို့သည်လည်း။ မေ၊ ငါဘုရား၏စကားကို။ နု သဒ္ဒဟေယျုံ၊ မယုံကြည်ကုန်ရာ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ မေ၊ ငါ၏စကားကို။ နု သဒ္ဒဟေယျုံ၊ ကုန်ရာ။ တံ၊ ထိုမယုံကြည်ခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အတွက်။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ အဟိတာယ၊ ၄ါ။ ဒုက္ခာယ၊ ၄ါ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော သတ္တော၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ယေဝ ရာဇဂဟေ၊ ၌ပင်လျှင်။ ဂေါဓာဝရိကော၊ နှားသတ်သမားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုနှားသတ်သမားသည်။ တဿ ကမ္မဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏။ ဝိပါကေန၊ အကျိုးကြောင့်။ ဗဟူနိ ဝဿာနိ၊ များစွာသောနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ဝဿသတာနိ၊ များစွာသော အနှစ်အရာတို့ပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ဝဿသဟဿာနိ၊ များစွာသော အနှစ်အထောင်တို့ပတ်လုံး။ နိရယေ၊

၁။ ဝိတုဒေန္တိထိ ဝါ ပါဠေ၊ ဖာသုဇ္ဇနရိကာဟိတိ ဘုမ္မတ္တေ နိဿက္ကဝစနံ၊ သာရတ္ထဒီ-၂-၂၂၇စသိ၏။

ဝိတုဒေန္တိထိ ပါဠေ ဖာသုဇ္ဇနရိကာဟိတိ အာဓာရတ္တေ နိဿက္ကဝစနံ ဝိမတိ-ဋီ-၁-၂၂၇၊ တို့ကိုထောက်၍ ဝိတုဒေန္တိ၊ ဝိ-ထုဒ-ဓာတ် ဗျတ္တိတ္တ အနုက်ပေး၍ ဖာသုဇ္ဇနရိကာဟိ ဟုတ်ကိုလည်း အာဓာရတ္တပေးသော အနုက်တည်း။

နောက်နည်း၌ ဝိတုဒေန္တိတိ ဝိနိဝိဗ္ဗိတ္တာ ဒေန္တိ၊ အသိဓာရပမဟိ တိဝိဓေဟိ ထေသေတတ္ထေဟိ ဝိဗ္ဗိတ္တာ ဝိဗ္ဗိတ္တာ ဗဟုတော စိတော ၈ ဂဗ္ဗ-ဟိ အတ္ထော၊ သာရတ္ထဒီ-၂-၂၂၇။

ဝိတုဒေန္တိထိ ဝိနိဝိဗ္ဗိတ္တာ ဒေန္တိ ဂဗ္ဗန္တိ၊ ဖာသုဇ္ဇနရိကာဒယော ထိနၜါဒေသိနံ ကတ္တာ ထာဟိ ဂဗ္ဗန္တိတိ နိဿက္ကဝေသေန အတ္ထော၊ ဝိမတိ-ဋီ-၁-၂၂၇-တို့ကိုထောက်၍ ဝိတုဒေန္တိ-၌-ခိုဝေါ် ကတ္တုတ္ထပေး၍ ဖာသုဇ္ဇနရိကာဟိ ဟုတ်ကို နိဿက္ကတ္တပေးသောအနုက်တည်း။တုဒန္တိ ဝါစာဟိ ဧနာ အသညတာ-ပြုဂ်ထုတ်၍ သဗ္ဗနိတိ ဓာတုဓာတာ ဒကာရန္တဓာတ်နှင့် ဓာတုတ္ထတို့၌ တုဒဓာတ်၏ အယှဉ် ဝါစာဟိ ကို-ကရိတ်အဖြစ်ပေးသည်။

ရဲ့။ ဟို့တွာ၊ ကျက်ပြီး၍။ တသောဝ ကမ္မဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏ပင်လျှင်။ ဝိပါကာဝသေသေန၊ ကြင်းကျန်သောအကျိုးဆက်ကြောင့်။ ဝေရမ်း၊ သော။ အတ္ထဘာဝပဋိလာဘံ၊ အတ္ထဘောကို ရခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒယတိတိ၊ ခံစားရ၏"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ (သမ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။ သုတ္တန္တာနံ၊ တို့၏။ ပေယျာလော၊ သည်။ သေဝ၊ ဤနည်းပင်တည်း။)

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ပေသိသုတ်

၂၀၃။ (ဝေယာသံ၊ ကောင်းကင်၌။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသော။ မဲ့သပေသိ ၊ အသားတစ်ပြိုတ္တာ ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်ပြီ။ ဤမျှသာ ထူး၏။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ပိဏ္ဍသုတ်

၂၀၄။ (ဝေယာသံ၊ ၌။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သော။ မဲ့သပိဏ္ဍံ၊ အသားဆိုင်ပြိုတ္တာကို။ အဒ္ဒသ၊ ပြီး။ အာသုတိကာ၊ ၄က်မုဆိုးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဤမျှသာ ထူး၏။)

တတိယံ၊ သုံးရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-နိဒ္ဓဝီသုတ်

၂၀၅။ (ဝေယာသံ၊ ၌။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သော။ နိဒ္ဓဝီ ၊ အရေမရှိသော။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ား ပြိုတ္တာကို။ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ ပ။ ဩရဒ္ဓိကော၊ ဆိတ်သတ်သမား သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဤမျှသာ ထူး၏။)

စတုတ္ထံ၊ လေးရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အသိတောမသုတ်

၂၀၆။ အာဝုသော၊ ဝါရှင်။ ဣဒ၊ ၌။ ပ။ ဝေယာသံ၊ ၌။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သော။ အသိလောမံ၊ သန်လျက်နှင့်တူသော အမွေးရှိသော။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားပြိုတ္တာကို။ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ တဿ၊ ထို ယောကျ်ားပြိုတ္တာ၏။ ဝေ အသိ၊ ထိုသန်လျက်အမွေးတို့သည်။ ဥပ္ပတိတ္တာ ဥပ္ပတိတ္တာ၊ ပြန်တက် ၍ ပြန်တက်၍။ တသောဝ ကာယေ၊ ထိုယောကျ်ားပြိုတ္တာ၏ကိုယ်၌ပင်လျှင်။ နိပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ ပ။ သူကရိကော၊ ဝက်သတ်သမား သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သတ္တိသုတ်

၂၀၇။ (သတ္တိယောမံ၊ လုံ့နှင့်တူသောအမွေးရှိသော။ တာ သတ္တိယော၊ ထို လုံ့မျှားတို့သည်။ မာဂဓိကော၊ သားမုဆိုးသည်။ ဤမျှသာ ထူး၏။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဥသုဝေါမသုတ်

၂၀၈။ (ဥသုလောမ်၊ မြှားနှင့် တူသော အမွေးရှိသော။ တေ ဥသူ၊ ထိုမြှားမွေးတို့သည်။ ကာရုဏိကော၊ လက်မဆ ဲ့လူသတ်သမားသည်။ ဣမ္မာသာ ထူးခြား။)

သတ္တမ်၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-သူစီဝေါမသုတ်

၂၀၉။ (သူစီလောမ်၊ အပ်နှင့်တူသော အမွေးရှိသော၊ တာသူစိယော၊ ထိုအပ်မွေးတို့သည်။ သူတော၊ မြင်းကိုဆုံးမတတ်သူသည်။ ဣမ္မာသာ ထူးခြား။ သုဏောတိ ပုရေတိတိ သူတော၊ အသ-ဒမကာဒိကော၊ ဣဒိ သံ-ဌိ။)

အဋ္ဌမ်၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဒုတိယ သူစီဝေါမသုတ်

၂၁၀။ အာဝုသော၊ ဘိက္ခု။ ။ပ။ တဿ၊ ဧ။ တာ သူစိယော၊ ထိုအပ်နှင့်တူသော အမွေးတို့သည်။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပဝိသိတ္မာ၊ ဝင်၍။ မုခေတော၊ ခံတွင်းမှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏။ မုခေ၊ ၌။ ပဝိသိတ္မာ၊ ဝင်၍။ ဥရတော၊ ရင်မှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥရေ၊ ၌။ ပဝိသိတ္မာ၊ ၍။ ဥဒရတော၊ ဝမ်းမှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒရေ၊ ၌။ ပဝိသိတ္မာ၊ ၍။ ဥဋ္ဌဟိ၊ ပေါင်တို့မှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဋ္ဌသု၊ တို့၌။ ပဝိသိတ္မာ၊ ၍။ ဇဏ္ဍဟိ၊ ခြေသလုံးတို့မှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇဏ္ဍသု၊ တို့၌။ ပဝိသိတ္မာ၊ ၍။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့မှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ကုန်၏။ ။ပ။ သုစကော၊ ကုန်းချောသမား သည်။ အယောသိ၊ ပြီ။ ။ပ။

နဝမ်၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ကုမ္ဘဏ္ဍသုတ်

၂၁၁။ အာဝုသော၊ ဘိက္ခု။ ။ပ။ ကုမ္ဘဏ္ဍံ၊ အိုးကြီး။ ပမာဏဝေါ၊ စေ့ရှိသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ အဒ္ဓသံ၊ ပြီ။ သေ၊ သည်။ ဂစ္ဆန္တောပိ၊ သွားသော်လည်း။ ထေဝ အဏ္ဏေ၊ ထိုဝေးစေ့ကိုပင်လျှင်။ ဒေန္တေ၊ ပမုံ၌။ အာရောပေတ္မာ၊ ထမ်းစေလျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ နိသီဒန္တောပိ၊ ထိုင်သော်လည်း။ ။ တေသော့ဝ အဏ္ဏေသု၊ ထိုဝေးစေ့ကို၌သာလျှင်။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ ။ပ။ ဂါမဇ္ဇုဂေါ၊ ကောက်ကျစ်သော တရုးသွားကြီးသည်။ အယောသိ၊ ပြီ။ ။ပ။

ဒသမ်၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

အဋ္ဌိ၊ အဋ္ဌိပြီတ္တာသည်ရင်း။ ပေသိ၊ ပေသိပြီတ္တာသည်ရင်း။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန် သော။ ဂါဝယာထကာ၊ နှားသတ်သမားတို့သည်။ (အယောသုံ၊ ပြစ်ကုန်ပြီ။) ပိတ္တော၊ ပိတ္တပြီတ္တာသည်။ သာကုဏိယော၊ ငှက်မုဆိုးသည်။ (အဟု၊ ပြစ်ဘူးပြီ။) နိဗ္ဗဝိ၊ နိဗ္ဗဝိ

ပြီတ္ထာသည်။ ဥရန္ဓိ၊ ဆိတ်သတ်သမားသည်။ အဟု၊ ပြီ။ အသိ၊ အသိပြီတ္ထာသည်။ သူကဒိုကော၊ ဝက်သတ်သမားသည်။ အဟု၊ ပြီ။ သတ္တိ၊ သတ္တိပြီတ္ထာသည်။ မာဂဝိ၊ သားမုဆိုးသည်။ အဟု၊ ပြီ။ ဥသု၊ ဥသုပြီတ္ထာသည်။ ကာရဏိကော၊ လက်မန္ဒီ လူသတ်သမားသည်။ အဟု၊ ပြီ။ သူစိ၊ သူစိပြီတ္ထာသည်။ သာရထိ၊ မြင်းကိုဆုံးမတတ်သူသည်။အဟု၊ပြီ။ယော စ၊ အကြင်ပြီတ္ထာကိုကား။ သိဒ္ဓိယတိ၊ လျှို့အပ်၏။ သော၊ ထိုပြီတ္ထာသည်:: သူစကော ဟိ၊ ကုန်းချောထတ်သူသည်။ အဟု၊ ပြီ။ ဇဏ္ဏာဘာဝိ၊ အလွှာဘာဝိပြီတ္ထာသည်။ ကူဂါမဒ္ဒုကော၊ ကောက်ကျစ်သောတရုတ်သူကြီးသည်။ အဟု၊ပြီ။ ဣတိ၊ ဣတိသည်တည်း။

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-လသိသကသုတ်

[1] ၂၁၂။ (ဆံမယ သုတံ။ပ။ ဘြဂုရောဟန္တော၊ ပေးပြီ။) ဂုထကူပေ၊ ကျင့်[illegible]ားတွင်းဌိတသသီသကံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ နိမုဂ္ဂံ၊ နစ်မြုပ်သော။ ပုရိသံ၊ကို။ပ။ပါရဒါဒိကော၊ သူဝေါ[illegible]ားမယားကို ပြစ်မှား လွန်ကျူးသောသူသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ပ။

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ဂူထဝါဟသုတ်

၂၁၃။ (ဗုဒ္ဓေ။ပ။ ဘြဂုရောဟန္တော၊ ပေးပြီ။) ဂူထကူပေ၊ ဌိ.. နိမုဂ္ဂံ၊ လျှက်။ ဥဒဘာဟိ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့်။ ဂူထံ၊ ကျင်ကြီးကို။ ခါဒန္တံ၊ ခဲစားသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ အဒ္ဒသံ၊ ပြီ။ပ။ ဒဠ္ဍပြောဟွယောဂေ၊ ခေါသမြင့် ယုက်ဆီးအပ်သော ပုဏ္ဏားသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ သော၊ ထို ပုဏ္ဏားသည်။ ကဿပဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားရှေ့။ပါဝစနေ၊ သာသနာတော်၌။ သိက္ခာသံဝရံ၊ ရဟန်းသံဝရာကို။ ဘဏ္ဍေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍။ ဒေဝိယော၊ စား ကျင်းတို့ကို။ ဂူထဿ၊ ကျင်ကြီးဖြင့်။ ပူရေပေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ "ဘောန္တော၊ အရှင်တို့။ အဟော ယာဝဇ္ဇတိ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဘုဥ္ဇန္တု စေဝ၊ စားလည်းစားကြကုန်လော့။ ဟရန္တု စာတိ၊ ဆောင်လည်း ဆောင်ကြကုန်လော့" ဟူသော။ ထေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။ပ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-နိဗ္ဗဝိတ္ထိသုတ်

၂၁၄။ (ဗုဒ္ဓေ။ပ။ ဘြဂုရောဟန္တော၊ ပေးပြီ)။ ဝေယာသံ၊ဌ။ ဂဠန္တိ၊ သော။ နိဗ္ဗဝိ၊ အရေ မရှိသော။ ဗုဒ္ဓိ၊ မိန်းမကို။ပ။အတိစာရိနီ၊ မိမိလင်ကိုကျော်လွန်၍ ကျင့်လေ့ရှိသောမိန်းမသည်။ ဝါ၊ လင်ယောက်နေသော မိန်းမသည်။ အဝေါသိ၊ပြီ။ပ။

တတိယံ၊သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-မဂ္ဂုတိတ္ထိသုတ်

၂၁၅။ (ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသော။ မဂ္ဂုလိ၊ အထင်းမလှသော ၁။ ပ။ ဗုဒ္ဓတိကာ၊ နတ်ကတော်မသည်။ ဤမျှသာထူးခြား။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဩကိတိနီသုတ်

၂၁၆။ (ဗုဒ္ဓေဟံ။ ပ။ သြာဝတ္ထိယာ ဇေတဝနေ၊ ပေးပြီ။) ဝေဟာသ်၊ ဌ။ ဂ ဗ္ဗနီ၊ သော။ ဥပ္ပဏ္ဍံ၊ အထက်ပိုင်းဥဿုက်သော ကိုယ်ရှိသော ၂။ သြကိလိနီ၊ အောက်မှ ယိုစီးသောအားဖြင့် ညစ်နွမ်းသော ကိုယ်ရှိသော ၃။ သြကိရိနီ၊ မီးကျီးဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ပြွမ်းသော ၄။ ဗုဒ္ဓေ၊ ကိုး။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ဗုဒ္ဓေ၊ သည်။ ကာလိကာ၊ ကာလိကတိုင်းကို အစိုးရသော။ ရဟောတ်။ အဋ္ဌမဟေသီ၊ မိဖုရားခေါင်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သာ၊ ထိုမိဖုရားခေါင်သည်။ ဗုဒ္ဓသာဝကာ၊ ဗြဟ္မာ့ရှေ့ခြင်းဖြင့်နိုင်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ သပတ္တိ ၂၊ တူသောလင်ရှိသောမိန်းမကို။ အဂ် ဂရကဒ္ဒာဟေန၊ မီးကျီးအိုးကင်းဖြင့်။ သြကိရိ၊ သွန်းလောင်းပြီ။ ပ။

ပဉ္စမံ ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-အသိသကသုတ်

၂၁၇။ (ဗုဒ္ဓေဟံ။ ပ။ သြာဝတ္ထိယာ ဇေတဝနေ၊ ပေးပြီ။) ဝေဟာသ်၊ ဌ။ ဂ ဗ္ဗနီ၊ သော။ အသိသကံ၊ ဦးခေါင်းမရှိသော။ ကဗန္ဓံ၊ ဦးခေါင်းဖြင့် ကန်းသောကိုယ်ကို ၆။ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ တဿ၊ ထိုကိုယ်၏။ ဥရေ၊ ရင်ဘတ်။ အက္ခီနိ ၊ စေ ၀ ၊ မျက်စိတို့သည်ရင်း။ မုခေ၊ ခံတွင်းသည်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဟာရိဏော နာမ၊ ဟာရိကမည်သော။ စောရဃာတကော၊ ခိုးသတ်ယောကျ်ားသည်။ အဟောသိ ပြီ။ ပ။

ဆဋ္ဌံ ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ပါပသိက္ခုသုတ်

၂၁၈။ (ဗုဒ္ဓေဟံ။ ပ။ သြာဝတ္ထိယာ ဇေတဝနေ၊ ပေးပြီ။) သိက္ခုံ၊ ကို။ ဝေဟာသ်၊ ဌ။ ဂ ဗ္ဗနီ၊ ကို။ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သဟ်ဘဋ္ဌိပိ၊ ခုကဋ္ဌသ.ကန်းကြီးသည်လည်း။ အာဒီတ္တာ၊ ရဲရဲညီ၏။ သမ္ပဇ္ဇလိတာ၊ တပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၏။ သဒေဝတိဘူတာ၊ တစ်နက် ထက်ဝန်းကျင်

၁။ မင်းနတ်သေန ဥလ္လတိတိ မဂ္ဂုလိ၊ ဝိခ္ခမ္ဘိဘဋ္ဌဘာဝေန ပဘဿတိတိ အဓိပ္ပာယ၊ ဤသံရှိ၊ ၂-၂၁၅၊ ဘာရဒ္ဒ-၂-၂၃၀။

၂။ ဥဒ္ဓံ ဥဒ္ဓံ အဂ္ဂိနာ ပဏ္ဍုသရီရတာယ ဥပ္ပဏ္ဍံ၊ ဤသံရှိ-၂၁၆။

၃။ ယောဇ္ဇကော ပဏ္ဍုရောဂေန ကိလိန္နသရီရတာယ သြကိလိနီ။

၄။ ဗုဒ္ဓတောစိတောစ အင်္ဂါရသမ္ဘရိကိဏ္ဏတာယ သြကိရိနီ၊ ဤရှိကာ။

၅။ ဘဗာနော ယတိ ယဿာတိ ဘပတ္ထိယ်ပြီ၊ ဘ ပတ္ထိ-ဘဗ္ဗဒ္ဓုဟုတ် မာဂဓဘွဲ့ ဘ-ပတ္ထိ-ဟု တရေးသော်နှင့်ရှိ၏။

၆။ ကဗန္ဓော နိဗ္ဗိယံ ဧဝေယာ၊ သိဝေါသုဏော ဘယကြိယာ၊ အသိဝန် ၇၀၆။ ဆင်ဖွယာရနှုန်ကေန သိရသာ အနန္တာတိ ကဗန္ဓော၊ အသိဝန်ရှိ။ ကဗန္ဓ၊ က အန္ဓ၊ ၀-အာဂုံ။ ကသဖြင့်ခေါင်းယော။

ထောက်လောင်၏ ။ ပတ္တော ပိ၊ သပိတ်သည်လည်း။ပ။ ကာယော ပိ၊ ကိုယ်သည်လည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသော ဘိက္ခု၊ သည်။ ကဿပဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ပါဝစနေ၊ သာသနာ တော်၌။ ပါပဘိက္ခု၊ ကိုယ်နှုတ်မစောင့် ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်။ပ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

(ပါပဘိက္ခုနှစ်သော လေးဝတ္ထုတို့၌ အမည်မျှသာ ကွဲသည် မထူး။)

ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဝဿ၊ ထိုဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ကူလေ၊ ကျင်ကြီးတွင်း၌။ နိမုဂ္ဂေါ ဟိ၊ နှစ်မြှုပ်သော။ သော၊ ထိုပြိုတ္တာသည်။ပါရ-ခါရိကော၊ သူလယ်ပါး မယားကို ပြစ်မှားလွန်ကျူးသောသူသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ဂူထခါဖိ၊ ကျင်ကြီးကို စားသောပြိုတ္တာသည်။ ဗုဒ္ဓပြာဟွဏော၊ ဗေါဓိသတ္တဝင့် ဖျက်ဆီးအပ်သော ပုဏ္ဏားသည်။ ဝါ၊ သံဃာကို ပြစ်မှားသော ပုဏ္ဏားသည်။ အဟု၊ ပြီ။ နိဗ္ဗဝိတ္ထိ၊ အရေ မရှိသော ပြိုတ္တာမသည်။ အတိစာရိနီ၊ မိမိလင်ကို ကျော်လွန်ချိုးဖောက်သော မိန်းမသည်။ အဟု၊ ပြီ။ မဂ္ဂလိတ္ထိ၊ အဆင်းမလှ အမြင်မကောင်း ရွံရှာဖွယ်သော ပြိုတ္တာမသည်။ ဗာဟုဃရိတ္ထိကာ၊ နတ်ကထောက်မသည်။ အဟု၊ ပြီ။ သြကိလိနီ၊ အောက်ခံ ယိုစီးသော ကိုယ်ရှိသော ပြိုတ္တာမသည်။သပတ္တဂင်္ဂါရောဂိရိ၊ လင်တူမိန်းမကို မီးကျီးဖြင့် သုန်းလောင်း သူ မိဃုရားသည်။ အဟု၊ ပြီ။ သိသဓ္ဓိနော၊ ဦးခေါင်းပြတ်သော ပြိုတ္တာသည်။ စောရ-ဃာတကော၊ ခိုးသတ်ယောကျ်ားသည်။ အဟု၊ ပြီ။

သိက္ခု၊ ရဟန်းယောကျ်ား။ သိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမ။ သိက္ခမာနာ၊ သိက္ခမာန်။ သာမဏေရော၊ သာမဏေယောကျ်ား။ အတ၊ ထိုပြင်။ သာမဏေရီကာ၊ သာမဏေမိန်းမ။ တာဝဒေ၊ထိုမျှလောက်သော သူတို့သည်။ ကဿပဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားခမ်းဝိနယသို့ ၊ သာသနာတော်၌။ ပမ္ဘဋ္ဌ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ (ကရိတ္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။) ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကရိ ၁သု၊ ပြုကုန်ပြီ။ ဗုဒ္ဓေ၊ တည်း။

လက္ခဏသံယုတ္တံ၊ လက္ခဏသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁။ အာစိဏ္ဏန်း အပ်ိုတည်း။ သမ္ဘဝလိတန်း သူ့ပွ ပဋ္ဌလိတ်။ သဒေဝတိသ္ဘုတန်း သမန္တတော ဧဝတိသ္ဘုတ်၊ ဧကပ်ိုဝသ္ဘုတန်း အတ္ထောဟပ္ပ-ဗုဒ္ဓသောမ်ား။ ဒီဃဝေဟမ္ဗု။

၉-သြပမ္မသံယုတ်

၁-ကူဋ္ဌသုတ်

၂၂၃။ (ဝေ၀ံ မေ သုတံ။ပ။အာရုမေ ပေးမြဲ။) တတြ ခေါ၊ဘွဲ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ကူဋ္ဌာဂါရသာ၊ အထွတ်တပ်သော အဆောင်၏။ ယာဝကာစိ ဂေါပါနသိယော၊ အကြင်အခြင့် တို့သည်။ (သန္ဓီ၊ ရှိကုန်၏။) သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တာ၊ ထိုအခြင်တို့သည်။ ကူဋ္ဌဂ်မာ၊ အထွတ်သို့ရောက်ကုန်၏[1]။ ကူဋ္ဌသမောသရဏာ၊ အထွတ်သို့ စုဝေးပေါင်းဆုံကုန်၏[2]။ ကူဋ္ဌသမုဋ္ဌိ-တာ၊ အထွတ်ပျက်စီးခြင်းကြောင့်[3]။ သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ တာ၊ ထိုအခြင်တို့သည်။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ဂစ္ဆန္တိ သေယျထာပိ၊ ရောလ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ ခေါ၊ ဤ အတူသာလျှင်။ ယေ ကေစိ အကုသလာ ဓမ္မာ၊အကြင်အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ (သန္ဓီ၊ ကုန်၏။) သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အဝိဇ္ဇာမူလကာ၊ အဝိဇ္ဇာလျှင်အရင်းရှိ ကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာသမောသရဏာ၊ အဝိဇ္ဇာသို့စုဝေးသက်ဝင်ကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာသမုဋ္ဌိတာ၊ အဝိဇ္ဇာ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့သည်။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ပျက်စီး ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ၎။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိဿာမာတိ၊ နေကုန်အုံ့ဟူ၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवं ဟိ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ၊ ကျင့်အပ်၏ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-နခသိခသုတ်

၂၂၄။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိမှစ၍ အာရောပိတောတိ တိုင်အောင်သော အနက်မှာ စာပိုဒ် ၃၄-နခသိခသုတ်နှင့်တူ၏။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ယော၊ အကြင်လူ့ဘုံမှစုတေ၍သောသတ္တဝါတို့သည်။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ သတ္တာ၊ ထို(လူဘဝ၌ လူဖြစ်သော) သတ္တဝါ တို့သည်။ အပ္ပကာ ခေါ၊ နည်းကုန်သည်သာတည်း။ ဣတ ခေါ၊ ဧင်စစ်သော်ကား။ ယော၊ အကြင်လူ့ဘုံမှစုတေသော သတ္တဝါတို့သည်။ မနုဿေဟိ၊ လူတို့မှ။ အညတြ၊ တပါးသောအပါယ် ဘုံတို့၌။ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ ယော သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါဘို့သည်သာလျှင်။ ဗဟုတရာ၊ များကုန်၏။ (ကြင်းမထူး။)

ဒုတိယံ၊ နခ်ခုခမြောက်သောသုတ်တည်း။

---

[1] ကူဋံ ဂစ္ဆန္တီတိ ကူဋ္ဌဂ်မာ၊

[2] ကူဋံ သမောသရန္တီတိ ကူဋ္ဌသမောသရဏာ။

[3] ကူဋ္ဌာ သမုဋ္ဌိတေန ဝိနာသေန ဘိဒ္ဓနေန၊ သံဝိဒိ ၂-၁၈၇။

၃-ကုလသုတ်

၂၂၅။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ)ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟုတ္ထိကာနိ၊ မျှားသောမိန်းမရှိကုန်သော။ အပ္ပဟုရိသာနိ၊ နည်းသောယောကျ်ားရှိကုန်သော။ ယာနိ ကာနိစိ ကုလာနိ၊အကြင်အမျိုးတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တာနိ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ကုမ္ဘတ္ထေနကေဟိ၊ အိုးခွံမီးထွန်းရှိ ခိုးတတ်ကုန်သော။ စောရေဟိ၊ သူခိုးတို့သည်။ သုပ္ပဓံသိယာနိ၊ လွယ်ကူစွာ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ ဘို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာဝလျှင်။ ယသာ ကသာစိ ဘိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ မေတ္တာစေတောဝိမုတ္တိ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော(ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော) စျာန်စိတ်ကို။ အဘာဝိတာ၊ မပြုစေအပ်။ ဝါ၊ မပွါးအပ်။ အဗဟုလီကတာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာမပြုအပ်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝါ၊ ကို။ အမနုဿေဟိ၊ ဘီလူးတို့သည်။ သုပ္ပဓံသိယော၊ လွယ်ကူစွာ ဖျက်ဆီးအပ်အည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာဝလျှင်။ ယသာ ကသာစိ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ မေတ္တာစေတောဝိမုတ္တိ၊ ကို။ အဘာဝိတာ၊ အပ်၏။ ဗဟုလီကတာ၊ အပ်၏။ သော၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ အမနုဿေဟိ၊ တို့သည်။ သုပ္ပဓံသိယော၊ မဖျက်ဆီးအပ် မဖျက်ဆီးနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နော၊ ငါတို့သည်။ မေတ္တာစေတောဝိမုတ္တိ၊ ကို။ ဘာဝိတာ၊ ပြုစေအပ်သည်။ ဝါ၊ ပွါးအပ်သည်။ ဗဟုလီကတာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာပြုအပ်သည်။ ယာနီကတာ၊ အာဇာနီပြင်း ကသောယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်။ ဝတ္ထုကတာ၊ သန့်ရှင်းပြီးသော မြေယာကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်။ အနုट्ठိတာ၊ ရှုမှတ်ပြီး ဆောက်တည်အပ်သည်။ ပရိစိတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဆည်းပူးအပ်သည်။ သုသမာရဒ္ဓါ၊ စိတ်ဖြင့် ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟု၏။ ဧတံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ (ကြွင်းမထူး။)

ဒုတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ကြက္ခြာသုတ်

၂၂၆။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ)ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယံ၊ နံနက် အခါ၌။ ကြက္ခြာသားတံ၊ အဝကျယ်သော ထမင်းအိုးကြီးတို့၏ တရာမျှသော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဒေယျ၊ ပေးလှူရာ၏။ ယော၊ သည်။ မဇ္ဈန္ဟိကသမယံ၊ မွန်းတည့်အခါ၌။ပ။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဒေယျ၊ ၏။ ယော ဝါ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယံ၊ ၌။ အဋ္ဌမသော၊ အယုတ်အားဖြင့်။ ဂဒ္ဒြယနမတ္တမ္ပိ၊ နွားနို့တချက်ညှစ်ကာလမျှလည်း ။မေတ္တာစိတ္တံ၊

၁။ ဂါထာ ဧကဝါရံ အဋ္ဌကထာဂတနယတ္တာ ဖေတ္တာ၊ ဤအဋ္ဌကထာ။ ဂါထာ ထပေ ဂယောတ္ဘာ ဧကံ ဧရုပိန္ဒ် ဘုယနုကာလမတ္တမ္ပိ၊ မ-ဋ္ဌ-၄ ၂၁၁- ဤအဋ္ဌကထာ ၂-စောင်။ ထကြိမ် နို့သီးမျှားကိုဆွဲဝင်သော ကာလနှင့် နို့တပေါက်ကို ဆွဲညှစ်သောကာလ တုမျှကြာ၏။ ဤသုတ်အလျှင် သံဇီ ၂-၏ ကျမ်းထက်၌ တံ ပန ကိတ္တကံ အစီယ-တန္တိ အာဟ ဂါထာတိအာဒိဟုဆိုသကြောင့် အဋ္ဌကထာနှစ်စောင်လုံး၏ အဆိုနှင့်ညီမျှသော်လည်း မ-ဋ္ဌီ ၄-၂၁၁ စာပိုဒ်အလျှင်ဖွင့်ရာ၊ ဟု ပန သကဝေလာ ဂဟိတဟနော အဓိပ္ပေတောတိ ဒဿနတ္ထာ ဂါထာ ။ပ။ ကာလမတ္တမ္ပိဟု ပါဠိလိုသောကြောင့် နွားနို့ညှစ်ပြီးသောကာလတိုင်အောင်သော အချိန်ကာလကိုယူလိုသော အဓိပ္ပါယ်ရှုတ်၏။ ထို မ-ဋ္ဌီ ၄-၂၁၁-စာပိုဒ်ကျမ်းတက်အလျှင်ကား၊သည် "အပဝရ ပန ဂဒ္ဒြဟနယတ္တန္တိ ပါဠိ ဝတ္တာ ဂါထာ

မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို။ ဘာဝေယျ၊ ပွါးရာ၏။ပ။ တေသု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဒါနမေတ္တာစိတ်တို့တွင်။ တတော၊ ထိုအလှူထက်။ ဣဒံ၊ ဤမေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်သည်။ မဟပ္ဖလတရံ၊ အလွန်အကျိုးကြီး၏။ (ကြွင်းမထူး။)

စာတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သတ္တိသုတ်

၂၂၇။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ)ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ တိဏဟလာ၊ ထက်သောအသွားရှိသော။ သတ္တိ၊ လှံသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပုရိသော၊ သည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ တိဏဟလံ၊ ထက်သောအသွားရှိသော။ ဣမံ သတ္တिं၊ ဤလှံကို။ ပါဏိနာ ဝါ၊ လက်ဖြင့်ရင်း။ မုဋ္ဌိနာ ဝါ၊ လက်ဆုပ်ဖြင့်ရင်း။ ပဋိလေဏိဿामि၊ (အဖျားဌ ချိုးမ)တုန့်စေ ညွှတ်စေအံ့"။ ပဋိကောဋ္ဌိဿामि၊ (အလယ်ဌ ချိုးမ) ကောက်ကွေးစေအံ့။ ပဋိဝေဓေဿामीति၊ လိပ်စေအံ့"ဟု အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိं မညထ၊ ကုန်သနည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ တိဏဟလံ၊ သော။ အမုं သတ္တिं၊ ထိုလှံကို။ ပါဏိနာ ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ မုဋ္ဌိနာ ဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ ပဋိ-လေဏေတုံ၊ ၄၂။ ပဋိကောဋ္ဌေတုံ၊ ၄၂။ ပဋိဝေဓေတုံ၊ ၄၂။ သဗ္ဗောနုခေါ၊ ထိုက်ပါသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ တေ၊ ဤစကားသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်းဟိ၊ အကြောင်းကား။ တိဏဟလာ၊ သောအသု သတ္တိ၊ သည်။ပ။ ပဋိဝေဓေတုံ၊ ၄၂။ နု သုကရာ၊ မလွယ်။ ယန္တ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ကိလမထဿ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ ဝိဃာတဿ၊ စိတ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ ယာဝဒေဝ ဘာဂီ၊ အကျိုးရှိ သည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧवमेव ခေါ၊ သာလျှင်။ ယဿ ကဿစိ ဘိက္ခုနော၊သည်။ မေတ္တာစေတောဝိမုတ္တိ၊ ကို။ ဘာဝိတာ၊ အပ်၏။ပ။ သုဘာဝိတာ ရတ္ထာ၊ စိတ်ဖြင့်ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်၏။ တဿ၊ တို့ရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဝနုဿော၊ သည်။ ခိပိတမ္ပိ၊ ပစ်လွှင့်အပ်၏ဟူ၍ (ဝန်းစားအပ်၏ဟူလို)။ ဧव မညေယျ၊ အကယ်၍ မှတ်ထင်

ကောဝါရံ ထနအဋ္ဌနမတ္တန္တိ ဝေဒန္တိယဟုသော အံ-၌ ၃-၂၁။ ကဒ္ဒေါဟနမတ္တန္တိ ပါဠိနှုတေ ဂါထာနမတ္တံ ကာသန္တိ အတ္ထော၊ သော စ နု သကလော ဂါထာနကွတော အဓိပ္ပေတောတိ ဂါထိယာ ကောဝါရံ ထနအဋ္ဌနမတ္တန္တိ ဟုသော အံ-ဋီ ၃-၂၁-နဝက လာ ကောဝတ္ထိုကို တောက်၍ ဣဒ စ နု သကလော ဂါထာယနော အဓိပ္ပေတောဟု ဋီသင့်ရာ-စ-ကို ပ-ထင်၍ ပနဟု လှဲမှားနေဖွယ် ရှိ၏၊ ဣဒ စ နဟုရှိမှသာ ဌ-ရှိတို့နှင့် ညီညွတ်၏။

ကန္ဒဉ်ဟနမတ္တံ ဝါ ဟုသော ဤ သံ-ဌနှင့် အံ-၌ နဝကလာ ပါဠိတော်အရ ကန္ဒဉ်ဟနမတ္တံ၊ နံ့သာကို နမ်းရှူခြင်း၊ ကာလမျှလည်းဟု အနက်ပေး။ ဂန္ဓဿ ဉ်ဟန် ကန္ဒဉ်ဟန် သို့မဟုတ် သန္ဓိစပ်လျက် ဂန္ဓောဟနပုဒ်၊ မတ္တကာ၊ ကာလပမာဏတ္ထေ ဒုတိယာပဋိတ်ပစ္စည်းတည်း။ ဂန္ဓောဟန် ပမာဏ် ကာလ် အထောတိ ဂန္ဓောဟနမတ္တပြု၊ ဤ ဂန္ဓောဟန-မတ္တံပုဒ်ကို အံ-၌ ၃-၌ မူရင်းထား၍ ဂန္ဓိဟနမတ္တံပုဒ်ကို အပရေဝါဒပါဠိနှုတေ ပြုလေသည်။ ဤ သံ-ဌ ၂-နှင့် မ-ဌ ၄-တို့၌ ဂန္ဓိဟနမတ္တံပုဒ်ကို မူရင်းထား၍ ဂန္ဓောဟနမတ္တံပုဒ်ကို ပါဠိနှုပြုလေသည်။ ဂန္ဓိဟနမတ္တံပုဒ်ကို လည်း ဂါထိယာ ဒုဟန် ဂန္ဓိဟန် သို့မဟုတ် ဂန္ဓုဟန် ဆင့်ကဲ့စပ်၍ ဂန္ဓိဟန် ပမာဏ် ကာလ် အထောတိ ဂန္ဓိဟနမတ္တံဟု တဒ္ဓိတ်ပြု။ ဂန္ဓုဟနမတ္တံပုဒ်လည်း နည်းတူ နှာနှိုက်ကာလမျှတည်းဟု အနက်ပေး။

၁။ ပဋိလေဏေတီတိ ပဋိလိနယတိ နာမေတိ၊ ဋိကောဋ္ဌေတိ၊ ပဋိဝေဓေတိ။ ဤမှိုကား။

[ဌားအုံ့။ အထ ခေါ်၊ ထိုသို့မှတ်ထင်သော်လည်း။ သော အမနုဿော၊ သည်။ ကိလမထသား၏။ ဝိလာတသား၏။ဘာဂီ ဝေ၊သာလျှင်။ အသား၊ရာ၏။(ကြွင်းမထူး။)

ပဌမ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဓနုဂ္ဂဟသုတ်

၂၂ဂ။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုသိက္ခိတာ၊ ကောင်း စွာသင်အပ်ပြီးသော လေးအထက်ရှိကုန်သော။ ကုတဟတ္တာ၊ လေ့ကျင့်အပ်ပြီးသောလက်ရှိ ကုန် သော။ (ဝါ၊လက်ပြောင့်ကုန်သော။) ကတူပါသနာ၊ ကပ်ရှပ်ပြုအပ်သော မြားရှိကုန်သော။ စတ္တာ ရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ဒဠ္ဍမေဓာ၊ ခိုင်ခံ့သော လေးရှိကုန်သော။ ဓနုဂ္ဂဟာ၊ လေးသမား ကျော်တို့သည်။ ဌိတာ၊ ရပ်တည်ကုန်သည်။ အဿု၊ ပြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။သုသိက္ခိတာနံ၊ ရှိကုန်သော။ ကတဟတ္ထာနံ၊ ကုန်သော။ ကတူ-ပါသနာနံ၊ ရှိကုန်သော။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။, ဒဠ္ဍမေဓာနံ၊ ကုန်သော။ ဌာမေသံ ဓနုဂ္ဂဟာနံ၊ ဤ လေးသမားကျော်တို့၏။ (ဝါ၊ တို့သည်။) စတုန္နံသာ, အရဝ်လေးမျက်နှာတို့သို့။ ခဏ္ဍော၊ ပစ်အပ် ကုန်သော။ ကတ္ထော၊ မြားတို့ကို။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ အပ္ပတိဋ္ဌိတော၊ မကျမတည်ကုန်ပါ။ ဂဟေတ္မာ၊ ဖမ်းယူ၍။ အာဟရိဿာမိတိ၊ ,ဆောင်အုံ့"ဟု၍။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ လာရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ကို။ ကိံ"မညထ၊ ကုန်ဆနည်း။ "ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဧဝနော၊ လျင်မြန်၏။ ပရမေန၊ လွန်ကဲ သော။ဧဝနေန၊ လျင်မြန်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတောတိ၊ မြည်စံ၏"ဟု၍။ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အလံ၊ သင့်လျော်မည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖိန့်တော်မူ၏။

သန္တေ၊ ထား။သုသိက္ခိတာ၊ သော။ပ။ ကေသ၊ သော။ ဒဠ္ဍမေဓာ၊ သော။ ဓနုဂ္ဂဟာ၊ ၏။ ဝါ၊သည်။ ခဏ္ဍော၊ သော။ ကတ္ထော၊ မြားတို့ကို။ ပထဝိယံ၊ ၌။ အပ္ပတိဋ္ဌိတံ၊ မကျမတည်မီ။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ စေပိ အာဟရေယ္ယ၊ အကယ်၍ ဆောင်နိုင်ငြားအုံ့။ "ပုရိသော၊ သည်။ ဧဝနော၊ လျင်မြန်၏။ ပရမေန၊ လွန်ကဲသော။ ဧဝနေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတောတိ၊ ၏"ဟု၍။ ဝစနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊ သင့်လျော်၏။ သုသိက္ခိတာနံ၊ ကုန်သော ။ပ။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဒဠ္ဍမေဓာနံ၊ ကုန်သော။ ဓနုဂ္ဂဟာနံ၊ တို့၏။ (ခဏ္ဍော၊ ကုန်သော။ ကတ္ထော၊ တို့ကို။ ပထဝိယံ၊ ၌။ အပ္ပတိဋ္ဌိတော၊ ကုန်မီ။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ အာဟရေယ္ယ၊ ဆောင်နိုင်သော ယောကျ်ား၌။) ကော ယန ဝါဒေါ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။တဿ ပုရိသဿ၊ထိုယောကျ်ား၏။ ယထာ စ ဧဝေါ၊ အကြင်လျင်မြန်ခြင်းသည်ငင်း။ စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ လ နေတို့၏။ ယထာ စ ဧဝေါ၊ အကြင်လျင်မြန် ခြင်းသည်ငင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တတော၊ ထိုယောကျ်ား၏ လျင်မြန်ခြင်းထက်။ (သော၊ ထို လနေတို့၏လျင်မြန်ခြင်းသည်။) သီဃတရော၊ အထူးသဖြင့်လျင်မြန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ ယထာ စ ဧဝေါ၊ သည်ငင်း။ စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ တို့၏။ ယထာ စ ဧဝေါ၊ သည်ငင်း။။ ယာ ဧတေသု၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ လနေတို့၏။ ပုရတော၊ ရှေးဦးမှ။ ဓာဝန္တိ၊ ပြေးကုန်၏။ တာသံ ဧတေသု၊ ထိုနတ်တို့၏။ ယထာ စ ဧဝေါ၊ သည်ငင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတော၊ ထိုသုံးမျိုးသော လျင်မြန်ခြင်းထက်။ သီဃတရံ၊ အလွန်လျင်မြန်စွာ။ အာယုသင်္ခါရာ၊ အာယုသင်္ခါရတို့သည် (ရှင်ဗိုလိမ်ရှေ့ကိုယူ)။ ခီယန္တိ၊ ကုန်ခမ်းထက်ကုန်၏။ (အကြွင်းမထူး။)

ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၂၂၉။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘုတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘဝ်ပြစ်ဘူးသည်ကား။ ဒသာ-ရဟာနံ၊ ဒသာရဟမည်ကုန်သော မင်းတို့၏။ အာနကော နာမ၊ အာနကမည်သော။ မုဒေါ၊ မရိုးစည်သည်။ အဟောသိ၊ ရှိဘူးပြီ။ ဒသာရဟာ၊ ဒသာရဟမည်သော မင်းတို့သည်။ တဿ (တသ္မိံ) အာနကေ၊ ထိုအာနကမည်သော မရိုးစည်ကို။ ဃဋေတေ၊ စပ်ဖာအပ်သည်ရှိသော်။ အညံ၊ တပါးသော။ အာဏာ ၊ ရွှေ ငွေဖြင့်ပြီးသောစို့ ကို။ ညြဒဟိ သူ၊ စပ်ဖာထည့်သွင်းကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ အာနကဿ၊ အာနကမည်သော။ မုဒိင်္ဂဿ၊ မရိုးစည်၏။ ပေါရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ပေါက္ခရဝလကံ၊ စည်ခေါင်းကိုယ်ထည်ပျဉ်သည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ အာဏာသမ္ပါဒေါ၊ ရွှေ ငွေဖြင့်ပြီးသော စို့ အစပ်အဖာသည်သာလျှင်။ အဝသိဿိ၊ ကြွင်းကျန်လေပြီ။ သော သမယော၊ ထိုအခါသည်။ အဟု ခေါ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ ခေါ၊ သာ ပျင်။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလတို့။ ဘိက္ခု ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော ရဟန်းတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ ၊ ဖြစ်ပေါ် ကုန်လတ္တံ့ ။ တထာဂတဿ သိတာ၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဂမ္ဘီရာ၊ ပါဠိအားဖြင့် နက်နဲကုန်သော။ ဂမ္ဘီရတ္တာ၊ နက်နဲသော အနက်အဓိပ္ပါယ်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ အနက်အားဖြင့် နက်နဲကုန်သော။ လောကုတ္တရာ၊ လောကုတ္တရာတရား ကုန်သော။ သုညတပဋိသံယုတ္တာ၊ အတ္တမှ ကင်းဆိတ်သော မေ့သဘာဝကို ပြတတ်ကုန်သော ။ ယေ တေ သုတ္တန္တာ၊ အကြင်သုတ္တန်တို့သည်။ အတ္ထိ ၊ ရှိကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသုတ္တန်တို့ကို။ ဘည်မာနေသု၊ ဟောအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ နု သုဏာသိဿန္တိ ၊ မနာဟူ လိုကြကုန်လတ္တံ့ ။ နု သောတံ ညြဒဟိဿန္တိ ၊ နားမထောင်ကြကုန်လတ္တံ့ ။ အညာ၊ သိခြင်းဌာ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ နု ဥပဋ္ဌာပေဿန္တိ ၊ မတည်စေကုန်လတ္တံ့ ။ တေ မေမ္ဗ၊ ထိုတရားတို့ကို။ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ စ၊ သင်ယူအပ်ကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗံ စ၊ နာယူအပ်ကုန်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ နု မညိဿန္တိ ၊ မမှတ်ထင်ကုန်လတ္တံ့ ၂။

ကဝိကတာ၊ လောကီပညာရှိတို့သည် ပြုအပ်ကုန်သော ?။ ကာဝေယ္ယာ၊ လောကီပညာရှိတို့ သည် စီရင်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ လောကီပညာရှိတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော ။(ကဗျာအမွှမ်းအနှံ့များကို

၁။ သတ္ထေန ဆတ္ထနာ သုညတံ ကေဝလံ မေမတ္ထမေဝ ဒ္ဒိသံ ၂။

၂။ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ ပရိယာပုဏေတဗ္ဗံ ပုဒ်တို့ကို ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ စ ပရိယာပုဏေတဗ္ဗေ စ ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်ကား ထေ ဗေမ္ဗေဟူသောကဲ့ပုဒ်နှင့် အာဂတရတို့ အရေးကဲ့ပြားသည်ကို သိစေလိုခြင်း ငှင့်ပြတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ဋီကာဆရာသည် လိင်္ဂဝစနဝိပလ္လာသဝသေန ဝုတ္တံ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် သင်ယူအပ်ကုန်၏ ဟူ၍ နာယူအပ်ကုန်၏ဟူ၍ အနက်ပေး

၃။ ဤ၌ ကဝိကတာဟု ပါဠိတော်၌ ရှိ၏။ ဤ၌အဋ္ဌကထာ၌လည်း ကဝိကတာတိ ကဝိယာ ကတာဟုဖွင့်၏။ ဤသော် အဲ-ခုကစာပိုဒ်၌ ကဝိတာဟု ရှိသည်။ အဲ ၆-၂-၌လည်း ကဝိတာတိ ကဝိယာ ကတာဟု ဖွင့်သည်။ ဤ အဲ ၆-၂ ၌ ကဝိတာ ဿ ကဝိနော ကမ္မံ ကဝိကတာ၊ ယသ္သ ယန္တ ယံ ကမ္မံ ထံ တေန ကတန္တိ ဝုစ္စတိ အာယ ကဝိ-တာတိ ကဝိယာ ကတာတိ ဟူ၍ရင်း၊ အဲ-၌ ၂-၄-စာပိုဒ်၌ ကဝိနော ကမ္မံ ကဝိတာ၊ ယံ ယန္တာ ကမ္မံ ထံ တေန ကတန္တိ ဝုစ္စတိတိ အာယ ကဝိတာတိ ကဝိယာ ကတာတိ ဟူ၍ရင်း ဖွင့်ဆိုသည်ကို ထောက်လျှင် ကမ္မ တရိတ် တာပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသော ကဝိတာပုဒ်သာ ဖြစ်သင့်၏။ ဤ အဲ-ဝိ၌လည်း ကဝိနော ကမ္မံ ကဝိတာဟု အဲ-၌ ၂ အတူ ကမ္မတရိတ် တာပစ္စည်းဖြင့်သာ ရှိသင့်၏။

ဆိုလိုသည်။) စိတ္တကွေရာ၊ ဆန်းကြယ်သော အကွေရှိကုန်သော။ စိတ္တဗျူဟာ၊ ဆန်းကြယ်သော အဖွဲ့ရှိကုန်သော။ ဗာဟိရကာ၊ သာသနာတော်မှ အပပြုစ်ကုန်သော။ သာဝကဘာသိတာ၊ ထိုတို့ ဆရာပညာရှိတို့၏ တပည့်တို့သည် ဟောကြားအပ်ကုန်သော။ ယေ ပန တေ သုတ္တန္တာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေသု၊ တို့ကို။ ဘည္ဒမာနေသု၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ သုဿူသိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ သောတံ ဩဒဟိဿန္တိ၊ နားထောင်ကုန်လတ္တံ့။ အညာ၊ ဌာ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာပေဿန္တိ၊ ပြုစေကုန်လတ္တံ့။ တေ ဧမေ၊ တို့ကို။ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ စ၊ လည်းကောင်း။ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗံ စ၊ လည်းကောင်း။ မညိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သို့။ပ။ ဧတေသံ သုတ္တန္တာနံ၊ တို့၏။ အန္တရဝေနံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာဂတဘာသိတာ၊ ကုန်သော။ပ။ ယေ တေ သုတ္တန္တာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေသု၊ တို့ကို။ ဘည္ဒမာနေသု၊ ကုန်သော်။ သုဿူသိဿာမ၊ နာယူကြကုန်အံ့။ သောတံ ဩဒဟိဿာမ၊ နားထောင်ကြကုန်အံ့။ အညာ ဩညာယ၊ သိခြင်းငှာ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာပေဿာမ၊ ပြုစေကုန်အံ့။ တေ ဧမေ၊ တို့ကို။ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ စ၊ ကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗံ စ၊ ကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ မညိဿာမာတိ၊ မှတ်တင်ကုန်အံ့ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။(ကြင်းမထူး။)

ဘဏ္ဍမ်း ခုနစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၈-ကလိုင်ရသုတ်

၂၃ဝ။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ ပဠမေ ဘာဏဝါရေ ပေးပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ လိစ္ဆဝီ၊ လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည်။ ကလိင်္ဂရပဝေနာ၊ သစ်တုံးလျှင် ခေါင်းညှိုး ခြေအုံးရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပါသနဿိ၊ အတတ်ကိုသင်ခြင်းဆရာကိုဆည်းကပ်ခြင်း၌။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကြကုန်ပ။ အာတာပိနော၊ လုံ့လရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ ပာဝဝေ၊ မာဝတိုင်းကို အစိုးရသော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟီမိဖုရားကြီး၏သားဖြစ်သော။ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ်မည်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းတို့၏။ ဩဒေါ၊ အခွင့်ကို။ နိ လဘတိ မရ။ အာရမ္မဏံ၊ အကြောင်းကို။ နိ လဘတိ၊ မရ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလသို့။ လိစ္ဆဝီ၊ လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည်။ သုခုမာလာ၊ သိမ်မွေ့ကြကုန်သည်။ မုဒုတလုနဟတ္ထပါဒါ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော လက်ခြေရှိကြကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တေ၊ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းတို့သည်။ မုဒုကာသု၊ နူးညံ့ကုန်သော။ တူလဓိပ္ပေါဟနာသု၊ လဲအုံးရှိကုန်သော။ သေယျာသု၊ အိပ်ရာတို့၌။ ယာဝဇီဝံ ဟေတုံ ဝါ ပန ဝေ ဟေတုံ ဝါ ပန ဝေ ဟေတုံ ဝါ ပန ဝေ

ပါ ၄၅၉

၂၁၄ နိုးဒီနေပဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် နိဿယ [၉-သြပမ

သေယျာသု၊ တ္ဍိ၌။ ယာဝသူရိယုဂ္ဂမနာ၊ တိုင်အောင်။ သေယ်ျ၊ ကို။ ကပ္ပိသ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ တေသံ၊ တို့၏။ သြတာရံ၊ ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ရလတ္တံ့။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ရလတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကလိဂ်ရူပဓာနာ၊ ဖြစ်၍။ ပဓာနဘိုံ၊ ၌။ အပ္ပမတ္တာ၊ ကုန်ပ။ အာတာပိနော၊ ကုန်လျက်။ ဝိဟရိဿာမာတိ၊ နေကုန်ဆံ့ဟု၍။ ဝေ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ကြင်းတူ၏။)

အဋ္ဌမ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-နာဂသုတ်

၂၃ခ။ (ဝေ-ဒေ- သုတ်။ပ။ အာရုတမေ၊ ပေးပြု။) ထေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ နဂေါ၊ သီတင်းယယ်ဖြစ်သော်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အတိဝေလံ၊ အချိန်ကြာမြင့်စွာ။ ကုလာနိ၊ အပျိုးဒါယကာအိမ်တို့သို့။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ တမေနံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ "အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ အတိဝေလံ၊ စွာ။ ကုလာနိ၊ တို့သို့။မာ ဥပသင်္ကမိတိ၊ မကပ်ရောက်လင့်" ဟု၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ၊ ောဆိုကုန်ပြီ။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ ဝုတ္ထမာနော၊ ပြောဆို အပ်သည်ရှိသော်။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ "ထေရ၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဟိ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့သည်ပင်။ ကုလာနိ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗံ၊ (ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗာနိ၊) ချဉ်းကပ်အပ်ကုန်၏ ဟု၍။ မညိုဿန္တိ နာမ၊ မှတ်ထင်ကြကုန်ဘိ၏။ အဟံ ပန၊ ငါသည်ကား။ ကိမင်္ဂန္တိ၊အဘယ့်ကြောင့် မချဉ်းကပ်ဘဲနေရအံ့နည်း"ဟု၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ပ။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဆုး။ ဣဒ၊ ၌။ ကိမင်္ဂန္တိ၊ အံ့နည်းဟု၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ ၏"ဟုသော။ ထေ၊ ကို။ အဝေ၊စုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘ၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ အရညာယတနေ၊ တောအုပ်ကြီး၌။ မဟာသရသိ၊ ရေအိုင်ကြီးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုရေအိုင်ကြီးကို။ နာဂါ၊ ဆင်တို့သည်။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ၊ ထိုဆင်တို့သည်။ တံ သရသိ ်၊ ထိုရေအိုင် ကြီးသို့။ သြဂါဟေတ္မာ။ သက်ဆင်း၍။ သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်းဖြင့်။ ဘိသမုဏ္ဍာလံ၊ ကြာဥ ကြာစွယ် (ကြာရင်း)ကို ၁။ အဗ္ဘုဟေတ္မာ၊ နှုတ်၍။ သုဝိက္ခာလိတံ၊ ကောင်းစွာဆေးကြောအပ် သည်ကို။ ဝိက္ခာလေတ္မာ၊ ဆေးကြောလျက်။ အကဒ္ဒမံ၊ ညွန်မရှိသော ကြာဥကြာစွယ်ကို။ ဘစ်ါ- ဒိတ္မာ၊ ကောင်းစွာဝါးကုန်၍။ အဒ္ဓေါယရန္တိ၊ စားမျိုကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဆင်တို့၏။ တံ၊ ထို စားမျိုခြင်းသည်။ ဝဏ္ဏာယ စေဝ၊ အဆင်းလှခြင်းငှါလည်း။ ဗလာယ စ၊ ခွန်အားကြီးခြင်းငှါလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော နိဒါနံ၊ ထိုသို့စားမျိုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်း သို့သော်လည်း။ မဒုက္ခမတ္တံ၊ ဒေသလုနီးပါးဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသို့သော်လည်း။ နံ စ နိဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေသံ ယေဝ ခေါ၊ မဟာနာဂါနံ၊ ထိုဆင်ကြီးတို့သို့သာလျှင်။ အန- သိက္ခမာနာ၊ အတုလိုက်၍ကျင့်ကုန်သော။ တရုဏာ၊ နုပျိုကုန်သော။ ဘိက်ခွာပါ။ ဆင်ငယ်တို့

၁။ ဘိသံ မုဏ္ဍာလော နိတ္ထိ စ အဘိဝန် ၆ဂ္ဂအရ ကြာစွယ်ဟုပေး။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဘိသခွေဝ မုဏ္ဍာလဟု ဖွင့်သည်ကိုရင်း, သံဒီ ၁-၂၁၇-စာပိုဒ်၌ မုဏ္ဍာလန္တိ သေတပရမာနံ မူလံ၊ ဘိသန္တိ တေသံ ယေဝ ကန္ဒံဟု ဖွင့်ဆိုသည်ကိုရင်း ထောက်အပ်၍ ဘိသမုဏ္ဍာလံ၊ ကြာဥ ကြာစွယ် ကြာရင်းဟု ပေးသည်။

သည်။ တံ သရသီ၊ ကို။ သြဂါဟောတွာ၊ ၌။ သောလ္လာယ၊ ပြင့်။ [illegible] ဟောတွာ၊ ၌။ သုဝိက္ခာလိတ်၊ ကို။ နဲ ပ်ိုက္ခာလေတွာ၊ မဆေးကြောမူ၌။ [illegible] ကြာဥကြာစမ္ဘယ်ကို။ အသခ်ါဒီတွာ၊ ကောင်းစွာ မဝါးကုန်မူ၌။ [illegible] ကုန်ငုံ၊ တောသ်၊ ထိုဆင်ငယ်တို့၏။ တံ၊ ထိုစားမျိုခြင်းသည်။ ဝဏ္ဏာယ၊ ဌ ။ နေဝ ဟောတိ၊ မပြု။ ဗလာယ၊ ဌ ။ နဲ ဟောတိ၊ မပြု။ တတော နိဒါနံ၊ ကြောင့်။ မရတ် ဝါ။ သို့သော်ငုံ။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံ ဝါ။ သို့သော်ငုံ။ နိဂ္ဂဟန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ။ သာလျင်။ ဣဒ၊ ၌။ ထေရ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ. တို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဏသမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတွာ၊ ၌။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၌။ ဂါမံ ဝါ၊ ရွာသို့ငုံ။ နိဂမံ ဝါ၊ နိဂုံးသို့ငုံ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဌ ။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမထေရ်ကြီးရဟန်းတို့သည်။ တတ္ထ။ ထိုရွာနိဂုံး၌။ ဓမ္မံ၊ တရား.ကို။ ဘာသန္တိ. ဟောပြောကုန်၏။ တေသံ၊ တို့အား။ ဂိဟီ. [illegible]တို့သည်။ ပသန္နာကာရံ၊ ကြည်ညိုသူတို့၏ အပြုအမူ(မေတ္တာ)ကို။ (ပသန္နာကာရံပုဒ်ကို စန္ဒူပမသုတ်ဝ ဘုန်-၌ ကြည့်။) ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တံ လာဘံ၊ ထိုကြည်ညိုသူတို့၏ မေတ္တာ လာဘ်ကို။ အဂဓိတာ၊ တပ်မက်မောခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အမုစ္ဆိတာ၊ တွေဝေခြင်းမရှိကုန် သည်ဖြစ်၍။ အနဇ္ဈောပန္နာ၊ (တဏှာပြင့်) သက်ဝင်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဒီနဝဒဿာဝိနော၊ အပြစ်ကို မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဿရဏပညာ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော (ပဋိဝေဓနာ) ဉာဏ်ပညာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုမထေရ်ကြီး ရဟန်း တို့၏။ တံ၊ ထိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ဝဏ္ဏာယ စေ၊ အဆင်းလှခြင်းငှါငုံ။ ဗလာယ စ၊ ခွန်အားကြီးခြင်းငှါငုံ။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော နိဒါနံ၊ ထိုဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ မရတ် ဝါ၊ သို့သော်ငုံ။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သို့သော်ငုံ။ နဲ စ နိဂ္ဂဟန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ထေရုနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ယေဝ ခေါ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့သို့ သာလျှင်။ အနုသိက္ခမာနာ၊ ကုန်သော။ နဝါ ဘိက္ခူ၊ သိတင်းငယ်ရဟန်းတို့သည်။ ပ။ တေသံ၊ ထိုသိ တင်းငယ်ရဟန်းတို့အား။ ဂိဟီ၊ လူတို့သည်။ ပသန္နာကာရံ၊ ကြည်ညိုသူတို့၏ အပြုအမူ (မေတ္တာ) ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တံ လာဘံ၊ ထိုကြည်ညိုသူတို့၏ မေတ္တာလာဘ်ကို။ ဂဓိတာ၊ တပ်မက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။ မုစ္ဆိတာ၊ တွေဝေကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈောပန္နာ၊ (တဏှာခြင့်) သက်ဝင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနာဒီနဝဒဿာဝိနော၊ အပြစ်ကိုမမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနိဿရဏပညာ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော (ပဋိဝေဓနာ) ဉာဏ်ပညာမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်၏။ တေသံ၊ တို့၏။ တံ၊ ထိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ဝဏ္ဏာယ၊ ဌ ။ နေဝ ဟောတိ၊ မပြု။ ဗလာယ၊ ဌ ။ နဲ ဟောတိ၊ မပြု။ တေ၊ တို့သည်။ တတော နိဒါနံ၊ ကြောင့်။ မရတ် ဝါ၊ သို့သော်ငုံ။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သို့သော်ငုံ။ နိဂ္ဂဟန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ၌။ အဂဓိတာ၊ တပ်မက်ခံမခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ပ။ တံ လာဘံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဿာမာတိ၊ သုံးဆောင်ကုန်အံ့ဟု၍။ ဧवं၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ကြောင်းတူ၏။)

နဝမ ကိုရုဝမြောက်သောသုတ်တည်း။

၂၃၂။ (သာဝတ္ထိယ်။။ပ။ နဝ ဝိရမတိ၊တိုင်အောင်ရှေးနည်းမှီးပေး။။စာရိတ္တံ၊ သွားလာလှည့်လည် ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ နဝ ဝိရမတိ၊ မရှောင်ကြဉ်၊ ဤမျှသာထူး၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘဝဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဗိဇ္ဇာရော၊ ကြောင်သည်။ သန္ဓိသမလသင်္ကဒ္ဒီရေ၊ အိမ်စပ် အညစ်အကြေး နှင့်တကွဖြစ်သော တံစီးအိုင် အမှိုက်ပုံ၌။ ယဒေါ၊အကြင်အခါ၌။ အယံ မုဒုမူသိ၊ ဤကြွက်ငယ်သည်။ ဂေါစရာယ၊ အစာရှာရန်အလို့ငှါ။ ပက္ကာမိသဟိ၊ ထွက်လာလတ္တံ့။ တတ္ထေव၊ ထိုအခါ၌သာလျှင်။ နံ၊ ထိုကြွက်ငယ်ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ဖမ်းယူ၍။ ခါဠိသာမိ၊ ကိုက်စားအံ့။ ဣတိ၊သို့။ မုဒုမူသိ၊ ကြွက်ငယ်ကို။ မဂ္ဂယမာနော၊ ရှာမှီးလျက်။ ဌိတော၊ ရပ်တည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော မုဒုမူသိ၊ သည်။ ဂေါစရာယ၊ ၄။ ပက္ကာမိ၏။ တမေနံ၊ ထိုကြွက်ငယ်ကို။ ဗိဇ္ဇာရော၊ ကြောင်သည်။ ဂဟေတ္မာ၊ ဖမ်းယူ၍။ သဟသာ၊ အသောတလျှင်။ အသ်ခါဒိတ္မာ၊ မကိုက်ဝါးမူ၍ ။ အဇ္ဈောဟရိ၊ စားမျိုပြီ။ သော ဗုဒုမူသိ၊ ထိုမျိုအပ်ပြီးသော ကြွက်ငယ်သည်။ တဿ၊ ထိုကြောင်၏။ အန္ဓမ္ပိ၊ အမှောင်ကိုလည်း။ ခါဒိ၊ခဲပြီ။ အန္ဓဂုဏမ္ပိ၊ အမှောင်ကိုလည်း။ ခါဒိ၊ပြီ။ သော၊ ထိုကြောင်သည်။ တတော နိဒါနံ၊ ကြောင့်။ပ။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သို့သော်၎င်း။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ။ သာလျှင်။ ဣဒ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိ-သမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတ္မာ၊ သက်နိုးကိုဝတ်ရုံ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဂါမံ ဝါ၊ ရွာသို့၎င်း။ နိဂမံ ဝါ၊ နိဂုံးသို့၎င်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ အရက္ခိတေနေဝ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သည်သာ ဖြစ်သော။ ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်။ အရက္ခိတာယ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သော။ စိစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ အရက္ခိတေန၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သော။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့် ၂။ အနုပဋ္ဌိတာယ၊ မတည်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ မထင်သော။ သတိယာ၊ သတိဖြင့်။ အသံဝုတေဟိ၊ မပိတ်ပင်အပ်ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ ဧကာ၊ စသောလူ၌ရှိကြကုန်ကုန်ဖြင့်။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုရှာနိုင်ငုံ၌။ ဒုန္ဒိဝတ္ထံ ဝါ၊ မကောင်းသဖြင့် (မလုံမခြုံ) ဝတ်ဆင်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဒုပ္ပါရုတံ ဝါ၊ မကောင်းသဖြင့်(မလုံမခြုံ) ဝတ်ရုံသည်လည်းဖြစ်သော။ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဒုန္ဒိဝတ္ထံ ဝါ၊ သော။ ဒုပ္ပါရုတံ ဝါ၊ သော။မာတုဂါမံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ရာဂေါ၊ရာဂသည်။အနုဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ရာဂါနုဒ္ဓံသေန၊ ရာဂသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ မရဏံ ဝါ၊ သို့သော်၎င်း။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ဒုက္ခံ ဝါ၊ သို့သော်၎င်း။နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ယော၊အကြင်ရဟန်းသည်။သိက္ခံ၊ကို။ပဋိက္ခိပယ၊၍။ ဟီနာယာဝတ္တတိ၊ လှည့်ထွက်၏။တေ၊ ဤလူထက်ခြင်းသည်။ အရိယဿ၊ ဝါဒေ၊ရှေး၏။ ဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။မရဏံ ဟိ၊ သေခြင်းပင်တည်း။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာဒ္ဓိပါယ၊ အကြင်ဆိုသဘောရှိ သော။ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်မှ။ ဥဒ္ဓာနံ၊ ထခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ (တထာရူပံ၊ သော။) အညတရံ၊တပါးပါးသော။ သံဃာဒိသေသံ၊ ညစ်နွမ်းသော။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။ ယဒိဒံ အာပဇ္ဇတိ၊ အကြင်ရောက်၏။ တေ၊ ဤအာပတ်သို့ရောက်ခြင်းသည်။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံ ဟိ၊

၁။ ပါဠိတော်၌ သခ်ါဒိတ္မာ ဟုရှိ၏။ ဤ၌ ကတ္တစ်မုဆရ အသ်ခါဒိတ္မာကို မူထာ၍ ပေးလိုက်၏၊ သို့မှ အခ်ိပ္ပါယ်ရ၏။

၂။ မ-၂-၁၆၆-၏-ဝါပိုင်သို့နှင့် ခ-၁-ယူ၁-ဟူသော်လည်း ဤသံယုတ်ပါဠိကဲ့သို့ အရက္ခိတေန စိတ္တေန-ပါဠိမပါ၊ မပါ။

ဆင်းရဲပင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသွား၊ ထိုကြောင့်။ ရကို့တေနေ၀၊ မြစ်သော ။ပ။ ပဝိသိသော-ပဘတိ၊ ကုန်အံ့ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ခေါ်။ (ကြွင်းမထူး။)

ဒုသမံ၊ ထပ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-သိက္ခါလသုတ်

၂၃၃။ (သာ၀တ္ထိယံ။ပ။ ဇုဠေ၊ ဘဒ္ဒ-စာပိန်ဌ ရေးခဲ့ပြီ။) ဘေး၊ ထိုမြေခွေးအိုသည်။ ယေန ယေန၊ အကြင်အကြင်အရပ်သို့။ ဗုဒ္ဓတိ၊ သားလိုခ်။ တေန တေန၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားခ်။ ယတ္တ ယတ္တ၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ရပ်လိုခ်။ တတ္တ တတ္တ၊ ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်ခ်။ ယတ္တ ဟတ္တ၊ ၌။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ထိုင်လိုခ်။ တတ္တ တတ္တ၊ ၌။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်ခ်။ ယတ္တ ဟတ္တ၊ ၌။ ဗုဒ္ဓတိ၊ အိပ်လိုခ်။ တတ္တ တတ္တ၊ ၌။ နိပဇ္ဇတိ၊ အိပ်ခ်။ နံ၊ ထိုမြေခွေးအိုကို။ သီတဝေါ၊ ချမ်းအေးဒီသာ။ ဝါ[1]တောပိ၊ လေသည်လည်း။ ဥပ၀ါယတိ၊ တိုက်ခ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗုဒ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည် (ဒေ၀ဒတ်ကိုယူ)။ သကျပုတ္တိယပဋိညော၊ သာကီ၀င်မင်းသား ရဟန်းဟု ၀န်ခံ လျက်။ ဧဝမေ၀ ပမ္မိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အတ္တဘာ၀ပဋိလာဘံ၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းကို။ ယံ ပဋိသံဝေဒိယေထ၊ အကြင်ခံစားရာ၏။ (တေ၊ ဤခံစားခြင်းသည်။) သာဓု ခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏[2]။ (ကြွင်းမထူး။)

ကောဒသမံ၊ တဆယ့်တစ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-ဒုတိယသိက္ခါလသုတ်

၂၃၄။ (သာ၀တ္ထိယံ။ပ။ ဘေဒမာနဿာတိ၊ ဆံ ဘဏ္ဍု၊ ပေးပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မိံ ဧ၀-သိက္ခါလေ၊ ထိုမြေခွေးအိုဌ်။ ယာ ကာစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ကတညုတာ၊ ပြုအပ်ဖူးသော သူ့ကျေးဇူးကို သိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ကတ၀েဒိတာ၊ ပြုအပ်ဖူးသော သူ့ကျေးဇူးကို အထူး သိသည်၏ အဖြစ်သည်။ သိယာ ခေါ၊ ရှိသော်မိုက်ရာ၏။ ဗုဒ၊ ၌။ သကျပုတ္တိယပဋိညော၊ သာကီ၀င် မင်းသား ရဟန်းဟု ၀န်ခံသော။ ကောစ္စေ၊ အချို့သောသူ၌။ ယာ ကာစိ၊ သော။ ကတညုတာ၊ သည်။ ကတ၀েဒိတာ၊ သည်။ နတ္ထေ၀ သိယာ၊ မရှိရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကတညုနော၊ ပြုအပ်ဖူးသော သူ့ကျေးဇူးကို သိသူတို့သည်။ ကတ၀েဒိနော၊ ပြုအပ်ဖူးသော သူ့ကျေးဇူးကို အထူးသိသူတို့သည်။ ဘ၀ိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ အမှေသု၊ ငါတို့၌။ အပ္ပကမ္ပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော။ ကတံ၊ ပြုအပ်ဖူးသော သူ့ကျေးဇူးသည်။ နု ၀ နုဿိဿတိ၊ ပျောက်ယွက်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟူ၍ (နော-နိပါတ်)။ ဧ၀ံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ကြွင်းမထူး။)

ဒွါဒသမံ၊ တဆယ့်နှစ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဩပမ္မသံယုတ္တံ၊ ဩပမ္မသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီး၏။

---

[1] ဝေ၀ဒတ်သည် မဟာအဝီစီငရဲ၌ ကျရောက်၍ နိုရ၆ရနက္ခခံစားရလတ္တံ့ ဖြစ်သောကြောင့် ဤမြေခွေးအို ရှိသော သက်သာမှုလောက်ကိုပင် ရသိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ဟောလိုရင်းတည်း။

ဝဿ၊ ထိုကြေပမ္ဘသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနံကား—

ကုဋ္ဌံ၊ ကုဋ္ဌသုတ်ရင်း။ နခသိခံ၊ နခသိခသုတ်ရင်း။ ကုဋဝံ၊ ကုလသုတ်ရင်း။ ကြက္ခာ၊ ကြက္ခာသုတ်ရင်း။ ဘတ္တိ၊ ဘတ္တိသုတ်ရင်း။ ဝေဠုဂေဟာ၊ ဝေဠုဂေဟသုတ်ရင်း။ အာဒိ၊ အာဒိသုတ်ရင်း။ ကလိဂါရော၊ ကလိဂါရသုတ်ရင်း။ နာဝဂါ၊ နာဝဂသုတ်ရင်း။ ဓိဋ္ဌာဝရော၊ ဝိဋ္ဌာဝရသုတ်ရင်း။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သိဂ်ါလကာ၊ သိဂ်ါလကသုတ် ဒုတိယသိဂ်ါလကသုတ်တို့ရင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၁၀-ဘိက္ခုသံယုတ်

၁-ကောသိတသုတ်

(ဝေ၊ မေ သုတံ။ပ။ ဟတ္ထိသောသုံ၊ ပေးမြဲ။)အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊သည်။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣမ၊ ဘိက္ခု။ ရဟောဂတသာ၊ လျှက်။ ပဋိသल्ली နသာ၊ သော။ မယုံ၊ ငါ၏။ "အရိယော တုဏှီဘာဝေါ အရိယော တုဏှီဘာဝေါတိ၊ အပြစ်ကင်းသော ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၏ အပြစ် အပြစ်ကင်းသော ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၏ အပြစ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အရိယော တုဏှီဘာဝေါ၊ အပြစ်ကင်းသော ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၏အပြစ်သည်။ ကတမော နု ခေါတိ၊ အဘယ်နည်း" ဟူ၍။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။အာဝုသော၊ တို့။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါ၏။ "ဣမ၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ထိုမ၏။ပ။ ဝိယာဝုတော်၊ ၏။ အယံ၊ ဤဒုတိယစျာန်နှင့်ပြည့်စုံ၍ နေခြင်းကို။ အရိယော တုဏှီဘာဝေါတိ၊ အပြစ်ကင်းသော ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏"ဟုသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ သော ခေါ အဟံ၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ထိုမ၏။ပ။ ဝိယာဝုတော်၊ နေပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣမိနာ-ဝိဟာရေန၊ ဤဒုတိယစျာန်နှင့်ပြည့်စုံ၍ နေခြင်းဖြင့်။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါ၏။ ဝိတက္ကသဟဂတာ၊ ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ သညာမနသိ-ကာရတို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတ္ထိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ မံ၊ ငါ့ထံသို့။ ဥပ-သင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်ရောက်၍။ "ဗြာဟ္မဏ၊ အပယ်ရှုအပ်ပြီးသော မဟောင်းမှုရှိသော။ မောဂ္ဂလ္လာန မောဂ္ဂလ္လာန၊ မောဂ္ဂလ္လာန် မောဂ္ဂလ္လာန်။ အရိယံ၊ သော။ တုဏှီဘာဝံ၊ ဆိတ်ဆိတ် နေသည့်အပြစ်ကို။မာ ပမာဒေါ၊ မမေ့လျော့နှင့်။ အရိယော၊ သော။ တုဏှီဘာဝေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သဏ္ဌပေဟိ၊ ကောင်းစွာထားလော့။ အရိယော၊ သော။ တုဏှီဘာဝေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဧကောဒိဘावံ၊ မြတ်သောသမာဓိရှိသည်၏အပြစ်ကို။ ကရောဟိ၊ လော့။ အရိယော၊ သော။ တုဏှီဘာဝေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမာဓေဟာတိ၊ ကောင်းစွာ တင်လော့"ဟုသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ သော ခေါ အဟံ၊ သည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ ၌။ပ။ ဝိဟာရာမိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ "မဟာဘိညတ်၊ မြတ်သော အဘိညာဉ်ရသူ၏အပြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သော။ သာဝကော၊ တပည့်သားတော်ဟူ၍။ သတ္ထာရာ၊ သည်။ အနုဂ္ဂဟိတောတိ၊ ချီးမြှင့်တော်မူအပ်၏"ဟုသော။ ယံ တံ၊ အကြင်စကားကို။ သမ္မာ၊ စာ။ ဝဒမာနော၊ သည်။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ မဟာဘိညတ်၊ သို့။ပ။ အနုဂ္ဂဟိတောတိ၊ ဟုသော။ တံ၊ ထိုစကားကို။ မမံ၊ ငါ့ကို။ သမ္မာ၊ စာ။ ဝဒမာနော၊ သည်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဣတိ အကြောကြုံ၍ အာယသ္မာ မဟာ-မောဂ္ဂလ္လာနော တေဒဝေါစ ပြန်သတ်။) တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ပဌမံ ရှေးဦးစွာသော ဘက်တည်း။

၂-ဥပတိဿသုတ်

(သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ဟတ္ထိသောသုံ၊ပေးမြဲ။)အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣမ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟောဂတသာ၊ လျှက်။ ပဋိသल्ली နသာ၊ သော။ မယုံ၊ ငါ၏—"ယသာ၊ အကြင်

သတ္တပါသခါရတို့။ ဝိပရိဏာမညထာဘာဝါ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ သေခြင်း ပြောင်းလဲခြင်းကြောင့်။ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ လောကသ္မိံ၊ လောကဋ္ဌ။ ကိုယ်၊ တစုံတခုသော။ တံ၊ ထိုသဘောဌာနသော သတ္တဝါသခါရမျိုးသည်။ အတ္ထိ နု ခေါ၊ ရှိလေသလော”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ စေတသော၊ ၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါ၏။ “ယဿ၊ ၏။ပ။ နတ္ထိ ခေါ၊ မရှိ”ဟူသော။ ဝေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီဟူသော။ ထေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ “အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရှင်။ သတ္တုပိ ခေါ၊ မြတ်စွာဘုရားမိန့်လည်း။ ဝိပရိဏာမညထာဘာဝါ၊ ကြောင့်။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ဝေ၊ သင့်အား။ နုပ္ပဇ္ဇေယ္ယုံ၊ တို့၊ မဖြစ်ကုန်ရာသလော”ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ နှာ။ သတ္တုပိခေါ၊ ၏လည်း။ ဝိပရိဏာမညထာဘာဝါ၊ ကြောင့်။ သောက။ပ။ ပါယာသာ၊ တို့သည်။ မေ၊ အား။ နုပ္ပဇ္ဇေယ္ယုံ၊ ကုန်ရာ။ အပိစ၊ သို့သော်လည်း။ မေ၊ငါ၏(စိတ်ဌ)။ “ဘော၊ တို့။ မဟောသကွော၊ တန်ခိုးကြီးသူဟု ပြောကြားအပ်သော ၁။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသော။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အန္ဓကဝိဟိတော ဝတ၊ ကွယ်လွန်တော်မူရှာပြီတကား။ ဟိ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ဝါ၊ အမှန်ပင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ ရှည်လျားသောကာလပတ်လုံး။ သစေ တိဋ္ဌေယ္ယ၊ အကယ်၍တည်ကြားအုံ့။ တံ၊ ထိုသို့တည်ခြင်းသည်။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ လူအများ၏စီးပွါးအကျိုးငှါ။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ လူအများ၏ ချမ်းသာအကျိုးငှါ။ လောကာနုကမ္ပာယ၊ လူအများကိုအစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟိတာယ၊ စီးပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ချမ်းသာခြင်းငှါ။ အဿာတိ၊ ဖြစ်ရာ၏”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။(ဤတို့၊ ဤသို့ခိုန်၏။)တထာ ဟိ ပန၊ ထို့ကြောင့်ပင်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ အဟက်ဝရမမက်ဝရမာနာနုဘယာ၊ တို့ကို။ သုသမ္ဘဟတာ၊ ကောင်းစွာပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ အား။ပ။ နုပ္ပဇ္ဇေယ္ယုံ၊ ကုန်ရာ။ ဤတို့၊ ဤတွင်ပြီ၊ ပြီ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဆဋ္ဌသုတ်

၂၃၇။ (ဝေ၊ မေ သုတံ။ပ။ နိသိဒိ၊ ပေးမြဲ။) ကေဝိဟာရေ၊ တနေရာတည်း၌။ ဝါ၊ တခမ်းတည်း၌ ၂။ ကေ-မန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ

၁။ မဟတာ အာနုဘာဝေန ပရေသံ အဘိဘဝနတော မဟေသောတိ အကွာယတိတိ မဟေသကွော၊ မ-ဋီ ၂-၃၁၄။

ဤသတိတိ ဌိတော၊ မဟန္တော ဤသော မဟေသော၊ သုဟိတိဋ္ဌိတမဟေသတာယ ပရေဟိ မဟေသောတိ အကွာယတိတိ မဟေသကွော။သီ၊ ဋီ-သစ် ၁၊ ၄၂၁။

၂။ ကေဝိဟာရေဘိ ကေသွိံ ဂဟဋ္ဌ၊ ဤအဋ္ဌကထာ။ကေစိ ကေဝိဟာရေတိ ကေစိဋ္ဌေ ကေသွိံ အာဝါ-သေတိ ဝေဒ္ဓိ။ဤဋီကာ။

မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို -အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ ငါ့ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်။ တော၊ သင်၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေနှင့်တို့သည်။ ဝိပ္ပသန္နာနိ ခေါ၊ ကြည်လင်ကုန်၏။ မုခဝဏ္ဏော၊ မျက်နှာအဆင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတော၊ အကြောင်းမဲ့ပြုစင်၏။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ အဋ္ဌ၊ ယင်္ခ။ သဒ္ဓေန၊ ဇြမ်သက်သော။ ဝိဟာရေန၊ နေခြင်းဖြင့်။ ဝိဟာသိ နု ခေါတိ၊ နေလေယောင်တကားဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ အဋ္ဌ၊ ယင်္ခ။ အယံ၊ ငါသည်။ ဩဠာရိကေန၊ ရွန်ရင်းသောအာရုံရှိသော။ ဝိဟာရေန၊ နေခြင်းဖြင့်။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ အပိစ၊ သို့သော်လည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ မဲ့ကထာ၊ တရားနှင့်စပ်ယှဉ်သောစကားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြေဆိုရ၏။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ အား။ ကေန၊ အဘယ်သူနှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ မဲ့ကထာ၊ သည်။ အဟောသိ ပန၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးရ၏။ အာဝုသော၊ ရှု။ မေ၊ ငါ့အား။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ မဲ့ကထာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြေဆိုရ၏။ အာဝုသော၊ လော့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ခဏေ ခေါ၊ ဝေးသည်သာတည်း။ တေရတိ၊ ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊ သော။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ဥပသင်္ကမိ ကိံ နု ခေါ၊ ချဉ်းကပ်လေသလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တं မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ သို့။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ပြုံ့။ ဥပသင်္ကမိ ကိံ နု ခေါ၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးရ၏။ အာဝုသော၊ ရှု။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဖြင့်။ နု ခေါ ဥပသင်္ကမိံ၊ မကပ်ရောက်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ငါသို့။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဖြင့်။ နု ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ အပိ စ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တ္တောဝတာ၊ ဤမျှလောက်။ မေ၊ ငါ၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခု စ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ရှင်း။ ဒိဗ္ဗာ သောတဓာတု စ၊ ဒိဗ္ဗသောတဓာတ်သည်ရှင်း။ ဝိသုद्धိ၊ စင်ကြယ်၏။ ယာဝတာ၊ လောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တ္တောဝတာ၊ လောက်။ ဘဂဝတောပိ၊ ၏လည်း။ ဒိဗ္ဗစက္ခု စ၊ သည်ရှင်း။ ဒိဗ္ဗာ သောတဓာတု စ၊ သည်ရှင်း။ ဝိသုद्धိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြေဆိုရ၏။ ယထာ ကထं ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ၏။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ မဲ့ကထာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အယံ၊ ငါသည်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှုး။ အာရဒ္ဓဝိရိယော အာရဒ္ဓဝိရိယောတိ၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသူ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသူဟူ၍။ ဝဒေတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှဖြင့်။ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသူသည်။ ဟောတိ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ ဣဒ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ 'တစော စ၊ အရေသည်ရှင်း။ နှာရု စ၊ အကြောသည်ရှင်း။ အဋ္ဌိ စ၊ အရိုးသည်ရှင်း။ ကာမं အဝသိဿတု၊ ကြွင်းမူလည်း ကြွင်းပါစေ။ သဏိရေ၊ ကိုယ်၌။ မံသလောဟိတေ၊ အသားအသွေးသည်။ ကာမं ဥပသုဿတု၊ ခန်းခြောက်မူလည်း ခန်းခြောက်ပါစေ။ ပုရိသထာမေန၊ ယောဂျားတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ပုရိသဝိရိယေန၊ ယောဂျားတို့၏ လုံ့လဖြင့်။ ပုရိသပရက္ကမေန၊ ယောဂျားတို့၏ အားထုတ်ခြင်းဖြင့်။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်ရောက်နိုင်သော။ ယံ တံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ တိုနိဗ္ဗာန်သို့။ အပါပုဏိတ္တာ၊ မရောက်မခြင်း။ ဝီရိယဿ၊ လုံ့လ၏။ သဏ္ဌာနံ၊ ရပ်တည်ခြင်းသည်။ နု ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်အုံ" ဟု၍။ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော

လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ စေ၊ ခေါ်ကျွန်ုပ်လျင်။ အာရုဗ္ဘဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ စ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရှု။ စေ၊ ခေါ်၊ လျင်။ မေ၊ ငါ၏။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ မေ့ကထာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုအံ့။

အာဝုသော၊ လ္လာန်။ ဟိမဝတော၊ ဟိမဝန္တာမည်သော။ ပဗ္ဗတရာဇာ ဥပ၊ တောင်မင်း၏ အနီးဌာ။ ပရိတ္တာ၊ သေးငယ်သော။ ပါသာဏသက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်အိုးချမ်းကဲ့သည်။ ယာဝ-နိကျေပနမတ္တာယဝေ၊ ချဏားရုံမျှသာလျှင် [1]။ ဘဝေယျ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဝေမေ ခေါ်၊ သာလျှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ ဥပ၊ အရှင်မဟာ-မောဂ္ဂလ္လာန်၏အနီးဌာ။ ယာဝနိကျေပနမတ္တာယဝေ၊ ဌါသာလျှင်။ (ဘဝါမ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ဟိ၊ မှန်၏။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ၏။ အာကခ်မာနော၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်။ ကပ္ပံ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံ။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာကဆို၏။

အာဝုသော၊ ရှု။ မဟတိယာ၊ ကြီးသော။ လောကဓာတုယာ ဥပ၊ ဆားဆိုးကြီး၏အနီးဌာ။ ပရိတ္တာ၊ သော။ လောဏသက္ခရာယ၊ ဆားခဲ၏။ ယာဝ နိကျေပနမတ္တာယဝေ၊ ဌါသာလျှင်။ ဘဝေယျ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေ ခေါ်၊ သာလျှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ ဥပ၊ အနီးဌာ။ ယာဝ နိကျေပနမတ္တာယဝေ၊ ဌါသာလျှင်။ ဘဝါမ၊ ကုန်၏။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်—

"သာရိပုတ္တောဝ၊ သာရိပုတ္တရာသည်သာလျှင်။ ပညာယ စ၊ ပညာအားဖြင့်ဌင်း။ သီလေန စ၊ သီလအားဖြင့်ဌင်း။ ဥပသမေန စ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းအားဖြင့်ဌင်း။ (သေယျော၊ ပြတ်၏။)ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ပါရဂူတော၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကမ်း တဖက်သို့ ရောက်၏။ သောပိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ တောဝပရမော၊ ဤသာရိပုတ္တရာ သာလျှင် အပိုင်းအခြားရှိသည်။ သိယာတိ၊ ဖြစ်ရာ၏"ဟု၍။

အနေကပရိယာယေန၊ အားဖြင့်။ ထေရိတော၊ ခြိုးမှမ်းတော်မူအပ်၏။ ဝဏ္ဏိတော၊ ခြီးပင့်-တော်မူအပ်၏။ ပသတ္ထော၊ ရိုးကျူးတော်မူအပ်၏။ ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးလုံ-သော။ တေ မဟာနာဂါ၊ ထိုရဟန္တာကြီးတို့သည်။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကို။ သုလပိတံ၊ ကောင်းစွာ ပြောအပ်သောစကားကို။ သမနု-မောဒိ"သု၊ အညီတမျှ ဝမ်းမြောက်ကြကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ၏။

ဘတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဥပနိကျေပနမတ္တာယာတိ ။ပ။ယိမာဝတော သန္ဓိကေ ဌပိတာ၊ ဤသံ ၆-နှင့် ဥပနိကျေပနမတ္တေဆောဝါတိ သမိပ ဌပနမတ္တသောဝ ဤ သံ-ဦးတို့ကို တောက်ခ်ုရင်း, မ-၂၂ ၄၂-စာပိုဒ်အရှင့်-၆-ပို့ တို့ကို တောက်ခ်ုရင်း ပဗ္ဗတရာဇသောပုဒ်နှင့်ယှဉ်ကပ်၍ ဥပ-ပုဒ်ကို အနက်ယောဇနာသည်။

၄-နဝသုတ်

၂၃၇။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ နဝေါ၊ ယော်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဠာဘတ္တံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍပါတပရိက္ကန္တော၊ သော်။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ၍။ အဝပါသုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမ့်။ တုဏ္ဍီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍။ သက်-သာယတိ၊ နေ၏။ (သက်သာယတိတိ ဝိဟရတိ-ဌ။) စိဝရကာရသမယော၊ သက်နံးချုပ်သော အခါ၌။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ဝေယျာဝစ္စံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို။ နု ကရောတိ၊ မပြု။ အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ပ။ နု ကရောတိတိ၊ မပြု"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အညတရံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သည်။ ယော်၊ လာလော့။ မမ၊ ဝါ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ 'အာဝုသော၊ ဝါရှင်။ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္ထာ၊ ခြေတော်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏'ဟူ၍။ အာမန္တေဟိတိ၊ ခေါ်ချေလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေ ဘန္တေတိ ခေါ်၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား ဟူ၍။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုတ္တာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ယေန၊ သို့။ ဥပသက်မိ၊ ၏။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "အာဝုသော၊ ဝါရှင်။ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာမန္တေတိတိ၊ခေါ်တော်မူ၏"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝေမာဝုသောတိခေါ်၊ ကောင်းပါပြီ ဝါရှင်ဟူ၍။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ တိုရဟန်း၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတ္တာ၊၍။ပ။ကမ္ဘဏ္ဍံ၊ ၌။ နိသိန္နံ ခေါ်၊ သော။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ပ။ သစ္စဏ္ဍိ၊ မှန်သလော"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယမ္ပိ ခေါ်၊ တပည့်တော်သည်လည်း။ သက် ကိစ္စံ၊ မိမိကိစ္စကို။ ကရောမိ၊ ပြုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ ကို။ ဇာနိတ္တာ၊ ဖြင့်။ အညာယ၊ ၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ထေဿ ဘိက္ခုနော၊ တိုရဟန်းအား။ မာ ခေါ် ဥဗ္ဗာယိတ္ထ၊ မကဲ့ရဲကြကုန်လင့်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သော ခေါ် ဘိက္ခု၊ သည်။ အာဘိစေတသိကာနံ၊ မြတ်သော စိတ်ကိုပိုကုန်သော ။ ဒိဋ္ဌမေသုခဝိဟာရာနံ၊ ယုက်မှောက်သော အတ္တဘောဌ် ချမ်းသာစွာနေကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဇာနံ၊ ထေးပါးကုန်သော။ ဗျာနာနံ၊ ဗျာန်တို့ကို။ နိကာမလာဘီ၊ အလိုရှိတိုင်းရလေ့ရှိသည်။ အကိစ္ဆလာဘီ၊ မဝန်ခြင်းရလေ့ရှိသည်။ အကသိရလာဘီ၊ အနပ္ပကမ်းရလေ့ရှိသည်။ (ယောတိ၊ ၏။) ယာသ စ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏လည်း။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသား တို့သည်။ သမ္မာဒေव၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ ထွက်တောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ။ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အမြတ်ဆုံးသော။ ब्रह्मचरियपरियोसानं၊ အရဟတ္တမဂ်အဆုံး ရှိသော။ ထံ၊ တိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။

၁။ အသိစိတ္တံ ဥဗ္ဗမစိတ္တံ နိသိတာနံ-ဤသံဃအရ အဘိစေတသိ နိသိတာနိ အာဘိစေတသိကာနိယု နိဿတ ထရိတ်မြှ။ အာဘိစေတသိကာနံ၊ အလွန်ဝင်ကြပ်သောစိတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဤအနက်ကား အသိက္ခန္ဓံ ဝိသုဒ္ဓ-စိတ္တံ ဝုတ္တတိ အဓိစိတ္တံ ဝါ။ အာဘိစေတသိ ဇာတာနိ အာဘိစေတသိကာနိ၊ အဘိစေတော သဒ္ဒါသိတာနိတိ ဝါ အာဘိစေတသိကာနိယုသော- မ ဌ-၁ ၁၅၅-၃ ပဌမနည်းအရ ဇာတတဒ္ဓိတ်ပုစ္ဆာကြီ၌ပေးသောအနက်တည်း။ ဤနည်းကား ဤသံ-ဌ-နှင့်အဟပင်တည်း။

သယံ အဘိညာယ၊ မိမိပညာဖြင့်။ သစ္ဆိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဒေ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏ ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေတော်မူ၏။ပ။ သတ္ထာ၊ သည်—

သမ္ဘုဒ္ဓကွယ်မောစနံ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲတို့မှ လွတ်မြောက်ရာပြစ်သော။ ဣဒံ နိမ္ဗာနံ၊ ဤနိမ္ဗာန်ကို။ သိတိလံ၊ လျော့လျော့။ အာရဒ္ဓ၊ အားထုတ်၍၊ နု အဓိဂန္တမ္ဘိ၊ မရနိုင်။ သမ္ဘဒ္ဓကွယ်မောစနံ၊ သော။ ဣဒံ နိမ္ဗာနံ၊ ကို။အပ္ပေန၊ အနည်းငယ်သော။ ထာမသာ၊အားအစွမ်းဖြင့်။ နု အဓိဂန္တမ္ဘိ၊ နိုင်။

အယဉ္စ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်ကား။ ဒဟရော၊ ငယ်၏။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဥဗ္ဗ-မဟုဒိသော၊ ယောဂျားမြတ်တည်း။ သဝါဟိနီ ၊ ကာမစစ်သည်နှင့်တကွသော။ မာရံ၊ ကိလေသာမာရ်ကို။ ဧတတ္ထ၊ ဤတွင်၍။ ဘဒ္ဒိယ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော။ ဒေယ်၊ ကိုယ်ကို။ ခဝ်ရေတိတိ၊ ဖောက်ပယ်ဟူသော။ ထေ၊ကို။ ဘဝေါစ၊ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သုဇာတသုတ်

၂၃၉။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ ဘဒ္ဒ ဧဝါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သုဇာတော၊ သည်။ ယေနု၊ ၌။ သဂဝါ၊သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဝေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သုဇာတံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို၊ အဒ္ဒသာ ဧဝါ၊ မြင်သည်သာတည်း။ ဒိသ္မာန၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ အဘိရူပေါ၊ အလွန်အဆင်းလှသည်။ ဒဿနီယော၊ ရှုချင်ဖွယ်ရှိသည်။ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသည်။ ပရမာယ၊ လွန်မြတ်သော။ ဣန္ဒြေပါသုရတာယ၊ အရေအဆင်းကောင်းသည်၏ အကြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟဉ္စ ဟောတိ၊ အကြင်ကြစ်၏။ ယဿ၊ အကြင်အရပ်တွင်ရှိတတ်၏။ပ။ ယဉ္စ ဝိဟရတိ၊ အကြင်နေ၏။ ဥဘယေနေဝ၊ နှစ်ပါးစုံအားဖြင့်သာလျှင်။ ယဉ္စ သောဘတိတိ၊ အကြင်တင့်တယ်၏"ဟူ၍။ [ယဉ္စ၊ အကြင်ဆင်ကြောင်းကြောင့်လည်း။ အဘိရူပေါ၊ ၏။ပ။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ ယဉ္စ၊လည်း။ ယဿ၊ ၏။ပ။ ဝိဟရတိ၊၏။ (ထေန) ဥဘယေနေဝ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသောအကြောင်း အားဖြင့်သာလျှင်။ အယံ ကုလပုတ္တော၊သည်။ သောဘတိတိ၊ တင့်တယ်၏ ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ၏ ဟူ၍သော်လည်း နိယတ် အနိယတ်ယောဇနာနိုင်သေး၏။] အာမန္တေသိ၊ ၏။ပ။သတ္ထာ၊ သည်—

(ယော ဘိက္ခု၊သည်။) ဥဒုဘူတေန၊ပြောင်မတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဧတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိပ္ပယုတ္တော၊ အကုသိုလ်တရားနှင့် မယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိသံယုတ္တော၊ သံယောဇဉ်နှင့် မယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မရဲလမ်းမမှီ၍။ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းအေး၏။ သဝါဟိနီ ၊ သော။ မာရံ၊ကို။ ဧတတ္ထ၊၍။ အဒ္ဓိမံ၊သော။ ဒေယ်၊ ကို။ ခေရေတိ၊၏။ အယံ ဘိက္ခု၊သည်။ သောဘတိ ဝတောတိ၊ တင့်တယ်ပေစုတည်သော။ ထေ၊ကို။ ဘဝေါစ၊ပြီ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယသုတ်

၂၄၀။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယော၊ သည်။ပ။ ဘိက္ခူ၊ ထို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏံ၊ အဆင်းမလှသော။ ဒုဒ္ဒသိကံ၊ ဆိုးသောအမြင်ရှိသော။ ဩရကာဒိမကံ [1]၊ ဗိုက်ရှေ့ ဂုတ်တိုပုကွသော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ပရိဘူတရူပံ၊ နှိပ်စက်ပြောင်လှောင်အပ်သော သဘောရှိသော။ တေ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့ရဟန်းကို။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ ဟသိတ္ထ နောတိ၊ မြင်ကြကုန်၏လော"ဟု၎။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဝေ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား မှန်ပါ မြင်ပါကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဧသော ခေါ ဘိက္ခု၊ သည်။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ၏။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ၏။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ယာ (သမာပတ္တိ)၊ အကြင်သမာပတ်ကို။ အသမာယနဟေတု၊ မဝင်စားအပ်ဘုံသေး။ သာ သမာပတ္တိ၊ ထို သမာပတ်သည်။ နု စ သုလဘရူပါ၊ ရလွယ်သောသဘောလည်းမရှိ။ ယဿ စ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏လည်း။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ပ။ သတ္ထာ၊ သည်—

ဟံသာ စ၊ ဟသ်ဘို့သည်ရင်း။ ကောညာ စ၊ ကြိုးကြာဘို့သည်ရင်း။ မယူရာ စ၊ ဥဒေါင်းတို့သည်ရင်း။ ဟတ္ထိယော စ၊ ဆင်တို့သည်ရင်း။ ပသဒါ စ၊ သမင်ပြောက်တို့သည်ရင်း။ မိဂါ စ၊ သားသား [2]တို့သည်ရင်း။ သမ္မေ၊ အလုံစုံသော သတ္တဝါတို့သည်။ သိဟဿ၊ ခြင်္သေ့မ။ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ကုန်၏။ ကာယသ္မိ-ကာယသ္မိ [3]၊ ကိုယ်၌ ၂။ တုလ္ယတာ၊ တူသည်၏အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဝေဒေဟ၊ သာလျှင်။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ (ယော၊ အကြင်သူသည်။) ဒဟရောပိ၊ ငယ်သော်လည်း။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသူသည်။ ဧစ (သိယာ)၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ သော ဟိ၊ ထိုပညာရှိသည်သာလျှင်။ ဝတ္တာ၊ ထိုလူတို့ကို။ မဟာ၊ ကြီးမြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗဟုလော၊ သူမိုက်သည်။ သဒ္ဓီရဝါ၊ ကြီးသောကိုယ်သဏ္ဌာန်ရှိသော်လည်း။ မဟာ၊ ကြီးမြတ်သူသည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာဟူသော။ ဣတိ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဝိသာခသုတ်

၂၄၁။ (ဧवं မေ သုတံ၊ ယေမြဲ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ မဟာဝနေ၊ ၌။ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပဗ္ဗာလမုဏ္ဍော၊ ပဗ္ဗာလ၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာ ဝိသာခေါ၊ အရှင်ဝိသာခသည်။ ဥပဋ္ဌာနသာလာယံ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဓမ္မိယာ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ ဝိသဇ္ဇာယ၊ အပြစ်လွတ်ကင်း သန့်ရှင်းသော။ အနေလဂလာယ၊ တံထွေး အရိယိုထွက်ခြင်း မရှိသော။ အတ္ထသ္မာ၊ ဆိုအပ်သောအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝိညာပနိယာ၊ သိစွမ်းစေနိုင်သော။ ပရိယာပန္နာယ၊ သစ္စာလေးပါးဌာနတည်းဝင်သော။ အနိဿိတာယ၊ ဝဋ်ဌမရှိသော။ ပေါရိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းဌာ ဖြစ်သော်။ ဝါ။ ဂုဏ်ပေါင်းခသော။ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္ဓေဿတိ၊ ၏။ သမာဒပေတိ၊ ၏။ သမုတ္တေဇေတိ၊ ၏။ သမ္ပဟံသေတိ၊ ၏။

၁။ ဩရကာဒိမကောသိ လကုဏ္ဍကော ပဝိဋ္ဌဝိဒေါ မဟောဒရော မ-ဋီ ၄-၁၅၁။

၂။ ကာယသ္မိတိ ဂါတာသုတ္တေ နိဒါနဿာသိက် ကတ္တာ နိဒ္ဒေသောတိ ဝတ္တေ ကာယသ္မိန္တိ၊ ဣတိ သံ ဋီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူ ပြီးသည်ဖြစ်၍။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကော၊ အာဘယ်ရဟန်းသည်။ပ။ သမ္ဘဟ်သေတိ နု ခေါတိ၊ နည်းဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ထုံး။ ပဠာလယုဏ္ဍောဘ၊ သော။ အာယသ္မာ ဝိသာခေါ၊ သည်။ပ။ သမ္ဘဟ်သေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဠာလယုဏ္ဍံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ဝိသာခံ၊ ကို။ ဝိသာခ၊ ဝိသာခ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းပေစု ကောင်းပေစု။ ဝိသာခ၊ ဝိသာခ။ သာဓု ခေါ၊ ကောင်းစွာ သာလျှင်။ တံ၊ သင်သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ပမ္မိယာ၊ သော။ပ။ သန္ဓသေသိ၊ ၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူ၏။ပ။ သတ္ထာ၊ သည်—

ဗာလေဟိ၊ လူမိုက်တို့နှင့်။ ပိသော်၊ ထေရော်သော။ အဘာသမာနံ၊ မဟောပြောတတ် သော။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ နု ဇာနန္တိ၊ မသိကြကုန်။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဘာသမာနံ စ၊ ဟောပြောတတ်သော ပညာရှိကိုကား။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောပြောတတ်သော ပညာရှိ ဟူ၍။ ဇာနန္တိ၊ သိကြကုန်၏။

ဣသိနံ၊ ဘုရားရဟန္တာဟူကုန်တို့၏။ ဧတံ၊ အလံသမယံ ဖြစ်သော။ ဣမံ၊ လောကုတ္တရာ တရားကို။ ဘာသယော၊ ဟောရာ၏။ ဧဝေတယော၊ ထုန်းပစေရာ၏။ ပဋိဂ္ဂဏေ၊ ချီးမြှောက် ရာ၏။ ဣသယော၊ ဘုရားရဟန္တာတို့သည်။ သုဘာသိတဧဝ၊ ကောင်းစွာ ဟောပြော အပ်သော အလံသမယ် လောကုတ္တရာတရား ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ၊ မုန်၏။ ဣသိနံ၊ တို့၏။ ဣမော၊ လောကုတ္တရာတရားသည်။ ဧဝေတိ၊ ထိုနည်း အလံသမယ် ဖြစ်၏ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဣတိ၊ ၏။)

ထပ္ပမ်း ခုနစ်ရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-နန္ဒသုတ်

၂၄၂။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ မာတုဋ္ဌာဝုဏ္ဏော၊ မိထွေးတော်၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာ နန္ဒော၊ အရှင်နန္ဒကို။ အာဝကာဒိတပဗ္ဗာဝကာဒိ-တာနိ၊ ရှေးရှေခေါက်ညှစ် ပြန်လှန်ခေါက်ညှစ် (လက်လိပ်ထိုး) အပ်ကုန်သော။ စီဝရာနိ၊ သင်္ဃာန်း တို့ကို။ ပါရုပိတ္မာ၊ ဝတ်ရုံ၍။ အဂ္ဂိနိ၊ မှုတ်စိတို့ကို။ အဒ္ဓေတ္မာ၊ မှုတ်စဉ်းကွင်း၍။ အဠ္ဠံ၊ ကြည် လင်သော။ ပတ္တံ၊ ပြေသပ်တို့ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ပ။ အာယသ္မန္တံ နန္ဒံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "နန္ဒ၊ နန္ဒ။ တံ၊ သည်။ အာဝကာဒိတပဗ္ဗာဝကာဒိတာနိ၊ အပ်ကုန်သော။ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ ယံ ပါရုပေယျာသိ၊ အကြင်ရုံရာ၏။ အဂ္ဂိနိ စ၊ တို့ကိုလည်း။ ယံ အဒ္ဓေယျာသိ၊ အကြင် မှုတ်စဉ်း ကွင်းရာ၏။ အဠ္ဠံ၊ သော။ ပတ္တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ယံ ဂဟေယျာသိ၊ အကြင်ဆောင်ရာ၏။ တံ၊ ထိုဝတ်ရုံ ခြင်း ဆေးကွင်းခြင်း ဆောင်ခြင်းသည်။ သဒ္ဓါ (သဒ္ဓါယ) သဒ္ဓါတရားဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အန-ဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတသ၊ ဝင်ရောက်သော။ ကုလပုတ္တဿ၊ အမျိုးသားကောင်း ဖြစ်သော။ တေ၊ သင့်အား။ နု ခေါ ပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်သည်သာတည်း။ (နန္ဒ၊ နန္ဒ။) တံ၊ သည်။ အာရညိကော စ၊ အာရညကင်ရိုတင်ဆောက်တည်သည်ရင်း။ ပိဏ္ဍပါတိကော စ၊ သည်ရင်း။ ပံသုကူလိကော စ၊ သည်ရင်း။ ယံ အဿသိ၊ အကြင်ဖြစ်အုံ့။ ကာမေသု စ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌လည်း။ အနပေက္ခော၊

ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည် ဖြစ်၍။ ယံ ဝိဟာရေယျာသိ၊ အကြင်နေရာ၏။ ဧတံ၊ သည်။ သဒ္ဓါ၊ ဖြင့်။ပ။ ကုလပုတ္တာသာ၊ သော။ ဧတေ၊ အာ၊။ ပတိရူပံ ခေါတိ၊ လျောက်ပတ်သည်သာတည်းဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ သတ္ထာ၊ သည်—

အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အနပေက္ခိနံ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသော။ အာရညံ၊ အာရညကင်ဓုတင်ဆောက်တည်သော။ ပံသုကူလိကံ၊ ပံသုကူဝတ်ဆောက်တည်သော။ အညာတုဥ္ဆေန၊ မထင်မရှား ရှာ၍ရသော ဆွမ်းမြင့်။ ယာပေန္တံ၊ မျှတသော။ နန္ဒံ၊ နန္ဒကို။ ပသောယျုန္တိ၊ မြင်ရအံ့နည်းဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဤ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ နန္ဒော၊ သည်။ ဗုဒ္ဓရေနု ဆမယေန၊ ၌။ အာရညိကော စ၊ သည်ရင်း။ ပိဏ္ဍပါတိကော စ၊ သည်ရင်း။ ကာမေသု၊ တို့၌။ အနပေက္ခော စ၊ သည်ရင်း။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ ဟုတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ၏။

အဋ္ဌမ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-တိဿသုတ်

၂၇၃။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သဂါထကော၊ ၏။ ပိတုနွှာပုတ္တော၊ ဘဝေးတော်၏သားဖြစ်သော။အာယသ္မာ တိဿော၊အရှင်တိဿသည်။ပ။ဒုက္ခီ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍။ အဿုနီ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ ပဝတ္တယမာနော၊ ဖြစ်စေ လျက်။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သဂါထံ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ တိဿံ၊ ကို။ "တိဿ၊ တိဿ။ ကိं၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုံ၊ သင်သည်။ ဒုက္ခီ၊ ၍။ ဒုမ္မနော၊ ၍။ အဿုနီ၊ တို့ကို။ ပဝတ္တယ-မာနော၊ လျက်။ နိသိန္နော နု ခေါတိ၊ နေသနည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဘဂဝါ ဟိ ပန၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းလျောက်ပါအံ့။ မံ၊ ထပည့်တော်ကို။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဝါစာသန္ဓိတောဒကေန၊ စကားတည်းဟူသောနှင်တံခြင်း။ သဗ္ဗမ္ပိ ရိ'၊ မပြတ် ထိုးခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကြပါကုန်ပြီ။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျောက်၏။ တိဿ၊ တိဿ။ ဘဘာ ဟိ ပန၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းပိန်ခြောက်မူအံ့။ တုံ၊ သင်သည်။ ဝတ္ထာ၊ (မိမိကသာ သူတပါးတို့ကို လိုသလို) ဆိုဆုံးမ ထက်၏။ နော စ ဝစနက္ခမော၊ သူတပါးတို့ ဆိုဆုံးမသည်ကိုကား သည်းမခံနိုင်။ တိဿ၊ တိဿ။ တုံ၊သည်။ယံ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ဝတ္ထာ၊ ဆိုဆုံးမတတ်၏။ နော စ ဝစနက္ခမော၊နိုင်။ တံ၊ထိုအကြောင်း သည်။(ယံဝတ္ထာ၊ ယံ နော စ ဝစနက္ခမော တံ ဟု သော်လည်း ကြိယာနှင့်တွဲစပ်၍ပေး။) သဒ္ဓါ (သဒ္ဓါယ) ဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတာသာ၊ သော။ ကုလပုတ္တာသာ၊ သော။ ဧတေ၊ သင့်အား။ နု ခေါ ပတိရူပံ၊ မပေယျာက်ပတ်သည်သာတည်း။ တိဿ၊ တိဿ။ တုံ၊ သည်။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဝတ္ထာ စ၊ ဆိုဆုံးမတတ်သည်လည်း။ အသာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝစနက္ခမော စ၊ သူတပါးတို့ ဆိုဆုံးမသည်ကို သည်းခံနိုင်သည်လည်း။ အသာ၊ ရာ၏။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ပ။ ဧတေ၊ သင့်အား။ ပတိရူပံ၊ သင့်လျော်၏။ ဟုတိ၊ ၏။ပ။ သတ္ထာ၊ သည်—

တိသ၊ တိသ။ ကိုဗျ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကုဋ္ဌသိန္ဓ၊ အမျက်ထွက်သနည်း။ မာဂဏ္ဍိ၊ အမျက်မထွက်လင့်။ တေ၊ သင့်အား။ အကျွှောခေ၊ အမျက်မထွက်ခြင်းသည်။ ဝရံ၊ မြတ်၏။ တိသ၊ တိသ။ (ဘိက္ခုနာ၊ သည်။) ကောမေါနမဂ္ဂဝိနယတွင်၊ အမျက်ထွက်ခြင်း မာန်မူခြင်း သူ့ကျေးဇူးကိုခြေဖျက်ခြင်းတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ။ ပြဟွစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုဿတိတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်၏ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

နဝမ၊ ကိုးခုမြောက်သောဆုတ်တည်း။

၁၀-ထေရနာမကဆုတ်

၂၄၄။ (ကော်။ပ။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ပေးပြီ။) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ထေရနာမကော၊ထေရအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကေဝိဟာရီ ဧဝ၊ တယောက်တည်း တည်းနေလေ့ရှိသည်ရင်း။ ကေဝိဟာရဿ၊ တယောက်တည်းတည်း နေခြင်း၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ စ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဆိုလေ့ရှိသည်ရင်း။ ဟောတိ၏။ သော၊ ထိုထေရရဟန်းသည်။ ဧကော၊ တယောက်တည်းတည်း။ ဂါမံ၊သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိသတိ၊ ၏။ ဧကော၊ တည်း။ ပဋိက္ကမတိ၊ ပြန်လာ၏။ ဧကော၊ တည်း။ ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကော၊ တည်း။ စင်္ကံ၊ စင်္ကြံသွားလျက်။ အဓိဋ္ဌာတိ၊ (တရား) ဆောက်တည်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ မျှားစုဘုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဗုဒ္ဓ၊ ဤဘာသနာတော်၌။ အညတရော၊သော။ ထေရနာမကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ကေဝိဟာရီ၊ တယောက်တည်းတည်း နေလေ့ရှိပါ၏။ ဧကေဝိဟာရဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီစတိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းလေ့လည်းရှိပါ၏" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အညတရံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ ဃေါ၊ လာလော့။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ ထေရံ ဘိက္ခုံ၊ ထေရရဟန်းကို။ အာဝုသော ထေရ၊ ငါ့ရှင်ထေရ။ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏ ဟု။ အာမန္တေဟိတိ၊ ခေါ်ချေလော့"ဟု၌။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ ဘန္တေတိ ခေါ၊ အရှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီဟု၌။သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတ္တာ၊ ၌။ပ။ အာယသ္မန္တံ ထေရံ၊ ကို။ အာဝုသော ထေရ၊ ထေရ။ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာမန္တေ-တိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧဝေါဝုသော တံ ခေါ၊ ငါ့ရှင် ကောင်း ပါပြီဟု၌။ အာယသ္မာ ထေရော၊သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတ္တာ၊၌။ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ထေရ၊ ထေရရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ ကေဝိဟာရီ ကိရ၊ တယောက်တည်းတည်း နေလေ့ရှိသတဲ့။ ကေဝိဟာရဿ စ၊ တယောက်တည်းတည်း နေခြင်း၏ လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ ကိရ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းလေ့ရှိသတဲ့။ ဣတိ၊ ဤစကားသည်။ သဒ္ဒန္တိ၊ မှန်သလော ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧवं ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ဤသို့မှန်ပါ၏။ ထေရ၊ ထေရရဟန်း။ ယထာ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တုံ၊ သင်သည်။ ကေဝိဟာရီ၊ တယောက်တည်းတည်း နေလေ့ရှိသနည်း။ကေဝိဟာရဿ စ၊ ၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဆိုလေ့ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဣဓ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဧကော၊ တည်း။ ဂါမံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ ပဝိသာမိ၊ ၏။ ဧကော၊ တည်း။ ပဋိက္ကမာမိ၊ ပြန်လာပါ၏။

ကောဝ၊ တည်း။ ရဟေဝ၊ ဌ်။ နိသီဒါမိ၊ ၏။ ကောဝ၊ တည်း။ စက်မ၊ လျှက်။ အစ်ဌာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ ခေါ်၊ လျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ကောဝိ၊ ဘာရီ၊ ၏။ ကောဝိဟာရသာ၊ ၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ စ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိ လျှောက်၏။

ထေရ၊ ထေရရဟန်း။ ဧသော ကောဝိဟာရော၊ ဣတ္ထိတယောက်ထည်းတည်း နေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ဣတ္ထိတယောက်ထည်းတည်း နေခြင်းသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ နှ ဝဒါမိ၊ငါဘုရား ဟောတော်မူ။ ထေရ၊ ထေရရဟန်း။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ကောဝိဟာရော၊ သည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်း လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူဏ့။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိ မိန်းတော်မူ၏။ပ။ ထေရ၊ ထေရရဟန်း။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကောဝိဟာရော၊ သည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ထေရ၊ ထေရရဟန်း။ ဣဓ၊ ဣတ္ထိသာသနာတော်၌။ *အတိတ်၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ ယံ၊ အကြင် ခန္ဓာငါးပါးသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးကို။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ အနာ-ဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ ယံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ကို။ ပဋိနိဿဋ္ဌံ၊ ရွန့်အပ်ပြီ။ ပဗ္ဗုပ္ပန္နေသု၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော။ အတ္ထိဘာဝပရိလာဘေသု စ၊ ဘဝ်ဘောကို ရခြင်းတို့၌လည်း။ ဆန္ဒရာဂေ၊ အလိုနှစ်သက်ခြင်းကို။ သုပ္ပရိဝိနိတော၊ ကောင်းစွာ ပယ်ဖျောက်အပ်ပြီ။ ထေရ၊ ထေရရဟန်း။ ဧवं ခေါ်၊လျှင်။ ကောဝိဟာရော၊ သည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဣတ္ထိ မိန်းတော်မူ၏။ပ။ သတ္ထာ၊ သည်—

သမ္ဘာဝိသုံ၊ အလုံးစုံ(ခန္ဓာအာယတနဓာတ်တရား)ကို လှမ်းမိုးနိုင်သော။ သမ္ဘဝိခုံ၊ အလုံးစုံ(ခန္ဓာအာယတနဓာတ်တရား)ကိုသိသော။ သုဝမဲ၊ ကောင်းသောပညာရှိသော။ သမ္ဘဝေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဗျေ့သု၊ လောကီတရားတို့၌။ အနုပလိတ္တံ၊ (ထရာဒိဋ္ဌိ ယူသော လိမ်းကျံခြင်းတို့ဖြင့်)မလိမ်းကျံအပ်သော။ သမ္ဘဒ္ဓဟံ၊ အလုံးစုံကိုပယ်စွန့်ပြီးသော။ တဏှာက္ခယေ၊ တဏှာကုန်ရာနိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုတ္တံ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်သော။ တံ နှရုံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ကောဝိဟာရီတိ၊ တယောက်ထည်း နေလေ့ရှိသူဟူ၍။ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (မ-၄ ၂-၂၇) အမှင့်ကိုလည်း ၄။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-မဟာဂဝဂ်ပဏ္ဏာသုတ်

[1] ၂၄၅။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဌ်။ပ။ ဘိက္ခု။ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာသော။ ဩဒါတက်၊ ဖြူစင်သော။ ဝတ္ထုက်၊ သေးသွယ်သော။ တုဏ်ဟာသိက်၊ မြင့်သောနှာခေါင်း ရှိသော။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းကို။ ပဿထ နော တိ၊ မြင်ကုန်၏လော"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန်းတော်မူ၏။ ဧဝံ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား မှန်ပါ မြင်ပါကုန်၏။ (အကြင်း ၂၄၀-စာပိုဒ်နှင့် တူ၏) သတ္ထာ၊ သည်—

ယော၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဂေါတ္တပဋိသာရိနော၊ အနှယ်ကို ဖောက်မပြေတတ်ကုန်၏။ (တေသု၊ တို့တွင်။) ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်။ ဇနေတသ္မိံ၊ လူလောကဌာ။ သောဌေ၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ (ယော၊ အကြင်သူသည်။) ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့် ပြည့်စုံ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒေဝမာနုသေ၊ လူလောက နတ်လောကဌာ။ သောဌေ၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ (မ ၂-နိဿယ စာပိုဒ် ၃၀-၌ ဇနေတသ္မိံ နှင့်ဆိုင်သော အဆုံးအဖြတ် ရေးခဲ့ပြီ။ ဗြဟ္မသံယုတ် ၃၀၈ ၁၈၂-စာပိုဒ်၌ အနက်ရေးပြီး။)

အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ တပတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ စန္ဒိမာ၊ လသည်။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌။ အာဘာတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်။ သန္ဒဿေ၊ ချပ်ဝတ်တန်ဆာ ဝတ်ဆင်မှုသာ။ တပတိ၊ ထွန်းလင်းတင့်တယ်၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ရဟန္တာသည်။ ဈာယီ၊ ဈာန်ဝင်စားမှုသာ။ တပတိ၊ ထွန်းလင်းတင့်တယ်၏။ အထ၊ ထိုမှ တပါး။ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ အဟောရတ္တိ၊ နေ့ညဉ့် ပတ်လုံး။ တေဇသာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ တပတိတိ၊ ထွန်းလင်းတင့်တယ်တော်မူ၏ ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂဏ္ဍာဒသမံ၊ တဆုံတခုမြောက်သောဆုတ်တည်း။

၁၂-သဟာယကသုတ်

၂၄၆။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာတော မဟာကပ္ပိနဿ၊ အရှင်မဟာကပ္ပိန၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိနော၊ အတူနေတပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ သဟာယကာ၊ အပေါင်း အဖော်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေ ဘိက္ခူ၊ နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည်။ပ။ ဥပသက်မိ"သု၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဒူရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာနေသည်တို့ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ သာလျှင်တည်း။ ဒိသ္မာနု၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။"ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ကပ္ပိနဿ၊ ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိနော၊ ကုန်သော။ သဟာယကေ၊ ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာနေသည်တို့ကို။ ပဿထ နောတိ၊ မြင်ကုန်၏လော"ဟု၎။အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဝေ ဘန္တေ၊ ကုန်၏။ပ။ သတ္ထာ၊ သည်—

သဟာယာ၊ အမှေါင်းအဖော်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဘိက္ခူ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ စိရ-ရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော နေ့ ညဉ့်ပတ်လုံး။ သမေတိကာ ဝတ၊ ညီညွတ်သော အယူသဘော ရှိကုန်စွတကား။ ဗုဒ္ဓပူဇေဝိတေ၊ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားသိစေတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္မော၊ အဆုံးအမတရားသည်။ သမေတိ၊ ညီညွတ်၏။

အရိယပွေဝေဒိတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားသိစေတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ ကပ္ပိနေန၊ မဟာကပ္ပိနသည်။ သုဝိနီတာ၊ ကောင်းစွာဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍။

သဝါဟိနီ"၊ စစ်သည်နှင့်တကွသော။ မာရ၊ မာရ်နတ်ကို။ ဗေတ္တာ၊အောင်မြင်၍။ အနို့မ်၊ အရုံးဖြစ်သော။ ဒေဟာ၊ ကိုယ်ကို။ ဓာရေန္တီ၊ ဆောင်ကုန်၏ဟူသော်။ ဘော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒုါဒသမ်၊ တဆဲ့နှစ်ရေမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဘိက္ခုသံယုတ္တံ၊ ဘိက္ခုသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

တသ၊ ထိုဘိက္ခုသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ကောလိတော စ၊ ကောလိတသုတ်ဂုဏ်း။ ဥပတိဿော စ၊ ဥပတိဿသုတ်ဂုဏ်း။ ဃဋေါ စ၊ ဃဋသုတ်ဂုဏ်း။ နဝေါ စ၊ နဝသုတ်ဂုဏ်း။ ဝိဇေယော စ၊ ဝိဇယသုတ်ဂုဏ်း။ ဘဒ္ဒိ စ၊ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယသုတ်ဂုဏ်း။ ဝိသာခေါ စ၊ ဝိသာခသုတ်ဂုဏ်း။ နန္ဒော စ၊ နန္ဒသုတ်ဂုဏ်း။ တိဿော စ၊ တိဿသုတ်ဂုဏ်း။ ထေရနာမော စ၊ ထေရနာမကသုတ်ဂုဏ်း။ ကဗ္ပိနော စ၊ မဟာကပ္ပိနသုတ်ဂုဏ်း။ သဟာယေန စ၊ သဟာယကသုတ်နှင့်တကွလည်း။ ဒ္ဒါဒသသာတိ၊ တဆဲ့နှစ်သုတ်တို့ ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ထိုအပ်၏။

ဒုတိယော၊ နှစ်ရေမြောက်သော၊ နိဒါနဝဂ္ဂေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တတ၊ ထိုနိဒါနဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

နိဒါနသံယုတ်အာဒိသမယသံယုတ် ဝေဒနာသံယုတ်ဂုဏ်း။ အနုမတဂ္ဂေန၊ အနုမတဂ္ဂသံယုတ်နှင့်တကွ။ ကဿပ၊ ကဿပသံယုတ်ဂုဏ်း။ သက္ကာရုရောဟုလ-လကွတော၊ လာသသက္ကာရသံယုတ် ရာဟုလသံယုတ် လကုဏ္ဍကသံယုတ်ဂုဏ်း။ ဘိက္ခုနာ၊ ဘိက္ခုသံယုတ်နှင့်တကွ။ ဩပမ္ပ၊ ဩပမ္မသံယုတ်ဂုဏ်း။ (ဤတို၊ ဤသည်တည်း။) တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဒုတိယော၊ နှစ်ရေမြောက်သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ၏။

နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ္တပါဠိ၊ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိသည်။

နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။